



# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

# R E V I S T A P A D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov  
S. I comercială, sub No. 56'938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 6.

IUNIE 1940

## S U M A R U L :

### Studii:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor  
silvice (II) — — — — — 433

### Comentarii — Insemnări:

I. Moldovan-Junior: Recepția lemnelor de foc în parchete — — — — 443

A. Mălăescu: Fabricarea extractelor tanante din coajă — — — — — 451

V. V. Vasiliu: Pentru restituirea burselor — — — — — 458

Cronica (pag. 460), Informații (pag. 467), Societatea „Progresul-Silvic” (pag. 472).

### SOMMAIRE :

#### Études :

La théorie des erreurs et sa  
vérification sur le phé-  
nomènes forestiers (II) T. Petrescu

#### Commentaires :

La réception du bois de  
chauffage dans les sur-  
faces exploitées — — I. Moldovan

La fabrication des extraits  
tannants contenus dans  
l'écorce — — — — A. Mălăescu

Pour le remboursement  
des subventions — — V. Vasiliu

### INHALT :

#### Abhandlungen :

Die Fehlertherie und ihre  
Anwendungen an die  
forstlichen Phänomenen  
(II) — — — — — T. Petrescu

#### Mitteilungen :

Die Aufnahme des Brenn-  
holzes auf den Schägen I. Moldovan  
Gewinnung von Gerbstof-  
fe aus der Rinde — — A. Mălăescu  
Für die Zurückerstattung  
der schulstipendien — V. Vasiliu

---

---

**S T U D I I**

---

---

**TEORIA ERORILOR ȘI VERIFICAREA EI ASUPRA  
FENOMENELOR SILVICE**

de Ing. TITUS PETRESCU (BOZOVICI)

(II)

**Omogenitatea arboretelor din punctul de vedere al  
volumului.**

În cele ce urmează voi studia omogenitatea unei păduri regulate din punctul de vedere al volumului lemnos.

Pentru aceasta voi aplica aceleași principii matematice pe cari le-am expus într'un articol anterior <sup>1)</sup>.

Exemplul l-am luat din ocolul silvic Bozovici pădurea Gura Golumbului-Sest expropriată pentru islaz comunal.

Din această pădure s'au ales parcelele 1, 2, 3, și 5 cu arborete asemănătoare și cu un volum la hectar aproximativ egal. Suprafața totală a porțiunii studiate este de 502 Ha pădure în vârstă de peste 100 de ani, în care nu s'au făcut exploatari regulate ci numai extracțiuni de mică importanță. Starea de vegetație a arboretului este puțin activă existând în pădure un procent însemnat de deperisanți.

Această suprafață a fost parcursă cu 107 locuri de încercare de 50 m/50 m, adică de 0,25 Ha. Locurile de încercare au fost uniform repartizate pe întreaga suprafață a porțiunii studiate în așa fel ca fiecare loc de încercare să reprezinte ca volum, pe unitatea de suprafață, media volumului porțiunii din jur. În felul acesta s'au parcurs  $107 \times 0,25 = 26,75$  Ha, adică 5,3% din suprafața totală a porțiunii studiate.

Pentru calculul volumului dintr'un loc de încercare s'a întrebuițat procedeul arborelui mediu al arboretului, doborându-se un singur arbore pentru fiecare loc de încercare. Rezultatele obținute pentru cele 107 locuri de încercare sunt trecute în tabloul următor.

---

1) Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice. Rev. Păd. Nr. 3/940, pag. 145.

1	2	3		4	5	6		7			
		No. crt.	No. arborilor din locul de încercare			Suprafața terieră			Diam. mediu	Volumul	
						Totală	medie			arborelui mediu	Total pe locul de încercare
	no.	mp.	mp.	cm.	mc.	mc.					
53	55	7,624	0,138	42	2,247	123,800					
54	44	6,430	0,146	43	2,135	93,850					
55	70	6,747	0,096	35	1,283	80,950					
56	69	7,747	0,112	38	1,433	99,950					
57	69	6,182	0,089	34	1,155	79,700					
58	75	8,789	0,117	39	1,644	123,350					
59	42	3,799	0,090	34	0,743	31,260					
60	63	5,349	0,084	33	0,908	57,050					
1	117	7,606	0,065	29	0,569	113,200					
2	86	8,599	0,107	37	1,386	111,990					
3	104	7,277	0,069	30	0,808	84,000					
4	68	11,300	0,129	41	2,182	190,800					
5	19	1,192	0,024	18	0,210	10,600					
6	46	1,323	0,039	35	0,832	38,250					
7	23	10,634	0,109	46	2,589	162,000					
8	75	6,512	0,038	33	1,143	85,950					
9	54	8,103	0,150	44	2,206	123,800					
70	83	3,516	0,102	36	1,436	119,050					
1	72	11,520	0,190	45	1,828	130,150					
2	73	4,149	0,050	27	0,560	40,950					
3	98	7,270	0,074	31	1,003	98,294					
4	91	5,433	0,060	23	0,546	48,880					
5	100	2,123	0,021	16	0,110	11,000					
6	79	2,101	0,026	18	0,168	13,280					
7	61	6,186	0,101	36	1,158	70,600					
8	36	9,881	0,114	38	1,612	129,850					
9	84	8,725	0,103	36	1,378	115,880					
80	70	5,547	0,079	32	0,837	58,600					
1	90	4,782	0,053	26	0,467	42,000					
2	69	3,303	0,051	26	0,588	40,550					
3	74	6,284	0,095	33	1,025	75,900					
4	40	6,452	0,154	41	2,626	126,200					
5	83	4,051	0,049	25	0,457	37,580					
6	65	5,485	0,084	33	1,007	65,040					
7	80	7,371	0,123	40	1,518	91,100					
8	76	3,707	0,048	25	0,464	35,250					
9	92	6,333	0,069	30	0,759	69,850					
90	58	3,010	0,138	42	1,893	106,450					
1	52	7,673	0,147	43	1,973	102,900					
2	58	7,705	0,122	41	1,848	107,150					
3	76	6,932	0,091	34	1,281	97,450					
4	61	7,767	0,127	40	1,411	86,100					
5	92	8,281	0,090	34	1,033	92,300					
6	55	6,700	0,121	39	1,534	84,450					
7	55	6,935	0,126	40	1,704	93,750					
8	84	4,870	0,058	27	0,716	60,200					
9	51	7,315	0,143	43	1,959	100,000					
100	33	8,065	0,159	45	2,421	92,050					
1	31	5,311	0,104	36	1,356	69,100					
2	71	4,030	0,057	27	0,549	39,000					
3	40	5,706	0,142	43	2,026	81,150					
4	75	8,298	0,110	38	1,587	118,950					
5	55	7,239	0,131	41	2,072	113,950					
6	61	6,591	0,101	37	1,567	95,500					
7	81	9,306	0,117	39	1,580	120,000					

Ca urmare a acestor calcule avem în tablou (col. 7) volumele pentru fiecare loc de încercare.

La prima vedere aceste 107 volume par a nu fi legate între ele de nici-o lege, nici în ceiace privește mărimea lor nici în ceiace privește numărul lor cuprins în diferite categorii.

Dar luând aceste cifre cari reprezintă cele 107 volume și grupându-le în ordinea crescândă, iar pe de altă parte calculând mijlocia aritmetică a volumelor avem:

$$8.394,325 : 107 = 78,45 \text{ mc}$$

Față de această medie pe care o considerăm ca origină, grupând cele 107 volume în clase de câte 20 mc rezultă tabloul următor: (No. 2 col. 1, 2, 3).

După această operație calculăm volumele medii pe aceste clase (col. 4).

Diferențele dintre volumele medii pe clase și între volumul mediu de 78,45 mc pot fi privite ca erori (col. 5), întrucât volumul obținut pentru fiecare loc de încercare poate fi considerat prin înmulțirea lui cu raportul suprafeței totale la suprafața locului de încercare ca o măsurătoare efectuată asupra volumului total; iar numărul erorilor din aceiaș clasă este egal cu numărul locurilor de încercare cuprins în această clasă (col. 2). Bine înțeles erorile sunt pozitive pentru clasele cu mediile mai mari decât 78,45 mc și sunt negative pentru clasele cu mediile mai mici decât această cifră.

Un prim rezultat al grupărilor îl avem în tabloul următor (tabl. No. 3, col. 1, 2, 3, 4).

Din acest tablou observăm că:

1. Erorile sunt cuprinse între două limite fixe — 80 mc și +80 mc afară de 3 cari sunt în afara acestui interval.

2. Avem tot atâtea erori pozitive cât și negative, numărul erorilor pozitive fiind 54 iar a celor negative 53.

3. Erorile nu sunt egal repartizate, cele mai mici fiind cele mai numeroase.

Totodată observăm că pentru acelaș interval erorile negative cu cele pozitive nu sunt egale ca număr, fapt care nu va influența asupra rezultatelor întrucât în calcule nu are importanță semnul erorii ci numai mărimea ei.

Suma erorilor pe clase, independent de semn, urmează o anumită lege. Pentru a dovedi aceasta să calculăm acum pro-

Tabloul 2.

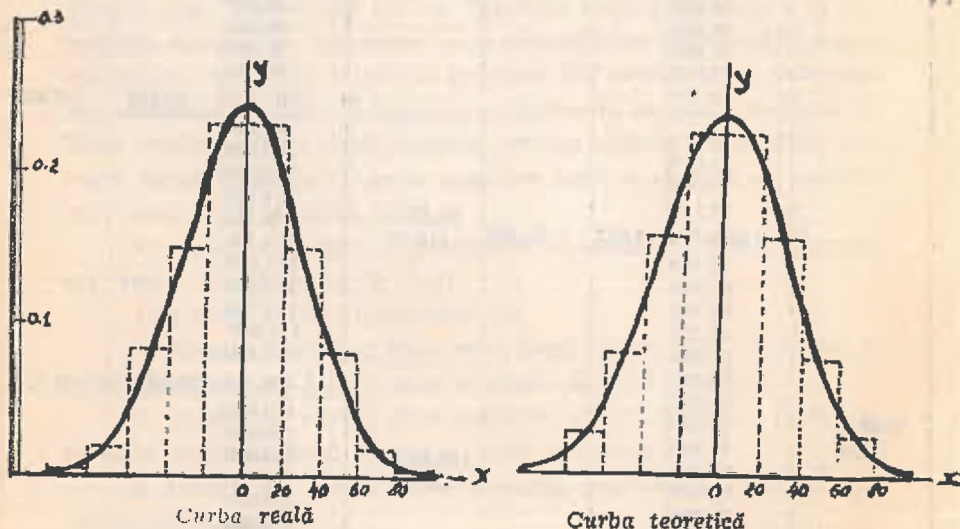
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
Interval	n	V	Vm	ε	Interval	n	V	Vm	ε	
	no.	mc	mc	mc		no.	mc	mc	mc	
0— 18,45	1	10,800				1	78,864			
	1	11,000				1	79,624			
	1	13,280				1	79,700			
	3	34,880	11,627	-66,824		1	80,592			
18,45— 38,45	1	20,889				1	81,150			
	1	25,668				1	82,270			
	1	29,889				1	83,028			
	1	31,200				1	83,472			
	1	35,250				1	83,937			
	1	37,980				1	84,000			
	1	38,250				1	84,450			
	1	38,352				1	84,870			
	8	257,478	32,185	-40,286	78,45— 98,45	1	86,950			
38,45— 58,45	1	38,980				1	86,100			
	1	39,000				1	89,700			
	1	40,150				1	89,950			
	1	40,050				1	90,118			
	1	40,975				1	91,100			
	1	42,000				1	92,050			
	1	42,338				1	92,184			
	1	42,338				1	92,300			
	1	43,273				1	93,750			
	1	45,600				1	93,850			
	1	47,304				1	95,347			
	1	49,980				1	93,450			
	1	50,552				1	95,500			
	1	51,310				1	96,425			
	1	51,935				1	97,450			
	1	52,857				1	98,294			
	1	53,103				29	2,581,455	83,326	+9,375	
	1	53,557				1	93,995			
1	54,578			1	100,000					
1	54,636			1	102,909					
1	57,050			1	104,580					
1	59,112			1	106,450					
	21	1,008,478	48,023	-30,428	98,45— 118,45	1	107,150			
58,45— 78,45	1	59,300				1	111,990			
	1	60,200				1	113,200			
	1	60,268				1	113,300			
	1	61,138				1	113,950			
	1	62,350				1	115,600			
	1	62,102				11	1,189,315	100,028	+29,577	
	1	64,133				1	118,950			
	1	65,040				1	119,050			
	1	68,469				1	120,000			
	1	63,894				113,45— 138,45	1	123,350		
	1	69,109				1	123,300			
	1	69,850				1	123,800			
	1	70,299				1	126,000			
	1	70,600				1	126,090			
	1	72,540				1	130,150			
	1	72,541				1	133,490			
	1	74,085				10	1,244,590	124,450	+46,008	
	1	75,222				138,45— 158,45	1	138,850	138,850	+60,399
1	75,223			peste 158,45	1	162,000				
1	75,900				1	173,505				
1	76,005				1	190,800				
	21	1,433,974	68,284	-10,167		3	526,305	175,435	+98,684	

Tabloul 3.

1	2	3	4	5
In intervalul	Numărul erorilor			Probabilitatea
			Total	
0—20	29	21	50	$50 : 107 = 0,467$
20—40	11	21	32	$32 : 107 = 0,299$
40—60	10	8	18	$18 : 107 = 0,169$
60—80	1	3	4	$4 : 107 = 0,037$
>80	3	—	3	$3 : 107 = 0,028$
Total	54	53	107	$107 : 107 = 1,000$

abilitatea prezenței erorilor de diferite mărimi în aceste intervale (tabloul No. 3, col. 5).

Dacă reprezentăm grafic variația probabilității erorilor, luând pe axa x-lor deoparte și de alta intervalele dela 0 la 80 iar pe axa y-lor să reprezentăm probabilitățile prezenței erorilor



din aceste intervale, obținem curba variației acestor probabilități, care se trasează după procedeul cunoscut (curba reală, în stânga). Alături de această curbă am așezat și curba teoretică (în dreapta) care rezultă din calcule, pentru a le putea compara între ele.

In cele ce urmează vom aplica tabelele de probabilități; pentru aceasta dăm mai jos un extras din aceste tabele: (tabloul No. 4).

Tabloul 4.

$p = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-t^2} dt$					
K η	P	Dif.	K η	P	Dif.
0.83	0.42440		2.67	92828	
0.84	42899	459	2.68	92934	106
0.89	45169		2.70	93141	
0.90	45618	449	2.71	93243	102
1.35	63747		3.33	97530	
1.36	64102	355	3.34	97573	43
1.66	73714		3.50	98176	
1.67	74000	286	3.60	98482	306
1.78	77009		4.00	98302	
1.79	77270	261	4.10	98431	129
2.50	90825		4.20	99539	108
2.51	90954	129	∞	1.00000	

Pentru a aplica tabelele de probabilități vom face o recapitulare a tabloului No. 2, calculând totodată valorile lui  $\epsilon^2$  (col. 5) și valorile lui  $|\epsilon| = n\epsilon^2$  (col. 6 din tabloul no. 5).

Tabloul 5.

1		2	3	4		5	6
Clasa volumelor		n	Vm.	ε		ε <sup>2</sup>	ε  = n ε <sup>2</sup>
Față de origina veche	Față de origina nouă	No.	mc	+	-	mc <sup>2</sup>	mc <sup>2</sup>
				mc	mc		
0—18.45	/80—/60/	3	11,627	—	66,824	4,482	13,386
18.45—38.45	/60—/40/	8	32,185	—	46,268	2,144	17,152
38.45—58.45	/40—/20/	21	48,023	—	30,428	924	19,404
58.45—78.45	/20—/0/	21	68,284	—	10,167	103	2,183
78.45—98.45	0—20	29	88,326	9,875	—	96	2,784
98.45—118.45	20—40	11	108,028	29,577	—	878	9,636
118.45—138.45	40—60	10	124,459	46,008	—	2,116	21,160
138.45—158.45	60—80	1	138,350	60,399	—	3,648	3,648
Peste 158.45	peste 80	3	175,435	96,984	—	9,390	28,170
Total		107					117,503



Făcând suma  $\sum |e|$  putem calcula:

$$\text{mijlocia erorilor } \epsilon_m = \sqrt{\frac{\sum |e|}{n-1}} = \sqrt{\frac{117,503}{107-1}} = 33,30 \text{ mc.}$$

$$\text{și eroarea probabilă } \eta = 0,67449 \times \epsilon_m = 0,67 \times 33,30 = 22,46 \text{ mc.}$$

$$\text{iar } K = 20,00 \text{ mc.}$$

$$\text{și deci raportul } \frac{K}{\eta} = \frac{20,00}{22,46} = 0,89047$$

pentru primul interval avem argumentul 0,89047, pentru intervalele următoare se va înmulți acest argument cu 2, 3 și 4 (tabl. 6, col. 1, 2).

Tabloul 6.

1 K	2 $\frac{K}{\eta}$	3 p	4 $\Delta p$	5 $107 \times \Delta p$	6 n	7 Diferența	
						+	-
0	0.00000	—	—	—	—	—	—
20	0.89047	0.45190	0.45190	48.35	50	1.65	—
40	1.78094	0.77034	0.31844	34.07	32	—	2.07
60	2.67141	0.92843	0.15809	16.92	18	1.08	—
80	3.56188	0.98368	0.05523	5.91	4	—	1.91
Peste 80	$\infty$	1.00000	0.01634	1.75	3	1.25	—
Total			1.00000	107.00	107		

Din table se calculează valorile lui p pentru argumentele respective (coloana 3). Luând diferențele dintre valorile succesive ale lui p (col. 4) avem probabilitățile teoretice corespunzătoare intervalelor respective (după cari s'a construit curba teoretică dela pag. 438). Aceste probabilități înmulțite cu 107 ne dau (col. 5) numărul teoretic al erorilor din aceste intervale.

Trecem alături numărul real al erorilor din intervale respective (col. 6) și calculăm diferențele (col. 7). Observăm că acordul între calcul și realitate este perfect neavând diferențe mai mari de 2,07, care reprezintă o nepotrivire numai de 1,93%.

În consecință volumul de pe suprafața ocupată de acest arboret se repartizează conform clopotului lui Gauss, forma diagramei fiind aceia dată în figura dela pag. 438. Menționăm că din întreaga suprafață studiată nu s'a măsurat efectiv volumul decât pe 5,3% din totalul acestei suprafețe și cu toate acestea am ajuns la rezultate atât de precise.

În cazul când s'ar mări suprafața parcursă cu măsurătoa-

rea, rezultatele nu pot fi mai precise; tot ceiace putem obține este numai că putem restrânge intervalele în așa fel ca concluziile să rămână valabile și pentru aceste intervale.

#### Eroarea de temut asupra rezultatelor.

În altă ordine de idei, vom calcula eroarea de temut asupra rezultatelor din calculele anterioare.

Astfel am calculat mijlocia aritmetică a celor 107 volume care este de: 78,45 mc. Această cifră înmulțită cu 4 ne dă volumul la Ha pentru întregul arboret adică 313,80 mc. la Ha.

Aplicând formulele cunoscute din teoria erorilor să aflăm precizia acestui rezultat

Pentru aceasta vom întrebuința formula următoare:

$$\epsilon_x = \frac{\epsilon_m}{\sqrt{n}}$$

În care  $\epsilon_n$  este eroarea de temut asupra rezultatului.

$\epsilon_m$  mijlocia erorilor.

$n$  numărul locurilor de încercare.

În cazul nostru avem:

$$\epsilon_x = \frac{33,30 \text{ mc.}}{\sqrt{107}} = \frac{33,30 \text{ mc.}}{10,35} = 3,217 \text{ mc.}$$

Iar la Ha. avem  $3,217 \text{ mc.} \times 4 = 12,868 \text{ mc.}$  adică 4,1%.

Aceasta este eroarea maximă de temut asupra rezultatului, nepotrivirea între realitate și calcul nu poate fi mai mare decât această cifră.

În practică se întrebuințează însă eroarea probabilă de temut asupra rezultatului ( $\eta_x$ ) care se obține din formula de mai sus în care se înlocuiește mijlocia erorilor  $\epsilon_m$  cu eroarea probabilă  $\eta$ .

deci avem:

$$\eta_x = \frac{\eta}{\sqrt{n}} \text{ sau } \eta_x = 0,67449 \epsilon_x$$

În care  $\eta_x$  eroarea probabilă de temut

$\eta$  eroarea probabilă

$n$  numărul locurilor de încercare.

Iar în cazul nostru

$$\eta_x = \frac{22,46 \text{ mc.}}{\sqrt{107}} = \frac{22,46 \text{ mc.}}{10,35} = 2,170 \text{ mc.}$$

la Ha. revine  $2,17 \text{ mc.} \times 4 = 8,68$  adică 2,8%.

Aceasta este nesiguranța cu care s'a calculat mijlocia aritmetică. In cazul când s'ar mări numărul locurilor de încercare rezultatele obținute ne-ar da o precizie mai mare.

Dar această aproximație este suficientă având în vedere că erorile sistematice rezultate prin întrebuințarea diferitelor metode de cubaj sunt cuprinse tot în jurul lui 2%.

O precizie mai mare ar fi inutilă întrucât erorile accidentale ar fi și așa depășite de erorile sistematice, precizia rezultatului rămânând aceeași.

Intr'un articol viitor voi studia variația diametrelor medii și a suprafețelor teriere ale celor 107 locuri de încercare și voi arăta că și aceste elemente ale arboretului sunt supuse aceluorași legi ale teoriei erorilor.

*La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers*

*Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.*

(II)

In einem regelmässigen Wald aus dem Forstamt Bozovici, hat Verfasser 107 Probeflächen je 0,25 ha angelegt und die Masse jeder Fläche mit Hilfe des Bestandsmittelstammes festgestellt. Er hat dann die Differenzen der Einzelwerte vom Mittelwert berechnet und die Streuung der Abweichungen untersucht. Die Abbildung auf Seite 438 (links) stellt die Frequenzkurve der Abweichungen dar. Diese Häufigkeitskurve ist der Gauss'schen Glockenkurve (S. 436 rechts) sehr ähnlich

---

---

# COMENTARII—INSEMNAȚII

---

---

## RECEPȚIA LEMNELOR DE FOC ÎN PARCHETE

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR  
Zărnești (Brașov)

Realizarea lemnului de foc în majoritatea pădurilor noastre este una dintre cele mai simple și ușoare operațiuni de tehnică forestieră. Problema se complică numai atunci, când pădurea pusă în exploatare este situată pe pante repezi și este întretăiată de pârae înguste și înclinate, adică atunci când materialul lemnos așezat în figuri în parchet nu este accesibil cu nici un fel de vehicul. Atunci va trebui apropiat prin intermediul unei serii întregi de drumuri de alunecare; mijloace de transport, cari fac o considerabilă risipă de material și cărora suntem nevoiți a le sacrifica o oarecare parte din cantitatea lemnului fasonat luat în primire, ce se va pierde sub formă de rupturi, țândăriri și descojiri, îngropări în pământ, arderi în vetrele din colibele muncitorești, etc. Dacă la toate acestea mai adăugăm uscarea și contragerea lemnului pân'la așteptarea sezonului de transport pe drumurile de alunecare, socotim că ne-am dat seama de toate genurile de pierderi, cărora este supus lemnul de foc dela data recepției până ce va fi adus prin mijloace arătate la un drum principal de transport (drum de car, cale ferată, apă de plutire, etc.).

Un singur fel de pierdere, a cărei existență ni se va înfățișa numai în depozitul de valorizare, expediție sau de păstrare a materialului lemnos, a rămas nerelevantă. La noile așezări în figuri și noile inventarieri ce se fac de regulă în aceste depozite, ca etape finale ale lucrărilor de exploatare și transport, acest gen de pierdere se manifestă într'o lipsă surprinzătoare la volum, care nu poate fi nici decum justificată cu obicinuitele pierderi de transport expuse, ci numai cu diversitatea

factorilor de cubaj și așezare a figurilor din parchet și a celor din depozit. Este un fel de pierdere de dată mai recentă, care nu este tratată în nici un manual sau agendă forestieră, fiindcă teoretic ea n'ar trebui să existe, cu toate că a luat ființă imediat după terminarea războiului mondial și stăruie să se mențină pe poziție având tendințe de permanetizare.

Singura cauză a acestei noi pierderi, care adeseori le egalează pe toate celelalte, este așezarea nereglementară a bucăților de lemn în figurile din parchet. Așezarea e anume ticluită de muncitori ca să rămână cât mai mari spații goale între lemne, cu scopul vădit de a forța cât mai mulți steri pentru recepție și a-și înmulți în consecință câștigul, având în vedere că plata se face la unitate de produse fasonate.

Deodată cu curentul democratic și practicile demagogice de după război, a luat naștere și acest fenomen din domeniul exploatărilor forestiere, care a trebuit să fie tolerat din cauza lipsei brațelor de muncă în raport cu volumul și numărul excepțional de mare al pădurilor puse în exploatare astfel încât el a devenit un factor real, de care trebuie să se țină seamă. Este de notorietate publică în cercurile exploatatorilor de lemne de foc, că nu există adevărați „metrari”, cari să nu uzeze de acest „sistem” al așezării cât mai artificiale a lemnului în figuri. Rațiile excepțiuni cu figuri așezate frumos, cu bucăți de lemn puse „pachet-pachet” denotă — se zice, — că nu avem de a face cu muncitori de meserie, ci cu începători fără experiență.

Un control sever, o supraveghere permanentă a lucrărilor și mai ales o tenacitate îndărătnică în a da îndrumări muncitorilor în decursul operațiunilor de clădire în figuri, în parchet va ameliora situația și va diminua aceste lipsuri: definitiv nu le va mai putea însă elimina. Deaceia la redactarea oricărui calcul de rentabilitate va trebui luată în considerare această pierdere, care altfel ne poate rezerva surprize neplăcute.

Pentru același motiv în regiunea de munte, asupra cărei examinare insistăm mai ales, unde situația terenului impune un transport cu diferite feluri de scocuri și cu mai multe descărcări, nu se poate da urmare recomandărilor făcute de cei mai mulți autori de manuale și studii de dendrometrie, ca să fie redusă supra-înălțarea figurilor din parchete la numai 10 cm, fiindcă atâta nu ajunge pentru acoperirea tuturor pierderilor ce pot veni dela figurile dintre „pari” până'n depozitele de desfacere.

Aici se impune menținerea înălțimei de 1.20 ca indispensabilă pentru a putea face față tuturor necesităților.

Intemeem această aserțiune pe date statistice culese dintr'un parchet de 82 ha (Fundul Văii Stăinii) cumpărat dela comuna Zărnești (jud. Brașov) și exploatat prin tăere rasă în anul 1927 după ce în anii precedenți se scosese rășinoasele de pe aceeași suprafață. Recepția definitivă în acest parchet a dat 12.360 steri așezați cu 20 cm supraînălțare, după cum e obiceiul în această regiune. Lemnul a fost aruncat odată în capete și descărcat în decursul transportului pe scocuri uscate și în mare parte înghețate de 3—4 ori pe distanțe variind între 2600—3500 m; apoi transportat cu vehicule țărănești pe distanță de 16 km la Zărnești și așezat din nou în figuri de 3 m înălțime dând în total 12283 steri de câte 1 m înălțime. O pierdere deci de 20.6%.

Alte și diferite sunt condițiile de așezare în depozite, unde înălțimea de 2—4 metri a figurilor pe cari muncitorii trebuie să se și urce exercitând o apăsare asupra lemnelor și unde graba cu care trebuie să se lucreze din cauza aglomerației de material sosit pe decovile, vehicule, ape de plutire, etc. nu mai permite potriveli migăloase, nu mai dă loc la speculațiuni interesate. Supravegherea însăși poate fi exercitată cu mai mare eficacitate fiind vorba de cel mult 10—15 muncitori cari lucrează într'unui sau cel mult două puncte ale depozitului, nu de sute de muncitori cu mai multe zeci de șantiere de lucru împrăștiate pe întreaga suprafață a parchetului din pădure. Dealtfel cu prețul de lei 3—4 de ster pentru stivuit în depozit și interesul muncitorilor de a specula este extrem de redus față de prețul unitar de lei 30—60 al lucrărilor din pădure. O serie întreagă de motive, cari justifică îndeajuns valoarea simțitor mai mare a factorului de cubaj din depozit în comparație cu cel al figurilor din parchet.

Bilanțul acesta de pierderi de proporții atât de vaste ne obligă să ne ocupăm cât mai intensiv și efectiv cu recepția materialului lemnos în pădure, ca nu cumva să mai contribuim prin o tratare superficială a acestei chestiuni la creșterea lipsurilor semnalate, în loc ca să le micșorăm și reducem la minimul posibil.

Deosebim două feluri de recepții: una parțială și una generală. Cea parțială este făcută de șeful de exploatare al par-

chetului și de brigadierul în circumscripția căruia se face exploatarea. Ea are ca obiect luarea în primire a lucrului prestat de singuraticile echipe de lucrători compuse din 2, cel mult 3 persoane, cari terminându-și porțiunea de pădure angajată doresc să li se facă primirea în vederea decontării și plății definitive. Recepția generală este făcută de șeful Ocolului, șeful centrului de exploatare, șeful de regie, etc. sau de delegații lor, cu scopul de a face inventarierea generală a figurilor de metri steri de pe întreaga suprafață a parchetului exploatat, operând totodată și o verificare a recepției parțiale.

Șeful de exploatare conduce efectiv lucrările pe teren fiind în această calitate responsabil pentru mersul întregii lucrări. El va trebui să fie orientat încă înainte de începerea recepției parțiale asupra calității lucrului prestat de fiecare echipă; va trebui să știe cari sunt muncitorii recalitrânți, cari n'au dat urmare instrucțiunilor sale cu privire la condițiile de fasonare precum: lungimea și grosimea despicăturilor, felul de tăere a crengilor, de așezare în figuri, înălțimi în față și în dos, îndepărtarea mertecilor strâmbi din figuri, etc.

Fiecare echipă trebuie să aibă cazierul ei cuprinzând toate datele de interes. astfel ca în momentul când se începe recepția să nu existe nici o necunoscută, care ar putea aduce prejudicii proprietarului exploatator.

Ca instrumente este nevoie numai de un simplu metru, cu care să se poată verifica obicinuitul „băț“ sau „măsură“ de doi metri ce se găsește la îndemâna fiecărei echipe și care dela un metru începând ne indică în mod vizibil și distinct și limita „suprainălțării“ convenită și crestată în continuarea lungimei de un metru dela baza bățului în așa fel, încât se poate măsura direct și înălțimea figurilor. Lungimea totală a acestei „măsuri“ de doi metri se folosește deci pentru măsurarea lungimii figurilor, iar partea de jos a ei de 1,20 sau 1,30 ne indică înălțimea ce ar trebui să o aibă figurile de lemne.

Ambele operațiuni se îndeplinesc de o singură persoană — în cazul de față de șeful de exploatare — care va da figurei, cu creion colorat, numărul curent al echipei și alături un alt număr exprimând lungimea în metri întregi, având în vedere că fracțiunile de metri se neglijează. Va comunica totodată șefului echipei adică brigadierului lungimea figurei pentru ca aceasta să o poată introduce în carnetul de inventariere aflat asupra sa.

Înainte de înscrierea lungimei pe figură, șeful de exploatare va verifica în mai multe puncte, chiar și în dosul figuri, înălțimile. apoi felul cum este așezat lemnul. Dacă găsește lipsuri, le va discuta cu șeful echipei care va hotărî dacă este cazul să se facă atunci la figura vizată scăderile corespunzătoare sau fiind prea mici se vor ținea „la mână” până ce vor mai surveni și altele cu cari împreună se va scădea unu sau mai mulți metri steri din figura ce se găsește în rând la inventariat. În acest caz lungimea scăzută se va despărți de rest prin o dungă verticală trasă la capătul lungimei contată în carnet. Așa, dacă din 5 metri se scade 1 metru, va fi trasă la capătul celui de al patrulea metru izolând astfel pe al cincilea scăzut. A treia persoană care trebuie să colaboreze la lucrările de inventariere este un muncitor din echipa interesată având însărcinarea de a însoți pe șeful de exploatare și a întoarce câte o bucată de lemn de-a-curmezișul fiecărei figuri luată în primire. Este cel mai practic semn, fiindcă este vizibil de departe și servește de bună și sigură orientare. Se va avea însă grijă, ca omul care execută această operațiune să nu comită fraude în favoarea sa și'n dauna exploatatorilor.

Intrebuițarea ruletei la măsurarea lungimilor n'are absolut nici un temei, fiindcă cu plata celor doi băieți ce o manipulează, se încarcă inutil bugetul fără a aduce vr'un folos remarcabil, decât o neînsemnată accelerare în mersul lucrărilor. Accelerarea o putem ajunge mai ușor și într'o proporție cu adevărat simțitoare, atunci când mai dăm șefului de echipă încă un pădurar instruit și echipat cu o a doua „măsură” de lemn și cretă colorată. Acesta, însoțit de un al doilea muncitor din echipa de lucru, va opera de sine stătător pentru același carnet însă, al cărui purtător va putea scrie fără efort după ambii măsurători de metri steri.

Problema scăderilor trebuie tratată cu mult tact și adese ori cu multă bunăvoință și răbdare pentru a nu înăspri prea mult raporturile cu muncitorii, cari se arată de cele mai multe ori extrem de sensibili la orice reducere de cantități, ce li se face. O atitudine prea severă, orgolioasă și necruțătoare a personalului stârnește resentiment și ne poate face greutăți la viitoarele angajamente de muncitori. Deaceea credem, că cu o supraveghere prealabilă recepției și exercitată zi de zi cu neslăbită stăruință, facem neasemănat mai mult, decât cu o exagerată se-



veritate la recepție. Numai atunci când cerbicia vr'unui muncitor nu se lasă înfrântă nici după aplicarea acestei metode de persuasiune se poate proceda fără cruțare la recepție ținând seamă de adevărul, că din metri steri ticluiți cu meșteșug și rea voință, niciodată nu se poate scădea atâta, cât s'ar cuveni, fără ca să suferim cât de cât daune.

Cu ocaziunea recepției generale, fiecărei figuri i se dă număr curent sau cu ciocanul numărător sau cu o cretă de altă culoare, decât ceea întrebuițată la luarea în primire dela muncitori. Șeful Administrației se va ocupa mai mult de verificarea felului cum s'a făcut recepția sub raport calitativ luând măsuri de îndreptare acolo unde i se pare, că s'au făcut greșeli la aprecierea lipsurilor și la scăderile făcute și marcate pe figuri cu dunga verticală amintită, adică luând dispoziții ca în carnetul de inventariere să fie introduse alte date decât cele ce se găsesc scrise pe figuri reprezentând lungimile constatate cu ocaziunea recepției parțială, cari în cazul de față nu servesc decât spre orientare.

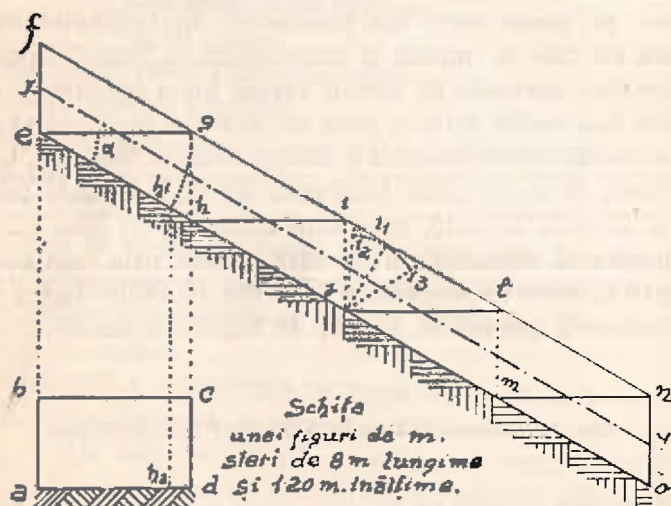
Cu toate că numerotarea cu ciocanul reclamă un om în plus, în Administrații cu sistem de verificări și inspecții de control sau la inventarieri de mai multe mii de metri steri, nu este nemerit să renunțăm la el, fiindcă aceste numere dau o înfățișare mai frumoasă întregii operațiuni de inventariere și inspiră mai multă încredere. Restul rechizitelor și al personalului ca număr este același ca și la recepția parțială cu deosebirea că lucrătorul care face semnele pe figuri — de astă dată ridicând o a doua bucată de lemn cruciș pe cea existentă — va trebui angajat și plătit de exploatator.

Când șeful unei administrații forestiere particulare are nelimitată încredere în personalul care a făcut inventarierea parțială și-o poate însuși renunțând de a mai face una nouă sau face pe teren doar o verificare sumară a datelor introduse în carnetele de recepție.

Dacă lucrarea a fost dată în antrepriză, nu este nevoie de inventariere parțială care în acest caz îl privește pe antreprenor. Șeful de exploatare va trebui să asiste numai, exprimându-și punctul său de vedere sub formă de sfat și însemnându-și în carnetul său de serviciu cantitățile luate în primire de antreprenor însoțite de observațiile sale personale în baza cărora se eliberează apoi avansurile pentru facerea plăților.

Lungimile figurilor se măsoară în direcție orizontală, iar înălțimile în sens vertical; regulă care în parchete situate la șes sau pe terenuri cu pante dulci se poate îndeplini ușor. La fel și pe pantele mai mari, atunci când obiectul inventarierii este compus din figuri mai scurte de cel mult 2 m lungime când măsurăm cu măsura de lemn și cel mult 4 metri când ne folosim de ruletă.

Manualele de dendrometrie recomandă același procedeu de măsurare pentru orice configurație de teren dându-ne tot odată și ample demonstrațiuni trigonometrice pentru a ne arăta exactitatea acestui fel de măsurătoare.



Pentru ca figura e, f, g, h, să ne dea același volum ca și proiecțiunea ei orizontală, adică „abcd”, lungimea ei trebuie luată în sens orizontal, adică conform cu e, g, fiindcă dacă am lua-o paralel cu terenul am obține o valoare egală cu e, h dându-ne în proiecțiune lungimea de a h<sub>2</sub>, care este cu h<sub>2</sub> o mai mică decât cea reglementară, fiindcă, e, h<sub>1</sub> este egal cu e, g, iar e, g fiind un catet din triunghiul e, g, h, este egal cu e, h cos α, valoare mai mică decât ipotenuza, adică e, h.

În practică acest fel de măsurătoare nu ne servește la nimic, pentru că nu se poate aplica pe teren. Proiecțiunea punctelor g, i, l și n în punctele h, j, m și o nu numai că constituie tot atâtea izvoare de erori, ci este și o operație migăloasă, care întârzie lucrările și stârnește protestul muncitorilor datorită fap-

tului, că majoritatea lor nu înțelege acest joc al măsurii cu mutări de sus în jos și proiecțiuni, al căror rost nu-l înțeleg și deci îi fac bănuitori.

Cu mult mai simplu și mai la mintea muncitorilor se poate face recepția măsurând lungimile paralel cu panta terenului în direcția lui  $x$ ,  $y$ ; în acest caz însă înălțimea nu se va mai măsura în sens vertical, ci normal pe pantă, adică pe direcția lungimii, fapt care derivă din forma de priză dreaptă a figurei de lemne, al cărei volum este egal cu suprafața bazei multiplicată cu înălțimea luată normal pe bază, adică în sensul lui  $j$ ,  $i$ .

Este cel mai expeditiv și mai simplu sistem de măsurare a figurilor de metri steri din parchetele cu înclinație mai însemnată cu care se împacă și muncitorimea. Numai la potrivirea direcției normale în sensul căreia luăm înălțimile trebuie să avem mai multă grijă și până ne deprindem cu ea să o căutăm cu oscilațiuni în dreapta și stânga măsurii înspre  $j$ ,  $i_2$  și  $j$ ,  $i_1$ , observând, că acolo unde înălțimea se va arăta mai mică am găsit și direcția căutată, care este sinonimă cu raza punctului de atingere al segmentului de cerc format prin oscilațiuni cu tangenta  $f$ ,  $n$ , ce reprezintă și una din muchiile bazei mici a prizei ca corp geometric format de figura de lemne.

#### *Die Aufnahme des Brennholzes auf den Schlägen.*

#### *La réception du bois de chauffage dans les surfaces exploitées.*

L'auteur étudie la manière d'arranger dans les parquets le bois de chauffage en des figures métriques. Il accentue sur les procédés dolosifs des bûcherons et estime que pour éviter toute surprise, en dehors d'une surveillance continue, il faut imposer l'obligation d'un surhaussement qui peut aller jusqu'à 20 cm pour chaque stère.

## FABRICAREA EXTRACTELOR TANANTE DIN COAJĂ <sup>1)</sup>

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

U. D. R. (Oravița)

Esențele forestiere din România a căror coajă formează o bună materie primă pentru extragerea de substanțe tanante, sunt:

*Quercus pedunculata* (stejarul propriu zis).

„ *sessiflora* (gorunul).

„ *pubescens* (tufă râioasă).

„ *cerris* (cerul).

*Castanea vesca* (castanul nobil).

*Picea excelsa* (molift).

În mod secundar s'ar mai putea exploata coaja de salcie, mesteacăn, brad și larice.

Coaja de stejar conține 3—20% substanțe tanante, putându-se produce din ea extracte lichide cu un conținut de 20—25% și solide cu un conținut de 56% substanțe tanante și 26% substanțe netanante.

Deosebim 4 sortimente de coajă de stejar și anume:

1. Coaja lucioasă a lemnului tânăr sub 10 cm grosime.  
2. Coaja slab ritidomată, cu crăpături longitudinale, care se obține de pe prăjini de 10—12 cm grosime la vârsta de 20—35 ani.

3. Coaja grosolană (sgronțuroasă) curățită (cu stratul de ritidom îndepărtat) obținută de pe trunchiuri bătrâne.

4. Coaja grosolană necurățată (coaja brută de trunchiuri bătrâne, la care ritidomul n'a fost încă îndepărtat).

În general conținutul de substanțe tanante al coajei de stejar scade dela rădăcină până la vârf cu 3—5%.

În medie coaja lucioasă conține 16—20%, cea slab ritido-

1) A se vedea și articolele:

Andrei Mălăescu: Extractele tanante în industria pielăriei.

„Rev. Păd.” Nr. 3/940, pag. 186.

Idem: Fabricarea extractelor tanante din lemn.

„Rev. Păd.” Nr. 4/940, pag. 287.

mată 10—14%, coaja de pe trunchiuri bătrâne curățită de ritidom 8—10%, iar cea necurățită 5—8% substanțe tanante, în stare uscată la aer.

Conținutul în substanțe tanante sporește până la epoca când începe a se forma ritidomul. La stejar și gorun formarea ritidomului începe la 14—20 ani, iar la cer la 10 ani.

Coaja trunchiurilor și crăcilor bătrâne se exploatează ca un produs secundar, nu ca un produs principal, cum se întâmplă la crângurile tratate special pentru obținerea coajei ca produs principal.

\*

Arboretelor de stejar tratate în crâng, cu scopul de a recolta coaja ca produs principal, li se aplică o revoluție medie de 20 ani.

Recoltarea scoarței se face prin cojirea arborilor din care enumerăm:

Secura de cojit, cu care se fac incisiuni în scoarță, iar cu muchia ei se bate coaja mai bătrână, pentru a se putea deslipi mai ușor de pe lemn.

Cosorul, un fel de cuțit special, care servește tot pentru executare de incisiuni în scoarță.

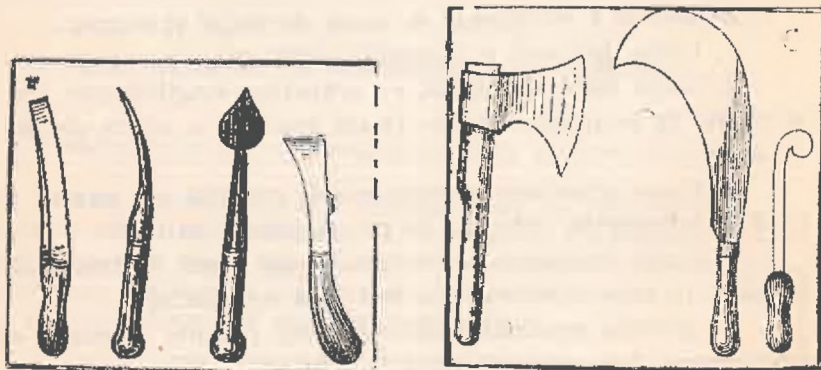


Fig. 1 și 2.

(După Szécsi Zsigmond; desen de I. Ungureanu).

Pana de descojit confecționată din lemn tare, din os sau din fier.

Figurile 1 și 2 ne înfățișează întreaga gamă a uneltelor de descojit.

Epoca cea mai indicată pentru descojirea scoarței de pe lemnul tânăr de stejar verde, începe odată cu înmugurirea

arborilor, fiind optimă în lunile Mai și Iunie, când seva zonei cambiale este mai abundentă. Un alt avantaj al descojirei timpurii îl constituie faptul că lăstarii dați din tulpinele arborilor tăiați în acest scop au timp suficient pentru a se lignifica până toamna.

Vremea constituie un factor important pentru operațiunea de descojire a scoarței. De obicei descojirea se face pe timp liniștit, într'o atmosferă umedă, în timpul unor stropi de ploaie caldă, dimineata și seara. Stejarul se descojește cu 10 zile mai devreme ca gorunul. Deasemenea prăjinele grose se pot descoji mai devreme ca cele mai subțiri. Scoarța de gorun se deslipește de pe lemn mai ușor ca cea de stejar. Descojirea se poate executa la nevoie și iarna, însă în acest caz lemnele tăiate în acest scop se aburesc în prealabil, deoarece altfel scoarța nu se deslipește de pe ele. Asemenea coajă, exploatată iarna, prin aburire, este bună pentru argăsirea pieilor suple.

\*

Deosebim 3 feluri de descojiri:

1. Recoltarea coajei de pe arborii doborâți.
2.       "       "       "       "       "       semidoborâți.
3.       "       "       "       "       "       în picioare.

La descojirea arborilor doborâți, de obicei se taie cu securea cât mai aproape de suprafața pământului, numai atâția arbori câți pot fi descojiți în 1—2 ore, deoarece mai târziu descojirea se face mai greu, iar după 24 ore nu se mai poate face decât prin baterea prealabilă a coajei.

Arborele doborât se curăță de crăci (crăcile care urmează a fi descojite se pun la o parte separat; scoarța se curăță de mușchiu, apoi se retează trunchiul în bucăți de 1 m lungime. Cu ajutorul securei sau a cuțitelor speciale se fac 1 sau 2 incisii longitudinale în coaja bucății de lemn respective, apoi cu ajutorul penelor de descojit se deslipește scoarța de pe lemn.

Crăcile se pot reteza în bucăți și mai scurte de 1 m și se descojesc până la o grosime egală cu a unui deget. De obicei coaja de pe crăci se deslipește mai greu, deoarece aceasta se bate în prealabil cu un mău de lemn sau cu muchia securei. Această batere facilitează descojirea.

Trunchiurile apte pentru lemn de lucru se pot reteza și în lungimi mai mari, corespunzătoare sortimentului respectiv

ni lemnului de lucru. In acest caz numai coaja se recoltează în inele de câte 1 m. lungime.

De regulă un tăietor poate da de lucru la 2 descojitori.

La procedeul de descojire a arborilor semifaiați, arborii se taie incomplect, la înălțimea pieptului, astfel ca să nu se piardă legătura dintre trunchiu și tulpină, iar tulpina înaltă se taie dela suprafața pământului numai după ce s'a terminat descojirea trunchiului. Trunchiurile de arbori astfel spânzurate, se descojesc fără să mai fie retezate în rondele de câte 1 m. lungime și anume fie în inele de câte 1 m. lungime, fie în fâșii înguste, pe toată lungimea lor. Se descojesc și crăcile, cari prin faptul că trunchiul mai stă în legătură cu tulpina, își păstrează timp mai îndelungat facultatea de a se descoji ușor, astfel că nu e necesară baterea lor, sau numai în mică măsură.

La procedeul de descojire a arborilor în picioare, aceștia se curăță de crăci până unde pot fi ajunse. După aceea se excută la baza arborelui o incisie orizontală în coajă de jur împrejurul trunchiului, apoi cu ajutorul unui cuțit se desface câte o fâșie de 2—4 cm. lățime până la înălțimea la care putem ajunge; aceste fâșii se lasă spânzurate pe arbori până se usucă.

Când arborii sunt înalți, descojirea se face cu ajutorul unei scări.

#### Uscarea coajei.

Coaja este un produs foarte delicat, care dacă este atins de ploaie își poate pierde, prin spălare, până la 70% din conținutul ei în substanțe tanante, iar părțile bătute ale coajei prind repede mucegai, devalorizându-se complect. De aceea coaja trebuie uscată cât mai repede, îndată după ce a fost despuiată de pe trunchiurile tăiate, ferind-o de umezeală și de ploaie.

Uscarea coajei până la starea de „uscat la aer“ se face în pădure, proptind-o de prăjini așezate în furci ca în fig. 3. sau așezând-o pe capre improvizate din două perechi de pari bătuti cruciș în pământ ca în fig. 4.

Dela starea verde până la starea de jumătate uscată, coaja pierde 36% din volum și 43% din greutate. Dela starea de

jumătate uscată până la starea complet uscată, pierderea în volum este de 15% iar în greutate de 5%.

Coaja jupuită de pe arborii în picioare și lăsată să spânzure pe aceștia până la complectea ei uscare, se rupe numai



Fig. 3.

(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

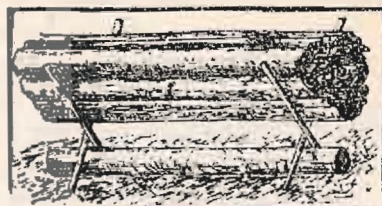


Fig. 4.

după ce s'a uscat. Pe timp frumos această uscare se desăvârșește în 4—8 zile.

După uscare coaja se leagă în snopi, având periferia de 1 m. și lungimea coajei tot de 1 m., cu ajutorul dispozitivelor înfățișate în fig. 5, 6 și 7.

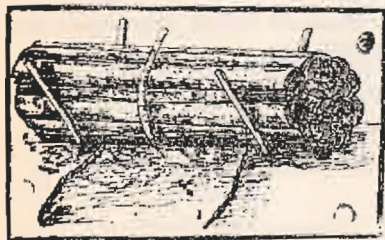


Fig. 5.

(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

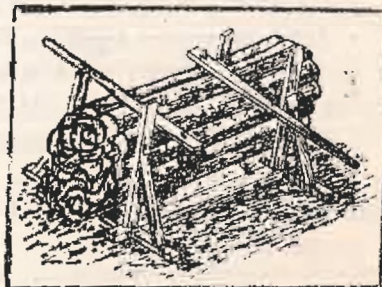


Fig. 6.

Snopii se leagă în două locuri cu sfoară de cânepă, ori cu gujbe de salcie sau mesteacăn, eventual cu curpen. Greutatea unei astfel de legături este de 15 kg. și 12 legături fac 1 m. ster. Coaja fină se așează în interiorul legăturii, iar cea grosolană la exterior.

Acești snopi (legături) se adună în locuri accesibile vehiculelor, unde — întrucât transportul mai departe n'ar fi posibil imediat — se depozitează în stive de câte 12 legături, acoperindu-se cu ponevi sau cu rogojini, dacă nu sunt adăposturi speciale la îndemână.

Transportul coajei se face cu carul sau cu calea ferată,



iar la drumuri mai lungi, încărcătura se acoperă cu ponevi sau rogojini, pentru a preveni o eventuală umezire a ei. Pe timpuri ploioase trebuie să se evite transporturile.

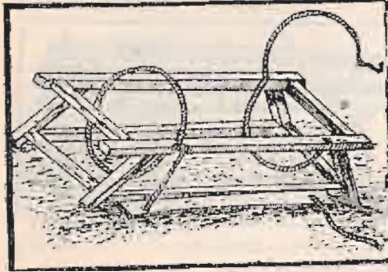


Fig. 7.

(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

Păstrarea coajei până la prelucrare se face în șoproane uscate și aerisite, ferite de izbirea laterală a ploii. O păstrare prea îndelungată nu este recomandabilă, deoarece în decurs de un an se pierde cca  $\frac{1}{3}$  parte din conținutul coajei în substanțe tanante. Această pierdere este cu atât mai rapidă

cu cât coaja depozitată a fost mai incomplet uscată.

Inventarierea și predarea coajei se face: fie după numărul de legături, fie după volum, fie după greutate.

Am văzut că o legătură cântărește în medie 15 kg. și că 12 asemenea legături fac 1 ster. Un ster de coajă este egal cu 0,2—0,3 m<sup>3</sup> massa plină și cântărește în medie 150 kg.

Se mai obicinuește inventarierea coajei și după volumul lemnului descojit, socotindu-se la fiecare ster lemn descojit cu supra înălțarea reglementarea de 10%, o cantitate de 46—98. în medie 75 kg. coajă la aer.

Descojirea trunchiurilor bătrâne de stejar se face astfel că se jupoaie, în timpul sevei, scoarța de pe trunchiurile verzi, în inele de câte 1 m. lungime, imediat după doborârea arborilor. Dacă coaja este foarte grosolană, se curăță în prealabil de stratul exterior de ritidom, care se ridică la 50—60% din întreaga grosime a coajei.

Cojirea scoarței se face astfel, că se execută 2—4 incișuni longitudinale în scoarță, pe toată lungimea trunchiului, apoi cu penele de descojit se deslipește coaja de lemn, recurgând la nevoe și la baterea prealabilă a ei, pentru o mai ușoară descojire. Coaja astfel obținută se usucă, se leagă și se depozitează sau transportă după aceleași procedee ca și la coaja din crângurile speciale tinere. Un ster de astfel de coajă uscată la aer cântărește 180—200 kg. în medie 190 kg.

Randamentul. Cantitatea de coajă obținută depinde mai ales de bonitatea solului, apoi de consistența arboretului, de felul descojirii și de pierderile încercate cu ocazia producerii, pierderi cari la arborii doborâți se ridică la 2% \*). După Burckhardt și Schindler, în medie generală randamentul în coajă, după un m<sup>3</sup> lemn descojit este de 0,87 st. sau 130 kg. După alții \*\*) la 1.1 ster lemn descojit corespund 46—98 kg sau în medie 0,5 st. = 75 kg coajă uscată la aer. Randamentul este mai mare sau mai mic decât media, după calitatea coajei în următoarea ordine crescândă: coaja cu ritidom și coaja netedă de trunchiu; coaja cu ritidom și coaja netedă de crăci (98, 72, 84, 46 kg). Randamentul la ha este după Ientsch \*) de 3000—40.800 kg, iar după Szécsi de 7000 kg. În general, de pe un m<sup>3</sup> lemn descojit din trunchiuri mai în vârstă, se recoltează 100 kg, iar din trunchiuri bătrâne 80 kg coajă uscată de stejar.

Munca necesară pentru recoltarea coajei.

1. Producerea coajei de pe arborii tineri de stejar, împreună cu fasonatul și adunatul coajei și a lemnului descojit, pentru un vagon (10.000 kg) coajă uscată, necesită în condițiuni favorabile 100 de zile, mijlocii 120 de zile, nefavorabile 140 de zile à 10 ore de lucru.

2. Ca la punctul 1, pentru 100 st. coajă 70, 90 respective 110 zile de lucru.

3. Producerea coajei de pe trunchiurile bătrâne de stejar doborâte, curățindu-se parțial ritidomul, la 100 arbori: 25,30 respectiv 35 zile de lucru.

#### *Gewinnung von Gerbstoffen aus der Rinde.*

##### *La fabrication des extraits tannants contenus dans l'écorce.*

L'auteur qui dans un article précédent a étudié les méthodes d'extraction des matières tannantes contenues dans le bois, nous donne dans cet article des détails sur l'état actuel de la technique en ce qui concerne l'extraction de ces mêmes matières, contenues dans l'écorce des arbres.

\*) Krippel: Erdöhasználatlan.

\*\*) Szécsi, Z.: Az erdőhasználatlan Kézikönyve.

## PENTRU RESTITUIREA BURSELOR

de Ing. V. V. VASILIU, Cernăuți.

E știut că aproape toți inginerii silvici au urmat Școala de silvicultură și mai târziu secția silvică din Polytechnică în calitate de bursieri pe socoteala Statului. Fără acest ajutor, mulți nu ar fi putut să-și croiască o carieră, fiind sortiți să rămână într'o stare socială inferioară.

Odată intrați în cariera pe care și-au ales-o și au reușit să și-o creeze astfel cu ajutorul Statului, o mare parte din colegi și-au realizat situații materiale care nu numai că-i scoate deasupra oricăror nevoi, dar le-ar putea permite să restituie cel puțin suma care a fost cheltuită de Stat cu bursa în timpul studiilor. Pentru fiecare, această sumă ar reprezenta cel puțin atât cât a primit pe vremuri ca bursier. Contribuția ar fi neînsemnată, dar oferită de toți, ar reuși să creeze pentru Facultatea noastră din Școala Politehnică fonduri destul de apreciable, cari ar putea fi întrebuințate de conducerea școlii în mod mai mult decât util.

Cu suma ce ar rezulta, s'ar putea îmbogăți materialul didactic al secțiunii, sau s'ar putea crea un fond din care sub forma, atât de uzitată azi în America, de „împrumut“ restituibil după un termen de câțiva ani de carieră, s'ar veni realmente în ajutorul atâtor studenți săraci nevoiți azi, din cauza lipsurilor, să facă în fiecare zi sacrificii a căror urmări adânci le vor suferi toți restul vieții.

Deși nu e scrisă nicăeri, această restituire constituie pentru fiecare din noi o obligație morală care, pe lângă contribuția la ridicarea posibilităților de afirmare ale școlii noastre, va avea de rezultat o strângere a legăturilor între inginerii foști elevi și „școala noastră“ de care trebuie să mărturisim, ne desinteresăm, uitând că acolo trăesc studenții, viitorii noștri colegi de carieră. Statul și școala nu ne-au cerut acești bani, dar cu atât mai prețios va fi fondul care i se va crea și la

care fiecare din noi, contribuind cu minimum pe care l-am arătat, va putea să depună — după posibilități — cât mai mult.

Dacă pentru a se hotări la acest gest mai e nevoie de vreun argument, rog pe colegi să-și reamintească ce ar fi ajuns fiecare, dacă la timpul său nu ar fi obținut, sau nu ar fi primit bursa salvatoare.

*Für die Zurückerstattung der Schulstipendien.*

*Pour le remboursement des subventions.*

Un appel adressé aux ingénieurs qui pendant leurs études ont bénéficié de subventions payées par l'Etat; ils sont invités à rembourser maintenant les sommes reçues afin que d'autres générations puissent en profiter.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA INTERNĂ

### ● A 54-a Adunare generală a Societății „Progresul Silvic”.

În anul acesta încărcat de îngrijorări, Adunarea generală a Societății noastre a fost sorocită pentru data de 16—17 Iunie. A fost hotărât să se desfășoare într'un cadru strâns și simplu, așa cum și vremurile o impuneau.

Se presupunea chiar că puțini din cei din „exterior” vor putea să participe, marea majoritate fiind reținută fie la îndatoririle de serviciu ce le cerea continua prezență, fie la obligațiuni militare. Cu toate acestea, în ziua întâlnirii, sala de ședințe a Casei noastre era plină, fapt care a bucurat pe fiecare dintre noi.

Deschiderea Adunării a fost onorată cu prezența d-lui Prof. G. Ionescu-Șișești, Ministrul agriculturii și domeniilor, care la propunerea d-lui președinte al Societății, a fost proclamat președinte al Adunării.

Ordinea de zi începe să se depene așa după cum a fost anunțată.

Întăiu a fost cuvântul d-lui prof. M. Drăcea președintele Societății care a arătat ce datorește pădurea românească primului deceniu de „restaurație” pădurii „adânc măcinată în trecut de reforma agrară”; liniște în interiorul ei „prin treptata încetinire a pășunatului”; contra ofensivă pădurii în regiunea de câmpie, sub formă de perdele de protecție și de apărare națională, cum și pe coastele surpătoare.

A subliniat apoi „mișcarea foarte puternică și susținută în vederea raționalizării economiei forestiere”, relevându-se marile lucrări și instalații tehnice, împădurirea restanțelor și a parchetelor curente, legiuirile făcute cu scopul ocrotirii și promovării economiei forestiere. D-l Președinte socotește cei 10 ani de „restaurație” drept „începutul veacului restaurației pădurii românești”.

A schițat înfine „țintele îndepărtate care alcătuiesc idealul nostru forestier”:

- a) cantonarea definitivă a pădurii în locurile ce i se cuvin,
- b) liniște la hotarele și înăuntrul ei,
- c) respectarea strictă a principiului continuității
- d) primatul interesului comunității asupra celui particular, al viitorului asupra prezentului,
- e) ajutorarea economiei forestiere particulare și refacerea sufl-

tească a proprietarului de pădure, „pentru ca să-și poate îndeplini cu adevărat marile ei funcții sociale“.

f) primatul muncii și geniului național în procesul de producție forestieră;

g) continuarea operii de luminare a poporului în materie forestieră;

n) organizarea a parte a Corpului silvic cu o funcție bine definită și bine diferențiată în administrarea rațională a pădurilor și în special a celor de pe domeniile statului.

În încheiere, d-l președinte a arătat meritele mari pe care le-a dobândit d-l ministru G. Ionescu-Șișești „prin felul cum a susținut cauza pădurilor și prin curajul cu care în multe împrejurări a împărțit cu inginerii silvici riziurile profesiei lor“.

A urmat răspunsul d-lui Ministru al agriculturii, care după ce a arătat că vine întotdeauna cu plăcere în mijlocul silvicultorilor, a ținut să sublinieze „câteva idei esențiale pentru dezvoltarea economiei noastre silvice“.

1) Primatul interesului obștesc.

2) Necesitatea delimitării precise în spațiu dintre silvicultură și agricultură, delimitare care să permită fiecăreia să se desvolte prin propriile ei forțe. Delimitarea acestora nu trebuie însă să excludă colaborarea, dintre ele, cu scopul conservării solului românesc.

3) Păstrarea actuală suprafețe împădurită a țării. Procentul actual de împădurire nu trebuie să se mai micșoreze; ceva mai mult, trebuie sporit. Perdelele de protecție în stepă și terenurile degradate, sunt o latură a spațiului în care trebuie să se întindă.

4. Să creiem păduri bune, bine apărate, bine crescute, nu păduri brăcuite și nici pășunate.

5. Pădurile să fie plantate, crescute și exploatate de elementul românesc.

În afară de acest îndreptar permanent al economiei forestiere, d-l ministru a ținut să accentueze asupra unor nevoi presante și urgente ale prezentului: aprovizionarea populației civile și a armatei cu lemne de foc pentru iarna ce vine. Se cere ca toți să muncim din răsuputeri să facem față tuturor solicitărilor.

Pentru a se putea face față, d-sa a ținut să anunțe „adaptarea diferitelor noastre legiuri silvice la necesitățile momentului“. Acestea i-au prilejuit să repare nedreptatea ce s'a făcut pădurăriei în 1939 prin legea de administrare a ministerului, care a ținut s'o minimalizeze. Ropote de aplauze s'au produs în momentul când d-sa a anunțat înființarea Direcției pădurilor persoanelor juridice și reînființarea Administrației Casei Pădurilor „punându-se din nou în vigoare normele de administrare verificate ca bune în decursul timpurilor“.

Cuvântarea atât de frumoasă și mult aplaudată a d-lui ministru, a fost urmată de mulțumirile exprimate în numele Corpului silvic de către d-l prof. M. Drăcea președintele Societății. Adunarea în unanimitate a consfințit apoi hotărîrea luată de Consiliul de administrație

al Societății, de a proclama pe d-l prof. G. Ionescu-Șișești ministru al agriculturii și domeniilor, ca membru de onoare al Societății.

În sfârșit această ședință de deschidere a mai avut cuvintele de salut ale d-lui Müller atașat forestier al Germaniei pe lângă legația germană din București. Adunarea a ratificat prin aclamații primirea d-sale ca membru corespondent al Societății, primire hotărâtă de Consiliul de administrație al Societății într'una din ședințele anului 1939.

După amiaza primei zile a fost consacrată treburilor gospodărești ale Societății: descărcarea Consiliului de gestiunea pe anul expirat 1939 și votarea bugetului pe anul 1940. În anul expirat, activitatea Societății deși s'a desfășurat „în vremuri grele”, a fost destul de rodnică. Viitorului nu se știe ce i se va rezerva. Apăsarea vremurilor neliniștitoare menținându-se, Societatea a înțeles să se restrângă în cheltueli, atât cât îi va fi cu putință fără ca activitatea ei să fie prea mult stânjenită.

Ca de obicei, înoirea Consiliului provocată de ieșirea „la sorți” a unora din membri aleși cu 4 ani mai înainte, a provocat interes. Din cei șase ieșiți și anume d-nii C. M. Bunescu, V. Priboianu, E. Vălceanu, M. Rădulescu, D. Sburlan, I. C. Demetrescu, ultimii trei au fost re-aleși. În celelalte trei locuri au fost desemnați d-nii Tr. Heroiu, C. Emanoil și N. Ghelmeziu; primii doi se realeg după un an de întrerupere, iar cel de al treilea intră pentru prima dată în Consiliu.

Seara, o bună parte din participanții la Adunare au luat masa împreună la unul din restaurantele Capitalei. Nu s'au ținut discursuri, însă cu toții s'au simțit bine, fiind animați de un cald sentiment de camaraderie.

Ziua a 2-a a fost rezervată discutării celor două probleme de interes forestier puse în discuție:

- 1) Promovarea economiei forestiere particulare;
- 2) Economia forestieră de război.

Prima a avut ca referenț și coreferenț pe d-nii C. Horia Lazăr și I. Zeicu, iar cea de a doua pe d-nii Dem. Grozescu și Ilie C. Demetrescu.

În jurul lor s'au produs interesante discuții, care au dus la votarea unor moțiuni, care dacă ar fi însușite de guvernanți, un pas în plus spre mai bine se va face.

Lucrările celei de a 54-a Adunare generală s'au terminat într'o zi și jumătate. Așa trebuia să fie. Vremurile au cerut-o. Și iarăși membrii prezenți au plecat cu toții spre posturile lor, mai împovărați de răspunderea ce-i apasă, și mai îngrijorați, cum de mult n'au fost, de vremurile prin care trecem.

At. Haralamb

## CRONICA EXTERNĂ

### ● La 80 de ani ai Profesorului Max Endres.

Cu prilejul împlinirii patriarhalei vârste de 80 de ani (3 Aprilie 1940), se cade, credem, ca și silvicultorii români și mai ales slujitorii tinerei științe forestiere române, să-și amintească de Profesorul Endres.

Ilustrul jubilar are o origină relativ modestă, dar predestinatoare a strălucitei sale cariere. A văzut lumina zilei și a trăit anii copilăriei în cadrul pădurăresc, fiind fiu de forestier cu serviciul în Franconia.

Studiile de specialitate le-a făcut, mai întâi, la Academia forestieră din Aschaffenburg, apoi la Universitățile din München (cu Roth și G. Hayer) și Berlin. A trecut doctoratul — după ce lucrase și în administrația silvică bavareză și după ce făcuse și examenul de Stat — la Universitatea din München cu lucrarea: *Die Produktionsfaktoren in der Waldwirtschaft* (1884).

Lucrarea vieții sale a ramificat, mai ales, în trei direcțiuni: 1. ca dascăl în învățământul superior; 2. ca scriitor; 3. ca factor determinant al treburilor de politică forestieră practică din țara sa. În toate acestea, Endres a strălucit ca foarte puțin dintr semenii săi.

Cariera dascălească și-a început-o la Politehnica din Karlsruhe, mai întâi ca asistent și docent (1886—1888), apoi ca profesor suplimentar (1888—1891) și definitiv (ordinarius) (1891—1895). De acolo, a trecut, prin chemare, la München, ca urmaș al lui Lehr, la catedra de Politică, Estimație, Istorie și Administrație forestieră, pe care a slujit-o în chip cu adevărat magistral, timp de 35 de ani. Prelegerile sale, strălucitoare ca formă și grele ca gânduri, erau urmărite cu pasiune de numeroși studenți germani și străini, nu numai forestieri, dar și economiști și juriști. Trebuie să fie foarte puțini silvicultori germani, cari au studiat la numeroasele academii, școli superioare și facultăți de Silvicultură germane în vremea lui Endres și cari să nu fi ascultat cel puțin un semestru și cursurile sale.

Prestigiul deosebit de care s'a bucurat Endres în cadrul Corpului profesoral l-a impus ca membru al Senatului Universității din München (1901—1907) — căruia nu-l aparțin toți profesorii ca la universitățile noastre — și apoi ca rector (rector magnificus) (1907—1908).

Lucrarea scriitoricească a Profesorului Endres este impresionantă, egalând, cel puțin, pe cea dascălească. Publicațiunile sale mai cunoscute și în afara granițelor germane sunt: 1. *Die Waldbenutzung vom 13. bis Ende des 18. Jahrhunderts. Ein Beitrag zur Geschichte der Forstpolitik*. Tübingen, 1888; 2. *Handbuch der Forstpolitik mit besonderer Berücksichtigung der Gesetzgebung und Statistik*. (ed. I, 1905; ed. II, 1922), lucrare de mare anvergură (peste 900 pag.), unică în felul său, consti-



tuind, la vremea sa, cel mai complet izvor de orientare asupra doctrinei de politică forestieră și a stărilor economiei și legislației forestiere din diferitele țări ale lumii; 3. *Waldwertrechnung und Forststatik* (ed. a IV-a în 1923) sintetizează într-o desăvârșită formă clasică (în peste 325 pag.) știința și doctrina respectivă, creiată în cea de a doua jumătate a secolului al 19-lea de Faustmann-Oetzl-Pressler-Gustav Heyer; 4. *Forsten*. Articol în *Handbuch der Staatswissenschaften*, ed. a IV-a, vol. IV, 1927, pag. 246—300; 5. *Jagd*. Idem, vol. V, 1923, pag. 371—376; 6. Numeroase sunt articolele publicate în revistele de specialitate și mai cu seamă în periodicele al căror redactor și coredactor a fost. Dintre acestea enu-



În pădurea Landshut, la sărbătorirea prof. Endres.

mărăm: *Forstwissenschaftliches Centralblatt* (din 1915 și în prezent); *Allgemeiner Anzeiger für den Holzproduktenverkehr* (1905—1917); *Holz-welt* (1917—1918), *Holzhandelsblatt* (din 1918).

În domeniul practic al politicii forestiere, personalitatea Profesorului Endres s'a manifestat cu stăpânire asupra spiritului contimporanilor săi. Ca președinte al Comisiunii pentru comerțul lemnului în sânul Consiliului forestier superior al Reichului, ca membru în Comisiunea permanentă a tarifelor căilor Reichului, ca membru în Consiliul de economie forestieră al Uniunii silvicultorilor germani, etc., Endres a fost un mare și temut apărător al pădurii și al unei sănătoase economii forestiere.

Nici câmpul internațional al economiei și politicii forestiere nu i-au fost deloc străine Profesorului Endres. Ba se poate spune, că a fost unul dintre cei mai tari cunoscători din vremea sa și în această direcțiune. Lucrarea amintită mai sus, *Forstpolitik*, este, de altfel, cea mai temeinică probă. Participanții la Congresul internațional de Silvicultură

dela Roma, din 1926, își reamintesc de magistrala comunicare a Prof. Endres, ca trimis oficial al guvernului Reichului: Die gesetzlichen Grundlagen zur Pflege und Förderung der Waldwirtschaft (Actes. Vol. III, pag. 62).

Prestigiul ce a știut și putut să-și făurească, în toate manifestările sale profesionale, i-au atras onoruri deosebite. Regele i-a acordat titlul de Geheimer Rat (Consilier privat); Facultatea de Filosofie a Universității dela Giessen și Școala superioară de Cultura solului dela Viena, pe acela de Doctor honoris causa. Societatea silviculturilor ruși din Petersburg l-a numit membru de onoare, etc.

Asupra concepțiunilor Prof. Endres în materie de estimație și poliție forestieră ar fi greu să stăruim în cadrul prezentei cronici. Oricum,



La sărbătorirea prof. Endres, cu prilejul ieșirii sale la pensie.

a aparținut, în linii largi, școalei liberalismului economic, care a caracterizat vremea sa. La aceasta, a admis și a pledat cu căldură pentru anumite abateri, pe cari, prin natura lucrurilor, le impune economia pădurărească.

Subscriitorul acestor rânduri își îngăduiește, și pentru alte socotințe, să evocă în două-trei vorbe sărbătorirea Prof. Endres, cu prilejul ieșirii sale la pensie. Intr'o asemenea împrejurare, chiar și pentru o personalitate de proporții cu mult mai reduse, în buna noastră țară, s'ar fi organizat banchete scumpe, în săli strălucitoare, cu nelipsite și nesfârșitele discursuri, în care, a doua zi, după trecerea fierbinței, adesea nimeni nu mai crede. Marele Endres a fost sărbătorit simplu, la pădure și în sala sa de cursuri. Potrivit programului obișnuit, s'a făcut, în ziua de 5 Iulie 1930, o excursie de studii la pădurea Landshut a Universității München, a cărei gospodărire o dirijase și supraveghease Prof. Endres. Cu acest prilej, s'a pus la cale și sărbătorirea ieșirii la pensie a Prof. Endres. S'a aranjat o masă simplă, formată din crenvuști, pâine și bere. În cadrul pădurii, pe care o iubea atât de mult sărbătoritul, s'au petrecut câteva ore pădurărești și vânătoarești, între cei trei profe-

sori de științe forestiere (Endres, Schüpfer și Fabricius), rectorul Universității (Eichmann), câțiva docenți, asistenți și studenți silvici. Au fost rostite și câteva scurte cuvântări ocazionale. Ultima lecție a Prof. Endres a fost aleasă deasemenea ca prilej de sărbătorire. În sala și de pe catedra împodobită cu brad, pe care a slujit-o una dintre cele mai luminate și pasionate minți, și-a ținut Prof. Endres ultima sa prelegere. La sfârșitul semestrului de vară 1930, întocmai ca și cele obișnuite. După încheiere, a ascultat sărbătoritul, vădit mișcat, cele câteva cuvântări simple, dar solemne și totdeauna afectuoase, rostite de colegii săi de învățământ și studenți, nu mai puțin mișcați. La ambele sărbătoriri, n'a lipsit cuvântul de omagiu nici al elevilor săi români.

Cei ce au ascultat, în ultimii ani, pe Profesorul Endres, vor păstra cu afecțiune imaginea unui bătrânel scurt, bine legat, cu păr și bărbuță albă, peste fire de simpatic, depășându-și cu convingere roboitoare prelegerile ce sunau a alte vremuri mai așezate și potolite decât ale noastre.

Datorită războiului, căruia i-a sacrificat singurul său fiu, și a propagandei decurgătoare, Profesorul Endres n'a fost un prieten al țării noastre. Cu elevii săi români s'a purtat, totuși, ca un adevărat profesor și gentleman. În numele acestor elevi, ca și al cetățenilor săi români, ne îngăduim a exprima Profesorului Endres cele mai bune felicitări și urări, cu prilejul împlinirii patriarhalei vârste de 80 de ani.

*Hie C. Demetrescu*

(122)

#### ● Proprietatea forestieră de Stat din Marca de Est în creștere

Sub influența liberalismului economic din secolul al XIX-lea, ca și a periodicelor greutăți financiare, pădurile de Stat din Austria au fost vândute în cea mai mare parte. În momentul Anschluss-ului din Martie 1938, suprafața rămasă în gospodărirea Direcțiunii generale a Pădurilor din Viena se ridică numai la modesta cifră de 469.000 ha.

Vederile în materie ale actualilor conducători ai Germaniei sunt tocmai opuse factorilor politici din vechea Austria. Generalfeldmaresalul Göring, Ministrul Pădurilor și Vânătoarei din Reich, a dat dispozițiuni ca să se mărească, prin orice mijloace, proprietatea păduroasă de Stat, și din noua provincie până la procentul existent în Reich.

Cu toată greutatea vremurilor, s'au luat măsuri pentru aducerea la îndeplinire a dispoziției date. Până la sfârșitul anului 1939, se cum-păraseră 53.610 ha și se obținuseră pe altă cale 7480 ha pădure. După 1 Ianuarie pădurile Fondului habsburgic familial, în întindere de 14.730 ha au fost trecute, deasemenea, Administrației forestiere a Reichului. Dacă mai ținem seama și de cele 17.880 ha păduri de Stat din Boemia și Moravia sudică, suprafața pădurilor de Stat din Marca de Est au încercat o creștere de 96.400 ha sau de 22%.

Suntem, fără îndoială, în fața unei sănătoase politici forestiere de Stat.

(După *Chbt. f. das ges. F. wesen*, 1940, pag. 100).

(123).

# I N F O R M A Ț I U N I

— D-1 Ing. șef silvic I. Vlad din serviciul pădurilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iași și-a trecut, de curând, examenul de doctorat la Universitatea din München, obținând calificativul „foarte bine”.

Lucrarea d-sale de doctorat se intitulează: *Zuwachsverhältnisse im Mittelwald* (Condițiuni de creștere în crângul compus).

— Au fost primiți în corpul tehnic silvic, cadru de stat, următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silv. stagiați:

1. Băncescu G. C. din Adm. fondului bisericesc din Bucovina pe data de 17.III.1940.

2. Sărbescu I. Ion din Direcția comercială a pădurilor, pe ziua de 1.XI.1939.

3. Voinea N. C. din Direcția comercială a pădurilor, pe ziua de 15. X 1939.

— Pe baza dec. min. Nr. 1208 din 14.VI.1940 publicată în Mon. Of. 142 bis din 22 Iunie 1940, toți funcționarii bugetari aparținând de Min. Agr. și Dom. sunt obligați să se înscrie ca membri în Casa de Credit a Ministerului.

În acest scop se plătește o cotizație de 2% din salariul brut, care se va reține prin statele de salarii, cu începere dela 1 Iunie a. c.

— Prin dec. min. Nr. 975 din 1.VI. 1940 (Mon. Of. 129 bis din 5.VI.1940

au fost confirmați și numiți ca membri de drept în Consiliul de administrație al Casei de Economie, Credit și Ajutor a funcționarilor Ministerului de Agricultură și Domenii, d-nii: Ing. Dem. Grozescu și Ing. An. Nedelcovici.

Prin aceeași decizie, D-1 V. Sabău a fost numit cenzor supleant.

— După noua tabelă de salarizare a funcționarilor publici, Corpul silvic va avea următoarele salarii bugetare:

Ing. Consilier silvic . . . . .	28.000
Ing. inspector g-ral silvic . . . . .	23.000
Ing. inspector silvic . . . . .	21.000
Ing. subinsp. silvic . . . . .	18.000
Ing. șef silvic . . . . .	15.000
Ing. silvic cl. I . . . . .	12.000
Ing. silvic cl. II . . . . .	10.000
Ing. silvic stagiar . . . . .	9.000
Conducător silvic princ. cl. I . . . . .	12.000
Conducător silvic princ. cl. II . . . . .	10.000
Conducător silvic cl. I . . . . .	8.000
Conducător silvic cl. II . . . . .	6.500
Conducător silvic ajutor . . . . .	6.000
Brigadier silvic princ. cl. I . . . . .	4.500
Brigadier silvic princ. cl. II . . . . .	4.250
Brigadier silvic cl. I . . . . .	3.750
Brigadier silvic cl. II . . . . .	3.300
Brigadier silvic cl. III . . . . .	3.000
Pădurar cl. I . . . . .	2.250
Pădurar cl. II . . . . .	1.750
Pădurar cl. III . . . . .	1.500

— În cursul lunii Mai a. c., Suedia a aderat la Centrul internațional de silvicultură cu sediul la

Berlin, urmând a fi reprezentată de d-l F. Aminoff.

În felul acesta, sus numitul Centru numără azi 17 state membre.

—4 Având în vedere nevoile de lemn de foc ale armatei, instituțiilor publice și ale populației civile, Ministerul Economiei Naționale a dat la 15 Iulie a. c. următoarea decizie:

Având în vedere dispozițiile decretului lege Nr. 1.764 al puterilor excepționale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 125 din 31 Mai 1940, pentru prompta aprovizionare cu lemne de foc:

Decidem:

**Art. I.** Numărul inspectorilor de control general dela C. A. P. S. și Direcția Silvică se fixează câte unul pentru două Direcțiuni regionale sau Inspectorate silvice de pe lângă Ținuturi. Inspectorii generali cu delegații speciale nu vor putea fi mai mult de trei de fiecare direcție: C.A.P.S. și Direcția silvică, cu excepția controlorilor financiari contabili.

Personalul ingineresc de control ce prisosește după încadrarea pentru vremuri excepționale stabilită de comun acord cu Marele Stat Major, împreună cu o parte din Inginerii silvici din serviciile din Centrala Ministerului și a Direcțiilor regionale și Inspectorate silvice de pe lângă Ținuturi, vor fi trecuți pe teren (Ocoale), în vederea conducerii lucrărilor de exploatare și aprovizionare cu lemn a armatei, autorităților și populației civile.

**Art. II.** Activitatea desfășurată de către organele silvice se consideră serviciu prestat în interesul apărării naționale.

Abaterile, abuzurile, neregulile, neglijențele și împotrivirile de orice natură constatate în sarcina orga-

nelor ce activează în întreprinderile forestiere se vor pedepsi conform Codului Justiției Militare.

**Art. III.** Exploatatorii de lemn de foc, de toate categoriile, sunt obligați să comunice în termen de 10 zile prin declarații semnate, organelor silvice județene, situația exploatărilor în raport cu programul de lucru, conform normelor stabilite de minister.

Programul de exploatare va putea fi modificat de organele silvice județene, în sensul ca aceste exploatări să se facă în timp util pentru satisfacerea aprovizionărilor cu combustibil ale armatei, populației civile și autorităților.

Se va executa cu precădere scoaterea din pădure a lemnului tăiat până în prezent și transportul lor la garile de încărcare.

Neexecutarea programului de lucru prezentat Ministerului, lipsa de declarație sau declarația mincinoasă, se va sancționa conform art. 28, 30, 31 și 32 din legea pentru activarea producției, controlul prețului la produsele agricole și importate din 4 Martie 1940.

**Art. IV.** În scopul executării programului de tăieri și transporturi, exploatatorii de lemn de foc vor putea semna la Ministerul Economiei Naționale eventualele nevoi de desconcentrare a personalului de conducere și a specialiștilor tehnici, precum și eventualele necesități de scutire de rechiziții a vehiculelor și animalelor proprii ale întreprinderilor. Lucrătorii angajați sau rechiziționați aflați la lucru sau transport la exploatarea de lemn de foc, de asemenea vor putea fi scutiți de către Marele Stat Major pentru timpul cât se prevede că vor activa efectiv la lucrările de exploatare.

**Art. V.** Pentru întocmirea și ur-

mărirea aplicării programelor generale de lucru în exploatarea de lemn de foc cu excepția pădurilor exploatare de Stat în regie, Serviciile silvice județene se vor completa cu personalul necesar.

Prefectul județului, împreună cu organele silvice, va lua toate dispozițiile necesare în vederea executării programelor de lucru stabilite și va dispune prin organele administrative locale rechiziționarea cu plată a lucrătorilor, vehiculelor și animalelor necesare exploatărilor.

Art. VI. Toți locuitorii din comunele învecinate cu exploatarea de lemn de foc de orice natură, apți să muncească la pădure, vor putea fi obligați de organele locale în subordine să-și pună serviciile lor la dispoziția exploatărilor forestiere de lemn de foc.

De asemenea, locuitorii din aceste regiuni care posedă animale și vehicule de tracțiune animală sau mecanică, vor putea fi obligați să transporte lemne de foc din pădure la stațiile de încărcare ale Căilor Ferate de Stat sau particulare, eventual direct în centrele de consumație mai apropiate.

Art. VII. Această obligație de lucru sau rechiziție se va face cu plată pe baza de contracte colective de lucru, încheiate la primăria comunei unde se fac asemenea rechiziții, la prețuri de acord sau cu ziua, stabilite în raport cu piața muncii locale și după natura muncii prestate.

În cazurile de conflict, prețurile de acord sau cu ziua pentru fiecare exploatare vor fi arbitrate de inspectorul regional al muncii.

Până la fixarea prețurilor de acest organ, lucrătorii rechiziționați pentru lucru sau transport sunt obligați să lucreze în condițiile stabilite de

autoritățile administrative, prețurile arbitrare aplicându-se dela data rechiziționării.

Se vor rechiziționa numai lucrători și vehicule acceptate de delegatul întreprinderii respective în prezența căruia se vor face asemenea rechiziții.

Art. VIII. În cazul când în comunele învecinate exploatărilor nu se găsesc lucrători sau vehicule suficiente apte exploatărilor forestiere, la cererea prefectilor din județele unde se află exploatarea cu lipsă de lucrători sau vehicule, se pot face asemenea rechiziții în județele forestiere sau unde s'au făcut mai puține concentrări și unde se găsesc disponibili lucrători sau vehicule proprii exploatărilor de lemn de foc.

\*

— În Mon. Of. Nr. 147 din 28 Iunie a. c. a apărut următorul decret-lege conținând măsuri excepționale în vederea satisfacerii nevoilor populațiunii și a autorităților cu lemne de foc în cursul anului 1940/1941

Art. I. Prin derogare dela legea contabilității publice, a codului silvic, a legii pentru administrarea pădurilor din 1930, produsele lemnoase pentru foc, provenite din exploatarea pădurilor aparținând comunelor, composesoratelor, obștiilor de moșneni și mânăstirilor înzestrate, se pot valoriza și prin vânzări prin bună învoială pe unitate de produse fasonate pe baza estimățiunii făcute de organele silvice ale Statului și aprobate de șeful Inspectoratului silvic respectiv.

Aprobarea vânzării făcute pe această cale se va da de către organele tutelare administrative ale pădurilor respective, conform legilor și dispozițiilor în vigoare.

Se rezervă Statului, prin Direcția

comercială a pădurilor Statului, dreptul să cumpere materialele lemnoase din pădurile de mai sus, pe prețul convenit între părți în caz de vânzare.

Proprietarii acestor păduri sunt obligați să comunice în prealabil condițiile de vânzare Direcției comerciale C. A. P. S., care va răspunde în termen de 5 zile de la primirea înștiințării dacă înțelege să-și exercite dreptul de preferință.

Orice vânzare făcută fără respectarea acestor dispozițiuni este de drept nulă.

Art. II. Se aprobă exploatarea în 1940-1941 a restanțelor și cu anticipație a posibilităților pădurilor în rând, prevăzute în amenajamente sau regulamente de exploatare în vigoare, acestea putând însuma până la un total de maximum trei posibilități anuale, inclusiv cele existente, cu obligația ca exploatarea lor să se facă în cursul anului.

În cazul când exploatarea nu se face în acest interval, se anulează autorizația de tăiere.

În caz când unele păduri nu se vor putea exploata din cauza lipsei mijloacelor de transport imediate, se aprobă a se comuta exploatarea posibilităților respective în rând de tăiere a acestor păduri la alte păduri accesibile, aparținând aceluiaș proprietar și aflate în rând de tăiere, conform studiilor de amenajare.

Art. III. Se aprobă ca la pădurile ce n'au amenajamente sau regulamente de exploatare în vigoare, exploatarea a 1/100 parte la pădurile tratate în codru și 1/30 parte la cele tratate în crâng, în conformitate cu art. X, lit. b, aliniat ultim, din decretul-lege, publicat în Monitorul Oficial Nr. 230 din 4 Octombrie 1938, să se autorize direct de către șefii ocoalelor silvice pentru tăierea unei

posibilități și de către șeful inspectoratului pentru două posibilități.

La pădurile Statului, autorizarea de tăiere, prevăzută mai sus, se va face pe baza aprobării Direcției Regionale C. A. P. S., ce va înștiința despre aceasta Inspectoratul silvic.

Art. IV. La pădurile a căror valorificare a lemnului de foc se face pe baza actelor de punere în exploatare, întocmite de organele silvice ale Statului, exploatarea parchetelor ce se vor parcurge cu tăieri rase va începe imediat după delimitare; iar a celor ce se vor parcurge cu tăieri progresive sau grădinarite, imediat după executarea marcărilor pe teren și prin consemnarea operațiilor respective printr'un proces-verbal dresat de către șeful de ocol.

Actul de punere în valoare pentru contabilizare se va întocmi odată cu actele de inventariere.

Art. V. Prin derogare de la dispozițiunile legii pentru pădurile necesare apărării naționale, publicată în Monitorul Oficial cu Nr. 88 din 13 Aprilie 1935, pădurile destinate definitiv a fi transformate în pășuni împădurite pe baza legii de reformă agrară, precum și a legii pentru completarea măsurilor necesare în folosirea pășunilor comunale din 1933, sau a altor legi speciale, se vor putea exploata anticipat întocmirii studiilor de transformare în pășune pe baza fixării, delimitării și păstrării zonelor de protecție, prevăzute atât de art. 3, alin. b, din legea pentru pădurile necesare apărării naționale, cât și din avizele principale cu Nr. 24 din 1929 și 477 din 1933 ale Consiliului tehnic al pădurilor.

Art. VI. Determinarea zonelor de protecție se va face de către inginerul silvic, șeful ocolului respectiv, împreună cu un delegat al Marelui Stat Major, care vor încheia un pro-

ces-verbal specificând aceste zone.

În cazul când pădurea ce se transformă în pășune a aparținut Statului va lua parte și șeful ccolului silvic dela C. A. P. S.

*Art. VII.* În cazurile unde defalcarea acestor păduri destinate pentru transformarea în pășuni împădurite, încă nu s'a făcut pe teren, organele Cadastrului din Ministerul Justiției vor lua măsuri de executarea acestor lucrări cu precădere la cererea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

*Art. VIII.* Pentru organizarea producției lemnoase în vederea asigurării aprovizionării lemnului necesar armatei, autorităților și populației civile, precum și satisfacerea nevoilor de export, Direcțiunea silvică și ameliorării terenurilor degradate din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, va elabora norme și ține evidența statisticel, prezentând situațiile necesare Ministerului Economiei Naționale.

*Actualul serviciu al pădurilor persoanelor juridice se transformă în Direcția pădurilor persoanelor juridice și va intensifica asistența tehnică silvică la pădurile aparținând*

comunelor, obștilor de moșneni și composesoratelor.

*Art. IX.* Prin derogare dela dispozițiunile legii pentru organizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 82 din 1939 și pentru a putea corespunde necesităților de ordin tehnic, financiar, comercial, *actuala Direcție comercială a pădurilor se transformă în Administrația Casei Pădurilor Statului.*

Fână la întocmirea unei legi speciale, pentru organizarea acestei administrațiuni a Casei Pădurilor Statului, această Administrație este autorizată să aplice integral regulamentul Administrației Casei Pădurilor Statului, promulgat prin I. D. R. Nr. 380 din 1935, și publicat în Monitorul Oficial Nr. 46, din 22 Februarie 1935, întocmit conform art. 18 din legea privitoare la Regiile Autonome din 4 Martie 1934, mărindu-se competența Administratorului până la 300.000 lei pentru aprobări de lucrări prin bună învoială și până la 200.000 lei pentru cumpărări de furnituri de materiale necesare exploatărilor și comercializărilor.

---

## CARTI NOI.

**Prof. C. C. Georgescu:**

**Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică în  
pădurile țării în 1934—38.**

Publicație I.C.E.F. Seria II-a. Nr. 39.

---



---

---

# Societatea «Progresul Silvic»

---

---

## M O Ţ I U N I L E

celei de a 54-a

Adunare generală a Societăţii „Progresul Silvic”

(16—17 Iunie 1940).

### A. Promovarea economiei forestiere particulare.

1. Proprietatea forestieră particulară să fie garantată în existenţa ei, în mâinile proprietarilor, iar preemţunea Statului să se realizeze la preţul remuneratoriu.

2) Impozitul pe succesiuni să se realizeze de către Ministerul de Finanţe, în natură, prin intrarea Statului ca copărtaş.

Reducerea taxelor fiscale de bază pentru pădurile cari se administreză şi se exploatează în baza unui amenajament comun, cu continuitate şi sunt formate prin asociaţiuni de cel puţin 10 proprietari.

3. La impunerea pădurilor să nu se aplice aceleaşi cote ca agriculturii, pentrucă în gospodăria silvică venitul net e mult diferit şi mult mai redus decât venitul net în gospodăria agricolă.

4. Fixarea tarifelor C. F. R. preferenţiale pentru lemne de foc, pe zone de 300 Km.

5. Infiinţarea la Minister a unei direcţiuni de îndrumări silvice.

6. Infiinţarea unei regii de exploatare şi vânzare a produselor pădurilor administrate de Stat, cu dreptul de a se asocia cu CAPS-ul sau oricari alţi proprietari.

7. Extinderea administraţiei de Stat şi asupra pădurilor moşnenilor din vechiul regat, cari nu sunt conduse de ingineri silvici recunoscuţi.

8. Organizarea proprietarilor de păduri în vederea promovării intereselor generale şi particulare legate de economia forestieră particulară.

9. Să se înfiinţeze premii şi diplome de onoare pentru proprietarii particulari cari fac împăduriri şi operaţiuni culturale în păduri, apreciate ca excepţional executate.

### B) Economia forestieră de război.

Ca şi în celelalte sectoare ale economiei naţionale, şi în economia forestieră este necesară o adaptare integrală a producţiunii, circulaţiei şi consumaţiei lemnului la nevoile specifice economiei naţionale de război.

In acest scop baza trebuie să o constituie un plan alcătuit in colaborare, de către autoritățile silvice și cele militare, care să puș la contribuție toate organele din resorturile economice și administrative ale țării și care să se integreze în planul economic general.

In afara problemelor de ordin economic, Corpul Tehnic Silvic este chemat și trebuie să se organizeze in vederea soluționării unei categorii de probleme tehnice în legătură directă cu apărarea națională.

**ȘEDINȚELE CONSILIULUI  
DE ADMINISTRAȚIE**

PROCES-VERBAL No. 6.

*Ședința din 9 Aprilie 1940.*

Prezenți D-nii: C. Chiriță, Ilie C. Demetrescu, C. P. Georgescu, Ath. Haralamb și St. Rodoteatu.

Nefintrunindu-se numărul statutar de membri, ședința s'a amânat.

PREȘEDINTE,  
M. DRĂCEA

SECRETAR GENERAL,  
I. ZEICU

PROCES-VERBAL No. 7.

*Ședința din 14 Mai 1940.*

Prezenți D-nii: C. Chiriță, Ilie C. Demetrescu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Horia-Lazăr, G. Năstăsescu, Anastase Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe.

*Ordinea de zi*

1. — Adunarea Generală a Societății.
2. — Diverse. Administrative.
3. — Comunicări.

Se citește procesul-verbal No. 5 din 2.IV.1940 al Consiliului de Administrație și se aprobă.

1. — Armonizarea salariilor funcționarilor de Stat.

D-1 Președinte referă asupra lucrărilor de armonizare așa cum se desfășoară în cercurile politice, cât și asupra demersurilor Societății în materie. Informațiile de până acum par liniștitoare.

D-1 Andrei Ionescu referă deasemenea asupra aceleiași probleme, în legătură cu acțiunea C. A. P. I. R.-ului și A. G. I. R.-ului.

După discuții la care iau parte D-nii D. Grozescu, C. P. Georgescu, Horia Lazăr, V. Stinghe și alți membrii, Consiliul hotărăște întocmirea unui memoriu, rugând în acest sens pe D-1 Andrei Ionescu.

2. — Adunarea Generală: Pentru sesiune în acest an se vor discuta problemele:

1) Economia Forestieră de Războiu, având ca referend pe D-l D. Grozescu și coreferend pe D-l Ilie C. Demetrescu;

2) Promovarea Economiei Forestiere Private, având ca referend pe D-l C. Horia Lazăr, iar coreferend pe D-l I. Zeicu.

3. — Diverse. Administrative:

a) Se aprobă cererea Uniunii Generale a Vânătorilor de a i se da sala Societății pentru Adunarea Generală la 15 Iunie. În urma propunerilor D-lui D. Grozescu și a discuțiilor se decide a fi invitați membrii A.V.I.S.-ului, ca și ceilalți D-ni ingineri silvici de a se înscrie în Uniune și de a participa la acțiunea vânătoarei.

b) Se aprobă înscrierea ca membri în Societate a D-lor N. Ivanov, Doru Nemeși, G. V. I. Stănescu, Otmar Kersnig Al. Ivănceanu, Greavu Alexandru.

c) Se supune Consiliului referatul comisiei pentru cercetarea manuscrisului lucrării D-lui Gr. Eliescu: „Elemente de Protecția Pădurilor“. Consiliul aprobă concluziunile referatului de a se publica lucrarea în Editura Societății.

d) Cererea A.V.I.S.-Arad, cu No. 14 din 3 Mai 1940, jur. 328/940, se recomandă Casei Pădurilor.

e) Luându-se în cercetare cererile înregistrate la No. 294 din 24 Aprilie 1940, Consiliul aprobă majorarea salariului personalului administrativ al Societății, deocamdată cu 10%, dela data de 1 Mai 1940. Deasemenea se aprobă o indemnizație de 1000 (una mie) lei lunar D-lui Tătulescu, cu începere dela 1 Mai 1940 pentru gestionarea editurii Societății.

Sedința se ridică la orele 23,45.

PREȘEDINTE.

M. DRĂCEA

SECRETAR GENERAL.

I. ZEICU

# PUBLICAȚIUNI

## DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

### DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

### DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mândra, județul Trei Scaune, proprietatea Montag Emeric ș. a., în suprafață de 103 ha. 8600 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Voroveni Huluba, județul Muscel, proprietatea moșten. Elisabeta Preot Aurelia Diaconescu, în suprafață de 80 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fața Viilor și Poeni, județul Someș, proprietatea Dr. Petru Poruțiu ș. a., în suprafață de 43 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grindul lui Drugă, județul Mehedinți, proprietatea Petre N. Isvoranu, în suprafață de 37 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Balta Lată, județul Mehedinți, proprietatea M. N. Isvoranu, în suprafață de 12 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.  
No. 10270/940.

a) Amenajamentul pădurii Valea Faurului, județul Hunedoara, proprietatea Tiberiu Radu, în suprafață de 184 Ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Paleologul, județul Vlașca, proprietatea Dan M. Corbeseu, în suprafață de 177 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Garda, județul Alba, proprietatea Comunei Băgău, în suprafață de 86 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pochea, județul Alba, proprietatea Fundației Culturale Dr. I. Mișu, în suprafață de 52 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Gărdanului, ș. a., județul Mehedint, proprietatea Dănilă Racoveanu, în suprafață de 10 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 7 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 11760/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucianca, județul Ilfov, proprietatea N. N. Ghiță, în suprafață de 111 ha. 9967 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Măciuca, județul Prahova, proprietatea Gh. și Aurică Gh. Boștinescu, în suprafață de 24 ha. 9400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 7 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 11761/940.

a) Amenajamentul pădurii proprietatea orașului Gheorgheni, județul Ciuc, în suprafață de 668 ha. 1500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Văii Mari, județul Muscel, proprietatea Nicolae C. Radu, în suprafață de 1 ha. 80 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ropcea, județul Storojineț, proprietatea Paraschiva Himinciuc, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 11882/940.

a) Amenajamentul pădurii Comunale a orașului Gheorgheni, județul Ciuc, în suprafață de 1402 ha. 8400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Mai, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 11883/940.

a) Amenajamentul pădurilor proprietatea orașului Aiud, județul Alba, în suprafață de 1262 ha. 4600 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve și revoluția 30 ani, o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Fața Lapoșului Păltiniș**, județul Ciuc, proprietatea Ioan Popescu ș. a., în suprafață de 254 ha. 9800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase și revoluția 50 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 16 Mai 1940. în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 12707/940.

a) Amenajamentul pădurii **Prăjești-Viforeni-Coteni**, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 2831 ha. 800 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1944.

b) Amenajamentul pădurii **Helțiu Vrânceni**, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1812 ha., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 140 ani. Revizuirea după 10 an.

Data astăzi 28 Mai 1940. în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 13844/940.

a) Amenajamentul pădurii **Băiuț**, județul Someș, proprietatea **Comunei Băiuț**, în suprafață de 655 ha. 2300 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive cu revoluția 90 și 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Corneasca Lupoaia, ș. a.**, județul Dâmbovița, proprietatea **Moșt. C. Câmpeanu**, în suprafață de 77 ha. 3212 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani pentru Seria I și 6 ani pentru Seria II-a. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 28 Mai 1940, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 13845/940.

a) Amenajamentul pădurii comunale a **Comunei Lunga**, județul **Trei-Scaune**, în suprafață de 1117 ha. 9700 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Făget**, județul **Târnava Mare**, proprietatea Composesoratului din **Hoghiez**, în suprafață de 527 ha. 6800 mp. Regim și tratament cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Lopadia**, județul **Odorheiu**, proprietatea Bisericii Reformate din **Porumbeni Mici**, în suprafață de 11 ha. 9700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 28 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 13846/940.

a) Amenajamentul pădurii **Horlăceni**, județul **Dorohoi**, proprietatea **I. Haller ș. a.**, în suprafață de 528 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Teiuș, Rudaru, ș. a.**, județul **Timiș Torontal**, proprietatea Coproprietății **Teiuș Clopodia**, în suprafață de 516 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Plantația Dessa**, județul **Dolj**, proprietatea **D. Cioc**, în suprafață de 261 ha. 1400 mp., regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Scărlătoaia Mioveni, județul Muscel, proprietatea Const. și Rodica I. Nițescu, în suprafață de 159 ha. 3100 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 14 ani și una serie de crâng grădinarie cu revoluția 25 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 28 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13847/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Carapciu pe Ceremuș, județul Storojinet, proprietatea Vitold și Alfred Crystofovici, în suprafață de 1557 ha. 2000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea în anul 1949.

b) Amenajamentul pădurii Zănoaga, Dosul Galbenului ș. a., județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului nobil Zănoaga Paroseni, în suprafață de 966 ha. 1000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 15 ani.

Data 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13975/940.

a) Amenajamentul pădurii Bahna, județul Roman, proprietatea Cornelia M. Sasu, în suprafață de 122 ha., tratată în o serie de crâng cu revoluția 25 ani și una serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Câmpineanca, județul Buzău, proprietatea Stefan Gh. Dobrescu, în suprafață de 62 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Corozelu Ciubota, județul Tutova, proprietatea Geta C. D. Iarca, în suprafață de 54 ha. 810 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13976/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cloșani, județul Mehedinți, proprietatea Irina Butculescu, exploatarea Soc. Timbex Ltd. din Londra, în suprafață de 2371 ha. 7500 mp., tratată în o serie de crâng cu revoluția 30 ani; una serie de protecție, una de agrement precum și 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13977/940.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Zaganul, județul Prahova, proprietatea Gh. Al. Morcovescu ș. a., în suprafață de 420 ha. 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani și una serie de protecție cu tratamentul grădinarit. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Colăreți, județul Mehedinți, proprietatea Adriana Pantazi ș. a., în suprafață de 41 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.



c) Regulamentul de exploatare al pădurii Budeasa, județul Argeș, proprietatea Pr. I.C. Sălcescu, în suprafață de 18 ha. 2750 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii La Poduri, județul Prahova, proprietatea Gr. Gr. Cărbunescu, în suprafață de 15 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13978/940.

a) Amenajamentul pădurii Gura Vărsăturii, județul Ialomița, proprietatea M. și N. Chiriacescu, în suprafață de 119 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Târcoveanu, județul Buzău, proprietatea Aneta Gh. Bădea ș. a., în suprafață de 25 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 13975/940.

**Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.**

**Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.**

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parie, este nul și neavenit.

**Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui, sunt executorii.**

**Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.**

# REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

P. Ioan  
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu  
N. Ghelmeziu

## SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.  
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: { Al. Butoi  
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.  
C. Chiriță  
Demetrescu Ilie  
Florescu P. M.  
Georgescu P. C.  
Grozescu D.  
Ionescu I. A.  
Lazăr H.  
Manoilescu Mircea

Minescu G.  
Năstăsescu G.  
Nedeleovici Ath.  
Priboianu N. V.  
St. Rodoteatu  
V. Sabău  
Sburlan A. D.  
Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

### PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . .	500 lei
„ „ „ „ particulari . . . . .	300 „
„ „ „ „ membrii Societății . . . . .	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri . . . . .	75 „
Numărul . . . . .	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

**A U A P Ă R U T ,**

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:  
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE  
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :  
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A  
ÎMPĂDURIRILOR  
(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei  
E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:  
Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A  
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN  
INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE  
UN VOLUM DE 304 PAGINI

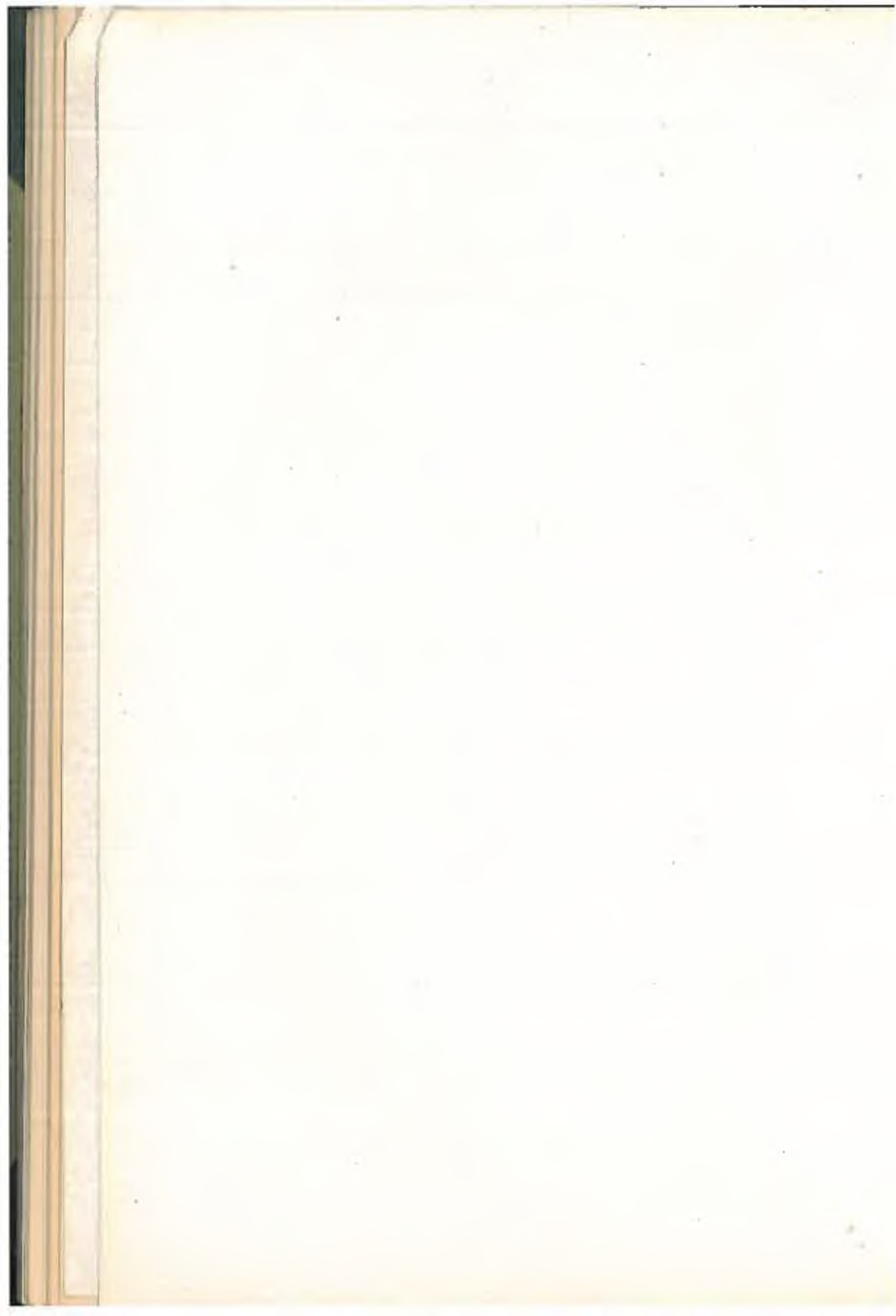


# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

IANIE — AUGUST 1940

ANUL 52 — NR. 2



## DELA ADUNAREA GENERALĂ DIN ACEST AN UN DECENIU DELA RESTAURAȚIE

Intr'acest an — 1940, „Anul Destinului“ — Adunarea noastră generală — a cincizeci și patra — s'a ținut în zilele în care se împlineau zece ani dela Restaurație.

La sugestia Majestății Sale Regelui, această mare faptă din istoria neamului, s'a comemorat sobru și discret.

Cu atât mai mult se cuvine să ne adâncim gândurile în acești zece ani trecuți, spre a vedea de unde am pornit fiecare în parte și cu toții împreună, unde am ajuns, spre a înțelege încotro mergem și trebuie să mergem.

Aceste analize critice ale înfăptuirilor noastre la fiecare fine de deceniu, revizuirea periodică a concepțiilor, consemnarea precisă, cel puțin parțială, a stărilor de fapt de la începutul și finele unui deceniu, toate acestea constituiesc un foarte puternic instrument de propășire.

Și ni-l putem, sau ni se poate impune pe viitor ca normă.

Linii mari ale aspectelor forestiere ale deceniului au fost schițate în cuvântarea Președintelui Societății la deschiderea Adunării generale.

Revista Pădurilor, organul Societății „Progresul Silvic“, mai adaugă următoarele.

Un trecut amar și plin de sbucium a făcut din neamul nostru un popor dinastic în cea mai înaltă accepțiune a cuvântului. În adâncurile înțelepciunii neamului strălucește credința, că stăruința Dinastiei și a Domnului de drept pe tronul Său, pe tronul Domnului tuturor Românilor, a fost temeiul existenței celui mai unitar popor, pe pământul căruia istoria a tras în tot felul hotare trecătoare. Și de aceea, când la 8 Iunie 1930, Regele Țării își intră în drepturile Sale, poporul a văzut împlinindu-i-se bunul său destin și din tot sufletul, în toate colțurile țării s'a bucurat în toate adâncurile sale.

Ca și întregul popor, din adâncurile curate și sănătoase

ale cărui venim, inginerii silvici, și cu noi toată acea lume de dregători credincioși pădurii, de veghe în toate colțurile pământului românesc, ca paznici ai liniștei și ai buneii rânduiei în țară, noi suntem dinastici din instinct și prin tradiție.

Nouă, însă, Restaurația ne-a adus o bucurie în plus. Căci, după o veche și întotdeauna mărturisită credință a noastră, Regele țării este apărătorul cel mai tare și cel mai înțelegător, stâlpul cel mai de nădejde al pădurilor țării și al Corpului Silvic.

După Restaurație au urmat apoi zece ani grei; grei în țară, grei afară din țară.

Pripitele întocmiri sociale de împrumut ale deceniilor anterioare dau, mai departe, pas slobod răilor. Și erau mulți. Și numărul lor creștea cu îndârjirea lor în rău.

Cei buni nu-și mai găseau calea de a face binele.

Chiar cel cu cele mai curate gânduri — și au fost mulți — trebuiau adese-ori — în spiritul vremii — să facă el însuși rele spre a ajunge și a se păstra câtva timp în locurile din cari se putea face, din când în când, și câte o fărâmă de bine.

Iar din adâncurile sale în miezul său cel sănătos, nu la suprafața amețită de semidoctism, demagogie și întinată de rău, — poporul cel bun, și cu mult bun simț, poporul cel omenos, îndelung răbdător, aștepta de mult o îndreptare, care să-l lase a-și vedea de rosturile și de destinul său. Și atunci a venit gestul — greu de cumpănit — desigur — dar hotărât — al unui Rege îndrăzneț, puternic și cu simțul răspunderii, gestul care în tumult încearcă eroic a stârpi năravuri și a surpa întocmiri sociale și politice a căror dăinuire puteau aduce pieirea unui neam nevinovat, care două milenii dovedise — prin greutăți și primejdii, — că este demn de o soartă mai bună.

Constituția cea nouă urmărește a face din munca cinstită pentru binele neamului, rostul de temelie al vieții fiecăruia dintre noi și din instaurarea — în fine — a poporului românesc celui adevărat în toate drepturile sale, în propria sa țară, linia fundamentală a gândirii și a înfăptuirilor tuturor.

O atât de adâncă prefacere nu se putea înfăptui fără zguduirii. Dar trebuia să se facă și s'a făcut.

Nouă ne lipsește încă perspectiva istorică spre a o judeca în toată măreția ei. Dar s'a făcut, și s'a dovedit prin aceasta limpede că poporul nostru e vârtos și că alături de conducă-

torii săi firești el poate reacționa puternic și eficient în potriva răului ce-l bântue.

„N'o s'îndrept eu țara“ rămâne azi stigmatul exclusiv și precis al celor răi, de rea credință, neputincioși, cari se descompun lent și sigur în propria lor comoditate și cari trag mulți din juru-le pe calea pierii lor.

Trebue să reacționăm și putem să reacționăm în contra răului! Acest gând este opera cea mai mare a primului deceniu al Restaurației.

Să adâncim, să desăvârșim, să generalizăm și să dăm putere creatoare acestui gând; aceasta trebue să fie opera anilor ce urmează.

Căci, se înțelege, prefaceri adânci și noi întocmiri cer „oameni“ mulți, capabili de sforțări de durată pentru înfăptuirea binelui. Și mai cu seamă credință tare în biruința binelui, până ce înoirile prind rădăcini adânci și puternice în pământul țării și în sufletul neamului, până se curăță de necredincioșii în ele și mai cu seamă de cei mai mari dușmani ai lor: de neoariviști și de neoprofitori. Și aceasta nu se poate înfăptui de cât prin desăvârșirea gândului fundamental al Restaurației, prin unirea tuturor celor buni într'un singur mănunchiu, cu o coeziune atât de mare și cu o voință atât de unitară și de puternică, încât cei răi să fie reduși curând la neputință sau aduși la calea cea bună.

Și toți strânși în jurul Majestății Sale Regelui, Care ne-a dovedit că se poate reacționa în contra răului și Care este simbolul unității și țării noastre.

Căci azi — să deslușim bine ce se întâmplă în jurul nostru! — popoarele sufletește divizate, sunt popoare moarte pe vecie.

RED.

#### A u s z u g

#### R e s u m é

Quelques mots sur l'Assemblée générale de cette année de la Société „Progresul Silvic“, qui à cette occasion a fêté 10 ans de règne de Sa Majesté le Roi Charles II.

En deux articles qui suivent, on expose les idées exprimées par Mr. le prof. G. Ionescu-Șișești Ministre de l'Agriculture et des Domaines, et par Mr. le prof. M. Drăcea, Président de la Société; dans le troisième article occasionnel, concernant les forêts et les forestiers, se trouvent quelques idées exprimées par Mr. le prof. M. Șerban Sous-secrétaire d'Etat au-même département.



## CUVÂNTAREA D-LUI PROF. G. IONESCU-ȘIȘEȘTI MINISTRUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

„Viu întotdeauna cu plăcere în mijlocul D-voastră ca în mijlocul unor camarazi de breaslă și unor colaboratori așa de prețioși ai Ministerului de Agricultură și Domenii. Cu ajutorul Dv. vom putea să ridicăm potențialul economic al țării și vom spori izvoarele ei de energie și de producție. Vă mulțumesc pentru primirea pe care mi-ați făcut-o, mulțumesc D-lui Președinte pentru cuvintele calde cari mi le-a adresat și vă exprim toată recunoștința pentru gestul Dv. de a mă fi proclamat membru de onoare al Societății „Progresul Silvic“.

Sunt întru totul de acord cu ideile, propunerile și năzuințele exprimate de D-l Președinte în frumoasa și substanțiala sa cuvântare.

Dar doresc la rândul-mi să subliniez câteva idei esențiale pentru dezvoltarea economiei noastre silvice.

Trăim într'o vreme când interesul comunității adică al Statului, al Țării, trebuie să treacă înaintea interesului privat, într'o epocă când deasemenea interesul permanent trebuie să treacă înaintea interesului actual. Principiile acestea se afirmă din ce în ce mai mult în toate țările continentului nostru, — ele trebuiesc aplicate și la noi, și în nici o altă îndeletnicire nu se cere aplicațiunea lor mai mult de cât în silvicultură.

Al doilea principiu pe care țin să-l accentuez este acela al delimitării precise în spațiu dintre agricultură și silvicultură, delimitare care va permite fiecărei îndeletniciri să se descolte prin propriile ei forțe.

Această delimitare nu înseamnă o lipsă de colaborare și încă mai puțin un antagonism, ci dimpotrivă ea condiționează o înțelegere și o conlucrare a celor două îndeletniciri, în scopul în primul rând al apărării solului, care este fondul de produc-

ție permanent. Nu are nimeni nici acum nici în viitor, interesul să transforme România într'o stepă sau într'un pustiu; dimpotrivă, stepa trebuie îndulcită prin perdele de protecție, iar devastarea inundațiilor și a puhoaelor trebuie oprită prin conservarea pădurilor. Este îngrijorător să constatăm, că puștiirile cele mai mari ale inundațiilor din ultimul timp s'au petrecut în Jud. Putna și Mehedinți, cari sunt dintre județele cele mai despădurite ale țării. Nu trebuie să repetăm metodele cari s'au aplicat cu peste o mie de ani înainte, pădurilor din bazinul mediteranean și în special din Peninsula Balcanică, — ci trebuie să aplicăm metodele științifice și tehnice, cari se aplică azi cu succes în țări de cultură înaintată.

Al treilea lucru pe care țiu să-l accentuez în fața D-voastră, este că trebuie conservată actuala suprafață împădurită a țării, suprafață a cărei proporție s'a micșorat sub limita considerată normală în alte țări. Mai mult de cât atât, afirm aici cu acest prilej necesitatea ca patrimoniul forestier al țării să fie sporit. Străduințele desfășurate de Dvs. pentru a crea perdele de protecție în stepă și pentru a reîmpăduri terenurile degradate și distruse, dovedesc, că această mărire a patrimoniului forestier se poate realiza și anume, este necesar să se realizeze în regiunea de limită a vegetației forestiere, acolo unde vegetația silvică nu se poate menține decât cu grije deosebită.

Al patrulea lucru care vreau să-l relev este, că avem nevoie de păduri bune, bine apărate și bine crescute, nu de păduri brăcuite și pășunate.

În sfârșit accentuez că pădurile trebuie să fie plantate, crescute și exploatate de elemente naționale. Nici o altă ramură de producție, nu este mai strâns legată de viața și de permanența neamului nostru pe pământul strămoșesc. Anumite elemente cari într'un trecut mai depărtat sau mai apropiat, asupra căruia nu e locul să mai insistăm, trebuie să fie limitate în accesul lor la această avuție națională, care este legată de însuși destinul neamului.

Toate aceste postulate trebuie să fie permanent prezente în fața ochilor noștri și să ne inspire măsurile ce luăm.

Dar, în afară de acest îndreptar permanent, aș dori să folosesc acest prilej pentruca să atrag atenția Dvs. asupra unei probleme urgente, care așteaptă deslegarea în timpul cel mai scurt. Am avut o iarnă lungă și grea în care s'a consumat toate

rezervele de combustibil. Pentru iarna viitoare, după date pe care mi le-aţi comunicat, nu există tăiat în pădure decât 1/7 din nevoile normale de lemn, iar depozitele din Capitală şi din oraşe sunt secătuite.

Este nevoie ca să desfăşurăm cu toţii o încordare deosebită pentruca să asigurăm aprovizionarea cu lemne a populaţiei pentru iarna viitoare. Sunt greutăţi cari trebuiesc biruite, ceeace nu se va putea face decât dacă inginerii silvici vor colabora cu organele administrative şi cu organele Ministerului Apărării Naţionale, într'o adevărată mobilizare analoagă mobilizării agricole, care ne-a permis în această primăvară să acoperim cu semănături întreaga suprafaţă arabilă a ţării, cu toate greutăţile mari întâmpinate.

În organizarea muncii la păduri, în organizarea transporturilor, autorităţile administrative şi militare trebuie să fie alături de inginerul silvic în rezolvarea acestei grele probleme. Dacă cu toate eforturile nu vom putea realiza în lunile ce ne mai despart de iarnă, toată cantitatea de care mai e nevoie, aceleaşi organe, în colaborare, trebuie să organizeze o distribuţie raţională şi echitabilă, care să nu favorizeze pe unii şi să lase lipsiţi pe alţii.

Pentru a putea să realizăm în timp scurt cantităţile de lemn de cari avem nevoie, a trebuit să adaptăm diferitele noastre legiuiri silvice la necesităţile momentului. Modificările propuse au eşit din sfaturile experţilor Dvs. şi sunt convins că vor duce la rezultatul dorit.

Cu acest prilej s'a constatat că este necesar să se reînfiinţeze Direcţia Pădurilor Administrate de Stat, care se ocupă cu administrarea pădurilor comunale şi a persoanelor juridice şi de asemenea să se transforme Direcţia Comercială a Pădurilor în Administraţia Casei Pădurilor, punându-se din nou în vigoare normele de administrare verificate ca bune în decursul timpurilor.

Aveţi un ideal silvic care călăuzeşte şi însufleţeşte activitatea Dvs. Trebuie să fiţi convinşi că un ideal e întotdeauna un ţel îndepărtat, care nu se poate atinge cu uşurinţă şi poate că nici nu ar fi bine să fie atins cu uşurinţă căci atunci năzuinţele şi străduinţele Dvs. ar slăbi. Trebuie să fiţi însă mulţumiţi, că vă apropiaţi mereu de acest ideal şi că activitatea Dvs. se desfăşoară pe o curbă ascendentă.

Acea ce ați numit așa de frumos, „conștiința forestieră”, s'a încetățenit din ce în ce mai mult în opinia noastră publică.

Această conștiință forestieră s'a întărit în timpul celor 10 ani de domnie ai Majestății Sale Regelui și mai ales în ultimii doi ani de când Majestatea Sa a dat Statului Român un nou așezământ mai corespunzător cu tradițiile și nevoile sale, care îngăduie o altă atitudine față de pădure.

Tineretul care crește acum, înțelege și iubește pădurea mai mult de cât generațiile dinaintea lui. Acest tineret crește sub călăuzirea și imboldul direct al Majestății Sale Regelui.

De aceea, în această zi de recapitulare a eforturilor și muncii D-voastră, sunt în simțământul Dvs. al tuturor să strigăm: Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II!”.

FRAGMENT DIN CUVÂNTAREA D-LUI PROF. M. DRĂCEA,  
PREȘEDINTELE SOC. PROGRESUL-SILVIC

.....

„Restaurația aduce cu sine un început de liniște la hotarele pădurii, puternic agitate și profund măcinate de Reforma Agrară. Sub imperiul „conștiinței forestiere“ din ce în ce mai clare și mai generale, șurubul — ce părea fără sfârșit — al Reformei Agrare, nu numai că-și încetinește, sau își oprește pasul, dar chiar, pe alocurea, pornește a se învârti înapoi. Ca atare, coaste surpătoare se împăduresc, se consolidează și se liniștesc; torenți își potolesc furia. La câmpii peisajul se schimbă puternic și neîncetat sub ochii noștri; multe sate ajung adevărate păduri; pădurea, gonită de agricultură și de pășunat, este rechemată cu insistență înapoi de cel ce a păcătuit odată gonind-o. Ea renaște astfel în perdele de adăpost sau de apărare națională.

Incepe astfel a se desăvârși acel mare proces istoric de „cantonare definitivă“ a agriculturii și a silviculturii pe terenurile ce cu adevărat se cuvine fiecăreia din ele.

La potolirea defrișărilor și la contraofensiva pădurii, mai cu seamă la câmpie, contribuie între altele, și marea criză a agriculturii, deslănțuită la finele deceniului trecut.

Mult mai greu s'a pogorît liniștea binefăcătoare înăuntrul pădurii. Susținută de lipsa unei înțelegeri pentru rosturile acesteia, demagogia — care întotdeauna a făcut din pădure un obiect de compensație politică — a lăsat să dăinuiască până aproape în pragul noiei Constituții — mântuitoare de neam și țară — iluzia că pădurea e chemată să hrănească vitele țării.

Inginerii silvici, convinși de dreptatea cauzei pădurilor, au rămas neîncetat dârji în atitudinea lor protestatară în contra acestei iluzii.

Imprejurări fericite fac ca, — începând în deosebi din 1938 — Ministerul de Agricultură și Domenii — și între noi se găsește D-l Ministru Gh. Ionescu-Sisești, care a făcut acest gest istoric — să aplice strict legile țării și să restrângă pășunatul în pădure (aplause).

Pentru prima dată dela marele guvern conservator P. P. Carp din 1894, pădurile mai trăesc și ele un an liniștit și fericit.

S'a putut face astfel dovada că agricultura și economia vitelor se pot desvolta și fără iluzia pășunatului în pădure; ceva mai mult, cultura nutrețurilor începe să se intensifice puternic, islazurile rupte din trupul pădurii se ameliorează simțitor, economia națională ajungând astfel să îndrepte pe adevărata cale creșterea și ameliorarea vitelor, redând în acelaș timp pădurilor liniștea atât de necesară.

În ce privește starea internă a pădurilor, trecând peste pășunat, subliniem că legiurile forestiere ale deceniului, ne-au îndreptat spre treptata raționalizare a exploatării pădurilor și folosirii lemnului. La aceasta a contribuit, în deosebi, mișcarea foarte puternică în favoarea exploatărilor în regie și aprovizionării directe cu lemn a autorităților. Sistemul, se înțelege, a întâmpinat rezistență și greutăți: greutățile începutului, rezistența ocultă cu urmări îndepărtate și nevăzute a capitalismului, la care se adaugă greutățile ce decurg din lipsă de fonduri. Ceva mai mult, exploatăriile în regie trebuiau organizate sub loviturile grele ale crizei, ce se deslănțuise la finele deceniului trecut.

Sistemul însă a rezistat tuturor loviturilor, s'a adaptat împrejurărilor și s'a perfecționat treptat.

Administrațiile forestiere au construit admirabile instalațiuni tehnice, pentru exploatarea pădurilor și folosirea materialului. Personalul de toate gradele s'a desăvârșit în exploatarea rațională, sortarea, manipularea și comercializarea produselor pădurii. În acest fel, exploatarea în regie, asociindu-și cooperația forestieră cea adevărată, a făcut ca exploatarea pădurilor să țină, mai mult ca înainte, seama de regenerarea lor și a contribuit pe de o parte ca, treptat, poporul român să ajungă mai stăpân în propriile sale păduri, iar pe de alta, ca vremurile noi să găsească organismele angajate în exploatarea pădurilor perfect pregătite spre a fi ușor încadrate într'o economie forestieră dirijată, din ce în ce mai necesară.

Inceputul de raționalizare, naționalizare și planificare sunt trei mari linii fundamentale ale economiei forestiere în primul deceniu al Restaurației.

Dar, dacă trebuie ceva în deosebi subliniat în economia forestieră a acestui deceniu, aceasta este mișcarea foarte puternică și foarte susținută pentru împădurirea restanțelor din trecut și ameliorarea regenerării pădurilor exploatare.

Intinsele tăeri rase ale capitalismului din deceniile anterioare, în cea mai perfectă înțelegere cu ceea ce am putea numi demagogia pășunatului și a exproprierii, lăsaseră mari suprafețe neregenerate în pădurile țării. Încă din deceniul trecut, Administrațiile silvice începuseră a reacționa puternic în contra acestei grave lipse, organizând personalul și rezolvând în mod strălucit problema semințelor forestiere.

În deceniul Restaurației s'a desăvârșit această operă; socotim că acest deceniu este cel în care s'a făcut sau se vor fi făcut cele mai întinse lucrări de împădurire. Deceniilor următoare le rămâne sarcina să apere tinerele arborete create, să treacă treptat la regenerarea naturală a pădurilor și — lucru trebuie în deosebi subliniat — să lucreze neîncetat și vreme îndelungă — multe decenii — la ameliorarea arboretelor existente, uneori grav degradate în substanța lor internă, prin exploatare neregulate din trecut, care au scos sistematic din pădure ceea ce era mai bun.

Intr'o altă ordine de idei, deceniul Restaurației a contribuit la înțelegerea treptată, în cercuri din ce în ce mai largi, a rostului pădurilor în economia națională și la asigurarea proprietății forestiere. În gândirea poporului nostru, pădurea tinde, în acest deceniu, să iasă din ce în ce în primul plan al preocupărilor oamenilor de stat, ale poporului și în deosebi ale tineretului.

Legile privitoare la pădurile de protecție și de apărare națională, aplicațiile făcute — în special în ultimul an — cu privire la problemele de apărare națională, cum și contactul din ce în ce mai strâns și mai puternic pe care tot tineretul nostru îl ia cu pădurea, sub îndrumarea Suveranului, arată măsura în care „conștiința forestieră“ se deslușește, se luminează, se lărgiște și se adâncește în sufletul poporului nostru.

Este adevărat că — în pas cu timpul — interesul general trece din ce în ce mai mult înaintea interesului particular,

în ce privește folosirea pădurilor, dar, în acelaș timp, proprietatea forestieră, care a stat până în ultimul timp sub sabia lui Damokles a exproprierii, a putut, în fine, respira în momentul în care noua Constituție îi redă liniștea necesară.

Invățământul silvic superior — în cadrele Școalei Politehnice — ca și cel mediu și inferior, și-au regăsit în acest deceniu nu numai liniștea și siguranța pe care le-o desființaseră faptele de războiu, dar și condițiunile necesare unei permanente desvoltări și adaptări la nouile țeluri puse economiei forestiere.

În fine, în condițiunile foarte grele ale anilor de criză, spre mijlocul deceniului Restaurației, a născut, luptând cu toate greutățile, Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră, menit ca din experiența trecutului și prin cercetări noi și susținute vreme îndelungă, să elaboreze o doctrină și o știință silvică românească, care nu mai pot fi împrumutate și care trebuiesc create în conformitate cu specificul țării și al neamului.

Iată, în puține linii mari, cum a evoluat economia forestieră în primul deceniu al Restaurației, pe care noi îl concepem ca un deceniu de reculegere, de ajustare și de revenire grabnică la căi bune, atât cât permite rutina care trebuie desrădăcinată, lipsa de înțelegere pentru păduri — în locul căreia trebuie pusă conștiința luminată și încetineala cu care — prin firea ei și peste tot — evoluiază economia forestieră.

Cei cari cunosc felul cum a evoluat economia forestieră în țări tinere, fără tradiție forestieră, privesc cu liniște și cu bucurie înfăptuirile din primul deceniu al Restaurației și pornesc cu siguranță, cu hotărîre și cu optimism spre deceniile viitoare, în care — suntem convinși — cu înțelegerea și cu ajutorul Capului Statului care a fost și rămâne întotdeauna singurul stâlp al economiei forestiere, noi vom putea păstra și reda pământului și poporului românesc, pădurile care să-l apere și să-l îmbogățească, să-i împlinească nevoile și să-l înfrumusezeze.

Acestea sunt marile linii forestiere ale primului deceniu al Restaurației. Le subliniem, fiindcă ele cinstesc un Rege, un neam și o generație. Sobrietatea pe care ne-o impune timpul de azi, ne împiedică de a ne extinde mai mult“.

.....

---



## PĂDUREA NOASTRĂ

de Prof. MIHAIL ȘERBAN  
Fost subsecretar de Stat la Domenii

Pe întinsul cenușiu al stepei unde am văzut lumina zilei, lemnul se găsește rar, în depărtări la cumpene de fântână — după cum pe intensitatea mării apare din când în când câte un catarg de vas.

Pe șesul acestui fund de mare secată, casele sunt acoperite cu stuf de baltă, gardurile se fac din lut amestecat cu pleavă, iar drept combustibil servesc paele și tizicul (cărămizile de bălegar uscat). Doar căpriorii și grinzile caselor au dimensiunea anemică a unor prăjini, bune la îngrădituri în regiuni păduroase.

Trăit acolo unde natura imprimă oamenilor și lucrurilor calmul orizontului, în prima mea călătorie făcută în Ardeal, când trenul trecea pe lângă înălțimile celor dintâi munți, m'ascundeam în brațele mamei ca nu cumva aceștia să se prăvălească peste mine.

Născut și crescut departe de pădure, fără să fi avut în stăpânirea mea vreodată un loc umbrit de arbori și prins în multiplele mele preocupări, n'am avut prilejul să adâncesc problema lemnului. Pot deci să mă consider mai obiectiv și mai imparțial în importanta discuție a lemnului care fatal va exista, atât timp cât va exista și o pădure. Lemnul fiind o raritate în regiunea de stepă, am crescut în spiritul de cruțare și de cinstire a lemnului.

Cu toate că meleagurile copilăriei mele erau Canaanul grâului, totuși părinții ne învățau că risipa pâinei este un păcat. Ce poate fi atunci risipa lemnului decât o crimă? Iată de ce îmi este greu să înțeleg cum poate un român să nelegiuiască pădurile Țării, care i-au fost adăpost în vremuri de restriște și mai ales leagăn al neamului?

Când mă gândesc numai la cantitatea materialului lemnos, ce se irosește pe loc în regiunile păduroase și la marea lipsă de lemn în cele mai bogate comune din șes, îmi dau seama ce mult rămâne de făcut în domeniul tehnicei și în acel al organizării forestiere.

Ce să spunem de pierderile în material lemnos, nu de acele care au loc într'o exploatare rațională ci, de acelea care încep odată cu neglijarea replantării pădurii și continuă cu lipsa de îngrijire și de apărare a creșterii ei, cu brăcuiri, cu tăcri înainte de vreme sau în mod nerațional, la care se adaugă întregul cortegiu de: incendii, pășunat, delictes, defrișări, etc.

Prosperarea pădurii își cere înțelegerea rostului ei, deci un anumit grad de cultură și mai presus de toate cere simț gospodăresc și sentimentul răspunderii, organizare și spirit de prevedere.

Apărarea pădurilor este anevoioasă și din cauză că masivul ei lemnos, prin valoarea lui, constituie o mare tentație. El reprezintă laolaltă pe lângă recolta anului în curs și recoftele anilor viitori. Inchipuți-vă ce s'ar întâmpla dacă românul — care cu greu se gospodărește de pe o lună pe alta — și-ar primi salariul său pe un an întreg. Codrul poartă în sine salariul pe viața întreagă și adesea chiar și venitul ce se cuvine deabia copiilor noștri.

Regimul silvic îndeplinește așa dar un rol asemănător cu acela al secțiunilor tutelare ale justiției. El apără drepturile urmașilor noștri, el ocrotește viitorul națiunii.

Corpul silvic este o armată în permanentă stare de război, menirea acestui corp fiind să lupte și în timp de pace.

După cum războiul se naște din conflictul a două interese contrarii, astfel și războiul pădurii rezultă din contrastul dintre interesul proprietarilor vremelnici și între drepturile permanente ale continuității. Unde se dă o luptă, există patimă și se produc lovituri. De aceia apare ca cea mai strânsă dintre prietenii, camaraderia luptătorilor. Frontul defensivei silvice, pentru ca să-și poată îndeplini greaua, dar importanta sa menire, trebuie să fie însuflețit de credință și de solidaritate.

Oastea pădurii trebuie să fie o școală a cumpătării, a modestiei, a probității, într'un cuvânt, o școală a elitelor de caracter. Dar ea mai trebuie să fie un exemplu de solidaritate în afară și o familie a comunității sufletești în interiorul ei. Nu-

mai aceia care vor fi reușit să se stăpânească întâi pe ei înșiși, vor putea aspira să izbutească a disciplina și pe alții, în ciuda tuturor resentimentelor pe care orice act de disciplinare le provoacă de obicei. După ce victoria materială va fi consolidată și printr'o izbândă morală a defensivei, numai după aceea vom putea păși cu succes și la ofensiva silvică, pentru recunoașterea pozițiilor pierdute în patrimoniul forestier al neamului nostru, patrimoniu atât de amenințat de dușmăni din toate părțile.

Unii vor spune de sigur iredentism silvic, și-l vor considera drept un nărav, punându-l în sarcina trecutului meu de fost iredentist până la unirea Transilvaniei. Prefer să rămân astfel, de altfel alături de Marele Stat Major al Armatei, care este convins și chiar foarte atent la bunăstarea pădurilor Țării.

Crezul pădurii este o dogmă a solidarității între diferitele generații ale aceluiaș pământ. Ideia silvică este pusă în slujba continuității, idee care la rândul ei, se înfrățește cu veșnicia.

Ideia silvică se găsește implicit și în slujba progresului cultural. Cine sădește, se leagă. Cine se leagă, luptă și numai acela care luptă poate stăpâni. Fără stăpânire nu există continuitate și progres. Istoria ne învață, că imigranții, în general străini de sângele și de sufletul băștinaș, n'au prea sădit nicăieri. Nu atât dragostea era aceia care îi lega de loc, ci interesul. Ei căutau mai mult să profite de cât să-și înfrățească truda lor cu rodnicia gliei. De aceia apar pretutindeni acolo unde natura, ca o măicuță grijulie, a strâns ceva zestre pentru urmași. Ei se văd de obicei la pădure, la petrol, la zăcăminte, dar nu se prea văd acolo, unde munca generoasă sfințește cu sudoare și sângele ei unirea eternă între țară și neam. Ei se găsesc la hambar și pe drumuri, mișunând prin târguri și în orașe, unde se dispune, se huzurește și se îndeamnă la risipă. Ei apar numai acolo unde se poate prăda zestrea silvică a urmașilor, încălcând astfel drepturile generațiilor care vin. Moștenirea lor este grevată de o ipotecă rezultată din lipsa de solidaritate dintre generații.

Revenind la stările din Țara noastră, ne dăm seama cu toții, că acum după ce am scăpat de regimul partidelor politice, regim care a fost cel mai mare dușman al pădurii, a sosit tim-

pul suprem să salvăm ceia ce a mai rămas și să jurăm de a reface totul sub egida înălțătoare a Partidului Națiunii. Deviza trebuie să fie ca toți slujbașii mari și mici ai cauzei pădurilor noastre, să ne unim în acelaș cuget și să fim însuflețiți de aceleași simțăminte ale devotamentului față de datoria și de aceeași dragoste față de Țară, Neam și Rege.

Politica Partidului Națiunii cu privire la conservarea suprafeței împădurite, ameliorarea și valorificarea patrimoniului silvic al Țării, nu-și poate trage sevă decât direct din ideea călăuzitoare a mișcării de renaștere națională și anume: primatul intereselor superioare și permanente ale națiunii. Războiul, reforma agrară, și anarhia politicianistă, au cerut prea multe sacrificii, pentru ca să nu înțelegem, cu un ceas mai devreme, că interesele personale trebuiesc să fie coordonate cu binele obștesc. Ca transilvănean, îmi pot da mai bine seama ce înseamnă soarta individului și chiar a comunității milioanele de suflete, atunci când ea nu poate fi apărată de voința și de puterea unei suveranități naționale, etnice și autonome.

Creșterea numărului populației și în special expansiunea creșterii animalelor, s'a considerat a fi fost un pericol pentru propășirea pădurii. Aceste fenomene, sub raporturi agrare sociale primitive, au condus de obicei la defrișări de păduri, proces formulat concis de către D-l Prof. M. Drăcea, zicând: „La noi cu fiecare copil ce se naște, se mai defrișă un pogon și cu fiecare vițel în plus, se pășuna un pogon mai mult“! Această întindere în dauna pădurii, ar fi una din cauzele principale pentru care agricultura noastră a rămas până aici extensivă și pentru ce vitele și pășunile noastre sunt în general cele mai slabe, în comparație cu cele ale vecinilor noștri. Evident, e un aspect al problemei în analiza căreia nu intră acum. Un singur lucru se cere a fi menționat: trebuie făcută cultură intensivă și agricolă și silvică. Trebuie lucrat pe verticală, nu pe orizontală. Majorând producția pe an și ha, acoperim consumul intern, putând și exporta.

Până ce vom intensifica producția, lucrând cu tenacitate an de an, devine tot mai grea aprovizionarea orașelor cu lemnul de foc și chiar din primăvară, apare grija pentru lemnul necesar în iarna ce vine.

Considerând și cerințele mereu sporite ale exportului, devine un interes național și o datorie patriotică consumul cât mai cu cruțare al lemnului românesc. Insemnătatea lui trebuie echivalată cu importanța celor mai de seamă mijloace de apărare națională.

Autoritățile își vor face pe de-a-întregul datoria. Totuși, mijloacele de transport publice, cât și cele particulare, fiind acum în mare măsură întrebuințate și pentru alte necesități obștești, este bine ca — cel puțin întreprinderile și organizațiile mai utilizate — să nu se lase exclusiv în nădejdea destoiniciei altora, ci să se activeze inițiativa particulară din vreme și în direcția aprovizionării cu combustibil cât mai variat. Este necesar să se avizeze nu numai la o raționalizare a combustibilului în general, ci și la o înlocuire cât mai mare posibilă a lemnului de foc cu alt combustibil.

Orașele și industriile din regiunea gazului metan, pot face mult în direcția aceasta până la iarna viitoare. Intensificarea consumului păcurii și al cărbunelui — în special al brichetelor — poate aduce un însemnat aport în cruțarea consumului de lemn în oraș. La țară, strângerea ciocălăilor de pe câmp, cocenii, resturile pe cari ni le oferă cultura sporită de astăzi a florii soarelui, uscăturile de tot felul dela baltă și până la deal strânse cu mai multă râvnă ș. a. m. d. pot în mare măsură înlocui lemnul prețios, etc.

Preferința moștenită pe care săteanul român o are pentru terenurile descoperite ce abia hrănesc o capră și stinghereala ce o simt în vecinătatea unei păduri, se poate considera pe drept, ca o fatală, dar firească reacțiune, în contra exploatării nedrepte a fondurilor forestiere, făcute exclusiv în beneficiul celor puțini, privilegiați de soartă. Dacă Țara are nevoie și vrea să-și conserve pădurile, din interese climatice, hidrologice, orografice, economice sau militare — trebuie neapărat să asigure propășirea acestor păduri, printr'o exploatare rentabilă în beneficiul celor mulți, adică a acelor care prin consimțul și privațiunile lor fac posibilă cultura pădurii.

În concluzie, hotarul pădurii nu e permis să fie încălcat de interese potrivnice lui. Apărând interese naționale, el se

aseamănă în funcțiunea sa cu hotarul Țării despre care știm să spunem cu toții: „Pe aicea nu se trece!”.

Până ce nu se trasează prin legi și moravuri o graniță trainică între ogor și pădure, până atunci nu se va înceta tendința de evoluție care să ducă spre oraș. Calea expansiunii duce acum prea lesnicios spre pădure, în loc ca ea să poată duce spre o muncă mai organizată și mai industrializată, cu un cuvânt mai intensivă și mai rentabilă.

# COMENTARII—INSEMNAȚI

## EXPLOATAREA COAJEI DE MOLID <sup>1)</sup>

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU  
Oravița (Banat)

Pentru România, Ungaria, Germania și țările nordice, în afară de coaja de stejar, pentru extracția substanțelor tanante, mai prezintă o deosebită importanță și coaja de molid.

Arborii de 50—80 ani crescuți pe soluri bune dau cea mai bună coajă. Conținutul celor mai bune sorturi de coaje de molid este de 7—18% substanțe tanante. Ritidomul conține numai 2—4%. Prin curățirea coajei de ritidom se pierde din masa ei totală, însă se câștigă procentual în conținutul de substanțe tanante. Totuși, acest procedeu, scumpind producția, nu se întrebuintează.

Dintre toate materiile cu conținut de substanțe tanante, coaja de molid este aceea care pe lângă aceste substanțe tanante, are și cel mai mare conținut de substanțe zaharoase și de alte părți constitutive netanante, și anume: la 100 părți substanțe tanante corespund 34 părți zahăr de struguri și 15 părți zahăr de trestie. Din această cauză coaja de molid este foarte căutată în cazurile de tăbăcit, când se dorește prezența formațiunilor de acizi, cari să provoace umflarea peilor brute (pentru fabricarea talpei și a curelelor de transmisiune). Se mai folosește și ca adaus la alte materii bogate în substanțe tanante, dar sărace în zahăr (mai ales la lemnul de quebracho și la extractele tanante ale acestuia). Sorturile mai deschise de coajă de molid conțin mai mult zahăr, decât cele mai închise.

La trunchiurile de peste 80 ani conținutul în substanțe tanante al coajei nu regresează, însă se formează o mai mare

1) A se vedea începutul acestui studiu în articolele publicate în Revista Pădurilor. Nr. 3/1940, Nr. 4/1940 și Nr. 6/1940.

cantitate de substanțe colorante care prejudiciază calitatea coajei ca material tanant.

În timpurile mai noi, atât coaja de stejar, cât și cea de molid nu se mai întrebuițează în stare brută la tăbăcit, decât în tăbăcăriile rurale. Industriile de pielărie folosesc astăzi aproape exclusiv extractele tanante obținute din aceste coji. Extractele tanante obținute din coaja de molid conțin 19—25% substanțe tanante.

Exploatarea coajei de molid se face de obicei în pădure, prin cojirea arborilor doborâți, cu unelte de descojire cunoscute <sup>1)</sup>.

Descojirea este recomandabilă a se face în perioada anului, când coaja se deslipește ușor de lemn, adică primăvara și vara; în alte perioade ale anului descojirea nu se poate face decât după procedeu prin aburire. Dacă doborîrea arborelui nu este posibilă primăvara și vara, atunci se poate face descojirea pe arbori în picioare în aceste două anotimpuri, urmând ca doborîrea arborilor să se facă în iarna viitoare.

În privința vremii în care se face descojirea, cele spuse pentru exploatarea coajei de stejar <sup>2)</sup> sunt valabile și aci.

Pe trunchiurile doborîte, coaja se taie în inele de câte 1 m lungime. La fiecare inel se face o incisiune longitudinală, apoi se procedează la deslipirea coajei într'o singură bucată.

În acest scop se folosește securea, pana mare și dalta sistem Steyer. Coaja groasă rareori se poate deslipi fără să fie bătută în prealabil.

Uscarea, transportul și păstrarea coajei de molid se face la fel ca la coaja de stejar. Pentru uscarea prealabilă, în pădure, inelele de coajă se așează cap la cap într'un fel de piramidă, acoperindu-se la vârf cu un rând de inele de coajă.

Coaja de molid se inventariază și se predă de obicei în steri, mai rar după numărul de legături.

Randamentul mediu după Burchardt și Schindler este de 40 Kg la 1 m<sup>3</sup> lemn descojit de molid.

1) Ing. A. Hilscher: Fichten Lohrinde. — Wademekum für die Forst und Holzwirtschaft.

2) A se vedea Revista Pădurilor Nr. 4/1940, pag. 267.



După Ing. A. Hilscher<sup>1)</sup> procentul de coajă care revine la 1 m<sup>3</sup> lemn de lucru de molid în tălerile rase este următorul:

Caracteristica	In arborete de vârstă								
	40—60 ani			60—80 ani			peste 80 ani		
	kg.	m.st.	mc.	kg	m.st.	mc.	kg.	m.st.	mc.
Cu fusul lung, fără crăci . . . . .	5	0.55	0.077	5	0.47	0.069	40	0.40	0.061
De grosimea mijlocie, puțin crăcănos . . . . .	53	0.51	0.071	47	0.43	0.063	42	0.37	0.056
Cu fusul scurt, crăcănos . . . . .	48	0.44	0.061	4	0.37	0.055	28	0.33	0.051

După Krippel<sup>2)</sup>, producerea coajei de molid de pe arbori doborâți, de 60—80 ani, necesită pentru 10.000 Kg: 14, 19 respectiv 23 zile de lucru de 10 ore după cum sunt condițiile de muncă de favorabile.

După Ing. A. Hilscher<sup>1)</sup>, munca necesară pentru producerea coajei de tăbăcit de molid în inele de 120 cm lungime inclusiv adunatul și stivuitul ei în locul cel mai apropiat, accesibil vehiculelor, este următoarea:

Caracteristica arboretului	In arborete de vârstă					
	40—60 ani		60—80 ani		peste 80 ani	
	Pentru 100 kg	Pentru 1 st	Pentru 100 kg.	Pentru 1 st	Pentru 100 kg.	Pentru 1 st
	In zile de lucru					
Cu fusul lung, lipsit de crăci	0.34	0.36	0.32	0.35	0.30	0.35
De grosime mijlocie, cu ceva crăci . . . . .	0.38	0.39	0.35	0.39	0.33	0.38
Cu fusul scurt, crăcănos . . . . .	0.42	0.44	0.39	0.43	0.37	0.42

1) Opuł citat.

2) Opuł citat.

Semnalăm că, la molid coaja se obține ca produs accesoriu, nu principal.

#### Exploatarea coajei din alte specii.

În ce privește celelalte specii indigene, mai amintim, că coaja de castan (*Castanea vesca*) conține 17% substanțe tanante și 5—7% substanțe netanante. Din coaja de castan se produc extracte cu un conținut de cca 28% substanțe tanante. Castanul nu produce ritidiom decât dela vârsta de 70 ani în sus.

Într'o pădure de castani tratată cu scopul de a obține coajă ca produs principal, cantitatea de extracte tanante obținute este de 4—7 ori mai mare ca într'o pădure de stejar de aceeași vârstă. Învelișul fructelor de castan conține 13% substanțe tanante, dar și foarte multe substanțe netanante.

Coaja de brad nu conține, decât cca 5% substanțe tanante. Se întrebuințează rar și numai în amestec cu alte coji mai bogate în substanțe tanante.

Coaja de larice conține 10% substanțe tanante, iar liberul ei până la 16%. Din cauza rarității acestei specii forestiere însă, nu are decât o întrebuințare locală, în deosebi în Anglia și Irlanda.

Coaja de mesteacăn se poate descoji cu două săptămâni mai târziu ca cea de stejar, cu toate că mesteacănul înmugurește mai devreme. Dela 1 st lemn rotund de mesteacăn de 20 ani se obține o cantitate de 65—80 Kg coajă uscată.

Extractele din această coajă conțin 18—23% substanțe tanante și până la 25% substanțe netanante.

Coaja brută de mesteacăn conține 6—14% substanțe tanante. Se folosește mai ales la tăbăcirea prealabilă a pieilor. În partea albă (exterioară) a coajei de mesteacăn se află un conținut de 12% camfor de mesteacăn numit „Betulina”. La tăbăcit nu se întrebuințează decât partea interioară a coajei de mesteacăn, care este mai bogată în tanin.

În țările nordice (Norvegia, Suedia, Finlanda și Rusia) coaja de mesteacăn se folosește în deosebi la tăbăcirea pielei numită „de Rusia”, care are un miros caracteristic, datorit uleiurilor conținute de coaja de mesteacăn. (După o părere mai veche<sup>1)</sup>, „pielea de Rusia” nu se tăbăcește cu coaja de mesteacăn.

1) Szécsis, Opul citat.

căn, ci după ce este gata, tăbăcită cu alte substanțe tanante, se unge cu uleiul de mesteacăn, care se obține din partea albă a coajei de mesteacăn, prin carbonizarea ei în gropi. Cojirea mesteacănului se face la fel ca a stejarului.

Coaja de anin conține 16—20% substanțe tanante; însă, în acelaș timp, conține și un mare procent de substanțe colorante, din care cauză nu găsește decât o întrebuințare limitată în tăbăcării, mai ales că dă și o piele fragilă.

Coaja de salcie constituie un material de tăbăcit foarte important pentru Nordul Europei. Pielea rusească de iuft, precum și peile de mânuși daneze și scoțiene se tăbăcesc de predilecție cu coajă de salcie, deoarece aceasta produce piei foarte suple, de culoare deschisă și cu un miros caracteristic.

Coaja prăjiniilor mai groase este cea mai bună și conține 8—17% substanțe tanante.

În multe cazuri se obicinuește amestecarea coajei de salcie cu cea de stejar, obținându-se în felul acesta piei cu o elasticitate pronunțată.

În România, coaja de salcie căprească din prăjinișurile de fag ar putea face obiectul unei exploatari de extracte tanante, care ar permite răriturile atât de necesare în arboretele de fag și cari altfel nu pot fi executate din cauza lipsei de căutare a lemnului de salcie dela munte.

În cazuri foarte rare se mai întrebuințează și coaja de nuc, fag, ulm și castan porcesc.

\*

În vederea producerii de extracte tanante din coajă, aceasta se usucă bine în uscătorii artificiale, apoi se mărunțește grosolan cu ajutorul unor ciocane mecanice, într'o piuă. Produsul acesta mărunțit se macină apoi în mori cu bile sau de felul moriștilor pentru măcinarea cafelei.

Făina de coajă astfel obținută se supune apoi spălării cu apă caldă în difuzoare după principiul pe care l'am descris pe larg când am discutat producerea extractelor tanante din așchiile de lemn, astfel că nu mai revenim asupra lui.

Cam 9 Kg de coajă uscată ne dă 1 Kg de extract, care la coaja de molid de exemplu prezintă o concentrație de 28—30° Bé.

## Exploatarea gogoșilor de stejar.

Gogoșile de stejar, numite și gogoși de ristic sunt de două feluri:

unele care se dezvoltă pe frunzele și lujerii de stejar, datorită înțepăturii unor viespi, cunoscute și sub denumirea de nuci de galla,

; altele cari se dezvoltă în deosebi pe fructele tinere ale gorunului și stejarului, datorită înțepăturilor viespei *Cynips calicis*, cunoscute sub denumirea de „Knoppern“.

Ghinda înțepată regresează în dezvoltarea ei, iar pe marginile ei exterioare se formează aceste excrescențe, cari încetul cu încetul cresc așa de mari, încât acoperă complet ghinda și cupa acesteia.

Aceste formațiuni, colorate în galben-brun, sunt neuniforme, colțuroase și cresc până la 4 cm grosime. Aceste „Knoppern“ se adună în pădurile de stejar din Austria de Jos, Carintia, Steiermark, Moravia, Ungaria, Slavonia, Transilvania, Bucovina și în Balcani, din August până în Octombrie, formând un material excelent pentru tăbăcit, care conține 24—35% substanțe tanante. La 100 părți substanțe tanante revin numai 2 părți zahăr de struguri, care însă fermentează extraordinar de repede și formează acizi.

Randamentul în „Knoppern“ depinde de cantitatea de ghindă și viespi, deaceia se recomandă — în vederea conservării viespilor — păstrarea unei cantități de 10% din aceste gogoși, pentru ca larvele din ele să se desvolte complet și să sboare ca insecte perfecte în liber.

Cea mai mare cantitate de gogoși se produce pe stejarul penduculat, mai ales pe acele exemplare care au multe flori, deci în deosebi pe arborii cu coronament lăbărțat de la liziera pădurii.

Adunatul acestor gogoși începe îndată ce acestea s'au copt și au început să cadă, timpul optim pentru acest scop fiind luna August și Septembrie.

Adunatul acestor gogoși începe îndată ce acestea s'au adunat gogoșile „Knoppern“. Gogoșile trebuiesc uscate imediat. Neuscate nu se vor ține mai mult ca o zi în saci, deoarece prind repede mușegai. Uscarea lor se face sub șoproane aerisite, sau liber pe poduri înclinate, aproape de magazie.

Uscarea lor se face în straturi subțiri. Se transportă în saci sau în lăzi. La drumuri lungi se acoperă încărcătura cu ponevi sau rogojini, pentru a le feri de ploaie sau umezeală. Se păstrează în magazii bine aerisite și uscate, în grămezi, cari se vor răvăși de mai multe ori cu lopata, mai ales scurt timp după depozitare și primăvara pentru a nu se mucegai. Depozitate uscate pierd 10% din greutatea lor, prin depozitare.

Preluarea dela culegători se face în hectolitri, călcate cu picioarele și încărcate cu vârf sau se socotesc 120 Kg drept 100 Kg, cu considerare la scăderea lor prin uscare și prin alegerea celor rele. Se mai obicinuește a se aduna aceste gogoși în dijmă, lăsând culegătorului  $\frac{1}{4}$  până la  $\frac{1}{2}$ -a parte, care i se răscumpără apoi, pe prețul pieții de toamnă.

Randamentul în „Knoppern“ depinde, cum am mai accentuat, de fructificarea stejarului și de cantitatea de viespi. Se poate conta pe o bună recoltă, din 7 în 7 ani. În starea proaspăt căzute, randamentul la ha este de 140 Kg, sau 110 Kg în stare uscată <sup>1)</sup>.

În ce privește gogoșile de pe frunze și lujeri, așa numitele nuci de galla, acestea sunt grele și negricioase sau albastru-cenușii la culoare, cât timp larva este încă înăuntrul lor și sunt foarte bogate în substanțe tanante. După ce a sburat insecta perfectă din ele, devin gălbui-cenușii la culoare, ușoare și conțin mai puține substanțe tanante. De aceea, în comerț se disting gogoși negre și albe. Gogoșile (nuca de galla) din Europa Centrală, de pe diverse specii de stejar au un diametru de 1—2 $\frac{1}{2}$  cm și un conținut de 17% substanțe tanante.

În general gogoșile de ristic se folosesc la tăbăcirea pieilor sub formă de făină.

### Concluziuni

Și acum câteva concluziuni, care se referă la întreaga problemă așa cum a fost expusă de mine în articolele publicate de această revistă.

1. România importă anual circa 900 vagoane extracte tanante pentru nevoile industriei de pielărie din țară.
2. În cazul unei eventuale extinderi a războiului și în Balcani, România n'ar mai putea să-și asigure aceste produse

1) Krippel: Opuł citat.

tanante prin import, iar fabricile de pielărie ar suferi din lipsa acestor materii și aceasta ar putea avea consecințe grave în legătură cu aprovizionarea armatei cu încălțăminte și echipamente.

3. Deaceia ar trebui să se creeze din timp o industrie proprie pentru producerea de extracte tanante din materiile prime existente în țară, pentru ca astfel orice eventuale evenimente nedorite și neașteptate să ne găsească pregătiți și din acest punct de vedere.

4. Materiile prime din cari s'ar putea obține aceste extracte tanante în România sunt: lemnul și coaja de stejar, coaja de molid, de mesteacăn și de salcie.

5. Prelucrând numai 20% din cele 38% deșeuri de stejar ale fabricilor de cherestea, România ar putea produce 1827 vagoane extracte tanante cu o concentrație de 20—25° Bé, iar dacă s'ar folosi în acest scop și 20% din lemnul de buturugă de stejar s'ar putea realiza alte 1315 vagoane extracte tanante. În total s'ar putea produce  $1827 + 1315 = 3142$  vagoane extracte tanante din lemnul de stejar.

6. La o producție de 3.197.771 m. c. lemn de stejar anual, dacă s'ar exploata numai 60% din coaja acestuia, s'ar putea produce  $3.197.771 \text{ m. c.} \times 0,6 \times 75 \text{ Kg} = 143.899.695 \text{ Kg}$  coajă, din care ar putea rezulta circa 1438 vagoane extracte tanante.

7. Din coaja de molid, am arătat că s'ar putea produce circa 1065 vagoane extracte tanante cu o concentrație de 28—30° Bé.

8. Din cifrele de mai sus rezultă, că România n'ar trebui să fie o țară importatoare de extracte tanante, ci una exportatoare.

9. Instalațiile fabricilor pentru obținerea extractelor tanante fiind costisitoare, proprietarii amatori de a înființa asemenea fabrici, nu se pot aventura în asemenea cheltueli, decât dacă ar avea siguranța plasării acestor produse, și această siguranță nu le-ar putea-o oferi decât Ministerul Economiei Naționale.

10. S'ar putea ca însuși Statul să înființeze 4—5 asemenea fabrici de extracte tanante, urmând ca proprietarii de păduri să-i livreze numai materia primă brută: lemn de stejar sau coajă. Aceasta ni se pare soluția cea mai sigură de reușită.

11. În ce privește rentabilitatea fabricilor de extracte

tanante, după socotelile noastre. dacă kilogramul de asemenea extracte s'ar vinde în țară numai cu 16 lei, pentru un m. c. lemn de stejar prelucrat în asemenea extracte, s'ar putea realiza un preț de 800 lei, pe când valorificat ca lemn de foc abia s'ar putea ajunge la un preț de 250—300 lei/m<sup>3</sup>.

După ziarul Curentul din 16 Februarie 1940, prețul actual al unui Kg de extract de castan este de 16,30 lei în Franța și de 80 lei în România, iar prețul unui Kg de extract de Quebracho este de 20,67 lei în Franța și 115 lei în România. Aceste cifre ne dispensează de orice comentariu.

#### LITERATURA CONSULTATĂ:

1. Problema materilor prime în România vol. I, tipărită de Banca Națională a României în 1939.
2. Revista „Bursa“ Nr. 1833 anul XXXIX din 14 Ianuarie 1940.
3. *Leiningen-Westerburg: Forstlich-Chemische Technologie. Die Gerbstoffe.* Handbuch der Forstwissenschaft, herausgegeben von Heinrich Weber, Bd. II. 1925.
4. *Ing. Siegismund Wexberg: Extraktion des Holzes.* Wademekum für die Forst-und Holzwirtschaft.
6. *Krippel: Erdöhasználatlan.*
7. *Szécsi Zsigmond: Az erdőhasználatlan kézikönyve.*
8. *Dr. Vasile Sabău: Organizarea producției forestiere în cadrul unei politici economice naționale.* 1937.
9. *Dr. Georg Thentius: Das Holz und seine Destillations — Produkte* 1921.

*Die Fichtenrinde für die Gerbstoffgewinnung.*

*L'exploitation de l'écorce d'épicéa pour obtenir des matières tannantes.*

En trois autres articles publiés dans cette revue, l'auteur a exposé les méthodes d'extraction des matières tannantes contenues par les bois et par l'écorce de chêne. Cette fois il s'occupe de l'exploitation de l'écorce d'épicéa et des autres espèces forestières pour les mêmes utilisations.

---

---

# VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

---

---

## CAPRE NEGRE ÎN REGIUNEA SĂCELELOR

de Ing. OTTO WITTING

(Brașov).

În munții Țării Bârsei capra neagră se mai găsește astăzi doar în Bucegi și Piatra Craiului.

Ea se găsea însă, în secolele trecute și pe Piatra Mare (1844 m) și pe Ciucaș (1959 m); acest fapt ni-l dovedește o indicație istorică, aflată în lucrarea lui Paul Benckner „Consignation etc.” din anii 1682—1698 <sup>1)</sup>.

După această „Consignation”, se aflau în Săcele, din vremuri străvechi, numai 4—5 tăbăcari, privilegiați de principii de pe acel timp, de a „prelucra capre negre și ceace se mai taie acolo”.

Considerând, că Săcelele sunt așezate chiar la poalele munților Piatra-Mare și Ciucaș, că acești munți aparțineau totdeauna hotarului comunelor săcelene și că munții Bucegi și Piatra Craiului se află la o distanță de circa 35 km de Săcele, o depărtare care era foarte importantă, avându-se în vedere timpurile de atunci cu starea proastă a drumurilor, — trebuie să presupunem cu certitudine, că acele capre negre de cari se vorbește în „Consignation” au fost vâdate în munții Săcelelor și că în consecință, la finele veacului al XVII-lea, acest vânat — caprele negre — se afla, probabil în număr destul de mare, în munții Piatra Mare și Ciucaș.

Această presupunere a fost confirmată și de o declarație verbală comunicată scriitorului acestor rânduri, de către un bătrân din comuna Zizin jud. Brașov, acum vre-o 10 ani; acest

---

1) Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt (Izvoare cu privire la istoria orașului Brașov), c VI p. 285.



bătrân pretindea că a fost personal de față, când, cu vre-o 60 de ani mai înainte, șeful ocolului silvic Săcele a împușcat, pe Ciucaș, o capră neagră și a dus-o cu el acasă.

Astăzi nu se mai găsesc capre negre în munții Pietrii Mare și Ciucașului.

*Der Steinbock im Ciucaș — und Piatra Mare — Gebirge.*

*Chamois dans les montagnes Piatra-Mare et Ciucaș*

D'après les documents concernant l'histoire de la ville de Brașov, il en résulte, qu'autrefois dans les montagnes Piatra Mare et Ciucaș il y avait des chamois. Aujourd'hui il n'y en a plus.

## O PRECIZARE

În numărul 7/1940 pag. 206, Revista „Carpații“, ocupându-se de articolul semnat Vlad Macedoneanu, apărut în „Revista Pădurilor“ de pe luna Maiu a. c., nu este de acord cu autorul, asupra necesității de a hrăni vânatul în timpul iernii, minimalizând în același timp necesitatea acțiunii de împușinarea vânatului răpitor. „Carpații“ cred că paza este totul, și că vânatul mare, pe un teren întins „cu vegetație luxuriantă“, găsește suficientă hrană naturală în pădure, fără a fi nevoie să i se dea fân. Și notița amintită încheie astfel: „În ce privește însărcinarea autorității silvice cu controlul executării contractelor de arendare, aceasta nu e o temă de viitor. Conform contractelor privind vânatul din pădurile Statului, acest drept și datorie o are șeful Ocolului Silvic. Care și-o face însă?“.

Ne propunem să examinăm — sumar — afirmațiunile revistei „Carpații“.

Pentru noi nu este o noutate faptul că în materie de ocrotirea vânatului, paza joacă un rol covârșitor (dar o pază, nu numai contra braconierilor, ci și a animalelor dăunătoare).

Chiar în acest an, într'un articol apărut la rubrica „vânătoare și piscicultură“, se afirmă acest lucru. Nu este mai puțin adevărat însă că sunt anumite specii de vânat (fasani, potârnicși, căprioare și cerbi) care dacă în ernile grele nu sunt hrănite și artificial, riscăm să pierdem într'o iarnă tot ce am clădit 3—4 ani în șir.

După cum se știe, iarna 1939/40 a fost excepțional de grea; zăpadă de 2 m grosime acoperea smeurișul și murul, iar vânătorii recunosc în unanimitate că pierderile în stocul de vânat au fost mari din cauza gerului din trecut. „Carpații“ care are colaboratori și mijloace de informațiuni în toate colțurile țării, știe tot așa de bine ca și noi, că potârnicșii s'au prăpădit în masă de foame și de frig, că cerbii au coborât în sate, iar când au fost urmăriți de lupi n'au ezitat să intre în curțile oamenilor. S'au văzut crengi de plop de 3 cm grosime roase de cerbi, iar un martor ocular ne povestește, că pe un teren al C. A. P. S.-ului, un car de trifoi pus în câteva adăposturi de hrană, a fost consumat până la ultimul fir în 24 ore. Pe alte terenuri, unde arendașii n'au hrănit vânatul și n'au luat nici măsuri de otrăvirea lupilor, — scheletele găsite primăvara sunt o dovadă a ravagiilor pe care lipsa de grijă le-a provocat în iarna 1939/40.

În asemenea împrejurări, pare de neînțeles apărarea pe care o ia „Carpații“ unor arendași care s'au lăsat surprinși, nepregătiți, de iarna grea ce a trecut, motiv pentru care vânatul a suferit grele pierderi.

Să trecem acum la partea a doua a notiței din „Carpații“, unde se precizează că autoritățile silvice au dreptul și datoria de a controla executarea contractelor de arendare din pădurile Statului, adăogându-se întrebarea: „care și-o face însă?“

Intr'adevăr, există în contractul tip un paragraf care prevede acest lucru. Teoretic, șeful de ocol silvic (căci el este organul de teren) are dreptul și datoria să controleze executarea contractului de arendare a dreptului de vânătoare din pădurile Statului. Noi vedem acest lucru în primul rând ca o datorie, și nu găsim cuvinte să condamnăm lipsa eventuală de interes în această privință.

Vom înșira însă aici câteva piedeci de care se isbește un șef de ocol conștiincios:

1. Arendașii refuză să prezinte recipisele de plata arenzii,

deși această clauză din contract dacă nu este îndeplinită, vânătoreea trebuie să fie oprită. Vânătorul însă răspunde: nu stau de vorbă decât cu Direcția vânătoreii cu care am încheiat contractul.

2. Cerbii și căpriorii (ca să nu vorbim decât de vânatul mare mai frecvent la dealuri și munte) nu se pot împușca decât pe bază de autorizație specială dela Direcția vânătoreii. Această autorizație se comunică arendașului, inspectorului de vânătoreie județean și chiar organelor jandarmerești, dar se omite a se trimite și șefului de ocol silvic. Nu se comunică deci tocmai aceluia care în primul rând are posibilitatea să controleze numărul vânatului împușcat.

Mai poate în asemenea împrejurări un șef de ocol să-și facă datoria sută la sută?

Dar se pare că acest control al organelor silvice nu este nici dorit, nici apreciat. „Carpații“ amintește în aceeași recenzie despre un proces-verbal dresat (probabil de vre-un șef de ocol), în care se spune că arendașul n'a hrănit vânatul (cerbi și căprioare). În revistă însă se caută să se demonstreze că nu era nevoie să fie hrănit artificial, căci găsea din abundență hrana naturală. Cum, găsea hrana naturală în iarna trecută, când crăpa lemnul de frig și zăpada atingea 2 metri la munte, iar vânatul mânca — în sensul strict al cuvântului — lemne? Ni se pare că de data aceasta, nu se mai apără o idee, ci un arendaș. Pe deoparte lași să se înțeleagă că organele silvice nu-și fac datoria de a controla executarea contractelor de arendare a dreptului de vânătoreie din pădurile Statului, iar pe de altă parte, când se găsește un șef de ocol care să pună degetul pe rană, se încearcă a se arăta că rău a făcut. Mărturisim că nu mai înțelegem nimic.

V. M.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA INTERNĂ

### ● Prestigii sporite.

Ceasurile tragice prin care a trecut, de curând, cumintele nostru popor, cu ocazia deslipirii de la trupul țării a unor frumoase și dragi provincii românești, au făcut să fie trecute sub tăcere două importante schimbări, survenite în administrația pădurilor noastre. E vorba de transformarea în direcție a fostului Serviciu al pădurilor persoanelor juridice și de revenirea fostei „Direcții Comerciale a pădurilor”, la forma de „Administrație a Casei Pădurilor Statului”, cu pronunțat caracter autonom.

Aceste însemnate schimbări erau proiectate mai de mult și ne-au fost anunțate de D-l Prof. G. Ionescu-Sisești, fostul Ministru al Agriculturii și Domeniilor, încă de la adunarea din acest an, a Societății „Progresul silvic”.

Temeiurile acestor transformări le găsim în expunerea de motive, ce însoțește Decretul-lege din 27 Iunie 1940.

Se știe, cu câtă greutate s'a putut face, în excepțional de greaua iarnă a anului trecut, aprovizionarea orașelor și satelor, cu lemne de foc. Aceste dificultăți vor fi pentru iarna viitoare și mai mari, de oare ce prin concentrarea lucrătorilor la pădure și a personalului silvic de toate gradele și din cauza rechiziționării vehiculelor, pentru necesitățile armatei, exploatarea și transporturile de iarnă și primăvară nu s'au putut face decât în proporție de circa 50%. În schimb, lipsa lemnului de foc a fost și va fi și mai mult sporită prin cerințele armatei și prin completa epuizare a stocurilor din trecut.

Rezultatul este urcarea, cu tendință mereu ascendentă, a prețului lemnului de foc, care pe unele piețe de consum (de ex. la București) s'a dublat, față de cel din anul trecut.

Încă din primele momente ale aplicării noii legi de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 1939 se constata, că încadrarea prea schematică și rigidă a serviciilor silvice nu corespunde importanței și misiunii acestora. Dacă nu s'a putut reveni imediat la vechile forme, este desigur, fiindcă se căuta să se evite turburarea cauzată de prea dese schimbări și pentru că se aștepta un moment favorabil acestor operații. Acest moment a fost găsit, cu ocazia măsurilor excepționale, ce trebuiau luate în vederea satisfacerii nevoilor populației și autorităților cu lemne de foc, în cursul anului 1940/41, măsuri ce fac obiectul amintitului Decret-lege.

Pentru ea administrația pădurilor Statului să poată răspunde la toate necesitățile de ordin tehnic, financiar și comercial, acum când i se cere o activitate sporită ca volum și intensitate, era necesar să se prevadă dispozițiuni, care să-i înlesnească funcționarea. În consecință s'a dispus, ca până la elaborarea unei legi speciale de organizare, această administrație să fie autorizată a aplica integral regulamentul din 1935, întocmit conform legii din 1934, privitoare la Regiile autonome.

În acelaș timp s'a mărit și competența administratorului și anume: până la 500.000 lei pentru aprobări de lucrări prin bună învoială și până la 200.000 lei pentru cumpărări de materiale necesare exploatărilor și comercializării.

Că nu se puteau obține rezultate mulțumitoare cu organizația dată acestor servicii prin legea din 1939, e clar: Dacă pentru fiecare aprobare de exploatare trebuia să se ceară avizul mai multor comisii sau comitete, care prin definiție lucrează cu inerții, și dacă pentru orice cheltuială cu caracter urgent era nevoie să se facă angajări prealabile și să se respecte forme foarte stingheritoare, se înțelege că ar fi trecut, nu numai toată vara, dar și iarna ce vine, până să se poată trece la înfăptuiri.

La timpuri excepționale trebuiesc nu numai oameni încercați, dar și măsuri corespunzătoare. De aceea, trecând peste multe dispoziții legale din trecut, Decretul-lege din 27 Iunie a. c. dă deslegare autorităților silvice locale (inspectorate, ocoale), să aprobe exploatări de parcheta, să schimbe ordinea tăierilor, să grăbească scoaterea materialului lemnos de pe porțiunile de pădure expropriate pentru izlazuri comunale etc., cu un cuvânt, să dispună de o cât mai mare libertate de acțiune.

Consemnând, în aceste câteva rânduri, măsurile luate în scopul aprovizionării populației cu lemnul de foc necesar și transformările operate în organizația serviciilor silvice, am făcut-o nu cu gândul de a remarca împlinirea unor revendicări din trecut, ale Corpului silvic, ci spre a arăta concordanța ce a existat totdeauna, între doleanțele noastre și interesele mari ale țării. Departe de a vedea în aceste schimbări, satisfacerea unui orgoliu, fără sens în aprigele timpuri pe care le străbatem, nu ne putem reține totuși de a constata, că mai curând sau mai târziu, vremurile au statornicit dreptatea revendicărilor noastre. Prin înălțarea instituțiilor în care servim, noi n'am urmărit însă niciodată diminuarea importanței altora, sau răsturnarea unor întocmiri, la fel de necesare pentru progresul armonios al administrației și economiei țării.

În aceste momente de grea încercare pentru cei ce poartă grija de viitorul țării, facem urarea, ca și celelalte dorințe ale noastre, tinzând la o individualizare a administrației silvice și la o regrupare — în întregul ei, să-și găsească o meritată bună înțelegere și o dreaptă rezolvare.

### ● Colaborarea silvică în cadrul axei.

Recentele declarații de aderare a României la țelurile politice și economice ale țărilor axei ne dau prilej să examinăm, în lumina câtorva fapte, temeiurile colaborării noastre cu Germania și Italia, în domeniul economiei forestiere. Găsim această cercetare cu atât mai necesară azi, cu cât cititorul neinformați ar putea crede, că gospodăria noastră silvică s'ar fi dezvoltat cu totul izolat, în acest colț al Europei și că n'ar avea destule cunoștințe cu privire la următoarele progrese, ale celor două țări ale axei.

Pentru a învedera vechimea relațiilor noastre forestiere cu țările din Apus și în special cu Germania, vom face o sumară expunere asupra evoluției și situației actuale a gospodăriei silvice românești, asupra tehnicii forestiere născute pe pământul patriei noastre și asupra nevoilor și perspectivelor sale de viitor.

După cum se știe, țara noastră posedă, de la natură, condiții favorabile dezvoltării pădurilor — deși nu în măsură egală pe întreg teritoriul său. Nu e mult timp, de când codrii acoperiau o bună parte din întinsul țării, între Tisa și Nistru, Ceremuș și Dunăre.

Până pe la jumătatea secolului trecut, exploatarea pădurilor nu era îngăduită prin legi, ci numai prin anumite obiceiuri locale, menite să le asigure oarecum păstrarea. Din această cauză, cu înmulțirea populației și cu dezvoltarea agriculturii, mare parte din pădurile de la câmpie au dispărut, spre a face loc tot mai larg ogoarelor și livezilor. Față însă cu primejdia despăduririlor și cu urmările dezastruoase, care deja începuseră să se arate, ale acestei nechibzuite procedări, încă de la 1854 conducătorii treburilor economice ale Munteniei și Moldovei încep să se gândească la măsuri menite să stăvilească răul. Pe de altă parte, față cu valoarea crescândă a lemnului, se urmărește punerea în valoare a pădurilor din anumite regiuni ale țării, lipsite de mijloace de transport și rămase până atunci neatinse de secare.

În anii ce urmează unirii principatelor, se trimit tineri români să studieze silvicultura în țările Apusului, se chiamă specialiști în treburile forestiere din Germania și Franța și se pun bazele administrației și învățământului silvic.

Lipsa capitalurilor indigene, necesare construcției de drumuri și fabrici pentru valorificarea pădurilor din munți, face ca procesul instaurării unei gospodării silvice ordonate să sufere întârzieri. Industria forestieră și comerțul exterior cu produse lemnoase încep a se dezvolta cu pași repezi, abia după 1890, când se deschid rezervele păduroase din munți.

În scurt timp după aceea, datorită condițiilor deosebit de favorabile, pe care capitalurile străine le găsiu în România și marile avantaje acordate de Stat întreprinderilor industriale de orice fel, exploatarea forestiere au luat un avânt atât de mare, încât la 1906 țara noastră ajunsese una din principalele furnizoare de cherestea, ale piețelor din basinul Mediteranei.

*Toate aceste vaste exploatări de păduri au fost organizate și con-*

duse de tehnicieni germani, chiar când capitalul întreprinderilor respective era de altă naționalitate sau fără vreuna (evreesc), iar mașinile și unele necesare proveniau de asemenea în totalitatea lor, din Germania. Aceasta arată că *vechimea colaborării noastre cu această țară, în domeniul valorificării pădurilor, se confundă cu însăși începuturile acestei activități la noi.*

La 1894 se separă învățământul superior agro-silvic, până atunci comun și se înființează școala superioară de silvicultură de la Brănești, lângă București. Până la acea dată, o bună parte din funcționarii silvici superiori proveniau din școlile și academiile din Germania, Franța și Austro-Ungaria.

Școala de silvicultură din Brănești a pregătit cadrele corpului silvic român până la 1916, fiind organizată pe baze în totul asemănătoare școlilor superioare silvice din Apus. Cea mai mare parte a profesorilor săi provenia din școlile acelor țări, sau își făcuse acolo studii de specializare.

Rezultă de aici, că atât știința, cât și administrația silvică românească au stat, dela primele lor începuturi, într'un strâns contact cu tot ceea ce geniul creator și adânc iubitor de natură, al poporului german a descoperit și perfecționat pentru propășirea economiei forestiere.

După războiul pentru întregirea țării, învățământul silvic superior a fost încadrat, la Școala Politehnică din București. Prin aceasta s'a urmărit să se dea viitorilor conducători ai gospodăriei silvice românești, o pregătire cu caracter mai accentuat tehnic, potrivit împrejurărilor în care se desfășurau acum exploatarea de păduri. În această tendință de „tehnificare” a silviculturii, țara noastră își poate revendica, fără modestie titlul de precursor, deoarece de atunci multe școli din străinătate, unele cu vechi și măndre tradiții, au mers sau se îndreaptă pe acelaș drum.

Dela 1920 încoace, contactul între silvicultura românească și aceea a țărilor din centrul Europei devine și mai strâns. Prin unirea Bucovinei și a Transilvaniei și prin admiterea în cadrele corpului silvic român a inginerilor silvici aflați în serviciu, în aceste provincii, la data anexiunii lor, metodele de lucru s'au îngemănat și completat, elaborându-se treptat cele mai potrivite mijloace de acțiune și punându-se definitiv bazele silviculturii românești moderne.

Spre a învedera, cât de adâncă este actualmente colaborarea dintre noi și Germania, pe tărâmul silviculturii, e suficient să amintesc, că din cei 1030 ingineri înscrși în Corpul silvic român la sfârșitul lui 1938, un număr de 105 adică 10% proveniau din școli silvice germane, 128 (13%) din școli ungurești (cei găsiți în Ardeal), 13 ingineri din școli rusești (în Basarabia) și numai 10 din cele franceze. Școala din Brănești trecută după 1918 la București, la Politehnică, ne-a dat, în acest interval de timp 774 ingineri silvici (76%).

Trebuie amintit apoi, că încă înainte de 1916, administrația silvică românească obișnuia să trimită numeroși ingineri silvici în Germania și Austria, pentru studii de specializare; iar de la 1920 încoace, contactul între silvicultura noastră și cea germană a devenit și mai

strâns. Se află actualmente în serviciu și învățământul silvic 22 doctori în științele silvice, provenind din universitățile și politehnicele germane (numai 3 din Franța), iar alți 12 ingineri silvici români și-au făcut diferite stagii de specializare în administrațiile silvice din Germania, (3 în Franța). În sfârșit, la începutul actualului conflict internațional se aflau la studii de specializare în universitățile germane încă 5 ingineri silvici români.

Numeroase excursii de studii ale inginerilor și ale studenților noștri forestiere în Germania, Austria (1927, 1930) și fosta Cehoslovacie, ca și schimburile de studenți între noi și Germania, au dat posibilitate multor ingineri aflători azi în serviciul nostru silvic să cunoască de aproape realizările și stadiul actual de dezvoltare al tehnicii silvice germane.

Cifrele și datele expuse mai sus dovedesc în mod clar, că știința și tehnica silvică germană, ne sunt nouă românilor, de mult și temeinic cunoscute. De cercetările și realizările poporului german noi ne-am interesat și am beneficiat, ori de câte ori a fost vorba să aducem o înnoire în organizarea administrației și învățământului nostru forestier și asemenea reforme au fost destul de numeroase, mai ales de la 1920 încoace.

Merită să fie amintite, cu această ocazie, și numeroasele apeluri făcute în trecut de guvernele noastre, la luminile unor experți forestieri germani (Pitschak, Schwappach, Gernlein); de asemenea, preferințele pe care unele administrații silvice particulare de la noi le-au avut totdeauna pentru silvicultorii germani (Domeniile Coroanei, Schönburg-Waldenburg-Fântânele, Stirbey, Sturđza etc.); în fine faptul, că întreaga gospodărie silvică a unei provincii românești, a Bucovinei, a fost organizată și condusă, timp de un secol și jumătate, de silvicultorii germani ai fostului imperiu Austro-Ungar.

E de la sine înțeles, că știința și tehnica silvică românească au trebuit să elaboreze, în multe împrejurări, procedee de cultură și exploatare proprii condițiilor specifice ale țării noastre și că a căutat deci, să adapteze serviciul și învățământul nostru silvic la necesitățile vieții noastre politice și economice. Dacă, de pildă, în Germania s'a dezvoltat o silvicultură a rășinoaselor, a pinului, moliftului și laricelui și s'a căutat rezolvarea unor probleme importante, referitoare la cultura terenurilor nisipoase, turboase, sărace însă cu o climă umedă, în România, potrivit situației sale geografice și speciilor ce populează pădurile sale, a trebuit să se insiste în special asupra culturii foioaselor, a stejarului, fagului etc.

Pornind de la principii generale comune, silvicultorii noștri au fost nevoiți să se gândească mai ales la metodele de regenerare a pădurilor de stejar, situate în câmpiile calde și uscate, cu ani de fructificație rari, cu geruri excesive și cu secete prelungite, la reîmpădurirea întinselor suprafețe tăiate ras de emisarii capitalismului devastator, etc.

Ei au avut de luptat cu nisipuri sburătoare, pe care au reușit să le fixeze în chip magistral prin plantațiuni de salcâm, azi celebre în întreaga lume; au avut de consolidat coaste surpătoare, de stins torenții, de ameliorat cursurile apelor din regiunea muntoasă, etc.



În tehnica ameliorării terenurilor degradate, silvicultorii români au avut multe de învățat din lucrările temeinic concepute și executate de italieni, cari rămân și azi maestri în arta corecțiunii terenurilor și a valorificării terenurilor neproductive (bonifica integrale) pentru scopuri agricole și silvice.

Nu mai puțin importantă e activitatea noastră și în domeniul instalațiilor de transport și de industrializare a produselor forestiere, desfășurată mai ales dela 1930 încoace.

Astăzi silvicultura germană caută metode și procedee de lucru, care să asigure majorarea producției și folosirea cât mai rațională a lemnului, prin îmbunătățirea calității acestora și prin reducerea pierderilor, respectiv utilizarea deșeurilor etc. Datorită vechimei organizației sale și principiilor sănătoase ce stau la bază, dar nu mai puțin seriozității pregătirii și simțului datoriei, ce caracterizează poporul german, silvicultura acestei țări se află și va sta desigur totdeauna, în fruntea mișcării forestiere din întreaga lume.

Iată de ce, din colaborarea tehnică silvică, preconizată prin tratatul de comerț din 1939 și îndeplinită de curând, în parte, prin cesionarea spre exploatare a aceluia complex forestier în jud. Baia, gospodăria silvică românească nu va avea decât de câștigat. Noi cunoaștem de mult felul de a munci al poporului german, la el acasă; vom avea acum ocazia să-l vedem desfășurând o activitate similară și pe pământul țării noastre.

În colaborarea atât de strânsă, ce începe acum, noi aducem buna credință caracteristică primitorului nostru popor și dorința de a ne instrui și progresa. Colaboratorii noștri străini vor ști desigur să folosească prețioasele virtuți ale neamului nostru și să-i deschidă drumul către înaltele idealuri spre care năzuește.

de Prof. D. A. Sburian

### ● Domnul Profesor Dr. Werner Schmidt (Eberswalde) în trecere prin țară.

Domnul Profesor Dr. Werner Schmidt, dela Academia Forestieră din Eberswalde, Directorul Institutului de Cercetarea semințelor forestiere și Președintele Comisiei respective din cadrul Uniunii Internaționale a Stațiunilor de Experimentație Forestieră, s'a oprit un număr de câteva zile la noi în țară cu ocazia reîntoarcerii D-sale în patrie, după o vizită cu caracter științific de mai multe săptămâni făcută în Grecia.

Imediat după sosire, în seara zilei de Sâmbătă 1 Iulie, D-l Prof. Werner Schmidt a ținut o conferință în cadrele Institutului de Cultură Germană din România de sub conducerea d-lui Prof. Gamillscheg.

Conferința a tratat o chestiune din centrul preocupărilor științifice ale D-lui Prof. W. Schmidt, de o mare importanță în timpurile actuale: problema raselor de arbori și a semințelor forestiere.

Faptele prezentate se sprijină pe îndelungi cercetări proprii, cari au condus pe d-l Dr. Werner Schmidt la o metodă originală și sigură

de a diagnoza într'un interval de scurt timp rasa căreia aparține o anumită sămânță de pin silvestru luată în cercetare. Diagnoza aceasta rezultă din felul în care tânăra plantulă de pin silvestru reacționează față de lumină.

Metoda elaborată este întrebuințată acum pe o scară mare în Germania de către practicieni și e menită a aduce mari foloase, întrucât permite, ca pe viitor, să se înlăture rasele rele de arbori — este în special vorba de pin silvestru — din cultura forestieră.

Expunerea a fost ascultată cu mare interes de către un numeros auditoriu — între cari și mulți ingineri silvici cari urmăresc problemele privitoare la rasele de arbori și la semințele forestiere și a fost însoțită de numeroase proiecțiuni luminoase, după clișeele autorului.

La sfârșitul conferinței, D-l Prof. M. Drăcea a arătat numerosului public prezent marea importanță a temei dezvoltate de către d-l Prof. Werner Schmidt și poziția proeminentă pe care Domnia Sa ocupă, prin cercetările sale, în cadrul științei forestiere germane.

Conferința a fost onorată și de către D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Prof. G. Ionescu Sisești, care în cadrul preocupărilor D-sale științifice la Institutul de Cercetări Agronomice al României, urmărește deasemenea problema selecțiunii plantelor în agricultură.

\*

În zilele următoare d-l Prof. Werner Schmidt, însoțit de D-l Dr. Rudolf Müller, atașat forestier pe lângă Legațiunea Germaniei la București, a vizitat sub conducerea d-lui prof. M. Drăcea, Muzeul Silvic din București, Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, laboratoarele Institutului și ale Facultății de Silvicultură și Institutul de Cercetări Agronomice.

Apoi, într'o excursie de o zi pe valea Prahovei, până la Săcele și Brașov, d-l prof. Werner Schmidt, însoțit de d-l R. Müller și de D-nii M. Drăcea, M. Petcuț și I. Lupe, a vizitat culturile experimentale ce se fac la „Fruntea lui Văsii” cu rasele de pin silvestru și de molid din tot cuprinsul ariei de vegetație al acestor două specii în Europa, după programul de lucrări al Uniunii Internaționale a Stațiunilor de Experimentație Forestieră, de către Comisia semințelor forestiere al cărei Președinte este d-l prof. W. Schmidt și în care d-l prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, este membru.

Cu ocazia acestei scurte excursiuni s'a cercetat și arborețul de pin silvestru întemeiat din semințe de obârșie necunoscută, în vârstă de cca 50 ani, de pe domeniul comunei Satu-Lung, cum și orașul Brașov unde distinsul oaspete a fost întâmpinat cu deosebită cordialitate de către inginerii silvici din localitate.

M. D.

## CRONICA EXTERNĂ

### ● Dela Centrul Internațional de Silvicultură (C. I. S.) — Berlin.

Așa cum s'a mai arătat și cu alte prilejuri (a se vedea „Cronica externă“ din R. P., 1939, nota nr. 97, pag. 557/8 și 1940, nota nr. 112, pag. 294), Centrul Internațional de Silvicultură, cu sediul la Berlin, este socotit ca făcând parte din cadrul Institutului Internațional de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.).

În cursul lunii Mai (20—24) a. c., I. I. A. R.-ul și-a ținut la Roma cea de a XV-a Adunare generală, care reprezintă instanța sa cea mai superioară, fiind constituită din delegații statelor aderente (75) și având loc din doi în doi ani. C. I. S.-ul a fost reprezentat prin Baronul Waldbott, Președintele său.

Printre lucrările sale, Adunarea generală s'a ocupat și de constituirea și organizarea C. I. S.-ului. Președintele I. I. A. R.-ului, Baronul Acerbo și-a exprimat satisfacția sa asupra felului cum s'a dezvoltat până acuma C. I. S.-ul și mai ales asupra legii din 4 Aprilie 1940 a Reich-ului german, privind acordarea de privilegii exterritoriale C. I. S.-ului. Președintele C. I. S.-ului, Baronul Waldbott a făcut, între altele, o paralelă între metodele deosebite de lucru din agricultură și silvicultură, insistând asupra lucrărilor trebuitoare pentru viitorul apropiat și generațiile viitoare în domeniul silviculturii. Domnul Profesor Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului a prezentat raportul asupra stadiului de dezvoltare a C. I. S.-ului; aderențele, amenajarea birourilor, situația financiară, lucrările înfăptuite sau în curs de înfăptuire.

(După comunicări oficiale).

(124)

### ● O facultate a lemnului la Eberswalde.

Insemnătatea din ce în ce mai mare pe care o capătă lemnul pe de-o parte, ca materie primă în feluritele sale întrebuințări și fabricațiuni, iar pe de-alta din pricina secăturii rezervelor sale din lume, a condus guvernul Reich-ului să organizeze și să pună în funcțiune, cu începere din semestrul de iarnă 1939/1940, la Eberswalde studii anumite pentru o nouă specialitate forestieră: „Diplomholzwirt“ (Diplomat în materie de lemn), pendantul relativ al specialității Diplomforstwirt (Diplomat forestier, silvicultor, inginer silvic).

Studiile constau din:

- a) 3 semestre științe de bază (ciclul I);
- b) 3 semestre științe de specialitate (ciclul II);
- c) lucrări practice pe lângă fabrici de cherestea și în pădure, și lucrări de seminar;

d) 6 luni practică deosebită obligatorie.

Disciplinele de studiu și practică sunt:

I. Introducere în știința economiei forestiere și a lemnului 1 sem. à 2 ore/s.;

II. Științe de bază:

A. Științe de Stat:

1.	Drept german . . . . .	1 sem. à 2	ore/s.
2.	{ Popor și economie . . . . .	1	" " 1 "
3.		Economie națională . . . . .	1 " " 3(+2) "
4.	{ Politică economică . . . . .	1	" " 3 "
5.		Finanțe . . . . .	1 " " 1 "
6.	{ Exploatațiuni generale . . . . .	1	" " 2(+1) "
7.		Contabilitate și Bilanț . . . . .	1 " " 1(+2) "
8.	Statistică . . . . .	2	" " 1 "
+ 9.	Limbi (engleza) . . . . .	2	" " 1 "

B. Științe naturale:

1.	{ Matematici I . . . . .	1	" " 2(+1) "
2.		Matematici II . . . . .	1 " " 2(+1) "
3.	Geometrie descriptivă . . . . .	1	" " 2(+2) "
4.	{ Mecanica I (Statică) . . . . .	1	" " 2(+2) "
5.		Mecanica II (Dinamică) . . . . .	1 " " 1(+1) "
6.	Fizică . . . . .	1	" " 2 "
7.	{ Chimie anorganică . . . . .	1	" " 3 "
8.		Chimie organică . . . . .	1 " " 2 "
9.	Materii de lucru . . . . .	1	" " 1 "
10.	{ Mașini I . . . . .	1	" " 3(+3) "
11.		Mașini II . . . . .	1 " " 2(+2) "
12.	Mașini III . . . . .	1	" " 2(+2) "
+13.	Electrotehnica . . . . .	1	" " 2(+2) "
14.	Botanică generală și fiziologia lemnurilor . . . . .	1	" " 3(+3) "
15.	Botanică sistematică specială . . . . .	1	" " 2(+2) "
16.	Determinarea lemnurilor . . . . .	1	" " 1(+1) "
17.	Structura și viața arborilor . . . . .	1	" " 2 "

Total în trei semestre . — 53(+27) ore/s.

III. Științe de specialitate:

1.	Silvicultură (excursiuni)		
2.	Patologie forestieră . . . . .	1 sem. à 2	ore/s.
3.	Patologie forestieră . . . . .	1 " " 1	" "
3.	Zoologie specială I . . . . .	1 " " 1	" "
4.	Zoologie specială II (Ent.) . . . . .	1 " " 1	" "
5.	Protecția lemnului . . . . .	1 " " 1(+1)	" "

6.	Dendrometrie I (Cubaje)	1	1	1	1	1
7.	Dendrometrie II (Creșteri)	1	1	1	1	1
8.	Exploatațiuni forestiere (Stim.)	1	1	1	1	1
9.	Tehnologia lemnului I	1	1	2	2	2
10.	Tehnologia lemnului II	1	1	3(+1)	3(+1)	3(+1)
11.	Tehnologia lemnului III	1	1	2(+2)	2(+2)	2(+2)
+12.	Căi de transportul lemnului					
13.	Politica forestieră I	1	1	4(+2)	4(+2)	4(+2)
14.	Politica forestieră II	1	1	2	2	2
15.	Politica pieței lemnului I	1	1	1(+1)	1(+1)	1(+1)
16.	Politica pieței lemnului II	1	1	2	2	2
17.	Comerțul internaț. al lemnului	1	1	1	1	1
18.	Drept forestier I	1	1	2	2	2
19.	Drept forestier II	1	1	2	2	2
20.	Drept comercial special	1	1	1	1	1
+21.	Istorie forestieră	1	1	1	1	1
+22.	Administrație forestieră	1	1	1	1	1
23.	Tehnologia mecanică a lem. I	1	1	2(+2)	2(+2)	2(+2)
24.	Tehnologia mecanică a lem. II	1	1	2(+2)	2(+2)	2(+2)
25.	Tehnologia mecanică a lem. III	1	1	2(+2)	2(+2)	2(+2)
26.	Tehnologia chimică a lemnului	1	1	2	2	2
27.	Fabrici de cherestea I	1	1	3(+2)	3(+2)	3(+2)
28.	Fabrici de cherestea II	1	1	3(+2)	3(+2)	3(+2)
+29.	Limbi (rusa)	3	3	1(+7)	1(+7)	1(+7)
30.	Excursii, vizite, seminarii, etc.	3	3	7(-7)	7(-7)	7(-7)
	Total în trei semestre	—	—	54(+27)	54(+27)	54(+27)

sau 27 de ore săptămânale pe semestru.

[Disciplinele însemnate în stânga cu + sunt facultative. Cifrele din paranteză (+1) din dreapta reprezintă orele de lucrări practice].

Această nouă specialitate forestieră a fost atașată ca un fel de Facultate a lemnului pe lângă Școala superioară de Silvicultură dela Eberswalde, întrucât acea instituție avea creată deja o tradiție din cercetarea lemnului. Într'adevăr, acolo se mai află Institutul Reichului pentru cercetarea lemnului, ca și alte Institute de Cercetări forestiere de interes pentru specialiștii în lemn. Aceștia află acolo, apoi, înlesnirea de a urma și alte cursuri forestiere de completare ce li s'ar părea foloșitoare.

Schimbul de studii similare, atât de obișnuit în universitățile germane, se poate face în Școala superioară pentru cultura pământului dela Viena, care este orientată — după cum se știe — foarte puternic în direcția tehnică.

(După comunicări oficiale).

(125).

Ilie C. Demetrescu

---

---

# I N F O R M A Ț I U N I

---

---

— In Mon. Of. Nr. 162 din 18 Iulie a. c. (p. 3612—3614) a apărut Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1708 privind arendarea sau închirierea, de către C. A. P. S. a terenurilor necesare întreprinderilor care se ocupă cu exploatarea și valorificarea zăcămintelor minerale de orice fel.

— In Mon. Of. Nr. 166 din 20 Iulie 1940 au apărut condițiunile de admitere în Școala de conductori silvici dela Casa-Verde Timișoara.

— In același Monitor Oficial au apărut condițiile de admitere în școlile de pădurari dela Căiuși și Brănești.

## AVANSĂRI IN CORPUL SUPERIOR SILVIC

Prin decizia ministerială Nr. 17.160 din 4 Iulie 1940 apărută în Mon. Of. Nr. 153 din 5 Iulie a. c., următorii ingineri din cadrul de Stat, detașat și particular, se înaintează, la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1940:

### 1. La gradul de inginer șef silvic

Cioltan Gh., Cunețchi Ilie, Georgescu C. Nicolae, Jangoci Eugen, Ștefănescu Mihai, Tebeica Alexandru, Ciobotaru Tudose, toți din serviciul C. A. P. S.; Costăchel Aurel din serv. Primăriei Municipiului Bu-

curești; Țocu Mișu, din serv. C. A. P. S., Mihai T. Vasile și Ștefănescu Octav din serv. Direcțiunei silvice, Livada Mihai din serv. Ministerului Aerului și Marinei, Pană Gh. Ion, Dumitrașcu N. și Zamfir C. din serv. C. A. P. S., Donciu Dumitru din serv. Direcțiunei silvice, Soltischi Constantin și Mateescu Ion, ambii din serviciul C. A. P. S., Horn Alfred din serviciul Direcțiunei silvice și Dumitrescu Romulus din serv. C. A. P. S.

### 2 La gradul de inginer subinspector silvic

Radu V. Petre din serv. C. A. P. S., Chibeleanu Aurel și Spărchez Zeno, ambii din serv. Direcțiunei silvice, Munteanu Victor, Ștefănescu C. Matei și Căpitanu N. Constantin, toți din serv. C. A. P. S., Cioc Gh. din serv. Institutului Național al Cooperăției, Novac Eftimie din serv. C. A. P. S., Smighelschi Cornel din serv. Direcțiunei silvice, Preoțescu D. Ion, Conrad Iosif și Oprișan Gh., toți din serv. C.A. P. S., Paraschivescu A. din serv. Direcțiunei silvice, Hanner Friederic, Pană Vasile și Roșca M. Tudor, toți din serv. C. A. P. S.

### 3. La gradul de inginer inspector silvic

Negulescu Emil din serv. Direcțiunei silvice, Ghica Simion din serv.

C. A. P. S., Haralamb Atanasie din serv. I. C. E. F., Pop Apsolon din serv. Direcțiunii cadastrului și Mihălcescu Octav din serv. C. A. P. S.

#### 4. La gradul de inginer inspector general silvic

Emanoil C. C. din serv. C. A. P. S., Nettea Const. din serv. Direcțiunii silvice, Constantinescu I. Leu din serv. C. A. P. S., Ciurileanu Dumitru din serv. Direcției cadastrului și Sburlan Dumitru din serv. I. C. E. F.

#### 5. La gradul de inginer consilier silvic

Ionescu I. Andrei din serv. Consiliului tehnic silvic, Florescu Ioan din serv. Direcțiunii silvice, Iyănceanu Victor din serv. C. A. P. S., Fiera Mihail din serv. Direcțiunii silvice și Popovici Valer din serv. C. A. P. S.

— Prin decizia ministerială Nr. 17.161 din 4 Iulie 1940, publicată în Mon. Of. No. 153 din 5 Iulie a. c., următorii ingineri din cadrul de Stat, detașat și particular, se înaintează, la vechime, pe ziua de 1 Ianuarie 1940, cu vechimea în grad arătată în dreptul fiecăruia:

##### 1. La gradul de inginer silvic

Vintilescu Tr. Nicolae, pe ziua de 13.VII.1939; Urzică Petre, pe 1.I.1937; Zamfir Ion, pe 17.I.1939; Vlahell D. Ion, pe 25.X.1939; Defour F. Bartolomeu, pe 1.XI.1939; Inculeț Pavel și Palade C. Gheorghe, ambii pe 15. XII.1939, toți din serviciul Direcțiunii silvice; Pocorny Ervin, pe 1.XII. 1937; Marinescu I. Constantin, pe 1.

III.1938; Zdetovetchi Alex., pe 1.IX. 1939; Stănciulescu C. Dorin, pe 17. XI.1939; Berliba Boris, pe 1.XII. 1939; Mracec Corneliu și Ivanov T. Nicolae, pe 15.XII.1939; Preda C. Mihai, pe 16.XII.1939; Müller Frederic, pe 17.XII.1939 și Gruiescu D. Aurora, pe 19.XII.1939, toți din serviciul C. A. P. S.; Sereș Nicolae, particular, pe ziua de 1.I.1929; Gheorghescu C. Constantin, din serviciul C. F. R., pe 16.V.1935; Liteanu Vl. Radu, pe 23.VI.1936 și Florescu Grigore, pe 1.IV.1938, ambii din serviciul U. G. I. R.; Rosman Iosif, din serviciul Domeniului Coroanei, pe 4.II.1939; Suceava Nicolae, din serv. fabricii de celuloză Zărnești, pe 17.IV.1939; Braha Vi-sarion, din serv. Fondului bisericesc Bucovina, pe 20.V.1939; Demetrescu Traian, din serv. Primăriei Municipiului București, pe 10.VI.1939; Marossi Iuliu, din serviciul Episcopiei romano-catolice Oradea, pe 20. VI.1939; Ștefănescu Gh. Anibal, din serv. Societății Reșița, pe 2.X.1939; Secărescu Gh. Teodor, din serv. Eforiei Spitalelor Civile, pe 1.XI.1939; Bărbuceanu Mihai, pe 21.XI.1939 și Calciu M. Ion, pe 22.XI.1939; ambii din serv. Ministerului Economiei Naționale și Haustein F., particular, pe 25.I.1937.

##### 2. La gradul de inginer șef silvic

Poenaru M., pe 1.XII.1930, Ba-boe Gh., pe 8.I.1939, ambii din serviciul C. A. P. S.; Romanciuc Roman, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, pe 15.I.1939; Boambăn Ion, pe 21.IV.1939, din serv. C. A. P. S.; Schmidt Carol, pe 15.VIII.1939, din serv. Direcției Silvice și Manăsterschi Ep., pe 19.XII.1939, din serviciul C. A. P. S.

### 3 La gradul de inginer subinspector silvic

Tcaciuc Anton, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, pe 1.I.1938; Dery Carol, din serv. C. A. P. S.; Tatomir Gh., din serv. Direcției silvice; Năstase Ion și Jurcu Victor, ambii din serv. Fondului Bisericesc Bucovina; Diaconescu Caton, din serv. Direcției silvice; Săvulescu Alexandru din serv. Casei Regale Azuga; Ostafie Gh., din serv. Direcției silvice și Teodorovici Gh., din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, toți pe data de 22.XII.1939; Nahai-ciuc Tr., din serv. C. A. P. S., pe 1.IV.1939; Obadă D-tru, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina și Dan Mihai, din serv. C. A. P. S., ambii pe 22.XII.1939; Săndulache Gh., pe 1.V.1939; Crăciun Mihai, pe 22.XII.

1939; Mureșanu Iosif, pe 22.XII.1939 și Soos Eugen, pe 22.XII.1939, toți din serv. C. A. P. S.; Drăgan Raiciu, din serv. Direcției silvice, pe 1.I.1940 și Harnagea I. Vasile, din serv. C. A. P. S., pe 22.XII.1939.

### 4. La gradul de inginer inspector silvic

Goanță Pavel, din serv. Com. de Avere Caransebeș, pe 1.I.1936; Orosz Zoltan, din serv. C. A. P. S. și Krzizanokschî M. Gr., din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, ambii pe 1.I.1940.

\*

Avansările din amintitele deciziuni nu dau dreptul la diferențe de salariu nici pe trecut, nici în exercițiul curent, decât în limitele dispozițiilor legii bugetare a exercițiului în curs.



# R E C E N Z I I

## C Ă R Ţ I.

VLAD, Dipl.-Forsting. ION:  
*Zuwachsverhältnisse im Mittelwald.*  
(Condiții de creștere în  
crângul compus). Teză de  
doctorat.  
München, 1940, Druck: M. Ernst,  
S. 134.

În țara noastră, crângul compus își are o istorie a sa destul de interesantă, atât pe teren cât și în scris. Aplicat la șes și în regiunea de coline, el a fost obiectul entuziaștilor și întâilor noștri silvicultori nancyeni pentruca mai târziu (prin 1885—95) să sufere o critică acerbă din cauza sistemului de aplicare, întrucât frumoasele păduri românești ajunseră într-o stare de ruină.

N'aș putea spune cu precizie pe ce suprafață este aplicat acum, dar în publicațiile ceva mai recente\*) e citată la categoria „Crâng compus și cu rezerve“ („Niederwald mit Reserven“ la d-l Dinu) suprafața de 339.212 ha. Inițial, găsim acest regim pe o întindere mult mai mică, încât la 1900 ocupa: în pădurile statului 106.000 ha, pe domeniul Coroanei 5.070 ha, în pădurile particulare 16.700 ha (total: 127.770 ha).

D-l Andrei Ionescu, după care luăm datele acestea, a publicat în

\*) V. Sabău: Statistica pădurilor din România pe anul 1929, București 1931; V. Dinu: Der rumänische Wald, București 1933.

1930 și 1931, în Revista Pădurilor, un studiu asupra crângului compus\*\*), în care ne arată cum după 1900 începe în pădurile statului un declin pentru crângul compus, încât în 1910 numai 74.400 ha mai erau tratate în acest regim, întindere care continuă să descrească după această dată, aplicându-se numai pe mici suprafețe pe bază de „amenajamente sumare“. În schimb însă, în pădurile persoanelor morale, publice și de utilitate publică suprafața pentru crângurile compuse a crescut. La fel, la pădurile particulare. Statistica din 1928 dă pentru pădurile persoanelor morale, etc. 51.980 ha, pentru pădurile particulare 77.690 ha. Explicarea acestor majorări o găsește D-l Andrei I. Ionescu în obligațiile impuse proprietarilor de păduri tratate în crâng, de către Consiliul Tehnic, de a lăsa câte 40—100 seminceri la ha, atunci când pădurile erau mai bătrâne de 50 ani.

Revenind la suprafața ocupată de pădurile tratate în crâng compus, să împrumutăm dela D-l Andrei Io-

\*\*) A. I. Ionescu: „Contribuțiuni la studiul culturii și tehnicii crângurilor compuse în România“, Revista Pădurilor, 1930, pag. 1151—1168 și 1256—1281; A. I. Ionescu: „Contribuțiuni la istoricul crângului compus în pădurile noastre“ Revista Pădurilor 1931, pag. 581—589. În total. 53 pag.

nescu încă vreo câteva date statistice, pentru a avea repere de apreciere în plus pentru problema în discuție.

Din suprafața totală păduroasă a țării, se exploatează în crâng compus: în România 3,5%; în Cehoslovacia 1%; în Elveția 3,5%; în Franța 39,4%; în Germania (înainte de războiul mondial) 3,8%; în Austria (1910) 2,3%; în Belgia 30%. Se vede din aceste cifre că și sub aspectul întinderii problema suscită interes pentru cercetătorul în materie.

Pentru D-1 Ion Vlad însă, a cărui lucrare o prezentăm acum cititorilor revistei noastre, punctul de plecare a fost mai personal am putea spune. După o activitate de cinci ani ca șef de ocol la pădurile Epitropiei Sf. Spiridon, D-sa pleacă în Germania, la München, pentru ca în cadrul unei lucrări de doctorat și sub conducerea profesorilor Fabricius, Vanselow, Dieterich, să caute să ajungă la anumite concluziuni, care să-i permită să ia atitudine față de problemă la pădurile pe care le-a administrat și le administrează și acum după reîntoarcerea în țară.

În adevăr, din cele 23.000 ha ale Epitropiei, 21.000 ha sunt tratate în crâng compus. Stejarul și fagul este însoțit de carpen, plop tremurător, tei, paltin, mesteacăn, ulm, frasin, anin, etc. Ca element de codru (rezerve): stejarul, fagul, carpenul, ulmul, paltinul, frasinul. De regulă însă, în etajul dominant se lasă stejarul, care este relativ uniform repartizat. O distribuție după șablon este aplicată și pentru celelalte esențe. Revoluția: 30—40 ani. S'a dat prea puțină atenție până acum pentru educarea arboretelor și încă și mai puțină pentru înobilarea lor. În aceste condițiuni, se constată o degradare a pădurii. Crăci lacome

acoperă trunchiul arborilor izolați (stejar, ulm, carpen). Fagul suferă de arsura coajei și nu se mai regenerează din lăstari, iar lemnul lui, după 2—3 revoluții, nu este mai de preț decât după o revoluție. Esențele prețioase sunt înlocuite în mod natural de mesteacăn și plop. Stejarul, paltinul, fagul, frasinul sunt dominate de plop, care crește mai repede, încât producția tinde a da tot mai mult lemn moale. Se constată mai departe, că nu numai masa dar și valoarea lemnului devine mai mică decât în pădurea învecinată tratată în codru, deși condițiile staționale sunt aceleași. Nu este greu de prevăzut deci, că în aceste împrejurări, pădurea se va ruina. Despre un raport susținut nici nu poate fi vorba.

Și atunci se pune întrebarea: ce măsuri trebuie luate pentru a îmbunătăți situația? Este regimul în sine vinovat sau aplicarea lui? Dacă regimul nu este cel indicat, cum trebuie să se procedeze în viitor? Dacă regimul este impropriu, nu antrenează o conversiune în codru prea multe jertfe? Căci pentru cazul dat, la rezerve nu s'a gândit nimeni mai înainte. Trebuie, deci, găsită o soluție pentru această problemă, astfel încât veniturile să rămână oarecum aceleași, deoarece Epitropia n'ar putea admite o diminuare a lor.

Preocupat de aceste întrebări, autorul a cercetat pe teren în Germania și în Franța cum sunt tratate și ce rezultate dau crângurile compuse în țări unde silvicultura își are o tradiție și o disciplină recunoscute. Materialul documentar a fost sistematizat și discutat în teza de doctorat de care ne ocupăm.

În această ordine de idei, să ne ocupăm dar de economia lucrării

înainte de a vedea concluziile autorului, căci în actul acesta de prezentare a unei cărți, metoda este următoarea: vezi în introducere cum pune autorul problema, pentru ca să poți stabili corespondența concluziilor cu întrebările cari l-au chinat și-i urmărești în cuprins constatările, deducțiile, argumentele.

Materialul este grupat în trei părți: în prima parte se definește noțiunea de crâng compus, raportul dintre etajul dominant și dominat, influența reciprocă a acestor două elemente ale crângului compus, cauzele declinului crângului compus. Se datorește crângului compus în sine situația în care se află pădurile tratate în acest regim sau greșitei aplicări a lui?; în partea 2-a se studiază condițiile de creștere în crângul compus, urmărindu-se problema în pădurile de luncă și din regiunile mai înalte (coline), sub aspectul creșterilor în înălțime, suprafață, volum. Coeficienții de formă nu sunt nici ei neglijați. De asemenea producția în masă și valoare. În partea 3-a și ultima dă indicațiuni normative: alegerea speciilor proprii pentru crângul compus în pădurile de luncă și coline, revoluția de adoptat, regenerarea în crângul compus, conducerea arboretelor.

Materialul documentar, care stă la baza lucrării, este recoltat după cum am menționat, din Franța și Germania. Concluziile sunt trase deci în funcție de constatările făcute acolo, pentru condițiile de acolo; totuși cu posibilitate de a aplica în anumite regiuni de luncă și la noi.

Ar fi greu și incomplet să rezumăm lucrarea, care trebuie citită pe îndelete și cu creionul în mână. Tabele de cifre recapitulative (19 la număr) și 21 de reprezentări grafice întregesc lucrarea, concretizând constatările.

Am arătat punctul de plecare și economia lucrării. Să schițăm și concluzia autorului.

În încheiere menționează avantajele și dezavantajele acestui regim, pentru a conchide, după ce stabilește cauzele declinului lui, că regimul crângului compus poate da o producție mare și de valoare atunci când e bine aplicat și că poate fi unul din cele mai indicate procedee pentru a converti pădurile în codru, fără a aduce prejudicii prea mari proprietarului.

Ne îndeplinim, credem, o datorie camaraderească, semnalând lucrările de acest gen, pornite dela întrebări isvorite din activitatea pe teren, studiate științific pe teren și în cabinetul de lucru (bibliografia bogată dela finele cărții este o dovadă), discutată cu maeștrii recunoscuți în materie de silvicultură. Metoda de lucru și concluziile cred că pot servi și altora care se străduesc să lămurească pe teren aceste probleme. Dificultatea începe însă la lectură: este scrisă în nemțește, limbă inaccesibilă din păcate încă la mulți dintre ai noștri. Încât s'ar naște întrebarea, dacă n'ar fi cazul, ca lucrările de acest gen să fie traduse și în românește, pentru a le putea pune la dispoziția tuturor din serviciul pădurilor țării. O garanție, o recomandare de care se poate ține seama, e calificativul obținut de autor la examenul de doctorat. În cazul de față, menționăm că lucrarea a fost încununată cu nota „foarte bine” (magna cum laude de pe vremuri) pentru care succes îl felicităm pe camaradul nostru, cu atât mai mult cu cât a reușit să țină trează, în mijlocul ocupațiilor de șef de ocol, tinereasca flacăra a dorinței de studiu și perfecționare în meserie.

În concluzie, deci, și cu asta terminăm, lucrarea camaradului Vlad

închide în ea muncă efectivă pe teren și cercetări în biblioteci, e gândită pentru a deslega o chestiune de ordin practic; reprezintă în ultimă analiză o reală contribuție la rezolvarea problemei crângului compus.

T. Bălănică

\*

Dr. P. P. DAIA și ALEX. P. DAIA: *Producerea păstrăvilor* (partea II-a). 44 pagini în „Biblioteca agricolă a ziarului „Universul“, Nr. 98. Lei 10.

În Nr. 4/1937 al Revistei Pădurilor am prezentat cititorilor prima parte a broșurii autorilor intitulată „producerea păstrăvilor“ și apărută tot în Biblioteca agricolă a Universului (Nr. 68). Aceea, după o descriere sumară a păstrăvului comun și a celui american, se ocupă de producerea păstrăvilor în instalații de piscicultură, și de creșterea lor acolo până la vârsta când ar urma să fie folosiți: sau pentru repopularea râurilor (cazul salmoniculturii extensive), sau pentru creșterea lor, mai departe, în eleștee de creștere (cazul pisciculturii intensive cu caracter pronunțat comercial).

De data aceasta, autorii dau la iveală partea a 2-a a lucrării. Ea privește creșterea păstrăvului în eleștee până în stadiul când urmează să

fie dați în comerț pentru consum. Ca atare se tratează despre:

Eleștee și construirea lor (9 pagini); repartizarea diferitelor mărimi de păstrăvi în eleștee și cantitatea de pus la metrul cub de apă (5 pag.); hrănirea lor (4 pag.); ritmul de creștere (1 pag.).

Un capitol mic (II) este consacrat boalelor și inamicilor păstrăvului (3 pag.).

Însfârșit, 16 pagini, constituind cel de al 3-lea capitol al broșurii, se ocupă de comercializarea păstrăvului. Aici se arată cum se transportă icrele, peștișorii mici destinați pentru repopularea râurilor, peștii vii și cei morți destinați pentru consum, precum și procedeele primitive de afumat, modalitate care îngăduie să se păstreze mai mult timp acest aliment.

Un număr de 22 figuri fac ca cele expuse să fie cât mai ușor înțelese de cititori.

De aceleași proporții modeste ca și prima broșură, materia acestei a 2-a părți, cuprinzând cunoștințe utile pentru crescători, este la fel de clar expusă.

Biblioteca crescătorului de pești din apele de munte se mărește deci cu o nouă contribuție folositoare.

T. H. Crivăț.

**HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.**

*An. 3 (1940), Caetul 2 (Februarie).*

*Fr. Kollmann:*

*Untersuchungen über die Herstellung von Holzwolle, insbesondere Buchenholzwolle, zu Leichtbauplatten.*

Cercetări asupra fabricării lânii pentru plăci ușoare de construcție, în special asupra lânii de fag.

Plăcile de construcție din lână de lemn își găsesc din ce în ce o întrebuințare mai extinsă. Pentru fabricarea lânii de lemn se întrebuințează aproape numai rășinoase și anume sortimente care sunt bune și pentru producerea fibrelor. Ca să se economisească acest material, s'a căutat să se facă lână de lemn din fag. Fabricanții s'au angajat cu foarte multă rezervă la noua producție.

Pentru clasificarea condițiilor tehnice și economice de fabricație a lânii de lemn de fag, s'au făcut studii de către Institutul din Eberswalde pentru cercetarea lemnului.

În acest articol se dau rezultatele studiilor întreprinse, care s'au extins asupra: construcției mașinilor de fabricat lână de lemn și modului lor de lucru, influenței speciei, sortimentului, umidității și înghețului lemnului asupra producției orare și a

pierderilor, consumului de forță și uzurii mașinilor, însușirilor lânii de lemn din diferite esențe pentru fabricarea plăcilor ușoare de construcție, pregătirii lemnului de fag înaintea prelucrării și asupra sortării acestui material.

*A. Frey-Wyssling:*

*Die Anisotropie des Schwindmasses auf dem Holzquerschnitt.*

Anizotropia contragerii în secțiunea transversală a lemnului.

Autorul explică diferența de contragere în sens radial și tangențial pe secțiunea transversală a lemnului. Inclinarea diferită a micelilor pe pereții radiali și tangențiali ai traheidelor lemnului de rășinoase, este cauza acestei anizotropii.

*W. Mühlsteph:*

*Die Bedeutung der Fasergestalt für die Zellstoffeigenschaften.*

*I. Mitteilung. Das Aufnahmevermögen der Zellstoffblätter für Flüssigkeiten.*

Importanța conformației fibrei pentru însușirile celulozei.

Comunicarea I. Capacitatea de absorbție a lichidelor de către foile de celuloză.

Lungimea fibrei nu este un suficient criteriu pentru calificarea unei celuloze. Forma și plasticitatea fibrei are o deosebită influență asupra calității celulozei. Aceste însușiri se pot estima foarte bine prin

măsurarea capacității de absorpție a diferitelor lichide de către foile de celuloză.

*H. Zycha:*

*Einfluss von Nährsalzen auf den Holzbau durch Pilze.*

Influența sărurilor hrănitoare asupra descompunerii lemnului prin ciuperci.

Asupra dezvoltării ciupercilor nu are o influență hotărâtoare numai cantitatea de apă, ci și sărurile care le hrănesc. Astfel putrezirea lemnului poate fi diferită, celelalte condițiuni fiind la fel, după sărurile cuprinse în mediul înconjurător (argilă, nisip, etc.).

Prin încercări de laborator autorul constată că sărurile de azot înlesnesc dezvoltarea ciupercilor.

*F. Koltmann și F. Schulz:*

*Versuche über die Drehfestigkeit von Flugzeug-Sperrholz.*

Încercări asupra rezistenței la torsiune a placajului pentru aviație.

Formula practică pentru calculul rezistenței lemnului la torsiune, dedusă din formula lui Saint-Venant, este aplicabilă doar pentru încercări cu piese de probă cu secțiune patrată.

Pentru placaj probele nu pot fi de cât de secțiune dreptunghiulară, astfel că formula nu mai este aplicabilă. Se dă o altă formulă, dedusă tot după teoria lui Saint-Venant.

Se dau rezultatele încercărilor comparative cu piese de diferite secțiuni dreptunghiulare, spre a se stabili în ce cazuri formula dedusă se poate aplica.

*Mici comunicări:*

Aprovizionarea Angliei cu lemn.  
Economia lemnului în Franța.  
Nevola de lemn a Italiei.

Întrebuințarea lemnului în construcția vapoarelor.

Lemnul de mesteacăn finlandez.  
Lemn de balsa din Ekuador.

Exportul de plăci de fibre al Suediei.

Făina din coji de nucă pentru materiile plastice.

Lacuri pentru lemn.

Un nou procedeu de hidrolizarea lemnului.

Mijloace contra atacurilor insectelor din genul *Lyctus*.

*Revista patentelor* anunțate și aprobate.

*Referate* asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului. Sunt cuprinse 88 referate.

*Recenzii:*

Schimazek's Verlagsanstalt K.-G. Handbuch der Deutschen Holzwirtschaft. Frachtenbuch für Holz und Holzwaren und Nachträge.

A. Franzke: Die Hausbockkäferfrage im Jahre 1938.

B. Neumann: Lehrbuch der chemischen Technologie und Metallurgie.

Dr. Sändig Verlagsges.: Handbuch der Papier- und Pappenfabrikation (Papierlexikon).

Dtsch. Heraklith A. G.: Heraklith. Technische Anleitungen.

Böhme, Fettchem. Ges.: Zellwolle. Winke für ihre Veredlung.

E. Gieseking: Holzschutz-Handbuch. Die Verlängerung der Lebensdauer des Werk- und Bauholzes.

K. R. Rybka: Klimatechnik. Entwurf, Berechnung und Ausführung von Klimateanlagen.

F. Kress: Der Zimmerpolier. Ein

Fachbuch für Zimmerleute, Techniker, Architekten aus allen Gebieten des Holzbaues.

Dtsch. Handwerksinst: Die Belegungsfähigkeit von Holzhäusern.

L. Rödler: Das Holztreppebau. Gewendelte Treppen.

G. Hempel und E. Eisfeld: Grundlagen zur statischen Berechnung für freigespannte Dachbinder in Holz mit Berechnungsbspielen und Tafeln.

W. Stoy: Ingenieurholzbau.

\*

An. 3 (1940). Caetul 3 (Martie).

David Johansson:

Über Früh- und Spätholz in schwedischer Fichte und Kiefer und über ihren Einfluss auf die Eigenschaften von Sulfit- und Sulfatzellstoff.

Despre lemnul timpuriu și târziu la moliftul și pînul suedez și despre influența lor asupra însușirilor celulozei sulfit și sulfat.

Proporția de lemn târziu are o mare influență asupra însușirilor celulozei și anume deosebit după procedeul de fabricare sulfit sau sulfat. Se arată rezultatele încercărilor comparative și se fac propuneri pentru o sortare a lemnului de celuloză după proporția de lemn târziu.

Fritz Armbruster:

Technische Mindestwerte für Kunstharzpresshölzer.

Valori tehnice minimale pentru lemne presate și înclite cu rășini artificiale.

Noile materiale obținute prin lipirea foilor de lemn cu rășini artificiale și presare puternică aduce foarte mari servicii practice datorită

constanței însușirilor în toată masa. Se pot azi obține materiale de acest gen cu însușirile voite, fapt care este cu deosebire apreciat de tehnicieni.

Categorisirea acestor materiale după valorile minime ale diferitelor însușiri, precum și procedeele de măsurarea acestora sunt expuse și discutate în acest articol.

F. Haase și E. Dölling:

Neuzeitliche Hobelmaschinen.

Mașini moderne de rindeluit.

Foarte interesant articol, în care se arată noile sisteme de construcție a mașinilor de rindeluit, îndreptat, etc. Un număr mare de figuri întregeste foarte bine articolul.

Mici comunicări:

Probleme pentru cercetări chimice în U. S. A.

Proiecte de norme.

Economia forestieră în coloniile franceze.

Plăci de acoperit canale făcute din plăci dure de fibre.

Fabricarea spirtului sulfit în Suedia.

Noi mase plastice din lemn.

Carbonizarea lemnului în Letonia.

Fabrică de gaz din lemn în Corsica.

Încălzirea cu lemn într'o mare industrie.

Încleierea lemnului cu cleiuri neatacabile de acizi.

Un nou clei pentru lemn.

Noi sisteme de schele.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 57 referate asupra celei mai noi literaturi din domeniul tehnologiei lemnului.

## Recenzii:

W. Wegelt: *Holzwirtschaftliche Monatsblätter*. Un tabel cu însușirile lemnului de larice.

\*

Anul 3 (1940). Caetul 4 (Aprilie).

K. Freudenberg și Th. Ploetz:  
*Über enzymatische Abbauversuche an Holz*.

Asupra încercărilor de descompunere a lemnului prin enzime.

Cunoștințele asupra chimiei lemnului sunt încă reduse față de importanța pe care acest material a dobândit-o în industria chimică. Cunoașterea cât mai precisă a componenților materiei lemn ar aduce noi lumini în chimia și întrebuințările sale chimice.

Problemele care însă se pun în acest domeniu sunt următoarele:

Se găsesc diferiți componenți ai lemnului în vreo legătură genetică, adică se pot obține printr'un proces oarecare din vre-unele materii de origină?

Diferitele materii scoase din lemn pe căi chimice se găsesc ca un amestec în lemn, în care fiecare parte rămâne neinfluențată de celelalte sau se găsesc într'o strânsă legătură, poate chiar legătură chimică?

Corpurile obținute pe cale chimică din lemn se găsesc astfel în lemn, adică se găsește în lemn lignină și celuloză?

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute prin întrebuințarea enzimelor la descompunerea lemnului pentru a se putea răspunde la ultimele două probleme. Primele rezultate dau speranța unei adânciri a multor cunoștințe despre structura și compoziția lemnului.

R. Schlüter și F. Fessel:  
*Kosten und Wirtschaftlichkeit der künstlichen Holzrocknung*.

Costul și economia uscării artificiale a lemnului.

Cunoașterea costului uscării artificiale a lemnului este absolut necesară pentru a judeca economia unei întreprinderi de prelucrare a lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele foarte interesante obținute în cursul lucrărilor de perfecționare a instalației de uscarea lemnului din întreprinderea Siemens & Halske A.-G., Berlin-Gartenfeld, cu care ocaziune s'a studiat și costul uscării în legătură cu timpul de uscare. Au fost studiate toate componentele prețului de cost. Rezultatele se compară cu acelea ale costului uscării naturale.

E. Gaber:  
*Versuche über die Reibung von Nadelholz*.

Încercări asupra frecării lemnului de rășinoase.

Se dau rezultatele încercărilor făcute pentru a se stabili valoarea frecării între lemnele de rășinoase cu suprafața brută din fierăstrău, și udată. Deasemenea s'a studiat influența înclinării diferite a fibrelor celor două piese care se freacă.

## Mici comunicări:

Condițiunile tehnice pentru livrarea lemnului necesar instrumentelor militare.

Valorificarea rumegușului și deșeurilor de lemn.

Noi întrebuințări ale ligninei.

Distilarea lemnului și rășinii în Suedia.



Fabricarea cărbunelui de lemn în Suedia.

Butoaie din lemn de frasin pentru avion.

Costul cofrajelor în construcțiile de beton armat.

Combaterea putrezirii fagului.

Criterii pentru distribuirea lemnului de susținere (schele, cofraje, etc.) din construcție.

Norme pentru dimensionarea che-restelei de rășinoase.

Aprovizionarea cu lemn a Angliei.

Cenușa de lemn ca îngrășământ.

Impcrtul de lemn al Angliei.

Lămuriri la proiectul de normă DIN E 4076.

Revista patentelor anunțate și a-probate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 60 referate asupra literatu-rii nou apărută în domeniul tehnolo-giei lemnului.

Recenzii:

E. Dreher: Zur Chemie der Kunst-stoffe.

An. X (1940), Caetul 5 (Mai).

Bruno Huber:

Aus dem Arbeitsgebiete der Holz-anatomie.

Din domeniul de lucru al anatomiei lemnului.

Autorul expune, pe scurt, lucră-rile de anatomia lemnului indigen și colonial, executate în Institutul botanic din Tharandt. 15 microfoto-grafii foarte bune întregesc textul.

A. Ugrenovic:

Planmäßige Untersuchungen über Spaltfestigkeit und Spaltbarkeit.

Cercetări metodice asupra despicării și rezistenței la despicare.

Despicarea lemnului nu a fost complet și sistematic studiată până acum. Autorul dă rezultatele incer-cărilor sale făcute pentru stabilirea metodei de lucru, a mărimii probe-ior, influenței umidității, greutateii specifice, cantității de raze medu-lare, etc. asupra rezistenței la des-picare.

G. Jayme și R. Heininger:

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern. II. Untersuchungen an Rotbuche und Aspe.

Procedea noi de determi-narea diferențelor de struc-tură a lemnului. II. Cerce-tări la fag și plop tremurător.

Cu ajutorul metodei de lucru și a aparaturii descrisă de autori în vol. 2 (1939), p. 377, al acestei reviste, s'au studiat lemnele de fag și plop tremurător.

Friedr. Merkel:

Richtlinien für den Bau von Spä-ne-Absauganlagen.

Indrumări pentru con-strucția aspiratoarelor de praaf, rumeguș și talaj de lemn.

Construcției instalației exhaustoa-relor trebuie să i se dea o deosebită atențiune, fiindcă altfel consumă multă energie și devine neecon-omică.

Alegerea cantității și vitesei ae-rului trebuie să se facă după mate-rialul de aspirat. Eficacitatea insta-lației depinde și de felul cum sunt conduse tuburile de aspirație și de modul de construcție al separato-rului.

**Mici comunicări:**

Crearea unei secțiuni de cercetare a chimiei macromoleculare la Freiburg i. Br.

Planul de cinci ani pentru economia forestieră română.

Cultura nucului american în Germania.

Mase presate din lignină.

Economisirea lemnului în impachetaje.

Economia lemnului în Letonia.

Revista patențelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 66 referate asupra literaturii apărută în ultimul timp în domeniul tehnologiei lemnului.

**Recenzii:**

W. Schlink: Technische Statik.

K. Egner: Bauholzeinsparung.

VDI und DFV: Untersuchungen über Knotenplatten aus Sperrholz. Verhalten von Schichthölzern bei Feuchtigkeitsänderungen.

Un tabel cu însușirile lemnului de limba (*Terminalia superba* Engl. et Diels).

\*

Anul 3 (1940), Caetul 6 (Iunie).

**Helmut Raunecker:**

*Untersuchungen über die Holzbeschaffenheit von Schwarzerlen des oberbayerischen Moränengebietes.*

Cercetări asupra însușirilor lemnului de anin negru din ținutul de morene al Bavariei [teză de doctorat].

După prezentarea metodei de lucru, autorul expune rezultatele încercărilor făcute cu lemnul de anin negru pentru stabilirea greutateii specifice, umflării și contragerii, durității, rezistenței la compresiune, încovoiere, tensiune, izbire și despli-

care. Rezultatele obținute sunt comparate cu acelea dela alte specii lemnoase.

**E. Gaber:**

*Versuche über Erhöhung der Holzschubfestigkeit durch aufgeleimte und aufgenagelte Bretter.*

Încercări asupra măririi rezistenței la alunecare a lemnului prin lipirea sau prinderea cu cuie a scândurilor.

Rezistența la alunecare paralelă cu fibrele este la lemnul de rășinoase foarte mică, pe când aceeași rezistență perpendiculară pe fibre este foarte mare.

Încercările asupra cărora referă articolul s'au făcut pentru a vedea dacă nu se poate mări rezistența la alunecare paralel cu fibrele a scândurilor sau dulapilor prin lipirea sau prinderea cu cuie de acestea a unor piese cu fibrele perpendiculare pe primele.

Metoda de încercare, rezultatele și comentariul lor sunt foarte interesante.

**L. Metz și H. Seekamp:**

*Prüfgerät zur Messung der Widerstandsfähigkeit von Holzfaserplatten gegen Feuer.*

Aparatul de încercat pentru măsurarea rezistenței contra focului a plăcilor de fibră din lemn.

Plăcile de fibră din lemn ocupă un loc din ce în ce mai important între materialele de construcție. Un mare desavantaj al lor îl constituie inflamabilitatea, contra căreia s'au încercat foarte multe procedee tehnice pentru a o micșora sau înlătura complet.

Până acum a lipsit un procedeu de încercare a puterii ignifuge a diferitelor substanțe cu care s'au tratat plăcile de fibră.

În acest foarte interesant articol se descrie aparatul conceput de autori, procedeul de lucru și se redau rezultatele primelor încercări.

*P. Mathes:*

*Schraubengebläse mit Holzflügeln.*

Suflător axial cu aripi de lemn.

După precizarea noțiunii, se arată evoluția acestor suflătoare și a întrebuirii aripilor de lemn pentru acest scop. Descrierea diferitelor sisteme de construcție. Astfel de suflătoare cu aripi de lemn se întrebuintează cu randament ridicat numai dacă sunt mari, de ex.: diam. 0,8...6 m și mai mult, debit 10...100 m<sup>3</sup>/s, consum 10...1500 CP.

*Mici comunicări:*

Nevoia de lemn a Angliei e din ce în ce mai amenințătoare.

Economia forestieră și a lemnului în Spania.

*Pădurile USSR.*

Condițiunile tehnice de livrare a traverselor de cale ferată neimpregnate pentru Căile Ferate Germane.

Dimensiunile admisibile pentru cheresteaua de rășinoase.

Un curs pentru construcții speciale în lemn.

Lignina ca materie primă pentru masse plastice.

Instrucțiuni pentru confecționarea dușumelei oarbe necesară montării „Steinholz“-ului.

*Revista patentelor anunțate și aprobate.*

*Referate asupra literaturii.* Sunt cuprinse 35 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

*Recenzii:*

E. Siebel: *Handbuch der Werkstoffprüfung*. Bd. 2. Die Prüfung der metallischen Werkstoffe.

S. A. Alfieri & Lacroix: *Der Versuchslaboratorium der Cartiere Burgo.*

Dreyer: *Richtlinien für die Aushaltung und Aufarbeitung des Holzes im Walde.*

W. Köster: *Die Hilfsstoffe in der Zellstoff- und Papiererzeugung.*

H. Vogel: *Die Sulfitzellstoff-Ab-lauge und ihre Verwertung.*

K. Bergner: *Der Holzstoff in der Holzpappenherstellung.*

Finanz-Verlag: *Kunstseiden- und Zellwolle-Taschenbuch.*

H. Klein: *Untersuchungen über das Bohren von Kunststoffen mittels verschiedener Spiralbohrerformen.*

\*: *Norddeutsche Holz-Berufsgenossenschaft. Technischen Jahresbericht 1938. Sicherheit und Leistung.*

Verlag Julius Springer: *Blätter für Technikgeschichte*. H. 6.

*N. Ghelmeziu*

*JOURNAL FORESTIER SUISSE.*

*Nr. 3/1940.*

*J. P. C.:*

*Du martelage (1 pag.).*

*Despre marcaje.*

Observațiunea și deducția preced orice hotărâre când este vorba să se hotărască să se scoată un arbore dintr'un loc anumit sau situația să rămâie aceeași. Principiile generale admise pentru pădure vor ghida, în linii mari, orientarea marcării, care va depinde înainte de orice de condițiile locale ale diviziunii. Și cum ele sunt adesea extrem de variabile, rezultă de aici că marcarea derutează adesea pe cei ce nu sunt de meserie.

*J. Jungo:*

*Voyage d'études forestières, du 3 au 8 Juillet 1939 (suite et fin) (6 p.).*

*Călătorie forestieră de studii (3—8 Iulie 1939).*

Inceputul articolului în Nr. 2 al aceleiași reviste, Relatarea lui în Nr. 3/940 al Rev. Pădurilor.

Valea d'Axers cunoscută în toată Elveția drept valea cu locuințe ome-nești permanente la altitudinile cele mai mari (1963 m și 2133 m.). Regresiunea pădurii. Suprimarea pășu-natului și aplicarea tăierilor cultu-rale sunt indicate pentru îndrepta-rea situației. Refacerea pădurilor de larice cari manifestau semne de îm-bătrânire, pare a se fi găsit soluția.

Autorul pune apoi concluzii pri-vind întreaga excursie:

1) Refacerea pădurilor de munte este înainte de toate o chestiune fo-restieră; ea este însă și una de or-din general. Deaceia rezolvarea ei trebuie să fie făcută în colaborare cu cei interesați.

2) Problema refacerii cuprinde atât punerea în stare bună a pădurilor existente cât și creiarea de altele noi.

Pentru cele existente se cere: re-glementarea pășunatului și a strân-sului litierei, asanări, introducerea foioaselor, drumuri.

Pentru cele noi, să se observe re-gulile succesive vegetației: a imita natura și a o susține. Imprejmui.

Indicațiuni despre felul cum tre-buiesc executate aceste lucrări.

*Sam. Aubert:*

*Le Chalet à Roch (Jura vaudois) (2 pag.).*

O pășune de munte unde părțile împădurite au creiat multe necazuri forestierilor din lipsă de regenerare

la molid. Descrierea stațiunii. Pre-zența unui covor de mușchi și de afini împiedică regenerarea.

*Pour assurer le ravitaillement du pays en bois de râperie. (2 pag.).*

Pentru asigurarea aprovi-zionării țării cu lemn de pa-petărie.

Ivindu-se dificultăți la aprovizio-narea țării cu lemn de papetărie, s'au făcut propuneri de mărirea produc-ției interne.

Industria elvețiană de papetărie și de celuloză consumă anual 4—500.000 st. de lemn; din aceștia 300.000 st. sunt acoperiți de pădurea indigenă.

\*

*Nr. 4/1940.*

*H. Badoux:*

*Quelques constatations au sujet des caisses forestières de réserve en Suisse.*

Câteva constatări în legă-tură cu casele forestiere de rezervă în Elveția.

Interesante instituții de credit, a căror alimentare cu fonduri se face în anii când prețul lemnului este ri-dicat și de unde se scot bani atunci când prețurile sunt scăzute.

*Ch. Gonet:*

*L'approvisionnement en bois de feu de la population civile. (3 pag.).*

Aprovizionarea populației civile cu lemne de foc.

Până la războiul actual lemnul de foc era puțin apreciat și foarte puțin utilizat. Era înlocuit cu combustibil mineral, gaze, electricitate. Din a-ceastă cauză economia forestieră a avut mult de suferit. Ea a căutat

să găsească lemnului alte întrebuințări.

Odată cu războiul care a pus anumite bariere combustibilului mineral din exterior, problema lemnului de foc crește pe primul plan. A trebuit să se importe lemn din Jugoslavia pentru acoperirea nevoilor armatei.

G.-H. Bornand:

*Rajeunissement du sapin blanc dans les Carpathes polonaises.* (3 pag.).

Regenerarea bradului în Carpații polonezi.

Nr. 5/1940.

*Le travail de la Commission suisse pour l'étude de la neige et des avalanches.*

Lucrarea Comisiunii elvețiene pentru studiul zăpezii și al avalanșelor. (8 pag.).

Inspekția federală a pădurilor a întreprins de mai mulți ani observațiuni în câteva bazine unde se formează avalanșe. A stabilit în acest scop șase stațiuni. Ea posedă azi o bogată documentație. S'a ajuns aproape la convingerea că nu se pot întreprinde într'un loc lucrări contra avalanșelor de zăpadă înainte de a se întreprinde acolo observațiuni serioase.

Se arată problemele speciale puse fiecărei stațiuni, alături de cele generale.

Aug. Barbey:

*Fortifications de campagne et protection forestière.* (4 pag.).

Pădurea joacă rol mare și în apărarea națională. Multe lucrări de fortificație se fac în cuprinsul ei. Acestea necesită anumite defrișări,

pentru spațiu și pentru material. Autorul privește latura probabilelor atacuri de insecte, provocate de materialul care rămâne pe loc în totalitatea lui.

E. A. (Londra):

*Les forêts de la Yougoslavie* (2 pag.).

Pădurile Jugoslaviei.

Jugoslavia ocupă locul al 7-lea din Europa în ce privește întinderea păduroasă (7.780.000 ha). Față de suprafața țării, reprezintă 30,6%. Coniferele ocupă 850.000 ha sau 10,9%, stejarul 1.308.000 ha sau 16,8%, fagul 1.844.000 ha sau 23,7%, alte foioase 2.658 ha sau 34,2%, foioase și conifere amestecate 1.120.000 ha sau 14,4%. Statul dispune de 40% din păduri. Posibilitatea mijlocie este de 15—18 milioane metri cubi pe an, adică 2 m<sup>3</sup> pe ha.

J. Darbellay:

*Le noyer, arbre de la défense.*

Nucul, arbore de apărare.

Printr'un decret s'a interzis tăierea nucilor fără autorizație. Această măsură este asemănătoare cu cele sortite să asigure siguranța și menținerea neutralității țării.

Nr. 6/1940.

E. Hess:

*Le travail de la Commission suisse pour l'étude de la neige et des avalanches.* (11 pag.).

Lucrarea Comisiei elvețiene pentru studiul zăpezii și al avalanșelor.

Alte spicuirii din lucrarea amintită.

*Aug. Barbey:*  
*De l'utilisation du combustible ligneux.* (4 pag.).

Despre utilizarea combustibilului lemnos.

*Ch. Gonet:*  
*Fonds de réserve forestiers.* (3 pag.).

Fonduri de rezervă forestiere.

Considerațiuni pe marginea articolului publicat de d-l Badoux în Nr. 4 al acestei reviste.

*At. Har.*

#### JOURNAL OF FORESTRY.

No. 3, March 1939.

##### *Editorial:*

*Serviciul de ridicări în plan pentru lucrări forestiere pe drumul cel bun.*

Se arată misiunea serviciului de ridicări în plan, modul de organizare a lucrului, sumele de care are nevoie pentru o eficientă activitate, ce cere națiunea dela acest serviciu; în esență, o caldă pledoarie pentru această acțiune de inventariere a bunurilor forestiere, indispensabilă pentru formularea unei politici forestiere naționale și raționale a țării.

*J. H. Stoeckeler și C. G. Bates:*  
*Perdele de protecție: avantajele solurilor afânate pentru arbori.*

Articolul tratează despre cantitatea de umiditate necesară pentru arborii plantați în regiunea de câmpie, cu specială referență asupra efectului exercitat de calitatea și porozitatea solului asupra înmagazinării și folosirii precipitațiilor. Se

încearcă să se explice pe baza înregistrărilor de precipitații din Oklahoma și din alte părți, creșterea arborilor și arbuștilor instalați natural în stațiunile cu soluri nisipoase în opoziție cu iarba mărunță care se găsește pe solurile bogate în particule fine, crescând totuși în aceleași condițiuni climatice, precum și dificultățile mult mai mari pe care le întâmpină în aceste stațiuni lucrările de plantare. Se încheie cu o scurtă descriere a umidității și metodelor de conservare a ei — necesare pentru un succes real în acțiunile de plantare pe aceste soluri grele.

*D. M. Matthews, A. Z. Nelson, J. E. Rothery.*

*Comentariul asupra articolului „raportul susținut și tăierea rasă, un caz ipotetic”.*

Sunt propriu zis trei articole cu același titlu, provocate de un studiu apărut în Numărul de pe Nov. 1938 al revistei. Pot fi privite deci ca o discuție în scris a temei prezentată atunci.

*W. C. Sechrist:*

*Exploatarea profitabilă a răriturilor executate la Pinus strobus.*

În pădurile de Stat și particulare din Pennsylvania sunt întinse suprafețe cu Pinus strobus în vârstă de 20—30 de ani, care ar necesita curând o răritură. Numeroase studii au arătat foloasele acestor lucrări, cu o posibilă creștere a veniturilor, o mai bună dezvoltare a coronamentelor. Astfel de studii sunt necesare pentru a determina cea mai bună metodă pentru a executa o răritură. Obișnuit însă, proprietarul particular dorește să știe avantajele finan-

ciare ale unei asemenea lucrări. El nu poate fi satisfăcut numai cu răspunsul că arborii care rămân vor produce probabil mai mult lemn de lucru sau foc. El dorește un venit acum, nu în viitor. Autorul descrie folosul obținut dintr'o lucrare de răritură executate de el într'o pădure a statului din Mont Alto.

*Nelson H. Fritz:*

*Producția de Ilex opaca în Maryland.*

Ilex opaca (în engl. holly) este întrebuințat din timpuri străvechi ca decorativ la Crăciun. Are acest obicei o anumită semnificație și nu se vede rațiunea de a lupta în contra lui. Numai că metoda de colectare, de obținere, a condus la distrugerea pe scara mare a acestui Ilex, astfel că în multe părți e aproape exterminat. Autorul descrie progresele făcute în Maryland, unde colectarea de ramuri de Ilex se face în acord cu anumite metode care îi asigură conservarea și perpetuarea.

*E. F. Rapraeger:*

*Desvoltarea crăcilor și nodurilor la Pinus strobus din W.*

Un studiu asupra desvoltării crăcilor pentru a se explica formarea de noduri roșii, negre, și lemnului liber de noduri. Se arată deasemeni posibilitate de a produce lemn de calitate superioară prin lucrări de amenajament și culturale.

*James D. Curtis:*

*O metodă pentru marcatul arborilor.*

În lucrările forestiere e adesea necesar și se marcheze arborii pentru identificării ulterioare. Proble-

ma care se pune e de a găsi o metodă care să cauzeze pagube cât mai mici, să coste puțin și să aibă un caracter de permanență. Descrie în acest sens o experiență făcută de el cu cue făcute din bețe de bambus.

*R. R. Reynolds:*

*Câștiguri posibile din plantațiunile de Pinus taeda L.*

În general, silvicultorii se străduiesc să arate ceea ce nu poate da pădurea. Autorul prezentului articol arată dimpotrivă ceea ce se poate face cu acest gen de pin în Sud și cât de mult rentează cultura lui.

*L. J. Pessin:*

*Consistența arboretului și caracterul păturii ierboace ca factori în regenerarea lui Pinus palustris.*

*Bert R. Lexen:*

*Un experiment în materie de rărituri la Pinus ponderosa, prin utilizarea arsenitului de sodiu.*

\*

Nr. 4, April 1939.

*Editorial:*

*Ce așteaptă pe silvicultorii diplomați din 1939.*

Posibilitățile de plasare a noilor silvicultori, sunt foarte restrânse cu toate că domeniile de acțiune sunt diverse și multe. Rândurile din acest editorial dovedesc o camaraderescă înțelegere a situației dar se termină numai cu o urare ca fiecare să-și găsească o întrebuințare cât mai bună și corespunzătoare calităților lui.

*H. S. Graves:*

*Ralph Clement Bryant.*

Necrologul profesorului de exploatare forestiere dela Școala Sil-

vică din Yale și a fostului președinte din 1920 și 1931 a Soc. Silvicultorilor americani.

\* \* \*

*Comemorarea lui Austin Cary.*

Dr. Austin Cary (1865—1936) a fost unul din glorioșii pioneri ai silviculturii de peste ocean. Activitatea lui pe teren, în școală și în sânul societății silvicultorilor a îndemnat pe președintele lui să-i ridice un monument la intrarea în pădurea Universității din Florida. Cu acest prilej s'a săvârșit un serviciu religios (baptist) și cu tot ceremonialul de rigoare s'a inaugurat monumentul și s'a predat custodelui.

Relevăm faptul pentru a se reține această nobilă caracteristică a sufletului american (cultul oamenilor de bine), cunoscut la noi mai mult din procese cu gangsteri și scaun electric.

*H. T. Gisborne:*

*Principiile lui Hornby în materie de combaterea incendiilor în păduri.*

L. G. Hornby a lucrat mult la organizarea serviciilor de protecție în contra incendiilor din păduri. A murit chiar cu prilejul combaterii unui foc. H. T. Gisborne dă în articolul de față principiile directoare ale activității lui Hornby.

*J. G. Osborne:*

*O indicație pentru răriturile experimentale.*

Programele de lucru ale institutelor de cercetări forestiere au inițiat pe scară mare lucrări de rărituri. Articolul de față vrea să ajute la întărirea acestei idei furnizând date interesante din câteva experimentări.

*R. K. LeBarron și F. H. Eyre:*

*Obținerea semințelor din conurile de Pinus banksiana.*

Problema regenerării pădurilor de Pinus banksiana diferă de aceea a celor mai multe rășinoase din nord din cauza conurilor care nu liberează semințele atunci când ajung la maturitate. Majoritatea semințelor sunt reținute mulți ani în conuri, afară numai dacă un foc nu trece prin pădure, în care caz conurile se desfac și sămânța scapă.

Multă sămânță se găsește însă în conurile de pe crăcile și părțile din coronament abandonate în pădure cu ocazia exploatărilor. Expunând aceste conuri căldurii solare, se desfac și se poate recolta cantități importante de sămânță.

Pornind dela aceste constatări, autorul arată rezultatele obținute cu o metodă întrebuintată de el pentru recoltarea semințelor, fără a mări pericolul incendiilor în pădure.

*O. M. Wood:*

*Paralelă între sistemul rădăcinilor la un Quercus montana Wild. din sămânță și altul din lăstari.*

*Donald D. Stevenson și R. A. Bartoo:*

*Influența distanțelor pe rânduri și între rânduri asupra creșterii în plantațiunile de pin norvegian.*

Se face un raport asupra rezultatelor obținute până acum. Opinia asupra celor mai indicate distanțe a variat și se observă acum o tendință de a le mări. În Pennsylvania se pare că s'a ajuns la concluzia (plantația în care s'a experimentat nu are decât 16 ani) că se obțin rezultate frumoase — creșteri rapide în diam. și înălțime — când se lucrează la 10'/10' (adică circa 3 m/3 m)



**Henneth H. Garden:**

*Studii asupra lui Polyporus abietinus.*

**Wendell E. Davis:**

*Măsurarea precipitațiilor deasupra coronamentului arborilor.*

Determinarea raportului dintre cantitatea precipitațiilor și aceea a apei care se scurge și influențelor pe care le-ar avea diferite tipuri de pădure, a fost obiectul cercetărilor pentru a putea coordona pe bază de date precise lucrările de amenajarea pădurilor, conservarea solului și combaterea inundațiilor.

În acest articol se discută gradul în care pădurea poate să modifice scurgerea apelor, prezentând de asemenea o metodă de măsurarea precipitațiilor la nivelul coronamentului. La finele articolului, o bogată bibliografie în materie.

**A. A. Dunlap și A. D. McDonnell:**  
*Încercarea germinăției în nisip.*

Se descrie o metodă simplă pentru a determina procentul de germinăție a semințelor arborilor.

**S. A. Wilde și R. Wittenkamp:**

*Lipsa de fosfați și potasiu la pufeți ca un rezultat al unei insuficiente întrebuințări de substanțe organice.*

**Leon S. Minckler:**

*Transpirația arborilor și a pădurilor.*

Se dă rezultatul unor experimentări executate, în apropiere de Syracuse și Warrensburg N. Y., asupra a 12 arbori din 5 specii. Concluzia studiului e că: intensitatea luminii, umiditatea relativă, timpul zilei și anotimpul sunt factorii care influențează transpirația.

**T. Bălănică**

REVUE DE EAUX ET FORÊTS.

Nr. 11/1939.

**G. Rabouille:**

*La lutte contre les incendies de forêts au Canada. (16 pag.).*

*Lupta contra incendiilor în pădurile Canadei.*

În Canada incendiile în păduri sunt foarte grave, atât în ce privește numărul lor, cât și suprafața parcursă de foc. În 1923, de pildă, s'a incendiat o suprafață de 1.980.000 ha, pierderea fiind estimată la 46.700.000 dolari.

Autorul, care a putut să se documenteze la fața locului, arată metodele folosite contra incendiilor, metode care sunt fructul unei experiențe de 20 ani.

Înainte de aceasta însă, autorul arată cauzele incendiilor; 47% din numărul lor sunt provocate de fumători și de cei cari campează; 90% din ele sunt provocate în cursul lunilor Mai—August.

Caracteristica pădurii canadiene de nord este: mare întindere, populație de densitate mică, dificultăți de comunicație. Sunt factori cari agravează la exces dificultățile luptei contra incendiilor. Acestea au obligat pe canadieni să aleagă procedeele cele mai rapide, mai simple și mai eficiente pentru combaterea focului.

**M. Nègre:**

*Les forêts de chêne vert. (6 pag.).*

*Pădurile de stejar verde (Quercus ilex L.).*

În regiunea mediteraneană a Franței această specie începe dela nivelul mării, urcând până la 1400 m în masivul muntos Aigoual. În două departamente (Gard și Hérault) sunt

54.000 ha asemenea păduri supuse regimului silvic. Toate sunt tratate în crâng simplu, cu revoluție de 20-30 ani, la cele particulare coborînd la 18 ani. Toate pășunate de vite mici (capre, oi), începînd dela 10 ani. La pădurile particulare pășunatul începe la 2 ani dela exploatare.

Aceste păduri produc: scoarță pentru tanin, lemn de foc, lemn de industrie (cozi pentru instrumente) și lemn de crăci pentru brutării. Producția la ha nu depășește 100-150 steri, aceștia fiind constituiți din: 30 st lemn de foc, 20 maldăre de scoarță, 200 legături de crăci și 10 kg. Lemnul acestui stejar fiind greu și dur, nu se folosește ca lemn de lucru.

Prețurile sunt relativ mici, mai ales de cînd s'a scumpit mîna de lucru.

Autorul arată căile de urmat pentru ameliorarea acestor păduri, cari ar fi: mărirea revoluției, rezerve, stabilire de parcelare rațională, introducerea rășinoaselor.

G. Géneau:

*La législation forestière sous l'ancien régime.* (17 pag.).

Legislația silvică în vechiul regim.

Nr. 12/1939.

A. Joubert:

*Organisation de la forêt française et production des bois papetiers.* (18 pag.).

Organizarea pădurii franceze și producția de lemn pentru papetăria.

Azi industria de papetărie franceză lucrează cu materii importate. Trebuie să devie de sine stătătoare. În acest caz această industrie trebuie să se adapteze materialului francez.

Și pădurea însă trebuie să se organizeze de așa fel ca să procure industriei materiile prime necesare.

Franța dispune de materii prime în cantitate mare, altele decât cele folosite până acum (brad și molid) de industria respectivă franceză.

Autorul se întreabă și răspunde:

a) Cum se poate organiza pădurea franceză în vederea acestei adaptări;

b) Cum trebuie privit tratamentul masivelor productive;

c) Cum se pot mări suprafețele productive.

L. de Lapasse:

*Le traitement des forêts des dunes de Gascongne.* (6 pag.).

Tratatamentul pădurilor din dunele Gasconiei.

A. Barbey:

*Chronique suisse — Henri Biolley.*

Rînduri pentru cel ce a fost marele forestier elvețian Henri Biolley.

G. Géneau:

*La législation forestière sous l'ancien régime.* (16 pag.).

Legislația forestieră sub vechiul regim. (Urmare).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 5-8, Mai-Iunie 1940.

I. Studii.

Dr. A. Olberg:

*Waldbauliche Erfahrungen in Chorin.*

Experiențe silvice în Chorin.

Autorul expune observațiile sale din timpul celor 16 ani cât a condus ocolul silvic Chorin (lângă Eberswalde). Articolul continuă.

*Mitscherlich:*

*Das Forstamt Dietzhausen.*

Ocolul silvic Dietzhausen.

Este o monografie științifică a ocolului silvic Dietzhausen făcută de Institutul de Cercetări Forestiere Prusian prin asistentul Mitscherlich. Din ea aflăm, între altele, că cele mai vechi descrieri ale arboretoarelor datează din anul 1587, adică de acum 353 de ani!

Remarcabilă este experimentația făcută în acest ocol asupra distanței la care trebuie să plantezi puieții de molid. Arboretul în care puieții fuseseră plantați la 1,25×1,25 m a avut la vârsta de 54 ani un volum cu 14% mai mare decât plantața de 1 m×1 m, iar cel cu arborii la 1,5 m×1,5 m a avut un volum cu 57% mai mare, de unde rezultă că distanța optimă este aceasta din urmă.

III. Recenzii.

Blanck E.: Handbuch der Bodenlehre. I. Ergänzungsband. 1939. [Manual de Soluri. I. Volum de completare]. Cu 84 fig.; VIII+621 pag. Prețul broș. 84 RM

Recenzent Albert.

Hesmer H. und J. Meyer: Waldkarten als Unterlagen waldbaulicher Planung. [Hărțile forestiere ca bază a planurilor silvice]. Hannover: M. u. H. Schaper. 1939. Prețul broș. 2,80 RM.

Recenzent Dengler.

Buasen Carl: Wald und Bauerntum. [Pădurea și țărânișea]. Leipzig: S. Hirzel. Prețul 8 RM.

Recenzent Dengler.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTVIRTSCHAFT.

*Bd. VII, Heft 4 (Januar 1940).*

*Goswin Nutt:*

*Ausschnitte aus der Entwicklung der französischen Forstwirtschaft.*

Aspecte din evoluția economiei forestiere franceze.

„Că economia forestieră a unei țări stă în strânsă legătură cu creșterile și descreșterile populației, o dovedește în chipul cel mai deplin Franța”. Cu acest gând fundamental sunt schițate momente principale din evoluția economiei forestiere franceze. Astfel: I. Generalități asupra densității și mișcării populației; II. Suprafața păduroasă (în decursul timpului); III. Condițiunile staționale și de împăduriri; IV. Proprietatea forestieră; V. Regime și tratamente; VI. Producțiunea pădurii cultivate; VII. Măsuri de politică forestieră; împăduriri, defrișări, desfacerea de păduri de stat. Din citirea acestui studiu rămâi cu simțământul unei slăbiri a interesului pentru pădure din partea francezului.

*Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.*

Cronica forestieră internațională.

Foarte interesant material asupra faptelor și stărilor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

---

---

# Societatea «Progresul Silvic»

---

---

## A P E L

### CĂTRE MEMBRII CORPULUI SILVIC ROMÂN DE TOATE GRADELE

Durerea zdrobitoare a deslipirii Basarabiei și părții de Nord a Bucovinei, dela Patria Mamă, a fost și mai mult mărită de bejenia aruncată în rândul populației românești din aceste ținuturi.

Toți Români au căutat și caută din toate puterile să micșoreze durerea fraților noștri refugiați.

Fără îndoială că fiecare din noi am dat sau vom da dovada înțelegerii, ca Români, acestei triste situații și pe măsura puterilor noastre vom contribui la alinarea durerii fraților noștri.

Ca membrii ai aceluiaș Corp, Corpul Silvic, care, având în vedere că el avea de apărut bogății publice, nu a fost dintre cel mai iubit, avem datoria nobilă de a veni în ajutorul fraților noștri cât mai mult și cât mai repede.

Facem un apel la toți membrii Corpului Silvic de toate gradele: ingineri, conductori, brigadieri și pădurari:

a) Să dea adăpost și bună primire oricărui frate Român basarabean sau bucovinean membru al Corpului silvic sau familiei lui;

b) să comunice prin șeful erarhic pe cine anume adăpostește și ce situație are (numele și pronumele, de unde vine, adresa unde se află în prezent, vârsta, starea materială cu care s'a refugiat și dacă mai câștigă ceva prin muncă proprie);

c) să dăruiască din propria sa avere o sumă de bani din care să se poată strânge un fond special pentru ajutorarea camarazilor noștri de breaslă și familiile lor;

d) apelul nostru se îndreaptă în deosebi către camarazii mai mari în grad, Directori Regionali și Șefi de Inspectorate, să angajeze în această manifestare de Corp întreaga obște silvică și să colecteze o sumă cât mai importantă.

Societatea „Progresul Silvic” independent de acțiunea administrativă, a instituit un comitet care să organizeze întreaga operă de ajutorare a refugiaților, membri ai Corpului silvic de orice grad și familiilor acestora.

Strângerea unei sume de bani ni se pare a fi cea mai bună cale, și cea mai practică, deoarece este greu de stabilit nevoia fiecăruia și

greu de distribuit efecte. Cu o sumă de bani, orice refugiat, ori unde ar fi el, își poate procura hrană, îmbrăcăminte și încălțăminte.

Colegii noștri, Directori Regionali și Șefi de Inspectorate, sunt rugați să strângă sumele în sensul apelului de mai sus, dând dovezile respective de primire, donatorilor, și să centralizeze — prin organele exterioare — datele referitoare la refugiații silvici cari se găsesc pe teritoriul lor, trimițând Societății atât tabloul sumelor, cât și al refugiaților.

Sumele vor sta deocamdată în depozit la Directorii regionali și Șefii de Inspectorate, urmând să se facă o justă distribuție de către Comitet și să se dea apoi dispozițiuni de expediție.

Având în vedere urgenta nevoie, socotim că până la 1 August ar fi cel mai îndepărtat termen la care am dori să primim răspunsul apelului nostru.

Președintele Soc. „Progresul  
Silvic“ și Director I.C.E.F.,  
M. DRĂCEA

Președintele Consiliului  
Technic și Membru în Consi-  
liul de Administrație S.P.S.,  
HORIA LAZĂR

Secretar General al Soc.  
„Progresul Silvic“ și Director  
al Direcției Pădurilor. Persoa-  
nelor Juridice,  
I. ZEICU

Președintele Secției Silvice a  
Cons. Technic și Membru în  
Cons. de Administrație S.P.S.,  
G. NĂSTĂSESCU

Director al Direcției Silvice și  
ameliorărilor și membru în  
Consiliu de Administrație  
S. P. S.,  
D. GROZESCU

Director C. A. P. S. și  
membru în Consiliu de  
Administrație S. P. S.,  
A. G. NEDELCOVICI

## ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES VERBAL No. 8.

*Ședința Consiliului de Administrație din 4 Iunie 1940.*

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rcdoteatu, V. Sabău, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Zeicu.

*Ordinea de zi:*

1. — Darea de Seamă a Consiliului de Administrație pe anul 1939.
2. — Legea armonizării salariilor.     i
3. — Diverse — Administrative.

D-l I. Zeicu Secretarul General al Societății citește textul Dării de Seamă asupra activității Consiliului pe anul 1939. Consiliul aprobă și hotărăște ca D-l Vice-președinte V. N. Stinghe și D-l Secretar General I. Zeicu să aducă anumite modificări de detaliu textului citit.

2. — D-l Președinte M. Drăcea referă asupra demersurilor făcute de Domnia-Sa atât în calitate de Președinte al Societății, cât și ca Senator al Colegiului Inginerilor, în privința unei cât mai bune încadrări în tabelele de salarizare întocmite de comisiunea de armonizarea salariilor însărcinată de Guvern. După informațiuni și discuțiuni, la care iau parte d-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu, Gh. Năstăsescu și D-l T. Păiș șeful personalului C. A. P. S. invitat în Consiliu în acest scop, Consiliul hotărăște să se continue a se stărui în vederea unei cât mai bune salarizări. D-l Președinte M. Drăcea arată că reprezentanții din Parlament ai Colegiului Inginerilor vor solicita Comisiilor Parlamentare care se ocupă de salarizare, să se acorde inginerilor cel puțin salariile stabilite pentru Corpul Ofițeresc.

3. — Consiliul aprobă Societății A. V. I. S. Cernăuți un ajutor de 5.000 (cinci mii) lei.

De asemenea se aprobă Societății A. V. I. S. Cluj suma de 6.000 (șase mii) lei.

4. — D-l Președinte anunță Consiliului încetarea din viață a trei camarazi: Iancu Marinescu, Petru Fotoc și Victor Pop Hârșianu. După

ce se evocă personalitatea celor dispăruți, în amintirea lor, Consiliul păstrează un moment de reculegere.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

PREȘEDINTE.

M. Drăcea

SECRETAR GENERAL.

I. Zeicu

#### PROCES VERBAL No. 9.

*Ședința Consiliului de Administrație din 11 Iunie 1940.*

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Horia Lazăr, Gh. Năstăsescu. At. Nedelcovi, M. Rădulescu, V. Sabău, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

*Ordinea de zi:*

1. — Stabilirea detaliilor de organizare privind Adunarea Generală dela 16 și 17 Iunie.
2. — Comunicări.

1. — Consiliul ia act că a apărut în Monitorul Oficial convocarea Adunării, că s'a aprobat membrilor Societății un concediu de 4 zile pentru a participa la această Adunare. Se va face de urgență intervenție la Autoritățile indicate pentru a se obține autorizația de ținerea Adunării. Consiliul hotărăște, dată fiind situația actuală, să se invite la Adunare D-nii: Gh. Ionescu-Șișești Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Mihail Șerban Subsecretar de Stat la același Departament, A. Munteanu și I. Radulovici Secretari Generali al Ministerului. Având în vedere vremurile turburi și îngrijorătoare prin care trecem, Consiliul hotărăște ca această Adunare să se țină într'un cadru cât mai sobru. De aceia alte invitații nu se vor mai face.

Consiliul hotărăște în unanimitate să propună Adunării Generale alegerea D-lui Prof. Gh. Ionescu-Șișești ca membru de Onoare al Societății Progresul-Silvic.

2. — Consiliul ia act de adresa C. E. A. C. S.-ului No. 2270 din 30 Mai 1940 privind participarea Președintelui Societății, ca membru de drept în Consiliul C. E. A. C. S.-ului, potrivit Statutelor modificate.

Cererea D-lui V. Sabău privind tipărirea, în Editura Societății, a bibliografiei pe 50 de ani a Revistei Pădurilor se trimete la Comisia de editură.

D-l Cassier M. Rădulescu arată că potrivit contractului cu Casa Pădurilor, Societatea este obligată la cota parte din cheltuielile de încălzit;

Se aprobă a se face un abonament de 2.000 lei la revista Aero-Sport.

De asemenea, se hotărăște să se angajeze un funcționar nou în locul rămas vacant prin demisia D-lui Adjudeanu.

D-l Președinte M. Drăcea informează Consiliul că în privința salarizării s'a obținut o încadrare superioară celei actuale pentru gradele cele mai mici din Corp și anume egală cu cele acordate pentru treptele din erarhia militară.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

PREȘEDINTE,

M. Drăcea

SECRETAR GENERAL,

I. Zeicu

### PROCES VERBAL No. 10

*Ședința Consiliului din 25 Iunie 1940.*

Prezenți Domnii: Al. Butoi, C. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Deme-trescu, M. P. Florescu, Dem. Grozescu, At. Haralamb, At. Nedelcovici, G. Năstăsescu, V. Priboianu, S. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Rădulescu, H. Lazăr.

*Ordinea de zi:*

1. Inscrierea Membrilor Societății în Partidul Națiunii.  
2. Incheierea lucrărilor Adunării Generale și prezentarea mo-  
țiunilor.

3. Activitatea diferitelor Comisuni.

4. Comunicări.

Prezidează D-l Prof. Marin Drăcea.

1. *Inscrierea membrilor societății în Partidul Națiunii.*

Deschizând ședința D-l Președinte face un scurt istoric al eve-nimentelor cari au dus la înființarea Partidului Națiunii.

Inscrierile urmează a se face individual și personal.

Chestiunea se pune totuși la ordinea de zi a ședinței pentru ca Consiliul și prin aceasta Societatea să ia act de această mare reformă politică și să exprime, cu această ocaziune sentimentele sale de devota-ment față de Marele Reformatore, M. S. Regele Carol II, care este și șeful suprem al acestui nou partid al întregii națiuni.

Consiliul autoriză pe D-l Președinte a reînoi și cu acest prilej, M. S. Regelui Carol II, sentimentele de statornic devotament ale mem-brilor Societății Progresul Silvic, și a se înscrie în registrul dela Palat, în numele consiliului de administrație.

2. *Lucrările Adunării Generale.* Asupra acestei chestiuni, D-l Preșe-dinte remarcă următoarele, pentru știința D-lor membrii din Consiliu de administrație cari au lipsit de la lucrările Adunării generale.

a) Participarea a fost mai numeroasă de cât ne-am fi putut aștepta în acest an excepțional de greu. Aceasta dovedește interesul pe care membrii îl poartă lucrărilor Societății.



b) În deosebi este de reținut profesiunea de credință pe care un Ministru al Agriculturii și Domeniilor, D-l Gheorghe Ionescu-Sisești, a tăcut-o în fața Adunării generale. Perfecta unitate de vederi în această privință justifică un vechiu punct de vedere al Societății, că anume D-nii Miniștrii ai Agriculturii și Domeniilor, cari trăind aproape de noi ajung de ne cunosc, se identifică până la urmă cu aspirațiunile noastre și împart cu noi riscurile profesiei; ceea ce sporește eficiența activității desfășurată de Societate.

c) D-l Președinte dă apoi citire unei scrisori a D-lui Ing. Insp. general silvic Avram, care arată că D-sa nu este mulțumit de felul cum au fost primite observațiunile D-sale bine intenționate asupra conținutului dării de seamă a Consiliului de administrație pe anul societății 1939 și în general asupra mersului lucrărilor Societății, cerând ca scrisoarea D-sale să fie publicată în Revista Pădurilor.

Consiliul luând în discuțiune chestiunea, ia act și găsește că răspunsul la această scrisoare, care de altfel conține aceleaș elemente ca și cuvântarea rostită de d-l Avram în fața Adunării generale — cuvântarea ce se va publica în întregime, cum se obișnuiește — în darea de seamă asupra desbaterilor — a fost dat de D-l Președinte al Societății și de votul unanim al Adunării generale.

d) Moțiunile votate de Adunarea generală se vor prezenta d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor de către o comisiune a cărei compunere va fi hotărâtă de d-l Președinte.

3. Consiliul ia act de activitatea desfășurată, în condițiuni foarte grele, de Comisiunile instituite pentru: pavilionul dela Amara, Vila Carmen Sylva, Vila Govora și administrarea Căminului. Urmează că aceste comisiuni să facă într-o ședință viitoare propuneri concrete pentru administrarea obiectivului respectiv.

Deocamdată Consiliul dă delegație D-lui Ing. Insp. silvic Traian Ionescu Heroiu, membru al Societății, a se ocupa de întreaga administrare a Casei din București a Societății.

Se delegă d-l Ing. Insp. silvic Al. Butoi, secretar, a înlocui pe d-l casier al Societății M. Rădulescu, cât timp acesta este concentrat.

Cererea d-lui Ing. Bivol (J-1 No. 435/940) nu se aprobă din lipsă de fonduri.

Se primesc ca membrii în societate d-nii Ingineri silvici Al. Trițănescu și C. Ștefănescu.

Se ratifică Procesul Verbal din 2 Mai 1940 al Comitetului de Direcție.

Se citește răspunsul primit de la Majestatea Sa Regele la telegrama adresată de către Adunarea Generală.

De asemeni răspunsurile primite de la D-nii Mircea Cancicov, Ministrul Economiei Naționale și de la D-l C. Giurescu, Ministrul Propagandei, la telegramele adresate de către Adunarea Generală.

Nu mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința se ridică.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) Al. Butoi.

## PROCES VERBAL No. 11

*Sedința Consiliului de administrație din 4 Iulie 1940*

Prezenți Domnii: Al. Butoi, C. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Demeștrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, At. Haralamb, Horia Lazăr, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, I. Zeicu.

Sedința se deschide la ora 19.

D-l Președinte, Profesor M. Drăcea:

De ieri Basarabia și o parte din Bucovina trec iarăși, în stăpânire străină.

Această încercare a lui Dumnezeu cade în ziua, în care se împlinesc 436 de ani dela săvârșirea din viață a viteazului în lumea întreagă, cunoscutului Domn Ștefan cel Mare și Sfânt, al cărui morământ rămâne acum de strajă.

Că oameni ai pădurii noi nu am săvârșit nici un păcat față de pădurile aceluia frumos colț de țară; le-am păstrat cu sfintenie, le-am sporit mult, acolo unde lipseau pentru ca ele să slujească întotdeauna la propășirea aceluia bun și de baștină popor românesc.

Biciuți de destin, să stăm drepti, scrâșnind din dinți; dar nu cu mâinile la piept. Și fără a mai crede „în stele”. Să ne încordăm — acum abia — toate puterile, spre a face să vină dreptatea, în care credem ca în lumina soarelui și care nu poate întârzia. Dar, să luăm aminte că dreptatea nu vine singură la cel ce o are și nici nu rămâne singură lângă cel ce și-a dobândit-o o clipă, pe care n'a înțeles-o. Ca un memento pentru viitor să păstrăm vie amintirea greșelilor. Să înțelegem că numai desăvârșita unire sufletească și prestigiul neamului pot trage hotare în veci neschimbătoare.

O parte din trupul și sufletul neamului nostru rămân „dincolo” lângă cei pe care i-am iubit și cu care am împărțit iarăși bucuriile și durerile a două decenii din istoria neamului.

Iar acum, să ne reculegem câte-va minute, grele, pline de răspundere, de speranțe și de legăminte față de viitor.

În semn de doliu, ridic ședința.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) Al. Butoi

# PUBLICAȚIILE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ DIN ROMÂNIA

## SERIA I.

### Anale Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră.

#### Vol. I. Anul 1934

- M. DRĂCEA Prof.: Cuvânt înainte.
- C. CHIRIȚĂ Dr., T. BĂLĂNICĂ și R. MUNTEANU: Contribuțiuni la cunoașterea stațiilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana și Polovraci. (Extras) . . . . . Lei 100
- C. C. GEORGESCU Dr.: Studii phyto-geografice în bazinul inferior al Văii Cernii (Băile Herculane). (Extras) . . . . . Lei 100
- M. PETCUȚ: Cercetări în legătură cu germinația semințelor, care în mod obișnuit răsar în anul al II-lea. (Extras) . . . . . Lei 100

#### Vol. II. Anul 1935—1936

- GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea morfologică și botanică a lăcustei *Isophya speciosa* Friv. (Extras) . . . . . Lei 100
- C. C. GEORGESCU și M. BADEA: O nouă specie de *Cercospora* parazită pe ace de *Juniperus*. (Extras) . . . . . Lei 20
- C. C. GEORGESCU și M. BADEA: Maladia răsfrângerii conurilor de molid. *Rhynchophora retroflexa*. Nov. Sp. (Extras) . . . . . Lei 40
- C. C. GEORGESCU și V. MELANIDE: Formațiuni de lemn în scoarță la *Acer tataricum*. (Extras) . . . . . Lei 40
- C. C. GEORGESCU și I. MOLDOVANU: Considerațiuni asupra culturii rășinoaselor în parcul dendrologic dela Doftana-Bacău. (Extras) . . . . . Lei 60
- M. PETCUȚ și A. RĂDULESCU: Cercetări în legătură cu greutatea la litru și numărul de semințe la kg, pentru câteva specii lemnoase . . . . . Lei 40
- S. PAȘCOVSKI: Tisă și ienuper la Cislău (Buzău) . . . . . Lei 20
- S. PAȘCOVSKI: Câteva stațiuni de plante lemnoase din Ardeal Lei 20

#### Vol. III Anul 1937

- C. D. CHIRIȚĂ Ing. Dr.: Nisipurile dela Hanul-Conachi, din punct de vedere naturalist și forestier . . . . . Lei 80
- V. N. STINGHE Prof. și G. T. TOMA Ing.: Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse, pentru salcâm (în special pentru cel de pe nisipurile din Oltenia) . . . . . Lei 50
- C. C. GEORGESCU Ing. Dr. și M. BADEA: Mătura vrăjitoarei la cats (*Taphrina armeniaca*. Georg. et Bad). . . . . Lei 20
- AT. HARALAMB Ing. Dr.: Trei stațiuni de *Taxus baccata* L. în Munții Buzăului . . . . . Lei 20

#### Vol. IV. Anul 1938

- C. D. CHIRIȚĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete . . . . . Lei

- C. D. CHIRIȚĂ: Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor nucului american (*Juglans nigra*) față de sol . . . . . Lei  
 C. D. CHIRIȚĂ: Cercetări asupra umidității solurilor forestiere, în regiunea de câmpie . . . . . Lei  
 C. D. CHIRIȚĂ și T. P. BĂLĂNICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei. . . . . Lei  
 G. T. TOMA și A. CONSTANTINESCU Variația greutateii lemnului de foc. . . . . Lei  
 AT. HARALAMB și M. ENE: Monografia piscicolă a pârâului Cașoca afluent al Buzăului . . . . . Lei  
 S. PAȘCOVSKI: Observațiuni asupra unor esențe exotice . . . . . Lei  
 AN. V. RĂDULESCU: Observațiuni fenologice la speciile lemnoase din București făcute în sezonul de vegetație 1937 . . . . . Lei  
 AT. HARALAMB: Câteva stațiuni noi de mojdrean . . . . . Lei  
 AT. HARALAMB: Alte două stațiuni de tiră în jud. Buzău . . . . . Lei

## Vol. V. 1939.

- C. C. GEORGESCU: Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpații României. pp. 78+1 h. . . . . Lei  
 AT. HARALAMB: Răsp. naturală a pinului silvestru în jud. Buzău. pp. 38+1 h. . . . . Lei  
 C. C. GEORGESCU: Contribuțiuni la cunoașterea fânării stejarului. pp. 19.  
 GR. ELIESCU: Observațiuni privitoare la studiul metodei în protecția pădurilor. pp. 15. . . . . Lei

## SERIA II.

## Referate, comunicări.

- C. C. GEORGESCU Dr. și M. BADEA: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanță economică, apărute în pădurile țării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43 . . . . . Lei 40  
 D. A. SBURLAN Dr.: Intrebuițarea lemnului în construcția străzilor și a șoselelor. Realizări și curente noi. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1935, 8°, pp. 23. . . . . Lei 20  
 TR. HEROIU Dr.: Utilajul unui birou modern. (Extras din „Bulet. IROM“), 1935, 30/21, pp. 33 . . . . . Lei 40  
 M. PETCUȚ și P. CRETZOIU: Contribuțiuni la cunoașterea florei dintre Dunăre și Carpații Sudici. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20  
 D. A. SBURLAN Dr.: Trasarea jlipurilor și ulușelor. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20  
 AT. HARALAMB Dr. și A. RĂDULESCU Dr.: O plantație de pin silvestru la poatele podgoriei muntene. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20  
 I. C. DEMETRESCU Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 41. Lei 20  
 I. C. DEMETRESCU Dr.: Noulle păduri și legile noastre silvice. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 9 . . . . . Lei 20  
 M. PETCUȚ și C. CHIRIȚĂ: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15. . . . . Lei 20  
 AT. HARALAMB Dr.: Noul contribuțiuni la cunoașterea stațiilor naturale de pin silvestru în Vrancea. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20  
 D. DRĂMBĂ Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan. 1937, 8°, pp. 79 . . . . . Lei 20  
 M. PETCUȚ: Semănături sau plantațiuni de stejar? (Extras din „Revista Pădurilor“, 1937, 8°, pp. 29 . . . . . Lei 20

- TR. HEROIU Dr.: Cunoștințe de economie forestieră în școala românească. (Extras din „Revista G-lă a Invățământului“), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
- M PETCUȚ: Pădurile dela limita dintre Vlășia, Mostiștea și Bărăgan. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 14 . . . . . Lei 20
- AT. HARALAMB Dr. și P. CRETZOIU: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20
- GR. ELIESCU Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr. un fluture vătămător frunzelor de plop. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 10. . . . . Lei 20
- M. PETCUȚ și C. CHIRIȚĂ: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 35. . . . . Lei 20
- I. C. DEMETRESCU: Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere silvic. (Raport prezentat la cel de al XIII-lea Congres Agricol), 1937, 8°, pp. 21 . . . . . Lei 20
- I. C. DEMETRESCU: Capitalul în economia forestieră. (Referat la a 50-a Adunare generală a Societății „Progresul Silvic“, 1937, 8°, pp. 18. . . . . Lei 20
- AT. HARALAMB: O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion. și Pinus silvestris L. pe valea Socolului de Runc în Oltenia. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
- S. PAȘCOVSKI: Ciocănițorii și semințele forestiere. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 14 . . . . . Lei 20
- V. SABĂU Dr.: Organizarea producției lemnului în cadrul politicii forestiere naționale. 1938, 8°, pp. 102 . . . . . Lei 80
- V. SABĂU: Politica de amenajare a pădurilor românești în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele . . . . . Lei 60
- V. DINU Dr.: Politică forestieră. Evoluția și stadiul actual al doctrinei. Problema românească. 1938, 8°, pp. 61 . . . . . Lei 40
- D. A. SBURLAN Dr.: Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 24. Lei 20
- I. C. DEMETRESCU: Despre sensul articolului 13 alineatul g. din Codul nostru silvic în vigoare. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 8. . . . . Lei 20
- ATH. HARALAMB Dr.: Experiențe în materie de ameliorațiuni alpine. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1938, 8°, pp. 14 . . . . . Lei 20
- S. PAȘCOVSKI Ing.: Contribuțiunile la flora Cadrilaterului. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/938 cu o hartă a regiunii cercetată), 1938, 8°, pp. 12 . . . . . Lei 20
- S. PAȘCOVSKI Ing.: Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) GAERTN și A. INCANA (L.) MNCH. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 4/938), 1938, 8°, pp. 8 . . . . . Lei 20
- D DRĂMBĂ Ing. cons.: Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3-4/1938), 1938, 8°, pp. 30 . . . . . Lei 20
- D. A. SBURLAN Dr.: Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 5/938), 1938, 8°, pp. 20. . . . . Lei 20
- D. A. SBURLAN Prof.: Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România. 1938, 8°, pp. 109 . . . . . Lei 80
- M PETCUȚ și GR. ELIESCU Dr.: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 10/938), 1938, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20
- M. PETCUȚ Ing. cons.: Vitalitatea rădăcinilor de stejar. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 2/939), 1938, 8°, pp. 18 . . . . . Lei 20
- ATH. HARALAMB Ing.: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curții de Argeș. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 10. . . . . Lei 20

- I. LUPE Ing.: O stațiune de tisă în munții Gurghiului. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 8 . . . . . Lei 20
- GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea insectelor vătămătoare padurilor din România (I). „Revista Pădurilor“ Nr. 6/939, 1939, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20
- I.C.E.F.: Dare de seamă asupra activității Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; 1939, 8°, 72 pagini . . . . . 40 Lei
- C. GEORGESCU: Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică în pădurile țării, în 1934—1938; —1940, 8°, . . . . . 40 Lei
- AT. HARALAMB: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (Broasca-Buzău). (Extras din Revista Pădurilor Nr. 3/1940) pp. 4.

### SERIA III.

#### Norme. Instrucțiuni.

- C-TIN C. GEORGESCU Dr. Ing.: Oidium-ul stejarului. 1933, pp. 24 Lei —
- GR. ELIESCU Dr. Ing. Instrucțiuni provizorii pt. combaterea gândacilor *Hylobius abietis* L., *Hylobius piceus* Deg. și *Hylobius pinastri* Gyll. 1938, pp. 10 . . . . . , Lei —

### SERIA IV.

#### Biblioteca de popularizare.

- ILIE C. DEMETRESCU Ing. Insp. silv.: Indreptar asupra legilor noastre silvire. 1939, pp. 28 . . . . . Lei 10
- ANTON V. RĂDULESCU: Plopul (Foloasele și cultura lui) 1940, p. 33.
- D. A. SBURLAN: Cunoștințe practice despre industria și comerțul cherestelei, 1940, pp. 55 . . . . . Lei —

# PUBLICAȚIUNI

## DECIZIUNI MINISTERIALE

### MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

#### Direcțiunea Regimului silvic

#### DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

#### DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Seria Gorița**, județul **Caliacra**, proprietatea **Ivan Andronof s. a.**, în suprafață de 146 ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Petrești lot. I**, județul **Botoșani**, proprietatea **Maria V. Andreescu**, în suprafață de 87 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Cotul lui Bălan s. a.**, județul **Roman**, proprietatea **Eufrosina A. Bontas**, în suprafață de 26 ha. 3100 mp., tratată în două serii de crâng cu revoluția 20 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Aluniș**, județul **Roman**, proprietatea **Mariana Matei Costache**, în suprafață de 20 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu și revoluția 20 ani., pentru seria I-a și 3 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Orofteana Frunză**, județul **Dorohoi**, proprietatea **Nicolae și Natalia Haiu**, în suprafață de 13 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.  
No. 15513/940.

a) Amenajamentul pădurii **Fața Lazurilor s. a.**, județul **Someș**, proprietatea **Composesoratului Frâncenii de Piatră**, în suprafață de 181 ha. 3800 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve, cu revoluția 30 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Netoți, județul Prahova, proprietatea Elena Durma ș. a., în suprafață de 51 ha 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea în anul 1943.

c) Amenajamentul pădurii Hreben, județul Hădăuți, proprietatea P. Droniuc, în suprafață de 18 ha 900 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Bădeni la Față, județul Buzău, proprietatea Stat și Maria R. Costea, în suprafață de 12 ha 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 18 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 15514/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cățiașul, județul Buzău, proprietatea Maria A. Apostol ș. a., în suprafață de 708 ha 8100 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive cu revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor Lomb, Feleac și Coruș, județul Cluj, proprietatea Municipiului Cluj, în suprafață de 628 ha 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 26 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 16537/940.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Remetea, județul Cluc, proprietatea Soc. în nume colectiv Broșteanu & Comp., în suprafață de 407 ha 181 9mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hălăucești, județul Roman, proprietatea Elena Dr. S. Irimescu, în suprafață de 80 ha 3700 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 8 și 25 ani. Revizuirea după 8 ani pentru S. I și 20 ani pentru S. II.

c) Amenajamentul pădurii Malcovăț, județul Ialomița, proprietatea M. Maican ș. a., în suprafață de 20 ha 7400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 2 ani. Revizuirea după 2 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Scornicești, județul Olt, proprietatea Marin Pitigoi, în suprafață de 21 ha 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Clujoc, județul Mureș, proprietatea Bisericei ort. orm. din Lueriu, jud. Mureș, în suprafață de 15 ha 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cioranca ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea C. D. Bălescu, în suprafață de 26 ha 8680 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Rafailă, județul Vaslui, proprietatea Statului, dată în folosința Sf. Mănăstiri Rafaila, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 4 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 17087/940.



a) Revizuirea amenajamentului pădurii Livezeni Uricani ș. a., județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului nobililor revendicat din Hațeg ș. a., în suprafață de 2753 ha 7000 mp., tratată în 5 serii de codru cu tăeri rase și revoluția 45 ani și o zonă de protecție. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 4 Iulie 1940, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 17174/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Seacă Gârbovana, județul Bacău, proprietatea Isidor Beral, în suprafață de 288 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Pleșcioara, județul Gorj, proprietatea V. Voiciloiu, în suprafață de 113 ha 5000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mociarul de Jos, județul Mureș, proprietatea Comunei Beica de Jos, în suprafață de 90 ha 5100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Coasta Valea Ursului, județul Mureș, proprietatea Bisericei gr. cat. din Beica de Sus, în suprafață de 26 ha 5800 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mănăstirea, județul Mureș, proprietatea Bisericei rom. unite din Solovăstru, în suprafață de 18 ha 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărata, județul Rădăuți, proprietatea Vasile și Ioana Chimcinschi, în suprafață de 14 ha 4200 mp., regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Iulie 1940, în Cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No 17227/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Drăganul, județul Muscel, proprietatea I. Duțescu ș. a., în suprafață de 444 ha 8000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pantelimon, județul Ilfov, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 353 ha 5600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lunca Fălciu, județul Fălciu, proprietatea Târgului Fălciu, în suprafață de 49 ha 480 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Furcele, județul Alba, proprietatea Comunei Inoc, în suprafață de 7 ha 4500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Sălătrucului, județul Mehedinți, proprietatea D. Mihut, în suprafață de 2 ha 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărceni, județul

Mehedinți, proprietatea Ștefan Călăpăreanu, în suprafață de 1 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovic.  
No. 17228/940

a) Amenajamentul pădurii Fața Strâmbei, județul Făgăraș, proprietatea Composesoratului Strâmba Vad, în suprafață de 115 ha. 923 mp. Regim și tratament conversiune la codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pripoara, județul Argeș, proprietatea Alexandru Frunzescu ș. a., în suprafață de 28 ha. 312 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Vâlcea cu Apă, județul Gorj, proprietatea Ana C. Staicu, în suprafață de 17 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 16 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 18252/940.

a) Amenajamentul pădurii Zănoaga Lalu Mare, județul Mureș, proprietatea Iosif Răcaru ș. a. în suprafață de 1173 ha. 4000 mp. tratată în 3 serii de crâng cu revoluția 20 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lunceșoara, județul Arad, proprietatea Composesoratului din Lunceșoara, în suprafață de 1257 ha. 1600 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani; una serie de codru cu tăeri rase și revoluția 80 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinarit. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Bujoreni, județul Vâlcea, proprietatea Smaranda Cuprian, în suprafață de 120 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 16 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 18253/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor administrate cumulativ din Ocolul Silvic Ilva, județul Năsăud, proprietatea celor 44 comune grănicerești din Năsăud, în suprafață de 3595 ha. 4891 mp. tratată în 4 serii de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și două serii de protecție. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 4 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.  
No. 18501/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Suici, județul Argeș, proprietatea Alexandrina A. N. Stănescu și Florica Canari, în suprafață de 209 ha. 2000 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani, și una serie de crâng grădinarit cu termenul exploatabilității 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Borlești-Vârzaru,

județul Argeș, proprietatea C. C. Miculescu, în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
 No. 18506/940.

a) Amenajamentul pădurii Hotârel, județul Bihor, proprietatea comunei Hotârel în suprafață de 168 ha. 8200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Podișorului, județul Olt, proprietatea Liber Târnoveanu, în suprafață de 63 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Isvorănești, județul Mehedinți proprietatea Filimon Jitea, în suprafață de 12 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
 No. 18507/940.

a) Amenajamentul pădurii Tejeac, județul Dolj, proprietatea Angela Th. Skeletti, în suprafață de 132 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Frăsieru, județul Olt, proprietatea Tache Protopopescu, în suprafață de 24 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei Plantația de Salcâm Ghisdăvești, județul Romanați, proprietatea Ion I. Calăreanu în suprafață de 13 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
 No. 18509/940.

a) Amenajamentul pădurilor Tutana Alimănești ș. a. Seriiile II—VII județul Argeș, proprietatea Statului în suprafață de 4820 ha. 3200 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 105 ani, două serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 120 ani și una serie de crâng cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 7 ani pentru primele 3 Serii; după 8 ani pentru următoarele două și 10 ani pentru Seria de crâng.

b) Revizuirea amenajamentului pădurei Nebuna Ivăneasa Seria XII-a, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 1562 ha. 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurei Zăvoaiele Oltului Seria VII-a, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 162 ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Brătești, județul Roman, proprietatea Statului, în suprafață de 65 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
 No. 19134/940.

a) Amenajamentul pădurii **Plaiul Poenilor**, județul Vâlcea, proprietatea Obștei moșnenilor **Plaiul Poenilor**, în suprafață de 1649 ha. 4500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase și revoluția 92 ani și o zonă de protecție. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei **Aria Ursului**, județul Mehedinți, proprietatea **C. M. Popescu ș. a.** în suprafață de 49 ha. 4700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Cărbunești**, județul Gorj, proprietatea **Anastase Iorga** în suprafață de 14 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Plantația de salcâm Ghizdăvești**, județul Romanați, proprietatea **N. I. Celăreanu**, în suprafață de 13 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul Fănatul**, județul Romanați, proprietatea **Maria Niculescu**, în suprafață de 11 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei **Dealul Școalei și Ruptura**, județul Târnava Mare, proprietatea **comunei Calvaser** în suprafață de 89 ha. 2500 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 84 ani și una serie de crâng simplu cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Valea Păducelului** județul Târnava Mică, proprietatea **Bisericei Evreești din Valea Lungă**, în suprafață de 11 ha. 5100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu**.

No. 19137/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Jigorul**, județul Hunedoara, proprietatea **Iosif Schweigheffer-Junior**, în suprafață de 116 ha. 200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 80 ani. Revizuirea în anul 1944.

b) Amenajamentul pădurii **Bercuț**, județul Târnava-Mică, proprietatea **Bisericei gr. cat. din Ciufud**, în suprafață de 22 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu**.

No. 19930/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Rits și Baica**, județul Trei-Scaune, proprietatea **Composesoratului Dalnic**, în suprafață de 198 ha. 5700 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ferice**, județul Bihor proprietatea **comunei Ferice**, în suprafață de 193 ha. 7200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei **Fondul Suluțian Blaj**, județul Târnava Mică, proprietatea **Fundației Suluțiu**, în suprafață de 151 ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei **Seminarul Teologic Blaj**, județul Târnava Mică, proprietatea **Fondului Seminarului Teologic Arhidiecezan din Blaj**, în suprafață de 77 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 23 ani. Revizuirea după 13 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei **Curtișoara**, județul

Gorj, proprietatea Gh. Diaconescu, în suprafață de 13 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Farfăroaica și altele, județul Romanți, proprietatea I. G. Demetrian, în suprafață de 13 ha. 9000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani. Revizuirea la finele revoluției pentru fiecare serie.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 19931/940.

Art. II. -- Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. -- Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. -- Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. -- Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

3 p. 93.

5 p. 67

1 p. selcu

3 p. vacanță

3 p. parțial

6 p. final

# REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

P. Ioan  
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu  
N. Ghelmeziu

## SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.  
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: { Al. Butoi  
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.  
C. Chiriță  
Demetrescu Ilie  
Florescu P. M.  
Georgescu P. C.  
Grozescu D.  
Ionescu I. A.  
Lazăr H.  
Manoilescu Mircea

Minescu G.  
Năstăsescu G.  
Nedelcovici Ath.  
Priboianu N. V.  
St. Rodoteatu  
V. Sabău  
Sburlan A. D.  
Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

### PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . .	500 lei
" " " " particulari . . . . .	300 "
" " " " membrii Societății . . . . .	200 "
" " " " conducători și brigadieri . . . . .	75 "
Numărul . . . . .	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

**EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”**

**A U A P Ă R U T .**

**I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:  
D. A. SBURLAN**

**ARBORII ȘI PĂDURILE  
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

**II. SERIA B. — INDRUMĂRI:  
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU**

**T E H N I C A  
ÎMPĂDURIRILOR  
(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)**

166 pagini, 60 lei

**E P U I Z A T**

**III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:  
Prof. V. N. STINGHE**

**A M E N A J A R E A  
PĂDURILOR**

UN VOLUM DE 255 PAGINI

**D. A. SBURLAN**

**INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE**

UN VOLUM DE 304 PAGINI



# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SEPTEMBRIE 1940

ANUL 52 — Nr. 9



# REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE.

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov  
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 9

SEPTEMBRIE 1940

## SUMARUL :

Editorial: Vremuri de restriște	561
<i>Studii:</i>	
At. Haralamb și P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (II)	562
Artur Coman: Contribuții la flora Maramureșului (IV)	569
P. Cretzoiu: Două plante interesante din flora României	575
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
Ilie C. Demetrescu: Basarabia și îngemănarea sa în cuprinsul românesc de viațuire	576
G. T. Toma: Lucrări de subinspector și lucrări de doctorat	591
T. Bălănică: Influența reciprocă dintre climă și pădure	594
Horia Manole: Dar la anul?	600
<i>Vânătoare și pescuit:</i>	
V. Cotta: Pădure și vânătoare	603
<i>Cronica: internă (p. 600), externă (p. 614), mercurială (p. 616); Informațiuni (p. 618); Căști (p. 620); Reviste (p. 629); Necrolog (p. 637); Publicații (p. 640).</i>	

### SOMMAIRE

<i>Etudes:</i>	
Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne (II)	At. Haralamb et P. Cretzoiu
Contributions à l'étude de la flore de Maramureș (IV)	Ar. Coman
Deux plantes intéressantes de la flore de Roumanie	P. Cretzoiu
<i>Commentaires:</i>	
La Bassarabie dans l'espace roumain	Ilie C. Dem.
Travaux de sous-inspecteur et de doctorat	G. T. Toma
Influence réciproque entre le climat et la forêt	T. Bălănică
Et l'année prochaine?	Horia Manole
<i>Chasse et pisciculture:</i>	
Forêt et chasse	V. Cotta
<i>Chronique (intérieure, extérieure, mercurielle) — Nouvelles — Les livres — Revue des revues — Nécrologie — Publications.</i>	

### INHALT

<i>Abhandlungen:</i>	
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgs-wiesen (II)	At. Haralamb und P. Cretzoiu
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirktes (IV)	Ar. Coman
Zwei interessante Pflanzen aus der Flora Rumäniens	P. Cretzoiu
<i>Mitteilungen:</i>	
Bessarabien im rumänischen Lebensraume	Ilie C. Dem.
Oberforstmeisterarbeiten und Dissertationen	G. T. Toma
Ueber Wechselwirkung von Wetter und Wald	T. Bălănică
Und das nächste Jahr?	Horia Manole
<i>Jagdwirtschaft und Fischerei:</i>	
Wald und Jagd	V. Cotta
<i>Chronik — Nachrichten — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachruf.</i>	

## VREMURI DE RESTRIȘTE

Neamul românesc trăește din nou durerea despărțirii de frați.

Părți de țară, revenite numai de 20 ani să împlinescă Moldova lui Ștefan cel Mare, sunt iarăși rupte din cuprinsul pământului nostru.

Este o lovitură cu care Dumnezeu iarăși ne încearcă, desigur spre a ne mântui.

Fiindcă aceste vremuri de restriște vor trezi fără îndoială în toată suflarea românească, mai luminos, simțul răspunderii care călăuzește pașii pe drumul adevărului și dreptății, va trezi în noi mai viu sentimentul demnității, care ne va învăța să strângem puternic rândurile pentru a apăra și mai bine ființa neamului nostru.

Trebue să ne întrebăm fiecare, singur și în tăcere, ce-am făcut cât timp Prutul nu ni-a ami fost hotar? Cum ne-am apropiat sufletește de nevoile acestui colț de pământ căruia 22 de ani i-a fost hărăzit să mai trăiască odată în libertate viața românească?

În ce ne privește și ca slujitori ai pădurii, avem conștiința împăcată că am păstrat cu destulă grijă pădurile acestui scump pământ; le-am apărat și le-am sporit, le-am mărit întinderea, le-am îmbunătățit calitatea, le-am ridicat puterea de creștere. Iar acolo unde nu a fost pădure care să ajute la nevoile sale poporul, am creiat cu osteneală păduri noi care să lupte cu ariditatea ținuturilor și să ajute chiar și apărarea țării.

S'ar fi putut face mai mult? Poate da.

Ce mai este de făcut, vom face când soarele dreptății românești va străluci din nou neamului nostru iar întregit.

Dar să știm că dreptatea nu vine singură la cel ce o are și nici nu rămâne la cel ce nu știe să o apere.

REV. PĂD.

**Din lucrările Institutului de  
Cercetări Silvice**

**CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI  
FÂNETELOR DE MUNTE  
[ZĂGANUL (PRAHOVA) ȘI BABARUNCA (BRAȘOV)]**

de Ing. AT. HARALAMB și P. CRETZOIU

Intr'un număr precedent al Revistei Pădurilor <sup>1)</sup> am publicat o listă de plante cari intră în compunerea unor fânețe situate pe teritoriul satului Cheia din județul Prahova, cel mai nordic sat pe Valea Teleajenului.

În contribuția de față dăm lista plantelor recoltate de noi din alte două puncte.

a) Prima a rezultat dintr'o fâneță situată în același cadru geografic ca și cele din articolul precedent: versantul meridional al potcoavei muntoase cunoscută sub numele de masivul Ciucașului. Deci tot la Cheia ca și în cazul primei contribuțiuni. Cum poziția geografică a acestei localități, am precizat-o atunci, nu mai găsim necesar să revenim acum. De data aceasta, fâneța se găsește pe pârâul Tâmpa afluent al Teleajenului, mai sus de mănăstirea Cheia, la poalele muntelui Zăganul, locul fiind cunoscut sub numele de fânețele Zăganului. Aceste fânețe au fost create prin defrișarea pădurii de fag, situată aici pe un teren așezat cu o foarte ușoară înclinare. Din această cauză, terenul prezintă în unele părți un caracter apătos. Recoltarea s'a făcut de pe o suprafață de circa 2 ha la data de 30 Iulie 1940, timp când, în acest an excepțional de umed, a început cositul fânului. Altitudinea locului este de circa 900 m. Expoziție vestică.

1) At. Haralamb și P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânetelor de munte (Cheia-Prahova). Revista Pădurilor Nr. 1/1940, pag. 12—15.

b) Cel de al doilea punct este situat pe versantul septentrional (ardelean) al masivului Ciucașului și anume la poalele muntelui Tesla. Locul, cunoscut sub numele de Babarunca, se găsește pe traseul șoselei naționale Ploești-Pasul Bratocea-Satulung-Brașov, la 6 km depărtare de pasul Bratocea. Fânețele ocupă aici împreună cu cele 3—4 așezări omenești, o întindere de câteva ha. Au rezultat din defrișarea poalelor pădurii de fag ale muntelui Tesla. Terenul este ușor înclinat spre Vest, fiind destul de bine drenat, cu excepția câtorva puncte ceva mai umede. Altitudinea locului este de 950 m. Recoltarea s'a făcut de noi în ziua de 1 August 1940, de pe o suprafață de circa 2 ha.

Dăm, pentru fiecare punct în parte, lista plantelor culese:

#### FÂNEAȚA ZĂGANULUI

##### Fam. Graminaceae

*Phleum pratense* L. ssp. *nodosum* (L.) Schreb.

*Holcus lanatus* L.

*Agrostis alba* L.

*Bromus hordaceus* L.

*Anthoxanthum odoratum* L.

*Cynosurus cristatus* L.

*Briza media* L.

*Dactylis glomerata* L.

*Lolium perenne* L.

*Deschampsia caespitosa* P. B.

*Agrostis tenuis* Sibth.

##### Fam. Cyperaceae

*Eriophorum angustifolium* Roth.

*Carex glauca* Murr. var. *dinarica* Heuff.

*Carex remota* L.

*Carex divulsa* Good. ssp. *Chaberti* F. Schultz.

##### Fam. Juncaceae

*Juncus effusus* L.

*Juncus articulatus* L.

##### Fam. Liliaceae

*Colchicum autumnale* L.

**Fam. Orchidaceae**

- Orchis maculatus L.
- Gymnadenia conopea R. Br.
- Epipactis palustris (L.) Cr.

**Fam. Polygonaceae**

- Rumex acetosella L.

**Fam. Caryophyllaceae**

- Lychnis flos-cuculi L.
- Dianthus giganteus D'Urv.

**Fam. Ranunculaceae**

- Ranunculus acer L.
- Caltha laeta Sch. N. Ky.

**Fam. Rosaceae**

- Spiraea ulmaria L.
- Alchemilla mollis (Bus.) Rothm.

**Fam. Leguminosae**

- Vicia silvatica L.
- Trifolium strepens Cr.
- Ononis hircina Jaq.
- Lathyrus pratensis L.
- Lotus corniculatus L.

**Fam. Lythraceae**

- Lythrum salicaria L. var. tomentosa (Mill.) DC.

**Fam. Cistaceae**

- Helianthemum nummularium (L.) Dum.

**Fam. Violaceae**

- Viola persicifolia Roth.

**Fam. Umbelliferae**

- Pastinaca sativa L.
- Carum carvi L.
- Angelica silvestris L.
- Daucus carotta L.
- Pimpinella major (L.) Huds.

**Fam. Guttiferae**

- Hypericum hirsutum L.

**Fam. Primulaceae**

- Lysimachia vulgaris L.

**Fam. Borraginaceae***Myosotis montana* Bess.**Fam. Labiatae***Prunella vulgaris* L.*Stachys officinalis* (L.) Trev.**Fam. Scrophulariaceae***Scrophularia nodosa* L.*Alectorolophus Borbasii* Dörfel.*Alectorolophus crista-galli* (L.) M. B.*Alectorolophus major* Rchb.**Fam. Plantaginaceae***Plantago media* L.**Fam. Rubiaceae***Galium verrum* L.**Fam. Campanulaceae***Campanula abietina* Gris.*Campanula glomerata* L.**Fam. Compositae***Achillea stricta* Schleich.*Gnaphalium norvegicum* Gunn.*Chrysanthemum leucanthemum* L.*Cirsium palustre* (L.) Scop.*Cirsium oleraceum* L.*Lampsana communis* L.*Cychorium intybus* L.*Centaurea pseudophrygia* C. A. M.*Centaurea pseudophrygia* f. *alpicola* Gugl.*Hieracium pilosella* L.

## FANEATA BABARUNCA

**Fam. Equisetaceae***Equisetum arvense* L.**Fam. Graminaceae***Agropyrum intermedium* (Host.) P. B. ssp. *glaucum* (Desf.)

R. et S.

*Phleum pratense* L.*Nardus stricta* L.

- Bromus commutatus* Schrad.  
*Cynosurus cristatus* L.  
*Briza media* L.  
*Anthoxanthum odoratum* L.  
*Holcus lanatus* L.  
*Deschampsia caespitosa* P. B.  
*Agrostis alba* L.  
*Dactylis glomerata* L.
- Fam. Cyperaceae  
*Eriophorum latifolium* Hoppe.
- Fam. Liliaceae  
*Colchicum autumnale* L.
- Fam. Orchidaceae  
*Orchis maculatus* L.  
*Gymnadenia conopea* R. Br.
- Fam. Polygonaceae  
*Rumex acetosella* L.
- Fam. Caryophyllaceae  
*Stellaria graminea* L. var. *Barthiana* (Schur.) Simk.
- Fam. Rosaceae  
*Spiraea ulmaria* L.
- Fam. Leguminosae  
*Lotus corniculatus* L.  
*Ononis semihircina* Simk.  
*Lathyrus pratensis* L.  
*Onobrychis viciaefolia* Scop.  
*Anthyllis vulneraria* L.  
*Trifolium pratense* L.  
*Trifolium montanum* L.  
*Trifolium alpestre* L.  
*Trifolium pannonicum* Jacq.
- Fam. Polygalaceae  
*Polygala vulgaris* L.
- Fam. Violaceae  
*Viola tricolor* L.
- Fam. Umbellaceae  
*Carum carvi* L.  
*Pimpinella saxifraga* L.

- Peucedanum cervaria* (L.) Lap.  
Fam. Convolvulaceae  
*Convolvulus arvensis* L.  
Fam. Borraginaceae  
*Echium vulgare* L.  
*Symphytum officinale* L.  
Fam. Labiatae  
*Mentha longifolia* L.  
*Salvia nemorosa* L.  
*Salvia verticillata* L.  
*Prunella vulgaris* L.  
Fam. Scrophulariaceae  
*Alectorolophus major* Rchb.  
*Euphrasia stricta* Host.  
Fam. Rubiaceae  
*Galium verrum* L.  
Fam. Dipsaceae  
*Knautia arvensis* (L.) Coult.  
*Knautia dipsacifolia* (Host.) Gr. et Godr.  
Fam. Campanulaceae  
*Campanula glomerata* L.  
*Campanula abietina* Gris.  
*Campanula pseudolanceolata* Pant.  
Fam. Composaceae  
*Centaurea pseudophrygia* C. A. M.  
*Centaurea pseudophrygia* f. *praticola* Gugl.  
*Tussilago farfara* L.  
*Crepis biennis* L.  
*Cichorium intybus* L.  
*Chrysanthemum leucanthemum* L.  
*Cirsium arvense* (L.) Scop.  
*Cirsium oleraceum* L.  
*Leontodon hispidus* L.  
*Leontodon asper* (W. et K.) Poir.  
*Carlina acaulis* L.

\*

La data amintită, am recoltat deci 64 specii din fâneța Zăganului și 59 din fâneța de la Babarunca; deci un număr dublu decât cele din prima noastră contribuție.



Ne găsim așa dar în fața unui apreciabil lot de plante. Gramineele și leguminoasele, plante prin excelență furajere, sunt bine reprezentate în ambele locuri și mai ales la Babarunca. În amândouă locurile se simte prezența florei de pădure. În fâneața dela Zăganul speciile de umezeală sunt mai numeroase, ceea ce trădează caracterul mai apătos al terenului. Ambele fânețe sunt socotite de calitate bună.

*Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.*

*Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.*

Les auteurs continuent à donner deux autres listes de plantes qui entrent dans la composition des prairies naturelles de la région montagneuse des Carpathes Méridionales. Une relevée est prise sur le versant Sud, dans le département Prahova, l'autre sur le versant Nord, dans le département Braşov.

## CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN  
(Vișeu de Jos)

### IV.

*Sorbus torminalis* (L.) Cr. În enumerarea plantelor vasculare, Ludovic Wagner semnalează <sup>1)</sup> această specie la mănăstirea Peri unde a fost reședința primilor episcopi romani. Fekete-Blattny în lucrarea lor geobotanică <sup>2)</sup>, când este vorba de Carpații nordestici, îl amintesc la Teicu și Peri. Deci în ambele lucrări nu se face mențiune de nici-o localitate din Maramureșul românesc unde să-l fi găsit. Alți autori, deosemena nu-l amintesc.

Specia aceasta există totuși; din întâmplare am descoperit în Vișeu de Jos, în anul 1937, patru exemplare. Unul în valea Sorii pe o expoziție nordică, la 581 m altitudine. Alte două exemplare le-am aflat pe Dealuți, la expoziție estică și 603 m altitudine.

Cel de al patrulea exemplar, l-am găsit în valea Libeului, la 771 m altitudine, expus spre Sud. Solul este format pe ardezie carpatică.

În hotarul comunei Bacicoiel am aflat un exemplar pe Dealuți, la 574 m altitudine, expus spre Est.

Toate aceste exemplare nu au atins 8 m înălțime.

În hotarul comunei Leordina am aflat însă exemplare care depășesc 8 m înălțime. Astfel se găsesc mai multe exemplare în valea Cucului, la 782 m, expuse spre West și Sud, în pădurea de gorun de sub Palten <sup>3)</sup>.

De aici trece în hotarul comunei Ruscova unde devine comun, putându-se observa ușor.

1) Maramaros vármegye egyetemes leírása, 1876.

2) Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate.

3) Această pădure este amintită în opul Fekete-Blattny (în redac-tarea ungurească la pag. 315).

Spre Poienele de sub munte pătrunde până la Bilipotoc. Aici, la 683 m altitudine, pe o expoziție sudestică, am descoperit un exemplar care la înălțimea pieptului avea 33 cm în diametru și 13 m înălțime.

Dela Ruscova sub Vivodni — unde am găsit exemplare pitice la 735 m altitudine, la expoziție sudică — trece în hotarul comunei Petrova unde pătrunde în Frunișaua până la moara lui Filipciuc.

De aici trece în hotarul comunei Bistra, unde îl găsim la Runcu. Mai multe exemplare se întâlnesc însă sub Tacarnia unde atinge cel mai înalt punct din Maramureș. Are aici 805 m altitudine, la expoziție sudică. Solul este de natură calcaroasă.

Dela Bacicioiei spre Iza, trece la Dragomirești unde se găsește pe Dumbrava, la 692 m și expoziție sudică.

De aici în jos, nu am mai dat peste el — nici la Cuhea, nici la Scud unde sunt păduri de gorun. Numai în hotarul comunei Rozavlea pe Valea Sălța am găsit câteva exemplare la 514 m altitudine și expoziție vestică.

De aici încolo spre Mara către Gutâiu nu am avut posibilitate să-l urmăresc.

Trebue să precizez că în Maramureș acest scoruș se găsește numai în zona pădurii de Quercinee.

*Calluna vulgaris* (L.) Hull. În Maramureș este cunoscută numai din două localități. Prima este din Borșa, unde am recoltat-o în anul 1926 de pe muntele Ceremos. Locul avea 1747 m altitudine și expoziție estică. A doua stațiune se află în hotarul comunei Budești acolo unde trece șoseaua națională spre Capnic imediat lângă hotarul județului. Expoziția acestui loc este nordică, iar altitudinea 1130 m.

*Juniperus communis* L. Date geobotanice asupra acestei specii, privind existența lui în valea Vișeuului, nu găsim nici în L. Wagner <sup>1)</sup>, nici în Fekete-Blattny <sup>2)</sup>. În Maramureș această specie este cunoscută în popor sub numele de jneapăn. Există totuși sporadic; mai numeros însă se întâlnește numai în patru locuri. La Borșa pe Gruieți în drumul spre Pietrosu, până la altitudinea de 985 m la expoziție nordică. Aici în

1) Maramoros vármegeye egyetemes lefrasa 1876.

2) Verbreitung der forstlich wichtigen. 1913.

marginea drumului am numărat 63 de tufe; ultimul exemplar se găsește deasupra Runcului Pietrosului la 1187 m, expus spre Nord.

L'am mai găsit pe vârful Gurgietului la 997 m altitudine, expus spre Nord.

În Moisei pe valea Dragașului (malul stâng al râului Vișeu) în sus spre Măgura, ici și colo, câte un exemplar. Expoziția văii este nordică, iar altitudinea 722 m. De aici, coborând spre lanul Ștepan, este rar, diseminat, până în șoseaua națională.

Pe malul drept al Vișeului, în valea Mutuiului sunt 13 exemplare mari cu 2—2,5 m înălțime, pe lângă altele de talie mai mică. Expoziția văii este sudică, iar altitudinea locului 876 m.

În Vișeu de Sus pe Plai am găsit mai multe exemplare (circa 200). Expoziție vestică; altitudine 1070 m.

În valea Sasului am aflat trei exemplare la expoziție estică și altitudine 535 m.

În Vișeu de Mijloc singurul exemplar l-am văzut la gura văii Vinului, având peste 2 metri înălțime. Expoziția văii sudică. Altitudinea 488 m.

În Vișeu de Jos, un exemplar în valea Morii. Expoziție vestică. Altitudine 511 m.

În Leordina, Petrova și Bistra n'am întâlnit nici-un exemplar.

În Ruscova în valea Hodorovița și spre Vivodni sunt mai multe exemplare. Expoziție sud-estică. Altitudine 537 m.

În Repedea, nici-un exemplar.

În Poenile de sub Munte, pe Hecica, multe exemplare (50—70 bucăți). Expoziția estică. Altitudinea 588 m.

Urcând pe muntele Pecialo, lângă drum, pe poieni, se găsesc câteva exemplare, la expoziția nord-vestică și alt. 977 m. Din cele de mai sus, putem deci conchide că în Maramureș și în special în valea Vișeului, *Juniperus communis* este slab reprezentat.

Bogat reprezentat l-am întâlnit (și literatura îl menționează) între Gutâiu și Căliman de lângă Țibleș pe hotarul județelor Maramureș-Someș.

*Cornus mas* L. Numit în popor cornițe. Celelalte specii (*C. sanguinea*) i se zice sângerel. Dela Lunca-Costiu-

Borșana, în jos, nu-i rară. În literatură, numai L. Wagner îl amintește din Rona de Sus. Pe apa Vișeului, ultima stațiune se află în Leordina la Buza Usoiului, unde am descoperit un exemplar bătrân de 4 m înălțime și 13 cm diametru la tulpină. Expoziție W—SW. Altitudinea 675 m. Un alt exemplar am întâlnit în Sdeab, cu mult mai jos decât primul. De aici trece la Rozavlea. Imediat lângă comună în pădurea de pin silvestru sunt mai multe exemplare, la expoziție sudică, altitudinea locului fiind 431 m. Dela Văleni încolo, pe Mara, spre comunele Cornești-Budești-Breb îl găsim pe multe răzoare. Dela Budești-Breb-Crăcești spre Gutâiu în sus nu am avut posibilitate să-l urmăresc.

#### *Crataegus oxyacantha* L. și *Craegus monogyna* Jacq.

În lucrarea lui Fekete-Blattny, mai sus pomenită, aceste două specii sunt amintite laolaltă, iar nu separat. În ce privește răspândirea lor, în Maramureș, este o mare deosebire între *monogyna* și *oxyacantha*; ultimul crește numai în regiunile calde. L-am găsit la Sighet pe Dobaies, la expoziție sudică și 301 m altitudine. În Costini la Seneș cu expoziție sudestică și la 381 m altitudine. La Virișmort pe pășunea comunală la expoziție nordică și 315 m altitudine. În alte părți spre Borsand-Bacicioiu Mare-Petrovanu nu am dat peste el, deși l-am căutat atent. De multe ori lângă *Cr. oxyacantha* se găsește imediat și *Cr. monogyna*.

Socotesc că datele privind maximum de altitudine atins, din lucrarea lui Fekete-Blattny se potrivesc numai pentru *Cr. monogyna*.

*Sambucus racemosa* L. Cel mai înalt punct unde l-am găsit a fost Pietrosul Mare din Borșa, sub Ezer, la 1503 m altitudine, la expoziție nordică. De acolo în jos, se găsește în toate părțile. Către toamnă se poate observa bine, căci fructele lui sunt roșii.

La Vișeu de Sus l-am întâlnit lângă apa Vișeului la gura văii Broaștei. La Bistra se poate vedea lângă șoseaua

națională acolo unde traversează calea ferată. Expoziția este nordestică și altitudinea locului 372 m.

Cel mai jos punct este pe malul Tisei pe hotarul comunei Ronișoara la gura văii Jnurovnei. Expoziție nordică și altitudine 335 m.

*Populus nigra* L. Din literatura botanică de până acum rezultă că în Maramureș, această specie pătrunde numai până la Buștina. Am găsit însă mai multe exemplare, groase de 3 m în diametru, la Sarasău în zăvoiul mare de pe malul stâng al Tisei. Grosimea lor nu le poate tăgădui spontaneitatea. Oamenii bătrâni din regiune pretind același lucru.

La Sighet-Bacicioiu Mare-Bârsana sunt mai multe exemplare de dimensiuni foarte mari.

În Valea Vișeului, Rozavlea, Vișeul de mijloc la gura văii Vinului, am găsit mai multe exemplare înalte de 10—17 m. La Vișeul de Jos, Vișeul de Sus, Dragomirești, Săliște, sunt exemplare mai tinere sub 8 m înălțime. Pe toți aceștia îi socotesc însă introduși, cu atât mai mult cu cât știu că la Vișeul de Jos, Vișeul de Sus, Dragomirești și Săliște, cu prilejul regulării cursului apelor Vișeul și Iza, s'au folosit fascine și țărâși de plop aduși din alte părți.

*Salix silesiaca* Willd. Până acum, pe valea Vișeului, punctul cel mai de jos cunoscut era gura văii Știopului în Vișeul de Sus, la 526 m altitudine și expoziție vestică.

În Maramureș această specie de salcie are, față de celelalte specii de salcie, aria de răspândire cea mai mare. Pe Pietrosul Mare din Borșa, am găsit două exemplare deasupra Turnului Roșu pe pereți stâncoși, la expoziție estică și 2123 m altitudine. La această înălțime, pe Pietrosul Mare, Jneapănul (*Pinus montana*) devine pitic și numai în formă de petece mici. De aici în sus începe regiunea unde vegetează *Salix herbacea* L.

În Maramureș există următoarele specii de salcie: *Salix reticulata* L., *S. retusa* L. ssp. *Kihaibeliana* Willd., *S. herbacea* L., *S. alba* L., *S. babylonica* L. (cultivată), *S. fragilis* L., *S.*

*S. triandra* L., *S. purpurea* L., *S. elaeagnos* Scop., *S. hastata* L.,  
*S. phyllicifolia* L., *S. viminalis* L., *S. cinerea* L., *S. aurita* L.,  
*Salix capraea* L. și *S. silesiaca* Willd.

*Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirktes.*

*Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.*

Une nouvelle contribution qui enrichit les données connues jusqu'à présent sur la présence et la répartition de quelques espèces ligneuses de la flore du Maramureș, la région la plus septentrionale de la Roumanie. Il s'agit de: *Sorbus torminalis* (L.) Cr., *Calluna vulgaris* (L.) Hull., *Juniperus communis* L., *Cornus mas* L., *Crataegus monogyna* Jacq. et *Cr. oxyacantha* L., *Populus nigra* L., *Salix silesiaca* Willd., et *Sambucus racemosa* L.

În rândurile ce urmează vreau să atrag atențiunea asupra a două plante din flora țării noastre, puțin cunoscute și a căror arie geografică va trebui încă precizată. Este vorba de un hibrid din genul *Pyrus* și de o specie de *Silene*.

1) *Pyrus communis* L. var. *achras* (Gaertn.) Wallr. × *Pyrus elaeagrifolius* Pall. = *Pyrus babadagensis* Prod., Flora, ed. II, vol. I, p. 446.

Acest hibrid, cu caractere intermediare între cele două specii, a fost găsit de mine între părinți, în pădurea Comana (Jud. Vlașca), la „Crucea-lui-Gligore“, în marginea pădurii lângă drum. Până acum era cunoscut numai dela Babadag.

Prin indicațiunea acestui hibrid dela Comana, trebuie notată deci și prezența speciei *Pyrus elaeagrifolius* Pall., pe care l-am găsit în aceeași stațiune în câteva exemplare, pentru Nordul județului Vlașca; mai e cunoscut dela Sud de pădurea Comana, din pădurea Băneasa, de unde a fost colectat de D-l Prof. C. C. Georgescu.

2) *Silene Csereii* Baumg.

Această frumoasă specie de *Silene*, destul de bine deosebită de *Silene vulgaris* Garcke prin carpoforul mult mai scurt decât capsula, petalele de culoare sanguinee și frunzele aproape cartilaginoase, a fost găsită și recoltată de mine în munții Bucegi, sub muchea platoului muntelui Jepii-Mari, deasupra primelor începuturi ale firelor văii Urlătoarea, în locuri umbroase și stâncoase pe conglomerat, printre următoarele plante: *Gentiana lutea* L., *Libanotis humilis* Schur, *Pinus montana* Mill., *Aconitum lasianthum* Rchb., ș. a., la cca 2000 m.

*Silene Csereii* Baumg. e o specie nouă pentru flora munților Bucegi. Mai e cunoscută de altfel din multe puncte din țară: Basarabia, Moldova, partea vestică a Transilvaniei și din Banat.

#### Résumé.

#### Zusammenfassung.

Ein neuer Fundort wird für *Pyrus babadagensis* Prod. (= *P. communis* L. var. *achras* Wallr. × *Pyrus elaeagrifolius* Pall.) und für *Silene Csereii* Baumg. angegeben.



---

---

# COMENTARII—INSEMNA RI

---

---

## BASARABIA ŞI INGEMÂNAREA SA IN CUPRINSUL ROMÂNESC DE VIEŢUIRE PUNCTUL DE VEDERE FORESTIER

de ILIE C. DEMETRESCU  
din

Institutul de Cercetări şi Experimentaţie  
forestieră. Bucureşti

### Introducere

De câţiva ani, de când vântul autarchiei economice bân-  
tuie mai cu tărie anumite părţi ale lumii, se vorbeşte cu  
crescândă stăruinţă despre aşa zisele spaţii vitale, economice  
raţionale sau, cum le-am putea numi mai pe româneşte, despre  
cuprinsurile de vieţuire economică naţională. In acest fel, se  
voeşte a se pune în lumină dependenţa economică reciprocă  
sau chiar unilaterală a unor grupe de ţări sau ţinuturi şi tot-  
odată nevoia de întregire politică mai mult sau mai puţin măr-  
turisită a acestora sub o anumită stăpânire.

Atunci când unele State ridică pretenţiuni de dominare  
politică asupra altor ţări în numele acestei idei de spaţiu de  
vieţuire, cu atât mai mult suntem noi, nu numai îndreptăţiţi,  
dar chiar şi îndatoraţi să ne întrebăm şi să cercetăm, în ce mă-  
sură intră diferitele ţinuturi româneşti în alcătuirea spaţiului  
nostru de vieţuire economică şi naţională.

Intâmplarea face ca să mi se pună o atare preocupare cu  
privire la Basarabia şi anume din punct de vedere forestier<sup>1)</sup>.

Pentru a da deslegare mulţumitoare lucrului, adică pentru  
a arăta în ce măsură este acest frumos ţinut românesc inde-

---

1) Lucrarea de faţă a fost cerută oficial, fiind pregătită cu puţine  
zile înainte de actul tragic dela 28 Iunie a. c.

pendent sau dependent de alte ținuturi românești sau străine, va trebui să ne oprim pe deoparte asupra izvoarelor proprii de produse forestiere, iar pe de alta, asupra măsurii în care dă în afară din produsele sale forestiere, sau primește din cele ale altor ținuturi românești sau străine. Apoi, va trebui să facem o oarecare paralelă între felul cum se prezentau lucrurile înainte de Unirea din 1918 și după această dată hotărâtoare a destinului provinciei noastre de peste Prut.

Ceeace ne interesează aici dintre aceste produse, este lemnul, ca fiind cu mult produsul forestier principal și apoi, practic, singurul care constituie obiect de schimb și deci determinant al unei dependențe oarecare între ținuturi mai îndepărtate.

## I.

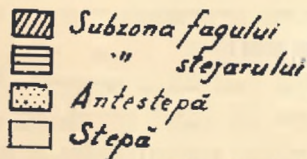
### Izvoare de produse forestiere în Basarabia

În privința vegetației forestiere naturale, Basarabia ocupă un loc de trecere între ținuturile de stepă, adică lipsite de păduri naturale, ale Ucrainei, din răsăritul său și cele mai mult sau mai puțin păduroase ale Bucovinei și Moldovei, dela apusul său. Condițiunile staționale și anume, cu deosebire, cele de climă, având, în general, un caracter continental excesiv, fac ca pe pământul Basarabiei să se ducă luptă aprigă între formațiunile arborescente de pădure plină și cele de ierburi de stepă. În cele mai multe părți, cum sunt mai ales, cele din sudul provinciei și apoi cele din mijlocul jumătății nordice, stăpânește stepa curată (Bugeacul și stepa Bălților). Către centru și extremitatea nordică, dimpotrivă, aflăm păduri propriu zise (Lăpușna-Orheiul și Hotinul-Soroca); deasemenea dealungul Prutului și Nistrului, în câteva grupe. Între acestea se interpune o fâșie mai mult sau mai puțin lată de ținuturi, în care arborii deși pot crește în mod natural, nu au desimea și viçoarea și nu constituie întinderea trebuitoare spre a putea fi socotiți ca pădure. Atari ținuturi, având un caracter de trecere între stepa adevărată și pădurea adevărată, poartă denumirea de antestepă sau de stepă cu buchete de arbori, ori chiar de stepă cu petice de pădure.

După calculele D-lui Profesor Dr. D. A. Sburlan <sup>2)</sup>, sprijinite pe studii de geografie vegetală, pădurea n'ar fi ocupat, în starea naturală, decât cca. 1.240.000 ha, adică ceva sub 28%, în timp ce stepei i-ar fi revenit restul de cca. 3.200.000 ha, sau 72% din întinderea totală a Basarabiei. Nici-o provincie românească nu este atât de săracă în păduri. Pentru țara întreagă, procentele ocupate de cele două grupe de ținuturi (pădure și stepă se inversează aproape: 70% pădure, față de 30% stepă. În Bucovina, pădurea ar deține, în stare naturală, 96%, iar stepa numai 4%.

*Zonele de vegetație lemnoasă  
din*

*Basarabia*



(Din Sburlan: Holzproduktion... Pag. 9).

Pădurile basarabene țin, aproape în totalitatea lor, de subzona stejarilor. O oarecare abatere o constituie un mic sâmbure de fag din centrul provinciei și alți doi din Hotin; apoi micile păduri de sălcii și plopi din luncile Prutului și Nistrului. Pădurile obișnuite, adică cele aparținătoare de subzona stejarilor conțin, în afară de cele câteva neamuri de stejar, și alte

2) Din lucrarea: Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Sibiu, 1933.

neamuri de foioase, cum sunt, mai ales, carpinul, teiul, frasinul, ulmul și altele. Rășinoasele nu cresc dela sine în Basarabia. Alături de pădurile naturale amintite au fost înființate în ultimile decenii mai multe păduri, în mare parte de salcâm, cu deosebire prin plantațiuni.

În decursul vremurilor, pădurile basarabene, și așa destul de puține, au suferit — ca pretutindeni în lume — neîncetate strămătorări, din partea pășunatului cu vitele, a tăerilor neregulate și a culturilor agricole. Toate acestea au adus vătămări grele pădurilor respective și cu atât mai mult, cu cât puterea lor de creștere este, în general, slabă, în condițiunile date de climă aspră.

Sub stăpânirea rusească (1812—1918), pădurile Basarabiei se aflau în cea mai mare parte (83%) în mâinile particularilor și anume a marilor stăpânitori de moșii. Statul nu deținea, prin 1890, decât ceva sub 6% din totalul pădurilor<sup>3)</sup>. În asemenea împrejurări, nu ne putem aștepta la o bună îngrijire și cultură a pădurilor, cu atât mai mult, cu cât proprietarii își arendau, de cele mai adesea ori, moșiile cu păduri cu tot. La acestea trebuie să adăugăm și faptul că legile silvice erau foarte îngăduitoare și foarte respectoase pentru dreptul de proprietate particulară a marilor boeri, mai ales. Până către 1888, libertatea proprietarilor de păduri nu era, practic, întru nimic îngrădită. Abia după intrarea în vigoare a legii pentru protecția pădurilor, din 1888, se pune oarecare opreliște libertății proprietarilor. De fapt, obiectivul principal al legii îl constituie pădurile de protecție, relativ puține în Basarabia (abia cca. 30%). În rest, se prescriau anumite îngrădeli la defrișarea (defrișarea) și pășunatul pădurilor, cari însă prezentau atâtea spărturi încât, practic, pot fi socotite ca și inexistente. Între altele, îngăduința defrișerilor pentru plantațiuni de pomi roditori și viță de vie, a deschis poartă largă tuturor distrugerilor. Date fiind împrejurările prilenice de desfacere a fructelor, strugurilor și vinului în Rusia țaristă, proprietarii de păduri găseau mai de folos pentru ei de a defrișa pădurile și a schimba pământul gras de pădure în grădini de pomi și vii. Deosebit de aceasta, puterea de vegetație și capacitatea de producțiune a pădurilor rămase de pe urma neîncetatei defrișeri

3) După datele din lucrarea Friedrich von Arnold: *Russlands Wald*. Berlin, 1893, Pag. 42.

au suferit grele lovituri prin pășunatul peste măsură al vitelor și prin tăeri neregulate. În această ultimă privință, proprietarii particulari, doritori de cât mai mari și dese venituri, practicau tăeri la vârste din ce în ce mai mici ale pădurilor. Mai ales în anii răi agricoli, ochii și nădejdile tuturor se îndreptau către păduri. Urmarea a fost o continuă sleire a capitalului lemnos de producțiune. La toate acestea s'au adăugat, în ultimii ani de stăpânire rusească, înrâuririle nefaste ale războiului și revoluțiunii. Slăbirea organizațiilor de Stat, înlocuirea ideii de proprietate cu aceea de slobozenie, au prilejuit întinse tăeri și distrugerii de păduri de tot felul din partea populațiilor. Efectele acestor stări anarhice s'au resimțit cu atât mai mult, cu cât suprafața și capitalul lemnos al pădurilor basarabene erau și așa mult prea reduse față de numărul și nevoile populațiilor înconjurătoare.

Statisticile forestiere, cari cuprind, de fapt, numai o perioadă relativ restrânsă de timp, și anume a ultimilor 7—8 decenii, oglindesc lămurit fenomenul de continuă restrângere a suprafeței pădurilor. Cadastrul din 1850 arată o suprafață păduroasă de 365.150 ha sau 8,2% din întinderea totală a provinciei. În publicațiunile Institutului geografic militar rus, aflăm, pentru anul 1895, 251.828 ha sau 5,6%; iar în statistica noastră forestieră pentru anul 1929, numai 219.193 ha sau abia 4,9% din întinderea totală. Așa dar, în răstimpul 1850—1929, suprafața păduroasă a Basarabiei a scăzut cu cca 40%. În ceea ce privește sleirea capitalului lemnos din pădurile rămase, statistica noastră forestieră pentru anul 1929 ne arată că, în timp ce pentru întreaga Românie, pădurile de vârstele 1—40 ani, ocupă 51% din suprafața totală, în Basarabia pădurile de aceleași vârste tinere ocupă 93%. Aceasta înseamnă o mare sărăcire a capitalului lemnos. Nu putem să arătăm pe cale de cifre starea de slabă desime a pădurilor basarabene, care are drept urmare o producțiune lemnoasă mai redusă. În cercurile specialiștilor este însă știut că aceste păduri stau și în această privință cu mult în urma pădurilor din Țara întreagă. După anumite aprecieri <sup>4)</sup>, puterea de creștere lemnoasă a pădurilor basarabene ar atinge, în mijlociu numai 1,800 m<sup>3</sup> pe an și la ha față de 2,600 m<sup>3</sup> cât ar fi mijlocia pentru întreaga țară. Amin-

4) Sburian : Holzproduktion... Pag. 17.

tim că în Bucovina creșterea pădurilor este în mijlociu de 3,100 m<sup>3</sup> pe an și la hectar. După alte aprecieri <sup>5)</sup>, producțiunea lemneasă a pădurilor basarabene ar fi și mai scăzută și numai 1,600 m<sup>3</sup> pe an și la hectar. În total, ar fi vorba de o producțiune anuală de 360.000 m<sup>3</sup>, din care 70% ar reveni lemnului de foc, iar restul de 30% celui de lucru și construcții de tot felul.

Intrând sub regimul românesc, Basarabia a adus, în 1918, păduri relativ foarte puține și în cea mai mare parte secătuite, mai întâi, din pricina naturii proprietății și a regimului de îngăduință al legilor silvice rusești și apoi, și din aceea a tăerilor, pășunărilor și distrugerilor anarhice din perioada războiului și a revoluțiunii.

Pentru îndepărtarea stărilor primite, Statul Român a luat neîntârziat o întreagă serie de măsuri atât represive, cât și de ajutorare și lucrare proprie. Ele s'au continuat neîntrerupt și se continuă și astăzi cu hotărâre.

Primele măsuri ale autorităților românești, au fost de a pune opreliște folosințelor anarhice ale pădurilor și a întrona progresiv ordinea. După aceea, aproape totalitatea pădurilor a fost trecută în proprietate de Stat, ca urmare a aplicării legilor de reformă agrară. Numai un rest neînsemnat de 9% din suprafața totală (și anume cca. 20.000 ha) a fost lăsat mai departe, în proprietatea răzășească, fiind format din păduri mărunte, greu de administrat și de interes prea local. În acest fel, s'au creiat cele mai bune condițiuni pentru o cultură forestieră mai avansată, știut fiind că Statul, ca apărător al intereselor obștești, este cel mai în măsură să păstreze și să îngrijească pădurile, potrivit intereselor amintite.

În Iulie 1921, a fost prezentat Parlamentului român un proiect de lege în a cărui expunere de motive se puteau citi rândurile: „Actualul cod silvic rus, care se aplică în Basarabia, conține dispozițiuni cari sunt de natură a împiedica o bună gospodărie silvică“.

„Pădurile din Basarabia se găsesc într'o stare deplorabilă și a continua mai departe aplicarea regimului codului rus, riscăm a compromite cu desăvârșire viitorul pădurilor, deaceia

5) Ostianu: Problema lemnului de foc în Basarabia, 1931.

am crezut că este necesar a se aplica codicele silvice din vechiul regat“.

Intr'adevăr, Parlamentul a adoptat proiectul de lege propus, format dintr'un singur articol. Astfel se desființează legislația silvică rusească și se introduce cea românească, cu începere dela 1 Mai 1922. Basarabia este prima provincie românească care și-a unificat legislația silvică cu a Vechiului Regat. Deosebit de codul silvic și de legile sale modificatoare, toate celelalte legi silvice votate în urmă, se aplică, bine înțeles și în Basarabia, fără nici-o diferență. În acest fel, regimul silvic prescriș pentru gospodărirea pădurilor a devenit din ce în ce mai aspru și mai potrivit cu interesele obștești. Defrișarea pădurilor este oprită aproape cu totul; deasemenea pășunatul cu vitele stricător. Tăierea lor nu poate fi făcută decât cu învoirea autorităților și numai după ce s'au luat toate măsurile ca părțile de pădure tăiate să fie nemijlocit reîmpădurite.

Deosebit de toate acestea, administrația silvică românească a săvârșit lucrări întinse de îmbunătățire a pădurilor basarabene, prin cultură proprie.

De unde sub stăpânirea rusească, pădurile respective erau tăiate la vârste relativ mici, de crâng<sup>6)</sup>), sub cea românească s'a trecut cu hotărîre la o ridicare continuă a vârstelor de tăere, cu gândul de a se mări capitalul lemnos de producțiune și de a se obține nu numai lemn de foc, ci și de lucru și construcție. Până în 1935, din pădurile Statului, peste 60.000 ha erau cultivate în regimul codrului, adică pentru vârste mari, în jurul sau peste 100 ani. Restul de cca. 137.000 ha se cultivau în crâng simplu sau crâng compus, adică la vârste mai reduse. De atunci, suprafața de pădure de cultivat în codru a fost continuu mărită, pe socoteala celei de crâng. Deosebit de aceasta, multe suprafețe de păduri au fost puse la odihnă (trecute în perioada de așteptare), spre a se reface după devastările și tăerile prea dese din trecut. Până în 1930, acestea atingeau 27.000 ha sau peste 14% din suprafața păduroasă a Statului. Apoi, chiar și în cuprinsul pădurilor puse în exploatare, tăerile s'au fixat mai prejos decât cele ce ar fi trebuit după socoteali (în 1930, 4087 ha față de 5.150 ha, în pădurile Statului).

6) „...în anul 1918 pădurile cu arborete mai în vârstă de 40—50 ani erau o raritate în Basarabia“ (Colpacci Grigore: Contribuțiuni la studiul economiei forestiere..., Pag. 69).

Prin atari măsuri, se urmărește — cum am mai spus — mărirea capitalului lemnos de pretutindeni și obținerea și de lemn de lucru și construcțiune. Dar, pe de altă parte, se reduce, deocamdată, cantitatea de lemn de tăiat. Cu alte cuvinte, se fac economisiri în vederea unei mai bune producțiuni viitoare. O atare măsură n'a putut fi luată decât de prin 1924/25, adică de când s'a îmbunătățit situația căilor de transport și aprovizionarea cu lemn din alte provincii românești.

Lucrări de împădurire s'au făcut și sub regimul rusesc, cu începere de pe la jumătatea secolului al XIX-lea. Până la începerea războiului mondial (1914), se plantase, în total, suprafața de 1.700 ha. Rezultatele acestor lucrări sunt îndoelnice. După războiu, administrația silvică românească a luat măsuri viguroase pentru lărgirea suprafeței pădurilor, la împlinirea rariștilor și golurilor prin împădurire artificială. Din 1919 și până în vara anului 1936, adică în răstimp de 18 ani, se plantase în total, suprafața efectivă de 27.500 ha. În mijlociu ar veni pentru fiecare an cca. 1.500 ha, ceea ce face aproape cam cât s'a plantat sub regimul rus în 60 ani. Lucrarea este în neîntreruptă creștere. Astfel, în anul 1935, s'a plantat suprafața efectivă de 4.300 ha, iar în primăvara anului următor, de cca. 3.500 ha. Din suprafața totală de mai sus, cca. 14.000 ha sunt arborete noi înființate, iar restul împliniri și refaceri de arborete degradate. Pe lângă această simplă creștere a suprafeței păduroase, s'a ajuns la mari câștiguri și în privința calității lucrărilor, pe temeiul învățămintelor din trecut și a obișnuinței. De unde la început se făceau plantațiuni numai cu salcâm, astăzi se păsește din ce în ce mai hotărît către păduri constituite din specii forestiere locale sau potrivite locului, atât prin plantațiuni cât și prin semănături deadreptul. Spre acest sfârșit, se depun stăruințe mari, de câțiva ani, pentru recoltarea de semințe forestiere în păduri locale. Astfel, în perioada 1931--1935 ani, Direcția silvică din Chișinău a putut recolta anual în mijlociu, peste 25.000 kg și peste 2.300 hl semințe forestiere diverse. În 1935, recoltările respective s'au urcat la 42.000 kg și 1.130 hl, la cari trebuie să se adauge și acelea ale Inspectoratului silvic Chișinău, în cantitate de 68.000 kg și 1.730 hl, adică în total 110.000 kg și 2.860 hl semințe forestiere diverse. Apoi s'au înființat numeroase pepiniere pentru producerea puieților trebuitori la facerea plantațiilor de



păduri și pământuri netrebnice (coaste surpătoare, etc.). În 1936, suprafața pepinierelor înființate de instituțiile silvice în Basarabia, trecea de 415 ha, cu o producție anuală de peste 40.000.000 de puieți <sup>7)</sup>.

O lucrare oficială, care ne cade în mână în ultimul moment <sup>8)</sup>, arată că suprafața împădurită (din nou și completări de rariști în păduri existente), de organele silvice ale Statului în Basarabia, cu începere din 1920 și până în 1939, se urcă la 39.000 ha. În același răstimp, au fost produși 341.000.000 puieți în pepiniere silvice și s'au strâns cantitățile de 1.200.000 kg și 22.000 hl semințe.

Alături de lucrările săvârșite direct, organele silvice, în unire și cu alte autorități de Stat, au desfășurat o activitate stăruitoare de educare forestieră a populațiilor, între altele, prin acea „serbare a arborelui“, la care a luat parte, an de an, mai cu seamă, școlăria.

Marele interes pe care Statul român îl arată, în general, pădurilor Țării, se vede și din neobișnuita dezvoltare dată serviciilor sale de administrație silvică. Astăzi, avem trei administrațiuni silvice deosebite, în timp ce până acum 10 ani aveam o singură administrație. Una, zisă Administrația pădurilor Statului. O a doua: Direcția Silvică, se ocupă cu supravegherea bunei rândueli în toate pădurile Țării, de orice fel, precum și cu ameliorarea terenurilor degradate. A treia este Direcția pădurilor persoanelor juridice. Dezvoltarea mare din ultimii ani a lucrărilor de întindere și îmbunătățire a stării pădurilor se datorează și înființării acestor administrații silvice. Pe viitor, se așteaptă și mai mult dela acestea, deoarece sunt abia la începutul orânduiei lor.

Măsurile acestea hotărâte luate de autoritățile românești, vor conduce, de bună seamă, către o întărire a izvoarelor de produse forestiere și mai ales de lemn din Basarabia. Trebuie, însă, să ne ferim de a ne aștepta la efecte favorabile imediate.

---

7) Datele de mai sus privitoare la lucrările de plantațiuni sunt luate din lucrarea: Colpacci Grigore: Contribuțiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia, 1936. (Manuscris în biblioteca ICEF-ului).

8) Darea de seamă a Serviciului Refacerii Pădurilor din Direcțiunea Comercială a Pădurilor, dela *Jurn. Nr. 39.496/940*.

Până ce plantațiunile actuale să ajungă a produce lemn, vor trebui să treacă mai multe decenii. Felul cum se conduc tăerile în păduri, are drept urmare astăzi, o restrângere momentană, chiar a recoltelor anuale de lemn, în schimbul unui mai bun viitor. Este în afară de orișice îndoială că economia forestieră basarabeană se însănătoșează neconținut pentru mai buna stare materială și putem spune și sufletească a generațiilor viitoare.

## II.

### Economia lemnului în Basarabia

Așa cum s'a arătat în rândurile de mai sus, pădurile basarabene sunt relativ restrânse ca suprafață, sărace în capital lemnos și cu o creștere lemnoasă anuală redusă. În toate aceste privințe, Basarabia stă cu mult în urma oricăreia dintre provinciile istorice românești. Consecința acestor stări de lucruri a fost că de timpuriu, odată cu sporirea populațiunii, a început să se resimtă cu crescândă tărie și lipsa de lemn.

Dacă ținem seama chiar numai de întinderea pădurilor, în Basarabia revine, astăzi, pentru suta de locuitori, cam 7 ha pădure, în timp ce pentru întreaga Tară, avem peste 33 ha, iar în Bucovina 53 ha. Nevoile de produse forestiere ale locuitorilor apar și mai grele dacă luăm în considerare și celelalte părți slabe ale pădurilor basarabene, pe lângă mica lor întindere, adică: creștere redusă și capital lemnos sleit. Apoi, producțiunea lemnoasă a acestor păduri se mărginește la un redus număr de sortimente și anume dintre cele mai inferioare: lemn de foc și un foarte redus procent de lemn de lucru și construcții de mici dimensiuni, în primul rând pentru construcții rurale. Lipsește cu totul lemnul de lucru și construcție de dimensiuni mijlocii și mari și mai ales cel de rășinoase. Pentru acoperirea acelor nevoi Basarabia a devenit, cu mult înainte de Unire, un ținut de import, adică în dependență de producțiunea lemnoasă a altor ținuturi învecinate, mai bine situate, atât în această privință, ca și a căilor de transport. După calculele D-lui Inginer Silvic M. Ostianu<sup>9)</sup>, consumul

9) Problema lemnelor de foc.. Pag. 49.

total de materiale combustibile părți de arbori și plante ar echivala pentru împrejurările de prin 1930, cu aproape 3.500.000 m<sup>3</sup> lemn de foc. Din această cantitate, abia 8% (ceva peste 250.000 m<sup>3</sup>) este acoperită din producția de lemn de foc proprie a provinciei. Restul de 92% este acoperit de importul de lemn sau, mai ales, cu alte materiale proprii, ca: pae, tulpini de floarea soarelui, porumb, stuf, tizic, etc.

Desobișnuința de a folosi lemnul de foc, este așa de mare, încât autorul amintit a putut să formuleze regula:

„Populațiunea sâtească din toate colțurile Basarabiei, cu sediul la depărtări, în mediu, de peste 20 km dela păduri, arde numai materii nelemnoase <sup>10)</sup>. În atari condițiuni ar intra  $\frac{1}{4}$  a Județului Soroca,  $\frac{2}{3}$  a Jud. Bălți,  $\frac{1}{2}$  a Jud. Tighina și Cahul și în întregime Jud. Ismail și Cetatea-Albă. O gospodărie țărănească mijlocie din Nordul Basarabiei, deci dintr'un ținut relativ mai bogat în păduri, ar avea nevoie pentru un an întreg de 5.200 kg materiale nelemnoase și numai de 1.000 kg lemn pentru ars. Chiar morile, fabricile de var, etc. nu ard uneori decât materiale nelemnoase. Dacă prin atari materii combustibile complimentare, problema lemnului de foc este într'o oarecare măsură ușurată, ea devine foarte gravă în anii secetoși, mai obișnuiți în Basarabia decât în restul Țării.

În ce privește lemnul de lucru și de construcție, deși dezacordul dintre nevoi și producțiunea proprie este cel puțin tot atât de mare ca și în privința lemnului de foc, problema nu este atât de gravă. Acesta având o valoare mai mare față de greutate și volum, suportă cu mai multă ușurință transportul dela distanță. După acelaș izvor <sup>11)</sup>, și pentru acelaș timp, cca. 63% din producțiunea lemnoasă a pădurilor Statului se desfac pe loc, adică în localitățile din imediata vecinătate a pădurilor; 20,5% în localități din raza ocoalelor silvice respective și numai 16,5% în localitățile din afara unora dintre ocoalele silvice prisoselnice. Nu mai vorbim de producțiunea pădurilor țărănești, care se consumă aproape exclusiv numai pe loc. La această inegală repartiție, contribuie, pe deoparte, starea rea a căilor de transport din cuprinsul provinciei, iar pe de alta, puterea de cumpărare, în general foarte redusă a populațiunilor.

10) Idem, pag. 44.

11) Idem, pag. 36.

Basarabia se învecinește la răsărit și nord cu ținuturile de stepă ale Ucrainei și mai sărace în păduri și, deci, în suferință de lemn și mai mare decât Basarabia. Spre apus, în schimb, este legată de ținuturile românești, mult mai bogate în păduri și cu prisos de lemnărie. Norocul face să se adauge la această împrejurare și faptul că legătura respectivă se face, între altele, și prin mijlocirea unor favorabile căi de transport: apele plutibile, cum sunt: Nistrul, Dunărea cu Prutul, Bistrița și alți afluenți ai săi, cum și Marea. Se știe că cea mai potrivită cale de transport a lemnului — material greu și voluminos față de o valoare relativ redusă — este în general, apa plutibilă. Puținele scrieri ce ne pot sta la îndemână, arată că și înainte de război, adică în timpul când Basarabia făcea parte din spațiul economic rusesc, se importau însemnate cantități de lemn de orice fel, dar mai cu seamă de rășinoase din Carpații Moldovei și Bucovinei. Astfel, „în anii 1884—1886 s'au importat din România în Rusia (în cea mai mare parte pentru Basarabia), material brut și cherestea de brad în valoare de 1.000.739 ruble“ sau 2.662.000 lei aur, „iar din Austro-Ungaria (probabil din Bucovina), în acelaș interval de timp s'a importat material brut și cherestea de brad în valoare de 4.650.000 ruble“... deasemenea din România „în anii 1902—1905, s'a transportat în Rusia (desigur Basarabia) material lemnos brut, cherestea și lemn de foc în cantitate de cca. 13.000 vagoane de 10 tone în valoare de 4.700.000 Lei<sup>12)</sup> aur“.

Îngemănată în spațiul economic și național românesc, Basarabia se găsește, cel puțin din punct de vedere forestier, în mult mai bune condițiuni, cum este ușor de înțeles. Un ținut deficitar legat cu altul prisoselnic, într'o singură unitate economică, se întregesc spre folosul amândorora. Potrivit cercetărilor și statornicirilor D-lui inginer silvic Colpacci Grigore, consumul mijlociu de materiale lemnoase al Basarabiei, din jurul anilor 1935/36, s'ar urca la cca. 745.000 m<sup>3</sup>, repartizat pe sortimente astfel: cca. 20.000 m<sup>3</sup> (2,6%) lemn de lucru esențe tari; 250.000 (33,6%) cherestea și lemn brut de rășinoase și 475.000 (63,8%) lemn de foc. Producțiunea locală ar acoperi numai 360.000 m<sup>3</sup> lemnărie, adică 48% din consumul total și anume din cele mai inferioare sortimente: 10.000 m<sup>3</sup> lemn de

12) Colpacci Grigore: *Lucrarea citată*. Pag. 10/71.

lucru esențe tari și 350.000 m<sup>3</sup> lemn de foc. Se aduce din ținuturile românești învecinate, cantitatea de 385.000 m<sup>3</sup>, adică 52% din consumul total și anume dintre cele mai prețioase sortimente: 250.000 m<sup>3</sup> lemn de rășinoase (întregul consum din aceste materiale), 10.000 m<sup>3</sup> lemn de lucru esențe tari și 125.000 m<sup>3</sup> lemn de foc. Mai toată această lemnărie se aduce din Bucovina și Moldova și în oarecare măsură din Transilvania. Suspendarea navigației pe Nistru reprezintă o pierdere serioasă pentru o și mai activă aprovizionare a Basarabiei cu lemn bucovinean.

Abstracție de mica industrie țărănească de lemnărie (cărutărie, rotărie, dogărie), aflăm în Basarabia și o oarecare industrie de cherestea, mai ales. Ea este așezată în primul rând, în legătură cu căile de transport. Cele mai multe și însemnate fabrici de cherestea sunt situate în localitățile de pe malul Dunării (Reni, Ismail, Chilia), apoi dealungul Prutului, fiind hrănite cu lemnul adus mai ales din Bucovina și Moldova. Prin 1935/36, se aflau 15 fabrici de cherestea și 15 alte întreprinderi industriale mari cu 33 gatere verticale și o forță motrice de cca. 835 CP.

Capacitatea lor de lucru, evaluată la 220.000 m<sup>3</sup> lemn anual, era utilizată în slabă măsură. Mai există o industrie zisă mijlocie care se ocupă cu o mai intensă prelucrare și industrializare a lemnului (mobile, cărutărie, dogărie, scule, diverse instrumente, etc.) așezată uneori în legătură cu centrele de producție și mijloacele de transport, alte ori cu centrele de consum (Chișinău, Tighina, Orhei, Bălți, etc.). Puterea motrice era evaluată pentru 1935/36 la cca. 175 CH.

### I n c h e e r e

Rezumând cele de mai sus, se poate spune că Basarabia reprezintă provincia istorică românească cu cele mai puține și mai slabe păduri. Producțiunea lemnoasă a acestora este de parte de a putea acoperi nevoile proprii cele mai elementare, de alături materiale, încât provincia noastră de peste Prut a fost de mai multe decenii, este și va continua încă multă vreme a fi, un ținut prin excelență deficitar sub acest raport. Problema lemnului este agravată prin încă trei împrejurări: 1. repartitia neegală a pădurilor sale; 2. lipsa de mijloace interioare de transport potrivite; 2. climat capricios, cu o stărui-

toare băntuială a secetelor cari lipsesc populațiunile de alte materiale complementare de combustie (resturi de plante agricole). Din acestea rezultă o mare variațiune în spațiu și în timp a lipsei de lemn, în general și mai ales de foc.

Sub regimul românesc s'a desfășurat o viguroasă lucrare de întărire a pădurilor prin împăduriri noi, prin îmbunătățirea arboretelor, prin ridicarea vârstei de tăere. La acestea trebuie adăugat faptul trecerii în proprietate de Stat aproape a tuturor pădurilor, înăsprirea îngrădirilor de folosință a pădurilor, orânduirea unor administrațiuni silvice cu o mai mare capacitate de înfăptuire. Pădurile basarabene au fost conduse, sigur, către o mai sănătoasă producțiune. Efectele măsurilor de acest fel, sunt însă de viitor. Ceeace s'a făcut până acuma poate fi socotită drept o capitalizare pe termen îndelungat.

Basarabia a fost, chiar și sub stăpânirea rusească, dependentă, sub raportul lemnului, de ținuturile românești excedentare din apusul său. Odată cu reintegrarea sa în unitatea națională și economică românească, Basarabia își află o și mai potrivită împlinire a nevoilor sale de lemnărie.

După împrejurările din 1935/36, mai mult de jumătate din consumul său de lemnărie, și anume dintre sortimentele cele mai prețioase, vine din pădurile bucovinene, moldovenești și transilvănene. Îmbunătățirea condițiunilor de transport pe deoparte și ridicarea puterii de cumpărare a populațiunilor pe de alta, vor face ca îngemănarea provinciei noastre de peste Prut în spațiul vital românesc să fie și mai deplină, din punctul de vedere forestier.

#### LITERATURA:

- 1) V. Arnold: Russlands Wald. Berlin, 1893 (traducere din rusește);
- 2) Colpacci Grigore, Inginer Silvic: Contribuțiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia. (Manuscris. Lucrare de subinspector, 1936).
- 3) Dămetrescu C. Ilie, Inginer Silvic, Dr.: Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Rumänien. București, 1933.
- 4) Ionescu Metodie, Inginer Silvic: Lucrări de inobilarea masivelor în Ocolul silvic Sadova. (Manuscris. Lucrare de subinspector, 1936).
- 5) Ostianu M., Inginer Silvic: Problema lemnului de foc în Basarabia. (Manuscris. Lucrare de subinspector, 1931);
- 6) Sburlan D., Profesor, Dr.: Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Sibiu, 1933.

*La Bassarabie dans l'espace roumain**Bessarabien im rumänischen Lebensraume*

L'auteur tâche à mettre en lumière les rapports forestiers de la Bassarabie avec les autres contrées roumaines ou étrangères. Il envisage:

- 1) Les ressources forestières de la Bassarabie.
- 2) La mesure dans laquelle elle envoie au-delà de ses frontières, ou elle reçoit des produits forestiers des autres régions roumaines ou étrangères.

En subsidiaire, on fait une parallèle entre la situation d'avant et d'après l'annexion de cette région à la Roumanie.

La Bassarabie représente la région historique roumaine possédant la plus réduite surface forestière.

D'après diverses estimations, la croissance de ses forêts serait de 1,6—1,8 m<sup>3</sup> par année et par ha, tandis que la moyenne de toutes les forêts de la Roumanie serait de 2,6 m<sup>3</sup> (3,1 m<sup>3</sup> pour les forêts de la Bucovine).

La production ligneuse est loin de pouvoir couvrir les nécessités les plus élémentaires de cette région, car elle a été depuis plusieurs décades, est et sera pour longtemps, une contrée déficitaire, par excellence, en bois. Le problème du bois est encore plus aggravé par la répartition inégale de ses forêts et par le manque des voies de communications. La production locale ne couvre que 8% des besoins en bois de cette région. Le reste est couvert par des importations et par d'autres produits combustibles (restes des plantes agricoles). La situation se présente avec le même aspect quand il s'agit de bois de construction ou de bois d'œuvre. Ce sont les Carpathes roumaines qui ont été la source extérieure d'approvisionnement en bois, même sous la domination russe, et surtout depuis son annexion à la Roumanie. D'après les circonstances de 1935/36, environ 52% de sa consommation totale en bois a été couvert par les régions mentionnées.

En liaison avec l'importation du bois, a pris naissance en Bassarabie une industrie forestière surtout au long du Danube et du Prut.

Sous le régime roumain s'est développé une vive activité en vue de l'amélioration des peuplements et par élèvement du terme de l'exploitabilité. Puis sur de grandes surfaces, on a exécuté des travaux de reboisement. A tout cela, il faut ajouter le fait que presque toutes les forêts de ce pays ont été passées dans la propriété de l'Etat. Enfin, les restrictions à l'exploitation de ces forêts et l'organisation d'une gestion rationnelle démontrent une grande capacité de réalisation de la part de l'administration roumaine. Jusqu'en 1939 la surface reboisée sous le régime roumain, monte à 29.000 ha.

En même temps on a produit dans les pépinières domaniales environ 340 millions de plants et on a récolté environ 1.200.000 kg et 22.000 hl graines forestières

## LUCRĂRI DE SUBINSPECTOR ȘI LUCRĂRI DE DOCTORAT

de Ing. Dr. G. T. TOMA

Răsfoind colecția lucrărilor de subinspector (dela Biblioteca ICEF.), îți dai seama că ele cuprind un material valoros și constituiesc o contribuție de mare preț la îmbogățirea literaturii noastre silvice. Este adevărat, cea mai mare parte din ele sunt monografii. Cercetări științifice se găsesc puține. Și lucrul nu este de mirare, fiindcă examenul de subinspector nici nu cere dovedirea capacității științifice, ci urmărește principal numai selecționarea elementelor destinate activității de control și conducere.

Zic „principal”, fiindcă în realitate nu este așa de mult vorba de selecționare cât de trecerea unei bariere legale, care deschide drumul spre gradele superioare, de cari este strâns legată salarizarea. Poate că ar fi mai bine ca salarizarea să fie legată de gradații, adică de vechime, iar de grad să fie legată funcția. Lucrul acesta va trebui să fie studiat cu prilejul modificării legii de organizare a Corpului silvic, care este de mult așteptată.

Dar chiar acele puține însă valoroase lucrări cu caracter științific strecurate printre tezele de subinspector dovedesc că preocupările de această natură nu lipsesc la șefii de ocoale (cel puțin la unii dintre ei), ori cât ar fi de împovărați de gestiunea averii ce le este încredințată. Poate se va găsi cu timpul mijlocul de a se publica acelea dintre lucrările de subinspector, cari aduc câte o contribuție originală. Pentru autori ar fi un stimulent, pentru literatura silvică un câștig.

Un alt mijloc, prin care literatura noastră s'ar putea îmbogăți în lucrări originale, îl constituie examenul de doctorat. Deși sunt șase ani, de când s'a introdus acest examen la Politehnica din București, totuși primul doctor-inginer silvic n'a apărut încă. Câteva intenții s'au ivit, dar au rămas până



acum fără rezultat. Faptul acesta nu trebuie nici privit cu nepăsare nici interpretat greșit. Nu trebuie în nici un caz să se deducă de aici că între membrii Corpului nu se găsesc oameni cu preocupări de ordin științific. Dovadă, lucrările de sub-inspector pomenite mai sus, apoi concediile de studii în străinătate. În ultimii șase ani și-au luat doctoratul șase ingineri silvici în Germania, doi în Franța, unul în țară (la Academia Comercială). Prin urmare doctorate în științele silvice s'au luat, dar nu la noi în țară. De ce preferă oare tinerii studiosi să plece în străinătate, unde au de luptat cu necunoașterea limbii, cu dificultăți provenite din condițiile forestiere deosebite ale țării respective etc., în loc să-și scrie disertația în limba maternă și să-și treacă examenul de doctorat la București? Răspunsul este simplu: pentru că e mai ușor să obții un concediu de studii în străinătate decât în țară. Iar pentru ca să faci o lucrare bine studiată, ai într'adevăr nevoie de concediu. O teză de doctorat originală presupune îndelungate măsurători pe teren, îndelungate calcule la birou, îndelungate eforturi pentru o redactare metodică în stil științific. O disertație poate fi și numai tratarea științifică a unui subiect oarecare, folosindu-te de literatura existentă. Dar nici asta nu se poate face așa, printre picături.

În Germania, cea mai mare parte a tezelor de doctorat se pregătesc în institutele de cercetări. Aceste institute au piețe de experiență permanente, în cari se fac măsurători periodice, al căror rezultat se găsește înscris în anumite registre. Un material din ce în ce mai bogat se acumulează cu timpul în institutele forestiere. Acest material nu este aproape niciodată studiat din toate punctele de vedere, adică folosit „până la epuizare“. Cineva care se prezintă în institut, cu gândul de a face o teză de doctorat, este de obicei primit cu bucurie, fiindcă el devine prin aceasta un adevărat colaborator, un om care-și pune serviciile lui la dispoziția institutului. Profitul doctorandului este că activând într'o instituție, în care se lucrează după procedee științifice, își însușește metoda de cercetare și poate, sub îndrumarea profesorului respectiv, să-și pregătească disertația. Profitul institutului este că a prilejuit producerea unei lucrări mai mult, sporindu-și prin aceasta prestigiul.

Foarte frecvent este cazul următor. Un tânăr silvicultor,

ieșit nu de mult din școală — cetățean german, bine înțeles — se angajează în institut ca asistent și activează în această calitate câțiva ani. În acest timp face câteva lucrări pentru institut, dintre cari una o prezintă la facultate ca disertație. Cunososc pe cineva care a prezentat drept teză de doctorat o lucrare ce a fost cerută institutului în mod oficial de către Administrația silvică a Statului (Reichsforstamt). Era vorba de alcătuirea unei table de producție, care să dea, nu volumul nici creșterea la hectar, ci procentul diferitelor sortimente (în funcție de vârstă și de diametrul mediu).

Am ținut să amintesc acest lucru, pentru a-l pune față în față cu prejudecata ce există la noi, că o lucrare de serviciu, chiar când are un caracter științific, nu poate fi prezentată ca teză de subinspector sau ca disertație de doctorat. Aceasta este o concepție greșită, la care trebuie să se renunțe. Știința este un lucru prea scump, pentru ca să poată fi suportată de punga unui particular. La noi, unde pădurile sunt așa de puțin studiate și deci așa de puțin cunoscute, ar trebui create toate înlesnirile posibile pentru a da un avânt mai mare cercetării științifice. Inginerilor, cari doresc să treacă examenul de doctorat în țară, trebuie să li se dea puțința de a-și pregăti disertația folosind timpul Statului și banii Statului. Aceasta nu este o pagubă, ci mai degrabă un câștig pentru țară. De nu se va face așa, tinerii noștri cu dor de perfecționare vor evada în străinătate ca și până acum, iar pe primul doctor-inginer silvic dela Politehnica din București îl vom aștepta încă multă vreme.

*Travaux de sousinspecteur et de doctorat.*

*Oberforstmeisterarbeiten und Dissertationen.*

Vor sechs Jahren wurde an der Technischen Hochschule Bukarest die Doktorprüfung eingeführt. Trotzdem hat an der Forstlichen Fakultät noch niemand bis jetzt promoviert. Verfasser prüft die Ursachen dieser Tatsache und schlägt für die Stimulierung der wissenschaftlichen Tätigkeit auf forstlichem Gebiet eine grössere Unterstützung von seiten des Staates vor. In diesem Sinne wäre es wünschenswert, die Möglichkeit zu finden, auch die besten von den Oberforstmeisterarbeiten (Arbeiten, welche in Rumänien für die Oberforstmeisterprüfung erforderlich sind) zu veröffentlichen.

## INFLUENȚA RECIPROCĂ DINTRE CLIMĂ ȘI PĂDURE

de T. BALĂNICĂ

Intre pădure și climă există un complex de relații mai greu sau mai ușor de definit (de dovedit, de exprimat) după cum se pune problema și după posibilitățile de investigațiune.

Că pădurea (existența, prezența ei) e condiționată de climă, e un lucru dovedit și admis. Mai dificil de rezolvat e cealaltă parte a problemei: influența pădurii asupra climei.

Privind puțin istoric chestiunea, vedem că ea a început să agite spiritele cercetătorilor la începutul secolului trecut, în Franța, pentru că defrișările pe scară mare, din timpul revoluției franceze, au fost urmate de inundații, formațiuni de torenți, etc., calamități cari au fost considerate ca o consecință a devastării pădurilor. Plângeri împotriva stricării pădurilor începuse să curgă deja prin 1792, dar Administrația Statului (francez) a început a se ocupa de chestiune ceva mai târziu, după ce se mai liniștise lucrurile, și anume prin 1803 când s'a cerut tuturor prefecților să alcătuiască statistici despre despăduririle efectuate în departamentele respective. Răspunsurile primite în anul următor stau la baza a două lucrări semnate de Rougier de la Bergerie [Les forêts de la France Leurs rapports avec les climats, la température et l'ordre des saisons, etc. Paris 1817] și Rauch [Régénération de la nature végétale, etc. Paris 1818]. Lucrul surprinzător în statisticile de bază din aceste lucrări e ideea comună că pădurea are o influență asupra climei (temperaturii, precipitațiilor, etc.) fără a se aduce însă cercetări, cifre, în sprijinul afirmației. Rauch găsește explicația acestui acord în faptul că o carte a lui, „Harmonie hydro-végétale et météorologique“ publicată la Paris în 1802, a circulat și stat desigur la îndemâna prefecților care s'au slujit de ea pentru rezolvarea chestiunii. În 1822, s'a

repetat povestea cu cereri de statistici și răspunsuri, fără a se aduce ceva nou. Singur un conservator de ape și păduri, pe nume Dralet, declară că deoarece cercetările n'au condus la nici o concluzie ca lumea, se mulțumește cu păreri și presupuneri.

Firește problema a început să aibă răsunet și în alte țări, în Elveția, Belgia, Germania. O lucrare a lui Moreau de Jonnes, publicată la Bruxelles în 1825 e tradusă de Widenmann în nemțește [Untersuchungen über die Veränderungen, die durch Ausrottungen der Wälder im physikalischen Zustand der Wälder entstehen" Tübingen, 1828]. Humboldt, în „Ansichten der Natur“, 1859, ia și el atitudine față de problemă (dacă pădurea are o influență asupra climei) arătând că o deslegare nu se poate găsi decât prin cercetări exacte.

Și în adevăr, în Germania, pentru prima dată, se pun bazele unei meteorologii forestiere experimentale, începându-se cercetări în statele germane (Bavaria, Prusia, Austria) și apoi în Elveția, Franța, Suedia, etc. Menționăm ca date istorice 1864, anul când s'a hotărît în Bavaria înființarea stațiilor meteorologice forestiere și 1866, anul când a început să funcționeze prima stațiune, pentru că e vorba de cercetări organizate și oficial (căci altfel, se pot cita anterior lucrărilor din Bavaria, încercările lui Krutzsch, Tharandt, primul care a început observațiuni comparative în pădure, în 1854, și ale lui Nördlinger, care în 1860 a pornit cercetările în Hohenheim! și numele a doi cercetători Ebermayer (München) și Müttrich (Eberswalde) care și-au legat numele de aceste cercetări.

Rezultatele tuturor acestor străduințe le cunoaștem dela cursul de politică forestieră, capitolul „foloase imateriale ale pădurilor“ și se pot găsi rezumate și în lexiconul forestier al lui Busse pe care l-am folosit și noi în parte pentru aceste date. Se insistă în aceste cercetări în special asupra a patru elemente climatice: temperatura aerului, umiditatea aerului, cantitatea de precipitațiuni, evaporațiune, fără a se găsi însă în cifrele obținute o expresie a influenței pădurii asupra climei. Va să zică, la început în mod speculativ, mai târziu experimental, problema cercetată n'a putut fi rezolvată. Adică nu s'a găsit în observațiunile făcute un răspuns afirmativ, categoric: da, pădurea are o influență asupra climei. Pentru că în fond asta se urmărea, să se pună la îndemână politicei forestiere o armă

matematic datele rezultate din observațiuni și eliminând influențele altor factori (altitudine, latitudine, etc.) a dedus că pentru regiunea considerată din cantitatea precipitațiilor 6% se datoresc prezenței pădurilor și că influența pădurii e mai simțită (mai mare) în timp de secetă.

Ce s'a întâmplat cu stațiunile inițiate în 1864 în Germania și imitat apoi în toată Europa? Ebermayer la München și Müttrich la Eberswalde au înființat cunoscutele stațiuni duble. O stațiune era în pădure, o alta corespunzătoare era în câmp liber. Diferența dintre clima de pădure și cea din câmp liber urma să definească influența pădurii asupra climei. Prin aceasta s'a făcut însă o confuzie în felul de a considera macroclima și microclima. Ebermayer și Müttrich vorbeau despre clima pădurii însă faceau observațiuni numai în zona trunchiurilor, deci numai într'o parte din domeniul climei pădurii. Pe urmă, distanțele dintre stațiuni și liziera pădurii erau, în genere, mici, de 100—300 m încât, firesc, nu se putea obține ceea ce se urmăria.

Dar, Geiger ia și altfel chestiunea. Și anume dela titlu. Ce va să zică „influența pădurii asupra climei?”. Mărește pădurea cantitatea precipitațiunilor? Micșorează pădurea variațiile de temperatură? Micșorează pădurea intensitatea vânturilor? Includ aceste întrebări clima unei întregi țări? Sunt adică de domeniul macroclimei? Să amânăm, zice el, răspunsul la aceste întrebări în forma în care sunt puse. Să schimbăm adică domeniul, să cercetăm relațiile dintre climă și pădure în domeniul microclimei, pentru că pe acest domeniu se petrec precis influențe reciproce între climă și pădure. Asta o știe tot silvicultorul care a lucrat pe teren. Dar chiar dacă nu s'ar ști din practică, un experiment ipotetic ne convinge despre aceasta. Să considerăm o suprafața complect goală. Direct la sol domnește o microclimă cu caracter extrem. Vara și în timpul zilei, temperaturi mari (50° C. și mai mult); noaptea, frig; în anotimpurile de tranziție pericol de ger. Vântul este neîmpiedicat, de unde evaporație mare. Solul se usucă. Să presupunem că plantăm această suprafață. Deocamdată pueții nu influențează microclima. Există practic numai o acțiune a climei asupra pueților, care trebuie să se adapteze condițiilor stațiunii. Abia după ce plantația se încheie, se schimbă relațiile. Suprafața solului e acum umbrită. Asta înseamnă că razele soarelui

puternică, constatarea științifică a faptului că pădurea influențează clima, pentru ca măsurile, legiurile ce le-ar fi luat guvernul țării pentru păstrarea, apărarea pădurilor, să poarte girul științei, care singură putea să înfrângă zelul devastatorilor, sau cel puțin al negatorilor.

Lucrul acesta, după cum am spus, se cam știa. Dacă revenim asupra lui, o facem pentru a sublinia cauza pentru care cercetările întreprinse cu atâta ardoare n'au condus la rezultatul urmărit și pentru a arăta noua poziție a meteorologiei forestiere, creată, evident, de evoluția științei în genere și de cercetările lui Ebermayer, Müttrich și Schubert în special. Considerațiunile care urmează ne sunt prilejuite și înlesnite de un articol al Prof. R. Geiger, Eberswalde, publicat în *Forstarchiv*, 15, 195—200, 1939 și intitulat „Über die Wechselwirkung von Wetter und Wald.

Insuccesul cercetărilor din secolul trecut se datorește felului cum s'a pus problema pentru stadiul de atunci al științei; era prea greu pentru a o putea rezolva. S'a încercat să se folosească mai întâi datele măsurărilor publicate de primele stațiuni meteorologice, examinându-se acestea în așa chip încât să se poată stabili o diferență între datele ținuturilor împădurite și între acelea din țările mai sărace în păduri. Nu s'a obținut nici o concluzie valabilă pentru că pe de o parte stațiunile erau prea rare pe acea vreme, iar pe de alta alți factori climatici (latitudine, altitudine, forma terenului, situația față de centrele de acțiune ale atmosferei, etc.) nu permiteau — potrivit stadiului de atunci al științei — să se stabilească cu certitudine influența pădurii. Mai târziu se ivi ideea că despăduririle brusce sau împăduririle, pe scară mare, dintr'o țară, ar prezenta pentru scopul urmărit un prilej de cercetări foarte important. Asemenea cazuri se ivesc în decursul istoriei unei țări. Numai că în țările unde pădurea se distruge pe scară mare nu prea se găsesc condițiuni prielnice de cercetări, iar pe de altă parte împăduririle durează foarte mult. O metodă însă încununată de succes este aceea folosită de Prof. Schubert (Eberswalde). El a studiat numai un element meteorologic, precipitațiunile, folosindu-se pentru observațiunile lui nu de stațiunile meteorologice obișnuite, ci de 28 stațiuni pluviometrice — constituite într'o rețea strânsă și urmărindu-le timp de un deceniu în Letzlinger Heide. A analizat cu mult discernământ și spirit

matematic datele rezultate din observațiuni și eliminând influențele altor factori (altitudine, latitudine, etc.) a dedus că pentru regiunea considerată din cantitatea precipitațiilor 6% se datoresc prezenței pădurilor și că influența pădurii e mai simțită (mai mare) în timp de secetă.

Ce s'a întâmplat cu stațiunile inițiate în 1864 în Germania și imitat apoi în toată Europa? Ebermayer la München și Müttrich la Eberswalde au înființat cunoscutele stațiuni duble. O stațiune era în pădure, o alta corespunzătoare era în câmp liber. Diferența dintre clima de pădure și cea din câmp liber urma să definească influența pădurii asupra climei. Prin aceasta s'a făcut însă o confuzie în felul de a considera macroclima și microclima. Ebermayer și Müttrich vorbeau despre clima pădurii însă faceau observațiuni numai în zona trunchiurilor, deci numai într'o parte din domeniul climei pădurii. Pe urmă, distanțele dintre stațiuni și liziera pădurii erau, în genere, mici, de 100—300 m încât, firesc, nu se putea obține ceea ce se urmăria.

Dar, Geiger ia și altfel chestiunea. Și anume dela titlu. Ce va să zică „influența pădurii asupra climei?”. Mărește pădurea cantitatea precipitațiunilor? Micșorează pădurea variațiile de temperatură? Micșorează pădurea intensitatea vânturilor? Includ aceste întrebări clima unei întregi țări? Sunt adică de domeniul macroclimei? Să amânăm, zice el, răspunsul la aceste întrebări în forma în care sunt puse. Să schimbăm adică domeniul, să cercetăm relațiile dintre climă și pădure în domeniul microclimei, pentru că pe acest domeniu se petrec precis influențe reciproce între climă și pădure. Asta o știe tot silvicultorul care a lucrat pe teren. Dar chiar dacă nu s'ar ști din practică, un experiment ipotetic ne convinge despre aceasta. Să considerăm o suprafața complect goală. Direct la sol domnește o microclimă cu caracter extrem. Vara și în timpul zilei, temperaturi mari ( $50^{\circ}$  C. și mai mult); noaptea, frig; în anotimpurile de tranziție pericol de ger. Vântul este neimpiedicat, de unde evaporație mare. Solul se usucă. Să presupunem că plantăm această suprafață. Deocamdată pueții nu influențează microclima. Există practic numai o acțiune a climei asupra pueților, care trebuie să se adapteze condițiilor stațiunii. Abia după ce plantația se încheie, se schimbă relațiile. Suprafața solului e acum umbrată. Asta înseamnă că razele soarelui

nu mai sunt absorbite de suprafața solului ci de un spațiu de mai mulți decimetri. Rezultă o îndulcire în mersul temperaturii; la suprafața solului se stabilește o zonă liniștită care e ca un strat protector în contra evaporățiunii. Când plantația a ajuns în starea de păris, umbrirea solului și liniștea stratului de aer sunt și mai asigurate. Relațiile evoluiază cu dezvoltarea plantațiunii. Se formează un strat intermediar între suprafața solului și suprafața arboretului. Suprafața arboretului are rolul de ceea ce se chiamă „suprafața exterioară activă”, adică la nivelul ei se petrece tot procesul fenomenelor meteorologice, stratul intermediar în care practic nu mai este vânt, transmite la sol, temperaturile atenuate de sus. Evaporățiunea solului se reduce și ea căci se produce numai la nivelul suprafeței exterioare a coronamentelor.

Însfârșit, când arboretul e bătrân, stratul intermediar menționat a devenit spațiul trunchiurilor, în care este de astădată posibilă o mișcare a aerului. Către exterior spațiul acesta e închis de zona coronamentelor, la suprafața căreia se petrec toate fenomenele meteorologice.

Ce concluzie se impune, dar, cunoscând din practică aceste lucruri, sau bănuindu-le existența în cazul unui experiment ipotetic, raționând deci? Numai una: clima trebuie cercetată deasupra coronamentelor și în raport de ea să se afle modificările dinăuntru arboretului.

În adevăr, această concluzie a îndrumat noile cercetări pe un alt drum decât pe cel de până acum. Începând din 1924 au început să lucreze, în Germania, Geiger, Schmid-Curtius, Ungeheuer, studiind clima în arborete de pîn, stejar, molift, fag, folosindu-se de turnuri de observație înalte de 17—27 m (în raport cu înălțimea arboretelor), care au permis să se vadă în cifre diferența dintre clima pădurii și aceea de deasupra coronamentelor și să se constate că într'un arboret bătrân există un număr de microclimate dispuse orizontal, unul deasupra altuia și anume: la suprafața solului, în zona trunchiurilor, în partea inferioară a coronamentelor și deasupra coronamentelor. Dar și mai felurite sunt microclimatele dispuse unele lângă altele, în care deasemeni se petrec influențe reciproce între climă și pădure. În această ordine de idei e de menționat liziera și forma pădurii, care merită multă atenție căci microclimatele sunt extrem de variate. De altfel, faptul e cunoscut de silvicol-



torul practician și în lucrările de regenerare se ține mult seama de aceste influențe reciproce dintre climă și pădure. Lipsesc însă măsurători, care să dea silvicultorului date pe bază de cifre. Se recunoaște azi din ce în ce mai mult că microclima e un factor stațional foarte important, și că pe viitor va trebui să fie luat în considerație tot așa precum și solul forestier ca factor stațional astăzi, are însemnătatea lui.

Așa dar, adevăratele relațiuni dintre climă și pădure trebuie căutate pe acest domeniu al microclimei. De aci se va putea trece la macroclimă, căci în ultimă analiză macroclima nu este altceva decât influența și suma tuturor microclimatelor. Dacă cunoaștem regimul căldurii, radiației, apei, în întreaga pădure și comparăm cu cele corespunzătoare pentru solul descoperit trebuie să se vadă și o influență mai depărtată a pădurii.

În rezumat, deci, meteorologia forestieră a devenit dintr'o știință ajutătoare a politicii forestiere o știință ajutătoare a silviculturii. Câmpul ei de activitate e microclima. Pentru silvicultură și meteorologie începe o nouă tovărășie de muncă.

*Über Wechselwirkung von Wetter und Wald.*

*Influence réciproque entre le climat et la forêt.*

On discute la nouvelle position de la météorologie forestière, qui étant devenue expérimentelle et non plus spéculative comme au commencement, n'est plus une science auxiliaire de la politique forestière mais de la sylviculture. Son champ d'investigation est le microclimat.

## DAR LA ANUL?

de Ing. HORIA MANOLE

E oare prea de vreme să ne gândim la viitorul apropiat? Sau, e temerar să punem astfel de întrebări, acum, într'o zodie ce nu poate fi deslușită? Pentru „individul, luat în parte, s'ar putea să fie încă de vreme, dar pentru colectivitate, nicidecum.

S'au dat interview-uri, prin presă; s'au elaborat soluții, toate cu acelaș scop: asigurarea combustibilului, pentru lumea consumatoare.

Și — firește — se scrie despre gazul metan, ca succedaneu al lemnului, ca și cum ar fi vorba despre faimoasa „ciupercă japoneză“, vindecătoarea tuturor boalelor. Se vorbește despre întrebuințarea cărbunelui, la încălzit; despre gazul de sonde, etc., etc.

Fără indoială, oricare din soluții, sau chiar numai părți din ele, ar ușura mult mereu actuala problemă a combustibilului. Decât, nici una din ele nu se pretează la improvizațiuni. Și, mai cu seamă, nici una nu se poate rezolva, nici măcar parțial, în timpurile de azi.

Rămâne pentru cel puțin 1½—2 ani, tot lemnul, baza încălzitului, ca și până acum.

Din Martie a. c. și până în August 1940, s'au întocmit tone întregi de situații, pe la autorități, având de scop să se țină o evidență a mersului tăierilor și transporturilor, pe la depozite și gări. Bună idee, dar rău aplicată.

Defectuos felul de întocmirea situațiilor, care absorb o bună parte de timp prețios, în loc de a se da mâni de ajutor,

pentru intensificarea lucrului. De către autorități, desigur, către particulari.

Cred că se poate ști, fie chiar cu 10% aproximație, cantitatea de lemne de foc, ce se găsește pe cuprinsul țării, tăiate, și se poate — prin urmare — stabili ceea ce mai trebuie, pentru acoperirea tuturor nevoilor, până la 1 Aprilie 1941. Din cercetările mele rezultă, că mai este nevoie încă pe cât se află tăiat, în prezent.

Poate fi această nevoie acoperită, în viitoarele 3—4 luni?

Poate fi transportată la gări, cantitatea respectivă, până la Noembrie și cu vagoanele până la Ianuarie 1941?

Am mai pus aceste întrebări, acum câteva luni, tot prin Revistă.

Da! S'ar putea executa un astfel de program, cu 100.000 lucrători în plus pe termen de 3 luni. Altfel, nu!

Și, dacă lucrurile se prezintă astfel, cum rămâne cu aprovizionarea anului 1941, care începe, obicinuit, la 1 Aprilie? Din moment ce se pune întrebarea, pentru nevoile acestei ierni, mă gândesc, în ce fel se poate răspunde la a doua propoziție? Dacă e vorba să se acopere nevoile unui an, respectiv 700.000 vagoane, sau 15 milioane metri steri, obligați suntem să întrezărim modalitățile. Nu de alta, dar pentru a se face economie cu hârtia ce se întrebuințează, pentru șapirografiatul circulațiilor! Dacă ar fi așa de ușor, ca producția să se intensifice, prin circulații, am avea, desigur, munți uriași de lemne de foc, prin gări.

Din nefericire, aceia ce sunt puși ca să producă efectiv, pe teren, au nevoie de *brațe, de vite, de căruțe și de capitaluri*. Costul producției este dublu, față de trecut. De unde să ia exploatatorul, diferența de numerar, pentru a putea să producă aceiași cantitate, ca în trecut? Creditul e de domeniul istoriei. Atunci? Insolubilă problemă, în aparență, căci dacă s'ar proceda în materia aceasta, așa cum se procedează în agricultură, unde Banca Națională face împrumuturi pe gaj, soluția ar fi ca și „oul lui Columb”.

Suntem, așa dar, în August 1940.

Chestiunea lemnului de foc să nu-și inchiuipe cineva că s'a rezolvat și — prin urmare — nămeții se pot întroeni la

ușă. Chestiunea aceasta este rezolvată pentru nevoile curente, pe 2—3 luni, din anul în care ne găsim.

Dar, subiectul care mă preocupă de un an, neîncetat (și am avut dreptate, până acum, să constituie un subiect de preocupare) îmi va da, cu siguranță, motive să revin, peste câteva luni.

*Und das nächste Jahr ?*

*Et l'année prochaine ?*

Quelques réflexions sur l'approvisionnement en bois de chauffage de la population pour l'année prochaine.

---

---

# VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

---

---

## PĂDURE ȘI VANĂTOARE

de Ing. silvic VASILE COTTA

Chestiunea raporturilor dintre slujitorii pădurilor și arendașii dreptului de vânătoare din păduri mă preocupă de multă vreme. Un „fapt divers“ semnalat în revista „Carpații“ mă determină să atac și în scris această nevralgică problemă. Imi voi da ostencala să rămân pe linia strictei obiectivități și am nădejdea, că adevărurile pe care le voi spune cu toată sinceritatea, vor fi de folos cauzei vânătoarești.

În cuprinsul dării de seamă asupra mugetului de cerbi din toamna trecută \*) cronicarul semnalează nemulțumirea unui vânător din Moldova și anume că: „întreaga vânătoare i-a fost stricată“ din pricină că șeful ocolului silvic „a găsit cu cale să trimită echipe în pădure, pentru a marca arborii, tocmai în săptămâna dinainte de începerea boncăluitului. Acești oameni la 1 Octombrie încă nu terminaseră marcatul“. Iar, mai departe se adaugă: „Singura lui răsplată (a vânătorului N. A.) sunt plăcerile din cele două săptămâni (cel mult!) cât stă la mugetul cerbilor. Și pe acestea să i le strice oamenii care marchează copacii, sau îndeplinesc altele asemenea lucrări, care pot fi făcute în dragă voce și în restul de 50 săptămâni ale anului“?

Orice vânător care știe ce înseamnă a fi deranjat la o vânătoare, de către trecători sau alți oaspeți nepoftiți, va da deplină dreptate vânătorului moldovean. Știm cu toții cât de neplăcut este să ai ca vecin la o vânătoare cu bătaiași în pădure, pe unul care nu stă liniștit, sau câtă enervare îți cauzează un cetățean care trece pe poteca de alături cântând de răsună pădurea, tocmai atunci când tu vânător, stai cu ochii și urechile încordate în așteptarea unei vulpi, — pe care, de altfel, ai putea-o găsi și peste o lună-două. Supărarea de acest gen este

---

\*) Rev. Carpații Nr. 12/1939, pag. 364.

însă incomparabil mai mare atunci când riscând cheltuelile și oboseala unui drum lung pentru a putea gusta plăcerea apropierii unui cerb, cauze ca cele de mai sus îți strică toate planurile. Din acest punct de vedere deci înțelegem supărarea vânătorului moldovean.

Care sunt mijloacele de a îndrepta această stare de lucruri? Căutându-le, vom ajunge la raporturile de azi dintre organele silvice și dintre vânători.

Cerbului îi trebuie înainte de toate, liniște, — iar această din urmă condițiune nu este îndeplinită decât în mäsivele de păduri de mare întindere. Suprafața de 10.000 ha reprezintă din acest punct de vedere un minimum. Terenurile de cerbi din Maramureș, Țibleș, Gurghiu, Sebeș, etc. sunt o dovadă; regele munților nu se mulțumește cu o stăpânire în miniatură. Îi trebuie spațiu vast.

Dar cifra de 10.000 ha este tocmai suprafața mijlocie a pădurilor pe care le cuprinde un ocol silvic de Stat. Lucrările de cultura și exploatarea pădurilor dintr'un asemenea ocol silvic sunt multe și variate. Ele se execută în tot detursul anului. Pentru ca șeful de ocol să poată mulțumi pe arendașul dreptului de vânătoare, ar trebui ca timp de 4 săptămâni cât durează mugetul cerbului să suspende orice activitate la pădure, pe întreaga suprafață de 10.000 ha a ocolului. De ce? Fiindcă, potrivit situației de azi, n'are de unde să știe în care anume parte a pădurii dorește arendașul să vâneze. Să nu fie cu supărare, dar această întrerupere de activitate nu este cu puțință. Pădurile reprezintă în economia națională mult mai mult decât să ne putem permite luxul unei asemenea pauze, iar capitalurile de milioane lei angajate de Stat într'o exploatare, cer să fie remunerate.

O soluție totuși există: arendașul să ia din timp contact cu șeful de ocol, să-i comunice în care anume porțiuni de pădure intenționează a urmări cerbul, și prin bună înțelegere să caute a se eșalona lucrările în așa fel în cât să fie menajate, atât interesele silvice cât și cele vânătoarești. Cel ce scrie aceste rânduri, chiar în toamna trecută a amănat o lucrare silvică, într'o vale unde un vânător și-a exprimat dorința de a urmări un cerb capital.

Țin să precizez că aci nu mă ocup de cazul special din Moldova la care m'am referit, pe care de altfel nici nu-l cunosc. Eu privesc problema în general.

Se pune acum întrebarea: câți din arendașii dreptului de vânatoare țin acest strâns și atât de necesar contact cu organele silvice? Sunt puțini aceștia, foarte puțini. Și dacă este așa, nu e de mirare că uneori se produc situații ca cele semnificate și deci nemulțumiri.

Și acum să-mi dea voie cititorii, ca „fără ură și părtinire“ ci numai cu dorința sinceră de îndreptare, să înșir câteva din cauzele care contribuie la înrăutățirea raporturilor dintre organele silvice și vânătorii-arendași.

Mulți dintre acești arendași, odată ce s'au înarmat cu contractul de arendare a dreptului de vânatoare dintr'o pădure, își închipuie că nu mai există alt stăpân în pădure afară de ei, că în fața intereselor lor, toate celelalte nevoi de gospodărire ale unei păduri trebuie să tacă.

Desigur un contract de arendare creează anumite drepturi, dar de aci și până a te crede stăpân exclusiv într'o pădure de zeci de milioane, cu multe alte drepturi mai de seamă, este o mare distanță. Urmarea, sunt conflictele pe care vânătorii le numesc: „lipsă de bună voință“, „mizerii“ sau „chiar dor de șicană“.

O altă cauză sunt paznicii de vânatoare. Oamenii, de cele mai multe ori recrutați din mediul rural, fără cultură, uneori braconieri, cari au avut conflicte cu organele silvice, odată ce au ajuns să poată umbla fără frică prin pădure și mai ales puși sub aripa ocrotitoare a stăpânului lor arendaș, om poate cu mare influență, — găsesc că a sosit momentul să se poată răfui, fără riscuri, cu personalul silvic. Lipsa de vânat sau insuccesul la o vânatoare este pus în sarcina personalului silvic care „din răzbunare“ îi strică socotelile. Acești oameni zi de zi strecoară câte o insinuaare în urechile stăpânului, care în lipsă de informații din altă sursă, le crede sută la sută. Așa se întâmplă că fără de nici un temei, sufletul vânătorului se umple de amărăciune, dacă nu chiar de revoltă împotriva personalului silvic, care, în fond, n'are nici o vină.

Urmează apoi corolarul: paznicii pădurilor reacționează la aceste nemotivate înțepături și tensiunea este gata. La urma urmei sunt și ei oameni și au și ei o sensibilitate.

Ca să nu mai lungesc lista, nu voi mai arăta decât o singură cauză de neînțelegeri: lipsa de tact din partea câte unui arendaș. De multe ori acesta din urmă este avizat la concursul

șefului de ocol: mijloace de transport, case de adăpost, gonaci, etc., servicii pe care i le și face. Și atunci, nu trebuie să apară drept o pretenție exagerată dacă acest șef de ocol se așteaptă ca cel puțin de formă să fie invitat la o vânătoare cu bătaiași. Aceasta mai mult ca un semn de atențiune, pentru că șeful de ocol vânător, ori are teren propriu de vânătoare, ori face parte dintr'o filială a A. V. I. S.-ului sau altă societate de vânătoare; prin urmare, are unde să vâneze. Or, ce se întâmplă? Cunosc cazuri concrete când arendașul nici nu anunță data și locul vânătoarei, necum să se gândească să invite și pe șeful de ocol, uitând că în contract există o clauză conform căreia șeful ocolului are dreptul să ia parte la vânătorile cu bătaiași.

Arendașilor care se consideră persecutați, le-ași recomanda să citească încă odată contractul de arendare al dreptului de vânătoare. Să vadă dacă și-au îndeplinit la timp toate obligațiile și apoi să mărturisească cinstit în fața conștiinței lor, dacă șeful de ocol a avut sau nu motive din belșug să ceară rezilierea contractelor de arendare.

Interesele pădurii și ale vânătoarei sunt aceleași. Atât în gospodăria silvică, cât și în cea vânătorească, pentru a se putea realiza progrese, este nevoie de întinderi mari. Nici una nici alta nu se împacă cu pulverizarea proprietății. Apoi și una și alta au nevoie de liniște. Pășunatul le este un dușman comun. Chiar înmulțirea vânatului — până la un punct — nu prejudiciază interesele pădurii.

Tocmai de aceea, în alte țări ambele aceste ramuri ale economiei naționale stau în aceeaș mână. La noi nu este așa, dar acest fapt nu exclude posibilitatea unei armonioase conlucrări în interesul comun.

Dar pentru a se putea realiza această colaborare, trebuiesc îndeplinite — între altele și următoarele condițiuni:

1) Arendașii terenurilor de vânătoare din păduri să-și dea seama că:

a) pădurile ocupă 22% din suprafața țării;

b) arenda dreptului de vânătoare nu reprezintă decât 1% din ceace produce lemnul;

c) în economia națională pădurile se înscriu cu un venit brut anual de cca. 5 miliarde lei;

d) la export lemnul ocupă locul al treilea ca valoare, urmând imediat după cereale și petrol.



A pretinde deci ca interesele silvice să fie subordonate celor vânătoarești este o absurditate.

Armonizare de interese, da. Dar subordonare — nu!

2) Slujitorii pădurilor Țării sunt în număr de 10.000. Ei reprezintă o forță organizată care ar putea aduce nebănuite servicii cauzei vânătoarești. Dacă sunt scoși din situația de a putea cu adevărat activa și în această direcțiune, cel puțin să fie lăsați în pace. Să înceteze înțepăturile și specularea slăbiciunilor unora dintre ei, speculare făcută cu scop vădit de denigrare. Să înceteze mai ales calificativul de braconieri. Se poate întâmpla ca între cei 10.000 să se găsească și astfel de rătăciți. Dar nu este îngăduită generalizarea. Și în armată s'au găsit uneori trădători de Țară, și cu toate acestea nimenea nu s'a gândit să afirme că întreaga armată este compusă din trădători. Chiar în corpul magistraților s'a ivit nu de mult un asasin, fără ca să-i treacă cuiva prin minte să spună că magistrații sunt asasini.

În unele publicații vânătoarești citesc adesea nume de pădurari contravenienți la legea vânătoarei. Uneori mai apare și câte un țaran. Dar n'am văzut trecute pe această listă neagră și persoane sus puse. Și, Doamne, câte sunt! Ori cine este îndreptățit să creadă că această largă publicitate dată unor cazuri de braconaj comise de unii pădurari, este făcută cu o anumită tendință.

Mă feresc să contribui la înăsprirea relațiilor dintre cele două tabere; de aceea, nu voi vorbi aci de adevărata persecuție pe care unii ingineri silvici o au de suferit la arendarea de terenuri, din partea unor inspectori de vânătoare, când aceștia cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, folosesc dramul de putere primit dela stăpânire pentru răzbunări personale și în ciuda evidenței și a drepturilor câștigate, înlătură pe inginerii silvici, în favoarea altora.

Armonia dintre pădure și vânătoare este necesară și în prezent, dar mai ales ea va fi necesară în viitor. Întrevăd momentul, când pentru vânatul mare vor veni zile și mai grele decât cele de azi. Se știe că în agricultură deseale răsturnări ale pământului în urma arăturilor, cauzează pagube vânatului mic cu pene. Dispariția mărcinilor depe răzoare, a ierbii și a tres-

tiei, privează de adăpost vânatul. Cu un cuvânt, intensificarea agriculturii este în dauna prosperării vânatului mic.

Lucrurile se petrec cam la fel și la păduri cu deosebirea că aci avem de a face cu vânatul mare. Gospodăria silvică dela noi, pășește hotărît spre intensificare. Aceasta înseamnă părăsirea tăierilor rase pe suprafețe mari și trecerea la alte sisteme de recoltare a produselor lemnoase, anume prin tăieri răspândite în mai multe porțiuni. Mai înseamnă rărituri extinse, cu toată gama de lucrări, începând dela marcarea arborilor și până la scoaterea lemnului din pădure.

Iată cum într'un viitor foarte apropiat, vânatul mare nu se va mai putea bucura de liniștea de până acum.

Înțelege ori și cine că în asemenea împrejurări o armonioasă colaborare dintre silvicultori și vânători va fi indispensabilă, căci altfel se vor deschide sumbre perspective pentru economia vânatului.

Să se pună frână pornirilor pătimașe; să se ferească de a turna venin în suflete. Unii vânători să înțeleagă că atâta timp cât vor exista copaci, -- în pădure tot numai silvicultorul va rămâne stăpân, — și oricât ar vrea, nu se vor putea lipsi de concursul acestuia atunci când este vorba de vânatul din pădure.

Cât timp am fost și eu șef de ocol, m'am înțeles totdeauna bine cu arendașii. Personal, n'am avut nici un motiv de nemulțumire. Mai știu apoi că se găsesc destui vânători cari cultivă armonia cu organele silvice. Nu acestora sunt adresate rândurile de mai sus. Atât ca vânător cât și ca silvicultor doresc să vad realizată buna înțelegere, și atunci când aceasta se va traduce în fapt, cu siguranță alta va fi înfățișarea cinegetică a Țării.

*Wald und Jagd.*

*Forêt et chasse.*

Quelques considérations concernant les rapports, aujourd'hui pas trop amicales, qui existent entre les forestiers d'une part, et les chasseurs, d'autre part.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA INTERNĂ

### ● **Expoziția de vânătoare 1940.**

A fost organizată de Direcția vânătoarei, în saloanele Arta. Scopul urmărit ni-i mărturisește programul tipărit cu acest prilej: „După expoziția națională de vânătoare din 1935, expoziția actuală, — deși mai restrânsă — are un caracter documentar. Ea tinde să inițieze evoluția dezvoltării vânatului dela 1937 până în 1939 inclusiv. Deasemenea sunt expuse trofeele capitale, cari nu au mai figurat până acum la vre-o expoziție. Pentru studii comparative, sunt prezentate aci câteva din trofeele cari au figurat în sala de onoare a Expoziției internaționale de vânătoare din Berlin 1937, distinse cu plăci de onoare”.

Ne-am găsit în fața unei expoziții având cu adevărat caracter strict documentar? Să dăm în această privință curs aprecierilor făcute de revista de vânătoare „Carpații”:

Expozițiile documentare înfățișează piesele în vederea studiului și a învățămintelor... La aceste expoziții spectaculosul este eliminat aproape cu desăvârșire. Ele nu se adresează publicului mare care să vină să se încante sau să stea mirat în fața unor trofee sau grupuri de animale naturalizate. Ele servesc exclusiv controlul și programul de vitor.

„Mărturisim că o asemenea expoziție este ceva arid și organizarea ei nu prea avea loc în cadrul Lunii Bucureștilor. Tocmai de aceea din expoziția noastră de acum nu s'a eliminat elementul spectaculos și de dragul comparației au fost admise unele trofee care nu aveau ce să caute în cadrul 1937—1939. S'a făcut deci o tranzacționare între cele două tipuri de expoziții... Frumosul expoziției a cerut să fie sacrificat în mare parte elementul tehnic și trofeele au fost grupate nu după puncte de vedere tehnice, care să faciliteze comparațiile, stabilirile de date și de situații, ci după cerințele gustului”.

Prin urmare, nu am avut de a face cu o expoziție strict documentară, așa cum se afirmă în program, ci cu un tip de expoziție de tranziție.

După această precizare, să dăm o raită prin expoziție.

La parterul clădirii, a fost aranjată secțiunea documentară realizată de Direcția vânătoarei în colaborare cu o antenă a sa — Secțiunea

cinegetică a Institutului național zootehnic. Aici o serie de diagrame înfățișează: repartizarea și densitatea vânatului în cuprinsul țării, producția socotită în cantitate și în bani, numărul vânătorilor și variația lor dela 1930 (28.756 inși) până la 1939 (28.874 inși), repartizarea și densitatea lor pe județe, societăți de vânătoare (azi 1021 cu 32.110 membri).

Sugestivă, pentru silvicultori, este diagrama privind „actuala organizare a vânătoarei în România”, de unde organele silvice de orice natură ar fi ele, sunt total eliminate. Pentru cine știe să citească poate vedea în ea „o politică” și poate să găsească și cheia „lucrului care trebuie lămurit”.

La etajul expoziției sunt expuse trofeele. Aflăm: 41 trofee de urb, 8 de lopătar, 202 de căprior, 42 de capră neagră, 1 de muflon, 23 colți de mistreț, 7 urși, 6 râși, 4 lupi, 1 cocoș de mestecăn, 2 cocoși de munte și 4 spurcaei.

Trecem asupra „punctelor” obținute de fiecare. Cei interesați găsesc indicațiuni prețioase în Revista Vânătorilor (Nr. 5—6/1940) și Carpații (Nr. 7/1940). Adăogăm doar că evaluarea s'a făcut după formulele Centrului internațional de vânătoare cu sediul la Berlin.

Problema progresului și regresului vânatului la noi a preocupat și preocupă încă pe mulți, dând naștere deseori la controverse. Oficialitatea afirmă că vânatul este în progres. Nu încercăm să pătrundem acum în acest domeniu.

Reținem deocamdată din darea de seamă, asupra expoziției, în Revista Vânătorilor (Nr. 5—6/1940 pag. 10), remarcă privitoare la cocoșul de mestecăn, cel expus în sala Arta fiind „probabil unul din ultimele exemplare ale stooului din România, care merge spre dispariție”. Cu toate acestea a fost ucis, deși pe permisele de vânătoare se arată că vânărea acestei păsări este interzisă. Cum, adică cel care l-a împușcat, nu era ținut să respecte opritul? Era o faptă de așteptat din partea cuiva care deține sau a deținut o țărână din autoritate. Era o atitudine de așteptat din partea unuia care în Revista Carpații (Nr. 6/1940 pag. 175—177 „prin expuneri isvorite absolut numai din dorința de promovare a intereselor superioare vânătorcăii” socotește că „unicul criteriu al unei chemări (de a conduce interesele vânătoarei N. A.) este numai activitatea și succesul documentat cu dovezi impecabile”.

Dar poate, pușcașul a avut autorizație? În acest caz însă ne întrebăm: măsurile de ocrotire nu se aplică tuturor? Dar chiar așa, cum l-a îndemnat inima pe țințaș să smulgă o autorizație și să tragă, când se știe că suntem amenințați cu dispariția cocoșului de mestecăn? Aceasta ca să facă dovada „activității și succesului documentat cu dovezi impecabile” în materie de vânătoare? Și drept' culme, — un fel de colac peste pupăză — trofeul a fost și expus în expoziție, ca un indiciu al progresului și al corectitudinii vânătorcăii.

Numărul mare de trofee de capră neagră ni-a reținut atenția în mod deosebit. Știam că acest gingaș animal, locuitor al stâncărilor munților cei mai înalți era obiectul unei deosebite ocrotiri, în urma alarmei dată că ar fi pe cale de dispariție. Între măsurile luate (pază specială, asocierea proprietarilor și arendașilor terenurilor cu capre negre) aceea a declarării ei ca monument al naturii este cea mai veche. Încă din 25 Februarie 1933. Comisia Monumentelor Naturii a hotărât prin declararea ei ca monument al naturii, interdicția totală de a fi împușcată. Numai în 1938 (22 Ianuarie) Comisia Monumentelor Naturii a îngăduit Direcției Vânătoarei să dea autorizații de vânătoare recomandând însă ca acestea să se acorde cu mare parcimoniozitate.

Din examinarea programului tipărit, rezultă că din exemplarele expuse au fost împușcate: trei înainte de 1920; nouă între 1920 și 1929 și treizeci în perioada 1930—1939. Din cele treizeci trofee realizate în ultima decadă, zece au fost vânat în anii de totală interdicție (1933—1937), deci în contravenție la legea pentru protecția monumentului naturii. Chiar dacă cei ce le-au vânat vor fi avut vreo autorizație, valabilitatea ei este nulă, căci din moment ce avem de a face cu un monument al naturii, nici-o autoritate în afară de Comisia Monumentului Naturii nu putea hotărî valabil. Deci, la o expoziție oficială, aflăm trofee realizate în contravenție.

Râsul deasemenea ne-a reținut mult atenția. Și acest animal rar-sim în fauna țării noastre a format obiectul unei deosebite atenții din partea celor chemați să vegheze la conservarea faunei (nu vânătorii, căci după cum văzurăm ei nu prea știu de restricțiuni, când este vorba de pasiunile lor). În acest scop, râsul a fost declarat monument al naturii încă dela 22.II.1933. Cu alte cuvinte, ca și în cazul caprei negre, interdicție totală de a fi vânat. Dacă pentru capra neagră a intervenit o schimbare în 1938, pentru râs situația este neschimbată până azi. Și nici nu trebuie să se schimbe.

Au ținut seamă vânătorii de aceasta? Nici de cum, căci în expoziție cinci din cele șase exemplare expuse sunt împușcate — călcând legea — în anii de interdicție (1938 și 1939).

Prin urmare, și în acest caz, contravenție la legea pentru protecția monumentelor naturii.

După cele văzute, ne întrebăm acum dacă oamenii de rând, care vânează fără drept sau trecând peste ceea ce este îngăduit, îndemnați île de paslune, fie din nevoia de hrană sau câștig, când ar avea cunoștința de cele de mai sus. — ar putea să spună: voi, cei ce vă credeți monopolizatori ai corectitudinii vânătoarești, cu ce îndreptățire ne taxați pe noi drept braconieri?

Însfârșit, mai relevăm un alt aspect al expoziției și prin aceasta al problemei vânătoarei la noi. În ce mâini se găsește vânatul românesc? Să lăsăm și în acest caz să ne răspundă tot programul expoziției. În acest scop, reproducem paginile 13—14, adică două din cele cinci pagini care se referă la trofee de câpriori.

Nr. crt.	Numele Proprietarului	Terenul în care a fost vânat	Anul
218	P. Wittgenstein	Crasna-Sălaș	1939
219	H. Karp	Busd-Tr. Mare	1938
221	Dr. I. Stăniția	Oașa	1937
222	Vafer Păscu	Someșeni-Satu Mare	1939
223	Ing. D. Obadă	Valea Putnei-C. Lung	1939
224	Gh. Medweszky	Bobești-Storojineț	1938
226	Petrigenar Nicolae	Sighișoara-Tr. Mare	1938
227	I. Hampell	Busd-Tr. Mare	1938
228	Huștar Iosif	Filipișul Mare-Mureș	1938
229	Kovács Carol	Măieruș-Brașov	1939
230	I. Székely	Busd-Tr. Mare	1939
231	Gh. Medweszky	Cosmin-Cernăuți	1939
232	H. Gunnesch	Mediaș-Tr. Mare	1939
233	Matei Pompei	Eremitu-Mureș	1938
234	B. Hălmaciu	Brateiu-Tr. Mare	1938
235	H. Karp	Busd-Tr. Mare	1939
236	E. Krestel	Mediaș-Tr. Mare	1939
237	D. Iuchum	Axente Sever	1939
238	Gh. Medweszky	Lucica	1939
239	W. Gorcinski	Copșa Mică-Tr. Mare	1938
240	Ilie Orșianu	Beșineu-Tr. Mică	1939
241	E. Theil	Mediaș-Tr. Mare	1939
242	St. Tiller	Mediaș-Tr. Mare	1939
243	Gh. Medweszky	Bobești-Storojineț	1939
244	Sandru Stăniția	Podole-Hunedoara	1939
245	Carl Caspari	Moșna-Tr. Mare	1939
246	Nicolae Săulescu	Mădăraș-Ciuc	1939
247	Fr. Weber	Mediaș-Tr. Mare	1939
248	Gh. Medweszky	Bobești-Storojineț	1938
249	E. Wangler	Izmenele-Vâlcea	1939
250	A. Capesius	Apold-Tr. Mare	1937
251	E. Wangler	Căllănești-Vâlcea	1937
252	Nicolae Săulescu	Lăpușna-Mureș	1937
253	A. Antonovici	Fundul Moldovei-C. Lung	1937
254	Surariu Nicolae	Crisbav-Brașov	1938
255	Peter Wittgestein	Crasna-Sălaș	1937
256	H. Tontsch	Moșna-Tr. Mare	1939
259	Surariu Nicolae	Cribav-Brașov	1937
260	H. Schuster	Moșna-Tr. Mare	1938
261	Gh. Medweszky	Bobești-Storojineț	1939
262	Chiriac Bruno	Hăghic-Trei Scaune	1938
263	M. Bell	Daneș-Tr. Mare	1938
264	Fr. Siegmund	Nemșa-Tr. Mare	1939

Nr. crt.	Numele Proprietarului	Terenul în care a fost vânat	Anul
265	W. Corcinsky	Copșa Mică-Tr. Mare	1939
266	H. Knall	Bărghiș-Tr. Mare	1939
267	Surariu Nicolae	Hăghic-Trei Scaune	1938
268	Gh. Medweszcky	Bobești-Storojineț	1937
269	Fr. Siegmund	Ibișul Nou-Tr. Mare	1939
270	St. Botschner	Mediaș-Tr. Măre	1938
271	I. Fronius	Mediaș-Tr. Mare	1939
272	S. Schwartz	Moșna-Tr. Mare	1939
273	E. Schuster	Mediaș-Tr. Mare	1939
274	Gh. Médweszcky	Bobești-Storojineț	1937
275	S. Karr	Moșna-Tr. Mare	1938
276	Rudolf Tontch	Moșna-Tr. Mare	1939
277	Gh. Medweszcky	Bobești-Storojineț	1939
278	I. Rampelt	Mediaș-Tr. Mare	1939
279	Gottfried Gross	Hetiur-Tr. Mare	1932
280	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1937
281	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1937
282	Simion Vulcu	Pianu-Alba	1922
283	Feter Wittgenstein	Crasna-Sălaj	1937
284	Albert Terplan	Apold-Tr. Mare	1936
285	Gottfried Gross	Alișul Mare-Tr. Mare	1932
286	Michael Bartmus	Sighișoara-Tr. Mare	1932
287	N. Petringeneru	Sighișoara-Tr. Mare	1937
288	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1938

Menționăm că am redat două pagini din zece, celelalte opt nediferind prea mult.

Mai este nevoie de comentarii?

T. H. Crivăț

## CRONICA EXTERNĂ

● † Prof. G. N. Wysotzky.

În primăvara acestui an a murit curând după ce împlinise 75 de ani, Prof. G. N. Wysotzky, unul dintre cei mai cunoscuți pedologi forestieri ruși.

Și-a început activitatea științifică în 1892, participând la expediția organizată în Sudul Rusiei, care avea de scop să elaboreze măsurile de luat pentru silvicultura stepelor, protecția semănăturilor în contra secetelor, protecția solului în contra spulberării și uscării de către vânt, și care a reușit să aducă dovezi minunate asupra posibilității și necesității împăduririi stepelor.

Pentru cercetările sale ulterioare, Wysotzky și-a ales ocolul silvic experimental Velico-Anadol, lângă Mariupol, în stepa din Sudul Rusiei.

În curs de 12 ani reușește să împădurească 538 ha în stepă, dovădind că pădurea poate să fie instalată în această regiune. A prelucrat o tehnică specială pentru cultura pădurilor în stepă și a precizat speciile de arbori și arbuști care sunt cele mai proprii stepelor. A preconizat o metodă a lui, care mai târziu s'a generalizat, anume aceea de a introduce în etajul al II-lea, arbuștii, nu ca până atunci ulmii.

În cursul cercetărilor sale, urmărește problema protecției pe care o oferă pădurile din stepă în contra vântului și zăpezii, participarea lor la fertilitatea solului, etc.

Urmărește mulți ani prin cercetări comparative problema umidității solului în pădure și câmpie și creiază teoria așa numitului „orizont mort”. Stabilește de asemenea o teorie în privința influenței pădurii asupra climei, dovedind între altele că pădurea accelerează circuitul apei. A arătat importanța pădurii pentru irigarea stepelor și a lămurit problema economiei apei și ameliorărilor ținuturilor nisipoase uscate care se întind în Rusia pe suprafețe întinse.

Hidrologia, climatologia, pedologia, geobotanica, silvicultura și împădurirea stepelor sunt domenii în care Wysotzky a lucrat ca un mare cunoscător. Ocoalele experimentale dela Velico-Anadol și Mariupol au devenit adevărate modele pentru silvicultura stepelor.

Pentru meritele sale și după aproape 50 de ani de activitate științifică, stațiunea de experimentație dela Velico-Anadol a primit numele lui, la 21 Februarie 1940, când și-a serbat a 75-a aniversare.

Cu Wysotzky, pedologia forestieră rusă pierde un reprezentant strălucit.

(După Buchholz, în Forstarchiv, 16, 196—197, 1940).

T. B.



**● Măsuri deosebite în Elveția pentru îndestularea cu lemn de foc.**

În iarna 1939/40, s'a simțit și în Elveția lipsa de lemne de foc mai ales. Spre a se preîntâmpina repetirea unei atari situațiuni neplăcute, a trebuit să intervină autoritatea federală.

Printr'un decret special, bazat pe decretul excepțional al măsurilor de apărare a țării și păstrarea neutralității sale, se împuternicește departamentul economiei publice de a da instrucțiuni cantoanelor privind tăerile de lemne. Cantoanele, la rândul lor sunt împuternicite să arate proprietarilor de păduri cantitățile de lemn ce au să taie în fiecare an. Atari dispozițiuni nu sunt legate de acelea ale legii federale de poliție forestieră din 11 Octombrie 1902.

Contravenienții la dispozițiunile de mai sus, ca și neglijențele dovedite la aplicarea lor se pedepsesc cu amendă, care poate merge până la 20.000 franci .

În legătură cu aceste tăeri deosebite, se vorbește stăruitor în cercurile oficiale forestiere din Elveția despre creierea obligatorie a fondului de rezervă forestier, mai ales pentru proprietarii de păduri persoane juridice de drept public (comune, etc.)

(După Journal f. suisse 1940, pag. 113 și 134).

(128)

*Ilie C. Demetrescu*

MERCURIALE

In aceste timpuri nestatornice, când hotarerele și întocmirile economice ale mai tuturor țărilor Europei sunt supuse la atât de mari schimbări, e greu să mai iei ca puncte de reper, pentru judecarea unor situații, cifre de acum 10 ani. Ele nu mai au aceeași însemnătate, ca în ajunul războiului, când din compararea lor se puteau trage atât de interesante concluzii.

Și totuși, până la stabilizarea noilor întocmiri și până când cei înlestați în lupte și revendicări vor reveni la pașnicile îndepliniri de altă dată, să căutăm să deslușim, din înșirarea câtorva cifre, modul cum a evoluat economia noastră forestieră în ultimii 10 ani (până la izbucnirea războiului). Să nu se aștepte cititorul, la cifre statistice relative la întinderea pădurilor, consum, etc., pe cari nici nu le avem, de altfel la dispoziție. Fiecând însă de la constatarea, că în țara noastră o bună parte din produsele forestiere utilizează ca mijloc de transport calea ferată, să examinăm o statistică a traficului de mărfuri pe CFR. Ea a apărut recent în „Fosia oficială” a Direcției generale CFR, pentru anii 1929 și 1938.

S'au transportat în total în 1929-circa 17.8 iar în 1938 aproximativ 21,9 mil. tone mărfuri, ceea ce înseamnă un spor de 25% pentru anul 1938. Acest spor se datorește în bună parte petrolului, fiindcă recolta de porumb a fost în 1929 mai bogată ca în 1938. În adevăr în acești doi ani s'au transportat pe calea ferată 1340 respectiv 923 mii tone de cereale diverse și 363 respectiv 1185 mii tone grâu (recolta de grâu fiind mai bună în 1938).

De sigur, pe noi ne interesează să știm, ce cantități de lemne s'au transportat pe calea ferată în cei doi ani.

Statistica arată că s'au transportat	în 1938	în 1929
Lemne de foc (mii tone)	3737	3949
Cherestea și lemn de construcție (mii tone)	2136	1456

Lemnul de foc a înregistrat deci o scădere de circa 200.000 tone, ceea ce se explică prin folosirea pe o scară mai mare a încălzirii centrale cu petrol și cărbuni și prin introducerea gazului metan în unele orașe din Ardeal și zona petroliferă.

Cantitatea de lemn de construcție transportată pe c. f. a crescut, dimpotrivă, cu 780.000 tone. Explicația acestui spor se explică prin aceea că după cum se știe 1929 a fost un an de criză (crăhul de la bursa din New York s'a produs în acest an) pe când 1938 a fost cotaț, în

întreaga lume, ca un an de repriză în toate compartimentele vieții economice.

Mai arată această cifră, că exportul nostru de lemne (o bună parte din cantitatea transportată pe c. f. a fost destinată exportului), n'a scăzut, cum era de așteptat, după marile exploatări practicate între 1921—1927, ci chiar a crescut: ceea ce arată, că atunci când conjunctura e bună, prevederile pesimiste sunt în mare măsură corijate de împrejurări.

În fine, statistica în chestiune mai arată, că lemnelor de foc au parcurs în 1929 o distanță medie de 135 km, iar în 1938 de 145 km: cele de construcție 119 respectiv 132 km, ceea ce ne confirmă, faptului cunoscut, că masivele în exploatare s'au depărtat de centrele de consum (cazul lemnelor de foc) și că o bună parte din exportul de lemne de construcție din 1938 s'au făcut pe uscat (spre Germania).

D. A. S.

---

---

# I N F O R M A Ț I U N

---

---

— D-l Mircea Manolescu ing. insp. g-l silvic a fost numit, pe data de 27 Iulie a. c. membru în Comitetul de direcție al **Administrației Casei Pădurilor Statului**, pe o perioadă de 4 ani.

— D-l Valeriu Popovici ing. cons. silvic a fost delegat, pe data de 22 Iulie a. c., a exercita atribuțiunea de subadministrator al Casei Pădurilor Statului.

— D-nii Dem. Grozescu și I. Zeicu au fost numiți membri ai **Consiliului superior al învățământului profesional mediu și inferior**. Numirea s'a făcut pe data de 25 Iulie a. c. pe termen de 4 ani.

— D-l Dănilă Roșu ing. insp. g-l silvic a fost delegat cu conducerea direcției silvice Cluj pe data de 1 August 1940.

— D-l Mih. Boldur inginer consilier silvic șeful Inspectoratului de regim silvic de pe lângă Ținutul Suceava, a fost numit, pe o perioadă de 2 ani, membru în comisia de control a Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

— D-nii Andrei Boldescu ing. insp. g-l silvic și Ivanov Andrei ing. insp. silvic din Casa Pădurilor Statului

au fost puși în retragere din oficiu, pentru a-și aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Decembrie 1940.

— D-l Vasilescu C. Iosif ing. insp. silv. subdirectorul regionalei XII silvice **Cernăuți**, a fost transferat în centrala **Directiei silvice**, fiind delegat cu conducerea Serviciului de regim silvic.

— D-l Protopopescu Gh. ing. silv. a fost șef al ocolului silvic județean **Storojineț**, a fost repartizat la **Inspectoratul silvic de pe lângă Ținutul Olt**.

— D-l Ionescu D. Dumitru fost șef al serv. silv. județean Tighina, a fost repartizat la **Inspectoratul silvic de pe lângă Ținutul Prut**.

— D-l Teodor Dan ing. șef silvic a fost detașat, pe data de 16.7.a. c. dela **Inspectoratul silvic Timișoara**, la conducerea ocolului silvic regal de vânătoare **Chișinău-Criș** din Jud. Arad.

— D-l Zahariaș Iuliu ing. șef silvic a fost transferat pe data de 1 Iulie a. c., dela Serv. silv. al jud. Fălciu ca șef al Ocolului silvic **Arpașul de jos** din jud. Făgăraș, în locul d-sale fiind delegat a gira, d-l Ajtay Ladislau dela **Inspectoratul Silvic Focșani**.

— Cu prilejul constituirii guvernului prezidat de d-l Ing. I. Gigurtu, la departamentul Agriculturii și Domeniilor au fost numiți:

D-l prof. G. Leon, ministru ad-interim;

D-l D. Topciu, subsecretar de Stat;

D-l P. Nemoianu, subsecretar de Stat;

D-l P. Ioan, inginer consilier silvic, ca Secretar general, delegat să rezolve chestiunile privitoare la păduri.

D-l Val. Dinu, inginer subinspector silvic.

— In Mon. Of. 185 din 12.3.1940 a apărut decizia de primire în Corpul silvic a următorilor ingineri silvici:

1. Gyurich Petru din serviciul Episcopiei române Unite din Oradia.

2. Palffy Antonie din serviciu particular.

— Reședința ocolului silvic Sovata se mută pe data de 1 August a. c., din Tg. Mureș, la Sovata.

— Pe ziua de 1 August a. c. a luat ființă Sectorul silvic (Ocolul) Brăduț cu reședința în Comuna Vărghiș.

— In Mon. Of. Nr. 177 din 2 August a. c., a apărut Caietul de sarcini pentru lucrările de tehnică cadastrală.

— Prin dec. min. de agric. și dom. 18.550 din 15.VII.1940, (Mon. Of. 168 din 27.VII.1940), a luat ființă la Min. de Agr. și Dom. Comisia permanentă a lemnului, organ destinat să organizeze coordonarea și controlul producției, circulației și consumului lemnului necesar și populației civile, atât în economia internă, cât și în străinătate.

Pentru conducerea politicii lemnului și aplicarea dispozițiilor acestei comisii, a luat ființă un Serviciu al lemnului în cadrul Direcției Silvice din Minister (Dec. min. 21330. 31/VII. a. c.).

Acest serviciu se compune din patru birouri:

a) B. statisticeii lemnului

b) B. producției lemnului

c) B. industriei lemnului

d) B. comerțului lemnului.

Ei s'au fost încadrat precum urmează:

1. Șef al serviciului lemnului, Ing. Insp. general silvic, I. Băleanu.

2. Șeful biroului industrializării, Ing. Insp. general silvic Avram Gheorghe.

3. Șef al biroului statisticeii, Ing. subinsp. silvic Sabău.

Impliecat Kent Zenaida, dela Direcția P. P. J.

Dactilograf, Popărlan dela Dir. P. P. J.

4. Șeful biroului producției, Ing. Insp. silvic, Nicolae Ion.

Subșeful biroului producției, Ing. subinsp. silvic, C. Chiriță.

Impliecat Crăciun Ion dela Direcția P. P. J.

5. Șeful biroului comerțului, Ing. Insp. silvic, Răuță Eugeniu.

Subșef ing. subinspector silvic, Petre Maior.

Impliecat N. Gheorghiu dela Administrația Casei Pădurilor Statului.

Dactilografă, Chirea Lavina, dela Direcția P. P. J.

(Dec. dela Jn. 21331 din 31 Iulie 1940, Mon. Of. 180 din 6 August 1940, pag. 4032).

— D-l Ing. Györke Ștefan, dela Inspectoratul Chișinău a fost re-partizat la Inspectoratul silvic Cluj (Mon. Of. 187 din 14.8.1940).

# R E C E N Z I I

## CĂRȚI

Prof. C. MOTĂȘ și Ing. agr. V. ANGELESCU.

*Punerea în valoare a apelor de munte.*

1939; București, 157 pagini, cu 31 figuri în text și 1 hartă, în publicațiile Institutului de Cercetări Agronomice. Seria „Metode, îndrumări, rapoarte, anchete”, Nr. 49.

Am remarcat în această revistă aproape toate scrierile cu caracter piscicol, apărute în ultimii ani, privind apele de munte — domeniu de preocupări care în mod natural intră în câmpul de activitate al Serviciului silvic.

Cartea pe care o prezentăm de data aceasta, se datorează în principal d-lui C. Motăș profesor la Universitatea din Iași și conducătorul de azi al stațiunii piscicole marine dela Agigea (în apropiere de Constanța). Ne găsim în fața unei autorități în materie; numele și lucrările d-sale fiind, de multă vreme, bine cunoscute și mult apreciate, în lumea oamenilor de știință de peste hotare. Cel de al doilea autor — d-l V. Angelescu — este inginer agronom la Institutul de cercetări agronomice din București.

Lucrarea — așa cum spune și d-l prof. G. Ionescu-Șișești, în prefață — aduce „o cunoaștere mai precisă, ca până acum, a telurilor și mijloacelor pentru a putea pune în valoare apele de munte... Pentru un

domeniu de activitate, în care aproape totul se găsește la început, cunoașterea acestor țăruri, precum și a puterilor și mijloacelor de realizare sunt de mare importanță, căci putem fi ferți de a porni pe căi ce n'ar fi cele adevărate.

Mai puțin preocupat de tehnica lucrărilor de punere în valoare, autorii pun în principal principiile care stau la baza repopulării apelor de munte, cu Salmonide, pornind dela cunoașterea amănunțită și exactă a caracterelor fizigrafice și biologice ale acestor ape. În acest scop, au întocmit și un plan de organizarea întregii acțiuni, în care — se înțelege — se indică și organele socotite că trebuie să fie angajate în această muncă. În acest angrenaj, autorii, ca și d-l prof. G. Ionescu-Șișești, văd colaborând și Serviciul silvic, „altfel repopularea ar cere un personal nou și costisitor”.

Subliniem această precizare, căci ea vine dela persoane competente: d-l prof. G. Ionescu-Șișești a cărui competență științifică este dublată de o vastă experiență administrativă. D-l prof. Motăș ca unul care pe lângă valoarea sa științifică, a cunoscut organizarea și realizările din alte țări, unde Serviciul silvic este temelul întregii organizări.

„Să trecem acum în fugă asupra materiei cuprinsă.

Lucrarea are două părți.

În prima parte se dau principiile și planul de organizare al acțiunii de punere în valoare a apelor de munte. Aici materia este repartizată în șase capitole.

În capitolul I (de 42 pagini) se expun caracterele fiziografice și biologice ale apelor curgătoare de munte. Este vorba deci despre caracterele fiziografice, floră și faună, pentru ca în final să se stabilească cinci zone piscicole: zona păstrăvului, zona lipanului, zona mreței, zona plătesii și zona Acipenseridelor. Din acestea, regiunea de munte a cursurilor de apă cuprinde pe primele trei.

Cap. II (de 9 pagini) intitulat „economia piscicolă a apelor de munte”, tratează despre importanța păstrăvului în economia apelor de munte; importanța economică a Salmoniculturii în regiunile de munte; depopularca, repopularca și valorificarea acestor ape.

Primul pas de făcut în vederea repopulării — spun autorii — este reglementarea pescuitului și aplicarea riguroasă a legii pescuitului, apoi stărpirea dușmanilor naturali, higiena și purificarea apelor otrăvite de resturile dela industriei. Aduccrea la îndeplinire a acestui dezederat — adăogăm noi — cere personal de supraveghere. Acesta nu poate fi, în condiții normale, în care să se țină seamă și de factorul economic, decât personalul silvic.

A doua serie de măsuri — repopularca artificială, necesitată de mica prolificitate a Salmonidelor „nu s'ar putea face cu succes, dacă n'ar colabora la această operă” și Serviciul silvic, „altfel” (așa cum spun autorii) repopularca cere un personal nou și costisitor.

Cap. III (de 18 pagini) cuprinde bazele științifice ale repopulării și punerii în valoare. Pentru aceasta

este nevoie să se facă pe teren o serie de cercetări care să ne ducă la cunoașterea caracteristicelor și bonității apelor de munte.

Cap. IV (de 19 pagini) se ocupă de speciile de Salmonide indigene și acclimatizate la noi, stăruindu-se asupra celor indicate pentru repopularca. Așa, ni se vorbește despre:

a) Păstrăvul comun (*Trutta fario* L.) obișnuit în apele noastre de munte.

b) Păstrăvul de lac (*Trutta lacustris* L.) care ar exista în Lacul Roșu dela Cheile Bicazului, socotit de unii drept o formă a păstrăvului comun, adaptată la viața de lac de munte.

c) Lostrita (*Salmo hucho* L.), specia de Salmonide din Europa Centrală care atinge talia cea mai mare.

Se găsește în basinul Dunării (unde cunoscută în Germania, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, Polonia și România. În basinul superior al Dunării, lostrita se găsește atât în fluviu, cât și în afluenții săi; pe când în basinul interior, nu se întâlnește decât numai în afluenți. La noi este cunoscuta în Bistrița, Olt, Jiu, Lotru, Cereșus, Prut, Mureș și Vișeu.

d) Lipanul (*Thymallus thymallus* L.) răspândit în toată Europa, alara de Irlanda, Sudul Franței, și peninsula Iberică.

Dintre speciile introduse se menționează:

e) Păstrăvul curcubeu sau american (*Trutta irideus*) introdus din America, o specie care nu poate și nici nu trebuie să înlocuiască păstrăvul nostru indigen.

f) Fântânelul sau somonul de și-pot (*Salmo fontinalis* Mitsch.) originar din America de Nord, a fost introdus pe Barnar, un afluent al Bistriței din sus de Broșteni.

Autorii dau și o cheie de determinare a Salmonidelor, precum și biologia fiecăreia din speciile semnalate.

Cap. V (de 25 pagini) tratează despre „amenajarea și repopularea apelor curgătoare de munte“. Aici se arată:

a) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un curs de apă spre a fi repopulat;

b) Planul general de amenajarea și repopularea apelor de munte;

c) Tehnica repopulării;

d) Exploatarea rațională a cursurilor de apă.

Se precizează:

În vederea repopulării artificiale, se cere să se înființeze stațiuni de repopulare conduse de oameni pricepuți.

Tehnica repopulării trebuie să fie organizată așa ca să dea rezultatele așteptate în concordanță cu capacitatea biogenică și bonitatea apei.

Repopularea urmează să fie aplicată după un plan metodic.

La această operă, autorii arată că trebuie să colaboreze, pe lângă biologii de specialitate, și Corpul Silvic (ingineri, conductori, brigadierii și pădurarii).

Cap. VI (de 6 pagini) este rezervat „organizării științifice și administrative a repopulării cursurilor de apă de munte“.

Aici se arată organizarea din Franța, în care Corpul silvic are rolul de competență.

Apoi, care ar trebui să fie organizația la noi. Autorii arată că repopularea „nu se poate face temeinic dacă nu va avea la bază ni o serioasă organizare tehnică și administrativă“. În acest scop se cere „un

plan de valorificare bazat pe date biologice, fiziografice și economice“. Succesul punerii în executare a planului, după autori, depinde de colaborarea dintre: Direcția vânătoarei și a apelor de munte, Casa Pădurilor Statului și Institutul de cercetări agronomice.

În Partea II-a a lucrării ni se dă o aplicare a unora din principiile enunțate, la condițiile românești. Se publică astfel:

1) Monografia limnobiologică piscicolă a pârâului Bărnărel, afluent de dreapta al Bistriței la circa 15 km în amonte de Broșteni.

2) Harta limnobiologică piscicolă a basinului superior al Bistriței — zona Ipanului — anume porțiunea cuprinsă între localitățile Crucea și Borcu din jud. Neamț. În hartă se pune în evidență „ansamblul caracterelor fiziografice și biologice sub raportul economiei piscicole a râului Bistrița și afluenților săi din regiunea Crucea—Broșteni—Borea“.

La sfârșit se dă o bogată bibliografie și semnele convenționale de folosit pentru trasarea hărților limnobiologice și piscicole. Un număr de 31 figuri și patru planșe conținând câteva plante din flora apelor și câteva specii din fauna piscicolă, fac lucrarea, în părțile la care se referă, mai ușor de urmărit.

În concluzie, lucrarea pe care o prezintăm azi este, așa cum și autorii singuri o spun, un îndreptar în mâna celor chemați să ducă la îndeplinirea acestei mari opere. De aceea, ea nu trebuie să lipsească de pe masa de lucru a silvicultorilor.

Ing. At. Haralamb.



GEIGER, Rudolf și FRITZSCHE, Günter.

*Spätfrost und Vollbruch.*

(Ger târziu și prelucrarea adâncă a solului).

Forstarchiv, 16, 141—156, 1940.

Ocolul silvic Finowtal afectat Școlii Superioare de Silvicultură din Eberswalde oferă o mare varietate de aspecte din punct de vedere al condițiilor staționale și al vigoarei de creștere a diferitelor arborete. Există foarte frumoase păduri de stejar, prețioase prin lemnul de furnir pe care îl produc, precum și arborete degradate de pin; soluri foarte bogate de morene, precum și sărace soluri nisipoase. În afară de aceasta, varietatea sa mai dărește și intervenției conducătorilor ocolului, profesori la Eberswalde, cari au creat mereu suprafețe de experimentație.

Mulțimea condițiilor staționale și arboretele existente creează o mare varietate de microclimate. Căci microclima este clima pe spații mici și anume o funcție între altele și de configurația terenului, condițiile de sol, natura împăduririlor, etc.

De aci, posibilitatea de felurite cercetări.

Pentru Eberswalde și pentru ținuturi ceva mai îndepărtate, interesează pe silvicultori, dintre aspectele acestor microclimate, gerul târziu, ca unul dintre cele mai neprielnice. Chiar pinul atât de rezistent suferă în această privință. Atenția silvicultorilor asupra acestei probleme a fost în ultimul timp din nou atrasă mai ales pentru că sub scutul pinilor se voia să se introducă douglasul, pentru a se înobilă și deci a se ridica valoarea mizerelor arborete de pin. De aci, punctul de plecare a cercetărilor de micrometeorologie în acest ocol Finowtal și pe aceste su-

prafețe pentru profesorul Geiger, de când a luat catedra de meteorologie la Școala superioară de silvicultură dela Eberswalde. Problema atrăgea pe profesor nu numai pentru motivul de a găsi o deslegare, pentru a da cu alte cuvinte practicianului posibilitatea de a se apăra în contra acestor vătămări, dar și pentru motivul că asemenea cazuri tari pot fi ca și în medicina „bubele frumoase” — foarte instructive.

Danckelmann, Dengler, Schubert, studiasse mai înainte problema. Evident însă, din punct de vedere silvic primii doi, meteorologic al treilea, însă utilizând altă metodă decât aceea studiului de care ne ocupăm. În adevăr, se discuta asupra suprafețelor vătămate puternic de ger târziu, fără a se face măsurători de temperaturi chiar pe aceste suprafețe. Este un gol în cercetările de până acum, pe care lucrarea D-lor Geiger și Fritzsche vor să-l umple. Dar autorii au mai avut o șansă cu suprafețele alese și anume: în parcelele în care au lucrat, s'au făcut independent de preocupările lor imediate o mobilizare profundă a solului în 1937 și 1939. Accastă împrejurare a înlesnit constatarea unor fapte de mare importanță pentru silvicultorii de acolo, după cum vom vedea.

Mai întâi să vorbim însă pe scurt de locul de cercetare și despre metoda întrebuințată.

Vecinătățile nu ne interesează. Altitudinea punctului celui mai ridicat de pe această suprafață este 37 m, iar a celei mai coborâte 35 m. Terenul este mai mult plan, prezentând în partea vestică un aspect mai vălurat. În 1925 s'a exploatat ras arboretul de pin care exista (110 ani). S'a semănat apoi în 1926 tot cu pin, a reușit și în primul ani a vegetat

minuat, până în 1931, când un ger târziu (în Iunie) a început seria vătămarilor. Actualmente a mai rămas 1,5 ha din semănătura de altădată destul de vătămată și ea. În partea estică, circa 5 ha a fost arat, în 1939, adânc cu plugul și plantat pin în amestec cu molift și foioase. Învecinat cu aceasta, în parcela slăturată încă o suprafață de circa 4,5 ha a fost arată adânc cu plugul, în 1937, și plantată la fel ca precedentă.

Pe aceste suprafețe menționate s-au instalat 30 de termometre de minimum la o înălțime de 10 cm deasupra solului și anume de așa manieră răspândite pe suprafața cercetată, încât să se poată observa și discuta apol dacă accidentul de teren (deal-val), prelucrarea solului (aratul adânc, proaspăt, mai vechiu), însușirile fizice ale solului (bun conductor de căldură ori nu), pătură ierbacee, etc. au ori nu o influență asupra gerului târziu.

Bineînțeles, s'a avut grijă să se verifice termometrele înainte și după măsurătorile pe teren și să se ia seama la instalarea lor să se evite vecinătatea vreunui tufiș sau arbore, lucru care ar modifica condițiile de observare.

Rezultatele au fost dintre cele mai interesante. În primul rând, s'a constatat o mare diferență între temperaturile citite la 10 cm deasupra solului pe suprafețele vătămate de ger târziu și între datele stațiunii meteorologice din Eberswalde, stațiune situată la 9,5 km depărtare de suprafețele cercetate. Astfel se verifică încă odată, că ceea ce se citește la 2 m deasupra solului, în apărător, la o stațiune meteorologică are pentru silvicultor în anuroite stațiuni și pentru lucrul pe dimensiunile reduse, o valoare foarte relativă. Pentru a fixa ideile, să dăm

exemplul numeric: la stațiunea meteorologică, media temperaturilor minime în luna Mai a fost 7,2° C; pe suprafețele cercetate 3,0° C. În Iunie, la stațiune 10,9° C, la locul de experiență 4,0° C. În Iulie 13,6° C la stațiune, față de 7,7° C la teren. Vasăzică, diferențe foarte mari (4—7° C). Dacă se mai ține seama și de faptul că pinul începe să dea lujeri noi abia în a treia decadă a lui Mai se apreciază și mai mult importanța minimumului care apare în Iunie, lună hotăritoare în felul acesta pentru vegetație.

Dar în afară de asta, repartitia frecvenței temperaturilor minime la Stațiunea din Eberswalde și de pe suprafețele unde s'a lucrat, este concludentă. La stațiune, în toate nopțile se înregistrează temperaturi mai mari decât zero și abia dacă se apropie de două ori de această valoare. Pe suprafețele cercetate frecvența temperaturilor joase crește și se înregistrează temperaturi negative chiar până la —6° C, lucru care nu poate fi înregistrat în apărător la stațiune. Așadar, numai la 10 km depărtare, o climă foarte schimbată. Ceea ce înseamnă, că, silvicultorului trebuie să aibă și măsurători pe propriul lui teren de activitate, atunci când vrea să lucreze ținând seamă și de date meteorologice.

Revenind la suprafețele cercetate, adică la observațiunile făcute pe ele, mai menționăm că ploaia și vântul uniformizează temperaturile, adică nu se mai constată diferențe notabile între diferite stațiuni, pe când pe cer senin, radiația puternică provoacă temperaturi joase chiar în Iunie (—10° C), încât nu ne mai mirăm de pagubele pricinuite de gerul târziu. Pe silvicultor îl interesează însă în primul rând posibilitățile de îndreptare a răului, de prevenire a lui. De

aceea, odată constatată origina acestor pagube, modul cum ia naștere gerul târziu trebuie de asemenea lămurit. În această ordine de idei se precizează că există două feluri de ger târziu: advection și din radiațiune. În cazul gerului advection, aerul rece e transportat, adus mai ales din direcțiuni nordice, ceea ce se chiamă val de frig. În contra lui nu există propriu zis măsuri de protecție. În cazul radiațiunii, gerul ia naștere la fața locului. Este cazul cel mai frecvent și care poate fi evitat sau temperat prin măsuri de ordin cultural. În adevăr, cercetările recente ale lui Geiger și Fritzsche confirmă prin cifrele obținute și dau explicarea fizică a fenomenului constatat de silvicultori mai înainte, și anume influența protectoare a mobilizării solului în contra gerului târziu la Hohenlühichow unde propriu zis se aplica metoda lui von Keudell (aratul adânc).

Pentru a evidenția pe baza măsurătorilor lor acest lucru, Geiger și Fritzsche pun în paralel la scara convenabilă curba temperaturilor minime medii precum și aceea din unele nopți caracteristice cu profilul terenului.

Două concluzii reies din aceste comparațiuni: prima, că stațiunile mai înalte sunt mai calde decât stațiunile mai joase unde se localizează gerul; a doua, că solul mobilizat adânc modifică regimul schimbului de căldură la suprafață, imblânzind sau evitând complet gerul. Cu mențiunea însă, că acest lucru este valabil pentru acea stațiune unde partea minerală a solului e bine reprezentată, pentru că prin mobilizarea lui calitatea de bun conducător

de căldură să nu se modifice. Pentru a da și aci o cifră, cităm diferența de  $4^{\circ}$  C care există între temperaturile minime medii între suprafețele înțelenite și cele lucrate adânc. În unele cazuri particulare diferența aceasta a fost găsită chiar de  $5,5^{\circ}$  C! (Mai cald adică cu această diferență pe solurile mobilizate).

Dar nu numai din acest punct de vedere există diferență între suprafețele lucrate și cele nelucrate. Numărul orelor de ger exprimă și el în mod elocvent diferența de stațiune. În adevăr, pe suprafețele înțelenite gerul durează de circa 5 ori mai mult decât pe suprafețele mobilizate adânc. Să dăm cifre și aci: în 17 nopți, pe suprafețele arate profund, durează gerul 25 ore; în 19 nopți, pe suprafețele nelucrate, durează gerul 128 ore. Este o diferență!

În sfârșit se mai ia în considerațiune intensitatea gerului și pericolul pe care-l prezintă. Temperaturile înregistrate pot arăta cât de puternice sunt aceste geruri târzii, dar efectele lor sunt funcții și de alte mărimi. Și anume: timpul când apar, numărul și repetarea lor (frecvența), etc. Toți acești factori sunt discutați ținându-se seama și de observațiuni fenologice.

În concluzie, cercetările de care ne ocupăm, dovedesc că silvicultorul poate, prin lucrări culturale, modifica microclima în ocolul său. Evident, starea timpului (vremea) nu poate fi schimbată, însă anumite măsuri pot fi luate pentru a micșora pagubele care eventual s'ar produce. Concluzia este valabilă pentru stațiunile și condițiile în care s'a lucrat. O generalizare nu e permisă de cât pe bază de noi cercetări în alte

ocoale, alte stațiuni și o lărgire a metodei de investigațiune în direcția măsurării radiațiunii pe diferite soluri și a repartiției temperaturilor în sol și imediat deasupra lui în aer. În ceea ce îl privește, autorii declară că au deja în pregătire problemele menționate.

Cam acesta este rezumatul cuprinsului lucrării. Cine se interesează

mai în amănunt de ea, de acest gen de cercetări, încearcă la lectură un nobil sentiment de satisfacțiune și de admirație pentru magistraia tratare a subiectului și exploatare a observațiilor, prin metodică și sugestivă prezentare a datelor în tabele și curbe. E un model de lucru în domeniul meteorologiei forestiere.

*T. Bălănică*

---

### CĂRȚI NOI:

#### ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ

Vol. V, 1939.

Cuprinde:

1. Prof. C. C. Georgescu: Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpații României. pp. 78 + 1 h.
  2. At. Haralamb: Răspândirea naturală a pinului silvestru în județul Buzău, pag. 38 + 1 h.
  3. C. C. Georgescu: Contribuțiuni la cunoașterea făinării stejarului, pp. 19.
  4. Gr. Eliescu: Observațiuni privitoare la studiul metodei în protecția pădurilor, pp. 15.
-

## REVISTE

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 5, May 1939.

### **Editorial:**

*Probleme de actualitate în învățământul silvic.*

Se spune că universitățile reflectă sufletul țării. Dacă asta-i adevărat, atunci și învățământul silvic este oglinda profesiunii de forestier. Așa încât de buna stare a învățământului silvic se interesează cu egal drept profesorii, studenții și tot Corpul silvic.

Pentru o ridicare materială a învățământului s'a luptat mult în ultimii ani. Se pune acum problema și pentru o ridicare a standardului spiritual. Lucrul e posibil acționându-se pe trei căi: o întărire a Corpului profesoral, o mărire dela 4 la 5 ani a duratei de studii, o remaniere a programului didactic.

Întărirea Corpului profesoral nu se poate face peste noapte. Ea se poate realiza treptat recrutându-se dintre tineri profesioniști cei mai apti, cei cari promet a fi mai bine dotați, asigurându-se acestora un standard decent de viață materială, timp liber pentru studii, cercetări și călătorii. Tot așa de important este crearea și păstrarea unei atmosfere intelectuale în facultate.

Mărirea duratei studiilor se face și la alte categorii de învățământ și chiar la mai mult de 5 ani. Mult timp școlile silvice din America s'au străduit să standardizeze un mini-

mum de cunoștințe profesionale. Pentru realizarea acestuia e nevoie însă de o durată de cinci ani.

Revizuirea programului didactic al Școlii merită deasemeni multă atenție. Sunt unele cursuri prea elementare, la care trebuie să se renunțe fie din cauza naturii lor, fie din cauza manierei în care sunt predate.

Acum, dacă înscrierile studenților vor descrește, după cum e foarte probabil, se vor ivi greutăți pentru administrația școlilor. Dar trebuie să se lupte pentru menținerea profesorilor, pentruca să se înlesnească cercetările. În adevăr, o statistică din St. Unite ne arată că nu-i deloc secetă de programe de cercetări și experimentație silvică. Dintr'un total de 1300 proiecte, 250 aparțin școlilor silvice. Se mai arată de asemenea că pentru aceste cercetări s'a cheltuit în anul trecut financiar 7 mil. dolari, din care sumă circa 165.000 dolari a fost repartizată școlilor, ceea ce e puțin.

Activitatea de cercetări și experimentație în unele școli silvice din America este practic nulă, deși orice școală trebuie să aibă un program de cercetări și instrucțiuni dacă vrea să fie considerată demnă pentru o universitate geloasă de acest nume. Nu înseamnă, evident, că orice profesor trebuie să facă cercetări pe teren. Dar nici o facultate dela o adevărată universitate nu poate pretinde respect înăuntrul și în afara ei, dacă nu se găsește în Corpul didactic, că-

țiva profesori care să aibă contribuțiuni rezonabile la programul cunoștințelor.

Așa încât, în rezumat, pentru școlile silvice din America se ascunde în viitorul apropiat o mică furtună, care nu-i în fond de cât o binecuvântare deghizată; greutatea vor întârzi învățământul silvic, iar școlile care vor rămâne vor concentra asupra lor toată atenția celor interesați.

*George H. Wirt:*

*Joseph Trimble Rothrock: tatăl silviculturii în Pennsylvania.*

Un articol comemorativ scris cu prilejul serbării centenarului dela nasterea lui J. T. Rothrock.

*Harris A. Reynolds:*

*Păduri comunale.*

Pentru foarte multe orașe din statele din Est, industria forestieră a avut o parte importantă în viața economică a comunității. Astăzi, fabricile de cherestea abandonate stau ca pietrele de mormânt ale unei industrii moarte. Multe orașe în declin găsesc cauza decăderii lor în abuzul care s'a făcut cu resursele naturale, în special pădurile. Ca un complement la această situație sunt fermele părăsite. Pentru o renaștere a acestor comunități sunt puține speranțe, afară dacă nu se vrea o refacere a pădurilor. Desigur, pentru un proprietar particular lucrul e greu, dar o comunitate, la care s'ar adăuga ajutorul Statului poate și trebuie să întreprindă o acțiune. Problema este acum în posibilitățile profesiei.

*John F. Preston:*

*Apropierea de silvicultura fermieră.*

Aproximativ 30% din suprafața totală forestieră și circa 40% din su-

prafața forestieră particulară este în formă de economie fermieră. În general, aceste ferme împădurite sunt tăiate ras și îmburuenite. Se încearcă în articolul de față să se arate cauzele care au condus la actuala situație și se propune o încercare pe baza unui plan, care să fie urmărit timp de 25 de ani, pentru redresarea acestor ferme. În felul acesta s'ar lucra coordonat, eforturile ne-mai fiind irosite fără nici o socoteală.

*J. Nelson Spaeth și M. Afanasiev.*

*Efectul sterilizării cu hipoclorit de calciu asupra germinării unor anumite semințe.*

Sterilizarea semințelor cu hipoclorit de calciu are ca rezultat o întârziere a germinăției și o reducere a procentului de germinație.

*W. H. Kilby:*

*Căile ferate canadiene și pădurile din Canada.*

Se arată dependența mutuală dintre dezvoltarea marelui industrii și marele resurse naturale. Protecția în contra focului este o necesitate capitală pentru ambele partide. Se arată metodele întrebuițate și rezultatele obținute. În materie de conservarea pădurilor, educația e cea mai mare dintre necesități.

*Paul O. Rudolf:*

*Pentru ce nu reușesc plantațiunile.*

Plantațiunile au devenit o activitate forestieră majoră și opinia publică reacționează după succesele înregistrate în acest domeniu. O necesitate pentru asigurarea succesului este și aflarea și recunoașterea greșellor; de unde urmează că este de

mare valoare practică să se determine influența diferiților factori care cauzează insuccesul. Cărțile de specialitate și studiile generale arată care sunt cauzele principale ale mortalității plantelor, sunt însă de valoare generală.

Un studiu întreprins de Stațiunea de experimentație forestieră pe teritoriul Huron, pentru cazul din 1936, când a băntuit o secetă aspră, a permis să se constate că 1) mortalitatea cea mai mare au suferit-o puieții cu sistemul rădăcinilor pe un singur plan și superficial, 2) că temperaturile ridicate și seceta sunt factorii cei mai de temut, în special temperaturile ridicate, 3) că nici aciditatea solului și nici procentul de materii fine din sol nu par a avea o legătură cu materialul care a rezistat secetei.

*G. A. Pearson:*

*Mortalitatea în arboretele de Pinus ponderosa tăiate ras.*

*Henry E. Clepper:*

*Revistele pentru silvicultori.*

Un articol foarte interesant. Se numără periodicele, din America, în care apar lucrări referitoare la economia forestieră, de știință și de popularizare, în variatele domenii de activitate ale profesionistului și omului de știință. Se fac de asemeni recomandări de felul cum trebuie scrise articolele și căror reviste pot fi trimise. Se arată mai departe tehnica funcționării unui Comitet de redacție și administrativ al revistei. În general, articolul e scris pentru tinerii silvicultori, cari vor să-și înceapă o indeletnicire a condeiului, fie pentru a-și face o profesiune fie pentru a avea o ocupație în afară de programul obișnuit al instituției la care servesc.

*William T. Hicks:*

*Aspecte economice ale comercializării în cooperative a produselor forestiere.*

Un subiect care a mai fost dezbătut în coloanele acestei reviste. În prezentul articol se analizează acest tip de organizare discutându-se în general diferitele faze ale cooperatiei considerându-se în special aspectele economice.

*H. H. Chapman:*

*Studii de specializare silvică la școli față de brevetarea de către stat.*

În America, profesiunile intelectuale în genere, dar mai ales silvicultura în special nu se învață și se definesc totdeauna, în toate cazurile ca la noi, în Europa. Silvicultorii americani, iubitori și entuziaști de meseria lor au cautat să ridice standardul intelectual al profesiei comparând și membrii și ocupațiunile lor cu alte corporații (medicina, avocatura, ingineria) pe cari opinia publică le cunoștea și le respectă. Profesorul Chapman, care s'a întrebuințat mult pe acest domeniu, pledează și de astădată pentru o precizare a minimumului de cunoștințe pe care orice școală trebuie să-l predea viitorilor silvicultori.

*Kenneth P. Davis și Karl A. Klehn.*

*Combaterea incendiilor în pădurile de tipul Pinus Strobus din West.*

Problema prezentată în special pentru amenajăști. Autorii descriu condițiunile în care este util să se ia măsuri de precauțiune în contra incendiilor, rezultatele care pot fi obținute și costul operațiunilor.

**Alice Stuart:**

*Accesibilitatea pădurilor naționale pentru recreațiune.*

Se face o comparațiune între nouă regiuni din Serv. Forestier al St. Unite și posibilitățile de acces cu scop de recreațiune la pădurile naționale pentru populația civilă.

*Nr. 6, Junie 1939:*

**Editorial.**

*Medalion: Decanul Henry S. Graves.*

Cuvinte de apreciere pentru Prof. H. S. Graves (dela Școala de silvicultură de pe lângă Universitatea din Yale), care la sfârșitul anului școlar 1939 își încheie cariera didactică, prin retragere la pensie. Se arată realizările și bogata activitate ca șef al serviciului silvic, ca profesor, ca decan al școlii de silvicultură, unde peste tot a cinstit funcțiile pe care le-a îndeplinit.

**Eino Saari:**

*Congresul internațional forestier din 1940 în Finlanda.*

O invitație a prof. Saari dela Universitatea din Helsinki, adresată silvicultorilor americani, de a participa la Congresul internațional de silvicultură din 1940, care conform hotărârilor luate în 1936, la Congresul de la Budapesta, urma să aibă loc în Finlanda.

**F. R. Wilcox:**

*Posibilitățile fotografiei din stratosferă și substratosferă pentru administrația silvică.*

Utilizarea aerofotogrametriei în legătură cu lucrările silvice s'a dezvoltat mult și repede în ultimii ani. Se propune acum să se folosească

fotografii luate din stratosferă și substratosferă, pentru același scop. Deși ultimul tip de fotografii prezintă anumite dificultăți de ordin tehnic, are totuși avantaje care sunt discutate în detaliu de autor.

**Robert K. Winters:**

*Consumul de lemn de foc în Sud.*

Se arată metoda întrebuițată de Serviciul Statistic pentru a calcula consumul de lemn de foc în Sud, rezultatele obținute și interpretarea lor.

**Edwin C. John:**

*Studiul chimiei în învățământul silvic.*

Silvicultura este o știință aplicată bazată pe științele naturale. Din această cauză multe programe de învățământ la școlile de silvicultură includ lucrări de introducere în toate științele naturale. Intr'un fel, acesta e un lucru bun pentru că dă o perspectivă studentului și o introducere în zestrea de cunoștințe științifice a lumii; în altfel însă, e rău pentru că se face un lucru superficial. Ar rezulta un mare folos, dacă fiecare student silvic și-ar adănci (pentru lucruri ulterioare) una din disciplinele de bază.

Dr. E. C. Jahn prezintă cazul chimiei, arătând necesitatea ei pentru practica silvică, (lucrări de silvicultură, de protecția pădurii, de tehnologie, de cercetări și experimentație, în amenajament) și felul învățământului chimiei.

**Carl Bahr:**

*Politică economică și comercială necesară pentru o reușită economie forestieră particulară.*



**B. C. Goodell:**

*O sondă de sol pentru determinarea adâncimii la care îngheață solul.*

Măsurătorile de adâncime la care îngheață solul au importanța lor în studiul economiei apei. Ele reprezintă un mijloc pentru a afla efectul vegetației asupra apărării solului de îngheț sau cel puțin a reducerii efectului înghețului asupra solului. În articol, se descrie o metodă simplă pentru determinarea adâncimii solului înghețat, precum și instrumentul întrebunțat în această metodă.

**K. E. Barraclough:**

*Planificarea folosinței terenurilor județene.*

Se descrie programul arătându-se cele mai bune condiții pentru o activitate silvică.

**Ernst J. Schreiner:**

*Câteva aspecte ecologice ale geneticii forestiere.*

Se discută în paralel obiectivele și metoda de lucru în ecologie și genetică, pentru a se stabili în concluzie că eforturile în ambele domenii trebuiesc coordonate în vederea unui scop comun, producerea de arbori din ce în ce mai buni.

**Clyde S. Martin:**

*Ce măsuri practice sunt necesare pentru dezvoltarea economiei forestiere particulare?*

Dezvoltarea economiei forestiere particulare depinde în întregime de factori economici. Acționând deci asupra acestor factori, în sensul de a se asigura un venit rezonabil pădu-

rilor particulare se poate spera ca măsurile de ordin cultural să fie introduse și la aceste categorii de păduri, pentru o mai bună stare a lor.

**D. S. Olson:**

*Punctul de vedere al pepinieristului comercial analizat de un silvicultor.*

Mult timp conducătorii pepiniereilor statului și cei dela pepinierele particulare înființate cu scop comercial nu s'au putut pune de acord în privința producției. Pentru necesități de ordin public, național, cum e realizarea planului de ridicare a economiei forestiere particulare, e necesară o armonie între aceste două categorii de producători. E teza pentru care pledează autorul articolului.

**Henry I. Baldwin:**

*Comercializarea lemnului de foc în New Hampshire.*

Se arată ce s'a făcut în New Hampshire în domeniul comercializării lemnului de foc astfel ca să realizeze prin producerea lui o îmbunătățire a stării arboretului și să se asigure un plasament pentru mâna de lucru neîntrebuințată.

**Benson Paul:**

*Variații în greutatea specifică a lemnului de primăvară și de vară la patru specii de pin.*

Un studiu din domeniul tehnologiei lemnului. Se descrie metoda întrebunțată, se publică și se discută rezultatele obținute. Fotografia aparatului, grafice și tabele întregesc expunerea.

E. M. Hornibrook:

O clasificare revizuită a arborilor de întrebuințat în studiile și comercializarea lemnului de *Pinus ponderosa* în regiunea Black Hills.

Un amenajament în arboretele de *Pinus ponderosa* impune o selecțiune judicioasă a arborilor de rezervă. Silvicultorul care marchează trebuie să știe care tip de arbore are cele mai mari potențialități de creștere și care are mai puțin. Problema silvică în marcarea este deci a se ști să se aleagă după anumite caractere (vârsta, dezvoltarea coronamentelor) care arată o capacitate de creștere mai mare sau mai mică. Arborii aleși pentru tăere trebuie să fie aceia la care a încetat creșterea, sau care au pierdut posibilitatea de a se adapta la un plus de lumină, substanțe nutritive, umiditatea solului. Arborii aleși pentru a rămâne în arboret, pentru a forma nucleul tăerii a doua, trebuie să fie aceia care își vor menține încă mulți ani capacitatea productivă.

T. Bălănică

#### JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7/1940.

Ad. Besson:

*Les forêts de la commune de l'Isle (Vaud) en 1797.*

Pădurile comunei Isle (în Vaud) în anul 1797. (6 pag.).

La anul menționat Ilustra camera a pădurilor din Berna a ordonat o anchetă asupra întinderii și compunerii domeniului forestier aparținând comunei Isle. Autorul articolului de față face o comparație între starea de azi și cea de acum 150 ani.

Suprafața de azi este mărită față de trecut, prin cumpărarea unei suprafețe de pădure și a altela de pășune (care ulterior s'a împădurit).

Vitele acum 150 ani pășunau o parte din pădure; o bună parte însă era interzisă, accesul fiind oprit prin garduri ce înconjurau pădurea. Azi interesul pentru pășunatul în pădure a scăzut. Noile condiții de viață cer din ce în ce mai mult lemn.

C. A. (Londra):

*Les forêts de Norvège.*

Pădurile Norvegiei (2 pag.).

Suprafața împădurită a Norvegiei cuprinde 7.970.000 ha adică circa 24,7% din suprafața totală (322.538 km<sup>2</sup>). Rășinoasele în primul plan 5,5 milioane ha. Partea de sudvest a țării este cea mai împădurită; apoi vine centrul țării în Nordul orașului Oslo și în particular județele cuprinse în Valea Glomma (Osterdar). Cele mai frumoase păduri sunt dealungul țărmului mării și în special în jurul fiordurilor.

Reprezentantul foioaselor este mesteacănul. Dintre conifere: molidul (66%) și pinul silvestru (34%).

Bogăția de lemn alb și roșu a prilejuit creșterea unei frumoase industrie de lemn. Producția anuală este de 5,8 milioane m<sup>3</sup> molid și 2,5 milioane m<sup>3</sup> pin. Producția de pastă chimică (în 1935) a fost de 462.000 tone, iar de pastă mecanică de 398.000 tone în 1935 și de 425.000 tone în 1938. Norvegia se clasează a 6-a în pastă mecanică (5,6%).

Cea mai mare parte exportată, în special în Anglia (care absoarbe 90% din exportul Norvegiei) apoi în Statele Unite și Franța.

Ca și în Suedia, plutitul lemnului este unul din mijloacele de transport folosite.

**J. C.:**

*Le calorifère „Decalor“.*

Caloriferul sistem „Decalor“. (1 pag.).

În Elveția a preocupat mult problema sobelor de încălzit sau pentru bucătărie cari folosesc ca combustibil lemne, cu scopul economisirii lemnului și obținerii celui mai mare randament.

În coloanele revistei noastre am mai semnalat aceasta în Nr. 1/1939 pag. 39. A se vedea deasemenea *Journal forestier suisse* Nr. 5/1938 pag. 105—110.

În articolul de față, autorul semnalează un sistem de calorifer care utilizează lemnul, oferind un randament „superior celor cunoscute până acum“.

**H. B.:**

*Comment préparer l'écorce d'épicea pour la tannerie.*

Cum să se prepare scoarța de molid pentru tanin. (2 pag.).

*Les forêts grecques et leur exploitation.*

Pădurile Greciei și exploatarea lor.

Reproducere după *Revue internationale du bois* (Nr. 71—73 pag. 310—312).

**At. Har.**

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.**

Bd. VII, Heft 5/6 (Februar—März 1940).

**Franz Heske:**

*Die Wälder der europäisch-afrikanische Grossraumes.*

Pădurile marelui spațiu european-afrikanic.

Se urmărește a se arăta în linii largi misiunea Europei în Africa, cu aplicare la economia forestieră, misiune care îi este impusă de situația geografică, istorie și soarta sa. Ideile exploatării cu continuitate și a culturii pădurii, născute, precizate și aplicate cu succes în țările europene de veche cultură vor constitui temelurile viitoarei economii forestiere africane. Particularitățile pădurii africane oferă extraordinare putințe de învățatură și experiență.

Studiul conține multe date asupra stadiului actual al exploatării pădurilor respective și interesante sugestii asupra viitoarei dezvoltări a lucrărilor.

*Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.*

Cronica forestieră internațională.

Ca de obicei ni se oferă un bogat material de date asupra stărilor și faptelor forestiere din diferite părți ale lumii.

**Ilie C. Dem.**

**ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.**

Caietul 7—8, Iulie—August 1940.

**Studii:**

**Dr. A. Olberg:**

*Waldbauliche Erfahrungen in Chorin.*

Experiențe silvice în Chorin.

Este continuarea studiului început în n-rul trecut al revistei. În această ultimă parte autorul arată condițiile de vegetație ale pinului, posibilitățile de producere a lemnului de

valoare, conducerea răriturilor, problema vânătorului în ocolul silvic Chorin.

**Dr. A. Hill:**

*Holzabfuhrwege im Umlegungsverfahren und die Regelung ihrer Unterhaltung.*

**Dr. C. Müller-Kögler:**

*Eingehen von Kiefernspannerräumen durch Frost?*

Mor larvele de geometride prin ger?

O serie de experiențe de laborator au arătat că larvele de geometride supuse timp de 3 ore la o temperatură joasă ( $-12$  până la  $-13^{\circ}$  C) îngheață și mor. Este probabil așa dar că gerul mare ucide și în pădure aceste larve.

**Recenzii:**

**Lustig, Ernst:** Zwischenkultur im Forst. [Culturi intermediare în pădure]. M. Rohrer, Brünn (Wien) Leipzig. Prețul broș. 2 RM.

Recenzent **Dengler.**

**Notițe:**

Hermann-Göring — Akademie der deutschen Forstwissenschaft.

Academia de științe silvice germane „Hermann Göring“.

În Academia de științe silvice „Hermann Göring“, de curând înființată, au fost primiți:

**I. Membri ordinari:**

Abetz, Aichinger, Baader, Dengler, Dieterich, Eberts, Eidmann, Geiger, Graser, Heske, Hilf, Huber, Hegershoff, Köstler, Krauss, Lemmel, Münch, Schenck, Schimitschek, Seeholzer, Tschermak, Vanselow, Wiedemann, Wittich, Zwölfer.

**II. Membri corespondenți:**

Bauer, Brückner, Gaber, Graf, Hesmer, Kollmann, Künkele, Liese, Metzger, Olberg, Rubner, Schmauss, Winter, Mayer-Wegelin.

**III. Membri de onoare:**

Albert, Bernhard, Endres, Escherich, Hausrath, Schuberl, Tubeuf, Wappes.

G. T. T.

---

---

# N E C R O L O G

---

---

† I. C. NISTOR-VALEANU  
Inginer inspector general silvic  
Directorul forestier al Soc. „Carpatina“  
In vârstă de 56 ani

In noaptea de 18 spre 19 Iulie 1940, s'a stins din viață, la Brezoi (Vâlcea), Inginerul inspector general silvic I. C. Nistor-Văleanu, după 2 ore de suferinți în urma unui atac de cord.

Originar din satul Oanțu (jud. Neamț), după ce a terminat cu succes liceul din Piatra Neamț (secția reală), a intrat ca bursier în Școala superioară de silvicultură de la Brănești, ale cărei cursuri le-a urmat în anii 1905-1910 făcând parte din promoția a XIII-a.

Intrând în serviciul Statului, a fost numit numai la ocoalele de munte cele mai grele, rând pe rând la: Soveja (Putna), la Domnești (Muscel), la Regina Elisabeta (Târcău) din jud. Neamț, unde s'a manifestat în lucrări de plantațiuni ca succesor a lui M. Anania, unul dintre primii silvicultori care s'au ocupat cu problema plantațiilor în munții Tarcăului.

A muncit cu râvnă și cu o pasiune sinceră de silvicultor al terenului, căci a avut parte numai de munți grei de ridicat și păduri îndepărtate.

In acest timp cât a fost în serviciul Statului a fost un exemplar de corectitudine.

Nu rareori, I. C. Nistor-Văleanu, pentru dărzenia sa în serviciul Statului, a avut și neplăceri; dar totdeauna a invins, căci nu era nici timid, nici dispus la tranzacții dictate de moment.



În 1924, încredințându-i-se conducerea tehnică a pădurilor Soc. „Carpatina” de pe Valea Lotrului, a dimisionat din cadrele Statului, și nu ușor i-a venit lui I. C. Nistor-Văleanu, să părăsească cadrele Statului unde avea asigurată o perspectivă frumoasă și asigurarea bătrânețelor printr’o pensie.

Numirea lui I. C. Nistor-Văleanu, la conducerea pădurilor Soc. „Carpatina” de pe Valea Lotrului, a fost simțită de toți, căci și pădurile de pe Valea Lotrului și-au putut găsi omul.

Din primele momente, grija lui a fost și aci problema regenerării porțiunilor de păduri exploatare și rămase în restanță.

Pe cât de conștiincios a fost în serviciul Statului, pe atât de conștiincios a fost și în noua situație, așa că a putut schimba în bine anumite prejudecăți vechi în exploatarea și regenerarea unui domeniu forestier de circa 18.500 ha. de pe Valea Lotrului. Așa că în timp de 16 ani (1924—1940), datorită dărzeniei lui, s’a putut planta și regenera circa 9000 ha pe Valea Lotrului, pentru care s’au investit în plantațiuni circa 26 milioane lei. Este cel mai frumos record ce l’a înregistrat ca silvicultor român și care stând constant 16 ani în acelaș loc, a putut an de an a-și executa programul ce și-l făcuse din primele zile, când a venit pe Valea Lotrului.

Pentru meritele sale a fost apreciat și de colegii de la Stat, astfel că a obținut gradul de inginer inspector genral silvic, cel mai înalt grad ce se conferă inginerilor silvici din cadrele particulare.

La înmormântarea sa. Soc. „Progresul Silvic” a fost reprezentată prin D-l inginer consilier silvic M. P. Florescu, care în cuvinte simțite, atât la Brezoi, cât și la Piatra Neamț, a evidențiat meritele lui I. C. Nistor-Văleanu ca silvicultor de teren.

La Brezoi, din partea Soc. Carpatina s’a adus ultimul omagiu de către D-l Gogu Ștefănescu, membru în Comitetul de Direcție al Soc. „Carpatina”; în ziua de Duminică 21 Iulie 1940, după care rămășițele pământești au fost conduse până la Gara Lotru, urmat de toată suflarea românească de pe Valea Lotrului. — muncitori de la pădure și dela fabrica „Brezoi”, personalul superior și inferior al Soc. „Carpatina”, și o delegație a Inginerilor silvici din R. Vâlcea.

De aici, cu trenul a fost dus la Piatra Neamț pentru a fi înmormântat potrivit dorinței lui.

În ziua de Marți 23 Iulie, a avut loc înmormântarea în cimitirul „Eternitatea”.

La înmormântare a participat prietenii lui din orasul Piatra Neamț, apoi D-l consilier silvic G. Luțescu, directorul regionalei C.A.P.S. Bacău în fruntea unei delegații numeroase de ingineri silvici din localitate și pădurari dela ocazele Tarcău și Vadu.

Aci D-l I. Pruteanu, Ing. inspector g-ral silvic, a rostit cuvântul de despărțire în numele Corpului silvic și al colegilor din jud. Neamț.

M. P. F.

---

---

# PUBLICAȚIUNI

---

---

## DECIZIUNI MINISTERIALE

### MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

#### Direcțiunea Regimului silvic

#### DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

#### DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Fizeș ș a., județul Someș proprietatea orașulu Gherla, în suprafață de 601 ha. 3400 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluția 35 ani și una de crâng și așteptare. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dos și Similoaia, județul Mureș, proprietatea Composesoratului Jabenită în suprafață de 114 ha. 8400 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Branăștea—Valea Satului, județul Târnava Mare, proprietatea Cseh Zoltan în suprafață de 55 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 1 August 1940. în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 19932/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Deznă, județul Arad, proprietatea Societăței Anonime Forestiere Dezna, în suprafață de 2227 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng compus cu revoluția 30 ani pentru Seria I-a și codru grădinărit pentru Seria II-a de protecție. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 1 August 1940. în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

---

**Art. II.** — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

**Art. III.** — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

**Art. IV.** — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

**Art. V și ultimul.** — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

---

### CĂRȚI NOI:

- I. I. C. E. F.: Dare de seamă asupra activității Institutului de la 1 Aug. 1933—Dec. 1936; Seria II, Nr. 38; 1939, 8<sup>c</sup>, 72 pagini.
- II. C. Georgescu: Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică în pădurile țării, în anii 1934—1938. Publicație I.C.E.F. Seria II, Nr. 39; 1940.
-



# REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

P. Ioan  
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu  
N. Ghelmeziu

## SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.  
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: { Al. Butoi  
Haralamb At.

MEMBRI:

Bunescu M. C.

C. Chiriță

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

St. Rodoteatu

V. Sabău

Sburlan A. D.

Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

### PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . .	500 lei
„ „ „ „ particulari . . . . .	300 „
„ „ „ „ membrii Societății . . . . .	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri . . . . .	75 „
Numărul . . . . .	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE  
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A  
ÎMPĂDURIRILOR  
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A  
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROȘTIU BUCUREȘTI



# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

NOIEMBRIE 1940

ANUL 52 — Nr. 10

# R E V I S T A P Ä D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov  
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 10

OCTOMBRIE 1940

## S U M A R U L :

Editorial: Innoire — — — — — 641

### Studii:

Iuliu Guran: Compensarea numerică a înălțimilor măsurate în vederea cubajului unui arboret — — — — — 643

P. Cretzoiu: Hibrizul *Alnus glutinosa* × *Alnus incana* — — — — — 654

### Comentarii — Insemnări:

V. Vasiliu: Impozitele asupra exploatărilor forestiere — — — — — 657

Ioan Florescu: Note asupra pădurilor României desmembrată — — — — — 668

I. Galeriu: Cumpărările de păduri de către Stat în perioada 1910—1940 — 672

*Cronica externă* (p. 676), *Cărți* (p. 679), *Reviste* (p. 682), *Informațiuni* (p. 689).

## SOMMAIRE

Renouvellement — „Revista Pădurilor”

### Etudes:

La compensation numérique des hauteurs mesurées en vue du cubage d'un peuplement Iulian Guran

Le hybride *Alnus glutinosa* × *A. incana* — P. Cretzoiu

### Commentaires:

Les impôts grévant les exploitations forestières V. Vasiliu

Notes sur les forêts de la Roumanie amputée — I. Florescu

Les achats de forêts faits par l'Etat dans la période 1910-1940 — — I. Galeriu

*Chronique extérieure* — *Les livres* —  
*Revue des revues* — *Nouvelles.*

## INHALT

### Abhandlungen:

Die rechnerische Ausgleichung der zum Zwecke der Massenbestimmung eines Bestandes gemessenen Baumhöhen — Iulian Guran

Der Bastard *Alnus glutinosa* × *Alnus incana* — P. Cretzoiu

### Mitteilungen:

Besteuerung der rumänischen Forstwirtschaft— V. Vasiliu

Bemerkungen über die Wälder des vertümnelten Rumäniens — I. Florescu  
Staatliche Waldeinkäufe in den Jahren 1910-1940 I. Galeriu

*Chronik* — *Bücherschau* — *Zeitschriften-*  
*schau* — *Nachrichten.*

## I N N O I R E

Crâncenul război, care iarăși a cuprins în flacări pământul, a cerut și țării noastre un dureros tribut. Hotarele ei, pe care le socoteam statornicite pe vecie la Nistru și spre Tisa au fost împinse mult către interior.

Am pierdut mai bine de o treime din teritoriul național; ni s'au luat samavolnic 321.000 ha de păduri în Basarabia și N. Bucovinei, 1.585.000 ha. în Ardeal și 120.000 ha. în Dobrogea de sud și am lăsat dincolo de nedreptele hotare, ce ni s'au impus, peste 4 milioane de români. Tot ceea ce clădisem în codrii ținuturilor cedate în cei 20 ani de administrație românească și ceea ce năzuiam încă să realizăm, a trebuit să fie părăsit, lăsat altora.

În fața nemiloaselor lovituri, primite din atâtea părți deodată, ne închidem durerea în suflet, dar ne oțelim nădejdea, că istoria va recunoaște neamului nostru, dreptatea ce azi îi este refuzată.

Ca organ al unei asociații de convingși breslași în slujba țării, „Revista Pădurilor” s'a bucurat cu suflet curat, de toate manifestările de vitalitate ale statului și neamului nostru. Menținându-se mai ales pe linia științifică, a susținut când a trebuit înnoiri și a luptat pentru dreptate, adevăr și pentru propășirea neîncetată a scumpei noastre patrii.

Schimbarea de regim și de concepții în conducerea Statului, realizată cu mijloace pașnice și cu înalt patriotism de către D-l General I. Antonescu a fost un prilej de înseninare, în clipele de amărăciune, pe care le-am trăit după mutilarea hotarelor țării.

Suirea pe tron a tânărului și iubitului nostru rege, Mihai I, ca și anunțarea atâtor măsuri de asanare a vieții publice, ne dau cele mai mari nădejdi, că viitorul țării noastre nu va mai cunoaște întunecările din ultima vreme.

Statul legionar, care își propune atâtea înnoiri și urmărește ca România să devină în sfârșit fericita țară a Românilor, va găsi în corpul silvic al țării colaboratori sinceri și slujitori devotați ai patriei și ai meseriei lor, căreia ei le închină întreaga lor putere de muncă.

REVISTA PĂDURILOR

**COMPENSAREA NUMERICĂ A ÎNĂLȚIMILOR MĂSURATE  
IN VEDEREA CUBAJULUI UNUI ARBORET**

de Ing. IULIAN GURAN

Compensarea grafică a înălțimilor măsurate este foarte mult utilizată în vederea cubajului unui arboret în funcțiune de diametrul terier și înălțimea medie.

Această modalitate provoacă însă arbitrar, în funcțiune de priceperea fiecărui estimator.

În lucrarea subsemnatului, „Metodele de cubajul pădurilor” 1933, pag. 24, am arătat, că pe lângă compensarea grafică mai există și o compensare prin calcul numeric, prin metoda exactă a sumei patratelor erorilor celor mai mici <sup>1)</sup>, care e mai precisă și exclude arbitrarul.

În cele ce urmează vom arăta această metodă împreună cu o altă metodă mai puțin exactă și pe care o vom numi metoda curbelor.

I. — Metoda prin curbe.

În regulă generală, raportul dintre înălțimi și diametru nu este o constantă, deci înălțimea nu poate fi o linie dreaptă de forma  $Y=CX$  ci o linie curbă care treptat cu creșterea diametrului se abate în jos față de dreapta  $Y=CX$ , cu o câtime în funcțiune tot de diametru. Această curbă, după aspectul ce ni-l oferă curbele de acest gen prin compensări grafice, nu poate fi decât de gradul II, iar expresia ei generală este:

$$Y=C_1 X-C_2 X^2$$

Pentru a calcula coordonatele vârfului curbei, derivăm ecuația de gr. II:

$$\frac{dy}{dx} = C_1 - 2 C_2 X; \quad C_1 - 2 C_2 X = 0; \quad X = \frac{C_1}{2 C_2}$$

1) Nu e vorba de erorile cele mai mici, ci de suma cea mai mică a patratelor erorilor (N. R.).

Introducând valoarea lui  $X$  în formula inițială obținem:

$$Y = \frac{C_1^2}{4 C_2}$$

Determinarea constanțelor ecuației.

Din primele măsurători ale înălțimilor în arboretul în cauză și care se raportează pe hârtie milimetrică, se poate face o idee generală asupra desfășurării curbei înălțimilor. În cazul de față înălțimile măsurate sunt arătate la pag. 13, iar compensarea grafică a curbei la pag. 25 din lucrarea mai sus menționată.

Pentru aflarea constantelor, scriem că prin înălțimile extreme (11 și 28 m.) cari corespund diametrelor 16 și 54 cm. va trece curba și obținem din ecuația  $Y = C_1 X - C_2 X^2$  sistemul:

$$\begin{aligned} 11 &= 16 C_1 - 16^2 C_2 & \text{de unde:} & & C_1 &= 0.758 \\ 28 &= 54 C_1 - 54^2 C_2 & & & C_2 &= 0.0044 \end{aligned}$$

Ecuația e astfel determinată și se scrie:

$$Y = 0.758 X - 0.0044 X^2.$$

Aplicabilitatea și controlul formulei.

Cu această formulă se poate determina deci înălțimile corespunzătoare diametrelor cuprinse între 16 și 54 cm, introducând în formulă numai valoarea diametrelor cari le avem din măsurătoarea directă a lor.

În lucrarea sus menționată, la pag. 13, avem măsurate 30 de înălțimi din cari s'au obținut înălțimile compensate și înscrise la pag. 25.

Care e atunci diferența (eroarea) efectivă între aceste 2 procedee? Care este diferența procentuală între înălțimile compensate și cele obținute cu formula de mai sus?

Pentru simplificare notăm cu  $\bar{Y}$  = înălțimea compensată grafic și cu  $Y$  = înălțimea calculată cu formula  $Y = C_1 X - C_2 X^2$ .

Eroarea efectivă  $Y - \bar{Y} = D$ .

Eroarea procentuală:  $100 \frac{Y - \bar{Y}}{\bar{Y}} = P$ .

Tabelul No. 1 de mai jos, col. 1—8 incl. consemnează rezultatul calculelor.



TABELUL Nr. 1

Diametru la 1.30 m.	Numărul arborilor	Înălțimi măsurate	Înălțimea mijlocie	Înălțimea compensată $\bar{Y}$	Înălțimea calculată $Y = \sum X - C_p X_p$	$D = Y - \bar{Y}$	$P = 100 \frac{Y - \bar{Y}}{\bar{Y}}$	$\Sigma D_i$	$\Sigma P_i$
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16	6	11	11	11	11.00	0.00	0.00	—	—
18	8	—	—	12	12.22	0.22	2.00	—	—
20	13	—	—	14	13.40	-0.60	-4.28	—	—
22	21	15 <sup>5</sup> ; 14	14 <sup>75</sup>	15	14.55	-0.45	-3.00	-5.89	-32.78
24	30	17; 18	17 <sup>50</sup>	17	15.66	-1.34	-7.88	—	—
26	40	17, 18, 19, 20	13 <sup>50</sup>	18	16.73	-1.27	-7.05	—	—
28	53	19; 20	19 <sup>50</sup>	19	17.77	-1.23	-6.47	—	—
30	94	19 <sup>5</sup> ; 21	20 <sup>25</sup>	20	18.78	-1.22	-6.10	—	—
32	50	21; 22	21 <sup>50</sup>	21	19.75	-1.23	-5.95	—	—
34	7	21, 22, 22, 23	22	22	20.69	-1.31	-5.95	—	—
36	70	23; 24	23 <sup>50</sup>	23	21.59	-1.41	-6.13	-5.52	-24.48
38	50	23, 24, 25	24	24	22.45	-1.55	-6.45	—	—
40	10	25	25	25	23.28	-1.72	-6.88	—	—
42	18	—	—	25	24.13	-0.87	-3.48	—	—
44	10	26	26	26	24.83	-1.17	-4.50	—	—
46	11	25, 26, 27	26	26	25.56	-0.44	-1.69	—	—
48	10	—	—	27	26.25	-0.75	-2.77	-4.53	-17.77
50	6	—	—	27	26.90	-0.10	-0.37	—	—
52	—	—	—	27	27.52	0.52	1.92	—	—
54	3	28	28	28	28.00	0.00	0.00	—	—
Total.	600	30						-15,94	-75,03

## Discuția rezultatului.

Diferențele dintre col. 5 și 6, consemnate în col. 7 sunt neînsemnate, iar eroarea procentuală admisibilă, întrucât erorile comise la stabilirea înălțimilor nu au o influență atât de covârșitoare ca acele comise la măsurătoarea diametrelor, după cum se va vedea mai jos, când vom determina volumul cu ambele rezultate.

Cu datele obținute, dacă trasăm curba înălțimej calculate, observăm că aceasta se află sub curba compensată, exact cu diferențele din tabelul No. 1.

Ne putem deci mulțumi cu rezultatul obținut și de aci s'ar putea trage concluzia importantă ce o vom desvolta cu altă ocaziune că: măsurătoarea a 2 înălțimi într'un arboret în ve-

derea determinării cubajului prin tabelele generale de cubaj e suficientă.

Datele înălțimilor calculate se pretează și la interpolare deoarece:

Diam. mijlociu dedus din supr. terieră medie este de 33 cm. (pag. 82).

$$Y_{31} = 0.758 \times 31 - 0.0044 \times 961 = 19,27.$$

$$Y_{35} = 0.758 \times 35 - 0.0044 \times 1225 = 21,14.$$

$$Y_{33} = \frac{19,27 + 21,14}{2} = 20,20 \text{ m.}$$

$$\frac{Y_{32} + Y_{34}}{2} = \frac{19,75 + 20,69}{2} = 20,22 \text{ m.}$$

Diferența de 2 cm. e neînsemnată, se neglijează și s'a ivit aci din cauza rotunjirii datelor introduse în Tabelul No. 1<sup>2)</sup>.

Tangenta la curbă corespunzătoare diametrului  $X=33$  cm.

Formula tangentei este:

$$Y - Y_p = (C_1 - 2 C_2 X_p) (X - X_p)$$

a) Cu datele obținute prin interpolare:

$$Y - 20,20 = (0.758 - 2 \times 0.0044 \times 33) (X - 33) = 0.468 (X - 33).$$

$$Y = 0.468 X - 4,76.$$

b) Cu datele obținute prin măsurătoare directă.

$$Y - 20,20 = 0.468 (X - 33).$$

$$Y = 0.468 X - 4,78.$$

Se menține diferența inoperantă de 2 cm. din cauza rotunjirii valorilor în vederea ușurinței calculului numeric.

## II. Metoda sumei patratelor erorilor celor mai mici:<sup>3)</sup>

Eroarea s'a exprimat astfel:  $Y - \bar{Y}$ .

$$\text{Suma patratelor erorilor: } \sum_{i=1}^{i=n} (Y_i - \bar{Y}_i)^2 = (Y_1 - \bar{Y}_1)^2 + Y_2 - \bar{Y}_2)^2 + \dots + (Y_n - \bar{Y}_n)^2$$

3) Interpolarea presupune că funcția între punctele considerate este o dreaptă. Dar în cazul de față funcția e o curbă de gradul al II-lea; de aci și diferență de 2 cm între rezultate. (N. R.).

3) Vezi nota 1.

Metoda cere ca această sumă să fie minimă, iar diferențialele parțiale să fie nule.

$$\text{Fie: } \bar{Y} = a_1 X - a_2 X^2.$$

Atunci:

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{Y}_i)^2 &= \sum (a_1 X_i - a_2 X_i^2 - \bar{Y}_i)^2 \\ &= \sum (a_1^2 X_i^2 + a_2^2 X_i^4 + \bar{Y}_i^2 - 2 a_1 a_2 X_i^3 - 2 a_1 X_i \bar{Y}_i + 2 a_2 X_i^2 \bar{Y}_i) \\ &= \sum [ a_1^2 X_i^2 + a_2^2 X_i^4 - 2 a_1 a_2 X_i^3 + 2 (a_2 X_i^2 - a_1 X_i) \bar{Y}_i + \bar{Y}_i^2 ] \end{aligned}$$

Teoria funcțiilor arată, că suma devine minimă, când diferențialele  $\frac{d \Sigma}{d a_1}$  și  $\frac{d \Sigma}{d a_2}$  sunt egale cu zero (nule),

iar valoarea:  $\frac{d_2 \Sigma}{d a_1^2} \times \frac{d^2 \Sigma}{d a_2^2} - \left( \frac{d^2 \Sigma}{d a_1 \cdot d a_2} \right)^2$  este pozitivă.

Prin diferențiere se determină coeficienții  $a_1$  și  $a_2$ .

$$\frac{d \Sigma}{d a_1} = \sum (2 a_1 X_i^2 - 2 a_2 X_i^3 - 2 X_i \cdot \bar{Y}_i);$$

$$\frac{d \Sigma}{d a_2} = \sum (2 a_2 X_i^4 - 2 a_1 X_i^3 - 2 X_i^2 \cdot \bar{Y}_i);$$

$$a_1 \sum X_i^2 - a_2 \sum X_i^3 - \sum X_i \bar{Y}_i = 0.$$

$$a_2 \sum X_i^4 - a_1 \sum X_i^3 - \sum X_i^2 \bar{Y}_i = 0$$

$$\begin{aligned} \text{Notații: } \sum X_i^2 &= A_{11}; & \sum X_i \bar{Y}_i &= A_{10} \\ \sum X_i^3 &= A_{12}; & \sum X_i^2 \bar{Y}_i &= A_{20} \\ \sum X_i^4 &= A_{22}; \end{aligned}$$

Obținem:

$$\begin{array}{l} a_1 A_{11} - a_2 A_{12} = A_{10} \\ a_2 A_{22} - a_1 A_{12} = -A_{20} \end{array} \quad \parallel \quad \begin{array}{l} A_{12} \\ -A_{11} \end{array}$$

$$a_2 = \frac{A_{10} A_{12} - A_{11} A_{20}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2}$$

$$a_1 A_{11} - A_{12} \frac{A_{10} A_{12} - A_{11} A_{20}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2} = A_{10}$$

Prin dezvoltare avem:

$$a_1 = \frac{A_{10} A_{22} - A_{12} A_{20}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2}; \quad a_2 = \frac{A_{10} A_{22} - A_{11} A_{20}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2}$$

Introducem notațiile:

$$a_1 = \frac{\sum X_i Y_i \sum X_i^4 - \sum X_i^3 \sum X_i^2 \bar{Y}_i}{\sum X_i \sum X_i^4 - \sum (X_i^3)^2}$$

$$a_2 = \frac{\sum X_i \bar{Y}_i \sum X_i^3 - \sum X_i^2 \sum X_i^2 \bar{Y}_i}{\sum X_i^2 \sum X_i^4 - \sum (X_i^3)^2}$$

Condițiile de existență a acestor coeficienți  $a_1$  și  $a_2$  (să aibă valori pozitive) este ca numitorul să fie diferit de zero:

$$\text{De ex.: } \sum X_i^2 \sum X_i^4 - (\sum X_i^3)^2 \neq 0 \quad / \sum X_i^3 /^2 = \sum X_i^3 X_i^3, \quad k=1,2,\dots,n; \quad i \neq k$$

$$\sum X_i^2 \sum X_i^4 - / \sum X_i^3 /^2 = \sum X_i^4 X_i^2 - 2 \sum X_i^3 X_i^3$$

(vrem să avem un patrat perfect).

$$= \sum (X_i^2 - 2 X_i X_k) X_i^2 X_k^2$$

$$= \sum (X_i^2 - 2 X_i X_k + X_k^2) X_i^2 X_k^2 - X_i^2 X_k^4$$

$$= \sum [(X_i - X_k)^2 X_i^2 X_k^2 - X_i^2 X_k^4]$$

Se poate vedea ușor că această sumă este mai mare decât zero, căci în membrul I avem un patrat perfect înmulțit cu alți termeni. tot la patrat deci produsul lor e pozitiv și cu mult mai mare decât termenul al. II-lea, deci numitorul e mai mare decât zero.

Suma ( $\Sigma$ ) nu poate fi zero decât dacă toți termenii sunt zero dar  $X_i$  și  $X_k$  nu pot fi zero, deoarece la un arboret nu se pot concepe diametre zero.

Dacă  $X_i = X_k$  ar însemna ca toți arborii să aibe același diametru, ceace nu e cazul.

Suntem deci siguri, că numitorul e diferit de zero și deci constantele  $a_1$  și  $a_2$  nu sunt infinite și deci ecuația  $Y = a_1 X_1 - a_2 X^2$  e definită.

Pentru calcularea ușoară a lor, facem tabelul următor  
No. 2.

TABELUL Nr. 2

X	X <sup>2</sup>	Ț	Ț <sup>2</sup>	X <sup>3</sup>	X <sup>4</sup>	XȚ	X <sup>2</sup> Ț
16	256	11	121	4.096	65.536	176	2816
18	324	12	144	5.832	104.976	216	3888
20	400	14	196	8.000	160.000	280	5600
22	484	15	225	10.648	234.256	330	7260
24	576	17	289	13.824	331.776	408	9792
26	676	18	324	18.252	457.652	468	12168
28	784	19	361	21.952	614.656	532	14896
30	900	20	400	27.000	810.000	600	18000
32	1024	21	441	33.792	1.048.576	672	21504
34	1156	22	484	39.304	1.336.336	748	25432
36	1296	23	529	46.656	1.679.616	828	29808
38	1444	24	576	54.872	2.085.136	912	34656
40	1600	25	625	64.000	2.560.000	1.000	40000
42	1764	25	625	74.088	3.111.696	1.050	44100
44	1936	26	676	85.184	3.744.096	1.144	5.336
46	2116	26	676	97.336	4.477.456	1.196	55016
48	2304	27	729	110.592	5.308.416	1.296	62208
50	2500	27	729	125.000	6.250.000	1.350	67500
52	2704	27	729	140.608	7.311.616	1.404	73008
54	2916	28	784	157.464	8.503.056	1.512	81648
Total	27160			1.138.500	50.198.852	16.122	659636

Deci:

$$\sum X_i^2 = 27160$$

$$\sum X_i \bar{Y}_i = 16122$$

$$\sum X_i^3 = 1.138.500$$

$$\sum X_i^2 \bar{Y}_i = 659.636.$$

$$\sum X_i^4 = 50.198.852$$

$$a_1 = \frac{16.122 \times 50.198.852 - 1.138.500 \times 659.633}{27.160 \times 50.198.852 - 1.138.500^2} = 0.8675$$

$$a_2 = \frac{16.122 \times 1.138.500 - 27.160 \times 659.636}{27.160 \times 50.198.852 - 1.138.500^2} = 0.0065$$

Ecuția este:

$$Y = a_1 X - a_2 X^2 = 0.867 X - 0.0065 X^2.$$

Controlul rezultatului.

Cu această formulă obținem înălțimea calculată față de înălțimea compensată aritmetic.

Obținem tabelul No. 3 următor:

TABELUL Nr. 3

Diam. 1.30 X	X <sup>2</sup>	Înălțimea compens. $\bar{Y}$	Înălțimea calculată $Y = a_1 X + a_2 X^2$	$D = Y - \bar{Y}$	$P = 100 \frac{Y - \bar{Y}}{Y}$	$\Sigma D_i$	$\Sigma P_i$
cm.	m.	m.	m.		%		%
16	256	11	12,08	1,08	9,8		
13	324	12	13,34	1,34	11,1		
20	400	14	14,54	0,54	3,8		
22	484	15	15,69	0,69	4,6	+2,54	+24,0
24	576	17	16,78	-0,22	-1,3		
26	676	18	17,81	-0,19	-1,5		
28	784	19	18,79	-0,21	-1,1		
30	900	20	19,71	-0,29	-1,4		
32	1024	21	20,58	-0,42	-2,0		
34	1156	22	21,39	-0,61	-2,8	-3,05	-13,3
36	1296	23	22,14	-0,86	-3,7		
38	1444	24	22,84	-1,16	-4,8		
40	1600	25	23,48	-1,52	-6,0		
42	1764	25	24,07	-0,93	-3,7		
44	1936	26	24,60	-1,40	-5,4		
46	2116	26	25,07	-0,93	-3,5	-9,88	-37,3
48	2304	27	25,49	-1,51	-5,6		
50	2500	27	25,85	-1,15	-4,2		
52	2704	27	26,16	-0,84	-3,2		
54	2916	28	26,40	-1,60	-5,7		
Total	—	—	—	—	—	-10,39	-26,6

### Discuția rezultatului.

Eroarea efectivă este mult mai mică decât în cazul aplicării primei metode după cum se poate vedea din col. 5.

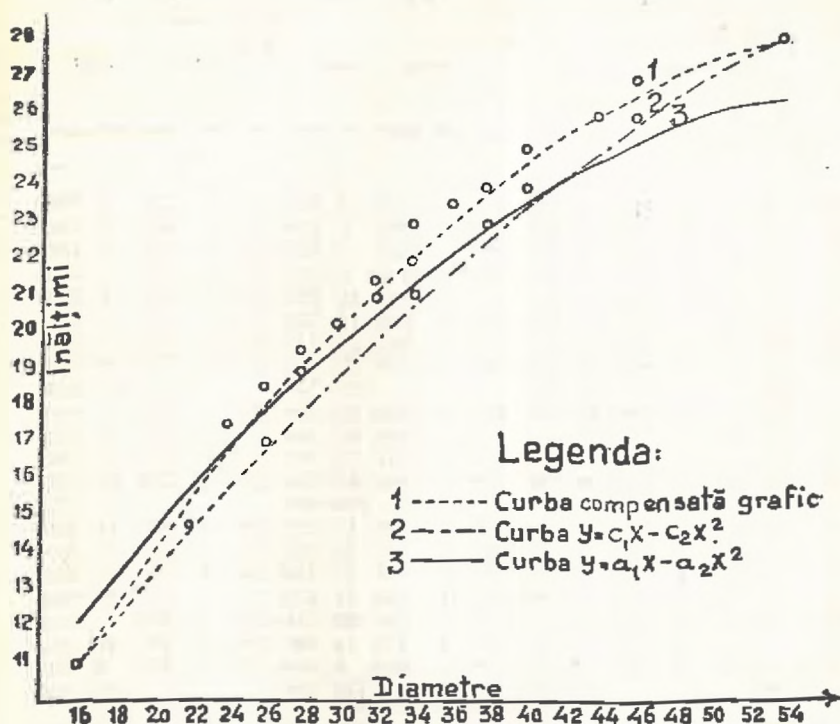
Deasemenea și eroarea procentuală a tabelelor mai sus arătate.

### Expunerea grafică a rezultatelor.

În graficul de mai jos se observă desfășurarea curbelor prin cele 3 procedee expuse mai sus, de unde reiese că ultimul procedeu este cel mai exact.

### Influența datelor obținute asupra volumelor.

Pentru a vedea influența rezultatelor, vom calcula volumul arboretului citat în lucrarea de mai sus:



Curbele înălțimilor

după înălțimea mijlocie măsurată ( $V_1$ )

„ „ calculată prin procedeul de apropiere ( $V_2$ )

„ „ „ „ procedeul exact ( $V_3$ )

S'a întrebuințat tabela XX din tabellele Grundner Schwappach, Ed. 1922, obținându-se tabelul No. 4.

In care  $V_1 = 563,401$  m. c.  $V_1 - V_2 = 32,460$  m. c. sau 5,7%.

$V_2 = 531,001$  m. c.  $V_1 - V_3 = 18,509$  m. c. sau 3,2%.

$V_3 = 544,952$  m. c.

Expunând cele de mai sus am voit a arăta 2 metode de compensare numerică, cari sunt superioare compensării grafice, — erorile de 5% fiind tolerabile, — însă necesită calcule cari nu se fac accesibile oricărui estimator.

TABELUL Nr. 4

Diametrul la 1.30 cm	Numărul arborilor	Înălțimea compensată $Y_1$ m	Volumul				Înălțimea $Y = C_1 X + C_2 X^2$ m	Volumul				Înălțimea $Y = a_1 X + a_2 X^2$ m	Volumul			
			unitar		total			unitar		total			unitar		total	
			m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>	m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>		m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>	m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>		m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>	m <sup>3</sup>	dm <sup>3</sup>
16	6	11	0	118	0	708	11 <sup>00</sup>	0	118	0	708	12 <sup>50</sup>	0	130	0	780
18	8	12	0	163	1	304	12 <sup>22</sup>	0	166	1	328	13 <sup>34</sup>	0	181	1	448
20	13	14	0	233	3	029	13 <sup>40</sup>	0	233	3	029	14 <sup>54</sup>	0	242	3	146
22	21	15	0	300	6	300	14 <sup>53</sup>	0	211	6	111	15 <sup>09</sup>	0	314	6	594
24	30	17	0	402	12	060	15 <sup>68</sup>	0	369	11	070	16 <sup>78</sup>	0	397	11	790
26	40	18	0	495	19	800	16 <sup>74</sup>	0	458	18	320	17 <sup>91</sup>	0	490	19	600
28	53	19	0	603	31	959	17 <sup>77</sup>	0	561	29	733	18 <sup>79</sup>	0	596	31	588
30	94	20	0	724	68	056	18 <sup>78</sup>	0	675	63	450	19 <sup>71</sup>	0	712	66	928
	265				143	216				133	749				141	874
32	50	21	0	855	42	750	19 <sup>75</sup>	0	799	39	950	20 <sup>58</sup>	0	836	41	800
34	97	22	1	—	97	—	20 <sup>69</sup>		938	90	986	21 <sup>39</sup>	0	970	94	090
36	70	23	1	160	81	200	21 <sup>59</sup>	1	034	75	890	22 <sup>41</sup>	1	114	77	980
38	53	24	1	334	66	700	22 <sup>45</sup>	1	241	62	050	22 <sup>84</sup>	1	264	63	200
	267				287	650				268	856				277	070
40	10	25	1	519	15	190	23 <sup>28</sup>	1	409	14	090	23 <sup>48</sup>	1	422	14	220
42	18	25	1	649	29	682	24 <sup>13</sup>	1	590	28	620	24 <sup>07</sup>	1	686	28	548
44	10	26	1	866	18	660	24 <sup>82</sup>	1	777	17	770	24 <sup>00</sup>	1	760	17	600
46	11	26	2	026	22	286	25 <sup>58</sup>	1	989	21	879	25 <sup>07</sup>	1	949	21	439
48	10	27	2	290	22	900	26 <sup>25</sup>	2	221	22	210	25 <sup>49</sup>	2	153	21	538
50	6	27	2	483	14	898	27 <sup>00</sup>	2	473	14	838	25 <sup>85</sup>	2	367	14	202
54	3	28	2	993	8	979	28 <sup>00</sup>	2	993	8	979	26 <sup>10</sup>	2	823	8	469
	68				132	595				128	386				126	008
Total	600				563	461				531	001				544	952

## BIBLIOGRAFIE

Ing. Iulian Guran: Metodele de cubajul pădurilor. 1933. P. Neamț.  
Prof. Dr. H. Brunn: Die Holzmassenkurve. Heft 6/931. Forstwissen-  
schaft. Centralblatt.

Prof. W. Tischendorf: Lehrbuch der Holzmassenermittlung. 1927.

Prof. M. Moldenhauer: Die Anwendung der Ausgleichsrechnung  
nach der Methode der kleinsten Quadrate. 1922.

\*

*Nota Red.* — Asupra articolului de mai sus se poate face o discuție  
mai amplă, cercetându-se dacă este îndreptătită înlocuirea compensărilor  
grafice printr-o metodă de o mai severă factură matematică, atunci  
când rezultatele obținute sunt tot atât de puțin sau chiar mai puțin pre-  
cise. Ne rezumăm însă la următoarele observații:

1. „Metoda prin curbe“ vrând să îndepărteze arbitrarul din  
metoda compensărilor grafice nu reușește decât să micșoreze precizia re-  
zultatelor. Căci condiția ce se pune, ca curba să treacă prin înălțimile



corespunzătoare diametrelor extreme nu este mai puțin arbitrară decât trasarea cu mâna liberă a curbei medii printre mulțimea de puncte de pe diagramă. Valorile extreme sunt și cele mai nesigure.

În ceea ce privește precizia, se vede din diagramă că curba respectivă este inferioară tuturor înălțimilor reale măsurate. Compensarea grafică dă oricum rezultate mai aproape de realitate.

2. Metoda celor mai mici patrate este într'adevăr o metodă precisă când curba e bine găsită, dar destul de migăloasă, după cum se poate vedea din articol. Constatăm însă că ecuația la care s'a ajuns nu poate fi exactă; căci socotind, după tabloul Nr. 3, suma patratelor erorilor (mai corect abaterilor), găsim  $\sum (Y-Y')^2=19,4445$ , iar dacă se consideră ecuația  $y=0,818 X-0,00537 X^2$  (la care se ajunge printr'un procedeu mai simplu), suma patratelor erorilor este numai 5,7144. Fără îndoială că în calcul s'a strecurat vreo greșală. Că rezultatul nu poate fi exact se vede imediat și după diagramă: curba respectivă se scoboară puțin prea jos, la diametrele mari; nu ține echilibrul care se cuvine între puncte.

Pe de altă parte, erorile (abaterile) ar fi trebuit considerate în raport cu mediile calculate ale înălțimilor (col. 4, Tabl. Nr. 1), nu în raport cu înălțimile compensate grafic, pentru că se urmărește tocmai găsirea prin calcul a unor valori mai bune, pe baza măsurătorilor reale. Numai în felul acesta se poate face și o comparație între valorile rezultate prin compensare grafică și prin calcul după metoda celor mai mici patrate.

Ecuația curbei, calculată în raport cu măsurătorile reale, este:  $y=0,842 X-0,00574 X^2$ .

Suma patratelor erorilor (abaterilor) este egală cu 4,5789, iar aceea corespunzătoare curbei înălțimilor compensate numai 1,375.

Aceste date arată că în cazul de față cele mai bune rezultate le dă tot metoda compensării grafice.

Red.

*La compensation numérique des hauteurs mesurées en vue du cubage d'un peuplement.*

*Die rechnerische Ausgleichung der zum Zwecke der Massenbestimmung eines Bestandes gemessenen Baumhöhen.*

Von der Annahme ausgehend dass der Ausdruck der Baumhöhenkurve eines Bestandes  $y=ax+bx^2$  wäre, stellt der Verfasser für die Bestimmung dieser Kurve zwei rechnerische Ausgleichungsverfahren dass, die im Vergleich mit der graphischen Ausgleichungsmethode als genauer zu betrachten seien.

Eines geht von der obigen Gleichung aus, deren Unbekanten a und b dadurch bestimmt werden, dass man die Kurve durch die den extremen Durchmesser entsprechenden Höhen laufen lässt. Das Zweite Verfahren stützt sich auf der Methode der kleinsten Quadrate.

Dazu wird von der Redaktion bemerkt, dass die angegebenen Rechnungen die vorausgesetzte Genauigkeit nicht bestätigen.

HIBRIDUL ALNUS GLUTINOSA × ALNUS INCANA

de PAUL CRETZOIU

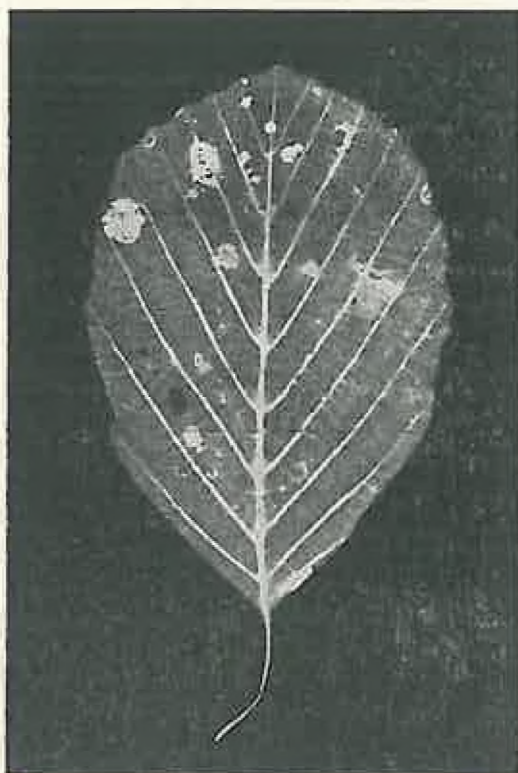
Despre hibrizi între cele două specii de arin, vorbește d-l S. Pașcovski <sup>1)</sup> în această revistă, primul care dă stațiuni certe



Frunză de *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn.

1) S. Pașcovski, Hibrizi între *Alnus glutinosa* (L.) Gtn. și *A. incana* (L.) Mnch. Rev. Păd. 1938, pp. 352—355, fig. 1—3.

pentru țara noastră. Acest autor citează pentru acest hibrid două varietăți: una mai apropiată de *A. glutinosa*, numită f. *intermedia* Callier, aflată în pădurea Aninoasa lângă Cislău (jud. Buzău) și alta mai apropiată de *A. incana*, numită f. *ambigua* Beck, găsită de el la Gurghiu (jud. Mureș).



Frunză de *Alnus glutinosa* × *incana*, var. *intermedia* Call.

Intr'o recentă excursie făcută pe valea Someșului-Cald, județul Cluj, am putut găsi <sup>2)</sup> și colecta material <sup>3)</sup> din acest hibrid, într'o localitate nouă și anume între satul Someșul-Cald și Moara-Bodescului de lângă Gilău (jud. Cluj). Exemplarele colectate de aci, se apropie mai mult de *Alnus glutinosa*, dar se deosebesc de acesta prin frunzele la vârf ascuțite (ca la *A.*

---

2) Impreună cu D-nii Dr. Al. Buia, E. Ghișa și P. Pteancu dela Muzeul Botanic din Cluj.

3) Depus la herbarul Muzeului Botanic din Cluj.

incana) și mai mici; frunzele sunt aproape glabre, numai pe fața inferioară puțin păroase în lungul nervurilor. Crește în exemplare mari, frumoase, între părinți. După caracterele date mai sus, aparține la:

var. *intermedia* Callier, in 69. Jahresbericht Schles. Gesellsch. vaterländ. Cult., 2, 1892, p. 83.



Frunză de *Alnus incana* (L.) Mch.

Că această varietate a hibridului n'a mai fost observată înainte din țară decât de D-l S. Pașcovski, o demonstrează și faptul că herbarul Universității din Cluj, pe care l-am cercetat, nu posedă nici un exemplar din Transilvania. Se pare că a fost trecut cu vederea și nu i s'a dat atențiunea cuvenită, căci desigur are o răspândire mai largă.

#### Zusammenfassung.

Es wird ein neuer Fundort für *Alnus glutinosa* X *A. incana*, nämlich in der var. *intermedia* Call. (im Tale Someșul-Cald., Bezirke Cluj) bekannt gemacht.

---

---

# COMENTARII—INSEMNAȚII

---

---

## IMPOZITELE ASUPRA EXPLOATĂRILOR FORESTIERE

de Ing. V. V. VASILIU

Chestiunea impozitelor asupra exploatărilor forestiere a mai fost examinată în trecut în coloanele acestei reviste; în această privință, semnalăm articolele publicate în Nr. 1/1938, la rubrica „problemele zilei”.

În ultimul timp această chestiune a redevenit actuală, pentru faptul că foarte mulți proprietari de păduri, nevoiți să-și exploateze în regie pădurile din cauza lipsei de exploatare, se lovesc de o fiscalitate excesivă, care-i determină a renunța la exploatare.

Examinând impozitele și taxele ce se aplică pădurilor în exploatare și fără a ne ocupa de cazurile speciale când proprietatea este a unor societăți pe acțiuni sau când exploatarea se face de astfel de societăți sau de cooperative supuse unor regimuri speciale, și cunoscând că exploatările se pot face:

- |                    |   |                           |   |             |
|--------------------|---|---------------------------|---|-------------|
| A. De proprietar   | { | I. pentru nevoile casnice | { | 1. în crâng |
|                    |   | II. pentru vânzare        |   | 2. în codru |
| B. De antreprenori | { | 3. în crâng               |   | 4. în codru |

impozitele și taxele ce se percep sunt următoarele:

A. I. La exploatările de păduri făcute de proprietari pentru acoperirea nevoilor lor casnice, nu se percepe niciun fel de impozit sau taxă.

A. II. La exploatările făcute de proprietarii de pădure în regie pentru vânzare, se disting:

1. Exploatările în crâng la cari se percep:

a) Impozitul agricol, (art. 3, 4, 5 și 6 legea contribuțiilor directe) și aditionalele sale, care reprezintă:

impozit agricol	8%
	3% pentru județ art. 70 Legea C. D.
	2% „ comună art. 70 Legea C. D.
	8% „ apărarea națională
	3% supra cotă pentru acțiunea sanitară, legea 1.IV.1935 M. Of. Nr. 77/935, modif. legea 26.III.1937 M. Of. Nr. 71/937.
adiționale	1% pentru camerile agricole
	1% „ agronomi
	1% „ încurajarea agriculturii
	2% „ drumuri art. 58 legea drumurilor 6.VIII.1929, mod, legea M. Of. Nr. 171 VII.1931.

Total: 29% calculat la venitul brut, adică la valoarea lemnului pe picior, fără nici o scădere a cheltuelilor de administrație, pază sau împădurire, etc.

Evaluarea se face după apreciere, în comparație cu alte păduri similare, puse în exploatare.

b) Impozitul comercial, (art. 30 din legea contribuțiilor directe și aditionalele sale cari reprezintă:

impozit comercial	9%
	2% pentru județ art. 70 legea C. D.
	2% „ comună art. 70 legea C. D.
	4% „ apărarea națională
	3% supra cotă pentru acțiunea sanitară, legea din 1.IV.1935 Mon. Of. Nr. 77 modif. legea 26.III.1937, Mon. Of. Nr. 71.
adiționale	1% pentru camerile de comerț
	1% pensii pentru comercianți
	2% pentru drumuri conf. art. 58, legea drumurilor 6.VIII.1929, modif. legea Mon. Of. Nr. 171 din 27.VII.1931.

Total: 24% calculat la venitul net rezultat din venitul brut anual din care se scad:

a) veniturile impuse odată la impozitul agricol sau la impozitul pe proprietăți clădite.

b) cheltuelile proprii ale exploatării (în cazul unor investiții amortizabile nu se scade decât cota de amortizare a anului respectiv).

c) impozitul complementar la comercial (art. 42 din legea C. D.) care se aplică după o scară progresivă a rentabilității, calculul făcându-se la beneficiul net în raport cu capitalul, după scara următoare:

Dacă rentabilitatea anuală este de	Suprataxa va fi:	
	pentru societăți pe acțiuni	pt. particulari și Soc. Cooperat.
de la 10— 12% inclusiv	0,5 %	—
12— 13% "	0,75%	—
13— 14% "	1,00%	—
14— 15% "	1,5 %	—
15— 16% "	2,00%	0,5%
16— 18% "	2,5 %	1 %
18— 20% "	3,00%	1,5%
20— 22% "	4,00%	2,0%
22— 25% "	5,00%	2,5%
25— 30% "	6,00%	3,0%
30— 35% "	7,00%	3,5%
35— 40% "	8,00%	4,0%
40— 45% "	9,00%	4,5%
45— 50% "	10,00%	5,0%
50— 60% "	11,00%	6,0%
60— 70% "	12,00%	7,0%
70— 80% "	13,00%	8,0%
80— 90% "	14,00%	9,0%
90—100% "	15,00%	10,0%
100—120% "	16,00%	11,0%
120—160% "	17,00%	12,0%
160—200% "	18 %	13 %
200—250% "	19 %	14 %
250—300% "	20 %	15 %
300—350% "	21 %	16 %
350—400% "	22 %	17%
400—450% "	23 %	18 %
450%—500% "	24 %	19 %
500 în sus	25 %	20 %

Pentru particularii cari nu țin registre regulate — și acesta e cazul majorității proprietarilor exploatare de păduri — această suprataxă se aplică numai în cazul când cifra de afaceri trece de lei 4.000.000 (art. 42 al. 3 legea C. D.). Cum particularii nu sunt impuși decât numai după ce capitalul lor prezintă o rentabilitate de peste 15% și cum capitalul este considerat cu  $\frac{1}{2}$  din cifra afacerilor, minimul de venit impozabil este de lei 300.001.

După ce se stabilește rentabilitatea în funcție de capital și venitul impozabil, se scade 10% și la această sumă se aplică impozitul complimentar.

d) Impozitul supra cotă (art. 58 din legea C. D.) impozit progresiv, care se aplică asupra veniturilor ce au servit la impunerile elementare, dacă trec de 10.000 lei anual, după ce s'au scăzut impozitele elementare cu aditionalele aferente.

Conform tabelii dela art. 63, această supra cotă este de: (vezi tabloul din pagina următoare):

Tot ce trece de lei 5.000.000, se impune cu 30%, neglijându-se porțiunea mai mică de 1.000 lei.

e) Impozitul pe cifra de afaceri este de 4% pentru lemnul de foc și de 1,5% pentru lemnul de lucru conform decretului lege Nr. 1321 din 30.III.1929 publicat în Mon. Of. Nr. 78/8.IV.1939 și se suportă de vânzător, perceperea făcându-se în momentul când materialele sunt puse în circulație, la valoarea lor de vânzare.

## 2. La exploatările în cãdru se percep:

a) Impozitul agricol stabilit cum s'a arãtat sub punctul 1, cu o reducere de 50% conform art. 5 din legea pădurilor necesare apãrãrii naționale Mon. Of. Nr. 88 din 13.IV.1935, adicã 14,5%;

b) Comercialul

c) Complimentarul la comercial

d) Supracota

e) Impozitul pe cifra de afaceri

} așa cum s'a arãtat  
mai sus sub punctul 1.

## B. La exploatările făcute prin antreprenori.

### 3. In crãng.

a) Impozitul proporțional 9,60% (art. 15 § 8 lit. b) din Legea Tãmbrului, aplicabil la valoarea contractului, plus toate sarcinile.



Impozitele asupra exploatărilor forestiere

Venitul impozabil	Cota	Impozitul	La fiecare	1.000 Lei	Leii impozitul crește cu Lei	7,—
In intervale se	0,70%	70	"	1.000	"	14,—
rotunjesc din	0,80%	160	"	"	"	16,—
1.000 în	1 %	300	"	1.000	"	22,—
1.000 lei	1,15%	400	"	1.000	"	31,—
Idem	1,50%	900	"	1.000	"	78,—
2.000 în	1,90%	1.250	"	2.000	"	97,—
2.000 lei	2,30%	2.300	"	2.000	"	302,50
Idem	3,15%	4.725	"	5.000	"	550,—
5.000 în	3,87%	7.750	"	5.000	"	702,50
5.000 lei	6,25%	18.750	"	5.000	"	860,—
Idem	8,20%	32.800	"	5.000	"	980,—
10.000 în	10 %	50.000	"	5.000	"	1.070,—
10.000 lei	11,60%	z:9.600	"	5.000	"	1.090,—
Idem	13 %	91.000	"	5.000	"	2.110,—
20.000 în	14 %	112.000	"	10.000	"	2.111,—
20.000 lei	15,50%	155.000	"	10.000	"	4.458,—
Idem	17,37%	260.000	"	20.000	"	4.458,—
50.000 în	18,60%	372.000	"	20.000	"	12.455,—
50.000 lei	19,83%	594.000	"	50.000	"	12.800,—
Idem	21,10%	844.000	"	50.000	"	

b) Fondul aviației 5% (conform legii fondului aviației), aplicabil la valoarea contractului.

c) Impozitul agricol 29% plătit conform specificărilor de mai sus, aplicabil la valoarea contractului, plus sarcinile, plus impozitul proporțional, plus fondul aviației.

d) Impozitul comercial 24% calculat la venitul net așa cum s'a arătat mai sus punctul 1 b.

e) Impozitul complimentar la comercial care se aplică în mod progresiv, conform scării de sub punctul 1 c.

f) Impozitul supra cotă care se aplică progresiv conform scării de sub punctul 1 d.

g) Impozitul pe cifra de afaceri de 4% pentru lemnul de foc și 1,5% pentru lemnul de lucru conform criteriilor de mai sus, de sub punctul 1 e.

4. La codru. Se plătesc aceleași impozite ca sub punctul B. 3, cu singura deosebire că impozitul agricol se reduce la  $\frac{1}{2}$  în baza art. 5 din legea pădurilor necesare apărării naționale.

\* \* \*

În afară de toate aceste impozite cari se plătesc la exploatare, cu ocazia transportului și vânzării lemnurilor către consumatori, se mai plătesc:

5. Pentru bonurile de transport:

a) Conform art. 4 și 31 lit. d. din legea timbrului, câte 24 lei timbru fiscal și 2 lei aviație de fiecare camion încărcat sau lei 3 fiscal și lei 2 aviație de fiecare transport de căruță, timbre ce se aplică pe bonul de transport obligatoriu, emis în baza legii pentru reglementarea circulației materialului lemnos, publicată în Mon. Of. Nr. 122/30.V.1938.

b) Taxa ad valorem conform art. 166 din legea pentru reforma administrativă din 1938 care este de 2% la valoarea de vânzare și se percepe în folosul comunelor urbane, indiferent dacă trec sau nu pe străzile orașelor.

6. Pentru bonurile de vânzare:

a) Impozit proporțional de 1,68% conform art. 15 § 8 a. din legea timbrului, aplicat în timbre pe bonul de vânzare;

b) Impozitul pentru fondul de aviație 5‰ conform legii pentru fondul național de aviație;

c) Timbrul de factură. Pentru orice vânzare făcută către comercianți sau industriași, factura este obligatorie. Când vân-

zarea se face către particulari, eliberarea facturii este obligatorie dela lei 3.000 în sus (art. 14 § 13 din legea timbrului) bonul de vânzare poate servi în acest caz și drept factură și pentru aceasta se timbrează cu timbrul special de factură dublu. Cu începere dela 18 Iunie 1940, acest timbru este 6% calculat la valoarea vânzării.

d) Contribuția excepțională pentru apărarea țării de 2% se aplică dela 1 Aprilie 1940 în baza legii publicată prin Mon. Of. Nr. 78/940.

Această contribuție se calculează la prețul de vânzare inclusiv toate sarcinile, prin urmare dacă vânzarea se face la domiciliul cumpărătorului sau la o gară de destinație, taxa de 2% se aplică și la costul transportului care se încheie în prețul de vânzare. Această contribuție se aplică în timbre speciale și se percepe pentru lemnul de construcție și de lucru. Pentru lemnul de foc nu se percepe decât când vânzarea se face către fabrică, etc.

e) În cazul, când cumpărătorul trebuie să dea dovezi pentru primirea materialelor, acestea sunt timbrate după valoare conform art. 4 § 20 din legea timbrului și art. IV legea F. N. A.

Până la lei 100 cu lei 2 aviație;

Dela lei 100 la lei 10.000, cu lei 3 fiscal și lei 2 aviație;

Dela lei 10.001 la lei 50.000, cu lei 8 fiscal și lei 2 aviație.

Pe lângă toate aceste impozite și taxe, care se aplică direct la exploatări și la vânzări, mai sunt o serie de contribuțiuni și impozite tot directe, dar cari, aplicându-se în parte pe fiecare natură de lucrări, scumpesc considerabil prețul de cost și îngreuiază mult formalitățile. Astfel sunt:

Asigurările sociale, cu

a) Contribuția unică de 8% din salariul plătit muncitorilor, sau de 8% din salariul cărăușilor calculat la 1/3 din ceea ce primește cărăușul, suportată jumătate de patron și jumătate de muncitori.

b) Contribuția suplimentară de 1,20% calculată la totalitatea salariilor și suportată în întregime de patron.

c) Fondul pentru combaterea tuberculozei de 1—2 lei pe

săptămână, suportat pe jumătate de patron, jumătate de muncitori.

d) Fondul pentru construcții de 0,5% la salarii.

e) Fondul muncii 0,5% calculat la salariu.

Taxe și impozite.

a) pe salariu calculat la toți muncitorii.

b) pe listele de plată ce se întocmesc pentru plata salariilor muncitori, se aplică timbrul de semnătură conform art. 4 § 20 din legea timbrului și art. VII legea F. N. A.

până la lei 100, lei 2 aviație

dela lei 101 la lei 10.000, lei 3 fiscal și lei 2 aviație

dela lei 10.001 la lei 50.000, lei 3 fiscal și lei 5 aviație.

\* \* \*

La materialele care se transportă pe C. F. R., tariful de transport este scumpit de o serie de impozite astfel:

lei 15% fondul apărării naționale

lei 75 la vagonul de 10 tone taxă pentru modernizarea drumurilor

lei 100 la vagonul de 10 tone taxă municipală ad valorem.

Cunoscând că unele din taxele arătate mai sus trebuiesc percepute de fiecare vânzare, atunci când materialele trec prin mai multe mâini, toate aceste taxe sporite contribuiesc la majorarea prețului de cost, implicit a prețului de vânzare, în faza finală, toate acestea răsfrângându-se asupra consumatorului.

În cazul când sunt fixate prețuri maximale pentru vânzare, toate aceste impozite și taxe ajung să comprime prețul materialelor la tulpină, în dauna proprietarului de păduri.

Toate aceste impozite și taxe ajung să însuneze pentru exploatarea de păduri după cum acestea sunt făcute de proprietari sau antreprenori la minimum 14,8% până la peste 50% din prețul de vânzare al materialelor, iar dacă le raportăm la valoarea materialelor pe picior, aceste impozite și taxe însuneze ajung până la 235%.

Această fiscalitate excesivă, precum și metodele de impunere, împovărează atât de mult exploatările, încât determină sau:

- a) o evaziune foarte largă și greu de urmărit;
- sau b) o renunțare la exploatare.

În această privință sunt foarte elocvente cererile depuse ministerului de diferiți proprietari, cari nu numai că renunță la exploatarea pădurilor, dar le pun cu totul la dispoziția Statului, cu condiția de a li se da veniturile nete la cari fiscul îi impune.

În regimul actual fiscal, exploatările de păduri sunt supuse atât impozitului agricol cât și impozitului comercial, etc. fiind injust asimilate exploatărilor industriale.

Într'adevăr exploatarea de pădure și fasonarea materialului de foc sau lucru, nu poate fi taxată în niciun caz unei exploatare industriale. Industrializarea începe de abia când materialul se transformă (în pădure sau fabrici) și în mod logic, de atunci abia ar trebui să se impună la impozitele speciale ale industriei.

Recoltarea de materiale lemnoase — foc și lucru — din păduri se aseamănă recoltării de produse agricole și ca atare trebuiesc supuse aceluiaș regim.

Dar examinând paralel aceste impozite, se constată că:

### I M P O Z I T E

pe recoltele agricole	pe recolte pădurărești
1. Impozit agricol 29%	1. Impozit agricol 29% la val. lemn pe picior
2. Impozit comercial 24% la venitul net numai în cazul arendării	2. Impozit proporțional 9% în caz de vânzare la val. lemnului pe picior
3. Taxe ad valorem 1%	3. „ fond aviație 5% calculat la salariile plătite
	4. Contrib. supliment. 1,20% calculat la salariile plătite
	5. a) 1/2 din contribuția unică calculat la salariile plătite lucrător. cu ocazia fa-
	b) 1/2 din fond pt. comb. tuberc. sonării
	c) 1/2 din fond pt. construcții de 0,3%
	d) 1/2 din fond. pentru muncă de 0,5%

pe recoltele agricole

pe recolte pădurărești

6. Impozit comercial 24% la venitul net
7. Impozit compliment. 0,5—25% la benef. net în raport cu capitalul
8. Impozit supracotă 0,7—29%
9. Taxa ad valorem 2% la val. mater. ce se transportă
10. Impozit proporț. 1,68% la vânzarea materialelor fasonate
11. Impozit aviație 5%
12. Cifra de afaceri 4% la totalul afacerilor
13. Contrib. excep. pt. înarmare 2% la valoarea de vânzare plus toate sarcinile.

Prin urmare în afară de injustețea impozitelor puse asupra exploatărilor de păduri, în timp ce la exploatările agricole veniturile nete sunt fixate pe regiuni, la exploatările forestiere ele sunt calculate dela caz la caz și lăsate la aprecierea organelor fiscale de cele mai multe ori nepricepute sau abuzive.

În privința asigurărilor sociale, în fiecare an se plătesc sute de milioane lei de către lucrători și patroni, fără ca în schimbul acestor bani, aceștia să aibă o asistență efectivă, asistență pe care de altfel o obțin oricând prin dispensariile și medicii de circumscripție.

#### In concluziune:

Dat fiind caracterul exploatărilor forestiere analog celor agricole, este cazul:

1. Deși în lege, pentru veniturile funciare nu se face nicio distincțiune între venitul brut și venitul net, aceste două confundându-se, cheltuelile de pază, administrație și refacere fiind aproape inexistente, la păduri, baza impozabilă pentru agricol să fie venitul net.

2. Comisiunile de impunere să ia avizul specialiștilor pentru stabilirea impunerilor pădurilor, impuneri făcute în funcție de productivitatea pădurilor, dedusă — eventual — din amenajamente.

3. Pentru restul impozitelor directe și taxelor de timbru, exploatările de păduri să fie asimilate exploatărilor agricole și supuse aceluiași regim.

4. Să se creeze avantagii deosebite pentru exploatările făcute de asociații de proprietari pentru încurajarea exploatărilor pe bazine.

5. Până nu se va organiza în mod efectiv asistența socială pentru lucrătorii de pădure, aceștia să fie scoși de sub regimul asigurărilor sociale, bucurându-se bine înțeles de toate drepturile câștigate.

*Besteuerung der rumänischen Forstwirtschaft.*

*Les impôts grévant les exploitations forestières.*

L'auteur montre qu'aujourd'hui les impôts sur les exploitations forestières pèsent trop sur la propriété forestière. Il est nécessaire qu'ils soient diminués. On en fait quelques propositions.

## NOTE ASUPRA PĂDURILOR ROMÂNIEI DESMEMBRATĂ

de IOAN FLORESCU

Ing. cons. silvic

Suprafața totală a României Mari a fost de . . . 295.041 km. p.  
Suprafața României desmembrate este de . . . 195.311 „ „

Populația României Mari era de . . . . . 20.050.000 loc.  
Populația României după desmembrare este de 13.229.000 „ „

### Pierderile teritoriale.

Basarabia . . . . .	44.442 km. p.
Nord Bucovina . . . . .	5.220 „ „
Parte din Transilvania . . . . .	42.350 „ „
Dobrogea de Sud . . . . .	7.726 „ „

---

99.738 km. p.

### Pierderile de populație.

Basarabia . . . . .	3.190.000 loc.
Nord Bucovina . . . . .	596.000 „ „
Parte din Transilvania . . . . .	2.609.000 „ „
Dobrogea de Sud . . . . .	426.000 „ „

---

6.821.000 loc.

In total s'a pierdut 99.738 km. p. cu o populație de 6.821.000 locuitori.

In expunerea de motive a Decretului Lege de măsuri excepționale, în vederea satisfacerii nevoilor populației și



autorităților cu lemne de foc, în cursul anului 1940/1941 publicat în Mon. Of. No. 147/1940, se arată:

„Pădurile Țării au dat în conformitate cu studiile de amenajare și normele în vigoare dealungul anilor 1930—1940, o producție medie anuală de circa 18.000.000 m. c. din care aproximativ 10.500.000 m. c. lemn de foc (circa 13.500.000 steri=circa 700.000 vagoane) și circa 7.000.000 „lemn de lucru“.

„Consumul de lemn în interiorul țării a fost în mediu anual de circa 15.000.000 m. c. din care circa 700.000 vagoane „lemn de foc și circa 5.000.000 m. c. lemn de lucru“.

Valoarea producției pădurilor pe anul 1939 loco pădure a fost de:

1) Lemn de foc . . . . .	(10.450.000 × 50) =	522.500.000 lei
2) Lemn de lucru (foioase) . . . . .	( 2.700.000 × 200) =	540.000.000 „
3) Lemn de lucru . . . . .	( 4.900.000 × 300) =	1.470.000.000 „

Total lei 2.532.500.000 <sup>1)</sup>

Valoarea consumului intern în anul 1939 loco pădure este:

1) Lemn de foc . . . . .	496.250.000 lei
2) Lemn de lucru (foioase) . . . . .	516.000.000 „
3) Lemn de lucru (rășinoase) . . . . .	1.061.900.000 „

Total lei 2.074.150.000 <sup>1)</sup>

Prin cedările de teritorii, s'a pierdut din patrimoniul forestier:

a) În cele 9 județe din Basarabia: . . . . .	199.460 ha.
b) „ „ 3 „ „ Bucovina: . . . . .	186.806 „
c) „ „ 2 „ „ Dobrogea: . . . . .	106.923 „
d) „ „ 11 „ „ Ardeal: . . . . .	1.403.839 „

Total: 1.901.028 ha..

1) Cifrele sunt luate după D-I Ing. V. Sabău.

care pe categorii de proprietari se repartizează astfel:

Stat . . . . .	446.416 ha.
Administrare de Stat . . .	776.196 „
Particulare . . . . .	678.415 „

Total 1.901.028 ha.

Suprafața păduroasă reală conform expunerii de motive a Legii Pădurilor, publicată în Mon. Of. Nr. 90/1930, a fost de 6.486.471 ha.

Scăzând pierderea de 1.900.000 ha. ne-au mai rămas:

4.586.000 ha. pădure.

Valoarea producției anuale pentru cele 4.586.000 ha. pădure ce ne-au rămas ar însuma circa 1.820.000.000 lei, raportați la puterea de cumpărare a leului din 1939.

Pădurile din Basarabia, Cadrilater și Nordul Bucovinei (circa 100.000 ha.) erau păduri degradate și aflate în refacere.

Procentul păduros acolo era foarte redus.

Porțiunile cedate din teritoriul României cu excepția Ardealului, erau consumatoare de lemn și se aprovizionau din Bucovina de Sud și Vechiul Regat.

Din toate suprafețele forestiere cedate, necontestat Ardealul constituie o pierdere mai dureroasă și în materie forestieră, fiindcă cele 11 județe pierdute aveau un procent păduros de 33,4%.

Dacă ne referim la ceea ce ne-a rămas, constatăm totuși o mărire a suprafeței păduroase pe cap de locuitor.

În adevăr înainte de pierderile teritoriale aveam: 6.486.471 ha. cu 20.050.000 locuitori, adică 0,30 ha. întindere păduroasă pe cap de locuitor.

Avem azi: 4.586.000 ha. cu 13.230.000 locuitori, adică 0,35 ha. pădure propriu zisă pe cap de locuitor.

Procentul păduros al României Mari era de 21,7%.

Azi, procentul păduros al României desmembrate este de 22,7%.

Dacă înainte producția acoperea consumul, cu atât mai mult în prezent acesta va fi acoperit.

Pădurile n'au însă o situație economică favorabilă.

Rețeaua de comunicații va trebui dezvoltată pentru ca toate pădurile să fie accesibile.

Desigur după ce actuala criză a lemnului de foc de pe piață, datorită stărilor excepționale din anii 1939 și 1940, se va fi înlăturat, va deveni actuală problema organizării serviciilor în vederea măririi cantitative și calitative a producției, care în nici un caz nu se va putea rezolva prin comprimări de servicii și reduceri de personal.

*Bemerkungen über die Wälder des vertümmelten Rumäniens.*

*Notes sur les forêts de la Roumanie amputée.*

L'auteur montre la surface boisée que la Roumanie a perdu à l'occasion des cessions territoriales effectuées cette année au bénéfice de la Russie, de la Hongrie et de la Bulgarie.

## CUMPĂRĂRILE DE PĂDURI DE CĂTRE STAT ÎN PERIOADA 1910—1940

de Ing. I. GALERIU

Una din problemele fundamentale de politică forestieră realistă pentru țara noastră, trebuie să fie și grija de refacerea domeniului păduros al Statului, micșorat prin legile Reformei Agrare de după războiul mondial. Spre deosebire de „refacerea pădurilor“ ideie ce se referă la ameliorarea stării pădurilor, trebuie să ne preocupe și sporirea suprafeței pădurilor Statului. Aceasta se poate realiza prin cumpărări de păduri, fie pe cale de oferte directe făcute Statului de către proprietarii particulari, fie prin exercitarea dreptului de preemțiune, stabilit de legi, asupra vânzărilor dintre particulari.

Pe această cale se ajunge: întâi, la etatizarea și naționalizarea proprietății forestiere și în al doilea rând la sporirea producției forestiere, căci pădurile trecând din mâinile particulare, în cele ale Statului vor fi mai productive și exploatate rațional.

Grija Statului de păduri este veche. În Moldova găsim legea din 1843 pentru cruțarea lor, iar în Țara Românească (Muntenia) legea din 1874, care oprește tăerea pădurilor mânăstirești („la întâmplare de vreo trebuință publică de lemne din acele păduri, aceasta se va putea face prin înțelegerea chiriarhului Eparhiei cu Logofățul Dreptății și prin înțelegere Domnească“).

Pentru cumpărări de păduri, există legea din 21.XII.1908, prin care Ministerul de Finanțe este autorizat să emită rentă pentru acest scop, în valoare de 5.000.000 lei anual.

Cu ocazia întocmirii Codului Silvic 1910, ministrul Domeniilor de pe atunci, Anton Carp, în proiectul depus la Senat, pre-

vedea la Cap. II Secția III-a cumpărarea de păduri de către Stat dela Casa Rurală, capitol pe care comitetul delegațiilor Senatului, l'a respins spre a fi trecut într'o altă lege specială, în legătură mai directă cu această chestiune.

Urmare acestui fapt, în legea de organizare a Casei Pădurilor din 1910 se prevede acest lucru, complectând astfel lipsa legii „Casei Rurale“, care nu s'a ocupat nici cu procedura unor asemenea cumpărări, nici de modul cum prețul va fi fixat și nici de soluțiunea ce trebuie dată, în cazul când cele două Case n'ar cădea de acord asupra prețului pădurei. Prin legea Casei Rurale, se prevedea că pădurile ce se vor afla pe moșiile cumpărate de această Casă sau prin mijlocirea ei, spre a fi vândute la țărani, se vor cumpăra de către Stat.

Incepând dela 1910 și până la izbucnirea războiului mondial din 1916, pădurile achiziționate de către Casa Pădurilor, de pe moșiile particulare, vândute Casei Rurale, sunt în număr de 25, cu o suprafață de 25.604 ha și o valoare de lei 11.760.307. Revine în mediu, la hectar, 460 lei aur. Tot în acest interval, s'au cumpărat dela particulari 7 păduri cu o suprafață de 22.652 ha plătindu-se 6.207.163 lei, adică pe ha 274 lei aur. În total deci s'au cumpărat înainte de război 42255 ha plătindu-se 17.967.470 lei.

Renta anuală, prevăzută de lege, pe intervalul 1910—1916 inclusiv, adică pe 7 ani, a fost însă de 35.000.000 lei. Cu această sumă s'ar fi putut cumpăra 76.008 ha, dacă socotim valoarea maximă la hectar plătită pentru pădurile achiziționate prin mijlocirea Casei Rurale, sau 127.372 ha, dacă socotim valoarea minimă pentru cele plătite prin cumpărări directe dela proprietarii particulari. Evident că cele două valori, nu pot reprezenta maximul și minimul prețului, căci aceasta s'a socotit după valoarea de estimație a pădurilor. În tot cazul, luând media celor două prețuri s'ar fi putut achiziționa de către Casa Pădurilor Statului, cu fondurile ce i le punea la dispoziție legea din 1908, cca. 95.000—100.000 hectare în perioada de dinaintea războiului mondial.

După război, urmează perioada de stagnare a cumpărărilor de păduri, căci pe intervalul 1919—1930, Casa Pădurilor Statului nu achiziționează decât 11 ha pădure, plătindu-le cu 171.420 lei, ceace revine la ha 15.584 lei (valoare în monedă postbelică). Această stagnare se datorește în primul

rând faptului că banul Statului își afla întrebuințare în alte domenii de „refacere“ mai imperioase, consecință a războiului, decât grija de păduri, despre care cei din trecut se preocupau, și în al doilea rând legiuirilor de reformă agrară de după război, care sacrificau pădurile pentru izlazuri în folosul altei ramuri de cultură (creșterea vitelor), sacrificare care a culminat prin legea pășunilor din 1933. Ar fi fost și un non-sens ca să fi avut cineva „grija cumpărărilor de păduri“ pentru sporirea suprafeței domeniului păduros al Statului, în perioada în care pădurile erau destinate diminuării.

În 1930 se pare însă, că pădurile intră și ele pe calca „refacerii“, căci prin legea de administrarea pădurilor din 17 Aprilie 1930 (Mon. Of. No. 90/25/IV/1930) se prevede obligațiunea Casei Autonome a Pădurilor de a spori domeniul forestier al Statului prin cumpărări de păduri și terenuri neproductive, în vederea împăduririi. Incepând dela această dată, politica cumpărării de păduri particulare de către Stat, este deci mai bine precizată și „grija de păduri“ a Administrației noastre silvice este vrednică de remarcat. Se creiază fondul necesar refacerii patrimoniului CAPS, fond care se înscrie anual în bugetul acestei instituțiuni.

Considerând că, spre a înlocui diminuările în suprafață a pădurilor Statului, cauzate de exproprieri și de legea izlazurilor din 1933 (peste 500.000 ha), față de cumpărările realizate din trecut (42.255 ha), deficitul fiind vădit, acest fond trebuia să fie cât mai pronunțat, iar cumpărările de păduri cât mai masive. Nu s'a ținut însă seamă de aceasta.

Inercarea de a se reface patrimoniul păduros al Statului pe această cale (prin cumpărări) a fost timidă. Iată cifrele:

1. S'au oferit spre vânzare Statului (CAPS-ului), un număr de 83 păduri particulare însumând 49.475,62 ha pădure curată, plus 13.473,69 ha poeni, adică în total o suprafață de 62.949,31 ha cu o valoare de 408.448.501 lei (ceea ce revine la ha 6489 lei valoarea monedă stabilizată).

2. Principial s'a aprobat de către Comitetul de Direcție al Casei Pădurilor Statului, cumpărarea a 55 păduri particulare însumând 46.648 ha cu o valoare de 229.320.800 lei (ceea ce revine în medie la ha 4912 lei).

3. S'a aprobat prin ratificarea hotărârilor Comitetului de Direcție al Casei Pădurilor, de către Minister, cumpărarea a

12 păduri particulare, însumând 11.548 ha cu o valoare estimativă de 53.999.937 lei (în medie la ha 4.685 lei). Aceste păduri n'au putut fi însă cumpărate din lipsa fondurilor necesare (deși fonduri se prevedeau anual în buget conform legii).

4. S'au cumpărat 11 păduri particulare cu o suprafață de 6818,86 ha cu o valoare de 18.689.331 lei (ceea ce revine în mediu 2736 lei la ha valoare monedă stabilizată).

5. La această suprafață mai adăogăm 5724,65 ha cât reprezintă 13.061 drepturi moșnenești cumpărate de CAPS, cu 9.955.129 lei, în baza dreptului de preemțiune sau oferite direct.

S'au cumpărat deci în total 12.343,51 ha, cu suma de 28.294.460 lei (plătindu-se în mediu la ha, 2285 lei). Față de cumpărările dinaintea războiului (48.255 ha = 17.967.470 lei), cumpărările postbelice constituie un rezultat neînsemnat, legea neatingându-și scopul decât foarte slab.

Din expunerea de mai sus rezultă că mărirea proprietății forestiere a Statului pe o perioadă de 30 ani a fost de 60.609 ha. Micșorarea însă în aceeași perioadă depășește 500.000 ha.

*Staatliche Waldeinkäufe in den Jahren 1910—1940.*

*Les achats de forêts faits par l'Etat dans la période 1910-1940.*

L'administration des forêts domaniales de la Roumanie a été mise en mesure par ses diverses lois d'organisation, d'agrandir, par des achats, le domaine forestier de l'Etat. Pendant la période 1910—1940 elle a acheté seulement 12.343 ha, ce que l'auteur de l'article estime comme trop peu.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA EXTERNĂ

### ● Plopul în silvicultura italiană.

Prin câteva note publicate în cadrul acestei „cronici forestiere externe“, s'a atras luarea aminte a cetitorilor asupra creditului deosebit de mare de care se bucură acest copac, atât de puțin prețuit altădată. (a se vedea, de ex. R. P. 1940, pag. 116, nota cu No. 105). Încă o pildă de acest fel ne oferă Italia fascistă, foarte interesată la creșterea cât mai neîntârziată a producțiunii sale lemnoase și la independența de străinătate și în această privință.

De toamna trecută (1 Oct.) a fost întemeiat un institut de cercetări specializat numai pentru cultura plopului: Istituto per la Pioppicoltura. Este situat în Casa Monferrata nu departe de întinsele culturi de plop dela Casale. Pentru a se marca însemnătatea ce acordă oficialitatea acestei opere, amintim că instituția respectivă poartă pe frontispiciul său numele lui Arnaldo Mussolini, înfocatul animator de altădată al Administrației forestiere italiene. La festivitatea de inaugurare a Institutului a luat parte și ministrul Rossino, care l-a predat Miliziei forestale. Se amintește că mai funcționează în Italia încă o „Instituzione per la Miglioramento del Ploppo“.

(În parte, după Z. f. W. f. w., 1940, pag. 574).

(127)

### ● Economia forestieră austriacă sub cel de al III-lea Reich.

Se bucură de o deosebită solitudine. Între multe alte înlesniri (a se vedea R. P., 1940, pag. 466, nota 123), ministrul pădurilor (Reichsforstmeister) acordă împrumuturi pe termen lung pentru construirea sau modernizarea mijloacelor de scos și transport în păduri izolate, ne puse în exploatare din marea proprietate. Împrumuturile respective nu pot depăși 50% din valoarea investițiunilor proiectate și poartă un procent de 2.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 574).

(128)

### ● Pădurile englezești greu încercate de războiu.

Anglia este una dintre cele mai despădurite țări din Europa: (procentul de împădurire cca 5). Consumul de lemn, neobișnuit de ridicat, al acestei țări, prin excelență industrială, este acoperit, în vreme normală, prin import.



Greutățile de transport pricinuite de blocada submarinelor și lipsa de vase din timpul războiului mondial au silit Anglia să taie mare parte din pădurile Metropolei, până și vestita pădure istorică dela Windsor.

Imediat după încheierea păcii, s'a pornit o hotărîtă lucrare de cruțare a rămășițelor de păduri și de înființare de noi păduri pe cale artificială (sub conducerea zisei Forestry Commission).

Războiul actual silește Anglia să repete tăerile excesive de acum un sfert de veac. Presa își arată îngrijorarea în această privință. News Chronicle vorbește despre un adevărat „rămas bun dela pădurile noastre“.

Anglia ne înfățișează una dintre pildele de ceea ce înseamnă o prevăzătoare sau neprevăzătoare politică de cruțare a rezervelor lemnoase în păduri pentru vremuri grele.

(In parte, după Z. f. Wfw., 1940, pag. 644). (129)

#### ● Reforma învățământului silvic în Letonia.

Până în vara anului trecut, învățământul silvic universitar leton se făcea în cadrul Facultății agronomice a Universității din Riga. De acum înainte, acea Facultate a fost transformată într-o Școală superioară de Agricultură a Letoniei, independentă de Universitate și având două facultăți: de Agricultură și Silvicultură. La 3 Iulie 1939, s'a ținut ședința festivă și inaugurală a Consiliului Școlii respective în noul său palat din Jeglava. Conducerea școlii este formată din: rector, prorector, secretar general, 2 decani și 2 secretari ai facultăților, 1 bibliotecar și o comisie de cenzori formată din 3 membrii. Toți aceștia sunt profesori sau docenți.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 576). (130)

#### ● Rezervațiuni în coloniile franceze.

Lucrarea de apărare a florei și faunei în ținuturile coloniale ale statelor occidentale merge înainte.

În Sudan-ul francez, s'au pus la cale măsuri de mare întindere pentru hotărîrea de rezervațiuni păduroase dealungul apelor și liniilor ferate, între altele, și pentru preîntâmpinarea vătămărilor pricinuite de viituri. În ținutul Kita, sunt puse la punct planurile a trei rezervațiuni de 22.000 ha, iar în ținutul Bamako de 50.000 ha.

În Madagascar, au fost întemeiate mai de mult (1927) 10 rezervațiuni pentru păstrarea florei și faunei naturale. Mai târziu (1939), a fost creiat un nou parc național, Anfohahola sau Roché Carré în cantonul Fort-Dauphin, cu o suprafață de aproape 30.000 ha.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 637 și 640). (131)

### ● O încercare izbutită de folosire a „gazului de lemn“.

Folosirea „gazului de lemn“ pentru punerea în mișcare a vehiculelor automotoare preocupă în deaproape, după cum se știe, cercurile conducătoare din țările lipsite de petrol îndestulător.

Guvernământul general al Africei franceze a patronat, de curând, o interesantă încercare de folosire a cărbunelui de lemn în scopul de mai sus. Un camion prevăzut cu gazogen pentru lemn, cu o încărcătură de două tone, a putut parcurge 20.000 km dealungul coloniilor franceze: Senegal, Sudan, Nigeria, Coasta de Fildeș, Guinea și Mauretania, cu o iuteală mijlocie de 45 km pe oră. Drept combustibil a fost folosit cărbune de lemn de felurite esențe și felurit pregătit, așa cum a putut fi aflat în ținuturile respective. Lucrul acesta trebuie subliniat, ca deosebit de însemnat pentru consacrarea victoriei acestei idei.

Consumul — schimbător după natura materialului și condițiilor de transport — n'a depășit totuși nicăeri cantitatea de 50 kg la sută de km.

(După Revue internationale du bois 1940, pag. 29).

(132)

### ● Impăduriri în Turcia.

Legea silvică din 1937 îndatorează fiecare oraș și comună să-și aibă pădurea sa în suprafață de cel puțin 5 ha. Dat fiind că Turcia este lipsită în cea mai mare parte de păduri naturale, s'a pășit cu hotărâre la întemeierea lor pe cale artificială. Pentru pregătirea materialului de împădurit, s'au înființat, după 1937, șase pepiniere forestiere cu o suprafață de 340 ha, răspândite în diferite condițiuni staționale. Dintre înfăptuirile de până acum, se citează împădurirea a 1500 ha la Ankara, 20 ha la Strandul Florya, 112 ha în smârcurile Karabucak, 50 ha în mlaștinile Ova-Kelemiş. Cheltuielile cerute de lucrările de împădurire au atins, în 1938 de pildă, 210.000 lire turcești, ceea ce face ca. 21.000.000 lei.

Dacă se ține seama de mentalitatea turcească de altă dată în materie de pădure, înfăptuirile amintite ale Turciei noi sunt de altfel grandioase și pilduitoare pentru noi.

(După Z. f. W.f.w., I 940, pag. 642).

(133)

Ilie C. Demetrescu

# R E C E N Z I I

## CĂRȚI

Dr. GHEORGHE NEDICI:  
*Istoria Vânătoarei și a dreptului de vânătoare.*  
Tipografia Ziarului Universul, 1940.  
753 pag., Lei 320.

O operă de standard, construită pe-un vast fundament, care depășește mult cadrul literaturii românești constituind un punct de cinste chiar pentru literatura mondială. Lucrarea reprezintă un studiu de mare anvergură al unui savant, cărui a i-a reușit, cu o nemărginită dragoste, cu enormă sârguință și cu o excepțională și rară competență — utilizând rezultatele științei moderne — să situeze istoria vânătoarei din România în istoria mondială a vânătoarei prin acumularea unui imens material, pe care l-a aranjat sistematic și l-a prelucrat organic.

Aceasta este opera lui Gheorghe Nedici.

Când iei cartea în mână, rămâi uimit de uriașa problemă ce și-a pus-o autorul, precum și de claritatea și de siguranța, cu care a fost soluționată această problemă.

Această carte avea menirea nu numai să cuprindă chintesenta întregii istorii moderne de vânătoare ci ea trebuia să scruteze și regiuni noi, și să redea și istoria vânătoarei din România care nu a fost încă până acum tratată în întregimea ei, într'o

prezentare ordonată, organică și fondată științific.

Toate acestea i-au reușit în mod exemplar.

S'ar putea găsi în această carte amănunte asupra cărora să se poată naște discuții, s'ar putea găsi afirmațiuni, cari mai târziu (vreodată), se vor combate — dar un lucru e cert: această carte va rămâne totdeauna fala literaturii românești de vânătoare și va fi mereu baza tuturor studiilor științifice de mai târziu.

Lucrarea se compune din 2 părți principale: istoria mondială a vânătoarei și istoria vânătoarei în România.

Istoria mondială a vânătoarei tratează, în 46 de pagini, noțiuni de geologie și de preistorie generală cu privire specială la istoria vânătoarei, în 49 de pagini vânătoarea omului primitiv, pe 20 de pagini timpul între paleolitic și timpurile istorice, pe 79 de pagini vânătoarea în antichitate, pe 70 de pagini vânătoarea în evul mediu, pe 77 de pagini vânătoarea în timpurile moderne și în fine pe 50 de pagini dreptul de vânătoare.

Istoria vânătoarei a României cuprinde următoarele două capitole principale:

1. Timpurile preistorice, pe 47 de pagini.

2. Timpurile istorice până la Unire (1918), pe 200 de pagini.

Acest din urmă capitol se împarte și el în următoarele capitole: Istoria vânătoarei în Vechiul Regat (62 pagini), în Transilvania (118 pagini), în Bușovina (2 pagini) și în Basarabia (7 pagini). Istoria Vânătoarei a Vechiului Regat și a Transilvaniei cuprinde următoarele subdiviziuni: vânatul, vânătoarea și dreptul de vânătoare.

La sfârșit se mai tratează dezvoltarea vânătoarei după Unire, pe 39 de pagini.

Astfel s'au tratat, în această operă, printr'o muncă strict științifică, o extraordinară bogăție de amănunte istorice, în stil mare și cu spirit critic.

Autorului, căruia îi exprimăm cele mai cordiale felicitări pentru opera sa, îi dorim totdeauna să-și vadă lucrarea tradusă într'o limbă mondială, spre cinstea și onoarea științei vânătoarei românești.

Otto Witting

H. U. AMLONG și G. NANDORF:  
*Die Wuchshormone in der gärtnerischen Praxis.*

In colectia Wissenschaft und Praxis.  
Editura Nicolai. Berlin.

157 pagini, format 13/18 cm.

Hormonii creșterii în practica grădinarască.

Secrete ale naturii sunt descoperite de mîntea iscoditoare a cercetătorilor neobosiți.

După ce aceste secrete sunt descoperite în laborator, numai pentru a explica un fenomen din viața animală sau vegetală, ele trec mai departe în cercurile vieții practice spre a se trage foloasele cuvenite. În acest spirit a fost scrisă broșura de față. Prin ea se pune la îndemâ-

na practicienilor noile descoperiri ale fiziologiei vegetale asupra hormonilor. Era necesar să apară, deoarece, azi trăim în plină răscolire a vieții datorită cunoașterii vitaminelor și hormonilor. Autorii broșurei spun în introducere, că pentru menținerea vieții nu este nevoie numai de hrană ci și de vitamine și hormoni.

Dacă în viața animală rolul hormonilor a fost mai temeinic și mai de vreme studiat, în viața vegetală abia în anii din urmă s'au văzut cristalizate primele rezultate, dela care s'a trecut și la unele aplicațiuni. Am putea spune că în ultimul deceniu s'au făcut progrese mari, uimitoare, și totdeauna pline de nădejdi pentru viața practică.

Primele bănueli despre existența și acțiunea hormonilor în viața plantelor se găsesc în lucrările lui Pasteur (1860) și Darwin (1880). Dela 1910, prin lucrările fiziologului danez Boysen-Jensen, încep să se lămurească în parte rolul hormonilor în actul creșterii plantelor. Contribuții importante în această chestiune aduc: Söding (1923), Kögl (1931), F. W. Went (1928).

După ce s'a cunoscut în amănunt modul cum lucrează hormonii, cercetătorii au căutat ca pe cale artificială să producă o serie de hormoni care acționează asupra creșterii. Până în anul 1937 se cunoșteau 61 asemenea hormoni. Dintre aceștia, unii au început să fie fabricați pe cale industrială și dați în comerț. Firma I. G. Farbenindustrie produce sub numele de Belviton, un hormon ce dă bune rezultate în stimularea creșterilor. Un alt hormon cunoscut este Auxina, care de asemenea se industrializează și a început să fie întrebuințat în grădinarie.

Broșura este alcătuită în trei părți, de aproximativ câte 40 pagini fiecare. Partea întâia, care este precedată de o introducere, se ocupă de bazele teoretice ale studiului hormonilor. În această parte ni se arată cum s'a ajuns la descoperirea lor, cum se produce și cum acționează asupra plantelor, în producerea celor mai de seamă acte din viața lor. Astfel, ne arată rolul jucat de hormoni în creșterea tulpinei, a rădăcinei, în mișcarea plantelor (tropisme) și alte acte.

Partea a doua o broșurei cuprinde posibilitățile practice de aplicare a hormonilor. Aici găsim analizate asupra căror acte din viața plantei putem interveni noi cu ajutorul hormonilor. Ca să se vadă domeniile de aplicare a hormonilor le enumerăm mai jos:

1. Rădicarea puterii de germinație a semințelor.
2. Accelerarea și stimularea dezvoltării plantei.
3. Înflorirea mai de vreme.
4. Producerea de fructe fără semințe (struguri, mandarine, portocale și poate în curând caise și piericli).
5. Influențarea procesului de coacere a fructelor.
6. Vindecarea boalelor la plante.
7. În rădăcinarea butașilor.
8. Altoiri și înobilări.

În toate aceste domenii s'au obținut până acum rezultate frumoase.

Mai este nevoie de unele perfecționări spre a fi folosite de toată lumea interesată.

Se cuvine să scoatem în evidență partea aplicativă din domeniul silviculturii. Deși broșura este scrisă pentru grădinari, în ea se găsesc părți care ne interesează și pe noi. Așa avem cazul butășirii. Cu ajutorul hormonilor s'a ajuns azi să se obțină butași dela cea mai mare parte a coniferelor.

Ce însemnează înmulțirea pe cale de butași față de cea prin sămânță se rezumă în aceste cuvinte: este mai simplă, se câștigă timp, este la îndemână oricând; ne mai depinzând de ani de sămânță, se menține întocmai caracterele înaintașilor. Acestea vor face ca hormonii să se folosească pe scară mare la regenerarea pădurilor.

Ultima parte se consacră tehnicii tratamentului cu hormoni.

Fiindcă tratamentul cu hormoni diferă dela caz la caz, așa cum este și în medicina umană, autorii ne arată în această parte cum se tratează butașii dela diferite specii.

Este de mare importanță dozajul soluției și timpul cât se ține butașul în contact cu soluția. O dozare prea puternică face ca să nu se obțină rezultate. La sfârșitul broșurei, autorii ne dau o listă de specii ce-au fost încercate cu dozajul și timpul de înmuiere în cazul butășirii, la diferite specii.

*Anton V. Rădulescu*

FORSTWISSENSCHAFTLICHES  
CENTRALBLATT

Caieful 4, Aprilie 1940.

*Schüpfer, Fabricius:*

*Geheimer Rat Dr. Dr. h. c. Max Endres 80 Jahre alt.*

Consilierul intim Dr. Dr. h. c. Max Endres a împlinit 80 ani.

Fostul profesor de politică forestieră dela Universitatea din München a ajuns la vârsta de 80 ani. Colegii săi, Schüpfer și Fabricius cu care Endres conlucrează la scoaterea acestei reviste îi consacră câteva rânduri, arătând activitatea didactică și de îndrumare a economiei forestiere. Într'un articol din Revista Păduilor, d-l Ilie Demetrescu a arătat amănunțit ce a însemnat Endres pentru științele forestiere.

*L. Fabricius:*

*Ein 10 — jährigen N — Düngungsversuch.*

O încercare de 10 ori cu îngrășământ de azot.

Într'un arboret de pin în vârstă de 36 ani, care vegeta prost din cauza acidității solului, autorul și-a propus să înlăture această cauză; în consecință să aducă o activare a creșterilor, cu ajutorul îngrășămintelor. În acest scop a folosit Salpetru produs de Leuna, Nitrophoska

I. G. III și uree. După zece ani se observă o îmbunătățire apreciabilă a creșterilor. Față de Nitrophoska și uree a ajutat mai bine salpetru.

*A. Römer:*

*Boden- und Streuuntersuchung sowie Kostenaufstellung zum vorstehenden Forstdüngungsversuch.*

Analiza solului și a litierei precum și a cheltuelilor încercării de mai sus cu îngrășământ forestier.

Încercarea prof. Fabricius cu îngrășământ pe care a analizat-o din punctul de vedere al creșterilor arboretului, este reluată aici și cercetată din punctul de vedere pedologic. Autorul stabilește că: solul prezintă un capital redus de humus și o mare aciditate. Stratul superficial a pierdut mult din aciditate spre deosebire de cele mai adânci care au fost mai puțin influențate.

Caieful 5, Mai 1940.

*K. Escherich:*

*Über die forstliche Bedeutung der Schlupfwespen.*

Despre importanța forestieră a Ichneumonidelor.

Pentru pădure ichneumonidele sunt de foarte mare importanță, ele contribuind în mare măsură la menținerea comunității de viață (biocenoză).

La susținerea acestei teze contribuie lucrarea de curând apărută în analele forestiere ungare datorită lui Ianos Györn, despre: importanța forestieră a ichneumonidelor.

*Antonin Nemeč.*

*Untersuchungen über die Ursachen des Absterbens eines Fichtenbestandes.*

Cercetări asupra uscării unui arboret de molift.

În pădurea Böhmer Wald se observă, în ultimul deceniu, la una din parcele că moliftul se usucă. Uscarea începe în părțile de sus ale coroanei. Arboretul are 50 ani.

Căutând să stabilească care sunt cauzele acestei uscări, autorul a analizat solul, acele, lemnul și a ajuns la concluzia că uscarea s'ar datorî lipsei de calcar a solului.

*Boos:*

*„Der Zauberstab“. Ein Beitrag zur Füllungstechnik.*

„Bățul Minune“. O contribuție la tehnica dobăritului.

La un curs de îndrumare a lucrătorilor de pădure, un lucrător a arătat că el poate, cu ajutorul unui băț de 50 cm lungime și 3 cm diametru, să facă ca arborele să cadă cu mai bine de 1 m mai departe de tulpină. Făcându-se experiență s'a dovedit adevărată afirmația lui. Bățul se așează în tăietura care dă direcția de cădere a arborelui. Arborele alunecă pe băț, care se rostogolește.

Caietul 6, Iunie 1940.

*Prof. Dr. V. Dieterich:*

*Beispiele der wehrpolitischen Bedeutung von Forst- und Holzwirtschaft.*

Exemple despre importanța economiei pădurilor și a

lemnului din punct de vedere al politicii apărării naționale.

Pe măsură ce războiul ia un caracter mai pronunțat agresiv, pădurea și lemnul se dovedesc a avea un rol mai însemnat. Autorul arată că chestiunii lemnului, mai cu seamă, trebuie să i se dea importanță tot mai mare.

*Dr. Hans — Werner Wolte:*

*Kann der Puppenräuber (Calcosoma Sycophanta L.) eine Schädlingplage beendigen?*

Poate Calcosoma să devină o plagă pentru unele insecte vătămătoare?

Calcosoma s'a dovedit că poate să dea un mare ajutor în combaterea insectelor vătămătoare, dar trebuiește să fie înmulțită pe cale artificială așa cum s'a arătat că a dat rezultate în America.

Caietul 7, Iulie 1940.

*Jost Franz:*

*Lebensweise und forstliche Bedeutung des Tannentriebwicklers (Cacoecia murinana Hb.).*

Felul de viață și importanța forestieră a Cacoecia murinana.

Între insectele vătămătoare bra-dului Cacoecia murinana ocupă un loc de frunte. Stricăciunile aduse de ea au fost până acum neglijate.

Anul 1939/40 a fost un an în care a apărut în masă această insectă în Pădurea Neagră. Cu această ocazie autorul a făcut o serie de observații asupra biologiei insectei, despre care raportează în acest articol.

*Dr. Jegel:*

*Altfrankens Imkerei in ihrem Kulturgeschichtlichen Zusammenhang.*

Albinăritul în Franconia din punctul de vedere cultural-istoric. (Articolul continuă).

*Comunicări:*

Mantel:

Date statistice asupra proprietății suprafețelor agricole și silvice folosite.

*Caietul 8, August 1940.*

*Dr. Wilhelm Montel:*

*Die betriebswirtschaftliche Ausgestaltung der Forsteinrichtung.*

Intemeierea amenajamentului pe baze gospodărești.

În ultima vreme amenajamentul n'a mai făcut de loc progrese. Este de mare importanță pentru amenajament datele statistice și contabile. Folosirea lor pe scară mai mare ar aduce o nouă înfățișare amenajamentului.

*Dr. Jegel:*

*Altfrankens Imkerei in ihren Kulturgeschichtlichen Zusammenhang.*

Albinăritul în Franconia din punctul de vedere cultural istoric. (Articolul continuă).

*Ant. V. Răd.*

**HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.**

*Anul 3 (1940), Caietul 7/8 (Iulie-August).*

*R. Trendelenburg:*

*Über Faserstauchungen in Holz und ihre Überwallung durch den Baum.*

Asupra rupturilor de compresiune în lemn și acoperirea lor de arbore.

În urma îndoirii puternice a arborilor cauzată de furtuni sau zăpezi

mari, se produc în lemn îndoiri sau chiar rupturi ale fibrelor în partea comprimată a trunchiului.

Autorul arată modul în care se nasc și se prezintă aceste rupturi la molift, formarea gălmelor de acoperire, și însușirile acestui lemn.

Un număr mare de foarte bune fotografii exemplifică cele susținute de autor.

*E. Gaber:*

*Druckversuche quer zur Faser an Nadel-und Laubhölzern.*

Încercări la compresiune perpendicular pe fibre la lemnul de rășinoase și foioase.

Se arată încercările făcute pentru a se stabili influența mărimii pieței de încercare și a înclinării inelelor anuale asupra rezistenței lemnului de foioase și rășinoase la compresiune perpendicular pe fibre.

Deasemenea se studiază rezistența la pătrundere pentru lemnul de molift.

*R. Keytwerth:*

*Holz als Kraftstoff im Lastwagenbetrieb.*

Lemnul ca materie carburantă la autocamioane.

Se examinează modul de acționare și posibilitățile gazogenului Imbert adaptat la autocamioane.

Comparându-se costul benzinei și a gazului de lemn necesar pentru un autocamion de 3 t, se vede că acesta din urmă reprezintă doar 66,3% din primul.

*Erwin Schmidt:*

*Unkosten des Holzschälens und Manipulierens in Abhängigkeit vom Durchmesser des Papierholzes.*

Costul cojirii și manipu-



lării lemnului de celuloză în raport cu diametrul său.

În ultimul timp s'a admis la fabricarea celulozei lemn de dimensiuni foarte mici, până la 2 cm. diametru la capul subțire. Autorul demonstrează că astfel de material, datorită cheltuielilor de cojire, este mai scump decât lemnul gros de 10.. 14 cm diam. Se arată cum variază costul lemnului de celuloză în raport cu diametrul său.

*K. Friedrich:*

*Die Ausbeute bei der Herstellung von Faserplatten.*

Producția la fabricarea plăcilor de fibră.

Prelucrarea lemnului în plăci de fibră este o folosire foarte rentabilă a lemnului. Ea poate fi întrebuințată în mod mult mai economic ca lemnul de foc.

Randamentul este mai mare atunci când se folosește lemn rotund, decât lemn amestecat, de orice dimensiuni, deșeurii ale altor prelucrări.

*Ad. Rabanus:*

*Beitrag zur laboratoriumsmässigen Prüfung von Holzschutzmitteln. Das Verhalten von mit Kupfersulfat getränkten Hölzern.*

Contribuție la încercarea de laborator a substanțelor pentru impregnare lemnul. Comportarea lemnului impregnate cu sulfat de cupru.

Autorul arată rezultatele practice ale procedurii de impregnare Boucherie cu sulfat de cupru.

Reușita impregnării depinde nu numai de modul cum s'a făcut fi-

xarea sării, de natura pământului în care sunt puși stâlpii, ci și de răspândirea geografică a ciupercilor.

Astfel ciupercile de felul lui *Polyporus vaporarius* anulează efectul impregnării lemnului cu sulfat de cupru, toate celelalte condițiuni de reușită fiind prezente.

*W. Beck:*

*Der Astflickautomat:*

Mașina de dres nodurile.

Nodurile constituiesc un defect, care s'a căutat să se înlăture cât mai mult înainte de prelucrarea lemnului. Manual operația este grea și cere timp. De curând s'au construit mașini pentru acest scop. Autorul descrie mașina construită de B. Raimann K.-G., Freiburg, patentată în toată lumea.

*H. Seitz:*

*Die Baracken des Reichsarbeitsdienstes, ihre Bauweise und ihr wärmetechnisches Verhalten.*

Barăcile serviciului muncii în Germania, modul lor de construcție și comportarea lor din punct de vedere al izolării contra pierderilor de căldură.

Descrierea construcției, în special a măsurilor luate pentru izolarea contra frigului.

*W. Böhringer:*

*Neue Wege für die Schutzbehandlung der Holzteile von Kühltürmen.*

Noi drumuri pentru conservarea pieselor de lemn din turnurile de răcire.

Descrierea vechilor și noilor procedee de impregnare a pieselor de-

lemn pentru turnurile de răcire.  
Rezultatele încercărilor comparative.

*Mici comunicări:*

Pădurile Norvegiei.

Proiectul de normă DIN E 3199  
pentru coșciuguri de incinerare.

Instrucțiuni pentru denumirea  
lemnului de mobilă RAL 430 A.

Construirea unei fabrici de carbo-  
nizare a lemnului în Lituania.

Benzină din lemn.

Fabrică de celuloză în Spania.

Laboratoare de încercare pentru  
materii textile.

Un nou produs al celulozei.

„Balinit” un nou înlocuitor al ta-  
blei de metale ușoare.

Ascutirea pe cale chimică a pi-  
lelor.

Reîntrebuințarea stâlpilor de tele-  
graf după ce au fost scoși din linie.

Sedința de vară a comisiei lem-  
nului dela VDI și DFV la 21—22  
Iunie în Nürnberg.

Revista patentelor aprobate și  
renunțate.

Referate asupra literaturii. Sunt  
cuprinse 120 referate asupra litera-  
turii noi apărută în domeniul teh-  
nologiei lemnului.

*Recenzii:*

A. H. M. Andreasen: Die Fein-  
heit fester Stoffe und ihre techno-  
logische Bedeutung.

W. Haupt: Masse, Währungen,  
Werte.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche  
Monatsblätter.

Kurt H. Meyer und H. Mark:  
Hochpolymere Chemie.

K. Beck: Selbstkostenrechnung in  
der Papierindustrie.

E. Merck: Chemisch-technische  
Untersuchungsmethoden für die  
Textilindustrie.

H. Wickmann: Maschinen und  
Werkzeuge für die Spangebende  
Holzbearbeitung.

Bittner und Klotz: Furniere, Sperr-  
holz, Schichtholz.

R. Stegemann: Vom wirtschaftli-  
chen Bauen.

J. Carstensen: Schindeidach und  
Schindelgiebel.

Tabel cu însușirile și întrebuință-  
rile lemnului de duglas (Pseudot-  
suga taxifolia).

N. Ghelmezia

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 8—9/1940.

Aug. Barbey:

*La forêt au secours des transports.*  
Pădurea în ajutorul trans-  
porturilor. (6 pag.).

În situația internațională de azi  
proprietarii de camioane din Elveția  
se găsesc în dificultate în ce pri-  
vește aprovizionarea cu benzină.

Autorul reproșează politicii greșite  
ce s'a dus până acum, de a nu se fi  
introdus gazogenele așa cum a fă-  
cut Franța și Italia.

Pentru Elveția problema carbu-  
rantului național este rezolvată, căci  
pădurea (de fag, molid și brad) este  
repartizată pe mai tot teritoriul  
țării.

J. P. C.:

*Sur les sols, peuplements et amé-  
nagements.*

Despre soluri, arborete și  
amenajamente. (5 pag.).

Câteva considerațiuni pe marginea  
unei publicații a D-rului E. Hess  
(Rolul foloaselor în reimpădurire.

Berna, 1940), privind în special interdependența dintre sol și arboret.

*Sam. Aubert:*

*Les Ilanches (Jura vaudois) (2 pag.).*

O proprietate aliată împădurită de 30—40 ha, purtând acest nume, care face parte dintr'o regiune pastorală alpină numită „Prés au Vaud”. A fost defrișată. Pădurea însă încet încet își recapătă terenul pierdut.

*Edouard Rieben:*

*Des observations faites lors de l'aménagement d'une forêt communale.*

Observațiuni făcute în momentul amenajării unei păduri comunale. (2 pag.).

At. Har.

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.**

Bd. VII, Heft 7 (April 1940).

*Werner Junghans:*

*Die Lage der Holzwirtschaft Belgiens und der Niederlande unter Kriegsverhältnissen.*

Economia lemnului belgiană și olandeză sub starea de războiu.

În legătură cu situația acestor țări față de statele beligerante, autorul studiază următoarele chestiuni:

1. În ce măsură au nevoie țările amintite de un import de lemn pentru a-și acoperi nevoile lor normale de lemn, cu suprimarea oricărui export de lemn?;

2. În ce măsură își pot împlini nevoile proprii de lemnărie din pădurile proprii, în cazul că importul

este împiedicat cu totul sau parțial din pricina războiului?;

3. Ce însemnătate ar avea coloniile țărilor respective într'o asemenea situație grea?

Țările respective sunt importatoare de lemn și anume, răspunzând la prima întrebare, Belgia ar avea nevoie de cca. 3,7 milioane m<sup>3</sup>, iar Olanda, 5,1 milioane m<sup>3</sup> lemn sau mărfuri de lemn.

Producțiunea națională de lemn ar acoperi nevoile proprii numai în cazul când tăerile ar fi ridicate cu cca. 300% în Belgia și 700—800% în Olanda. O atare situație n'ar putea fi menținută decât foarte scurt timp.

Coloniile țărilor respective nu le-ar putea fi de nici-un folos în această direcțiune a acoperirii nevoilor de lemnărie.

*Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.*

Cronica forestieră internațională.

Ne oferă multe date asupra stărilor și faptelor forestiere din diferite țări ale lumii.

Ilse C. Dem.

**ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESSEN.**

Caietul 9, Septembrie 1940.

I. Studii.

*Dr. J. Schubert:*

*Grundlagen der allgemeinen und forstlichen Klimakunde.*

Bazele climatologiei generale și a celei forestiere.

Articolul dă într'o formă științifică rezultatul observațiilor stațiunii climatologice din Eberswalde asupra duratei apariției soarelui (Sonnenscheindauer).

**Lamberts:**  
*Die Wehrmeistereien-Waldungen.*

**Dr. E. Wagenknecht:**  
*Das Umsetzen in Kieferndickungen.*

Inversiune în desișurile de pin.

În mai multe piețe de experiență s'au măsurat întâia oară în 1931 puișii de pin în vârstă de 6 ani și a doua oară în 1937, când puișii aveau 12 ani. S'a putut astfel urmări dacă puișii predominanți, cei dominanți și cei rămași în urmă și-au păstrat această situație și după 6 ani. S'a stabilit că majoritatea din ei nu numai că și-au păstrat poziția dar chiar și-au întărit-o.

**II. Comunicări.**  
*Deciziuni juridice importante.*

**III. Recenzii.**  
**Bieger W.:** Handbuch der Deutschen Jagd. [Manualul vânătoarei germane]. 2 vol. în 8 fascicule. Editura P. Parey, Berlin 1940. Preț de subscripție 4,80 R. M. fascicola.  
Recenzent **Olberg.**

**Schenkling, S.:** Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur. [Ghid faunistic prin literatura coleopterelor]. Literatură importantă a gândacilor rânduită după regiuni geografice. Vol. I: Europa. Fascicola 6. Editura Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.) 1940.

Recenzent **Dr. Wolff (Eberswalde).**  
G. T. T.

### CĂRȚI NOI:

#### ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ

Vol. V, 1939.

Cuprinde:

1. **Prof. C. C. Georgescu:** Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpații României. pp. 78+1 h.
2. **At. Haralamb:** Răspândirea naturală a pinului silvestru în județul Buzău, pag. 38+1 h.
3. **C. C. Georgescu:** Contribuțiuni la cunoașterea fâinării stejarului, pp. 19.
4. **Gr. Eliescu:** Observațiuni privitoare la studiul metodei în protecția pădurilor, pp. 15.

# I N F O R M A Ț I U N I

— Prin constituirea guvernului din 14 Septembrie 1940, la Ministerul de agricultură și domenii s'au făcut următoarele numiri:

1) D-l Ing. N. Mares, ministru secretar de Stat.

2) D-l P. Nemoianu, subsecretar de Stat pentru agricultură și zootehnie.

3) D-l Ing. N. Smărăndescu, secretar general.

4) D-l Dr. Dumitru Iosif, secretar general.

5) D-l Ing. Vict. Chirulescu, secretar general.

— D-l Dr. Grigore Eliescu, ing. insp. g-ral silvic de la Institutul de cercetări silvice a fost declarat, de către Ministerul Educației Naționale, Conferențiar definitiv de Zoologie, entomologie și protecția pădurilor.

— Prin decizia ministerială Nr. 1367 din 24.IX.1940 publicată în Mon. Of. Nr. 236 din 9.X.1940, în cadrul Institutului de cercetări silvice, au mai luat ființă:

1) Laboratorul C. de „Climatologie forestieră”, care se va ocupa cu cercetarea climatului din zonele forestiere, cu microclima și cu relațiile dintre climat și vegetație forestieră.

Laboratorul ține de secția III-a „Factori naturali de producție, dendrologie, genetică, pedologie, botanică și fitopatologie forestieră”.

Conducerea laboratorului a fost încredințată d-lui Dr. T. Bălănică, inginer șef silvic.

2) Oficiul C. de „Cadastru, topo-

grafie și fotogrametrie”, care se va ocupa cu studiul și aplicațiunile practice ale topografiei și fotogrametriei la cadastrul forestier și la alte probleme de știință și practică silvică.

Oficiul aparține de secția IV-a „Geniu forestier, ameliorațiuni, corecțiuni de terenuri”.

Conducerea a fost încredințată d-lui Dr. G. Nicolau-Bârlad, ing. șef silvic, care a fost detașat în acest scop, de la C.A.P.S., pe data de 1.X.1940.

— Au fost transferați în interes de serviciu (Mon. Of. 220/940) d-nii:

1. Gelsinger Ladislau, ing. sub-insp. silvic la Inspectoratul silvic Timișoara.

2. Paladian Vasile, ing. subinsp. silvic la Inspectoratul silvic București.

3. Poclitaru Iancu, ing. subinsp. silvic la centrala Direcției silvice din Minister.

4. Ostafie Gh., ing. insp. silvic la Inspectoratul silvic Craiova.

— D-l Cerschi Titus ing. șef silvic, fost la Serv. județ. Ismail, a fost însărcinat cu conducerea Serv. silv. județ. Fălciu, pe data de 1.IX.1940.

— D-l Ing. I. Popescu-Zeletin a fost transefrat dela C.A.P.S. la Direcția Silvică fiind încadrat la Serv. lemnului biroul producției (Mon. Of. 187 din 14 August 1940).

— In Mon. Of. 213 din 13.IX.a. c. a apărut tabloul inginerilor silvici cari urmează a fi luați în discuție

pentru înaintare, de către Comitetul de înaintări, pe data de 1.1.1941.

— D-I N. N. Tănăsescu, ing. șef silvic a fost transferat de la Inspectoratul Chișinău la Direcția silvică din Minister, pe data de 1 Sept. a. c.

— D-I Drăgan Emil, ing. subinsp. silvic a fost transferat inspector de control la Inspectoratul silvic Craiova în locul d-lui Schiler Ion ing. silvic care a fost transferat la Inspectoratul silvic Timișoara pe data de 1 Sept. a. c.

— Prin dec. min. Nr. 25.687 din 19 Septembrie 1940 (Mon. Of. 228 din 27.IX.1940) următorii d-ni ingineri silvici toți cu serviciul în teritoriile ocupate de Ungaria, se transferă în interes de serviciu, după cum urmează:

1. D-I ing. insp. gl. silvic Neltea Constantin, fost șef al Inspectoratului silvic Cluj, se transferă în centrul Ministerului, Direcția pădurilor persoanelor juridice și până la noi dispozițiuni, se însoțescă cu lichidarea gestiunii Inspectoratului silvic Cluj, și arondarea pădurilor din Occalele Cluj, Gilău, Huedin și Alejd. din fostul Inspectorat Cluj, porțiuni rămase în teritoriul României.

2. D-I Colța Alexandru, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic București, ca inspector de control.

3. D-I Cârstocea Nicolae, inginer silvic dela Ocolul silvic Bretcu, se transferă ca șef al Ocolului silvic Dragomirești, jud. Muscel.

4. D-I Răducu Gheorghe, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic Dâmbovița, se transferă în Centrul inspectoratului silvic București.

5. D-I Predescu Gheorghe, inginer șef silvic, dela Ocolul silvic Sf. Gheorghe, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Dâmbovița, în locul d-lui ing. Răducu Gh., care va trece în alt post.

6. D-I Vasile Mihai, inginer șef silvic, dela Serviciul silvic județean Caraș, se transferă pe lângă Serviciul silvic Brașov.

7. D-I Nestorica Iosif, inginer subinspector silvic, din fostul Inspectorat Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic Alba Iulia, ca inspector de control pentru pădurile din regiunile motilor din jud. Cluj și Turda, trecute la Inspectoratul Alba Iulia, având sediul în Turda.

8. D-I Soltinschi Constantin, inginer silvic, fost șef al Ocolului silvic Gilău din fostul inspectorat silvic Cluj, se repartizează la același ocol, care se va numi Ocolul silvic Jara, cu reședința în com. Jara.

9. D-I Mutică Constantin, inginer silvic, dela Ocolul silvic Gurghiu, se transferă la Ocolul silvic Dumbrăveni, ca șef al ocolului.

10. D-I Rusu Ion, inginer silvic, dela Ocolul silvic Hida, se transferă la Ocolul silvic Căfățele, fost Huedin.

11. D-I Ștefănescu Octav, inginer șef silvic, dela Ocolul silvic Joseni, se transferă la Ocolul silvic Cămpeni, ca șef al ocolului.

12. D-I Chibeleanu Aurel, ing. subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Sălaj, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Alba Iulia.

13. D-I Niculescu Victor, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Corund, se transferă ca șef al Ocolului silvic Arpașul de Jos.

14. D-I Lupan Constantin, inginer șef silvic, dela Ocolul Cehul Silvaniei, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Ialomița.

15. D-1 Smighelschi Cornel Blaga, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Năsăud, se transferă la Inspectoratul silvic Craiova, ca inspector de control.

16. D-1 Isbășescu Iosif, inginer șef silvic, dela Ocolul silvic Baia Mare, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Olt, în locul d-lui ing. șef silvic Bedros Andrei, care trece în alt post.

17. D-1 Bedros Andrei, inginer șef silvic, șef al Serviciului silvic județean Olt, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Craiova.

18. D-1 Filipovici Jiva, inginer silvic, dela Ocolul silvic Covasna, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Romanați.

19. D-1 Chirvâșuță Ion, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Miercurea Ciuc, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Vâlcea.

20. D-1 Mirecea Emilian, inginer șef silvic, se transferă dela Serviciul silvic județean Vâlcea, ca șef al Serviciului silvic județean Dolj.

21. D-1 Bărbulescu Gh., inginer subinspector silvic, dela Școala de pădurari Căiuți, se transferă la Inspectoratul silvic Iași, ca inspector de control.

22. D-1 Kerschnig Welfried, inginer silvic, dela Ocolul silvic Ciuc-Sânmartin, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iași.

23. D-1 Raiciu Drăgan, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Mediaș, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iași.

24. D-1 Gheorghiu Ioan, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic Mureș, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iași.

25. D-1 Cucer Terențiu, ing. subinspector silvic, dela Ocolul silvic

Ciucul de Sus, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Suceava, ca inspector de control.

26. D-1 Pușcașu Gh., inginer subinspector silvic, din fostul Inspectorat Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic Timișoara, ca inspector de control.

27. D-1 Popovici Iulian, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Someș-Dej, se transferă ca șef al Ocolului silvic Halmagiu (Arad).

28. D-1 Brebenaru Gheorghe, inginer șef silvic, dela Ocolul silvic Alejd, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Timișoara.

29. D-1 Niculescu Iacob, inginer șef silvic, din centrul Inspectoratului silvic Cluj, se transferă pe lângă Serviciul silvic județean Arad.

30. D-1 Constantin Ioan, inginer șef silvic, dela Ocolul silvic Tg. Săcuesc, se transferă la Ocolul silvic Iliia (Hunedoara) ca șef al acestui ocol.

31. D-1 Diaconescu Caton, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Maramureș, se transferă la Ocolul silvic Ineu (Arad), ca șef al acestui ocol.

32. D-1 Grecu Mihai, inginer inspector silvic, dela Inspectoratul silvic Alba Iulia, se transferă, după cerere, în centrul Inspectoratului silvic Timișoara.

33. D-1 Pelle Sabin, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic județean Oradea (Bihor), rămâne ca șef al Serviciului silvic județean Bihor, cu sediul în Beiuș.

34. D-1 Drăgulescu Ion, inginer subinspector silvic, din centrul Inspectoratului silvic Timișoara, se transferă ca șef al Serviciului silvic județean Caraș.

35. D-l Logofătu Andrei, inginer silvic, dela Ocolul silvic Ineu, se transferă la Școala de conducători silvici Casa Verde Timișoara.

36. D-i Folescu Radu, inginer silvic, dela Inspectoratul silvic București, se transefră la Școala de conducători silvici Casa Verde Timișoara.

37. D-l Stănescu Dumitru, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Gheorghieni, se transferă la Școala de brigadieri silvici Brănești.

38. D-l Negulescu Emil, inginer inspector silvic, dela Școala de brigadieri silvici Gurghiu, se transferă la Școala de brigadieri silvici Târgoviște.

39. D-l Ștefănescu Mihai, inginer șef silvic, dela Școala de brigadieri silvici Gurghiu, se transferă la Șc. de brigadieri silvici Târgoviște.

40. D-l Vlahel Ioan, inginer silvic, dela Ocolul silvic Corund, se transferă la Școala de pădurari din Căuți.

41. D-l Ștefănescu Oprea, inginer silvic, dela Ocolul silvic Cămpeni, se transferă la Școala de pădurari din Căuți.

Toate aceste transferări se fac pe ziua de 15 Septembrie 1940.

— Prin dec. min. public. în Mon. Of. 236 din 9.X.1940 au fost transferați în interes de serviciu, d-nii:

1) Niculescu Victor, ing. șef silvic, dela Ocolul Corund la Ocolul Mediaș;

2) Drăgulescu I., ing. șef silvic, rămâne în centrul Inspectoratului silvic Timișoara;

3) Logofătu Andrei, ing. silv. dela Ineu la Ocolul Halmagiu.

4) Popovici Iulian ing. insp. silv.

dela Serviciul Județean Someș la Serv. Jud. Caraș;

— Școala de brigadieri silvici de la Gurghiu (jud. Mureș) s'a stabilit la Târgoviște.

— Prin dec. min. publicată în Mon. Of. Nr. 232 din 4 Oct. a. c. s'a oprit vânătoarea iepurilor și potârnicilor pentru sezonul de vânătoare 1940/41 în județele: Arad, Caraș, Hunedoara, Severin și Timiș-Torontal. Pentru cazuri speciale, unde situația vânatului ar permite, Ministerul acordă autorizațiuni limitate, pe baza avizului favorabil al Inspectorului de vânătoare respectiv.

— Prin dec. Nr. 19.322 din 25.IX. (Mon. Of. 230/1940) s'a oprit vânătoarea potârnicilor pentru sezonul de vânătoare 1940/41 în județul Prahova.

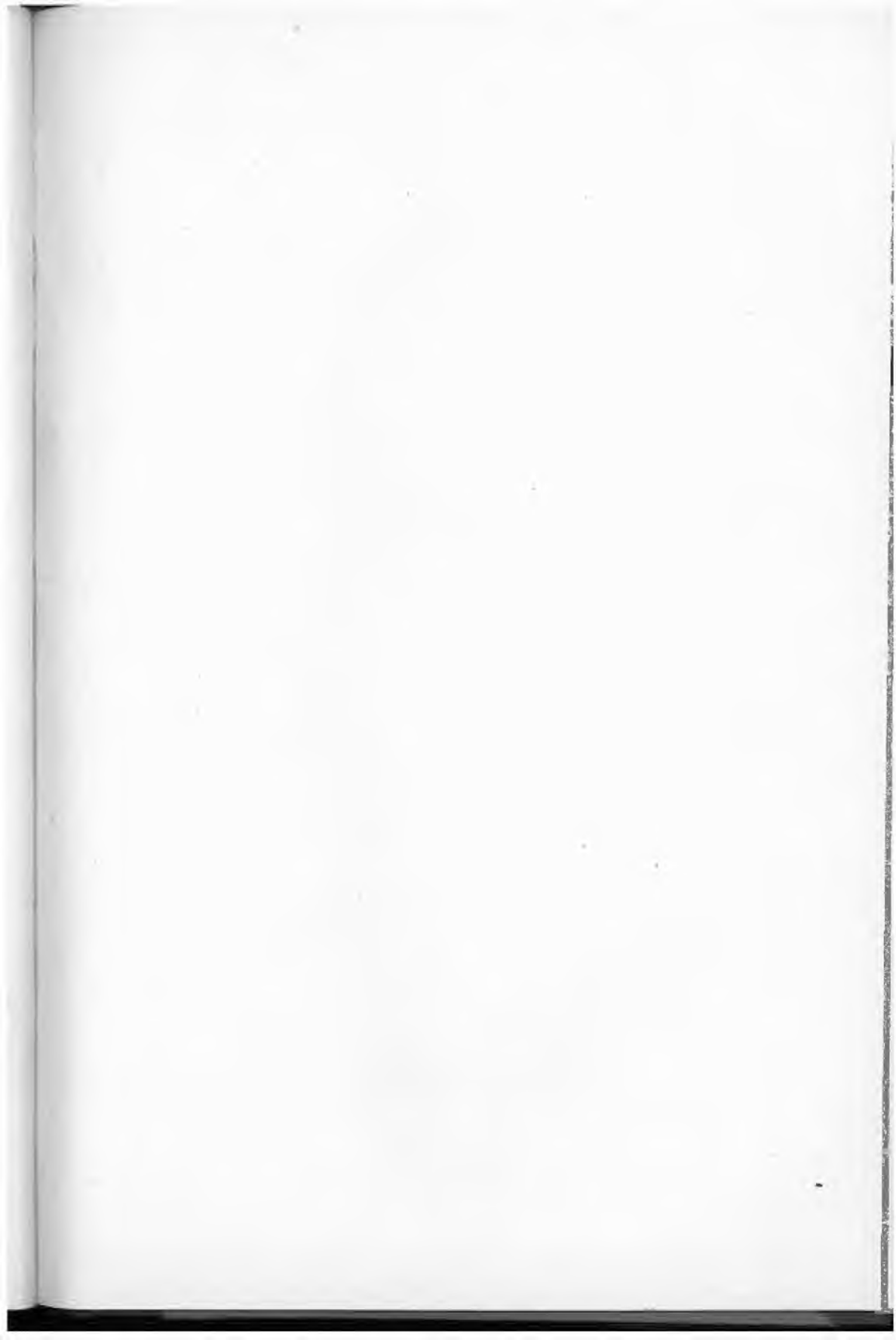
— Prin dec. Nr. 20.026 din 24.IX. (Mon. Of. 230/1940) vânătoarea iepurilor în cerc este oprită în județul Bihor pentru sezonul 1940/41; vânătoarea obișnuită a iepurilor este liberă.

— „Carpații” revista de vânătoare, pescuit și chinologie care apărea la Cluj, va continua să apară la Sibiu, redacția și administrația fiind stabilită în Str. Carmen-Sylva, 12.

— D-nii Ing. Aurel Comșia și Ing. C. Ceaușu au fost însărcinați, primul cu conducerea Direcției Vânătoarei și pescuitului în apele de munte, iar secundul ca subdirector al numitei direcțiuni (Mon. Of. 213 din 13.IX.1940).

— La Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte sunt vacante trei locuri de ingineri silvici la Serviciile cu caracter tehnic și la control.





EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:  
D. A. SBURLAN

# ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :  
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

# T E H N I C A ÎMPĂDURIRILOR (SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:  
Prof. V. N. STINGHE

# A M E N A J A R E A PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN  
INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE  
UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROȚIU BUCUREȘTI



# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

# R E V I S T A P Ä D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETÄȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov  
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 11

NOEMBRIE 1940

## S U M A R U L :

### Studii :

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor sil-  
vice (III) — — — — — 693

### Comentarii — Insemnări :

P. Cretzoiu: Considerațiuni cu privire la *Quercus polycarpa* Schur. — — 698  
I. Moldovan: Disparația jilipurilor de lemn pentru bușteni — — — 704  
A. Mălăescu: Fabricarea furnirului — — — — — 710  
C. V. Popescu: Origina etnică a proprietarilor de păduri — — — — 718  
M. Petcuț: Creșterea rădăcinilor în raport cu tulpina la pueții de stejar — 721

*Cronica internă* (pag. 724), *Cronica externă* (729), *Cronica cinegetică* (pag. 731),  
*Cărți* (p. 736), *Reviste* (p. 738), *Informațiuni* (p. 743), *Legi* (p. 746),  
*Publicațiuni* (p. 753).

### SOMMAIRE :

#### Études :

La théorie des erreurs  
et sa vérification sur  
les phénomènes fore-  
stiers (III) — — — Titus Petrescu

#### Commentaires :

Considérations sur *Quer-  
cus polycarpa* Schur. P. Cretzoiu  
La disparition des glis-  
soirs secs pour les  
troncs — — — — I. Moldovan  
La fabrication des pla-  
cages en bois — — — A. Mălăescu  
Origine ethnique des  
propriétaires forestiers  
roumains — — — — C. V. Popescu  
La croissance des raci-  
nes de chêne par rap-  
port à leurs tiges — M. Petcuț

*Chronique* — *Livres* — *Revue des re-  
vues* — *Nouvelles* — *Lois* — *Publica-  
tions*

### INHALT :

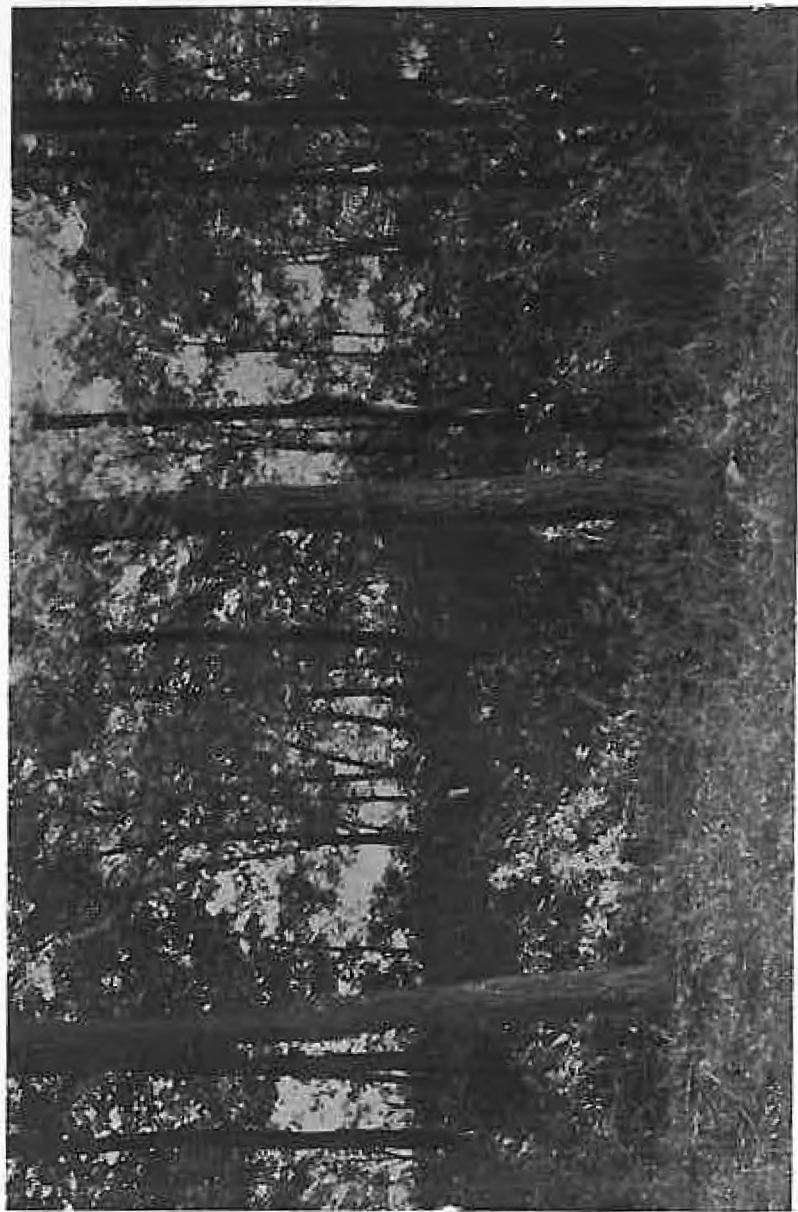
#### Abhandlungen:

Die Fehlertheorie und  
ihre Anwendungen an  
die forstlichen Phäno-  
menen (III) — — — Titus Petrescu

#### Mitteilungen:

Betrachtungen über *Que-  
cus polycarpa* Schur. P. Cretzoiu  
Beseitigung der Holzrie-  
sen als Beförderungs  
mittel für die Klöße I. Moldovan  
Furnierherstellung — A. Mălăescu  
Etnische Herkunft der  
Waldbesitzer in Ru-  
mänien — — — — C. V. Popescu  
Entwicklung der Wurzel  
der Eichenpflanzen im  
Vergleich mit dem  
Pflanzenstamm — — M. Petcuț

*Chronik* — *Bücherschau* — *Zeitschrift-  
enschau* — *Nachrichten*.



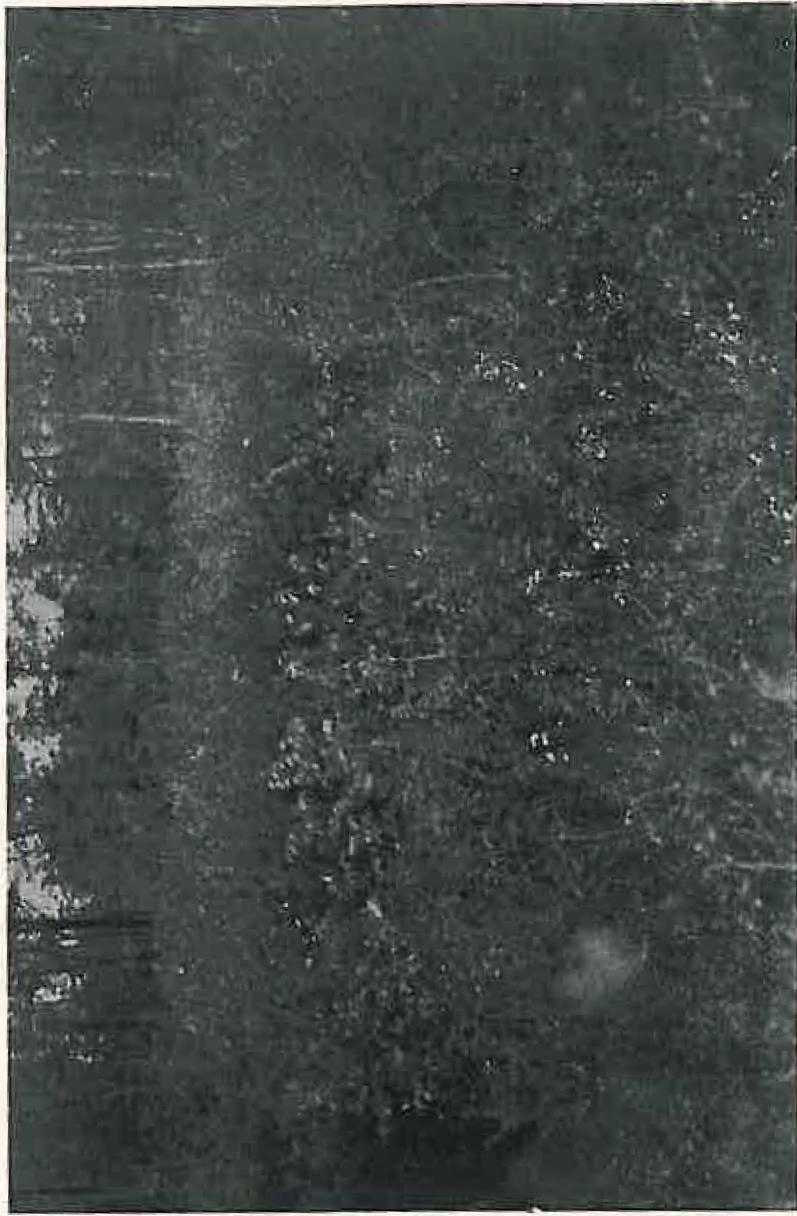
Inlocuirea salcâmului prin semănături de stejar sub masiv. Pădurea

Brânzeasca, Jud. Ilfov. Ocolul silvic Gruju.

La substitution du chêne, par semis dans un peuplement de robinier.

Forêt Brânzeasca, Dép. Ilfov. Cantonnement forestier Gruju.

Cișeu I. C. E. F.



Semănături de stejari în ochiuri. Pădurea Căldărușanca (Balta Neagră)

Jud. Ilfov. Ocolul silvic Gruiu.

Régénération artificielle du chêne par trouées. Forêt Căldărușanca (Balta Neagră), Dép. Ilfov. Cantonnement forestier Gruiu.

---



---

**S T U D I I**


---



---

**TEORIA ERORILOR ȘI VERIFICAREA EI ASUPRA  
FENOMENELOR SILVICE**

de Ing. **TITUS PETRESCU**  
(Coșava)

**III.**

**Omogenitatea arboretelor din punctul de vedere al diametrelor  
medii.**

Am arătat într'un articol anterior <sup>1)</sup> legea după care se repartizează volumul lemnos pe suprafața ocupată de un arboret.

În cele ce urmează vom studia variația diametrelor medii depe suprafața aceluiaș arboret.

Pentru aceasta recurg la tabloul Nr. 1 <sup>1)</sup> (col. 5 pag. 434) în care sunt trecute diametrele medii ale celor 107 locuri de încercare studiate anterior.

Calculând mdia acestor diametre avem:

$$\Sigma (d \times n) : n = 3616 : 107 = 33,8 \text{ cm.}$$

Aceasta este valoarea diametrului mediu total. Față de această valoare, pe care o considerăm ca origină, grupăm cele 107 diametre medii în clase cuprinzând diametre din 4 în 4 cm fiecare.

Rezultatul acestor grupări se vede în tabloul Nr. 1 (col. 1, 2 și 3). Clasele de diametre respective s'au obținut adunând și scăzând cifra de 4 cm din valoarea diametrului mediu total.

După această operație calculăm în continuare (Tabloul Nr. 1 col. 4 și 5), diametrul mediu pentru fiecare clasă în parte. Diferența dintre diametrul mediu pe clase și dintre diametrul mediu total este croarea  $\epsilon$  a clasei respective (Tabloul 1 col. 6).

<sup>1)</sup> În Revista Pădurilor Nr. 6/1940 pag. 433.

TABLOUL Nr. 1.

1	2	3	4	5	6
Clasa de diametre	d	n	d×n	dm	e
	cm	no.	cm	cm	cm
13.80—17.80	16	1	16	16.50	—17.30
	17	1	17		
		2	33		
17.80—21.80	18	2	36	18.83	—14.97
	18.5	1	18.5		
	19	1	19		
	19.5	1	19.5		
	20	1	20		
	6	113.0			
21.80—25.80	24	1	24	24.91	— 8.89
	25	4	100		
	25.5	:	25.5		
		6	149.5		
25.80—29.80	26	3	78	27.36	— 6.44
	27	4	100		
	28	1	23		
	29	3	87		
		11	301		
29.80—33.80	30	7	210	31.12	— 2.68
	31	5	155		
	32	6	182		
	33	7	231		
		25	778		
33.80—37.80	34	6	204	35.41	+ 1.61
	34.5	1	34.5		
	35	4	140		
	35.5	2	71		
	36	4	144		
	37	4	148		
	37.5	1	37.5		
		22	779.0		
37.80—41.80	38	5	190	39.41	+ 5.61
	38.5	1	38.5		
	39	4	156		
	40	3	120		
	41	5	205		
	18	709.5			
41.80—45.80	42	4	168	43.04	+ 9.24
	42.5	1	42.5		
	43	5	215		
	44	1	44		
	45	2	90		
	13	559.5			
45.80—49.80	46	1	46	46.83	+13.03
	46.5	1	46.5		
	48	1	48		
		3	140.5		
49.80—53.80	53	1	53	53.00	+19.20



Recapitulând (în tabloul Nr. 2) rezultatele obținute avem (col. 1, 2, 3 și 4) numărul și mărimea erorilor respective pe clase de diametre.

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6
Clasa de diam.		n	dm	ε		ε <sup>2</sup>	εε  = nε <sup>2</sup>
Origina veche	Origina Nouă			+	-		
		no.	cm	cm	cm	cm <sup>2</sup>	
13,8—17,8	(-20)—(-16)	2	16,50	—	17,30	ε'687	598,6
17,8—21,8	(-16)—(-12)	6	18,83	—	14,97	225,0	1.350,0
21,8—25,8	(-12)—(-8)	6	24,91	—	8,89	79,0	474,0
25,8—29,8	(-8)—(-4)	11	27,36	—	6,44	41,5	156,5
29,8—33,8	(-4)—(0)	25	31,12	—	2,68	7,2	180,0
33,8—37,8	0—4	22	35,41	1,61	—	2,6	57,2
37,8—41,8	4—8	18	39,41	5,61	—	31,5	567,0
41,8—45,8	8—12	13	43,04	9,24	—	85,5	1.111,5
45,8—49,8	12—16	3	46,83	13,03	—	169,5	508,5
49,8—53,8	16—20	1	53,00	19,20	—	369,0	369,0
		107					5.372,3

Pentru a calcula eroarea mijlocie ( $\epsilon_m$ ) calculăm (col. 5 și 6) pe  $\epsilon^2$  și pe  $\Sigma|\epsilon\epsilon| = \Sigma n\epsilon^2$ .

Valoarea erorii mijlocii este:

$$\epsilon_m = \sqrt{\frac{\Sigma|\epsilon\epsilon|}{n-1}} = \sqrt{\frac{5.372,3}{107-1}} = 7,12 \text{ cm}$$

și a erorii probabile

$$\eta = 0,67449 \times \epsilon_m = 0,67449 \times 7,12 = 4,80 \text{ cm}$$

iar  $k = 4,00 \text{ cm}$ .

și deci valoarea raportului

$$\frac{k}{\eta} = \frac{4,00}{4,80} = 0,834$$

Pentru celelalte valori ale lui  $k$  se înmulțește acest raport cu 2, 3, 4 și 5 și se obține tabloul Nr. 9 (col. 1 și 2).

TABLOUL Nr. 3.

1 k	2 $\frac{k}{n}$	3 p	4 $\Delta p$	5 $107 \times \Delta p$	6 n	7 Diferența	
						+	-
						4	0,834
8	1,668	0,73944	0,31321	33,5	29	0,9	4,5
12	2,502	0,90850	0,16906	18,1	19	1,9	—
16	3,336	0,97554	0,06704	7,1	9	0,3	—
20	4,170	0,99500	0,01946	2,7	3		
				107,0	107		

Din table 1) se obține valoarea lui p (col. 3) iar prin diferențe succesive se obține  $\Delta p$  (col. 4). Înmulțind pe  $\Delta p$  cu 107 obținem numărul teoretic al erorilor (col. 5). Trecând alături numărul real al erorilor (col. 6) și făcând diferența (col. 7), observăm că diferențele sunt neglijabile.

Observăm și aici, ca și în cazul volumelor, că concordanța în ceea ce privește valoarea relativă a erorilor, nu este perfectă, decât numai în cazul când se ia în considerare valoarea absolută a erorilor.

Această neconcordanță se explică prin faptul că s'a studiat un caz, în care avem un număr restrâns de observațiuni. În cazul când locurile de încercare ar fi fost mai numeroase și mai dense pe unitatea de suprafață, desigur că am fi găsit rezultate și mai apropiate de teorie.

\* \* \*

Pentru a reprezenta grafic variațiunea probabilității erorilor, să calculăm aceste probabilități pe intervale.

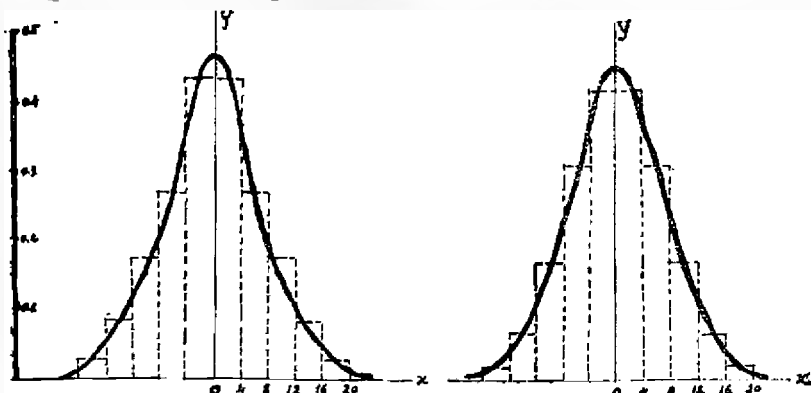
Din tabloul Nr. 2 avem:

1) Revista Pădurilor Nr. 6/1940 tabloul Nr. 4 pag. 439.

TABLOUL Nr. 4.

Interval	2			3	
	Numărul erorilor			Probabilitatea	
	+	-	Total	reală	teoretică
0—4	22	25	47	$47 : 107 = 0,43925$	0,42623
4—8	18	11	29	$29 : 107 = 0,27103$	0,31321
8—12	13	6	19	$19 : 107 = 0,17757$	0,16906
12—16	3	6	9	$9 : 107 = 0,08411$	0,06704
16—20	1	2	3	$3 : 107 = 0,02804$	0,01940
Total:	57	50	107	$107 : 107 = 1,00000$	0,99500

Reprezentând grafic după procedeul cunoscut obținem diagramele de mai jos.



Din aceste diagrame se observă și grafic concordanța care există între teorie și realitate, diagramele fiind asemănătoare.

*La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.*

*Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.*  
(III)

In der Fortsetzung seiner Untersuchungen über die Verteilung verschiedener Bauelemente im Bestände, befasst sich der Verfasser in vorliegender Arbeit mit dem Durchmesser.

Die Verteilung der Durchmesser mit Bezug auf den Mitteldurchmesser, bestätigt, gleich wie die früher behandelten Elemente, (Stammzahl und Masse) das Gaus'sche Gesetz.

# COMENTARIU – INSEMNARE

## CONSIDERAȚIUNI CU PRIVIRE LA QUERCUS POLYCARPA SCHUR.

de PAUL CRETZOIU

Din Seria Sessiflorae Loj. a genului *Quercus*: L., așa cum a fost admisă și de monograful cel mai recent al genului, O. Schwarz <sup>1)</sup>, fac parte în total 6 specii răspândite din nordul peninsulei Iberice prin Europa centrală peste peninsula Balcanică, nordul Anatoliei până în America, Taurus și Libanon.

În flora țării noastre Ser. Sessiliflorae Loj. e reprezentată prin trei specii distincte, care însă până acum erau cunoscute sub denumirea colectivă de „*Quercus sessiliflora*” sau „*Quercus sessilis*”; acestea sunt:

*Quercus polycarpa* Schur.,  
*Quercus petraea* Liebl. și  
*Quercus Dalechampii* Ten.

Mă voi ocupa aci de primul din acești trei goruni dela noi, pe care am avut ocazia să-l studiez în natură în repetate rânduri, în mai mulți ani.

*Quercus polycarpa* Schur. a fost descris la 1851 și bogata sa sinonimie e următoarea:

*Quercus polycarpa* Schur., in Verhandl. Siebenbürg. Verein f. Naturwiss. 1851, p. 170.

*Quercus axillaris* Schur., in Oesterr. Botan. Wochenbl., 1857, p. 18.

---

1) O. Schwartz, Monographie der Eichen Europas und des Mittelmeergebietes, Liefg. 2, Berlin 1937, p. 71.

*Quercus condensata* Schur., l. c. 1857, p. 18.

*Quercus dschorochensis* Kotschy, Eichen Eur. u. Orients, 1862, tab. XXXIX.

*Quercus Robur* ssp. *sessiliflora* var. *bullata* DC., Prodrum. XVI, 2, 1864, p. 8.

*Quercus sessiliflora* Auct. div., p. pte.



Fig. 1. — Ramură fructiferă de *Quercus polycarpa* Schur., după exemplare din jud. Brașov (original).

*Quercus pseudodschorochensis* Wenzig, in Jahrb. Bot. Gart. Berlin IV, 1886, p. 188, p. pte.

*Quercus sessilis* Auct. div., p. pte.

*Quercus Kozlowskii* Woron., in Grossheim, Flora Kauk., II, 1930, p. 24.

Acum dau mai jos descrierea acestei specii, după O. Schwarz, l. c. p. 73, care se potrivește foarte bine cu exemplarele văzute din țara noastră:

Arbore înalt, cu creșterea ceva mai sveltă decât la *Quercus petraea*, cu coroana globuloasă. Ramuri glabre, brun-roșiatice sau brune-verzui, cu lenticile numeroase, mari și eliptice; muguri alungiți, ovali, treptat-îngustați sau obtuzi, glabri, lucioși, rareori cu foarte puțini peri, cu solzii bazali ascuțiți; stipule membranoase, cad de timpuriu. Frunze de mărime mijlocie, grosicioare până la pieloase, dispuse regulat pe ramuri, cu pețiolii lungi până la 3 cm, numai în tinerețe mătăsoși păroși; lamina lungă de 7—11 cm mai rar și până la 16 cm și lată de 5—7 cm, groasă, în configurație obovată sau lat-lanceolată, cu baza asimetrică și de cele mai multe ori cordat-emarginată, spre vârf de obicei dela mijloc îngustată și rotunjită; lobii lamei pe ambele părți în număr de 5—8, rar 10, relativ regulați; sinurile lobilor puțin adânci. Fața superioară a lamei la început cu peri fasciculați și pe nervure cu peri simpli, de timpuriu devenind glabrescentă sau de cele mai multe ori complect glabră, pe fața superioară verde întunecată, lucioasă, cea inferioară de culoare mai deschisă, galbenă-verzuie sau alburie. Nervurele laterale câte 7—11, proeminente. Florile masculine cu perigon 5—7-sectat, pe dinafară păros și cu antere mari, exerce, numai puțin mai scurte decât filamentele; florile femele capitate, dispuse pe pedunculi comuni lungi de cca 3 cm. Fructe de obicei multe și aglomerate, câte 2—6, foarte rar izolate, dispuse la axila frunzelor superioare. Cupula cu pereți groși, semi-sferice, scunde, de 15—20 mm largi și până la 12 mm înalte, solzi bruni, bine adpreși, ascuțiți; ghinda ovală, până la 25 mm lungă.

Figura noastră alăturată (1) reprezintă o ramură fructiferă de pe un exemplar din jud. Brașov, iar fig. 2 și 3 diferite forme de frunze.

Specia aceasta e bine distinctă de celelalte două ale Sect. *Sessiliflorae* Loj., prin frunzele mai mici, de o structură mult mai solidă, pieloasă, puțin variabilă, cu nervure proeminente și prin lipsa perilor la maturitate pe fața inferioară a frunzelor; apoi fructele sunt mai totdeauna aglomerate, câte 5-6. *Quercus petraea* Liebl. (= *Quercus sessilis* Ehrh. propriu zis) n'are frunzele niciodată complect glabre.

*Quercus polycarpa* Schur. a fost descrisă de autorul său din împrejurimile Sibiului; apoi a mai fost colectat și dela Arad. Eu am văzut acest gorun în două stațiuni din țară:

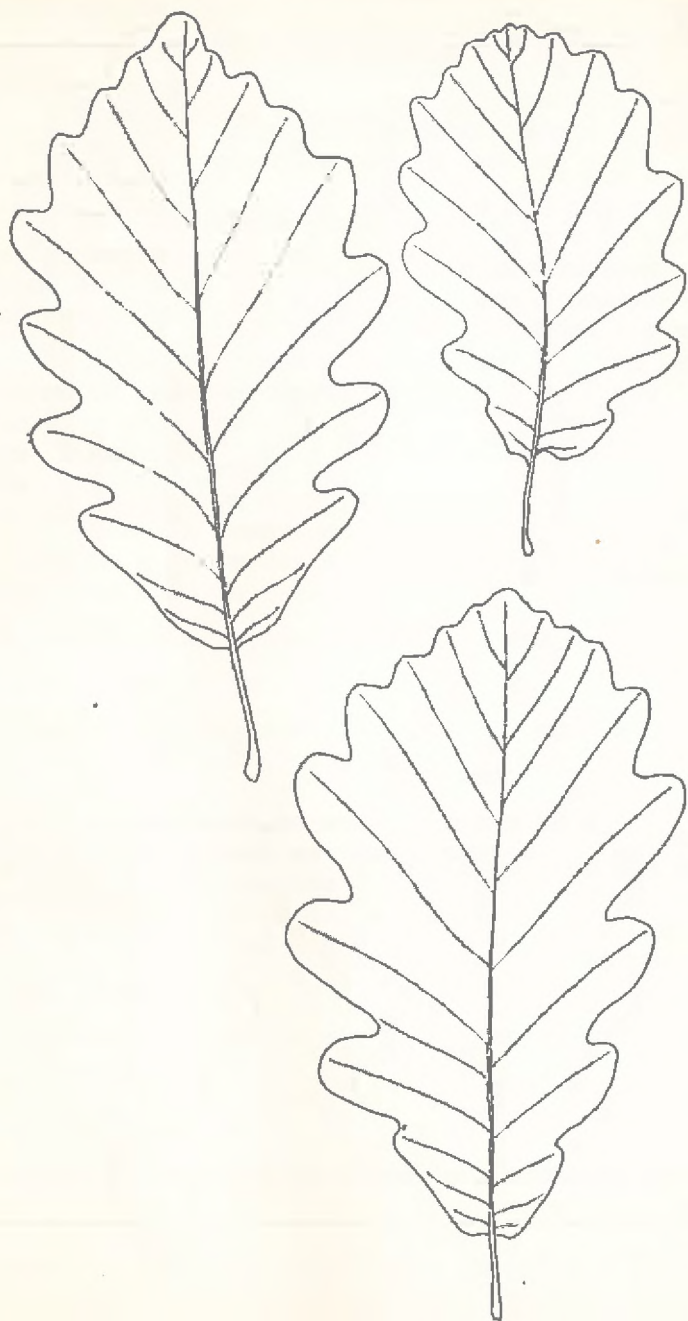
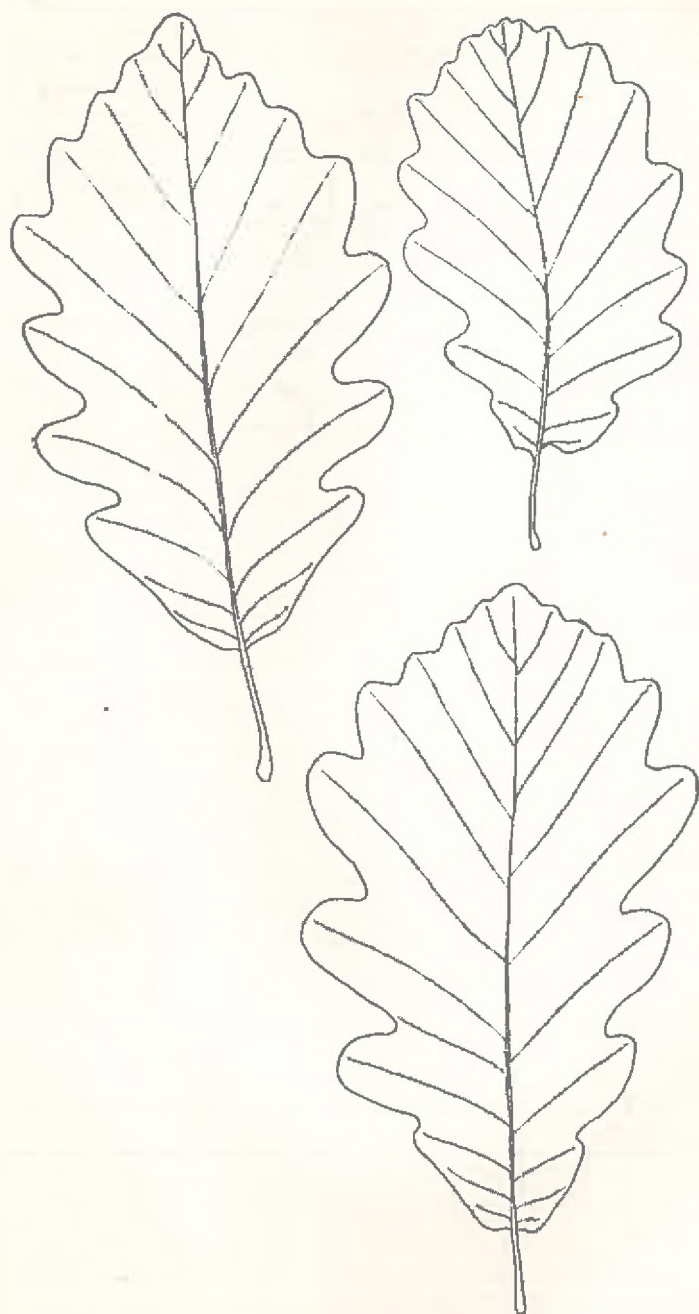


Fig. 2. — Forme de frunze de *Quercus polycarpa* Schur. (după Schwarz).



**Fig. 2.** — Forme de frunze de *Quercus polycarpa* Schur. (după Schwarz).



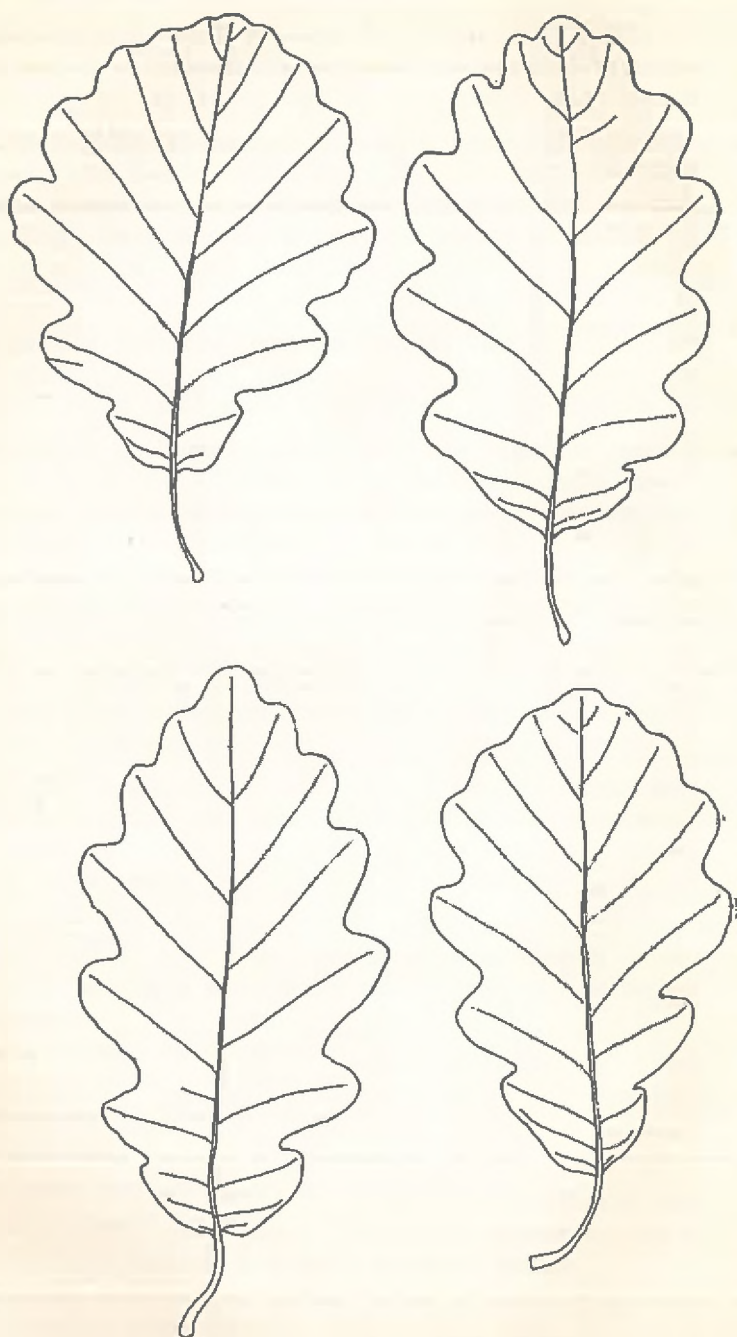


Fig. 3. — Forme de frunze de *Quercus polycarpa* Schur. (după Schwarz).

Distr. Brașov: în partea inferioară a Cheilor-Râșnovului, în Pârâul-Cheii, la o altitudine de 700—750 m, în exemplare izolate, pe calcar.

Distr. Cluj: pe valea Someșul-Cald, din sus de satul Someșul-Cald, la altitudine de 700—800 m, păduri întinse, pe roce eruptive.

Aria geografică a acestei specii e destul de restrânsă, căci nu e cunoscut decât din Europa sudestică și Nordul Asiei-Minore, din Podolia prin Transilvania, nordul peninsulei Balcanice și regiunile Sud-Euxinice până în Lazistanul de Vest.

Importanța silvică a acestei specii pare a fi aceeași ca a gorunului obișnuit (*Quercus petraea* Liebl. = *Quercus sessilis* Ehrh. și *Quercus Dalechampii* Ten. = *Quercus aurea* Wierzb.).

Cred că *Quercus polycarpa* Schur., dacă va fi căutat cu atențiune, va putea fi găsit și în multe alte stațiuni din țară; el pare a fi gorunul de limită superioară a quercineelor, pe locuri stâncoase. Rostul acestui articol nici nu e altul decât de a atrage atențiunea cercetătorilor asupra acestei chestiuni.

#### Zusammenfassung.

Verf. gibt hier Beschreibung und Abbildungen der *Quercus polycarpa* Schur., eine bereits 1851 beschriebene, aber erst jetzt wieder vom Monographen O. Schwarz aufgenommene Eichen-Art; ausser den bisher benannten Fundorte in Siebenbürgen, macht Verf. zwei weitere bekannt. Die Art ist sonst nur in Süd-Ost-Europa und Klein-Asien verbreitet.

## DISPARIȚIA JILIPURILOR DE LEMN PENTRU BUȘTENI

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR

În ansamblul mijloacelor de transport din regiunea de munte cu parchete situate pe pante și pârae puțin accesibile vehiculelor țărănești, jilipurile de lemn au îndeplinit în trecut un rol bine determinat și s'au dovedit a fi un prețios instrument auxiliar la îndemâna exploatărilor forestiere de material lemnos de lucru și construcție de esențe rășinoase.

În adânciturile uscate sau udate de izvoare mai mult sau mai puțin abundente ce întretae din belșug pădurile noastre din Carpați, jilipurile de lemn au fost nelipsite și păreau indispensabile în operațiile de scoaterea buștenilor din parchete și mai ales de colectarea materialului lemnos fasonat, la principalele căi forestiere de transport, precum: drumuri de pădure, decovile forestiere, ape de plutit, zeonifere, etc.

Prezența materialului de construcție în nemijlocita apropiere a traseurilor, înlesnirea procurării de meșteri muncitori recrutați dintre lucrătorii de pădure, posibilitatea de adaptare la configurația terenului dat, utilizând precipitațiunile atmosferice sub cele mai felurite stări de agregare, adică sub formă de ploi, zăpadă, apă de izvoare și ghiață, le-au impus la exploatare ca pe unele din mijloacele de transport ușor de înființat, lesne de exploatat.

Sursa de energie a acestui fel de transport fiind gravitațiunea, este natural ca și cheltuelile de exploatare ale jilipurilor să fie reduse și mai convenabile decât orice altă metodă de apropiere și strângere a lemnului la drumurile carosabile.

Din cauza acestor incontestabile calități, jilipurile au și fost utilizate pe scară întinsă în exploatățile forestiere împreunate cu transporturi pe căi uscate. Numai în bazinele cu râuri plutitoare s'a forțat introducerea canalelor de apă în locul jilipurilor, cari în aceste condiții și împrejurări, nu mai pot

asigura o trecere lesnicioasă și fără complicate și costisitoare-depozitări a lemnului dat pe jilip în apele plutitoare. O manipulație uniformă, deprinderea muncitorilor localnici cu același gen de muncă și mai ales coincidența sezonului de exploatare al canalelor de apă cu cel al plutirei pe râuri justifică și din alt punct de vedere preferința lor în astfel de bazine și pe terenuri și în condiții topografice caracteristice jilipurilor, dacă situația hidrologică nu se opune și apa pâraelor este suficientă pentru a antrena transportul pe canale.

Pe lângă avantajul unui transport ieftin și al unei exploatare ușoare și comode, jilipurile au și scăderile lor, cari se evidențiază cu atât mai mult și iau proporții cu atât mai mari, cu cât ne îndepărtăm mai mult de sistemele arhaice de valorizări ale trecutului cu gospodăria sa forestieră extensivă, însușindu-ne metode mai precise de punere în valoarea pădurilor, făcând o economie forestieră mai intensivă și mai potrivită cu spiritul vremurilor și cu imperativele noilor precepte economice generale și naționale.

În epoca unor curente de febrile și radicale raționalizări ce au frământat în ultimele decenii toate categoriile de industrii indigene în scopul bine determinat de a le pune pe baze mai solide capabile de concurență, nu ne surprinde faptul, că jilipurile de lemn cu risipa lor de material de construcție și deprecierea cantitativă și calitativă, cărora este expus lemnul transportat pe ele, au ajuns în desuetudine și au fost condamnate la dispariție. Aceasta pretutindeni unde tehnica sau chiar și numai inventarul agricol sărăcăcios și primitiv al populației dela țară a pus la îndemâna exploatărilor forestiere căi și mijloace de transport de substituie, capabile a îndeplini cu succes rolul jilipurilor din lemn. Într'adevăr jilipurile strică mult lemn. Prin scurtări la anumite dimensiuni reclamate de construcție, prin crestăturile ce se fac celor mai multe piese pentru a fi „cusute“ întreolaltă, prin cioplirea unor piese în vederea realizării formei interioare ovale și prin retezarea multor bârne sau bușteni ce servesc drept material de construcție, cresc din punct de vedere cantitativ pierderile totale de transport. Pierderile vor fi cu atât mai mari cu cât jilipurile vor fi mai lungi și cu cât materialul lemnos exploatat care se servește de jilipuri va fi mai redus ca volum, mai mic în cantitate.

În cazul când unul și același jilip deservește parchete ce se exploatează în mai mulți ani consecutivi, materialul de construcție mai suferă și deprecieri de natură calitativă ce se evidențiază prin o înroșire progresivă a structurii interioare a lemnului. Acest defect are drept urmare o clasare inferioară a materialului de cherestea sau de alte întrebuințări tehnice ce se va debita la vremea sa din acest lemn clădit în jilipuri.

Ori cât de însemnate și de puțin agreeate ar fi aceste pierderi provenite din multiplele degradări ale materialelor de construcție, ele rămân totuși în urma depreciierilor ce încearcă materialul lemnos în decursul transportului său pe jilipuri. Teșitura și ruptura parțială a capetelor de bușteni, crăpături longitudinale cauzate de bușiri și loviri în grămezi sau de sărituri din jilip și izbituri de stânci sau buturugi, frângerii la astfel de sărituri sau ciocniri de alte lemne „netasonate“ din timp în grămada dela gura „asvârlitoarei“, sunt formele cele mai frecvente și obicinuite ce pot spori pierderile cantitative până la un coeficient, care poate compromite rentabilitatea exploatării și poate anula devize și proiecte întocmite cu oricât discernământ și spirit de prevedere.

Stricăciunile, de cari va suferi lemnul transportat, stau în proporție directă cu lungimea jilipurilor, mărimea pantei și invers proporționale cu intensitatea supravegherii, priceperea în îndrumarea lucrărilor și interesul lucrătorilor la scoaterea intactă a lemnului din parchete și la depozitarea lui reglementată de-alungul căilor principale de transport.

Dependența transportului de mersul vremii este un balast, care atârână mai adânc în cumpăna de osândire a jilipurilor. Aceasta poate provoca pagube cu mult mai însemnate decât lipsurile de cari am făcut până acum amintire.

Așteptarea anotimpului geros pentru jilipurile de iarnă, imobilizează lemnul în pădure și-l face pe un timp oarecare inaccesibil oricăror întrebuințări tehnice expunându-l vânturilor și căldurei solare în parchet și umezelei înăbușite în grămezile dela ambele capete ale jilipurilor. Sunt stări cari în ultima analiză se soldează cu crăpături longitudinale pe deo parte și încinderea lemnului pe de altă parte, însemnând fiecare tot atâtea degradări de natură calitativă, de cari va suferi întreg materialul lemnos destinat a fi dat pe jilip.

Mai simțitoare și de proporții mai mari și mai neplăcute vor fi degradările aceluși lemn care din lipsă de ger suficient sau al unui sezon prea scurt de transport pe jilip înghețat, va trebui să mai rămână încă un an îngrămădit în pârae sau la gurile de exploatare. În acest caz lemnul rămâne pradă agenților atmosferici protivnici unei bune conservări a materiei lemnoase și propagatori ai tuturor saprofiților. Aceștia atacă lemnul și-l depreciază din punct de vedere al valorii materialului de cherestea ce urmează a fi debitat cu mai multe zeci de procente, iar lemnului brut destinat pentru alte utilizări îi produce putregaiul roșu reducându-i trăinicia și micșorându-i în mod simțitor durata de întrebuințare în construcții.

Compromiterea realizării programului de producție, prelungiri de termene de transport costisitoare, cheltueli de administrație sporite, declasarea materialului de cherestea și al lemnului de construcție etc. sunt consecințele acestor forțate întâzieri impuse de cauze și împrejurări independente de voința noastră.

Exigențele pieței față de produsele industriei forestiere de tot felul, tendința tot mai accentuată de a spori randamentul industrial și a îmbunătăți calitatea materialelor fabricate, au impus și exploatărilor de păduri schimbări de metode și adoptarea unor noi sisteme de exploatare. Cu ajutorul acestora, lemnul doborât poate fi debitat în gatere sau prelucrat ca material de construcție în cel mai scurt timp posibil. Aceasta cu scopul de a preveni înroșirea sau învinețirea fibrelor și a putea fi corhănit și transportat din parchet cu mijloace cari îl cruță și ferește de stricăciuni.

Cu jilipuri de lemn nici unul din aceste imperative nu poate fi satisfăcut. Este firesc deci ca ele să fie abandonate și înlocuite cu alte mijloace și alte metode, a căror introducere a fost reclamată și de exploatările de lemn de construcție de fag ajuns în ultimele decenii la o importanță deosebită din punct de vedere al valorizării optime a masivelor noastre de fag. Cum fagul se debitează în stare verde, când fizibilitatea lemnului este mai pronunțată, el nu se pretează la transport pe jilipuri de lemn fără pericolul de a fi în mare parte crăpat și diformat într'atât ca să nu mai poată fi utilizat ca lemn de lucru.

Datorită faptului, că în majoritatea pădurilor noastre de rășinoase se găsește și fag în amestec, al cărui transport va trebui să urmeze aceleași văi și pârae ca și cel al lemnului de rășinoase, este o imposibilitate tehnică și o risipă nepermisă de capital de investiții, ca să se construiască pentru fiecare esență alt mijloc de transport.

Deci, încă un motiv puternic pentru înlocuirea jilipilor.

Operația aceasta de substituire se face ușor și fără zdruncinări adânci de cari să se resimtă exploatarea, fiindcă jilipurile n'au nicăiri caracter permanent și sunt de scurtă durată (de cel mult 2 ani și numai în cazuri excepționale 3 ani).

Asupra felului de înlocuire au influență hotărâtoare mijloacele de transport permanente.

Astfel, acolo unde transportul principal este efectuat cu decoviluri, se vor construi prelungiri sau ramificații cuprinzând și traseurile proprii pentru jilipuri, utilizând calea ferată îngustă și pe terenuri cu pante de 8% considerate ca înclinații maxime admise de autorizațiile de construcție.

Când materialul lemnos este adus în fabrici sau depozite pe râuri plutitoare, la munte canalele de apă sunt indicate a înlocui jilipurile și a servi la colectarea lemnului din parchetele exploatare.

În cele mai multe cazuri, transporturile pe drumurile principale se fac cu vehicule țărănești; în acest caz jilipurile sunt în majoritatea covârșitoare a cazurilor înlocuite cu simple drumeaguri, cu părții rudimentare ticluite sau temeinic construite după caracterul lor, după anotimpul sezonului de transport și cu deosebire după cantitatea materialului lemnos ce va fi transportat pe ele. Pe aceste drumuri lemnul este tras de-atârâșul cu vite sau arareori după un sistem combinat cu capătul de dinainte al lemnului așezat pe o pereche de roți iar capătul dinapoi urmând târâș după semivehiculul astfel improvizat. Părțile acestea nu urmează numai cursul pâraelor sau fundul depresiunilor, ci cele mai multe emit ramificații în chip de tentacule de-acurmezișul parchetelor întretăind curbele de nivel în pante ținute la valori orientate după coeficientul de fricțiune al lemnului pe sol, cu scopul de a reduce la minimum forța de tracțiune a vitelor de jug sau cailor de ham.

Cu scopul de a feri lemnul de deteriorări și la corhănit,

este consult a împânzi întreaga suprafață a parchetelor situate pe terenuri, în pante „ușor înclinate“, „înclinate“ sau „repezi“ cu astfel de drumeaguri, regretând că ele nu pot fi folosite cu succes și pe pante „foarte repezi“ sau chiar „abrupte“ din cauza greutatea de construcție și aproape a imposibilității de a opri lemnul la puncte anumite determinate de traseul lor, de unde ar urma să fie luate și apoi trase de vite.

În condiții și împrejurări normale și considerate ca proprii pentru transport cu târâșul, cheltuelile de înființare a acestor pârtii primitive și mai ales însuși transportul întrec cu mult pe cele ale jilipurilor. De dragul unei comprimări considerabile a pierderilor de exploatare și a asigurării unui bun randament industrial se fac aceste sacrificii cu toate că ele nu sunt soldate în întregime de foloase de ordin material. Prin înfățișarea intactă și frumoasă a buștenilor transportați dau totuși un profit estetic spre deosebire de lemnul dat pe jilip, care nu arare ori are aspectul unor obiecte peste cari s'a abătut un val de adevărată devastățiune.

Avem credința, că toți cei cari ne-am folosit în exploatarea noastră de jilipuri și am asistat dela respectabilă distanță numai ca simpli privitori la impresionanta desfășurare de forțe a unui buștean în plin mers, ce duduie deval de se cutremură împrejurimile, regretăm, că aceste drumuri de alunecare atât de răspândite și de agreate în trecut vor înceta de a mai face parte integrantă din mijloacele de transport forestiere ale viitorului. Vremurile de azi, cu lozinca lor de economisire a materiei prime și cu principiul lor de cruțare excesivă a tuturor resurselor solului, le vor elimina cu timpul din domeniul realităților prezente și le vor pomeni numai numele ca aparținând inventarului forestier al unui trecut de belșug și huzur.

*Beseitigung der Holzriesen als Beförderungsmittel für die Klöße.*

*La disparition des glissoirs secs pour les troncs.*

L'auteur montre qu'à l'avenir les glissoirs utilisés à sec pour la vidange des troncs des résineux, doivent laisser la place à d'autres moyens de transport plus modernes, comme par exemple les voies ferrées.



## FABRICAREA FURNIRULUI

de Ing. ANDREI MĂLAESCU  
Oravița (Caraș)

Desvoltarea industriei producătoare de furnir și de lemn contraplacat interesează economia forestieră nu numai din punctul de vedere al rentabilității, ci și din punct de vedere al economisirii lemnului valoros al esențelor forestiere nobile, din care avem cantități tot mai mici.

Ce este furnirul și ce înțelegem prin noțiunea de furniruire?

Sub noțiunea de furnir se înțelege o foaie (lamelă) subțire de lemn (de 0,25—6 mm grosime) de obicei dintr'o esență valoroasă și cu desene sau cu o colorație specială, care se lipește cu clei pe un lemn ascuns, mai puțin valoros. Iar sub noțiunea de furniruire se înțelege operațiunea prin care anumite obiecte de lemn de exemplu: părțile componente ale unei mobile, construite din lemn moale și ușor (molid, plop etc.), se acoperă, din motive de estetică și efinătate, cu lamele subțiri din lemn tare și prețios.

Utilizarea furnirului în scopuri decorative a fost cunoscută și în antichitate. Astfel în mormintele egiptene s'au găsit obiecte lucrate cu furnir, foarte valoroase, iar literatura Asirienilor, Iudeilor, Grecilor și Romanilor încă ne dovedește că îmbrăcarea anumitor părți constitutive ale multor obiecte, cu lamele subțiri de lemn, penru a le înfrumuseța, era cunoscută și practică de aceste popoare. Astfel Plinius ne informează, despre o masă renumită proprietatea lui Iuliu Cezar, lucrată cu furnir, precum și asupra faptului că Cicero ar fi plătit fantastica sumă de un milion sexteți (circa 3,6 milioane lei) pentru o masă lucrată cu furnir de lămâiu.

Din pictura rămasă din antichitate rezultă că pe vremea aceea furnirul se producea numai prin debitarea cu ferăstrăul de mână (Klobsäge = ferăstrău de despicat). Acest mod de pro-

ducere a furnirului s'a păstrat până la începutul sec. XIX, când, după descoperirea mașinei cu aburi, s'au inventat și ferăstraiele circulare. Astfel s'a făcut trecerea la producerea mecanică a furnirului ferăstruit.

Debitarea cu ferăstrăul a furnirului este împreună cu pierderi mari de material util, datorită rumegușului (la acest mod de producere 2/3 parte din materialul brut cade sub formă de deșeuri). De aceea astăzi numai furnirul de mare valoare se mai produce cu ferăstrăul. În acest scop se întrebuițează, ferăstraiele circulare, formate dintr'un disc, pe a cărui periferie sunt fixate, în șuruburi îngropate, pânze de ferăstrău în formă de segmenti.

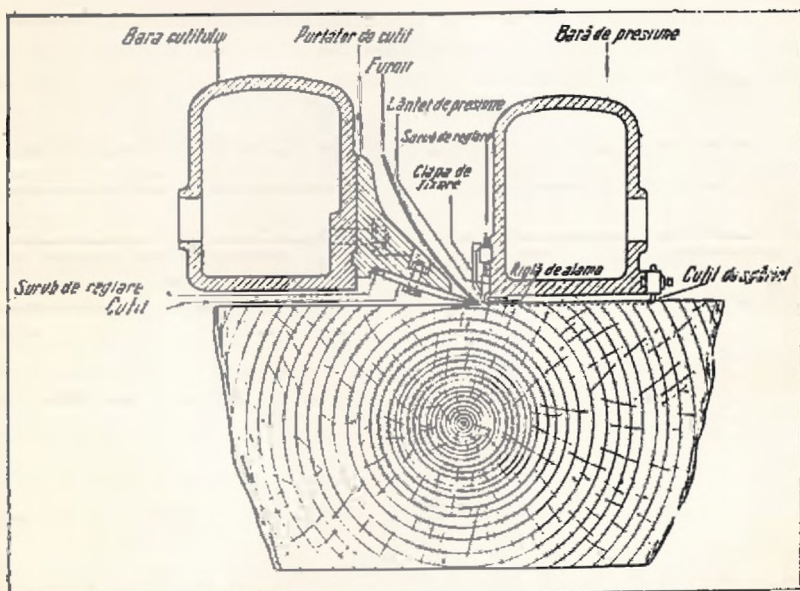


Fig. 1. — Schema dispozitivului de decupare al unei mașini de tăiat furnir. (Desen I. Ungureanu după Knigh-Wulpi: Furniere und Sperrholz, 1930).

Cu dezvoltarea, neabătută în trecut, pe care a luat-o industria fabricării furnirului, s'au mai descoperit două metode de producerea lui, prin despicare (decupare) și prin derulare, la cari nu avem nici o pierdere de material.

Producerea furnirului prin decupare își are originea în producerea aschiilor (lamelelor) din care se fabricau cutiile de chibrituri și

obezile sitelor, care a condus prin întrebuițarea roților hidraulice și a mașinilor cu aburi la actualele mașini de tăiat furnirul, cunoscute sub denumirea de „Weneer Slicer“ (Furnirmessermaschine). Acestea constau dintr'o bază pe care se găsește fixat cuțitul, montată oblic pe direcția mișcării și dintr'o bară de presiune prepusă cuțitului (vezi fig. 1).

Cuțitul acestor mașini de decupat lucrează după principiul rindelilor. Lungimea cuțitului variază între 180—375 cm, după lungimea prizmei ce se taie în furnir.

Lemnul destinat tăierii se cioplește prizmatic, sau se spintecă în două, apoi se introduce într'o etuvă de aburi sau într'o etuvă de fierț, dacă avem interesul să nu i-se altereze culoarea, unde se aburește, respectiv se fierbe timp de câteva ore, pentru a deveni mai mlădios la tăiere.

Se fixează apoi prizma pe o teighea orizontală situată sub cuțit, apoi se pune mașina în funcțiune, iar cuțitul despică (geluește) la fiecare cursă a mașinei o lamelă de grosimea dorită, din prizmă. În timpul retragerii cuțitului, mașina ridică automat prizma cu o grosime de furnir. Foile de furnir rezultate dintr'o prizmă se adună laolaltă, în ordinea tăierii lor, iar după uscarea se refecă; apoi se numără lamelele, li-se calculează suprafața totală, care se scrie pe ele, se leagă pachetele pe 2—3 locuri și se trec apoi la magazie. Depozitarea lamelelor de furnir în asemenea pachete se face în ordinea în care au fost produse din prizme pentru a permite celor ce le întrebuițează, realizarea de figuri (desene) simetrice.

Saiba curelei de transmisiune a unei astfel de mașini de decupat are o turație de 240 învârtituri pe minut, mașina reclamând o forță de 7—10 C. P. după mărimea ei. Poate debita 7—14 lamele de furnir pe minut, după specia lemnoasă și după lungimea, lățimea și grosimea furnirului ce se produce.

Al treilea mod de producere a furnirului, cel mai nou și cel mai întrebuițat astăzi, este prin derulare.

Mașina de derulat este un strung adaptat la un scop special, care constă din cele două fusuri de fixare a trunchiurilor, care poartă pe capetele lor opuse fălcile demontabile (schimbătoare) de fixare a lemnului ce se taie.

Axele de înaintare, cari împing bara cu cuțitul (montată laolaltă cu bara de presiune, spre axa fusului de fixare a trunchiului) zac în planul orizontal ce trece prin acest ax (de fixare a trunchiului).

Trunchiurile după ce se scurtează la lungimea corespunzătoare, se aburesc sau se fierb, iar dacă sunt încă complect verzi se descojesc și neincălzite. După descojire și după eventuala cioplire pentru a da trunchiului forma cea mai apropiată de cilindru, acesta se fixează cu ajutorul fălcilor fixatoare, în mașina de derulat, care se pune, apoi, în funcțiune.

Cuțitul și bara de presiune se mișcă spre trunchiul ce se rotește și taie în spirală o bandă continuă de furnir, având lățimea egală cu lungimea bușteanului. Banda de furnir derulată se adună în sul sau se taie imediat, cu ajutorul unor foarfeci, la dimensiunile dorite, îndepărtându-i-se în acelaș timp și eventualele defecte (vezi fig. 2).

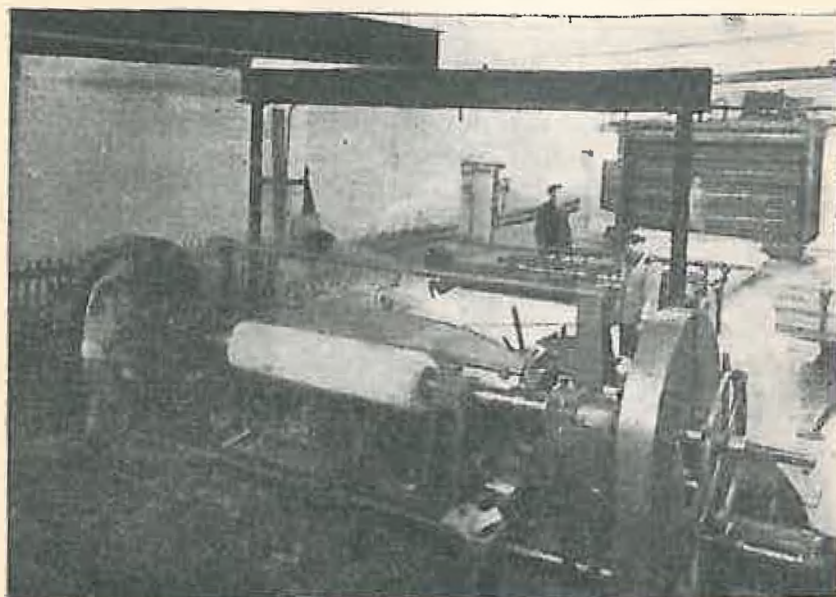


Fig. 2. — O mașină de derulat furnir văzută din spate. (După Knight-Wulpi: Furniere und Sperrholz, Bd. I. 1930). Banda de furnir merge direct la foarfecile de tăiat.

Plăcile de furnir astfel tăiate se așează în pachete de egale dimensiuni, pe benzi transportatoare, cu ajutorul cărora se transportă la uscătorie. După uscare se sortează după calitate.

O mașină de derulat are o turație de 20—25 învârtituri pe minut și reclamă 8—20 C. P., după cum variază lungimea trunchiului dela 0,8—2,05 m lungime, grosimea acestuia putând atinge un metru în diametru.

O mașină de derulat furnir poate produce într'o zi de lucru mai multe mii de metri pătrați furnir, deaceca este și cea mai eficientă metodă de producere a furnirului.

Circa 90% din totalul producției de furnir se produce prin derulare, iar din restul de 10%, 5% se produce cu fierăstrăul și 5% prin decupare (geluire).

Desenul furnirului derulat este cu totul diferit de acela

al celui decupat sau tăiat la fierăstrău, deoarece în cazul derulării este imposibilă tăierea după razele medulare (Spiegelschnitt) și din această cauză deseurile furnirului derulat nu ne pot oferi acele efecte sclipitoare pe cari ni le oferă suprafețele tăiate după direcția razelor medulare.

Deaceea pentru producerea furnirului prin derulare sunt apte îndeosebi acele specii lemnoase, la cari nu este nici o deosebire mai importantă între lemnul de primăvară și cel de toamnă.

Furnirul derulat se crapă pe suprafața concavă, atunci când se întinde orizontal.

Pentru toate aceste motive furnirul derulat se întrebuițează mai mult ca lemn ascuns și îndeosebi pentru producerea lemnului contraplatat și a plăcilor de tâmplar (Paneelplatten).

În Europa furnirul derulat se produce numai din fag, mesteacăn, ploș, anin și tei.

Cuțitul mașinii de derulat taie trunchiul în furnir, în formă spirală, până când nu mai rămâne din el decât inima în grosime de circa 10 cm.

În mașinile de decupat se taie furnirul din esențe nobile în grosimi de 0,25—2 mm, cel din esențe mai puțin nobile (ca pinul, molidul etc.) în grosimi de 4 mm, iar pentru scopuri speciale, ca de ex. pentru mijloacele plăcilor Paneel, în grosimi până la 10 mm.

În mașinile de derulat grosimea maximă a furnirului ce se poate tăia este de 7,9 mm, putând atinge uneori și 9,5 mm.

Grosimile uzuale ale furnirului variază în Europa dela 0,25 până la 6 mm, diferența dintre singuratecele sorturi fiind de câte 1/10 mm.

Iar pentru motivul că furnirul se taie în stare umedă (aburit, fiert sau în stare verde) și din această cauză lamelele de furnir se contrag în volum după pierderea apei prin uscare, se obicinuește a se tăia în grosimi cu 6—10% mai mari decât cele pe cari trebuie să le aibă în stare umedă.

Furnirurile speciale, întrebuițate în industria avia-tică și pentru acoperirea cutiilor de țigări, au grosimile următoare: 0,25—0,3—0,4—0,5—0,6 mm.

Furnirurile nobile utilizate în scopuri decorative, au grosimi de 0,6—0,7—0,8—1,0—1,1 mm, iar în cantități mai mici se taie și în grosimi mai mari, până la 3 mm.

Furnirurile obicinuite (marfă comercială), întrebuințate îndeosebi ca lemn ascuns, sau ca mijloace (Mittellage) pentru contraplacajele subțiri, de ex. furnirul de Gaboon, Okumé, Abachi, pin, anin, fag, etc. au grosimi de 1,5—2,0—2,5—3,0—3,5—4,0—5,0—6,0 mm.

Speciile forestiere al căror lemn este căutat în industria producătoare de furnir.

Dintre speciile indigene se caută în industria producătoare de furnir următoarele: stejarul, nucul, cireșul, fagul, ulmul, frasinul, părul, mesteacănul, paltinul, aninul, plopul, teiul, salcâmul, platanul, laricele, pinul, bradul, molidul etc.

Lemnul acestor specii trebuie transportat la locul de prelucrare, imediat după doborâre, pentru a evita crăparea lui și modificarea culorii datorită vreunui eventual atac de ciuperci.

Speciile exotice se importă de peste ocean, prin porturile italiene, franceze, belgiene, olandeze și germane.

Calitățile comerciale ce se cer buștenilor destinați fabricilor de furnir sunt (după prescripțiunile vieneze) următoarele: trunchiuri drepte și cilindrice, având la ambele capete inima la mijloc (centrică), lipsite de crăci și noduri, cu fibra dreaptă complet sănătoasă și curate. (La unele specii este căutat și lemnul drept de rădăcină, ca de ex. la nuc).

Buștenii să aibă o lungime minimă de 2 m și un diametru dela 40—45 cm în sus. Cu toate aceste prescripțiuni, sunt regiuni în Europa, ca de ex. în Letonia, unde buștenii de mesteacăn utilizați în industriile producătoare de furnir au diametre cuprinse între 203—345 mm.

De unde în America inima trunchiului având un diametru sub 152—178 mm nu se mai poate prelucra, în Europa s'a redus grosimea inimii ce rămâne neutilizată până la 76 mm, după lungimea furnirului în direcția fibrelor, iar la furnir cu direcția fibrelor și mai scurte, de ex. la furnirul destinat am-

balajului, s'a redus grosimea acestei inimi până la 60 mm (în cazul producerii prin derulare).

Pentru producerea furnirului prin ferăstruire sau decupare, grosimea minimă a buștenilor trebuie să fie de 450 mm, deoarece altfel nu poate fi debitat corect (pentru a obține desene cu maximum de efecte sclipitoare etc.).

Fibra torsă, excentricitatea, crăpăturile din uscarea, de ger și inelare, formațiunile de duramen fals, dungile roșii și albastre și alte boli criptogamice, putregaiuri sau alte vătămări cauzate de insecte, sunt defecte cari fac lemnul neapt pentru industria lemnului.

Se pune mare preț pe culoare, luciu și pe structura fină a lemnului, cari la rândul lor depind de finețea inelelor anuale și de stațiune.

Anumite creșteri anormale, cum este creșterea creață sau ochiurile datorite mugurilor adventivi sau dorminzi (la paltin de ex.) sunt considerate drept calități în industria furnirului.

Pentru determinarea defectelor sau a calităților lemnului cu ocazia sortării buștenilor, se cere un ochiu experimentat deoarece aceste calități și defecte, în afară de proprietățile inerente speciei respective, mai depind de împrejurările staționale în care a crescut arborele respectiv și de tratamentul cultural ce i s'a aplicat.

Determinarea defectelor și calităților interioare ale unui buștean este foarte grea, astfel încât de multe ori suntem nevoiți să ne bazăm numai pe presupuneri.

Pentru determinarea culorii lemnului unui buștean doborât de mult, ne folosim de o unealtă tăietoare cu ajutorul căreia șgăricim de pe suprafața capetelor acestuia o așchie. Ne mai putem folosi în acest scop și de un burghiu ca cel folosit pentru determinarea creșterilor în diametru (burghiul lui Pressler), cu ajutorul căruia scoatem o așchie din care deducem atât culoarea lemnului cât și uniformitatea și finețea inelelor anuale.

Nodurile vii datorite concreșterii crăcilor, ni le denotă la o mulțime de specii foioase cu coaja netedă, așa numitele bărbi chinezești. Acestea sunt niște ochiuri de forma unei

semi-lune, cu deschiderea în jos, crescute în coajă sau ritidom. După forma, mărimea și grosimea acestor bărbi chinezești putem deduce mărimea și adâncirea nodurilor vii.

Felul coajei sau a ritidomului este un indiciu important asupra calității lemnului. Astfel la stejar, frasin, pin, larice și molid, o coajă netedă, fără crăpături prea adânci, denotă întotdeauna un lemn de mare valoare, cu inele anuale fine, care se lucrează ușor și se lustruește (ciselează) bine.

Părțile putrede invizibile ale buștenilor, se pot stabili cu destulă certitudine prin ciocănirea lor, dacă părțile atacate nu sunt situate prea adânc. Astfel de defecte apar adesea și pe capetele buștenilor ca niște pete (de putregaiu).

Dăm mai jos condițiunile în cari preia fabrica de furnir Prohaszka din Deta, buștenii de fag:

„Buștenii de fag dela 30 cm  $\varnothing$  în sus, cu toleranța până la 70% inimă brună, în lungimi dela 1,4; 2,2 sau multiplu, cu o supralungime de 20 cm fără nici o obligație privitor la cantitate. Bonificațiuni de lungime se fac numai la acei bușteni cari sunt crăpați în două direcții (Querriss). Crăpături în două direcții până la 30 cm sunt admise. La crăpături peste 30 cm lungime se scade drept bonificație din lungimea bușteanului o lungime egală cu jumătatea lungimii crăpăturii. Crăpătura în lungimi peste un m se rețază. Buștenii crăpați într'o direcție trebuie primiți fără bonificație, dacă crăpătura nu este mai mare decât diametrul buștenilor. Grosimea se măsoară la mijloc; pentru coajă se scade 3 cm. De obicei se fac două măsurări, luând apoi media.

#### *Furnierherstellung.*

#### *La fabrication des placages en bois.*

L'auteur montre en détail les méthodes employées aujourd'hui pour le débitage du bois de placage.

On indique les espèces forestières les plus cherchées dans cette industrie et les conditions qu'elles doivent remplir. Il insiste un peu sur les caractéristiques qui peuvent servir à identifier certaines qualités et défauts du bois destiné à être débité.



## ORIGINA ETNICĂ A PROPRIETARILOR DE PĂDURI

de CONST. V. POPESCU  
Ing. Insp. Silvic, București

Prin Decretul Lege No. 3.810 publicat în Mon. Of. No. 271 din 17 Noembrie a. c., s'a dispus să treacă în patrimoniul Statului unele bunuri rurale ce au aparținut evreilor, — persoane fizice sau societăți evrești, — între cari sunt pădurile și industriile forestiere, cu toate uneltele, construcțiile, instalațiunile, linii de căi ferate, mijloace de transport de orice natură, precum și cu întregul inventar viu și mort.

Pădurile și industriile forestiere, cu tot inventarul lor intrate în patrimoniul Statului în virtutea Decretului Lege de mai sus, se pun la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Această măsură luată de înaltul Guvern, era de mult așteptată, căci potrivit unei vechi concepții românești, proprietățile rurale — principala bogăție națională, — trebuie să aparțină românilor.

Sub noul regim al Statului național legionar, acest principiu a căpătat un caracter de etnicitate, și astfel proprietatea rurală, sub toate formele ei, trece în mâna celor de origine etnică română.

Studiind origina etnică a proprietății forestiere din România, constatăm că în afară de pădurile proprietatea Statului ce reprezintă aproximativ 1.400.000 ha, restul de cca. 3.000.000 ha, sunt repartizate astfel:

2.733.000	păduri	proprietatea	românilor;
91.000	„	„	maghiarilor;
6.000	„	„	secuilor;
55.000	„	„	evreilor;
115.000	„	„	altor naționalități.

Aceste păduri composesorale, comunale, bisericesti, particulare, societăți anonime, reprezintă suprafața de cca. 3.000.000 ha, din cari evreii dețin cca. 55.000 ha.

Prin aplicarea acestei legi, domeniul forestier al Statului se mărește cu această suprafață de 55.000 ha, care repartizată pe provincii și pe natură de proprietari, se prezintă astfel:

	Oltenia	Muntenia	Moldova	Bucovina	Dobrogea	Ardeal
	ha	ha	ha	ha	ha	ha
a) drepturi în Composesorate	—	—	—	991	—	233
b) drepturi în pădurile comunale	—	—	—	753	—	3.813
c) Societăți anonime	—	1.054	10.118	—	—	138
d) Societăți cooperative	—	—	—	—	—	7.859
e) Particulare	67	1.718	22.299	2.497	20	3.682
Total	67	2.772	32.417	4.241	20	15.710

Suprafața totală a pădurilor proprietatea evreilor, din întreaga țară, în cadrele actualelor hotare este de 55.227 ha, din cari proprietatea particulară reprezintă cota cea mai mare adică 30.263 ha, restul fiind societăți anonime, societăți cooperative și într'o mică măsură, drepturi în păduri composesorale și comunale.

Procentul cel mai mare îl dă, — după cum se vede, — Moldova, unde sufletul blajin al moldoveanului a tolerat acapararea bunurilor românești de către acești străini.

În Oltenia în schimb, proporția pădurilor evrești, este foarte mică, întrucât evreii n'au fost lăsați de Olteni să se infiltreze în masa compactă românească.

În general suprafața pădurilor proprietatea evreilor nu reprezintă decât cca. 1,2% din întreaga suprafață păduroasă, în schimb industria forestieră este aproape complet în mâna lor.

Trecerea industriei forestiere cu întregul inventar, construcții, instalații, unelte, mijloace de transport, etc. în mâinile românilor, este însă o operă de cea mai mare importanță, și nu ne rămâne altceva de făcut decât de a păstra această industrie

cu sfințenie astfel ca atât capitalul cât și conducerea să fie românească.

Organele silvice ale Statului, cărora li se încredințează aceste bunuri, trebuie să fie la înălțimea chemării, dând dovada că personalul românesc poate conduce aceste bunuri, cu mult mai bine decât până acum, îngrijindu-se în acelaș timp de refacerea pădurilor într'o exploatare și industrializare rațională.

*Etnische Herkunft der Waldbesitzer in Rumänien.*

*L'origine ethnique des propriétaires forestiers roumains.*

Par un récent décret-loi, les forêts appartenant aux juifs ou aux sociétés à capital juif, ont été expropriées en faveur de l'Etat.

La surface des forêts qui entrent dans cette catégorie représente 55.000 ha. La plupart d'elles se trouve en Moldavie (32.417 ha) et en Transsylvanie (15.710 ha).

## CREȘTEREA RĂDĂCINILOR ÎN RAPORT CU TULPINA LA PUIEȚII DE STEJAR.

de Ing. M. PETCUȚ

În viața culturilor de stejar, întâlnim două laturi foarte interesante și foarte caracteristice. Una, de care ne-am isbit cu toții și pe care, uneori, suntem înclinați s'o socotim ca un foarte mare inconvenient, este aceea că, în tinerețe, această specie crește foarte mult. Atât de încet, încât, despre culturile făcute cu această specie, s'a putut spune: „După ce ai semănat sau plantat stejarul să te culci și să te scoli după 20 de ani dacă vrei să-ți placă cum merge“.

Chiar dacă lucrurile nu stau chiar așa, un sâmbure de adevăr totuși este în această caracterizare.

A doua particularitate a acestei specii se manifestă printr'o foarte pronunțată vitalitate a rădăcinilor. „Bine înrădăcinat, stejarul are o foarte mare putere de viață“<sup>1)</sup>.

În fața acestor două particularități ni se pun o serie de întrebări:

1) Cum ne explicăm încetineala de creștere a stejarului? Mai exact: este în adevăr puetul de stejar atât de lipsit de energie în tinerețe sau își întrebuințează energia de creștere în altă direcție?

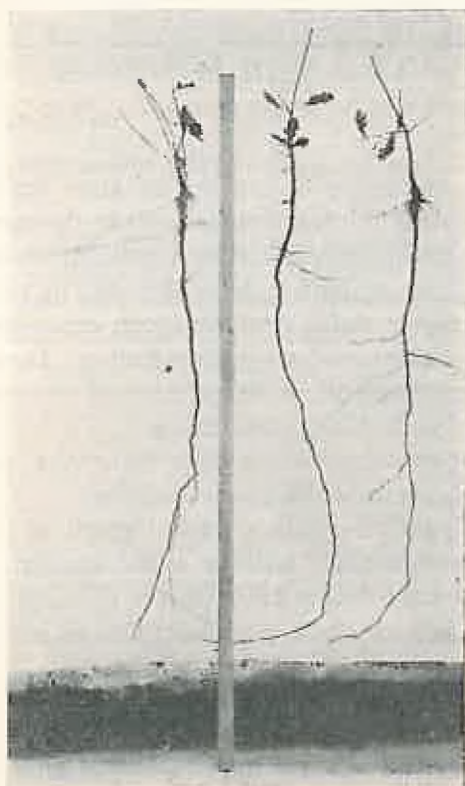
2) Cărui fapt trebuie să atribuim marea putere de viață a acestei specii?

Răspunsul la aceste întrebări ni-l dă următoarea observație asupra căreia ni s'a atras atenția, cu mulți ani în urmă, la una din pepinierele de stejar din ocolul Tighina, condus pe atunci de către D-I Inginer Przemetchi.

---

1) M. Pefcuț. Vitalitatea rădăcinilor de stejar. Rev. Pădurilor Nr. 2 999.

În straturile de sămănături, din această pepinieră, în primii doi ani, în condiții bune de vegetație, stejarul crește deasupra pământului abia 20—40 centimetri; în schimb rădăcinile ating 1,70—2,60 m. Ele sunt cu atât mai mari cu cât tulpinile puieților sunt mai mici. Pueții erau crescuți într'un sol bine mobilizat și curățit de buruieni. Fotografia alăturată ne înfățișează 3 puieți nerepicați, în vârstă de doi ani, luați



Puieți de stejar pedunculat, nerepicați, în vârstă de 2 ani.

la întâmplare din pepinieră. Bățul din mijlocul lor luat ca unitate de măsură are lungimea de 2,50 m. Dela această dată — faptul se petrecea în anul 1928 — am mai urmărit această problemă. Cu oarecari variații în minus sau în plus — dar de cele mai multe ori însă în plus — această disproporție dintre creșterea tulpinilor față de aceea a rădăcinilor se păstrează.

Literatura din anii din urmă citează cazuri <sup>1)</sup> în cari rădăcinile puietilor de stejar ajung, în primii doi ani, până la lungimea de 5 m.

Așa dar în primii ani de viață, puietii de stejar nu sunt lipsiți de energie; ei își întrebuințează această energie pentru formarea aparatului radicular.

Această tendință se manifestă cu atât mai pronunțat cu cât plantele găesc condițiuni mai bune de viață: sol afânat, bine mobilizat și lipsit de buruieni, etc.

Desvoltarea rădăcinilor atât de disproporționat față de tulpină încă din prima tinerețe, explică și marea putere de viață pe care s'a dovedit că o au culturile de stejar după ce au reușit să se înrădăcineze, chiar dacă ulterior au de suferit multe neajunsuri.

Din rândurile de mai sus prind câteva concluzii:

1) Inclineala de creștere din tinerețe a culturilor de stejar (dacă este un inconvenient prin faptul că se întârzie realizarea scopului urmărit: împădurirea), ea este și un avantaj, întrucât plantele folosesc acest timp ca să-și consolideze așezarea în pământ, fapt care le ajută să-și asigure rezistența mai târziu.

2) Pentru ca culturile de stejar să-și asigure o cât mai mare putere de viață — respectiv să-și poată desvolta cât mai bine rădăcinile — este necesar ca să li se asigure cel puțin în primii ani condițiuni cât mai bune de viață.

*Entwicklung der Wurzel der Eichenpflanzen im Vergleich mit dem Pflanzenstamm.*

*La croissance des racines des plants de chêne par rapport à leurs tiges.*

On sait que les plants de chêne dans leur jeunesse, même dans les meilleurs conditions de végétation, se développent très lentement, pendant que leurs racines ont un grand pouvoir de résistance.

Ces particularités sont expliquées par une très active croissance de ces racines dans cette période de temps. Dans une des pépinières du cantonnement forestier Tighina (en Bassarabie), sur un sol mobilisé et bien entretenu, en deux ans, les tiges des plants de chêne ont marqué 0,20—0,30 m d'hauteur, pendant que les racines ont eu une croissance de 1,70—2,60 m. De pareilles dimensions ne sont pas exceptionnelles; au contraire, on les observe à peu près partout dans les cultures de chêne.

1) I. Oelkers. Waldbau. pag. 136.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA INTERNĂ

### ● Trecerea proprietății și a industriei forestiere evreești în proprietatea statului.

În luna Oct. a. c., printr'un Decret Lege dat de Conducătorul Statului, s'a hotărît trecerea proprietății rurale evreești în patrimoniul statului.

Printr'un Decret Lege ulterior Nr. 3810 (Mon. Of. 271 din 17.XI.940) s'a venit cu completarea dispozițiilor primului decret hotărîndu-se trecerea în patrimoniul statului și a pădurilor proprietate evreească „împreună cu toate construcțiile, instalațiunile, uneltele, liniile de cale ferată și mijloacele de transport aflate pe terenul acestor păduri“. De asemenea, se trec în proprietatea statului „industriile forestiere cu tot terenul, construcțiunile, instalațiunile, mașinile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport de orice natură, întreg inventarul viu și mort necesar normalei lor funcționări și aparținând evreilor persoane fizice sau societăți“.

Decretul mai precizează că evreii și societățile nu vor putea dobândi și deține în viitor, sub niciun titlu, bunurile menționate mai sus.

Sunt evrei în înțelesul legii de față „toți acei având ambii părinți evrei, sau numai unul, fără distincție, dacă ei sau părinții lor sunt sau nu botezați în altă religie decât cea mozaică, dacă sunt sau nu cetățeni români, sau dacă domiciliază sau nu în cuprinsul țării.

Sunt societăți evreești, societățile civile sau comerciale de orice natură în care majoritatea capitalurilor aparțin evreilor.

Acțiunile societăților care stăpânesc bunuri de natura celor precizate mai sus, se transformă de drept în acțiuni nominative. Detinătorii sub orice titlu de asemenea acțiuni sunt obligați ca în termen de 30 de zile libere dela data intrării în vigoare a acestei legi, să depună acțiunile la sediul societății împreună cu titlurile justificând deținerea sau proprietatea lor și să arate titularul anterior.

Societățile în nume colectiv, comandită simplă sau cu răspundere limitată sunt considerate evreești dacă unul din asociați, comanditari sau comanditari este evreu. Drepturile asociațiilor, comanditatilor sau comanditarilor, care nu sunt evrei, vor fi reglementate sau lichidate de o comisiune prevăzută de art. 8 din Decretul din Octombrie a. c. completată cu membrii prevăzuți în art. 10 din Decretul din Noembrie a. c. între care intră și un inginer silvic.

Contractele de exploatare a pădurilor ce trec în patrimoniul statului se mențin dacă exploatatorul nu este evreu sau societate evreească, statul substituindu-se în drepturile și obligațiunile fostului proprietar.

Exploatările în curs din pădurile și industriile forestiere care trec în patrimoniul statului prin efectul legii de față, făcute de proprietarii sau exploatatorii evrei, persoane fizice sau societăți, vor putea fi continuate în baza unei deciziuni dată de Ministerul Economiei Naționale, potrivit situațiunei sau amenajamentului, în cursul anului comercial și forestier 1940/41. (Printr-o decizie ulterioară dată de Ministerul Economiei Naționale se precizează că proprietarii evrei persoane fizice sau societăți evreești sunt obligați să continue exploatările în curs privind anul comercial și forestier 1940/41).

Exploatatorul va fi obligat să întrețină în bună stare construcțiunile, instalațiunile, liniile de căi ferate, mijloacele de transport, precum și inventarul viu sau mort.

Pădurile și industriile forestiere intrate în felul acesta în patrimoniul Statului, se pun la dispoziția Ministerului de Agricultură și Domenii, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Noi forestierii, care am luptat pentru naționalizarea proprietății și exploatărilor forestiere, avem acum prilejul să ne bucurăm, căci prin măsurile luate, dezideratele noastre se văd pe cale de împlinire. Un motiv în plus ne face bucuria și mai mare: mărirea proprietății forestiere a Statului așa de mult micșorată dela război și până azi.

#### ● Modificarea art. 42 din Codul Silvic.

În Monit. Of. Nr. 269 din 15 Noembrie 1940 s'a publicat Decretul Lege pentru modificarea art. 42 din Codul Silvic care privește procedura de îndeplinire pentru vânzarea posibilităților sau chiar a proprietăților moșnenești. Noua redactare a art. 42 o dăm în altă parte a revistei. Socotim util să redăm mai jos, după raportul prezentat Conducătorului Statului, motivele care au determinat această modificare.

„Pentru facerea de transacțiuni ca: vânzări de veci, în total sau în parte, vânzări spre exploatare a mai multor parchete deodată, sau chiar vânzarea unui singur parchet formând posibilitatea normală anuală a pădurii, constituirea de drepturi, etc., din pădurile moșnenești sau posesorale, se cere prin art. 42 din Legea Codului silvic, întrunirea adunării generale extraordinare a moșnenilor sau posesorilor, care nu este legal constituită dacă la prima convocare nu sunt prezenți moșnenii sau răzeșii reprezentând peste  $\frac{2}{3}$  din ele și în număr cel puțin jumătate din numărul total al moșnenilor sau răzeșilor devălmași, iar la oricare din întrunirile ulterioare în acest scop, trebuie să fie prezenți moșneni reprezentând peste jumătate din drepturile totale ale devălmașiei și ca număr  $\frac{1}{3}$  cel puțin din numărul moșnenilor. În ambele cazuri hotărârile nu se pot lua decât cu cel puțin  $\frac{2}{3}$  din drepturile reprezentate în adunare.

„A întruni acest număr de membri, dacă era posibil la data votării codului silvic 1910, este foarte greu, aproape imposibil astăzi atât din



cauza împrejurărilor actuale cât și pentru motivul că drepturile moșnenilor în decurs de 30 de ani, dela votarea codului silvic, s'au fărâmițat complet. Se impune deci o ușurare a condițiilor prevăzute de art. 42 din codul silvic. La fel a văzut și consiliul de avocați al ministerului, care prin avizul Nr. 401 din 16 Aprilie 1940, a conchis la modificarea acestui articol.

Pe de altă parte vremurile excepționale de azi cer ca economia silvică să urmeze și ea în ritm mai vioi și cel puțin parchetele anuale scadente spre exploatare în cursul anului, care nu reprezintă o atingere a capitalului forestier, ci produsul unui an, să poată fi puse în valoare prin descătușarea lor de formalitățile art. 42, care ar rămâne valabil numai pentru vânzările de veci, sau vânzarea mai multor parchete deodată, adoptându-se principiul logic, ca asupra punerii în valoare a posibilității normale (parchet curent), să poată hotărî adunarea generală ordinară a obștiei, convocată conform art. 41, pentru descărcarea gestiunii pe trecut și pentru votarea bugetului viitor.

„In acest sens s'a întocmit proiectul de decret lege, prin care se propune ca pentru transacțiile cerute de art. 42 din codul silvic, afară de vânzarea spre exploatare a parchetelor curente anuale, în cazul când după două adunări nu se poate întruni numărul de membrii cu drepturile cerute de art. 42 din codul silvic, adunarea următoare să se poată ține și să poată lua hotărîri valabile cu orice număr de moșneni, care însă să reprezinte cel puțin jumătate plus unul din drepturi.

„In ce privește însă asupra punerii în exploatare și valorificare a posibilităților normale anuale din pădurile obștiilor de moșneni sau composesorale, întru cât aceasta reprezintă un act de gestiune curentă anuală, să se poată pronunța adunarea generală în condițiunile prevăzute de art. 41 din codul silvic, cu ocazia discuției asupra gestiunii anuale, iar această adunare să poată autoriza și Consiliul de administrație cu privire la modul de punere în exploatare și valorificare“.

#### ● Reînființarea Consiliului Tehnic al pădurilor.

Printr'un Decret Lege publicat la 17 Sept. a. c., în Monitorul Oficial, Consiliul tehnic al agriculturii, în forma lui dată prin legea de organizare din 1939 a Ministerului de Agric. și Domenii, a fost desființat. În componerea aceasta intra și secțiunea care privea pădurile.

Însă Consiliul tehnic al pădurilor, instituție care datează de 59 de ani (fiind înființată prin legea codului silvic dela 1881) și-a dovedit cu prisosință utilitatea. De aceea s'a hotărît imediata lui reînființare. Astfel, a apărut Decretul Lege Nr. 3552 din 19 Oct. a. c. publicat în Monit. Of. Nr. 246 din 21 Oct. 1940.

El se compune din cinci membrii numiți prin decret la propunerea Ministerului de Agricultură și Domenii. Atribuțiunile lui sunt cele prevăzute de: codul silvic din 1910 completat prin legea modificatoare din 1920, legea pentru organizarea pădurilor din 1930, legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 1935 și legea pădurilor de protecție din 1935. Toate lucrările Consiliului sunt puse sub directa dirijare a Mi-

nisterului de Agric. și Domenii, Consiliul fiind trecut pe lângă Secretariatul general al pădurilor.

El va lucra în forma aceasta până va apare noua lege de reorganizare a Sectorului economiei forestiere; cu acel prilej Consiliului tehnic i se va fixa cadrul definitiv și nouile atribuțiuni.

#### ● Asociația de turism „România pitorească”.

În mișcarea turistică din țara noastră, care a luat un frumos avânt în ultimii ani, Asociația de turism și sport România Pitorească, cu sediul în București, își are locul ei de cinste.

Inflințată în 1930, această asociație a putut, după zece ani de activitate, să-și facă un bilanț de realizări demn de invidiat. Astfel, a organizat excursiuni colective, pentru cunoașterea a cât mai multe colțuri din țară. A ținut conferințe, cu care prilej a făcut cunoscut și altora frumusețile noastre naturale, câștigând în felul acesta din an în an mai mulți adepți. Cu același scop, a organizat expozițiuni de fotografii și a redactat o „călăuză” pentru masivul muntos al Bucegilor. A pus la cale serbări câmpenești în pădurile din jurul Capitalei. A făcut marcaje în masivele muntoase ale Penteleului și Ciucașului.

Avântul în realizări a culminat în acești ani prin construirea cabanei din masivul Ciucașului, căreia i s'a dat numele de „Alex. Vlașcă”. Numai cine cunoaște regiunea, cu dificultățile mari de comunicație și lipsa de apă, poate să aprecieze just valoarea străduințelor depuse pentru atingerea acestui țel.

România Pitorească este prima asociație sportivă din țara noastră care isbutește să-și cumpere un autocar, mijloc admirabil de locomoție, cu care poate astfel să străbată, după voie, țara cu frumusețile ei.

În afară de munte, asociația își îndreaptă atenția și asupra unei regiuni de câmpie din apropierea Capitalei, anume regiunea Comanei (Vlașca). Pitorescul văii Neajlovului poate fi și mai mult admirat de membrii asociației și datorită a două bărci cumpărate în acest scop.

În sfârșit, se cade să subliniem efortul făcut încă din primii ani de existență, de a publica un Buletin, unde scriindu-se despre frumusețile diferitelor regiuni ale țării, pădurii i s'au consacrat pagini întregi.

Laudă se cade deci asociației cuprinzând în acest cuvânt pe membrii și conducătorii ei. Trecutul ei îi dă dreptul să se aștepte dela cât mai mult sprijin din toate părțile, pentru a putea în viitor să-și continue opera începută, din care, cauza pădurilor va avea și ea mult de câștigat.

*At. Haralamb*

### ● Și Spania revine către pădure.

Ruinată de pe urma lungilor decenii dolce fără niențe, a revoluțiilor și războiului civil din anii trecuți, Spania lui Franco se ridică hotărâtă să-și refacă patrimoniul moral și material. Deocamdată s'a înlocmit și pus în lucru un plan de refacere pentru zece ani.

În cadrul acestuia, s'a rezervat un loc de frunte operei de împădurire în stil mare, știut fiind că cca 45% din suprafața țării este pământ netrebnic. Astfel, pentru anul 1940, bugetul Statului are prevederi de 28.000.000 pesetas, în scopul arătat. Prima parte a planului de lucru prevede înființarea de instalațiuni pentru culesul semințelor și de pepiniere pentru imediata plantare a unei suprafețe de 13.000 ha și pregătirea alteia de 10.000 ha. Alte feluri de lucrări, ca: îndreptarea albiilor și cursurilor apelor din pădurile actuale, irigații, îmbunătățiri și construcții de noi drumuri forestiere (în total 350.000 km) sunt prevăzute, deasemenea, în planul de lucru silvic.

(În parte, după Z. f. Wfw., 1940, pag. 647).

(134)

### ● Traverse reformatate pentru producerea gazului de lemn.

După cum se știe, Franța se străduiește din răspuțeri pentru a înlocui benzina prin așa zisul gaz de lemn la punerea în mișcare a autovehiculelor și a se elibera astfel de importul străin.

Între alte multe încercări, s'a izbutit a se întrebuința traverse de cale ferate împregnate cu creozot, vechi și scoase din folosință pentru prepararea de cărbuni. 400.000 t lemn de traverse reformatate ar produce 250 milioane C. P. 340 g cărbune produc 1 C. P., ceea ce corespunde la 230 g benzină sau 190 g gazolină. În acest fel, s'ar economisi 110 milioane franci față de consumul de benzină și, apoi, s'ar elibera de import. Producția anuală este prețuită la 100.000 t, ceea ce ar corespunde cu 1 milion hl benzină.

(După Z. f. Wfw., 1940, pag. 658).

(135)

### ● Administrația forestieră germană se unifică și centralizează continuu.

Până la preluarea puterii în Reich de către național-socialiști, viața publică germană era, în multe privințe legată de tradiția independenței feluritelor țări. Între altele, de pildă, politica forestieră ca și administrația silvică era de resortul țărilor. Amestecul Reich-ului, în această privință, era neînsemnat. Din această pricină, lucrurile s'au des-

voltat independent, potrivit împrejurărilor locale proprii fiecărei țări, ajungându-se la mari deosebiri. Lucrul prezintă multe înlesniri, dar și mari greutăți, cu deosebire în vreme de războiu, când se cere o conducere unitară.

Național-socialiștii au adus o concepție de centralizare și unificare hotărâtă în întreaga viață de Stat. Câmpul forestier s'a resimțit și el puternic de noul curs al lucrurilor. Incet, dar fără încetare și cu metodă, este îndreptată și politica forestieră, ca și organizarea administrațiilor silvice ale țărilor germane către unificare și centralizare.

De curând (31.5.1940), a fost publicată o dispoziție a Consiliului de miniștrii pentru apărarea Reich-ului, prin care se împinge cu un mare pas înainte lucrarea de unificare și centralizare amintită.

Landesforstamt-ul (Oficiul forestier de Țară) constituie treapta de mijloc în Administrația silvică a Reich-ului, fiind îngemănată în instanța mijlocie (Mittelbehörde) a Administrației generale. Aceste instanțe mijlocii constituie treapta superioară în Administrația de Țară (Oberste Landesbehörde).

Landesforstamt-ul, ca administrație specială a Reich-ului, pe lângă așa zisul Reichsstatthalter, este condusă de un Oberlandforstmeister. Reichsstatthalterul este ținut să execute dispozițiunile Ministrului Pădurilor în Reich (Reichsforstmeister).

Oberlandforstmeister-ul este subordonat Reichsstatthalter-ului și reprezentantului acestuia în administrația generală de Stat (Regierungspräsident). Subordonarea aceasta se mărginește la chestiunile forestiere ale Reich-ului de însemnătate pentru politica generală și pentru supravegherea de Stat, cum ar fi, mai ales: poliția silvică și supravegherea activității comunelor. În chestiunile curat forestiere, cum ar fi, de pildă, cele de conducere forestieră, tehnică forestieră, supraveghere forestieră în sens tehnic, administrația cinegetică, chestiunile de personal, etc., Oberlandforstmeister-ul este reprezentantul permanent al Reichsstatthalter-ului.

(În parte, după Forstarchiv, 1940, pag. 197).

(136)

#### ● Anglia a greșit în materie de pădure.

După cum se știe, Anglia este o țară prin excelență importatoare de lemnărie. Producția proprie de lemn n'are aproape nici o însemnătate practică, în timp normal. În împrejurările de acum ale războiului, situația importului englezesc de lemn este de-a dreptul disperată. Pentru anii 1937 și 1938, mijlocia importului respectiv se cifrează la rotund 25 milioane m<sup>3</sup>. Țările de origină ale acestui import sunt:

Finlanda	cu 5,50 mil. m <sup>3</sup>
Canada	" 3,00 " "
Rusia	" 4,50 " "
Suedia	" 4,00 " "
Polonia	" 2,25 " "
Letonia	" 0,75 " "

Statele Unite	cu 0,50 mil. m <sup>3</sup>
Estonia	„ 0,25 „ „
Norvegia	„ 0,25 „ „
Diverse	„ 2,00 „ „

Potrivit actualei situații a beligeranților, nu mai poate fi vorba de un import din: Finlanda, Rusia, Letonia, Suedia, Polonia, Estonia și Norvegia. Și aceasta ar face cam 70% din importul mijlociu al anilor 1937 și 1938. În ce privește lemnul de mină, situația este și mai grea, întrucât întregul import, în cantitate de 3,6 milioane m<sup>3</sup> se făcea din țări care, astăzi, sunt cu totul înlăturate (Finlanda, Rusia, Polonia și Suedia). I-ar rămâne Angliei calea oarecum deschisă către Canada, Statele Unite și, încă, poate către alte câteva țări de mai mică însemnătate. Dar, și aceasta, mai mult teoretic, deoarece, în practică, lucrul e legat de foarte mari greutăți: navlu foarte ridicat, riscurile mari ale navigației pândită în fiecare clipă de marina și aviația dușmanilor. În fața acestei situațiuni deosebit de grele, a trebuit să se atace capitalul lemnos din puținele păduri naționale și capitalul de arbori de ori unde. Presa englezească arată că tăerile din acest timp sunt fără precedent în istoria Angliei.

Lucrul acesta s'a mai petrecut și în războiul trecut, poate, însă, nu în aceeași măsură ca acum. Atuncea a fost tăiată până și celebra pădure istorică dela Windsor. Imediat după războiu, au fost luate măsuri serioase de împădurire. Spre acest sfârșit, s'a creiat așa denumita „Forestry Comission“, ca instituție independentă de orice minister, având să dea seama de lucrarea sa numai Parlamentului. Roadele acesteia sunt remarcabile, însă în 20 de ani nu se poate face pădure bună de tăiat.

Anglia este o pildă de ce însemnează lipsa de prevedere în materie de pădure.

(În parte, după Z. f. Wfw., VII, 738/9).

Ilie C. Demetrescu

## CRONICA CINEGETICĂ

### ● Terenul didactic de vânătoare dela Brănești.

Este lucru știut că în general studiile teoretice numai atunci dau roade mari, când sunt dublate de lucrări practice pe teren. Adevărul este valabil și pentru vânătoare, și am putea spune — mai ales pentru vânătoare.

Strădaniile conducătorilor noștri de a dota școalele noastre forestiere de toate gradele cu terenurile necesare pentru practica vânătoarească, n'au găsit ecoul dorit la conducătorii „vânătoarei“ de până mai ieri cari, cu țeluri opuse celor ale forestierilor, aveau drept politică o îndepărtare a corpului silvic din rosturile vânătoarești. Așa se explică faptul că nu s'a isbitut a se dota învățământul silvic decât cu o suprafață de 300 ha dintr'o pădure din cuprinsul ocolului Brănești, suprafață absolut insuficientă chiar pentru o singură școală.

Încă de pe când conducerea vânătoarei, care ne dușmănea, își trăia ultimele clipe, actualul conducător al vânătoarei, pe atunci doar inspector general al vânătoarei, a luat inițiativa creierii unui teren de practică vânătoarească pentru Facultatea de silvicultură dela București și pentru Școalele de brigadieri silvici și de pădurari dela Brănești. Cu toate piedicile ce i s'au pus în cale, a isbitut până la urmă ca printr'o decizie ministerială, dată la 12 August 1939 și publicată în Monit. Of. 190 din 19 Aug. 1939, să se aprobe constituirea „Eforiei terenului didactic de vânătoare dela Brănești“, teren destinat pentru lucrările de aplicare la cursurile de vânătoare ce se predau la: Facultatea de silvicultură de pe lângă Politehnica din București și la Școalele de brigadieri silvici și de pădurari dela Brănești.

După d-l ing. Aur. Comșia actualul conducător al „vânătoarei“, momentele principale care joacă un rol decisiv la înființarea și utilizarea cu succes a unui teren didactic de vânătoare sunt următoarele:

a) Distanța dintre școală și terenul de vânătoare să fie cât mai mică, pentru ca frecventarea terenului să fie mare. Se știe că frecvența este invers proporțională cu distanța.

b) Întinderea terenului să corespundă cu minimul cerințelor unei unități gospodărești. Acest minim trebuie să coincidă cu raza anuală de acțiune a speciilor ce populează acel teren.

c) Complexul climatic-edafic să corespundă — sub raportul legii minimului — exigențelor vitale ale vânatului pe care dorim să-l cultivăm.

d) Pădurea cuprinsă în terenul didactic de vânătoare să posede calități pentru a servi în același timp drept obiect didactic și din punct de vedere forestier. Acest dublu scop mărește foloasele, reducând în același timp cheltuelile.

e) Atractivitatea locului, datorită fie mediului natural, fie instalațiilor create, este de asemenea un factor de o deosebită importanță.

Intrunește Brăneștiul condițiunile mai sus expuse? D-l Comșia răspunde afirmativ. Astfel:

Din punctul de vedere al distanței, dintre toate terenurile de vânătoare din jurul Capitalei din cele înzestrate cu pădure, Brănești oferă cele mai multe avantagii.

Ca întindere, pădurile dela Brănești însumează 2600 ha. Suprafața inițială de 300 ha a terenului școală trebuie însă mărită. În acest scop s'a intrat deja în tratative cu Soc. de vânătoare „Lunca” deținătoarea celei mai mari întinderi arendată în regiune, și s'a ajuns la înțelegere să cedeze din terenurile ei circa 800—1000 ha din pădurea Cernica.

Din punct de vedere edafic-climatic precum și al vecinătăților, regiunea este aptă pentru iepuri, fazani, potârnicși și căprioare; aceasta cu toate că situația prezintă condițiuni mediocre. D-l Comșia crede însă că prin anumite ajustări aduse peisajului, productivitatea va putea fi sporită. Prilej bun deci pentru elevi să învețe cum se poate da o mână de ajutor naturii, cum se poate face ca și un teren de calitate inferioară să producă mult. D-l Comșia accentuează chiar, că s'ar face o greșală, dacă s'ar iniția elevii în terenuri cu condițiuni optime.

Din punct de vedere forestier, pădurile dela Brănești nu sunt lipsite de interes particular ele punând probleme care pot să atragă și mai mult pe cercetători.

Și dacă la toate acestea se mai adaugă elementul tradițional, care pentru silvicultori însemnează mult, înțelegem de ce alegerea este bine făcută.

Ideia centrală a terenului de practică vânătoarească fiind de a ajunge să faci din silvicultor și un vânător-conservator cu autoritate de netăgăduit, se cere — zice d-l Comșia — să nu cruțăm nimic de a face ca timpul petrecut de elevi pe terenul de practică vânătoarească să constituie o recreație așteptată cu nerăbdare. În felul acesta elevii vor cerceta bucurăși acel petec de pământ atractiv. De aceea, D-l Comșia arată instalațiile ce trebuie să se facă, precum și modul de folosire al terenului. Anume:

Cabane pentru cantonarea elevilor, așezate în cele mai frumoase poziții ale pădurii. Ele trebuie să fie înzestrate cu strictul necesar pentru locuit și pregătit mâncarea.

Poligoane de tragere, pentru arme cu glonț și cu alică. Muniția necesară să se dea gratuit.

Infilinșarea unei fazanerii, care să inițieze elevii în toate fazele producerii fazanului pe cale artificială.

Câini prepelicari de utilizat pentru descoperirea vânatului, a cui-burilor și inventarierea lor. Câini baseși pentru vânătoarea vulpilor la vi-zuină.

O stațiune ornitologică, în vederea îndrumării elevilor în domeniul ornitologiei economice.

Un parc cu vânat pentru experiențe biologice, pe cel puțin 4 ha

Folosirea terenului s'ar face după un regulament, care se cere întocmit și aplicat cu stricteță, cu atât mai mult cu cât terenul va fi folosit de trei școli de categorii bine distincte.

La mijloacele de aducere la îndeplinire a programului, se precizează că lucrările trebuiesc făcute pe cât posibil cu elevii de toate categoriile.

Paza vânatului, organizată militărește, să se facă de elevii brigadierii și pădurari. Aceasta pe lângă faptul că-i introduce într'una din lucrurile meseriei lor, dar reduce și cheltuielile de administrație.

În privința exploatării vânatului, se pune principiul: terenul fiind al elevilor, se cade să li se acorde dreptul asupra majorității vânatului împușcat. Astfel, zelul depus de ei în lucrările de amenajare va fi și mai mare.

Conducerea terenului s'a dat, așa cum am arătat la început, unei Eforii, care se compune din: decanul și profesorul de vânătoare dela Facultatea de Silvicultură, directorul Casei Pădurilor, delegatul Direcției Vânătoarei, directorul Regimului silvic, directorul Institutului Național Zootehnic, directorul Institutului de Cercetări silvice, președintele Soc. Progresul Silvic, directorul Școalei de brigadieri silvici dela Brănești și profesorul de vânătoare dela această școală.

Eforia poate desemna din șânul ei un Comitet de direcție, care s'ar compune din delegatul Direcției vânătoarei, directorul Școalelor silvice dela Brănești și secretarul Eforiei care este profesorul de vânătoare dela Facultatea de silvicultură.

Executarea lucrărilor se face, în cadrul unui regulament ce se va întocmi, sub supravegherea directorului și a profesorului de vânătoare dela Brănești; primul ca gestionar, iar cel de al doilea ca tehnician.

Un regulament va stabili apoi folosirea terenului de vânătoare.

Am expus esențialul privind această primă realizare. Așteptăm să se pornească la lucru. Mai așteptăm deasemenea, din partea inițiatorului care deține azi frânela „vânătoarei” în țara noastră, să doteze — așa cum știm că-i este gândul — și celelalte școli silvice din țară. Casa Verde, Târgoviște-Gurghiu și Căiuți) cu terenurile de vânătoare de care simt aceiași nevoie.

#### ● Avenzile terenurilor comune.

În Aprilie a. c. Camerele de agricultură au căpătat o nouă factură<sup>1)</sup>. Între principiile puse la baza noii legi se află și acela al asigurării mijloacelor, cu care să poată activa. Fără acestea, instituția ar fi rămas un organism pur decorativ.

Printre mijloacele puse la dispoziție se găsesc și veniturile ce provin din arendarea dreptului de vânătoare de pe terenurile comune<sup>2)</sup>.

Ce se înțelege prin terenuri comune? O lămurăște Direcția vânătoarei prin circulara interpretativă trimisă organelor interesate.

1) Legea publicată în Monit. Of. Nr. 93 din 25 Aprilie 1940.

2) Art. 19 al. d. din legea Camerilor de Agricultură.



Zice-se, conform dispozițiilor legii pentru protecția și reglementarea vânătoarei, cum și a legii modificatoare<sup>1)</sup> din 1938, terenurile (arabile, păduri, pășuni, bălți, etc.) de vânătoare din hotarul administrativ al unei comune se împart în cinci categorii:

a) Terenurile comune. Acelea care aparțin: locuitorilor, comunelor, posesorilor și obștilor, cu o suprafață mai mică de 100 ha la șes și deal și 1000 ha la munte.

b) Terenurile proprietatea comunei politice mai mari de 100 ha la șes și deal și 1000 ha la munte. La fel, trebuie să formeze un bloc.

c) Terenurile proprietatea posesorilor și obștilor de moșneni mai mari de 100 ha la șes și deal, și 1000 ha la munte.

d) Proprietățile particularilor, mai mari de 100 ha la șes și deal și 1000 ha la munte.

e) Proprietățile statului, indiferent de suprafață.

Față cu această clasificare, rezultă că se acordă Camerilor de Agricultură numai veniturile provenite din arendarea vânătoarei dela prima categorie: toate terenurile (minus cele ale statului) mai mici de 100 ha la șes și deal și 1000 ha la munte.

Dar și în acest caz 10% din quantum se varsă ca venit la Stat. Apoi, din restul de 90% ce se încasează de către Cameră, 15% se consemnează de către aceasta pe seama Direcției vânătoarei (Fondul de Vânătoare).

Intru cât veniturile din terenurile comune (prima categorie) au o destinație deosebită decât a celorlalte categorii, arendarea lor trebuie să se facă deosebit de celelalte, adică să formeze obiectul unui contract separat. Dealtfel, se știe că arendarea acestor terenuri, care se făcea de către comune, din 1938 când s'a modificat legea vânătoarei, se face azi de către Direcția Vânătoarei.

Schimbarea aceasta de destinație a veniturilor provenite din arendarea terenurilor clasificate drept comune, dacă convine Camerilor de Agricultură, lezează în schimb pe proprietarii terenurilor. Comentarii în acest sens au și început să se facă, procedeul fiind socotit ilegal și nelogic<sup>2)</sup>. Căci se spune: dreptul de vânătoare fiind un accesoriu al dreptului de proprietate, nu poate fi confiscat, ci cel mult limitat. Ori, măsura de a se lua veniturile acestor terenuri este socotită o confiscare.

### ● Ziarele și vânătoarea.

Mai toate ziarurile noastre, în diferite rânduri, au încercat să deschidă culturi permanente în care să se dezbătă problemele ce privesc vânatul și vânătoarea românească. Aceasta în afară de sporadicele articole ce se ofereau spre publicare de persoane ce aveau la inimă problemele, ținând să le împărtășească marelui public. Cred însă că nu

1) Monit. Of. 191 din 19 August 1938.

2) P. A. Boțian: Plata arendașilor și fondul despăgubirilor. Carpații 9—10, 1940.

greșesc când afirm că tentativele nu au reușit: cronicile vânătoarești au încetat rând pe rând să mai apară.

Reapărând odată cu victoria legionară, ca organ oficios al mișcării, ziarul „Cuvântul“ pune un colț din paginile sale la dispoziția unei cronici săptămânale vânătoarești. „Rubrica“ își propune „să răspândească, printre vânătorii români, sfaturi și cunoștințe folositoare, și mai ales să schimbe în vânători pe cei care nu sunt decât pușcași“.

Intre diferitele informațiuni vânătoarești, remarcăm propunerea ce se face vânătorimei de a sprijini bătălia „ajutorul legionar“, oferindu-i blănurile de epuri ce se vor împușca în acest sezon. Se știe că în general blănurile de epuri se aruncă sau, chiar dacă nu se aruncă, se iroșesc prin magazinele celor ce le au. Luate deci individual ar fi ceva de neglijat, așa cum de fapt se neglijează. Colectate însă, ele reprezintă, prin numărul lor, o avere. Autorul cronicei (d-l C. Șerbănescu) arată că dela 1 Ianuarie — 1 Iulie 1940 s'au exportat 582127 piei de iepuri încasându-se 18.500.000 lei. Numărul iepurilor ce se împușcă este însă mult mai mare: se apreciază pentru sezonul 1940/41 circa 1 milion; deci o avere de 30.000.000 lei.

Propunerea este bună. Ne-am bucura dacă și-ar vedea realizarea în cel mai scurt timp.

*T. H. Crivăț*

---

Prof. G. NEDICI:

**Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare**

1940, București, Tip. Universul, Lei 320

753 pagini format 16/24.

---

# R E C E N Z I I

## CĂRȚI

Iosef Kössler-Berlin, Prof. Dr. Dr.:  
Die Holzversorgung der Erde als Rohstoffproblem der Weltwirtschaft. (Indestularea cu lemn a lumii ca problemă de materii prime a economiei mondiale). Articol în Weltwirtschaftliches Archiv, 52. Bd. (1940), pag. 115-163. Jena: Fischer.

Autorul acestui studiu, o personalitate de mare vază în știința și economia forestieră germană, este cunoscut cetătorilor Revistei noastre. Câteva din publicațiile sale au fost semnalate și aici, la timpul lor<sup>1)</sup>. În studiul de față, sunt tratate următoarele fețe ale chestiunii: I. Orientare asupra stării economiei forestiere. II. Producțiunea lemnoasă a principalelor țări. III. Ținuturile de prelucrare a lemnului în industria mare: 1. Industria cherestelei; 2. Industria pastei de lemn, a celulozei și hârtiei; 3. Alte prelucrări ale lemnului de rășinoase. IV. Comerțul internațional al lemnului: 1. Țări

importatoare; 2. Țări exportatoare; 3. Țări cu import și export schimbător de lemn; 4. Țări autarhice. V. Tendințe de dezvoltare.

Spre deosebire de ceea ce era mai înainte, a căpătat economia forestieră, în anii de după războiul cel mare, o mare considerare în cercurile economice și politice, ca și științifice din feluritele țări ale lumii. Lucrul se înfățișează în neobișnutele măsuri politice și încercări de organizare, de apărare și sprijinire a producțiunii lemnoase de pretutindenea. Explicația faptului stă în marele loc pe care îl deține pădurea pe suprafața pământului și în deosebita însemnătate pe care o are lemnul ca bun și materie primă pentru atâtea folosințe.

Autorul își propune să lămurească întrebarea: „Cum stăm cu producțiunea materiei prime lemn față de indetularea economiei mondiale”. În câteva pagini, caracterizează autorul stările din economia forestieră a lumii, prin statornicirea următoarelor tipuri de folosință a păcurii în feluritele ținuturi: a) vânătoare (limita nordică a Canadei, Siberiei), b) recoltare de produse naturale (cauciuc în Brazilia); c) pășunat (de fructe, jir și ghindă și de iarbă); d) defrișare (Statele Unite, România); e) exploatare (Statele Unite, Canada, România); f) economie forestieră (Europa de mijloc și

1) Amintim astfel:

a) Forstpolitische Tagesfragen in Finnland. R. P., 1932, pag. 243;

b) Die europäischen Holzwirtschaftsräume. R. P., 1933, pag. 261;

c) Probleme der Holzwirtschaftspolitik in Rumänien. R. P., 1933, pag. 262;

d) Geschichte des Waldes in Altbayern. R. P., 1934, pag. 842;

e) Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa. 1925—1932. R. P., 1934, pag. 401.

occidentală); g) împădurire (Franța, Italia, China). Astăzi, cea mai mare însemnătate pentru economia mondială o au țările producătoare de lemnărie de lucru de rășinoase și anume: Uniunea sovietică, Canada, Statele Unite, Finlanda, Suedia, Norvegia, Germania, România și Japonia. Înăfășurarea consumului de lemnărie și sensul așa zisei economii internaționale a lemnului este hotărâtor înrăuită de localizarea marelui industrii bazată pe materia primă lemn. Din întreaga cantitate de lemn de rășinoase de lucru care este produsă, în împrejurările din ultimul timp, cea mai mare parte este semifabricată sub formă de cherestea (300 milioane m<sup>3</sup> din 500 milioane); industria pastei de lemn și a celulozei și apoi a hârtiei consumă cam 80 milioane m<sup>3</sup>. Restul, de cam 120 milioane m<sup>3</sup>, este consumat în felurite forme: lemn de construcție, pari de mină, stâlpi de telegraf, telefon, traverse de cale ferată, furnir, etc. Din cantitatea de 500 milioane lemn de rășinoase de lucru, cam 100—150 m<sup>3</sup> fac obiectul schimbului internațional. În această privință, autorul deosebește și le examinează, pe scurt, următoarele grupe de țări principale: țări importatoare (Anglia); exportatoare (Finlanda); schimbător importatoare și exportatoare (Statele Unite), autarhice (Brazilia). Anumite caractere

ale producției lemnoase au ridicat din timpuri îndepărtate, grija chinuitoare a îndestulării lumii cu lemn. Lipsurile datelor statistice asupra consumului de lemnărie, creșterii și exploatării pădurilor ne împiedică de a ne face o idee precisă asupra situației economiei mondiale a lemnului. Un îndreptar al situației poate fi găsit într-o cultură mai rațională, croită pe continuitatea producției cât mai generalizată. Lucrul are însemnătate nu numai din punctul de vedere al producției lemnoase, ci și pentru bunele înrăuirii ale pădurii asupra mediului înconjurător.

Ca toate celelalte lucrări ale autorului, și cea de față se deosebește printr'un stil și o expunere lămurită, pregnantă, ferită de accesoriile atât de împovărătoare și supărătoare pentru ușoara înțelegere din multe lucrări asemănătoare. D-sa face proba, și de astădată, a unei puțin obișnuite puteri de deosebire a principalului de secundar și a unei deosebite orientări în câmpul economiei forestiere din lume.

Deși războiul actual va schimba — de bună seamă, în amănunt — unele cifre și raporturi dintre țări și în materie de lemn, lucrarea și păstrează însemnătatea și merită a fi folosită, cu toată atențiunea și încrederea și de cetitorul român.

*Ilie C. Demetrescu*

FORSTWISSENSCHAFTLICHES  
CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 Septembrie 1940.

L. Fabricius:

*Gewinnung der Fichtengerbrinde von Stämmen die im Winter gefälet sind.*

Procurarea coajei de tăbăcit de molift dela arbori iarna.

Pentru a se produce cât mai multă coaje pentru tăbăcit, de care se simte lipsă în Germania, se caută a se folosi și coaja dela arborii doborâți iarna. Cercetările autorului arată, că dacă trunchiurile stau la umbră se pot ușor coji începând dela mijlocul lunei Aprilie, când se dela mijlocul lunei Aprilie, când se va aflată în arbore începe să circule. Dacă trunchiurile stau la roșu acest timp este mult scurtat.

Puster:

*Pflanzenseele und Wurzelstock im Dienste der Forstwirtschaft.*

Sufletul plantei și tulpina (cioata) în serviciul economiei forestiere.

Autorul și-a pus întrebarea:

Cum se face că după o răritură într'un arboret, volumul arborilor rămași, chiar din primul sau al doilea an ce urmează după răritură devine egal sau câte odată superior celui dinainte ?

După ce analizează teoriile emise de Th. Hartig și Nördlinger care caută să explice acest fenomen prin consumarea rezervelor minerale aflate în arborii rămași, sau prin o sporită activitate a aparatului foliaceu, autorul ne arată că joacă un mare rol sufletul arborilor și tulpinile. Perii rădăcinilor dela tulpinile arborilor tăiați produc substanțe minerale noi care sunt puse la dispoziția arborilor rămași. Numai prin sporirea cantității de hrană se explică sporirea masei lemnoase. A lăsa totul pe seama luminei cum făcea Nördlinger, nu este suficient.

Caietul 10, 1 Octombrie 1940.

Antonin Němec:

*Über Ernährungstörungen eines absterbenden Tannenbestandes.*

Asupra deranjării în hrănirea unui arboret de brad pe cale de a se usca.

(Articolul continuă).

Dr. Jegel:

*Altfrankens Imkerei in ihrem kulturgeschichtlichem Zusammenhang.*

Albinăritul în Franconia și importanța sa istorico-culturală.

Bazat pe documente, autorul ne arată rolul mare pe care l'a jucat înainte vreme, mierea, în Franconia.

Ant. V. Răd.

**HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.**

Anul 3 (1940), Caetul 9 (Sept.).

*G. Jayme und P. Schorning:*

*Gewinnung von pentosanarmen Zellstoffen und Furfurol aus Rotbuchenholz.*

Obținerea celulozelor sărace în pentosan și a furfuroului din lemnul de fag.

Industria mătăsii și a lânii vegetale cere o celuloză săracă în pentosan.

Se descrie un procedeu de fabricare a unui asemenea produs. El constă în hidrolizarea lemnului cu acid sulfuric 20%, timp de 2 ore, la 70—80° C. Din hidrolizat se scoate, prin distilare cu vapori de apă, furfurotul și anume cca. 210 kg. la tona de celuloză. Din reziduu, prin procedeu cu sulfat, se obține o celuloză bogată în  $\alpha$ -celuloză, compus deosebit de bun pentru fabricarea mătăsii și lânii vegetale.

*Kurt Schmidt:*

*Ortsfeste Holzvergaser.*

Generatoare stabile de gaz din lemn.

Descrierea câtorva generatoare stabile de gaz din lemn. Calcule de randament. Instalații anexe.

*E. Belani:*

*Holzmehl.*

Făină de lemn.

Făina din lemn, obținută prin măcinarea rumegușului sau a oricărui alte deșeurii din fabricile de prelucrarea lemnului, este întrebuințată la fabricarea multor materiale de construcție, a cărbunelui activ, etc.

Articolul cuprinde o descriere a procedeelor de fabricare a făinii de lemn și a modalităților sale de întrebuințare.

*E. Leonhard:*

*Die Holzschwelle als Bauteil des isolierten Gleisabschnitts.*

Traversele de lemn ca parte constructivă a porțiunilor izolate de cale ferată.

Pentru construirea semnalizatoarelor electrice acționate chiar de vehicul în trecere pe cale, este nevoie să se cunoască rezistența omică a traverselor de lemn. Această rezistență depinde de specia lemnoasă, creșterea lemnului, substanțele cu care s'au impregnat traversele și umiditatea lor.

Se dau rezultatele încercărilor făcute pentru stabilirea influenței acestor factori.

*Mici comunicări:*

— Un program gigantic pentru construcții de locuințe.

— Producția mondială de mătase și lână vegetală în 1939.

— Exportul de mangal din Franța.

— Norme noi (DIN 1055, 4074 și 1052).

— Noua dezvoltare a generatoarelor de gaz din lemn.

— Hârtie din lemn de castan.

— Combustibil din resturile lichide dela fabricarea celulozei sulfite.

— Materiale pentru impregnarea lemnului contra focului.

— Școală pentru lucrătorii din industria cherestelei.

— Încercarea vopselurilor pentru lemn la formarea beșicilor.

— Filtre din lână vegetală.

*Revista patentelor* (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 41 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

— H. Schwiertz: Holz. Sämtliche Anordnungen der zuständigen Dienststellen über die Forst- und Holzwirtschaft.

— E. Heindenreich: Der Hausbockkäfer.

— Verl. Dtsch. Holzanzeiger: Homa.

— H. Staudinger: Organische Kolloidchemie.

— J. D'Ans: Chemisch-technische Untersuchungsmethoden.

— H. List: Untersuchungen von Fahrzeuggeneratoren bei Weich- und Hartholzbetrieb.

— E. Homberg: Fräs- und Hobelwerkzeuge in der Holzbearbeitung.

— J. Hartmann: Das Einlegen von Holz und anderen Materialien.

— F. Fonrobert: Grundzüge des Holzbaues im Hochbau.

\*

Anul 3 (1940), Caetul 10 (Oct.).

H. Voigt, O. Krischer und H. Schauss:

*Die Feuchtigkeitsbewegung bei der Verdunstungstrocknung von Holz.*

Mișcarea umezelii la uscare lemnului prin evaporare.

Asupra modului cum se face circulația umezelii în timpul uscării lemnului și asupra legilor acestei mișcări domnește încă neclaritatea.

Lucrarea cuprinde foarte interesante rezultate din încercările făcute pentru a se vedea care este legătura între umiditatea lemnului, circulația apei prin capilaritate și difuziunea vaporilor în porii lemnului

Hermann Gewecke:

*Aufnahme an Tränklösung und Sicherheitsgrad der Tränkung beim Saftverdrängungsverfahren mit neutralen Salzmischungen.*

Absorpția de soluție și gradul de siguranță al impregnării la procedeul de impregnare Boucherie cu amestecuri noi de săruri.

Se arată un procedeu simplu care permite să se vadă la un număr mare de probe care este cantitatea de soluție cu care s'a impregnat

Deasemenea sunt comunicate rezultatele încercărilor cu diferite amestecuri noi de săruri în special de crom și arsen. Prin procedeul Boucherie se poate absorbi o cantitate de substanță de 12—15 ori mai mare decât substanța minimă necesară apărării contra putrezirii

H. Bruckmann:

*Die Technik des mechanischen Stapelns von Holz in nordamerikanischen Sägewerken und Holzbearbeitungsbetrieben.*

Tehnica stivuirii automate a lemnului în fabricile de cherestea și de prelucrat lemnul din America de Nord.

Sunt descrise diversele instalațiuni mecanice pentru transportul și stivuirea lemnului rotund și a cherestelei în depozitele fabricilor din America.

Se arată economia sistemelor acestora de transport și se compară cu acelea din Germania.

Mici comunicări:

— Produsele din industria distilării lemnului în Spania.

— Norme noi.

— Drojdii hrănitoare obținute din

rezidurile dela fabricarea celulozei sulfite în Finlanda.

— Fabrică de sulfite de etil în Suedia.

— O fabrică nouă de plăci de fibră în Norvegia.

— Reîntrebuințarea uleiului de lagăre după filtrarea lui într'un filtru de rumeguș de lemn.

— Vopseluri pentru cercevelele de lemn impregnate.

— Izolarea părților de lemn către zid prin coaje de mesteacăn.

— Al 9-lea congres al lemnului ținut de Secția lemnului de pe lângă VDI și DFV la 29—30 Nov. 1940.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 68 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

H. Krenkel: H. Offingers technologisches Taschenwörterbuch in 5 Sprachen.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter.

K. Windeck-Schulze: Faserstoffe.

G. Marten: Über die Kraftübertragung in Nagelverbindungen.

VDI și DFV: Holzsparnis im Holzbau. Vorträge der Holztagung 1939.

A. Steffenhagen: Technische und wirtschaftliche Untersuchungen über die Baggerschwellen im deutschen Braunkohlentagebau.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de brad.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 10/1940.

Rob.-Ch. Gut.:

Chevrons d'assainissement et de reboisement.

Căpriori de asanare și de reîmpădurire.

În munții Jura sunt multe regiuni apătoase. Pentru a se putea instala pădurea în astfel de terenuri, autorul preconizează executarea unor șanțuri în formă de V cu vârful în sus. Pământul se aruncă înăuntru unghiului ce-l face șanțul.

Densitatea acestor lucrări poate varia; autorul crede că o asemenea lucrare este suficientă pentru un ar. Asemenea lucrări nu cer drenaje în prealabil. Oferă condiții favorabile pentru instalarea pădurii pe buchețe.

P. E. Farron:

La fin de deux beaux arbres.

Sfârșitul a doi frumoși arbori.

Primul în regiunea pășunilor împădurite de pe teritoriul comunei Saignelégier din Cantonul Berna. Un molid în formă de candelabru, trunchiul având diametrul de 2 m. în partea de jos. Se socotește a data de pe vremea lui Ludovic XIV-a. Fiind deperisat și prezentând pericol pentru vitele ce veneau să se adăpostească sub el, a fost tăiat. A produs 40 m<sup>3</sup> (sau 57 steri). Din vânzarea lemnului, comuna a realizat 240 franci elvețieni.

Al doilea exemplar este un brad pe teritoriul aceleiași comune, situat la locul numit Combe du Locle. Un uragan l-a frânt. Avea 1,60 m diam. la înălțimea pieptului și înălțimea totală de 40 m. Vârsta de 230 ani. Debitat în bile de lemn de lucru a dat 20,480 m<sup>3</sup> și 8½ steri lemn de foc, deci în total 20,480 m<sup>3</sup>. Din vânzarea lemnului comuna a realizat 807 franci, adică 30,50 fr. pe m<sup>3</sup>.

At. Har.



ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-  
WIRTSCHAFT.

Band VII, Heft 8 (Mai 1940).

Adalbert Ebner, Dozent, Dr.:  
Grundlagen der Holzbeförderung.

Temeiurile transportului  
lemnului.

Date fiind două atribute ale produsului lemn: volum și greutate relativ mari față de un preț relativ mic, problema transportului lemnului este fundamentală pentru existența și gradul de intensitate a gospodăriei silvice. Autorul studiului de față este cunoscut în cercurile de specialitate, între altele, printr'un foarte cuprinzător studiu descriptiv asupra condițiilor de recoltare și transport al lemnului în America: „Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellung“ (a se vedea R. Păd. 1935, pag. 816). De astădată, autorul pune problema dintr'un punct de vedere general-valabil și în legătură cu întreaga activitate de producție forestieră. Studiul este

deosebit de interesant și pentru silvicultorul român, doritor de o largă perspectivă în specialitate; ba, poate, mai important decât pentru silvicultorul din ținuturile Occidentale. La noi, problema transportului este și mai determinantă în condiționarea gospodăriilor forestiere și, în general, a economiei forestiere, dată fiind starea înapoiată a căilor de transport generale. Pentru a lămurii cetitorul asupra conținutului studiului, reproducem titlul capitolelor: A. Formularea problemei; B. Îndeplinirea condițiilor silviculturale; C. Transportul lemnului și rentabilitatea; D. Adaptarea la împrejurări; E. Problema tehnică; Probleme deosebite ale transportului lemnului; G. Transportul lemnului ca parte a Exploatării pădurii.

Internationaler Forst-und Holz-  
wirtschaftsbericht.

Cronica forestieră.

Felurite împărtășiri asupra multor fapte și stări din câmpul forestier al diferitelor țări și ținuturi din lume.

Ilie C. Dem.

---

---

# I N F O R M A Ț I U N I

---

---

— Prin Decretul-Lege Nr. 3714, publicat în Mon. Of. Nr. 281 din 7.XI.1940, „Institutul de Științe din România” își reia denumirea veche de „Academia de Științe din România”.

— Prin Decretul Nr. 3524 apărut în Mon. Of. 246 din 21.X.1940, d-l Ing. silvic Gr. Florescu a fost numit efor al Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina, ca reprezentant al Ministerului de agricultură și domeni.

— D-l Ing. Aurel Constantinescu-Fălcu a fost delegat cu conducerea Direcției administrative din Centrala CAPS., în locul d-lui Ing. Th. Păiș, care după cerere a fost repartizat la Serviciul de Control General. (Mon. Of. Nr. 265/940).

— Următorii ingineri silvici foști în serviciul Direcției silvice dela Bistrița-Năsăud au fost repartizați după cum urmează (Mon. Of. Nr. 239/1940):

1. Tipa C., insp. g-l la Inspectoratul silvic Suceava.

2. Șuteu Vasile, subinsp.,; la Direcția silvică din Minister.

3. Ciuta Gavrilă, ing. șef., la Inspectoratul silvic Suceava.

4. Prapescu Gh., ing. șef., ca șef al Ocolului silvic Arpaș (Făgăraș).

— În Mon. Of. Nr. 239/1940 s'au mai publicat următoarele transferări în personalul silvic superior:

1. I. Stângă ing. șef silvic dela Ocolul Tg. Ocna ca profesor la Școala de brigadieri silvici de la Brănești.

2. W. Kerschnig, ing. silv., ca ajutor la Serv. silv. județean Argeș.

3. Marcu D. Corneliu, ing. silvic, dela Serv. silv. județean Constanța pe lângă Cabinetul Secretariatului general din Minister.

4. George P. Antonescu, ing. insp. g-l silvic dela Direcția silvică Cluj ca inspector de control general pe lângă Inspectoratul de regim silvic Timișoara.

— S'a anulat punerea în disponibilitate a d-lui Mărgineanu Ion ing. subinsp. silvic, fiind repartizat pentru serviciu la Inspectoratul silvic Alba Iulia. (Mon. Of. Nr. 263/940).

— Prin faptul rămănerii sau trecerii în teritoriul cedat, se consideră demisionați din serviciu următorii ingineri silvici: Kelleny Armand, Rubțov Ștefan, Faller Iosif, Pukșa Andrei, Hennel Eugen, Schwartz Adalbert, Szontag Iosif, Pető Ion, Nagy Acafiu, Stoianof Atanase, Makay Zoltan, Nagy Francisc, Fixec Ernest, Dery Carol, Frustok Ștefan, Mies Martin, Goldenco Gheorghe. (Mon. Of. Nr. 250 din 25.X.1940).

— Direcția regională silvică Cluj a Moților va avea ca sediul legal orașul Alba-Iulia. (Mon. Of. Nr. 250/940).

— D-l Sara Eugen ing. subinsp. silvic, trecut în teritoriul cedat Ungariei a fost destituit din funcțiunea ce ocupa la Dir. ameliorărilor. (Mon. Of. Nr. 263/940).

— Prin decizia ministerială Nr. 61598/940 (Mon. Of. Nr. 244 din 18. X.1940), s'a aprobat scindarea Ocolului silvic Caracal din județul Romanai în două ocoale și anume:

a) Ocolul Caracal cu reședința în orașul Caracal;

b) Ocolul Corabia cu reședința în orașul Corabia.

— În Mon. Of. Nr. 240 din 14 Octombrie 1940 a apărut Decretul-lege pentru modificarea și completarea unor dispozițiuni din Decretul-lege Nr. 2136/940 (Mon. Of. Nr. 148 din 29 Iunie 1940), privind organizarea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina.

— D-l Manole Stroiici a fost numit Comisar al guvernului pentru colaborarea cu Direcția vânătoarei, în vederea organizării și dezvoltării economiei vânatului în cadrul Statului național legionar (Mon. Of. Nr. 270 din 16.XI.940).

— La Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina sunt vacante cinci locuri de ingineri silvici sau de ingineri silvici stagieri.

— La Direcția vânătoarei și pisciculturii în apele de munte din Ministerul de agricultură și domenii sunt vacante trei locuri de ingineri silvici pentru încadrarea Serviciilor cu caracter tehnic și la control.

— D-l Ing. Ilie Florescu a fost numit administrator al Fondului Religionar Ortodox din Bucovina.

— 1. Prin deciz. ministerială Nr. 22043/1940, s'a interzis cu desăvârșire pentru anul acesta vânărea ciutelor.

În consecință, se anulează toate autorizațiile acordate în toată țara pe anul curent.

Fac excepție parcurile și terenurile închise în așa mod încât vânătorul să nu poată intra sau eși, terenurile proprietatea Fondului Bisericesc Bucovina și Domeniile Reșița, unde vânătoarea ciutelor se poate face conform autorizațiilor eliberate sau în curs de eliberare.

2. Prin decizia ministerială Nr. 21837 din 23 Oct. 1940 se revine, în parte, asupra deciziei ministeriale Nr. 1946/1939, lăsându-se liberă vânătoarea iepurilor pe teritoriul comunei Ploșorul jud. Vlașca.

Din Iakuțk (U. R. S. S.) se anunță că, în urma scăderii brusce a temperaturii din regiunea Verhojansk, turme uriașe de zeci de mii de reni sălbateci se deplasează spre sud. Renii sunt urmași de haite nenumerate de lupi, în urma cărora vin alte animale mai mici. Acestea din urmă mănâncă resturile renilor din cari s'au ospătat lupii.

O deplasare atât de mare de reni sălbateci se observă pentru prima oară. (Rador). „Universul“, 6.X.940.

— Direcțiunea Vânătoarei și pescuitului în apele de munte comunică următoarele:

Prin arbitrajul dela Viena, vânătorimea română a fost deposedată de un mare număr important de te-

renuri de vânătoare, cari s'au cedat Ungariei.

Direcțiunea Vânătoarei a formulat prin „Comisia Economică” care tratează despăgubirile aferente acestei cedări de teritoriu, ca d-nii proprietari sau arendași de terenuri de vânătoare, cari nu locuiesc în porțiunea cedată, să fie despăgubiți pentru investițiile făcute și arenzile achitate pentru anul în curs, sau cu anticipație.

Se aduce la cunoștința d-lor vânători în cauză, că sunt rugați a înainta de urgență acestei Direcțiuni, str. Polonă 8, borderouri în dublu exemplar, însoțite după posibilități cu actele doveditoare, în care să arate detaliat valoarea imobilelor construite pe terenuri, a mobilieru-

lui, a investițiilor făcute cu amănajarea terenului, arenzile achitate pe anul în curs sau cu anticipație pentru cei următori, durata contractului de arendare cu data expirării și valoarea arenzii anuale.

Toate aceste date trebuiesc trimise urgent, spre a le putea centraliza și adresa celor în drept pentru a putea susține despăgubirile cuvenite

— Prin dec. min. 25.150 din 13.9 a. c. (Mon. Of. 219 din 20.9 a. c.), Ocoalele silvice regale de vânătoare Casa Verde (Timișoara) și Chișinău-Criș (jud. Arad) trec din nou cu întreg personalul și gestiunea lor, în administrarea Casei Pădurilor Statului.

---

## EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”.

Dr. GR. ELIESCU:

Protecția pădurilor

București, Tip. „Bucovina”; 275 pagini.

Prețul 270 lei. Membrii Societății au reducere adresându-se la Societate.

---

---

---

# L E G I

---

---

## DECRET-LEGE

pentru completarea decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, privitor la trecerea proprietăților rurale evreești, în patrimoniul Statului.

*Art. I.* Trec în patrimoniul Statului, următoarele bunuri aparținând evreilor, persoane fizice sau societăților evreești:

a) pădurile împreună cu toate construcțiunile, instalațiunile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport aflate pe terenul acestor păduri;

b) morile de orice fel și ori unde ar fi situate, pivele și teascurile țărănești de ulei și pivele țărănești de postav, situate în comunele rurale și suburbane, împreună cu terenul din jurul lor, construcțiunile, instalațiunile, uneltele, întregul lor inventar viu și mort și toate stocurile de produse și materii prime;

c) fabricile agricole de spirt, ori unde ar fi situate, împreună cu terenul din jurul lor, construcțiunile, instalațiunile, uneltele, întregul lor inventar viu și mort și toate stocurile de produse și materii prime;

d) industriile forestiere cu tot terenul, construcțiunile, instalațiunile, mașinile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport de orice natură, întreg inventarul viu și mort, necesar normălei lor funcționări, și aparținând evreilor persoane fizice sau societăți;

e) stocurile de cereale, nutrețuri și recoltele de orice natură ce s'au găsit pe proprietățile rurale evreești, trecute în patrimoniul Statului în virtutea decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, pentru trecerea proprietăților rurale evreești în patrimoniul Statului;

f) întreg inventariul viu și mort, precum și recoltele de orice natură aparținând evreilor persoane fizice sau societăților evreești și care au servit sau au rezultat din exploatarea imobilelor rurale care au făcut obiectul contractelor declarate nule prin art. 10 al decretului lege din 5 Octomvrie 1940.

*Art. II.* Evreii și societățile evreești, nu vor putea dobândi și deține în viitor, sub niciun titlu, bunurile prevăzute de art. 3 al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, și de art. 1 din prezentul decret-lege.

*Art. III.* Sunt evrei, în înțelesul legii de față, persoanele arătate în art. 2 al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940.

Sunt societăți evreești societățile civile sau comerciale de orice natură, în care majoritatea capitalului aparține evreilor.

Acțiunile societăților care stăpânesc bunuri din acelea prevăzute în art. 3 al Decretului-lege din 5 Octombrie 1940 și art. 1 din prezentul decret-lege, se transformă de drept în acțiuni nominative.

Deținătorii, sub orice titlu, de asemenea acțiuni, sunt obligați ca în termen de 30 zile libere dela data intrării în vigoare a acestei legi, să depună acțiunile la sediul societății, împreună cu titlurile, justificând deținerea sau proprietatea lor și să arate titularul anterior.

Inscrierea titularilor în registrul de acționari, se va face numai pe baza unor acte de proprietate sau deținere, având dată certă anterioară celeia de 5 Octombrie 1940.

Societățile în nume colectiv, comandită simplă sau cu răspundere limitată vor fi considerate evreiești, dacă unul din asociați, comanditați sau comanditari, este evreu. Drepturile asociaților, comanditaților sau comanditarilor, care nu sunt evrei, vor fi reglementate sau lichidate de comisiunea centrală prevăzută la art. 8, alin. 2, al decretului-lege din 5 Octombrie 1940.

Când părțile sociale sau acțiunile aparțin unei societăți, aceasta va fi socotită evreiască, dacă intră în prevederile dispozițiilor de mai sus

Prin pive și teascuri țărănești de ulei și pive țărănești de postav se înțeleg toate micile industrii țărănești care satisfac necesitățile locale, dacă ele au fost definite astfel de legi speciale sau comisiuni, indiferent dacă plata se face în uium, cotă de producție sau bani.

Prin fabrici agricole de spirt se înțeleg, fabricele prevăzute de art. 241 din legea monopolului vânzării spiritului și băuturilor spirtoase din 22 Aprilie 1932.

*Art. 4.* — Contractele de exploatare a pădurilor ce trec în patrimoniul Statului, se mențin dacă exploatatorul nu este evreu sau societate evreiască, Statul substituindu-se în drepturile și obligațiunile fostului proprietar.

Exploatările în curs din morile de orice fel sau din pădurile și industriile forestiere ce trec în patrimoniul Statului, prin efectul legii de față, făcute de proprietarii sau exploatatorii evrei, persoane fizice sau societăți, vor putea fi conținute în baza unei decizii date de Ministerul Economiei Naționale, potrivit situațiunii sau amenajamentului, în cursul anului comercial și forestier 1940—1941.

Exploatatorul va fi obligat să întrețină construcțiunile, instalațiunile, liniile de căi ferate, mijloacele de transport, precum și inventariul viu și mort în bună stare. Nerespectarea acestor dispozițiuni se va pedepsi potrivit art. 5, alin. ultim din decretul-lege pentru reprimarea sabotajului, din 1 Noembrie 1940.

*Art. 5.* — Contractele cu dată certă anterioară celeia de 5 Octombrie 1940, pentru arendarea morilor țărănești, pivelor și teascurilor de uleiu țărănești, pivelor țărănești de postav și fabricilor agricole, de spirt, se mențin dacă arendașul nu este evreu sau societate evreiască, Statul substituindu-se în toate drepturile și obligațiunile fostului proprietar.

Art. 6. — In afară de datele prevăzute în art. 6, lit. a și b, a decretului-lege din 5 Octombrie 1940, proprietarii sau deținătorii cu orice titlu, de bunuri intrând în prevederile decretului-lege de față, evreii, persoane fizice sau societăți, vor face descrierea amănunțită a tuturor construcțiilor, instalațiilor, liniilor de căi ferate, inventarului, stocurilor de marfă și materii prime.

Art. 7. — Prin derogare dela art. 9, al decretului-lege din 5 Octombrie 1940, pădurile și industriile forestiere intrate în patrimoniul Statului, în virtutea decretului-lege de față, vor fi puse la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Art. 8. — Prin proprietăți rurale, în sensul art. 1 al decretului-lege din 5 Octombrie 1940, se înțeleg și acelea aparținând societăților civile și comerciale evrești.

Această dispozițiune are caracter interpretativ.

Art. 9. — Imobilele evrești prevăzute de art. 3, al decretului-lege din 5 Octombrie 1940, precum și acele prevăzute de art. 1 din prezentul decret, situate în teritoriile unde există cărți funciare, cumpărate de către persoane de origine etnică română, care au drept singură îndeletnicire agricultura și ale căror drepturi nu au fost intabulate în cartea funciară, nu pot trece în patrimoniul Statului dacă cumpărătorii au posedat acele imobile cel puțin 5 ani înainte de 5 Octombrie 1940.

În baza constatărilor făcute de comisiunea centrală, acești cumpărători vor cere instanței de carte funciară intabularea drepturilor lor, potrivit regulilor de carte funciară.

Art. 10. — Comisiunea centrală prevăzută de art. 8, alin. 2 al decretului-lege din 5 Octombrie 1940, se compune din:

1. Trei magistrați;
2. Un agricultor;
3. Un inginer silvic.

Președintele comisiei va fi un magistrat membru al Inaltei Curți de Casație.

Membrii comisiei prevăzuți la punctul 1, vor fi numiți de ministrul justiției, iar cei dela punctele 2 și 3, vor fi numiți de ministrul agriculturii și domeniilor.

Comisiunea va putea face cercetări la fața locului pentru stabilirea situațiilor de fapt, prin magistrați delegați în acest scop de ministrul justiției.

Art. 11. — D-nii miniștri ai economiei naționale, agriculturii și domeniilor și justiției, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret-lege.

Dat în București la 12 Noembrie 1940.

No. 3.810.

Mon. Of. 271 din 17.XI.1940.

**DECRET-LEGE**  
pentru modificarea art. 42 din codul silvic

*Articolul unic.* — Dispozițiunile art. 42 din codul silvic, se modifică cum urmează:

*Art. 42.* — Întrunirile care au de scop modificarea așezământului, constituirea de drepturi reale, facerea de tranzacțiuni, punerea în exploatare a pădurii stăpânite în devălmășie, vânzarea ei spre exploatare în total sau în parte, precum și vânzarea de veci a proprietății însăși sau o parte din ea, nu sunt legal constituite dacă la prima convocare nu sunt prezenți moșneni sau răzeși, reprezentând în drepturi peste  $\frac{2}{3}$  din ele și în număr cel puțin jumătate din numărul total al moșnenilor sau răzeșilor devălmăși.

Dacă la prima convocare nu s'ar întruni acest număr, a doua întrunire se va putea ține fiind prezenți moșneni reprezentând peste jumătate din drepturile totale ale devălmășiei și ca număr  $\frac{1}{3}$  cel puțin din numărul moșnenilor.

În cazul când nici acest număr de membri nu s'a putut întruni, adunarea următoare se va putea ține și va putea lua hotărâri valabile cu orice număr de moșneni sau răzeși, care însă să reprezinte cel puțin jumătate plus unu din drepturi.

În toate cazurile, hotărârile nu se pot lua decât cu cel puțin  $\frac{2}{3}$  din drepturile reprezentate în adunare.

Oricare ar fi numărul întrunirilor convocate în acest scop, pentru fiecare din ele trebuiesc făcute anunțurile prevăzute de art. 40, căci dispozițiunea dela art. 41, ca întrunirea să se poată ține a doua oară fără convocare și cu oricare număr nu se aplică pentru deliberările de această natură.

Punerea în exploatare și valorificare a posibilității normale anuale din pădurile Obștilor de moșneni sau Composesoratelor se va hotări în condițiunile prevăzute de art. 41, cu ocazia dispoziției asupra gestiunii anuale. Adunarea va fixa modul de punere în exploatare și valorizare sau va împuternici consiliul de administrație să-l fixeze.

Dat la București la 11 Noembrie 1940.

Nr. 3.762.

Mon. Of. Nr. 269 din 15.XI.1940.

**DECRET-LEGE**  
pentru reînființarea consiliului tehnic al pădurilor

*Art. 1.* — Se reînființează pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Consiliul tehnic al pădurilor, care va funcționa potrivit dispozițiunilor de mai jos.

*Art. 2.* — Acest Consiliu se compune din 5 membri, numiți prin decret, la propunerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Prin decretul de numire se va desemna și președintele acestui Consiliu.

Consiliul lucrează valabil cu un număr de cel puțin 3 membri.



Avizele Consiliului tehnic se iau cu majoritate de voturi. In caz de paritate, votul președintelui decide.

Avizele se execută numai după aprobarea lor de către ministru.

Art. 3. — Atribuțiunile Consiliului tehnic vor fi cele prevăzute în codul silvic din 1910, completat prin legea modificatoare din 1920, legea pentru organizarea pădurilor din 1930, legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930, legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 1935, precum și legea pădurilor de protecție din 1935.

Art. 4. — Toate lucrările Consiliului tehnic vor fi puse sub directă dirijare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 5. — Consiliul tehnic al pădurilor va funcționa până la apariția legii de reorganizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 6. — Orice alte dispozițiuni din legi și regulamente, contrarii dispozițiunilor de mai sus, sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 19 Octomvrie 1940.

Nr. 3.532.

Mon. Of. Nr. 246 din 21.X.1940.

#### DECRET-LEGE

pentru modificarea și completarea unor dispozițiuni din decretul-lege Nr. 2.136 din 1940, „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina“, publicat în Monitorul Oficial Nr. 148 din 29 Iunie 1940

Art. I. Dispozițiunile art. 3, 4, 5, 15, 28, 29, 30 și 31 din decretul-lege Nr. 2.136 din 1940, „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina“, publicat în Monitorul Oficial Nr. 148 din 29 Iunie 1940, se abrogă.

Art. II. Dispozițiunile art. 6, 14, 16, 18, 34, 39 și 43 se modifică, căpătând următoarea redactare:

„Art. 6. — Conducerea și administrarea Fondului sunt încredințate „unei Eforii, compusă din trei membri, numiți prin decret pe termen „de 5 ani.

„Eforii vor trebui să fie români, de religie creștină ortodoxă, iar „cel puțin unul dintre ei va fi inginer silvic.

„Mitropolitul Bucovinei este membru de drept și președinte al „Eforiei. Celălți doi membri vor fi propuși unul de Ministerul Agri- „culturii și Domeniilor, celălalt de Ministerul Educațiunii Naționale, „Cultelor și Artelor.

„Fondul va fi reprezentat în justiție printr'unul dintre membrii „Eforiei. Președintele Eforiei va putea delega cu reprezentarea intere- „selor Fondului în justiție pe un avocat din serviciul Fondului sau chiar „pe un avocat particular.

„Art. 14. — În materie de contracte, Eforia are următoarea com- „petință:

„a) Aprobă actele de punere în valoare și revizuire de estimație „în cadrul termenului de 4 ani;

„b) Aprobă rezultatul licitațiilor publice pentru vânzări de materiale lemnoase, minereuri și executări de lucrări;

„c) Aprobă prin bună învoială vânzări de orice produse lemnoase, neexploatate în picior, cu termen de exploatare de cel mult doi ani;

„d) Aprobă vânzări, prin bună învoială, de materiale lemnoase, exploatate în regie, lemn de foc, lemn de lucru și construcție, precum și materiale lemnoase, semifabricate și industrializate;

„e) Aprobă prin bună învoială vânzări de produse accesorii, arături și închirieri pe termen de cel mult 3 ani;

„f) Aprobă orice fel de tranzacțiuni, cum și acelea provenite din delictele silvice, reprezentând valoarea materialului și eventuale despăgubiri;

„g) Aprobă cumpărări de materiale și executări de lucrări;

„h) Aprobă restituiri de garanții de exploatare și regenerare, precum și de sume pe nedrept încasate;

„i) Aprobă, cu avizul Consiliului Eparhial, orice schimbări și înstrăinări de patrimoniu.

„Art. 16. — Administratorul Fondului se numește prin decret, pe termen de 4 ani, dintre inginerii silvici, la propunerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor în înțelegere cu Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, după recomandarea Eforiei.

„Administratorul poate fi revocat, înlocuit sau desărcinat pentru abateri grave sau nereguli bine constatate, cu respectarea formelor prevăzute în art. 10, alin. ultim.

„În cazul când ancheta stabilește vinovăția administratorului, el va fi suspendat imediat de Eforie.

„Art. 18. — În executarea atribuțiilor sale, administratorul poate fi ajutat de un subadministrator numit de Eforie.

„Art. 34. — Serviciul administrativ este condus de un inginer silvic și are în atribuțiile sale lucrările referitoare la:

„Personalul Fondului: numiri, înaintări, pensionări, măsuri disciplinare, mobilizare și apărare pasivă; controlul executării lucrărilor de serviciiile exterior și central; organizarea serviciilor și statistice; școli silvice, înregistrarea și expedierea corespondenței, arhiva.

„Art. 39. — Serviciul comercial, condus de un inginer silvic, are în competența sa lucrările privitoare la:

„a) Industrializarea și comercializarea produselor de orice fel provenite din patrimoniul Fondului;

„b) Construirea, întreținerea și exploatarea fabricilor și căilor de transport de orice fel.

„Art. 43. — Serviciul financiar condus de un inspector silvic sau de un expert contabil are în competența sa lucrările privitoare la:

„a) Contabilitatea în materie și bani a Fondului;

„b) Controlul actelor și aplicării bugetului;

„c) Intocmirea și păstrarea inventarului de avere mobilă și imobilă a Fondului“.

Art. III. Funcționarii tehnici se numesc, ținând seama de: pregătirea lor tehnică, destoinicia și cinstea lor nepătată.

e) Amenajamentul pădurei Craiova, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Craiova, în suprafață de 113 sa 7700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dumbrava și Laburile, județul Alba, proprietatea Comunei Dumitra, în suprafață de 43 ha 1607 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 20 August 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 21816/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Avas, județul Târnava Mică, proprietatea Domeniului Metropolitan Blaj, în suprafață de 127 ha 100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pârâul Rece, județul Alba, proprietatea Comunei Lopadea Veche, în suprafață de 122 ha 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Clinceanca, județul Prahova, proprietatea Elena T. Greceanu, în suprafață de 81 ha 1378 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Paula, județul Caraș, proprietatea Comunei Doclin, în suprafață de 23 ha 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 3 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 23721/940.

a) Amenajamentul pădurilor Sirineasa și Valea Impăratului, Seria I-a din Ocolul silvic Băbeni, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 1911 ha 1300 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Pârâul și Boia, Seria II-a din Ocolul silvic Cărbunesti, județul Gorj, proprietatea Statului, în suprafață de 1226 ha 2700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Arceru, Seria IX-a din Ocolul silvic Calafat, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 569 ha 9500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 25650/940.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Dobroneagul, județul Muscel, proprietatea N. I. Popescu și alții, în suprafață de 1645 ha 6100 mp., tratată în două serii de codru cu tăeri rase și revoluția 90 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani. Ministerul nu recunoaște prin această aprobare tehnică, vreun drept de proprietate.

b) Amenajamentul pădurii Lelești, județul Bihor, proprietatea Comunei Lelești, în suprafață de 40 ha 8400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Spineni, județul Dolj, proprietatea Paulina D. Dianu, în suprafață de 25 ha 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Jupânești**, județul Gorj, proprietatea Sanda Gh. Dobrescu, în suprafață de 17 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 25655/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Poloboc**, județul Neamț, proprietatea Pulcheria D. Gr. Sturdza, în suprafață de 304 ha 4800 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 12 ani la finele revoluției.

b) Amenajamentul pădurii **Vărzarii de Sus**, județul Bihor, proprietatea Comunei Vărzarii de Sus, în suprafață de 400 ha 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Craiova**, județul Bihor, proprietatea Comunei Craiova, în suprafață de 339 ha 8100 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea în anul 1950.

d) Amenajamentul pădurii **Corătu**, județul Dolj, proprietatea Const. Al. Becherescu, în suprafață de 48 ha 3250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dumbrava Tăetura**, județul Târnava Mare, proprietatea Ioan Prescurea și soția, în suprafață de 27 ha 2384 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Cerea**, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Bichiș, în suprafață de 23 ha 1300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 25656/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Buzăei**, județul Brașov, proprietatea Ion Cotinghi, în suprafață de 231 ha 3000 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Poenarii Rali**, județul Prahova, proprietatea Marta Mitilneiu, în suprafață de 80 ha. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Poenarii Rali**, județul Prahova, proprietatea Maria Dr. Leonte, în suprafață de 80 ha. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Titoaca Bunești ș. a.**, județul Argeș, proprietatea Dem. Giuclea, în suprafață de 8 ha 6340 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea lui Băj**, județul Muscel, proprietatea Ion Gh. I. Ene, în suprafață de 6 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea lui Băj**, județul Muscel, proprietatea Ion Gh. I. Ene, în suprafață de 5 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Hulubești, județul Dâmbovița, proprietatea Const. Stănescu, în suprafață de 3 ha 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 25657/940.

a) Amenajamentul pădurei Dudești de Baltă Stelnica, județul Ialomița, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1306 ha 2600 mp., trataă în 2 serii de Crâng simplu cu revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii comunale Agriș, jud. Arad, proprietatea comunei Agriș, în suprafață de 496 ha 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mila 35, județul Tulcea, proprietatea Ioan Russu, în suprafață totală de 320 ha. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10.

d) Amenajamentul pădurii Valea Păucii și Usundaia, județul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului din Dârlos, în suprafață de 122 ha., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 30 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Grumăzești, Lotul 3 și 3 bis, județul Neamț, proprietatea mostenitorilor def. N. Comăniță în suprafață de 29 ha 7380 mp. Regim și tratament Crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani, exploatările începând din anul 1942/43 Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii După Deal, județul Târnava Mică, proprietatea Fazakas Arpad junior, în suprafață de 10 ha 2500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Sohodor Lazuri, județul Bihor, proprietatea Comunei Sohodol, în suprafață de 351 ha 4000 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii comunale Săliște de Vascău, județul Bihor, proprietatea Comunei Săliște de Vascău, în suprafață de 295 ha 2200 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 25658/940.

a) Amenajamentul pădurii Bănciulești Vangheleasca și Pațachina, județul Ialomița, proprietatea Eliza Danilopol ș. a., în suprafață de 153 ha 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruet Măzăriște, județul Cluj, proprietatea Parohiei Greco Catolice din Ciurila, în suprafață de 9 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Natamenie, județul Mehedint, proprietatea Pr. Ion Bogdan, în suprafață de 7 ha 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Malul Florilor, județul Alba, proprietatea Ostfel Israel, în suprafață de 5 ha 7300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Scoruș, județul Ciuș, proprietatea Mihail Nemeș, în suprafață de 5 ha 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Guguianca Valea Oiii, județul Vâlcea, proprietatea Anghel V. Trancă, în suprafață de 5 ha 4845 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Luță, ș. a., județul Argeș, proprietatea Const. M. Rizea, în suprafață de 7558 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Poiana Crângului ș. a., județul Gorj, proprietatea Maria T. Niculescu ș. a., în suprafață de 5 ha 2900 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Pleșei, județul Argeș, proprietatea Ecaterina și Ion Gh. N. Ureche, în suprafață de 8250 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Glodul Stoicii, județul Argeș, proprietatea Ion A. Mohanu, în suprafață de 1 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

k) Amenajamentul pădurii Valea Cămianului, județul Muscel, proprietatea Bisericii din Comuna Rădești, în suprafață de 3 ha 2000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 1 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 26238/940.

a) Amenajamentul pădurii Urlățeanca, județul Muscel, proprietatea Cooperativei Înfrățirea, în suprafață de 138 ha 4389 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Vultureanca, județul Dâmbovița, proprietatea Maria Gerota, în suprafață de 129 ha 7534 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 27315/940.

a) Amenajamentul pădurii Popești Ciupagea, județul Vlașca, proprietatea Eliza Diamandescu, în suprafață de 142 ha 9000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălureni, județul Argeș, proprietatea Dem. Al. Nanu, în suprafață de 65 ha 3891 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Bercu, județul Alba, proprietatea Györke Ștefan ș. a., în suprafață de 20 ha 300 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Aluniș, județul Alba, proprietatea Comunei Rășboeni Cetate, în suprafață de 18 ha 5400 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii La Cetate, județul Alba, proprietatea Bisericii reformate din Comuna Lopadea Nouă, în suprafață de 17 ha 1800 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Intre Pârae** — Groapa Nucilor, județul Alba, proprietatea Comunei Căptâlan, în suprafață de 15 ha 9000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei **Vaiea Buții** ș. a., județul Argeș, proprietatea Ion M. Tomescu, în suprafață de 14 ha 1780 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii **Lacul Boului**, județul Alba, proprietatea Bisericii Reformate din Heria, în suprafață de 18 ha 3600 mp. tratată în 2 serii de Crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27316/940

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Băiașul**, județul Argeș, proprietatea **Eliza Gh. Gheorghiu**, în suprafață de 189 ha 8450 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea în anul 1940.

b) Amenajamentul pădurii **Piatra Picuete**, județul Alba, proprietatea Comunei Ormeniș, în suprafață de 95 ha 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Balomira**, județul Alba, proprietatea Bisericii gr. catolice române din Ciugadul de Sus, în suprafață de 33 ha 8900 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei **Dumbrava**, județul Alba, proprietatea Comunei Silivas, în suprafață de 36 ha 7800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27317/940.

a) Amenajamentul pădurei **Făguleana și Zăvoiu** Olteț, județul Romanati, proprietatea **Ștefan Rusănescu**, în suprafață de 122 ha 6400 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Drăgănești** jud. Vlașca, proprietatea **Elena D. M. Popescu** în suprafață de 65 ha 480 m<sup>2</sup>. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27318/940.

a) Amenajamentul pădurii **Groapa Nergheșului**, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Mirăslău, în suprafață de 132 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Teleac Hașbadic**, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Cisteiul de Mureș, în suprafață de 69 ha 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Doftoreanca**, județul Prahova, proprietatea **Elena C. Caracaș**, în suprafață de 29 ha 9125 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tatarardei Hicleana, județul Alba, proprietatea Comunei Găbud, în suprafață de 22 ha 2300 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Nergheș, județul Alba, proprietatea Bisericii reformate din Mirăslău, în suprafață de 11 ha 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 27319/940.

a) Amenajamentul pădurei Pruna, județul Vaslui, proprietatea Titus și Claudia Deltu, în suprafață de 65 ha. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălureni, județul Argeș, proprietatea Al. Al. Nanu, în suprafață de 59 ha 2640 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vericele, județul Alba, proprietatea Composesoriatului din Băgău, în suprafață de 35 ha 6300 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii După Grădini, județul Alba, proprietatea Comunei Noșlac, în suprafață de 34 ha 7000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Niaraș ș. a., județul Alba, proprietatea Szalantzsi Gheorghe ș. a., în suprafață de 23 ha 9800 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Agrilor, județul Alba, proprietatea Bisericii gr. Catolice din Ciugudul de Jos, în suprafața de 19 ha 5400 mp, tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 ani, Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pârâul Mirezului, județul Alba, proprietatea Bisericii reformate din Aiudul de Sus, în suprafață de 19 ha 6800 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 27320/940

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Micșuneștii Mari, județul Ilfov, proprietatea Sylvia Lebliu, în suprafață de 105 ha 5500 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu, revoluția 7 și 1 an. Revizuirea după 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groapa Mare ș. a., județul Alba, proprietatea Comunei Aiudului, în suprafață de 86 ha 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Moara Pod ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea C. M. Georgescu ș. a., în suprafață de 76 ha 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pârâul Torocului, județul Alba, proprietatea Comunei Ciumbrud, în suprafață de 70 ha 1200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava ș. a., județul Alba, proprietatea Comunei Ocna Mureșului, în suprafață de 45 ha 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pleșa, județul Alba, proprietatea Comunei Hopârta, în suprafață de 43 ha 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.



g) Amenajamentul pădurii Frunzaru, județul Olt, proprietatea Ilie M. Teodoru, în suprafață de 35 ha 4500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 27321/940.

a) Amenajamentul pădurei Dosul Stănișoarei, județul Câmpulung, proprietatea Comunei Cărlibaba Nouă, în suprafață de 358 ha 2500 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tăul Lung ș. a., județul Alba, proprietatea Composesoratului Fostilor Urbarialiști din Gârbova de Sus, în suprafață de 187 ha 9500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Păltineanca, județul Prahova, proprietatea Elena V. Georgescu ș. a., în suprafață de 82 ha 4932 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Poplica, județul Vlașca, proprietatea N. Paplica, în suprafață de 40 ha 2500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 28039/940.

Art. I. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

---

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm  
anunțați-ne schimbările de adresă.

---

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA  
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:  
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE  
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:  
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA  
ÎMPĂDURIRILOR  
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei  
E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:  
Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A  
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN  
INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE  
UN VOLUM DE 301 PAGINI

The background of the cover is a black and white photograph of a forest. The trees are tall and slender, with a canopy of leaves at the top. A person wearing a hat and dark clothing is walking away from the viewer down a path in the middle ground. The overall tone is natural and serene.

# REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”



— Același trofeu, împreună cu d-l Ing. Romeo Stănescu.

— Dasselbe Geweih mit dem Erleger Forsting. Romeo Stănescu.

---

---

**S T U D I I**

---

---

Din lucrările Institutului de cercetări  
și experimentație forestieră din România

**A DOUA CONTRIBUȚIUNE LA CUNOAȘTEREA FLOREI  
PĂDURILOR DINTRE DUNĂRE ȘI CARPAȚII SUDICI**

de M. PETCUȚ și P. CRETZOIU

În lista de plante ce urmează, continuăm cu publicarea speciilor mai interesante ce au fost recoltate în pădurile dintre Carpații Sudici și Dunăre. Studiul prezent constituie deci continuarea articolului nostru intitulat: „Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici”, publicat în Revista Pădurilor, 1936, Nr. 2.

Între plantele ce publicăm aci, sunt în special menționate cele din centrele Tismana (Gorj) și Valea Drăgaica (Buzău), două insule caracterizate din punct de vedere forestier prin prezența în compoziția arboretelor a speciei *Quercus pubescens*, specie care în restul regiunii de care ne ocupăm se află în pădurile de limită spre stepă. În aceste păduri de limită găsim *Quercus pubescens* ca pion al vegetației lemnoase către stepă. Totuși, în regiunea dintre Carpații Sudici și Dunăre, *Quercus pubescens* a fost găsit de noi în cele două centre pomenite, până la 960 m altitudine, ca de ex. pe Vârful Cioclovina. Substratul pe care vegetează această specie în centrele Tismana și Drăgaica este calcarul, care numai el explică prezența acestei specii până la altitudini atât de puțin obișnuite.

Din plantele enumerate mai jos, cităm aci unele care au pentru regiunea cercetată o deosebită importanță, anume acelea care ne indică nuanța mediteraniană și orientală a princi-

palelor centre deja pomenite mai sus, una în Oltenia (I) și alta în județul Buzău (II):

Castanea sativa Mill. I  
 Helleborus odorus W. K. I  
 Evonymus bulgarica Vel. I  
 Knautia macedonica Gris. II  
 Centaurea orientalis L. II  
 „ stenolepis Kern. I—II  
 „ spinuloza Roch. I  
 „ pallida Friv. II  
 Cotinus coggygria (L.) Scop. II

Ținând seama și de publicația noastră anterioară, lista se mai completează cu următoarele specii:

Fraxinus ornus L. I—II  
 Ceterach officinarum Willd. I  
 Syringa vulgaris L. I

#### *Fam. Polypodiaceae*

*Asplenium adianthum-nigrum* L. — Jud. Gorj: valea Șeasa, deasupra Mănăstirei Tismana.

Element eurasiatic.

*Asplenium trichomanes* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina; valea Șeasa, versant Est. Element circumpolar.

*Nephrodium filix-mas* (L.) Rich. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, valea Șeasa, versant Est.

Element circumpolar.

*Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava și într-o poiană pe culmea sudică a dealului Cornet (la Tismana) deasupra viilor mănăstirești. Din această din urmă localitate a fost luată fotografia dela fig. 1; această specie formează aci un covor des și compact, nepermițând aproape nici unei alte specii a se instala în acel loc.

Element circumpolar.

*Polypodium vulgare* L. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina la vârf și în valea Șeasa pe versant estic; pe culmea sudică a dealului Cornet deasupra viilor mănăstirești, lângă Tismana.

Element circumpolar.

*Phyllitis scolopendrium* (L.) New.

Gorj: muntele Cioclovina, valea Șeasa, versant estic.

Element circumpolar.



Fig. 1. *Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn. pe dealul Cornet (jud. Gorj).

*Fam. Liliaceae*

*Polygonatum multiflorum* (L.) All. — Jud.

Gorj: într'o poiană aproape de vârful muntelui Cioclovina.

Element circumpolar.

*Fam. Dioscoreaceae*

*Tamus communis* L. — Jud. Gorj: în valea Popii,  
deasupra comunei Tismana.

Element mediteranean-atlantic.



*Fam. Orchidaceae*

- Helleborine atropurpurea* (Raf.) Schinz et Thell.  
 -- Jud. Gorj: valea Popii la Tismana, în pădure.  
 Element european-vestasiatic.

*Fam. Salicaceae*

- Populus tremula* L. — Jud. Gorj: vârful Teiuș de-  
 asupra Tismanei.  
 Element eurasiatic.  
*Salix capraea* L. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.  
 Element eurasiatic.

*Fam. Fagaceae*

- Castanea sativa* Mill. — Jud. Gorj: dealul Pocruia  
 la Tream; dealul Gornovița la Heron, deasupra Tismanei. Foto-



Fig. 2. Pădure de *Castanea sativa* Mill. pe dealul Pocruia lângă Tismana.

grafia alăturată (fig. 2) ne arată aspectul pădurii de castan de pe dealul Pocruia.

Originea castanului din Oltenia a ridicat în multe rânduri probleme ce s'au desbătut cu rezultate variabile. Pentru lămurirea acestei probleme socotim că nu este lipsit de interes să adăugăm — chiar cu riscul de a fi acuzați că depășim cadrul unei liste floristice — următoarele lămuriri.

Unul din autori a căutat să cerceteze originea castanului bun din Oltenia, cercetând stațiunile sale din Nordul peninsulei Balcanice<sup>1)</sup> unde are o largă răspândire cert spontană.

În Bulgaria *Castanea sativa* Mill. este mai puțin răspândită decât în Jugoslavia. Velenovsky, în *Flora Bulgarica*, Suppl. I, p. 254 îl citează pentru prima dată din Bulgaria dela poalele munților Stara-Planina, nu departe de orașul Bercovița, formând aci întinse păduri, după expresia sa „aspectu vere spontaneas”. După acea s'au mai semnalat și alte localități, pe care le găsim citate toate în rezumat în Stojanoff & Stefanoff, *Flora na Bălgaria*, ed. II, p. 297; afară de Bercovița, toate localitățile se referă la colțul de Sud-Vest al Bulgariei: muntele Ali-Botuș, Petrovo, Nevrocop, Serbinovo. Toate cercetările autocrilor bulgari au dus la concluzia că în localitățile sus pomenite din Bulgaria, e vorba de păduri spontane de *Castanea sativa* Mill. În aceste condițiuni, localitatea indicată mai întâi de Velenovsky e de mare importanță pentru noi, căci masivul muntos respectiv se află la o distanță nu prea mare de localitățile noastre din Oltenia și formează o prelungire directă peste Dunăre a munților din Oltenia.

În întreaga Jugoslavia, pădurile de castan, unele mai întinse, altele reduse, ocupă o suprafață totală de ca 60.000 Ha. În două regiuni această specie are o răspândire mai mare; prima în Serbia de Sud (Macedonia) și care e în directă legătură cu stațiunile din Sud-Vestul Bulgariei, iar a doua se află în Slovenia-Croația, deci în Nord-Vestul Jugoslaviei.

După toate cercetările făcute (Košanin, Adamovič, Cretzoiu) nu se poate contesta autohtonía castanului bun din Jugoslavia ca și a celui din Bulgaria. În Croația el formează atât păduri pure cât și în amestec cu *Quercinee*, *Fagus silvatica* sau, de ex. în Slovenia, și cu *Picea excelsa*. Din rapoartele serviciului forestier jugoslav reese că nicăieri în Jugoslavia, *Castanea sativa* nu e cultivată și nici nu se îngrijesc special arboretele. Dimpotrivă, azi, ca și cu mulți ani înainte, aceste arborete trebuie să facă loc terenurilor de cultură agricolă. Singura regiune din Jugoslavia unde populația prețuiește întrucâtva fructele de castan e Sudul Serbiei. Distribuția sa verticală pentru Nordul peninsulei Balcanice e 400—800 m alt., deci cam la fel ca și în Oltenia.

Dacă toate aceste date de mai sus corespund în mare măsură localităților din Oltenia cu *Castanea vesca*, aci existând condițiuni climatice asemănătoare Balcanului nordic, ne lasă să întvedem în stațiunile din Oltenia o prelungire directă a ariei sale de răspândire, deci are toate probabilitățile de a fi spontan. Castanul din Oltenia și penin-

1) P. Cretzoiu, Câteva date referitoare la distribuția și proveniența castanului bun în Nordul peninsulei Balcanice. *Rev. Șt. V. Adamachi*, XXI. Iași 1935, pp. 120—121.

sula Balcanică trebuie privit ca un relict din timpul când el era general răspândit în tot Sudul Europei; se poate spune aproape fără greș că e un relict terțiar, ca și alte specii de plante lemnoase din Oltenia, unele chiar din regiunea castanului (*Syringa vulgaris*, *Taxus baccata*, etc.); de altfel e știut și că la finele terțiarului își avea optimul său de răspândire în Europa. Deasemenea un fapt în plus în sprijinul afirmațiunei noastre e și bogăția în relicte terțiare chiar și între plantele erbacee a regiunilor cu Castanea vesca, atât la noi cât și în dreapta Dunării<sup>2)</sup>.

Și în ceace privește solul există o perfectă analogie între substratul pe care crește castanul în dreapta Dunării și în Oltenia<sup>3)</sup>. După cercetările lui Košanin, în toată Jugoslavia castanul-bun fuge de solurile calcaroase, dar crește cu predilecție pe terra-rosa, care deși provenită din roce calcaroase, nu mai conține aproape deloc CO<sub>2</sub>Ca. Și aceasta nu numai în regiunea de carst a Adriaticei, unde predomină această formațiune de sol, ci și în interiorul țării. În munții Șar-Planina crește foarte adesea pe serpentin, ca și în Albania de Nord.

#### Fam. Loranthaceae

*Loranthus europaeus* Jacq. — Jud. Mehedinți: plaiul Pietriș, pe marginea „Poienii-Mici“ deasupra comunei Glogova.

Element central-european-mediteran.

#### Fam. Polygonaceae

*Polygonum hydropiper* L. — Jud. Gorj: în valea Popii la Tismana, prin gropi umede și margini de drum.

Element central-european-mediteranean.

#### Fam. Phytolaccaceae

*Phytolacca americana* L. — Jud. Gorj: Tismana în valea Popii.

Adventiv (originar din America de Nord).

#### Fam. Caryophyllaceae

*Tunica saxifraga* (L.) Scop. — Jud. Mehedinți:

2) P. Cretzoiu, Plantele relicte din peninsula Balcanică. Rev. Șt. V. Adamachi, XXI, Iași 1935.

3) C. D. Chiriță, T. P. Bălănică și R. D. Munteanu, Contribuții la cunoașterea stațiunilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Anal. I. C. E. F. București 1935.

coaste uscate pe dealul „Ascuțitu“ deasupra comunei Apa Neagră. — Jud. Gorj: vârful Ciunca, deasupra comunei Broșteni.  
Element sudeoropean-vestasiatic.

*Fam. Ranunculaceae*

*Helleborus purpurascens* W. et Kit. — Jud. Gorj: în valea Popii, deasupra Tismana.  
Element endemic carpatic-balcanic.



Fig. 3. Iederă de 7—8 cm diam. pe frasin în pădurea Tismana din ocolul silvic Tismana.

*Helleborus odorus* W. et Kit. subsp. *euodorus* Hayek, var. *latifolius* Beck. — Jud. Gorj: pădurea Bucovăț.

Element alpin sud-european.

*Actaea spicata* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element eurasiatic.

*Anemone hepatica* L. — Jud. Gorj: vârful Teiș, deasupra Tismanei.

Element circumpolar.

*Thalictrum lucidum* L. var. *laserpitifolium* (Koch) Hayek. — Jud. Buzău: pădure în valea Drăgaica lângă Valea Mare, la N. de Mizil.

Element pontic.

#### Fam. Cruciferae

*Peltaria alliacea* Jacq. — Jud. Gorj: vârful muntelui Cioclovina.

Element central-european-balcanic.

#### Fam. Rosaceae

*Sorbus domestica* L. — Jud. Buzău: fundul văii Drăgaica. — Jud. Dolj: pădurea Bucovăț.

*Sorbus torminalis* (L.) Cr. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element vest-european-mediteran.

*Sorbus aria* (L.) Cr. var. *typica* C. K. Schn. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, la vârf.

Element eurasianic-montan.

*Crataegus monogyna* Jacq. — Jud. Gorj: pe culmea Cornet, deasupra mănăstirii Tismana, 600 m alt.

Element eurasiatic.

#### Fam. Leguminoase

*Cytisus Rochelii* Wierzb. — Jud. Dolj: pădurea Bucovăț.

Element sudest-european.

*Cytisus Heuffelii* Wierzb. — Jud. Buzău: în valea Drăgaica la Valea Mare (la Nord de Mizil).

Element sudest-european.

*Fam. Euphorbiaceae*

*Mercurialis perennis* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, pe versant S-E, aproape de vârful.

Element eurasiatic.

*Euphorbia glareosa* Pall. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element sudest-european.

*Fam. Anacardiaceae*

*Cotinus coggygria* Scop. var. *arenaria* (Wierzb.) Jáv. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element mediteran.

*Fam. Celastraceae*

*Evonymus bulgarica* Vel. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina într'o poiană aproape de vârful și în valea Popii lângă Tismana.

Element balcanic.

*Evonymus verrucosa* Scop. f. *laevifolia* Beck. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina într'o poiană aproape de vârful. Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare la Nord de Mizil. — Distr. Ilfov: pădurea Măgura.

Element european-vestasiatic.

*Fam. Rhamnaceae*

*Rhamnus tinctoria* W. et Kit. — Distr. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element sud-est-european.

*Fam. Vitaceae*

*Vitis silvestris* Gmel. — Distr. Gorj: la Tismana, pe dealul Cornet.

Element mediteranean.

*Fam. Tiliaceae*

*Tilia tomentosa* Moench. var. *virescens* (Spach) Hayek. — Jud. Gorj: în valea Popii deasupra Tismanei.

Element sudest-european-vestasiatic.

*Fam. Araliaceae*

*Hedera helix* L. subsp. *euhelix* Hayek. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, aproape de vârf, pe *Acer*, *Tilia* și *Fraxinus*, la cca 800 m alt. și în pădurea Tismana pe *Fraxinus*, în exemplare fertile, cu tulpini groase de 7—8 cm diametru (fig 3).

Element central-european-pontic.

*Fam. Cornaceae*

*Cornus mas* L. — Jud. Gorj: în valea Popii la Tismana.

Element central-european-pontic.

*Fam. Ericaceae*

*Vaccinium vitis-idaea* L. — Jud. Argeș: muntele Cozia pe culmea Fruntea-Oii.

Element circumpolar.

*Fam. Oleaceae*

*Fraxinus excelsior* L. — Jud. Gorj: pe culmea Cornet la Tismana, 600 m alt.

Element european-vestasiatic.

*Fam. Gentianaceae*

*Centaureum pulchellum* (Sw.) Druce. — Jud. Gorj: podișul Sohodolului lângă satul Vânăta.

*Gentiana asclepiadea* L. — Jud. Argeș: muntele Cozia, pe culmea Fruntea-Oii. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina, aproape de vârf.

Element european-vestasiatic.

*Fam. Borraginaceae*

*Echium vulgare* L. — Jud. Gorj: dealul Cornet lângă Tismana, poieni în pădure.

Element central-european-mediteranean.

*Fam. Labiatae*

*Prunella vulgaris* L. f. *Herculis* Borb. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, aproape de vârf.

Cosmopolit (forma citată: sudesteuropeană).

*Melittis melissophyllum* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina sub vârf.

Element centraleuropean-mediteran.

*Stachys recta* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element mediteran.

*Salvia verticillata* L. — Jud. Gorj: culmea Cornet deasupra Tismanei, în poieni.

Element centraleuropean-mediteran.

*Salvia glutinosa* L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, la poale și spre Mănăstirea Tismana.

Element eurosibiric.

*Origanum vulgare* L. subsp. *euvulgare* Hayek var. *humile* (Mill.) Benth. — Jud. Gorj: dealul Cornet, în poiană;

var. *puberulum* Beck. — Cu precedentă;

var. *prismaticum* Gaud. — Jud. Gorj: podișul Sohodolului lângă comuna Vânăta și pe dealul Cornet lângă Tismana;

var. *glabrescens* Beck. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element eurasiatic.

*Mentha pulegium* L. var. *erecta* Wirtg. — Jud. Gorj: podișul Sohodolului, lângă comuna Vânăta.

Element european.

*Fam. Solanaceae*

*Physalis alkekengi* L. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element eurasiatic.



# COMENTARII — INSEMNAȚI

## AMENAJAMENT COMUN CU CONTINUITATE prin ASOCIEREA A CEL PUȚIN 10 PROPRIETARI

de ing. I. RĂTAN  
Vatra Dornei

Ideia amenajamentului comun s'a desbătut în revistele noastre de specialitate. Deci ea nu mai este nouă. A rămas însă nou (aproape inexistent) faptul în sine, realitatea ideii.

Pentru o mai bună conturare a noțiunii de amenajament comun la noi, se pot lua de exemplu cazurile când acelaș șef de ocol a girat 2—3 ocoale vecine. Într'o altă formă, se pot considera amenajamentele obștilor noastre de moșneni.

Alte țări, ca Polonia și Suedia, au pus în aplicare amenajamentul comun (Polonia în 1932 la Bialowezia și în 1936 la Vilno) din motive și în împrejurări cu totul specifice, când factori determinați — juridici sau economici, sau din ambele grupe, combinați — au reclamat această necesitate, în vederea celei mai bune valorificări a pădurilor și mai ales a lemnului.

Sensul modern (și poate științific) al amenajamentului comun este conturat, după cum am menționat, de amenajamentele de acest gen, cari au ființat în fosta Polonie și cari se găsesc azi în Suedia.

După părerea mea, atât într'una din țări, cât și în cealaltă, factorii cari au determinat realizarea unui amenajament de acest fel, sunt complect diferiți în Suedia, de cei din fosta Polonie, fapt ce se va deduce ușor din cele ce vor urma.

Țin însă să observ, că acest gen de organizare economică, cât și toate altele câte a produs omul, are la bază vechea și obsedanta po-

runcă a progresului: necesitatea, marea componentă creatoare în activitatea umană, care nu se sfliește de nimeni, dacă i-a venit în prag, ci se impune.

Este bine și rațional însă să o preîntâmpinăm.

\*

În fosta Polonie, unde statificarea și naționalizarea economiei forestiere trecuse pe planul realizărilor, atât în direcțiunea silvică din Bialowezia, cât și în cea din Vilno, factorii cari au determinat înfăptuirea unui amenajament comun, au fost în ambele cazuri de natură economică. Într'adevăr, în complexul pădurii din Bialowezia, produsele pădurii (lemnul) erau sensibil: de aceeași calitate, în aceleași condiții topografice și concentrate într'un complex, unde din punct de vedere cultural și de pază, se circumscriau cinci ocoale silvice.

Fiecare din aceste ocoale au câte un amenajament, pentru un trup, sau o porțiune de pădure corespunzătoare scopului cultural urmărit, în vederea realizării unui produs normal de lemn, maxim și calitativ și cantitativ. De notat că din toate pădurile acestei țări, complexul acesta era atenția și piața de experiență a tuturor strădanilor de știință forestieră a polonezilor. Deci, nu putea fi vorba decât de o cultură silvică intensivă, unde cele 54—56 tipuri de arborete amestecate, reprezentau determinările celei mai precise științe silvice, puse în slujba realizării celor mai valoroase esențe corespunzătoare stațiunii și fiecărei bucați de sol în parte, a maximumului de creștere în stare de consistență plină. Astfel se obținea produsul maxim, în condițiuni de perfectă continuitate, adică păstrând permanent capitalul lemnos normal, în forma pădurii complete (neîntreruptă ca reprezentare ideală a vârstelor, născute spontan prin proprie putere).

Dar trecând la valorificarea lemnului din aceste ocoale vecine și aproape identice, se observă că: același lemn, exploatat și fasonat cu aceleași cheltueli, se valorifica cu prețuri mult diferite dela un ocol la altul, fără ca printr'o modalitate oarecare locală, sau specială, să se poată obține valoarea cea mai mare și pentru lemnul ocoalelor vecine. S'a încercat deci înlăturarea concurenței și obținerea prețului maxim al lemnului pe tulpină, tocmai când ideea valorificării forestiere pe plan național de ansamblu luptă pentru cucerirea fiecărui petec de pădure, când complexul Bialowezia era întreg echipat cu o rețea de c. f. f., când natura proprietății (regimul juridic) era aceeași; urmarea nu putea fi decât creiarea unui plan comun de valorificarea lemnului din acest complex, ceiace s'a și înfăptuit. Deci s'a născut un amenajament comun, circumscriș celor cinci existente.

Prin urmare numai dacă toate condițiunile: tehnice, economice și juridice au fost date pentru creiarea unei astfel de situații, s'a putut înfăptui amenajamentul comun.

Cum apare un astfel de amenajament este ușor de imaginat; totuși, pentru precizarea noțiunii, rezum amintirile celui văzut și cercetat la Bialowiezia:

a) Planul special de exploatare al celor cinci amenajamente (separate pe ocoale) s'a sintetizat într'unul singur, cu recapitularea pe esențe;

b) La fel s'a procedat cu planurile generale de exploatare ale aceluiași lucrări;

c) Planurile topografice (harta) cu toate detaliile fiecăruia, au suferit aceiași operație, întocmindu-se unul la scara corespunzătoare.

d) Descrierile parcelare s'au rezumat la esențialul economicului (exploatărilor);

e) Mijloacele de scoatere și transport etc. s'au reprezentat într'un tot pregnant (cifric și grafic);

f) Factorii componenți (cifrici și grafici) stau în orice punct, în relație de matematică egalitate cu suma lor, și vice-versa;

g) Toate amenajamentele parțiale (pe ocoale) rămân în vigoare și în executarea conducătorilor ocoalelor, cel comun fiind o lucrare a direcției regionale, de unde se conducea acțiunea de planificare.

Mărimea acestui amenajament comun se apreciază la cca 50.000 ha, ea depinzând de convergența naturală a factorilor economici din regiunea dată, care poate asigura în acest caz, rentabilitatea maximă a valorificării lemnului.

De observat că în acest complex forestier de mondială importanță, cu peste 50 de tipuri de arborete, o rațională valorificare (într'un plan economic general) nu era posibilă fără întocmirea acestui amenajament comun, care în cadrul acestei planificări, a avut darul să reprezinte simultan pe esențe posibilitatea, eșalonată în timpul și spațiul a 10 ani, și chiar pentru întreaga revoluție.

S'a obținut în acest fel cunoașterea cantităților pe esențe de pe întreg complexul într'un lung șir de ani, deci toate elementele strict necesare și de bază pentru o raționalizare a valorificării lemnului. O orientare și o coordonare în mare a exploatărilor aci nu era posibilă fără acest plan sintetic de gospodărie forestieră, care-i amenajamentul comun.

Continuitatea amenajamentului comun, este filtrul prin care acesta își legitimează dreptul de a intra în viață, dreptul de a exista din punct de vedere practic. Acolo unde aceasta nu-i destul de evidentă, sau nu se poate concretiza în văzul doctrinarilor amenajști, discuția asupra admiterii amenajamentului comun continuă.

Cum această nouă formă de gospodărie silvică este născută din nevoia organizării economice de ansamblu, și ideea amenajamentului comun se naște dintr'un complex de factori ce derivă unii din alții în timp, astfel că odată cu acest proces de derivație a ideilor de ansamblu economic și conținutul continuității apare într'un amenajament comun, tot mai lămurit.

La noi, unde ideea de continuitate nu era înțeleasă și menținută (cu, sau fără știință) nici la amenajarea trupurilor de pădure obicinuie, când toată baza raportului susținut se sprijinea pe aserțiunea, că proprietarul să poată tăia produse egale dela un an în cursul unei revoluții, care totdeauna era numai perioadă, desigur că-i greu de conceput, continuitatea într'un amenajament comun. S'a practicat sistemul amenajărilor dela perioadă la perioadă, brutalizându-se raportul susținut în văzul și cuprinsul textului de lege. Deaceia nu avem bine conturată adevărata lui filintă, nici în cadrul unui amenajament obicnuit.

Regimul și tratamentul aplicat acestuia este codrul cu tăieri grădinărite și quasigrădinărite, urmărindu-se mereu realizarea:

a) esenței corespunzătoare optimului de vegetație, funcție de tipul de sol și de microclima respectivă;

b) consistenței pline;

c) reprezentării normale (naturale) a claselor de vârstă, toate funcțiuni și atribute ale continuității.

Ori prin aplicarea amenajamentului comun nu se leza și nici nu se putea neglija nici unele din aceste atribute, numai dacă practica și mentalitatea obicnuită altfel, nu încerca disprețul oricărei prevederi legale și gospodărești.

Amenajamentul comun deci nu era creiat pentru extinderea exploatării pădurilor în dauna continuității ei prin atacarea și consumul capitalului lemnos normal, ci dimpotrivă urmărirea refacerea acestuia, prin ordonarea exploatărilor într'un plan mai vast (și bine cunoscut), grație căruia arboretele tinere rămâneau nesacrificate anticipat termenului de exploatabilitate,

putându-se face compensații corespunzătoare dintr'un stoc mai mare de arborete trecute peste acest termen.

Avantajele amenajamentului comun apar dela sine atât în planul activității de cultura pădurilor, cât și în cel al economiei forestiere, având netăgăduită prioritate și putere, în vederea ansamblului, fără de care o activitate creiatoare și constructivă de mari proporții, este imposibilă.

\*

Amenajamentul comun din direcțiunea silvică Vilno este bazat și creiat din același mănunchiu de principii și nevoi, numai că situația de fapt a arboretelor era mult diferită de precedentă.

— Aci, în regiunea Hancevice, se găseau câteva tipuri de arborete pure pe întinderi apreciabile, adică: arborete pure de pin, anin, mesteacăn și arborete amestecate de pin, mesteacăn, frasln, molid etc. Fiecare avea câte un amenajament, fiind apoi înglobate într'un amenajament comun, întocmit după aceleași norme și principii, ca și precedentul.

Continuitatea aci trebuie observată nu prin prisma păstrării unei stări aproape normale a pădurii (cum era la precedentul), ci prin aceia a refacerii unor păduri irațional exploatare.

Prin amenajamentele parțiale (pe fiecare sol), la unele din acestea apăreau perioade lungi de așteptare și sacrificii de exploatare, iar la altele prisos de arborete trecute de termenul exploatabilității; acestea din urmă, mai ales la anin și mesteacăn, fiindcă în trecut, aci s'a operat genuri de exploatare cu totul necunoscute științei silvice, ele fiind izvorite din dorința și afecțiunea țăranilor pentru lemnul de esență și calitatea cea mai bună, celace au și extras. Prin executarea parțială a acestor amenajamente, unele din ocoale realizau prisos de venituri (excedente), pe cari nu le puteau împrumuta vecinilor, a căror perioade de așteptare și condiții presante de refacerea consistenței pline în unele arborete, și în altele vaste opere de împădurire, le puneau în situația critică, ca prin propria lor gospodărie să nu-și poată executa programul de lucru, program ce tindea la readucerea stării normale a pădurii și deci la asigurarea continuității.

Ameliorarea acestei stări de dezechilibru economic local, s'a făcut numai prin aplicarea amenajamentului comun și prin exploatarea la timp a rezervelor imense de anin și mesteacăn (lemn în mare parte pentru furnir și placaje), și din aplicarea

operațiunilor culturale pe întreg cuprinsul. Astfel s'a dat ad-ției respective posibilitățile financiare de refacerea arboretelor brăcuite, executând împăduriri pe suprafețe imense, complectări multiple, drenări de terenuri mlăștinoase și deschiderea celor mai convenabile mijloace de transport forestier.

De notat că și aci regimul juridic al proprietăților cuprinse în amenajamentul comun era același — al Statului —, când în aplicarea programului de planificare a economiei forestiere nu mai poate interveni discontinuitate.

Raportul susținut, în înțelesul egalității de produse recoltate dela an la an, nu mai avea nici un sens aci, deoarece valorificarea rezervelor de material lemnos era o problemă de exploatarea momentului comercial optim. Impădurirea terenurilor forestiere cari până atunci nu produceau nimic (sau foarte puțin), era imperativul restabilirii pădurii cu vegetație optimă pe fiecare bucată de pământ, fapt care-i începutul instaurării principiului de continuitate pe toată întinderea respectivă.

O sacrificare, prin neexploatarea la timp și a rezervelor lemnoase trecute mult de vârsta exploatabilității economice, din motivul menținerii unui raport susținut, era direct păgubitoare pădurii. Aceasta atât prin deprecierea materialului îmbătrânit, cât și prin lipsa de mijloace pentru refacerea pădurii, unde solul forestier descoperit nu producea nimic încă un șir de ani, care continuând în această stare devenea și pentru pădurea de mai târziu instalată, tot mai puțin productiv.

Iată deci că ideia exploatărilor cu continuitate, nu-i legată de faptul simplu și local al recoltării produselor lemnoase într'un raport susținut, decât în cazul cu totul excepțional, când pădurea respectivă este în stare normală, ceiace nu am reușit noi oamenii și mai ales noi românii — să obținem.

Exploatările cu continuitate în cadrul amenajamentului comun prin executarea lor au asigurat Poloniei existența și refacerea pădurii, conducând creșterea ei, spre starea normală.

In Suedia amenajamentul comun apare ca o urmare firească a adaptării proprietarilor forestieri la situațiile naturale, cari aci par'că mai accentuat decât oriunde, apar ca imperative vitale. Deoarece ideia de asociație este urzeala întregului edificiu de viață socială (eroică și demnă) a populației

suedeze. Aici valorificarea pădurilor în comun este un fapt economic frecvent și singurul normal.

Înainte de a trece la expunerea formei amenajamentului comun din această țară, redau schematic starea de fapt a pădurilor de aci, și preocupările administrației silvice respective.

Pădurile suedeze (constituite din molid și pin, pure și în amestec) reprezintă pentru noi idealul gospodăriei forestiere, fiindcă aci, cultul populației pentru acest nesecat și prim izvor de bogăție, a oprit în primul rând, ca aceste arborete să fie devastate prin exploatari rase, cari rupeau echilibrul pădurii, periclitându-i continuitatea.

Al doilea aspect este grija cu care fiecare proprietar — mic și mare — își recoltează și valorifică ultima bucățică de lemn, din care cauză și mijloacele de inventarierea proprietății și a capitalului lemnos, de exploatare și transport, sunt alese așa ca pierderile și erorile să fie minime.

Al treilea aspect este forma aproape total accesibilă a terenului păduros, și determinarea geografică a unor mari bazine forestiere, brăzdate de râuri cu apă multă și debit constant.

Din punct de vedere al administrației silvice se observă că Statul este reprezentat cu cca 20% din proprietatea forestieră, pentru care și-a creat servicii administrative aparte, iar restul proprietarilor: Instituții Publice, Domeniul Coroanei, Biserici, proprietari particulari (mici și mari), Societăți forestiere etc. sunt reprezentați cu toții în procente simfioare. Administrarea pădurilor acestor din urmă proprietari, se face sub supravegherea și controlul unei Direcțiuni — în minister — similare cu acela a fostului Regim silvic dela noi. În exterior, proprietarii mari sunt obligați a avea personal tehnic, pe care-l plătește direct, iar micii proprietari, capătă asistență silvică gratuită (plătită de stat, organizații silvice semioficiale, etc.) constând din personal tehnic specialist, care lucrează cel puțin două zile pe an la fiecare (mic) proprietar solicitant, căruiu îi execută astfel gratuit, lucrări de hotărnicie, de amenajare, de estimăție, de marcarea arborilor destinați tăerii, etc.

Controlul aplicării legiuirilor silvice se execută de organele centrale ale Ministerului respectiv, indicate în acest scop, cari exercită această funcțiune cu multă ușurință, grație metodelor simple și aproape standardizate, de valorificarea lemnului.

În aceste circumstanțe, mulți dintre proprietarii mici, și cu același regim juridic al proprietății (lucrând cu același personal tehnic) pornesc în asociație pentru a-și valorifica lemnul, majoritatea însă, păstrându-și amenajamente separate pentru pădurea lor; numai în cazuri speciale, la aceștia, găsim amenajamente comune propriu zise, anume la cei uniți prin legături de rudenie și tradiții familiare (cari pe unele văi apar destul de dese).

Științific vorbind însă, amenajamentul comun apare în Suedia la o singură categorie de proprietari (mai nouă, care succede foștilor proprietari particulari), la aceia a societăților forestiere, cari sunt destul de bine reprezentate aci.

Cel mai tipic în privința aceasta apare „Svenska celulose Aktibolaget” din Sundswall, care are ca proprietate în domeniul forestier în basinalul râului Indal și Lyangan de cca 70.000 ha pădure, constând dintr’o sumă de 16 proprietăți mai mici, ale altor societăți forestiere (un fel de obștii de cumpărare dela noi) în majoritate învecinate unele de altele, constituind câteva trupuri de pădure vecine, în același basinal.

În vederea obținerii capitalului necesar construcției unor grandioase fabrici de cherestea și de celuloză, deci în vederea celei mai raționale valorificări a lemnului, aceste mici societăți s’au constituit într’un concern întocmindu-și cum era și firesc, un plan comun de amenajare a pădurilor.

În felul acesta a obținut o unitate de comandament în reglementarea producției forestiere, o siguranță și o continuitate în exploatare, cari s’au putut sincroniza în funcție de puterea de producție a arboretului, cu nevoile fabricelor, iar acestea s’au creiat astfel în condițiunile unei producții constante și continui, pentru cca 80—100 de ani.

Amenajamentul comun aci s’a întocmit după ce s’a cunoscut:

- a) suprafața exactă a proprietății fiecărui asociat;
- b) capitalul lemnos al fiecărui proprietar;
- c) creșterile medii anuale și periodice;
- d) valoarea pădurii, funcție de situația ei față de drumuri, de căile de transport (râuri) și de noile investiții necesare în vederea unei valorificări normale și continui a lemnului;
- e) calitatea solului și puterea lui de producție.

Cu aceste elemente bine cunoscute, fiindcă în Suedia toate aceste date sunt de mult determinate pentru fiecare porțiune de pădure, s’a procedat la alcătuirea unui amenajament comun, care încadrează o sumă de amenajamente culturale, egală cu cea a proprietarilor asociați.

Aceste lucrări parțiale — să le zicem amenajamente culturale — cari vizează în deosebi activitatea culturală (rezumată la rărituri) la pădurile în chestie și reliefează situația exploata-



rilor respective, sunt de fapt componentele firești și de bază ale amenajamentului comun, deoarece aici, unde tipurile arboretelor se reduc la două, unde modalitatea de tratament este aproape unică, aceia a codrului grădărit sau quasigrădărit, partea culturală a pădurii să împletește organic cu aceia a exploatărilor, a căror revers este.

În aceste condițiuni, continuitatea pădurii se realizează prin însăși continuitatea exploatărilor, obținându-se astfel simultan și în mod clar, unitatea de comandă, de orientare în valorificarea lemnului și în întreg sectorul economiei forestiere, adică ceea ce se numește la noi, realizarea primordială a acțiunii de planificarea economiei silvice.

În România ideia amenajamentului comun a fost îmbrățișată de marea majoritate a silvicultorilor; iar puținii cari au îmbrățișat-o, nu au avut încă prilejul să pornească la o aplicare a ei. Totuși, prin moțiunea celui de al 54-lea congres al silvicultorilor români, se promovează această nouă formă de gospodărie forestieră. Rămâne însă de văzut unde și cum se poate pune în aplicare un astfel de amenajament. Încerc totuși o schițare a condițiilor necesare — minime — cari trebuiesc găsite pentru aplicarea lui la pădurile românești.

La noi, ca și țările mai sus menționate, creiarea și punerea în practică a amenajamentului comun, trebuie să aibă la bază un scop, care în nici un caz nu poate fi, numai găsirea a cel puțin 10 proprietari forestieri (ori care ar fi!) cari să-și amenajeze pădurile în comun, fără ca în prealabil aceștia să obțină și asigurările necesare unei rentabilități sporite la producția și intereselor pădurilor lor, pe lângă acea promisiune a micșorării impozitelor. Deci, în primul rând, trebuie bine și real determinat scopul aplicării amenajamentului comun, atât din punct de vedere al realizărilor practice imediate, cât și a celor de viitor, din cari să apară clar o situație pozitivă mai bună decât cea de până acum.

Apoi, din aceleași cazuri expuse mai sus, se observă că numai proprietarii forestieri cu un identic regim juridic al proprietății, s'au grupat spre a-și amenaja în comun pădurile, deoarece numai în acest caz se pot aplica în mod practic, metode și norme unitare de admini-

strație, pentru mai multe proprietăți grupate sub același comandă. Prin urmare, ori proprietăți de stat între ele, ori particulare pure, ori numai ale persoanelor juridice etc. ar putea forma la noi obiectul unui amenajament comun.

Dacă se impune un număr minim de 10, se prea poate ca înfăptuirea să nu fie posibilă, întrucât să nu existe decă 7—8, sau numai 2—3 proprietari vecini, deși cu interese similare, cu proprietăți din același regim juridic și cu situații economice convergente.

Reținându-ne asupra numărului minim în condițiuni de continuitate fără a observa că suprafața minimă determină condițiuni de exploatare cu continuitate (și aceasta funcție de starea de fapt a arboretelor și de modalitatea de tratament aleasă) cred că nu este cea mai bună soluție.

Astfel că la noi, pe lângă:

1. Condițiunile de identică situație juridică pentru proprietățile în chestie:

2. Condițiunile de convergența factorilor stării și poziției economice a proprietăților;

3. Existența mijloacelor materiale în vederea organizării pentru obținerea rentabilități sigure, mai este nevoie de stricta cunoaștere și condiderare a:

4. Condițiunilor culturale a arboretelor respective, (toate elementele și funcțiunile arboretului și solului), fără de cari nu se poate aplica un amenajament comun cu continuitate sigură.

5. Condițiunilor tehnice silvice, (hotărnicia și cadastrul) ale proprietății, datele aplicării amenajamentelor anterioare, fiindcă la noi considerațiuni de similitudine stațională, sau regională pentru elementul pădure, nu se pot lua de bază, deoarece fiecare pădure în parte, a ajuns să aibă date specifice, grație neomogenității și lipsei de unitate în metodele de exploatare practicate până azi.

În acest caz, un amenajament comun cu continuitate (mai ales la proprietarii particulari) nu-i posibil fără:

a) Contribuția efectivă a Statului, pentru a determina precis factorii componenți ai pădurilor și condițiunile de desfășurare ale amenajamentului comun, ferindu-ne astfel de dăunătoare surprize;

b) Realizarea unui regim juridic cât mai unitar pentru proprietatea forestieră;

c) O încercare de planificare legală a economiei forestiere, căreia să ne încastrăm și integrăm continuu;

d) Siguranța continuității metodelor și practicelor forestiere corespunzătoare necesităților pădurilor noastre, în vederea redresării și restabilirii lor, în condițiuni de optim cultural.

Prin conturarea aceasta a amenajamentului comun, am încercat să relev, că acest gen de amenajare nu-i creat pentru a servi numai partea economică a pădurii, izolându-se de cea culturală; că prin aplicarea lui se tinde la restaurarea puterii maxime de producție a complexului forestier respectiv și la menținerea ei acolo unde-i stabilită; că nici numai cultura propriu zisă a pădurilor, precum nici numai rentabilitatea, nu formează scopul final al pădurii, ci continuitatea, componenta aceasta, care asigurând viața arboretului respectiv prin normala ei funcționare, este în sensul anatomic, inima pădurii, care pe lângă construcția ei proprie, reclamă ca și întreg organismul căruia îi aparține, să fie un tot armonic.

#### *Gemeinsame Forsteinrichtung für mehrere Wälder.*

#### *Aménagements communs pour plusieurs forêts.*

La question des aménagements communs à plusieurs forêts, appartenant même à des propriétaires divers, préconisés afin de réaliser la continuité des coupes et d'assurer le rapport soutenu, a fait l'objet des discussions dans les revues et dans les assemblées des forestiers roumains.

L'auteur présente un compte rendu sur la mise en pratique de cette idée en deux régions de la Pologne: Bialowežia et Vilno.

## FABRICAREA FURNIRULUI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Oravița (Jud. Caraș)

### II.

Furnirul într'o singură foaie se întrebuițează mai rar. Totuși sunt o mulțime de obiecte cari se pot fabrica dintr'o singură lamelă de furnir. Printre aceste obiecte numărăm în primul rând corfele pentru împachetarea strugurilor, a piersicelor, a murelor, apoi pentru împachetarea lămâielor, merelor, perelor, cari au pereții despărțitori din scânduri, iar pereții laterali, fundul și capacul din furnir. Pentru scopuri medicinale, furnirul se întrebuițează la fabricarea unor plăci pentru legarea membrelor cu oasele frânte, precum și pentru fasonarea unor mici (lopeți) lingurițe pentru cercetarea gâtului. Din furnir simplu se mai fabrică capace pentru acoperirea canelor și vaselor de apă, ba chiar și corpuri cilindrice (un fel de butoaie), la cari păstrarea formei se realizează prin copci de sârmă sau cuie. Furnirul de ulm (de 1,3 mm grosime) se întrebuițează și la împachetarea pieilor tăbăcite, căroră le oferă destulă protecție și în acelaș timp permite păstrarea formei rotunde a pachetelor. In industria fabricării mobilei, foile simple de furnir (în grosimi mai mari) se întrebuițează ca funduri la cutiile pupitrelor, ca pereți despărțitori la cutii și dulapuri, pentru fundurile superioare și spatele dulapurilor (la mobila fină se preferă și pentru aceste scopuri lemnul contraplacat), precum și pentru pereții despărțitori ai sertarelor în prăvălii, etc.

---

N. R. A se vedea partea I-a a acestui articol în Nr: 11/1940 al Revistei Pădurilor.

Însă, cea mai importantă întrebuinătre, o găsește furnirul în acoperirea așa numitului lemn ascuns în scopuri decorative și mai ales în industria fabricării lemnului contraplacat (Sperrholz, bois compensé, legno compensato) și a plăcilor de tâmplar (Pannelplatten).

### Ce este lemnul contraplacat?

Sub noțiunea de lemn contraplacat (sau mai simplu „contraplacaj“), se înțelege o placă formată din mai mult foi de furnir, de obicei în număr impar, înclinate laolaltă, la care direcția fibrelor singuraticelor foi este perpendiculară una pe alta.

Singuraticele straturi de furnir pot fi din furnir derulat, decupat sau chiar tăiat la fierăstrău, straturile netrebuind să fie dintr'o singură bucată, ci putând fi croite din mai multe bucăți adause și lipite unele lângă altele.

Această dispoziție a straturilor de furnir are menirea de a provoca o împiedicare reciprocă a lucrării lemnului, în tendința lui de umflare sau contractare sub acțiunea umidității și a variațiunilor de temperatură. Singuraticele elemente ale contraplacajului își echilibrează reciproc și în toate direcțiile reacțiunile moleculare interne, datorite influenței variațiunilor atmosferice.

În felul acesta se ajunge a crea din lemnul natural, care este cea mai neomogenă materie, un produs omogen din toate punctele de vedere ale rezistenței materialelor.

Cercetări științifice de laborator au dovedit, că rezistența lemnului contraplacat la încovoire, compresiune și tensiune și la forfecarea verticală (datorită repartiției reacțiunilor în toate direcțiile) este mult mai mare, ca lemnul simplu, astfel încât o placă de lemn din furnir contraplacat având o grosime de numai  $1/3$ — $1/4$ -a parte dintr'o scândură masivă, prezintă aceeași rezistență.

Desvoltarea considerabilă pe care a luat-o industria furnirului și a lemnului contraplacat, în ultimele două decenii, se datorește în primul rând omogenității și stabilității lemnului contraplacat, iar în al doilea rând faptului, că din trunchiuri cu diametre mici se pot obține plăci omogene de dimensiuni mari, cari depășesc de multe ori cel mai mare diametru de bușteni.

Motivul care stă la baza dezvoltării ~~lemnului~~ contraplacat sunt următoarele:

1. Furnirul cu desene frumoase se taie din esențele nobile, de obicei transversal pe direcția fibrelor (prin decupare) și din această cauză este fragil și necesită un suport (rezim) dintr'un lemn mai tare, pe care se lipește prin încleire.

2. Furnirul cu desene neregulate trebuie croit din mai multe bucăți, cari se alătură și se lipește laolaltă pentru a da efecte artistice prin realizare de figuri simetrice.

3. Din motive de economie, furnirul scump, cu desene frumoase, tăiat din esențe prețioase, se utilizează numai la suprafață, iar restul părților constructive ale obiectului respectiv, care trebuie să-i asigure rezistența necesară, se construiesc din lemn mai puțin prețios.

4. Reacțiunile moleculare ale lemnului masiv pot fi echilibrate (anihilate) prin faptul că i se lipește în mod rațional pe ambele fețe, câte unul, două sau mai multe straturi de furnir (întotdeauna în număr egal, de o parte și de alta).

5. Obiecte de formă neregulată, curbată, (ca scaune de teatre, cinematografe, capete de paturi curbate, etc.) nu pot fi realizate cu ușurință și eften, decât din lamele de furnir lipite laolaltă, sub presiune, în anumite tipare.

6. Plăcile contraplacte, realizate prin încleire curmezisă a mai multor lamele subțiri de furnir laolaltă, sunt de obicei de 4 ori mai rezistente, decât o scândură masivă de aceeași grosime.

\*

Datorită omogenității, stabilității și rezistenței sporite a lemnului contraplacat, acesta elimină tot mai mult scândurile obișnuite din toate industriile prelucrătoare de lemn.

Astăzi câmpul de întrebuințare al lemnului contraplacat este neînchipuit de vast. Astfel, lemnul contraplacat se întrebuințează nu numai pentru fabricarea mobilei și a interioarelor de camere (căptușeli, tapete, etc.) ci și pentru o mulțime de alte obiecte. Ori încotro te întorci cu ochii într'o casă, în tren, în vapor sau în aeroplan, poți zări un obiect fabricat din lemn contraplacat. Astăzi industria mobilei, tâmplăria de binale, construcțiunile de case, construcțiunile navale și aviatice, fabricarea ambalajelor etc. nu mai pot fi concepute fără utilizarea contraplacajelor și a plăcilor.

\*

În comerțul Europei Centrale se cunosc două grupe de contraplacaje și anume: contraplacajele subțiri și plăcile de tâmplar (Pannel-Platten). Modul de construcție al acestor două feluri de contraplacaje este cu totul diferit.

La orice contraplacaj deosebim trei părți constitutive: mijlocul, unul sau mai multe straturi de foi de furnir lipite curmezis pe ambele fețe ale mijlocului (Mittellage) și cleiul cu care se lipește straturile de furnir pe mijlocul plăcii.

La grupa contraplacajelor subțiri, mijlocul plăcii este format dintr'o lamelă de furnir ferestruit, decupat sau derulat. Lamela de furnir a acestui mijloc (Mittellage) poate fi formată dintr'o singură bucată ca în fig. 3 sau mai multe fâșii croite și alipite laolaltă prin încheire, ca în fig. 4.



Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

(După Knigh-Wulpi: Furnier und Sperrholz Bd. I).

Dispoziția din fig. 4, este preferabilă celei din fig. 3, în cazul furnirului derulat, deoarece furnirul derulat întotdeauna tinde să revină la forma convexă pe care a ocupat-o în corpul bușteanului și această tendință este cu atât mai puternică cu cât grosimea furnirului este mai mare, — cu cât a fost diametrul bușteanului din care a provenit mai mic, și cu cât lățimea furnirului este mai mare. Dacă fiecare din fâșiile ce compun lamela de la mijloc a contraplacajului mare are totuși tendința de a reveni la forma convexă, această putere a lor este mult redusă corespunzător lățimii lor neînsemnate, astfel că și acțiunea totală a întregii lamele care tinde să o contracteze, este mult mai redusă în cazul dispoziției din fig. 4, față de dispoziția din fig. 3.

Pentru aceleași considerente se vor prefera și lamelele acoperitoare ale mijlocului plăcii, cari sunt formate din mai multe fâșii, ca în fig. 5.

Contraplacajul rezultat din lamele de furnir croite din mai multe fâșii înguste ca în fig. 5, dă un produs mult mai valoros din punct de vedere al rezistenței și stabilității, decât în cazul când aceste lamele sunt dintr'o singură bucată.

Pentru ca reacțiunile moleculare de umflare sau contracțare ale mijlocului plăcii să fie complect anihilate de aceleași reacțiuni ale lamelelor de furnir acoperitor, se cere ca acestea să aibă aceeași grosime și pe cât posibil aceeași calitate (de o parte și de alta a mijlocului).

Contraplacajele subțiri se fabrică din 3, 5, 7 etc. straturi de furnir curmezișe, întotdeauna în număr impar, pentruca

mijlocul să fie acoperit simetric pe ambele lui fețe de acelaș număr de straturi.

Contraplacajele fabricate din mai mult ca trei straturi de furnir, se mai numesc și plăci-multiplex.

Contraplacajele subțiri se fabrică în grosimi dela 0,3 până la 13 mm. La noi în România numai dela 3 mm în sus.

Aceste contraplacaje se pot fabrica fie numai din furnir derulat, întrebuintându-se ca lemn ascuns în tâmplărie de mobile sau pentru construcții de uși și lambritudini în tâmplăria de binale, fie că peste contraplacajul din lemne mai puțin valoroase se mai lipește pe ambele fețe câte o lamelă de furnir decupat cu desene frumoase din esențe nobile, în scopuri decorative.

Grosimea lamelilor de furnir exterior al acestor contraplacaje variază dela 0,8—1,6 mm.

La contraplacajele groase, numite și plăci de tâmplar sau plăci-Paneel, mijlocul este format dintr'o placă rezultată din încluirea laolaltă a o mulțime de bare prismatice având grosimea necesară plăcii și lățimea până la 25 mm, ca în fig. 6.

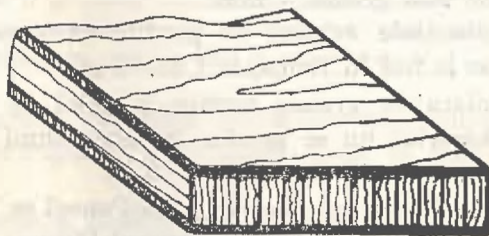


Fig. 6.

Inelele anuale ale acestor bare sunt verticale pe sensul lățimii plăcii.

Iată cum se fabrică în Europa aceste plăci mijlocii ale plăcilor-Paneel:

Se înclieșc mai multe scânduri (fie geluite, fie în stare negeluită, dacă sunt destul de curate) într'un singur bloc ca în fig. 7, care după terminarea prizei, se debitează, în plăci după liniile punctate, într'un gater.



Aceste plăci servesc ca mijloace (Mittellage) pentru fabricarea plăcilor-Paneel.

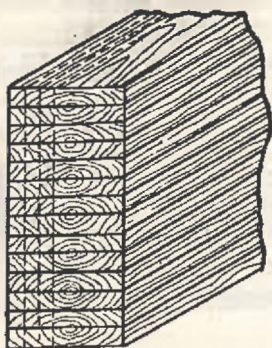


Fig. 7.

După Knigh-Wulpi: Grosimea ambelor straturi de Furnir und Sperrholz. furnir acoperitor, nici la cele mai subțiri plăci-Paneel, nu este mai mică de  $2\frac{1}{2}$  mm.

În general plăcile-Paneel se fabrică în grosimi dela 10 mm până la 40 mm.

La plăcile cu o grosime totală de 20 mm, grosimea celor două straturi de furnir acoperitor laolaltă este de 3 mm, iar la plăcile cele mai groase 4 mm.

Contraplacajele subțiri se produc în dimensiunile de  $1,60 \times 3$  m, iar la noi în România  $1,25 \times 2$  m.

Contraplacajele groase, numite și plăci de tâmplar sau Paneel, în America nu se produc în dimensiuni mai mici ca  $1,6 \times 2,8$  m și nici mai mari ca  $1,85 \times 5$  m.

La noi în România și aceste plăci-Paneel se fabrică tot în dimensiunile de  $200 \times 125$  cm. În general lățimea acestor plăci este dictată de lățimea preseii hidraulice.

De obicei plăcile mijlocii ale Paneel-elor sunt dispuse cu direcția fibrelor în sensul dimensiunii (lungimii) celei mari, iar furnirul acoperitor cu direcția fibrelor în sensul dimensiunii celei mici a plăcii. De ex. la o placă-Paneel de  $1,6 \times 4,5$  scândurilele din care este format mijlocul au 4,5 m lungime, iar furnirul acoperitor 1,6 m lungime.

În Germania plăcile-Paneel se produc în dimensiunile de  $1,50 \times 4,50$  m.

Al treilea element constitutiv al contraplacajelor este

cleiul, cu care se ung fețele plăcii mijlocii, peste care se așează furnirul acoperitor, apoi se presează puternic laolaltă. Presarea se face cu ajutorul unor prese hidraulice, între plăci de fontă, încălzite cu aburi, la o presiune de 25—30 Kg/cm<sup>2</sup>.

Se întrebuințează mai multe feluri de cleiuri și anume: din plante, din oase sau piele, din albumină și din caseină. Ultimele două sunt cele mai căutate.

Cleiul de albumină se compune din 100 părți albumină + 180 părți apă + 3 părți hidrat de amoniu + 3 părți hidrat de calciu. Este foarte rezistent la umezeală, însă trebuie aplicat și presat la cald. Se utilizează foarte mult în America.

Cleiul de caseină se compune din 1 parte caseină în pulbere + 3 părți apă, iar după 24 ore se mai amestecă lapte de var în proporții egale. E rezistent la variațiile de căldură și umiditate. Se întrebuințează pe o scară foarte întinsă, aproape exclusiv, în Europa.

Demne de amintit sunt și cleiurile de rășină, cari sunt foarte rezistente contra apei și contra acizilor.

În ce privește procedeele de încleire, deosebim procedeul cu furnirul udat în prealabil (Nassleimverfahren) și procedeul cu furnirul uscat (Trockenleimverfahren).

La primul procedeu cleiul se aplică numai după ce s'au umezit bine foile de furnir, apoi se bagă în presă, unde se obține și uscarea furnirului. Operațiunea de presare și uscare durează  $\frac{3}{4}$ —1 oră.

La al doilea procedeu stratele de furnir se usucă în prealabil și se încălzesc, apoi li se aplică cleiul și se supun acțiunii preseii hidraulice. Operațiunea de presare durează 6—10 minute. După ce se răcesc plăcile se refacă și ciselează, apoi se dau la întrebuințare.

\*

În rezumat, diversele operațiuni din industria fabricării lemnului contraplacat sunt următoarele, în ordinea în care se succed:

1. Aducerea buștenilor la fabrică;
2. Scurtarea lor în lungimile dorite;
3. Aburirea sau fierberea lor;
4. Derularea blocurilor de furnir;
5. Tăierea furnirului în formatul dorit;
6. Uscarea furnirului;
7. Croirea furnirului și prelucrarea dungilor în vederea alipirii lor;
8. Alipirea prin încleiere a foilor croite, pentru a obține lamele cu anumite desene artistice;
9. Ungerea cu clei a mijloacelor (Mittellage);
10. Așezarea curmezișă a furnirului acoperitor peste mijloace;

11. Presarea contraplacajelor pentru realizarea încleirii;
12. Uscarea ulterioară (după încleire) a contraplacajelor;
13. Tăierea și refecarea contraplacajelor în formatul dorit;
14. Ciselarea contraplacajelor;
15. Împachetarea, depozitarea sau expedierea contraplacajelor.

La producerea furnirului prin derulare, randamentul poate atinge și 75% în cazul unor bușteni groși și valoroși din toate punctele de vedere.

În general putem conta pe un randament de 60—65%, în cazul buștenilor de peste 45 cm grosime.

În cazul buștenilor subțiri, cum sunt cei de mesteacăn din țările nordice, de 20—35 cm grosime, randamentul în furnir variază între 30—43%.

Prețul furnirului și al lemnului contraplacat pe piața Timișoarei la data de 1 Martie 1940

*Placaje încleite în dimensiuni normale de 200 × 125 cm.*

Prețul pe m<sup>2</sup>:

Grosimea:	3 mm.	4 mm.	5 mm.	7 mm.	8 mm.	10 mm.
Fag: Lei	39	70	78	108	125	155
Tei: Lei	62	90	103	144	163	204

*Placaje pentru uși de 5 mm grosime din 3 foi de tei, în dimensiunile:*

215 cm lungime și 65—75—85—90 cm lățime Lei 103/m<sup>2</sup>.

*Placaje de fag furniruite cu lamele de esențe prețioase, având o grosime de 5 mm.*

Cu stejar	160 Lei/m <sup>2</sup>
„ frasin	150 „ „
„ mahon	185 „ „
„ cireș	150 „ „
„ frasin creț	185 „ „
„ nuc	170—185 „ „

Plăci-paneel:

In dimensiunile:	200×125 cm și 20 mm grosime	280 Lei/m <sup>2</sup>
	200×125 „ „ 24 „ „	290 „ „
	200×125 „ „ 30 „ „	310 „ „
	200×105 „ „ 40 „ „	410 „ „

La grosimea de 24 și 30 mm, dacă celelalte dimensiuni variază după cum urmează:

250×125 cm
250×150 „
175× 55 „
175× 60 „
183×183 „

Se mai adaugă la prețurile respective de mai sus, încă un supra preț de 20 lei/m<sup>2</sup>.

*Prețuri de orientare pentru furnir:*

Fag aburit I-a	12—14 Lei/m <sup>2</sup>
„ „ II-a	8—10 „ „
Paltin alb I-a	15—25 „ „
„ „ II-a	8—15 „ „
„ „ riglat	25—50 „ „
„ gri simplu	30—40 „ „
„ gri riglat	50—70 „ „
Stejar I-a	20— 25 Lei/m <sup>2</sup>
„ II-a	8— 15 „ „
„ 3 mm	70— 90 „ „
Frasin simplu	10— 20 „ „
„ flader alb și brun	30— 35 „ „
„ creț	35— 60 „ „
„ riglat	30— 60 „ „
„ cu flori originale	80—300 „ „
Cireș I-a	15— 25 „ „
„ II-a	8— 15 „ „
Plop cu flori I-a	40— 60 „ „
„ „ „ II-a	15— 30 „ „
Nuc I-a flader și friz	20— 43 „ „
„ I-a deschis	12— 20 „ „
„ partidă	10— 20 „ „
„ cap	35—150 „ „
„ rădăcină	25—250 „ „
„ caucazian flader	40—100 „ „
„ caucazian cap	60—200 „ „
„ caucazian rădăcină	200—500 „ „
Ulm	18— 30 „ „
Păr aburit	15— 50 „ „
Meiez	35— 50 „ „

*Furnir exotic:*

Mahon Sapelli (gestreift)	40— 50 Lei/m <sup>2</sup>
---------------------------	---------------------------

Mahon cu flori	250—320 Lei/m <sup>3</sup>
„ piramidă	200—300 „ „
Faltin cu ochi	100—300 „ „
„ gri	100—320 „ „
Făr african	120—160 „ „
Trandafir japonez	120—150 „ „
„ siamez	80—120 „ „
Palisandru	100—220 „ „
Abanos-Macassar	160—250 „ „
Lămăiu veritabil	120—220 „ „

Astăzi aceste prețuri sunt sporite cu circa 30%.

Pentru a ne face o idee mai apropiată de câștigurile realizate de industria furnirului, amintim, că Societatea U. D. R. vinde Fabricii de furnir Frații Prohaszka din Deta un m. c. bușteni de fag cu Lei 9000 franco vagon Anina.

Distanța de transport pe C. F. R. până la Deta este 136 Km., iar costul transportului unui vagon de 10 tone se ridică la 2719 Lei. Cum într'un vagon de 10 tone se încarcă circa 8—10 m. c. bușteni de fag (în stare verde), costul transportului pe C. F. R. a unui m. c. revine la 300 Lei. Deci un m. c. de bușteni de fag, franco gara Deta revine fabricii la 1200 Lei; la această sumă se mai adaugă cifra de afaceri și timbrele facturii, precum și transportul eventual dela gară la fabrică, astfel că nu credem să greșim dacă considerăm costul buștenilor ab fabrică la 1500 Lei/m<sup>3</sup>.

Admițând că dintr'un m. c. lemn rotund se scoate 60% furnir comercializabil, adică 600 m. p. lamele de 1 mm. grosime, și deducând din lista prețurilor de mai sus, că actualmente furnirul de fag se vinde cu 18 Lei/m. p. constatăm, că fabrica încasează brut Lei  $600 \times 18 = 10.800$  pentru marfa rezultată dintr'un m. c. de bușteni.

Dacă pe lângă prețul de cost al buștenilor mai socotim pentru prelucrare, amortizări și impozite încă o sumă de 2500 Lei/m. c., adică o cheltuială totală de Lei 4000, deducem un venit net de 6800 Lei/m. c. (170% câștig).

Iată ce venituri fantastice pierd proprietarii mari de păduri, prin faptul că nu se nizuiesc să acapareze și aceste industrii prelucrătoare a lemnului brut, industrii, cari sunt mai rentabile și de cât industria fierului.

\*

Am întocmit acest studiu, mai mult cu un caracter informativ, având menirea de a sesiza autoritățile noastre conducătoare din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și din cel al Economiei Naționale, asupra importanței acestei industrii, în speranța că se vor lua și măsurile necesare pentru dezvoltarea ei de către Stat și ceilalți mari proprietari de pădure.

Este semnificativă următoarea informație primită dela un tâmplar: „Fabrica de avioane din Brașov a făcut o comandă de

furnir pentru elice de avioane la o firmă din Paris, și mare i-a fost mirarea când la despachetare a zărit pe toate pachetele firma Fabricii Prohaszka din Deta". Prin câte vămi a trecut această marfă la eșirea din Țară și la întoarcerea ei? În mod firesc ne punem întrebarea: pentru ce trebuie să plătim noi acest tribut financiar internațional?

#### LITERATURA CONSULTATĂ :

1. — Knigh-Wulpi: Furniere und Sperrholz. Bd. I și II. 1930.
2. — A. Pachler: Aus der Furnier- und Sperrholzindustrie. (Wiener Allgemeine Forst- und Jagd- Zeitung Nr. 5—9—11—18—19 și 30 din 1938).
3. — Dr. Rudolf Ludwig: Furniere, Sperrholz, Tischler-platen (Wademekum 1928).
4. — Prof. Dr. Sburlan: Fabricii de cherestea.
5. — Gayer-Fabrieus: Forstbenutzung, 1935.

#### *Furnierherstellung.*

#### *La fabrication des placages en bois.*

Suite d'un article publié dans le No. 11/1940 de la revue, où l'auteur s'est attaché à la discussion du problème des placages en bois.

Cette fois, il examine la question des contre-placages en bois. Tout d'abord il montre les motifs qui ont conduit au développement de l'industrie du bois contre-plaqué. Puis il expose deux principales modalités employées en Europe, de préparer le contre-placage.

A la fin du travail on donne les prix des placages et des contre-placages sur le marché de la ville de Timișoara au 1 Mars 1940.

---

---

# VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

---

---

## UN TROFEU DE CERB EXCEPȚIONAL

de VASILE COTTA  
(Alba Iulia)

Ne este sufletul copleșit de amărăciune și revolta din inima noastră nu s'a potolit. Dramaticele urmări ale sfâșierilor la care a fost supus trupul pământului românesc, ne-a atras preocupările în alte direcțiuni.

Așa se explică trecerea sub tăcere, până acum, a unui eveniment cinegetic de o covârșitoare importanță pentru viața vânătorească de pretutindenea și cu deosebire pentru țara noastră: colegul nostru D-1 inginer silvic Romeo Stănescu a împușcat la 2 Octombrie 1940, pe terenul A. V. I. S. din jud. Bacău un cerb de o vigoare extraordinară, cerb care dobândește azi recordul mondial <sup>1)</sup>.

Iată cum descrie revista „Carpații“ în numărul 11/1940 acest excepțional trofeu:

„În Moldova a căzut un cerb extraordinar !

La început am fost sceptici. Prea scad trofeelee „extraordinare“ sub măsurătoarea obiectivă a arbitrilor! Trofeul cucerit pe seama gloriei vânătorești de D-1 Ing. Romeo Stănescu a făcut excepție: față de primele rezultate, infrigurate, ale măsurătoarei neoficiale, arbitrajul oficial a constatat enorma cifră de 228,1 puncte Nadler! Iată sentința, care stopează pe seama țării noastre poate pe decenii lungi, poate pentru totdeauna recordul internațional de cerb european! Ca să ne dăm seama ce însemnează această cifră de 228,1, iată aici punctajul Nadler a celor mai vestiți cerbi, care se cunosc: celebrul „Cerb Montenuovo“, braconat și deci contestat la concursuri, are 226,—; cel mai tare cerb „unguresc“ împușcat în 1911 de contele Draskovits în Maramureș are 220,65; „Cerbul Kosch“, din Călimani, care a adus României recordul mondial la Lipsa, are 219,32 puncte.

„Cerbul Stănescu“ a căzut în ziua de 2 Octombrie 1940 în terenul

---

1) A se vedea planșa de la începutul revistei.

de vânătoare al Societății „A. V. I. S.” (Asociația vânătorilor ingineri silvici), pe pârâul Sboina Neagră dintre Județele Putna și Bacău. Lauda se răsfrânge mai ales asupra acestei societăți și asupra celui, sub a cărui mână stă acel teren de munte, D-1 Ing. silv. C. Ceaușu din Direcția Vânătoarei. Am văzut acest trofeu, expus în sala de bibliotecă a „Progresului silvic”. Intrând în aceea încăpere, m'am alăturat tăcut celor câțiva vânători, care stăteau muți în fața lui, ca în fața unei minuni. Și minune e într'adevăr acest trofeu. Fotografia, pe care o dăm, nu redă uriașele lui proporții, din lipsa unui element de comparație. Craniul cerbului e și el enorm, încât nu e indicator de proporție. Când îl vezi însă aieva, e impresionant. Prăjiniile lungi de câte 121 cm au cele mai mici grosimi de câte 18 cm. Raza ochiului se întinde 51 cm leșind din roză de 30,5 cm diametru. Greutate de plumb 15 kg.

Ceeace e însă covârșitor, e aspectul de tărie, pe care îl are acest trofeu. Nu numai cantitatea enormă de materii nobile, pe care le-a putut acumula vitalitatea acestui animal în câteva luni abea în formațiunea coarnelor, — dar însăși forma acestora denotă o debordare de putere vitală. Parcă vezi cum în epoca creșterii coarnelor, trupul mare, viguros, a trimis spre creștet cantități atât de mari de material de clădire, încât meșterul nu a avut unde să-l mai așeze. A îngroșat prăjiniile, a lungit razele, a alcătuit bizare înfurcări, — a trântit doi pumni de os, care a coborât la vale în urma greutateii, în curioasa formă de rază nemaivăzută.

Un elenciu al ochiului e rupt. Oare cum a fost dușmanul cerb, care s'a încumetat să țină frunte cu acest colos? Oare ce coarne a putut avea, de a fost în stare să frângă din rădăcină raza ochiului celui pe care îl admirăm noi?”

Așa descrie „Carpații” vigurosul trofeu.

Ori de câte ori au loc expoziții internaționale sau concursuri — fie ele și sportive — care angajează obrazul Țării, Româniile de pretutindenea așteaptă cu respirația reținută — rezultatul. Succesul sau insuccesul se resfrânge asupra tuturor. La un simplu joc cu balonul rotund, zeci de mii de spectatori, sacrifică bani, timp și osteneală, nu atât pentru a putea privi jocul în sine, cât mai ales pentru a putea afla cu o clipă mai de vreme un rezultat de natură să îmbogățească gloria culorilor Țării și aplaudă din plin și aceia cari din toată parada, înțeleg doar rezultatul numeric. Explicația? Mândria națională. Și cu toate acestea, cât de efemeră este o astfel de victorie! Durează doar câteva luni sau un an, până când o altă întâlnire internațională se poate solda cu o înfrângere.

În mod calculat am vorbit de aceste spectacole sportive, pentru a scoate în evidență cu cât este mai durabilă gloria pe care colegul Romeo Stănescu a dobândit-o pe seama țării



noastre. Până mai eri, cel mai puternic cerb din lume era unul de 219—220 puncte. Câteva sutimi de punct ar fi fost suficiente ca să doboare vechiul record. Și cu toate acestea nici în aproape trei decenii nu s'a ivit un cerb mai puternic. Dar, iată deodată răsare cerbul doborât de colegul nostru, cerb care o ia înaintea tuturor, nu cu câteva sutimi sau zecimi de puncte, ci de-a dreptul cu 8 puncte întregi. Înțelegem deci cu toții, că (după cum foarte bine spune „Carpații“) pentru multe decenii de aci înainte și poate pentru totdeauna „Cerbul Stănescu“ va fi primul la concursurile dintre națiuni.

Personalități marcante din străinătate s'au interesat de acest rar trofeu, încă înainte de a fi luat cunoștință de el mulți dintre noi. Modestia și altruismul caracterizează însuși cercul nostru de activitate pădurăresc. Trebuia să vie alții ca să scoată în evidență un asemenea succes.

De aci înainte lista deținătorilor de alese trofee vânătoarești (din România), listă care cuprinde în mare majoritate nume cu rezonanță străină de băștinași din văgăunele Carpaților, — va fi obligată să primească la loc de frunte și un nume care se sfârșește cu... escu.

Providența a voit, ca după atâtea nedreptăți de care Corpul silvic a avut parte până acum, după atâtea învinuiri nemeritate, după atâtea calomnii. — unul care face parte din tagma hulișilor slujbași ai pădurii, să dobândească cel mai valoros trofeu de cerb din lume.

Să reținem un lucru: cerbul care azi deține recordul mondial a fost împușcat în România, de un inginer silvic, pe terenul Asociației vânătorilor ingineri silvici, întreținut în bună parte cu sprijinul Societății Progresul Silvic și al Casei Pădurilor Statului. Deci „verde“ dela început până la sfârșit.

*Ein ungewöhnliches Geweih.*

*Un exceptionnel trophée de cerf.*

En Octobre dernier on a chassé dans une des forêts domaniales de Moldavie, réservée pour la chasse à la Société des chasseurs forestiers roumains, un cerf dont ses bois constituent aujourd'hui un record mondial. En effet, ces bois ont obtenu 220,1 points Nadler, tandis que les plus connus jusqu'aujourd'hui ont atteint: le cerf Kosch 219,32 points, le cerf Drakovits 220,85 points, et le cerf Montenuovo 226 points Nadler.

---

---

# C R O N I C A

---

---

## CRONICA INTERNA

### ● „Inginerul în activitatea economică“.

Cu acest titlu, a ținut, Joi 28 Nov. 1940, la Șc. Politehnică, prof. Dr. Ing. W. Willing, decanul facultății economice dela Șc. Politehnică din Berlin, o conferință în fața unui parterre de profesori ai Școalei noastre, de ingineri, studenți și reprezentanți ai armatei și legației germane din București.

Despre inginerie s'a scris și s'a vorbit în multe prilejuri și în multe țări, desigur mai ales acolo unde s'a simțit nevoia unei orientări și definiri a acestei profesii. În special în America și Germania problema a format obiectul preocupărilor de acest gen, datorită și faptului că tehnica ocupă un loc foarte important în viața economică a acestor țări. Cu literatura respectivă a făcut fiecare din noi cunoștință atunci când în tinerețe a vrut să se lămurească asupra orientării profesionale.

La noi în țară, în ultimii ani s'a agitat de asemeni problema mai ales că după războiul cel mare 1914—18, situația inginerilor nu mai era aceea dinaintea războiului, de aristocrați ai intelectualilor. S'a simțit chiar nevoia să se vină cu o lege pentru apărarea titlului de inginer. Explicația acestei regresii se găsea în mentalitatea postbelică din țară când iureșul incompetenței isgonea din locurile de conducere în ierarhia administrației, tocmai pe acei cari contribuiseră din plin la dezvoltarea României mai înainte, așa încât inginerimea pierdu multe din pozițiile morale și materiale pe care le avea anterior.

Independent însă de aceste cauze, să le zicem, locale, sunt și altele de ordin general. Și cu asta intrăm în cuprinsul conferinței D-lui Prof. Willing. D-sa ne-a arătat cum tehnica a provocat schimbări importante în viața economică atât din punct de vedere social cât și al structurii economiei însăși. Și se înțelege că numai un om cu pregătire tehnică este în măsură să țină seama de influența tehnicii în viața economică. Totuși, inginerii și tehnicienii în genere, au refuzat, chiar și în Germania, orice preocupare în afară de cea tehnică. Tratatul problemelor tehnico-economice o lăsase în seama netehnicienilor. De-aci a rezultat pe de o parte scoaterea inginerilor din viața economică — ceea ce în Germania s'a dovedit ca nefavorabil pentru economia publică — iar pe de altă parte pierderea de către ingineri a locului care se datorește profesiei lor în viața economică.

De aceea, din ce în ce s'a cerut tot mai insistent în Germania, o

pregătire a inginerilor și pe plan economic. În 1927 s'a reușit a se înființa, la Șc. Politehnică din Berlin, pentru studenții dela mecanică, electrotehnică, construcții și mine, cursuri și lucrări practice din domeniul economiei politice și științei întreprinderilor. S'a mers chiar și mai departe și s'a înființat o secție specială pentru așa numiți ingineri economiști. Aceștia au la bază o pregătire tehnică, însă în ultimele semestre studiază în special știința economică pentru a fi în stare să rezolve toate problemele de ordin economic. Într'un stat unde tehnica este foarte avansată, ca și în Germania, acești ingineri economiști corespund unei necesități adânc simțite.

În continuarea acestor idei, conferențiarul a arătat apoi în amănunt care sunt cursurile și lucrările practice pe care le-au de urmărit și executat studenții Politehnicelor germane dela secția economică.

În ceea ce ne privește, am încercat parcă un sentiment de mândrie că Școala noastră nu e departe de aceste preocupări. Pentru motivul că la noi, cursurile de economie politică (2 semestre), de contabilitate (2 semestre), de finanțe și buget (1 semestru), de administrație (1 semestru), intră deja în pregătirea inginerilor silvici. Depinde numai de studenți să-și adâncească aceste cunoștințe și desigur și de Școală pentru a nu se da impresia că sunt „dexterități” și introduse în medie numai cu coeficientul 1.

T. B.

#### ● Examenul de subinspector 1940.

Examenul pentru gradul de inginer subinspector silvic este un fenomen periodic anual în viața noastră de corp și în special în ierarhia noastră silvică. Ca orice fenomen are grijă să apară cam în același anotimp la o dată însă variabilă fiind în funcție de circumstanțe... de timp și să provoace tot periodic friguri (de examen) și stări psihologice binecunoscute și generațiilor care au trecut prin această încercare.

Ca de obicei, examenul a constat din trei probe: scrisă, de teren și orală, după ce în prealabil s'a depus tradiționala „lucrare de subinspector”.

La lucrarea scrisă, dată la Șc. Politehnică (14 Dec. 1940) candidații au avut de tratat două subiecte (câte unul din fiecare grupă) din cele date:

##### Grupa I.

a) Economia forestieră românească în cadrul statului național-legionar;

b) Măsuri practice de natură forestieră pentru ridicarea vieții satelor;

c) Ce înseamnă pentru economia forestieră românească pierderea Basarabiei și a părților din Bucovina și Transilvania.

##### Grupa II.

Progrese realizate de administrația silvică românească în ultimii 20 de ani în tehnica:

a) Exploatărilor în regie;

b) Plantațiilor;

- c) Amenajărilor;
- d) Topografiei și construcțiilor forestiere;
- e) Corecției torenților.

Luni, 16 Dec., a avut loc proba de teren, în cuprinsul ocolului silvic Țigănești. Fiecărui candidat i s'a repartizat câte o mică parcelă în care s'a făcut o descriere parcelară, s'a arătat cum urmează a se face o răritură, și în sfârșit s'a cubat o rezervă de stejar arătându-se și sortarea materialului.

Marți 17 Dec., a început oralul, care a durat patru zile (până incl. Vineri 20 Dec.). S'au prezentat în total 38 candidați. Nu s'a înregistrat decât un singur eșec. Fericiții câștigători ai examenului sunt următorii: Bădescu Gh., Bălănică T., Fedorovici C., Frățilă V., Frumușelu Gh., Niculescu I., Pașcovschi S., Popescu V., Popescu-Zeletin I., Rătan I., Rucăreanu N., Zaharia P., Bătucă I., Bordea D., Cara N., Casian P., Cimoaca A., Cristea St., Fomino N., Ghițulescu Gh., Ivanovici D., Leescu V., Mihăescu L., Niculescu C., Rusu A., Vărtosu Gh. — Cerschi T., Conștăntinescu C., Drăgulescu I., Hălmăgeanu A., Lupan C., Negoită V., Păunescu Tr., Poenaru M., Popovici Gr., Roșculeț O., Vulcan Gh.

Desigur, înainte de examen se discuta între candidați temele cunoscute: rostul examenului, oportunitatea lui, maniera în care s'a mai ținut sau cum trebuie să se țină oralul, dacă e bine plasat acest examen la gradul de subinspector, ori dacă n'ar fi mai nimerit mai curând după ieșirea din școală sau să fie pus chiar la grade mai mari, dacă n'ar indicat să fie precedat de un concediu ori de cursuri de perfecționare și în sfârșit dacă n'ar fi și mai sănătos să fie desființat deabinelea, avansarea urmând să se facă numai pe baza notării șefilor ierarhici.

De la prima întâlnire însă cu comisia, proba scrisă, candidații au intuit că s'a schimbat ceva în această poveste de examen și anume în primul rând caracterul de tipicărție de care s'au plâns seriile anterioare. În adevăr, subiectele deși pretențioase au fost totuși accesibile și au permis fiecăruia, în orice domeniu ar fi activat în practica meseriei, să le abordeze. La teren, natura chestiunilor date și susținerea orală a soluțiilor prezentate a întărit și mai mult prima impresie. Nu-i mai puțin adevărat însă că se crease în prealabil o atmosferă de încredere, de curaj. Unul dintre camarazi povestise o scenă dela un examen al seriilor care ne-a precedat, când unul din candidați în loc de descriere parcelară a făcut o epigramă, care suna cam așa:

Necăjit pe trista-mi soartă  
împărții parcela 'n două  
la mijloc făcui o poartă  
și mă uit la ea că-i nouă.

Membrii comisiei de examinare, se zice, au acceptat-o găsind-o adevărată. Așa încât fiecare se gândea mai de grabă la... epigrama salvatoare. Nu s'a auzit însă nici una. În schimb, rezultatul examenului a fost același: au promovat toți candidații minus unul. La a treia încercare, oralul, candidații făcând cunoștința mai de aproape cu fiecare membru al onoratei comisii de examinare (și reciproc) au văzut că în fond știu „ceva”. Răspunsurile date la examinarea orală se datoresc, nu-i mai

puțin adevărat, și felului cum au fost puse întrebările, comisiunea interesându-se în prealabil în ce domeniu a activat mai mult candidatul și stăruind în chestiuni în legătură și cu lucrarea scrisă depusă mai înainte de începerea examenului.

Convingerea generală a candidaților este că așa cum a descurs examenul de subinspector în 1940, cu chestiuni frumoase și accesibile, cu întrebări la teren și la oral raționale, isvorând din materiile generale de bază ale profesunii de inginer silvic și speciale din domeniul fiecăruia de activitate, e modul normal în care trebuie să se țină un asemenea examen.

Cu titlul de informații dăm și compunerea comisiunii examinatoare: Prof. V. N. Stinghe, Prof. D. Sburlan, Ing. Cons. silvic I. Florescu, Ing. Insp. G-ral silvic Tr. Heroiu, Ing. Insp. G-ral silvic C. Emanoil. Menționăm de asemeni că taxa de examen a fost redusă la jumătate (500 lei).

În concluzie, ținându-se seama de faptul că inginerii care s'au prezentat acum la examen au fost, începând din primăvara anului trecut (1939), prezenți mai mult la regimentele respective decât la ocoalele și serviciile silvice, rezultatul examenului nu poate decât să bucure pe toată lumea: pe candidați ca și pe comisiune.

T. B.

● **Congresul silvicultorilor americani.**

Silvicultorii din Statele Unite din America de Nord și-au ținut Congresul anului 1940 în Decembrie 19, 20 și 21 la Mayflower Hotel din Washington. Cu acest prilej s'a aniversat și 40 de ani de existență ai Societății înființată în Noembrie 1900, Congresul căpătând prin această sărbătoare o notă deosebită.

Un asemenea eveniment merită atențiunea. Întâi, din punct de vedere profesional: facem cunoștință cu preocupările lor, care ne pot da sugestii prețioase pentru propria noastră activitate; în al doilea rând, din punct de vedere românesc: avem în manifestările lor, în afară de idealurile noastre, un reper, o unitate de măsură pentru toate strădaniile îndreptate către binele comun, social și național, pentru că silvicultorii oriunde s'ar afla se integrează prin munca lor în interesul obștesc mai mult poate decât oricare altă categorie de intelectuali. Ne mai interesează America și pentru un alt motiv: e patria salcâmului și atâtor altor esențe pe care le vrem împământenite și la noi pentru prețioasele lor calități. În sfârșit, gândind la America, fantezia ne îndreaptă către o țară de basm, de poezie, de uriașe întreprinderi și uzine. Acolo silvicultorii reprezintă pădurile din Hawaii și California, Pennsylvania și rezervațiunile indienilor, etc., ținuturi despre care, din copilăria noastră, știm că cer omului, pentru a rezista acolo, toate virtuțile luptătorului, profesionistului competent, și a omului cu bun simț.

În acest an confracții de peste Ocean au discutat în cinci ședințe următoarele subiecte:

„Patruzeci de ani de silvicultură“: politica forestieră federală, de stat și particulară, în trecut și acum. Cum va conduce ea viitorul progres?

„Informațiune și educație“: Cum se poate câștiga mai bine sprijinul opiniei publice pentru economia forestieră și conservarea pădurilor prin informațiune și educație?

„Economia forestieră și apărarea națională“, silvicultura în apărarea națională, resursele în materie forestieră, calitățile și folosința lemnului.

„Chestiuni interne ale asociației“; raportul președintelui, raportul redactorului șef al revistei asociației, raportul secretarului, rapoartele diferitelor comitete, etc.

„Noui progrese în economia forestieră“, restaurarea vânătorului prin cooperarea autorităților federale și de stat, metode de combaterea incendiilor în păduri, planificarea economiei forestiere comunale. Rolul exploatărilor în amenajamentul forestier, cooperativele fo-

reștiere, rolul focului în perpetuarea pădurilor virgine din Wisconsin de Nord și Michigan.

„Amenajamentul forestier în Statele Unite”. În ce trebuie să consistă amenajarea pădurilor particulare și cine trebuie să facă această amenajare? Autoritățile federale? Autoritățile fiecărui stat în parte? Proprietarul particular? Va putea rezolva orice tip de amenajament problemele de aprovizionare cu lemn de lucru, problema muncii, a comunităților rurale, a folosirii terenului? etc.

Ca totdeauna s'a organizat cu ocazia Congresului și banchetul anual cu programul lui caracteristic: un toast rostit de una din personalitățile de marcă ale silviculturii și un sketch brodat pe subiecte silvice; anul acesta de ex., subiectul a fost „ordinul inelului de cambium”. După banchet urmează o „serată dansantă”.

Treptat, vom aduce la cunoștința cititorilor revistei noastre, mai în detaliu lucrările prezentate la congres. Mai menționăm acum, tot cu titlul de informație la capitolul organizării Congresului, că fiecare ședință își are un alt președinte ales dintre silvicultorii mai informați în domeniul problemei pusă în discuțiune. De asemeni, referenții sunt recrutați de așa manieră ca să reprezinte punctele de vedere ale tuturor instituțiilor federale, de stat, particulare, etc. încât pentru discuțiune problema e înfățișată în cât mai multe aspecte. Atât deocamdată despre Congres, în general

Să ne oprim puțin asupra aniversării de 40 ani de existență ai Societății. Observăm în primul rând că, în ceea ce ne privește, ca organizație suntem mai înaintați în vârstă. Semicentenarul l-am serbat de acum patru ani. Americanii au însă parcă mai pronunțat gustul tradiției, ca să spunem așa. Există un proces mai intim acolo și care nu poate fi dezvoltat aci, anume necesitatea de a avea o istorie proprie. Să trecem însă peste aceasta; fapt este că pentru motive de recunoștință față de înaintașii și creatorii putericei societăți de azi, conducătorii actuali își plătesc tributul publicând în paginile revistei lor chipurile și biografiile vizionarilor de acum patruzeci de ani, cari au pus bazele societății. Există însă și un alt aspect, educativ, mai puțin exprimat în această prezentare. În adevăr, Societatea și-a formulat rosturile și metodele de lucru cam în următoarele puncte: încadrarea a cât mai mulți silvicultori în rândurile societății, ridicarea nivelului intelectual al silvicultorilor, mărirea competenței lor profesionale, dezvoltarea și întărirea spiritului de loialitate și de corp la membrii societății, formarea și potențarea unui idealism profesional. Din viața și activitatea fondatorilor, membrii mai tineri de azi ai Societății se pot inspira pentru propriile lor îndeletniciri și în felul acesta se speră să se servească o cauză comună: binele public. Evident, silvicultorii fiind răspândiți pe tot întinsul țării, concentrarea eforturilor singulare e mai greu de făcut. Totuși s'au preconizat și în parte s'au și îndeplinit așa numitele secțiuni regionale, în cadrul cărora silvicultorii departe de centru se pot aduna pentru a desbăte chestiuni profesionale și de societate. În plus, această metodă de lucru va permite și reliefaarea viitorilor conducători ai societății, dintre membrii mai activi ai secțiunilor, căci conducătorii nu se ivesc la întâmplare: se cer calități.

anume, înăscute, perfectate de educație și experiență bogată. Aceasta cu atât mai mult cu cât organizațiunile profesionale își au responsabilități profesionale, de care nu se pot achita membrii societății decât prin susținerea morală, intelectuală și materială a activității societății.

În afară însă de recunoștința mărturisită înaintașilor, aniversarea este un prilej de autoexaminare, de întocmirea „bilanșului” de activitate. Americanii silvicultori privesc cu satisfacție la trecutul asociației lor, datorită faptului că realizările înregistrate înseamnă tot atâtea puncte de program îndeplinite. Astfel, se trece la răbojul succeselor următoare:

1) Societatea este unanim recunoscută ca reprezentanta profesiunii de silvicultor în Statele Unite; lucrul n'a fost ușor pentru că trebuia să se plaseze în prealabil profesiunea însăși de silvicultor printre profesiunile recunoscute (medici, ingineri, etc.).

2) Prin enunțarea anumitor principii aprobate de majoritatea membrilor Societății s'a format un cod al eticii profesionale, care servește drept ghid Consiliului societății și definește poziția profesiunii de silvicultor față de celelalte profesii.

3) Publicațiunile societății sunt considerate aproape unanim ca cea mai de seamă îndeplănire, pentru că s'a putut dezbate majoritatea aspectelor economiei forestiere și ale organizării profesionale, s'a înlesnit cunoașterea literaturii și problemelor de specialitate pe tot întinsul țării, s'a făcut cunoscută activitatea comitetelor și secțiunilor regionale din cadrul Societății. Ceea ce a făcut revista asociației pentru silvicultură în America, este incalculabil.

4) Asociația a făcut servicii strict personale membrilor săi, încredinșându-le un plasament mai bun, facilitându-le călătoriile de studii peste hotare prin comitetul relațiilor internaționale, informându-i despre problemele care-i interesau de aproape, organizând biblioteca de specialitate și strângând material pentru istoricul silviculturii care altfel s'ar fi pierdut și cu vremea va dobândi o valoare inestimabilă. În această ordine de idei e de menționat că în paginile revistei Societății, necroloagele silvicultorilor au fost publicate cu toată grija, pentru care lucru, viitorul istoric al silviculturii va fi foarte recunoscător.

5) Sprijinul pe care Societatea l-a dat direct și indirect pentru stabilizarea și ridicarea învățământului silvic academic este o mândrie a tuturor. O expresiune a străduințelor în această direcție o formează: Raportul Societății din 1912, care conține programul standard pentru școalele de silvicultură, a doua conferință asupra învățământului silvic din 1920, Cartea despre învățământul silvic de Graves și Guise din 1932 \*), Raportul asupra școalelor de silvicultură de H. H. Chapman din 1935 și numeroasele rapoarte publicate în paginile revistei de către comisia pentru învățământul academic.

6) În sfârșit, societatea a pus umărul pentru organizarea cercetărilor și experimentațiilor forestiere. Pentru aceasta a fost nevoie ca Societatea să lupte pe diverse fronturi și în cadrul altor societăți, prin

\*) Există și la biblioteca Soc. „Progresul Silvic”.



delegații trimiși în consiliile acestora. Și anume: Societatea Americană pentru Progresul Științei, Academia Națională de Științe, Consiliul național de Cercetări, Uniunea Societăților Americane de biologie, Academia de Științe din Washington, Societatea ecologică din America, etc. În cadrul acestor asociații științifice s'au publicat lucrări demonstrându-se necesitatea cercetărilor pentru dezvoltarea economiei forestiere în America, în afară de programul de cercetări pe care însăși Societatea silvicultorilor îl dă la iveală, creindu-se în acest fel atmosfera și baza necesară legii Mc Nary — Mc Sweeny din 1928 care organizează legal și acordă fondurile necesare cercetărilor forestiere în America.

Ar fi să se mai adauge și numeroasele congrese ținute în diferite regiuni ale Americii, în cadrul strict al Societății sau în colaborare cu alte Asociații științifice sau profesionale, cu care ocazie lucrările depuse au făcut cunoscute probleme importante pentru economia forestieră silvicultorilor însuși și celorlalți participanți, creindu-se în ultimă analiză un standard moral, intelectual și social profesiei de silvicultor, demn de noblețea idealului ei.

De aceea, rememorându-se acest palmares de victorii, silvicultorii americani privesc cu încredere în viitorul asociației lor.

(În parte după „Journal of Forestry” 1940).

T. B.

#### ● Ungaria se pregătește pentru exportul de lemn.

Se știe că Ungaria Trianon-ului a fost o țară importatoare de lemn de orice fel. Prin cantitățile mari, cu deosebire de lemn de foc, pe cari le aducea din țările învecinate și mai cu seamă dela noi, Ungaria constituia o pildă rară de țară importatoare de un astfel de sortiment. După încorporarea ținuturilor foste cehoslovace și mai ales, după ocuparea Transilvaniei noastre de Nord s'au schimbat lucrurile cu totul. Nu numai că nevoile interne sunt acoperite din producția proprie, dar se contează și pe un serios prisos de export. Astfel, în acest timp, se duc tratative între anumite firme exportatoare de lemn pentru contopirea lor într'un sindicat pentru exportul de lemn tare.

(În parte, după D. D. Holzwirt, 1940/698).

(138)

#### ● Din prefacerile învățământului forestier superior german.

Marile prefaceri pe care le încearcă Germania sub guvernarea național-socialistă, și apoi extinderea teritorială a Reich-ului, au înrăuriri și asupra învățământului superior forestier. Mai întâi, acel învățământ, ca și întreg învățământul superior german, de altfel, este dirijat în chip unitar, spre deosebire de vechea concepție de autonomie, de mai înainte. Unele școli superioare au fost desființate, altele prefăcute, potrivit anumitor funcțiuni locale deosebite ce vor avea de îndeplinit sub viitoarele împrejurări.

Astfel, în ceea ce privește Școala superioară de Silvicultură dela Tharandt, se socotește sfera sa de lucrare cu mult lărgită prin noile cuceriri dinspre răsărit ale Germaniei. Caracterul silviculturii din acele ținuturi, cari gravitează spre Tharandt, a impus o anumită specializare a

Școlii respective, în sensul dezvoltării disciplinelor tehnice: Topografie forestieră, Aerofotogrametrie, Construcții, Mașini, etc. Alături de vechea Școală superioară de Cultura pământului dela Viena, Tharandt-ul este a doua Școală care poate să acorde titlul de inginer silvic, după două semestre de studii deosebite. Acestea încep a funcționa din această toamnă.

(În parte, după Forstwiss. Centralblatt, 1940/210).

(139)

### ● Dela vecinii Bulgari.

#### Deschiderea primei școli forestiere elementare.

În cadrul acestei cronici forestiere externe, a venit, adesea, vorba despre străduințele, într'adevăr pilduitoare, pe care le desfășoară vecinii noștri dela miază-zi, pentru înaintarea economiei lor forestiere (a se vedea notele noastre din Revista Pădurilor 1939, purtând numerele și paginile: 21/316, 56/684, 57/686, 66/757, 88/1041). Deastădată aducem la cunoștința cetitorilor un nou fapt semnificativ.

La 11 Februarie a. c., s'au inaugurat cursurile primei școli forestiere elementare, situată în pădurea Ceam Korja de lângă Samokov. Școala ține de Ministerul Agriculturii și a fost înființată în vederea pregătirii personalului forestier inferior. Cursurile țin un an și sunt gratuite. Capacitatea de pregătire a școlii este de 100 elevi anual. Clădirea a fost începută în 1936 și a costat cam 4.000.000 leva.

(După Z. f. Wfw., VII/704).

(140)

### ● Și Egiptul împădurește.

În întreaga lume, bate un vânt de mare înțelegere pentru pădure, cărula nu-i scapă până nici Egiptul. După cum se știe, condițiunile staționale din această țară nu sunt prielnice pentru creșterea și cultura pădurii, așa cum suntem obișnuiți să vedem la noi. Apoi, nici poporul nu are înțelegerea potrivită pentru așa ceva. Cu toate acestea, sunt semne de preocupare, în acest din urmă timp, pentru pădure chiar și în Egipt, care era obișnuit să-și aducă lemnul trebuitor din afară. Ministrul Agriculturii a destinat un prim fond de 12.000 lire pentru împădurirea anumitor ținuturi. Pe această cale se nădăjduiește a se creia un nou mijloc de câștig și a se micșora, cu timpul, importul de lemn și deci dependența de străinătate. Nu mai puțin însemnată ar fi câștigarea pentru cultură a unor întinse suprafețe de teren, a căror suprafață ar fi — în afară de pustiu — de cca. 800.000 ha.

(În parte, după Z. f. Wfw., VII/700).

(141)

### ● Arborii de șosele în Italia.

În Italia, unde fiecare bucățică de pământ este folosită cu în-grijire, se caută a se trage foloase materiale și de pe urma marginelor șoselelor, prin plantațiuni de copaci și pomi. Până acuma, s'a ajuns la plantarea a 41% din lungimea șoselelor statului, ceace face 8407 din 20.686 km. În unele provincii, cum este Veneția, procentul respectiv se apropie de 90%. S'au plantat până acuma 1.267.138 arbori și pomi. Dintre

aceștia, sunt: platani: 425.411; salcâmi: 191.670; plopi: 100.000 bucăți. Restul e format din specii rășinoase, de tei, ulm, dud, castan porcesc, paltin și pomi.

(După Z. f. Wfw., VII, 712).

(142)

● f Profesorul Max Endres.

În caetul pentru luna Iunie a. c. am făcut în cadrul „Cronicei externe“ (Nr. 122, pag. 463—466), portretul Profesorului Max Endres, dela München, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani. Motivele care ne-au îndemnat la acest lucru, au izvorât dintr'un sentiment de recunoștință, pe care am socotit că i-o datorăm cei ce i-am ascultat prelegerile ca și pentru vasta și temeinica sa activitate de creație științifică pe tărâmul Politicii forestiere și al Estimației și staticii forestiere.

Iată, că acum ne sosește trista veste, că Profesorul Endres a închis ochii pentru totdeauna, la 9 Noembrie 1940, adică la 7 luni după părăsirea în al 81-lea an al strălucitei sale vieți.

Exprimăm pe această cale adâncă noastră părere de rău.

(143)

● Dela Centrul internațional de Silvicultură.

Între 22 și 26 Octombrie 1940, s'a ținut la Budapesta cea de a patra sesiune a Comitetului C. I. S.-ului. Au luat parte: Președintele C. I. S.-ului, Baronul Waldbott (Ungaria); Vice-președintele, Secretarul de Stat Generalforstmeister Alpers (Germania); Directorul C. I. S.-ului, Prof. Dr. Dr. Köstler, întovărășit de funcționari înalți ai C. I. S.-ului; un mare număr de delegați ai Statelor și instituțiilor internaționale membre ale C. I. S.-ului. Astfel, Institutul internațional de Agricultură dela Roma a fost reprezentat prin câțiva delegați, iar Uniunea internațională a Institutelor de Cercetări forestiere, prin Secretarul său general. Din partea României, a funcționat, ca delegat D-l Profesor Drăcea. Guvernul ungar, în calitate sa de gazdă, a participat la ședința de deschidere prin Ministrul Agriculturii, Conte Teleki; Șeful Administrației forestiere și un Consilier ministerial.

Din darea de seamă a Directorului s'a putut vedea continua organizare și consolidare a C. I. S.-ului, cu toate greutățile deosebite, pe care le ridică împrejurările politice ale timpului.

Cadrul juridic al C. I. S.-ului a fost perfect hotărât, între altele, și prin legea din 4.4.1940 a Reich-ului, care îi acordă o situație exteri-torială. Personalul a fost mărit și organizat, fiind, totuși, încă departe de a putea împlini nevoile unei atari instituțiuni. Birourile au fost amenajate. S'a îngrijit în chip deosebit de bibliotecă, ajungându-se, în primul său an de existență, la peste 3000 de volume și 175 de periodice regulate.

Cu toate că străduințele C. I. S.-ului au fost îndreptate, până acum, în principal, asupra organizării sale, s'au putut, totuși să se treacă și la lucrări efective. Astfel, Directorul a prezentat Comitetului primele două monografii din seria „Silvae orbis“: 1. „Répertoire inter-

national des periodiques forestiers" de Franz Grünwoldt și 2. „La législation sur le reboisement des terrains incultes", de Géza Luncz. A mai fost prezentat și caetul întâi al publicației trimestriale a C. I. S.-ului: „Intersylva".

În fața acestor fapte concrete, sunt îndreptățite toate nădejtile de bine, în lucrarea noii instituții forestiere internaționale.

Cercurile ungare au manifestat, ca de obicei în asemenea împrejurări, o deosebită atențiune față de membrii Comitetului. Astfel, după încheierea ședințelor au fost organizate mai multe excursiuni, cari au putut face pe participanți să-și dea seama de „înalta dezvoltare a silviculturii ungare".

(După comunicări oficiale).

(144)

*Ilie C. Demetrescu*

---

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere" a d-ilor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburlan, în întregime refăcută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara anului 1941.

---

# R E C E N Z I I

## CĂRȚI

James C. Marr:  
SNOW SURVEYING.  
(Măsurarea zăpezii).

U. S. Department of Agriculture.  
Miscellaneous publication No. 380.  
Washington, D. C. — U. S. Government  
Printing Office 1940. Pag. 45.

În Septembrie 1940, a avut loc la Cambridge, Mass., în localul Institutului de exploatare geografice, o adunare a mai multor instituții științifice din America, cu scopul de a organiza o „conferință” permanentă a zăpezii. Cu acest prilej s'au prezentat, pentru a se avea o bază de discuțiune și a se cunoaște diferitele aspecte ale problemei, din partea diferitelor instituții interesate în această chestiune, o seamă de lucrări, care au condus, în urma discuțiunilor, la constituirea unei organizațiuni permanente pentru studiul zăpezilor. Lucrările prezentate au fost următoarele: „Considerațiuni meteorologice asupra zăpezii”, „Măsurătorile de zăpadă”, „Activitatea Institutului Meteorologic”, „Zăpada din punct de vedere recreativ”, „Zăpada și inundațiile din 1936” „Silvicultura în legătură cu zăpada în NE”.

În discuțiunile provocate de aceste lucrări s'a insistat în special asupra instrumentelor pentru măsurarea zăpezii, asupra aplicațiunii datelor obținute și asupra deficienței acestor date. Interesul celor mai mulți din-

tre participanți la această conferință s'a manifestat în special pentru relațiunile dintre acumularea de zăpadă, topirea zăpezii, înghețarea solului și cursurile de apă în măsura în care se poate prevedea o inundație, se pot lua măsuri din vreme pentru a evita dezastrelor inundațiilor și asigurarea rezervoarelor pentru instalațiunile hidroelectrice.

Din p. d. v. geografic asociația include statele din Estul Americii, apele principale din Ohio și râurile care isvoresc din M-ții Appalachiani. Economia forestieră este interesată în studiul acestei probleme pentru că în aceste regiuni există un domeniu forestier de circa 57 milioane de acres ( $\approx$  23 mil. ha), și amenajarea acestor păduri trebuie să aibă în vedere influența pe care o exercită pădurile asupra acumulării zăpezii, asupra procesului de topire a zăpezii, asupra adâncimii la care pătrunde gerul în sol.

Desigur, pentru a se ajunge la o organizațiune specială și permanentă pentru studiul zăpezilor a trebuit să existe în prealabil un „climat” special pentru asemenea preocupări, creat de însăși problema în discuție și nu mai puțin de activitatea de până acum în acest domeniu. O dovadă în acest sens ni-o dă broșura lui J. C. Marr de care ne ocupăm în această recenzie.

După cum se vede și din indicația bibliografică din capul acestor rân-

duri, e vorba de o publicațiune oficială a Ministerului de Agricultură al Statelor Unite (U. S. A.). Examinând cuprinsul acestei lucrări căpătăm impresia că este un fel de „regulament al serviciului exterior” pentru măsurarea zăpezii. În adevăr, după o introducere (9 pag.) în care se face un scurt istoric al chestiunii și se arată rostul acestor măsurători, se descrie (5 pag.) instrumentele folosite și îngrijirea lor (buna lor întreținere); se trece apoi la procedeele de teren pentru măsurarea zăpezii (18 pag.) dându-se detalii pentru manipularea instrumentelor, evitarea surselor de erori, redactarea foaiei de observațiuni, organizarea cabanelor de adăpost; în restul paginilor se fac recomandățiuni de ordin practic referitor la lucrul pe teren iarna: alegerea skiurilor și bocancilor, întreținerea lor, cazurile când trebuie să se meargă în echipă de 2—3 sau mai mulți observatori, ce haine trebuie să poarte pe teren un observator, și în sfârșit ce trebuie să ia cu el în raniță ca îmbrăcăminte de schimb și medicamente pentru un prim ajutor în caz de accident.

Aflăm astfel, că broșura e dedicată în primul rând lucrului pe teren în Statele din West, unde zăpada reprezintă rezervorul natural și imens al alimentării cu apă a acestor State. Prevederea capacității acestui rezervor interesează pe fermieri, crescătorii de vite, navigatori, bancheri și toate instituțiile care se ocupă cu producția de energie, aprovizionări de apă, combaterea inundațiilor.

Cum cantitatea de apă ce se scurge la suprafața solului nu poate fi dedusă numai din datele institutelor meteorologice, a trebuit să se purceadă la măsurarea zăpezii pe su-

prafețe anumite definite și alese în bazinele de recepție. De mai bine de 30 de ani, previziunile s'au făcut pe baza măsurătorilor directe a zăpezii și anume evaluându-se cantitatea de apă pe care ar conține o stratul de zăpadă acumulat în timpul iernei. Incepând din 1935 un program al guvernului federal caută să extindă și să unifice aceste măsurători de zăpadă în cele 11 state din West (Nevada, Utah, California, Oregon, Idaho, Whoming, Washington, Montana, New Mexico, Colorado și Arizona).

Se înțelege că această activitate pentru a fi desfășurată reclamă un personal foarte numeros și lucrul n'ar fi posibil fără o colaborare între mai multe instituții. Cei circa 2000 de observatori necesari îi dau: serviciul pentru conservarea solului, institutul meteorologic, serviciile ingineresti din 6 state, 3 stațiuni de experimentație agricolă, mai multe servicii municipale, numeroase întreprinderi de îmbunătățiri funciare (irigațiuni), și instituțiile federale ca: serviciul silvic, serviciul parcurilor naționale, serviciul biologic, corpul inginerilor din armata americană, Serviciul geologic, Oficiul pentru afacerile indiene, etc.

Firese este ca, proveniți din atâtea domenii de activitate, observatorii să aibă unele chestiuni referitoare la instrumentația de întrebuințat sau la vieța pe teren, iarna, neclare. Broșura de care ne ocupăm, vrea să fie un răspuns la programul propus de guvernul federal, stând la îndemâna acestor observatori cu lămuririle necesare.

În cele ce urmează, vom încerca să arătăm esențialul din această broșură.

Determinarea conținutului în apă

al zăpezii se face luându-se o probă verticală de zăpadă cu un cilindru de un anumit diametru (există mai multe modele) și cântărind-o. Diametrul cilindrului este astfel ales în cât, greutatea probei de zăpadă exprimată în uncii (ounces) este echivalentă cu înălțimea exprimată în inches a apei corespunzătoare. Cu alte cuvinte, o probă de zăpadă în greutate de 1 ounce reprezintă precipitații de 1 inch înălțime (măsurată cu același cilindru, evident). În felul acesta, adâncimea zăpezii este repede și corect transformată în înălțimea precipitațiilor care ar fi căzut sub formă de ploaie, — numai prin simpla cântărire a probelor de zăpadă. Natural, locul de luat probe trebuie ales cu oarecare discernământ.

Corectitudinea și rapiditatea, cu care acest instrument standard determină conținutul în apă a zăpezii, dau metodei un mare avantaj practic mai ales când trebuie măsurători în munți izolați, înalți, în timpul iernei. Din simpla citire a adâncimei zăpezii e greu să se deducă corect cantitatea de apă corespunzătoare, mai ales când zăpada este îndesată și în straturi de diferite densități („laminată“). De asemenea, topirea probelor de zăpadă și cântărirea lor reclamă prea mult timp.

Măsurătorile acestea de zăpadă permit o precizie de încredere, dacă se respectă anumite condițiuni. Și anume:

1. Măsurătorile trebuie făcute la altitudine unde zăpada nu se topește până la 1 Aprilie.

2. Stratul de zăpadă trebuie să fie suficient de accesibil pentru a permite o continuitate de observațiuni (măsurători).

3. Măsurătorile trebuie făcute destul de numeroase la punctele sta-

bilite pentru a se evita erorile provocate de zăpada spulberată de vânt.

4. Măsurătorile trebuie făcute în locuri bine alese în fiecare basin de recepție.

În afară de manipularea instrumentelor și grija pe care trebuie să o aibă observatorii în executarea măsurătorilor, mai este necesar să se țină seama încă de un factor: timpul la care trebuie făcute acestea. Se dă ca indicație generală data la care ar exista maximul de zăpadă, când se termină în mod practic precipitațiile sub formă de zăpadă, pentru că rostul acestor măsurători e să arate cantitatea de zăpadă acumulată în timpul iernei. Întrucât măsurătorile se întind pe o regiune foarte mare, e greu de admis pentru toți aceeași dată. Se arată totuși că datele e bine să fie obținute la întâi din fiecare lună începând din Ianuarie până în Mai.

Pe baza observațiilor și măsurătorilor făcute după cum s'a arătat mai sus se evaluează cantitatea de apă care ar rezulta din zăpada căzută și acumulată în timpul iernei, — presupunându-se că există o simplă relațiune între conținutul în apă al zăpezii dintr'un basin de recepție și cantitatea de apă care se scurge pe acea suprafață.

Pentru fiecare basin de recepție se construiește un grafic având în absciză înălțimea apei corespunzătoare stratului de zăpadă (în inches) iar în ordonată cantitatea de apă care se scurge (exprimată în acre-feet, adică înălțimea apei pe unitatea de suprafață), — ținându-se seama natural de măsurătorile pe mai mulți ani consecutivi. Curba de gradul întâi de pe acest grafic e dată de o formulă stabilită empiric:

$$R = 57,9 X - 369,4$$

în care,

$R$ —cantitatea de apă care se scurge, exprimată în mii de acre-feet.

$X$ —înălțimea medie a apei corespunzătoare stratului de zăpadă acumulat, exprimată în inches.

Cum se folosește graficul, e simplu: avându-se cunoscută înălțimea medie a apei (absciza) pe care o conține un strat de zăpadă, se citește pe ordonată cantitatea corespunzătoare a apei care se scurge.

Trecem peste celelalte detalii referitoare la redactarea foaiei de observațiuni, întreținerea materialului și recomandările de ordin practic.

Să menționăm doar că în esență instrumentul întrebuințat este propriu zis o sondă fabricată din dură-lumină, compusă din mai multe tuburi care se pot reuni pentru a se putea lua o probă cât grosimea stratului de zăpadă. Balanța folosită este cilindrică, constituită dintr'un tub având în interior un arc etanșat.

Important este în această broșură metoda adoptată pentru măsurători de zăpadă: simpla cântărire a unei probe luate cu un cilindru de un anumit diametru astfel ca greutatea probei să permită obținerea directă a înălțimei precipitațiilor dacă ar fi căzut sub formă de apă.

În Europa eram învățați altfel să rezolvăm problema: câtă apă poate da un strat de zăpadă de anumită grosime. Și anume, se măsoară grosimea stratului de zăpadă și cu ajutorul unui factor de reducere se afla înălțimea precipitațiilor sub formă de apă. Acest factor de reducere se exprima fie ca adâncime specifică a zăpezii (înălțimea stratului de zăpadă care corespunde unui strat de apă egal 1) fie ca densitate a zăpezii (valoarea reciprocă a adâncimii specifice). Și se știa că, în mediu, adâncimea specifică are valoare 10—12.

Adică, un strat de zăpadă proaspăt căzută având o înălțime de 10—12 cm, corespunde unei înălțimi pentru apă de 1 cm, sau alfel exprimat, densitatea zăpezii este 0,10—0,08. În cât, în general, se admitea că 1 cm zăpadă, corespunde la 1 mm apă. După cum remarcă Hahn, se înțelege că întrebuințarea acestui factor de reducere 0,1 nu dă decât valori aproximative. Pentru cazuri particulare trebuie să se facă măsurători speciale, întrucât densitatea zăpezii este influențată de factori variabili: vânt, temperatură. Se știe că vântul îndeasă zăpada proaspăt căzută. De pildă: pe coasta Atlanticului în America s'a determinat pentru densitatea zăpezii valoarea 0,18. Abels a găsit-o în Alpi 0,27, pentru zăpada spulberată de vânt. În ceea ce privește influența temperaturii, cifrele nu sunt mai puțin elocvente.

Lancaster, în măsurătorile făcute la St. Gothard, găsește următoarele valori pentru densitatea zăpezii în raport de temperatură:

Temp. obs. la căderea zăpezii	densitatea zăpezii	adâncimea specifică
0°	0.14	7
-1° } -4° }	0.1	10
-5° } -15° }	0.08	13

Cu alte cuvinte, când zăpada cade în jur de 0° e mai densă, pe când la temperaturi mai joase are o densitate mult mai mică.

În afară de aceasta, straturile de zăpadă mai vechi sunt mai dense, iar cu vremea devin și mai dense.

În această ordine de idei Abels a găsit următoarele valori:



data măsurătorilor	densitatea zăpezii	niveiul probei	densitatea zăpezii
15 Nov.	0.16	suprafața	0.28
15 Dec.	0.20	137 cm	0.54
15 Ian.	0.22	312 cm	0.61
15 Martie	0.27		

Chiar zăpada proaspăt căzută „se așează” repede:

15 Nov.	0.04
17 Nov.	0.08
20 Nov.	0.10

În munți înalți, straturile de zăpadă ating în 6—9 luni o densitate de 0,48.

La diferite adâncime, Defant găsește la 3100 m. (pe Sonnblick) următoarele valori:

Aceste lucruri știute ne fac să avem o rezervă justificată față de metoda americană prezentată în publicația oficială de care ne ocupăm. Neluarea în considerație a densității zăpezii nu poate conduce la măsurători corecte. Dacă n'ar avea acest păcat inițial, am recomanda în modul cel mai călduros această broșură, pentru că altfel e scrisă antrenant, practic și pentru omul de teren.

T. Bălănică

N. B. 1 acre = 0,404671 ha

1 inche =  $\frac{1}{12}$  foot = 0,0254 m

1 ounce =  $\frac{1}{16}$  pound avoirdupois = 28,3384 g

1 ounce =  $\frac{1}{12}$  pound troy = 31,0913 g

(dacă nu se menționează a cui fracțiune este, pound troy sau avoirdupois, nu se poate face preciz transformarea în grame).

## FUNDAȚIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I”

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUȚ și D. SBURLAN :

Arborii și pădurile

1940. București, M. O. Imprimeria Națională

240 pagini, cu numeroase desene și figuri; 30 Lei.

**JOURNAL FORESTIER SUISSE.**

Nr. 11/1940.

*Rob.-Ch. Gut.:*

*Humidité atmosphérique et assimilation.* (4 pag.).

Umiditatea atmosferică și asimilație.

Se arată rolul fundamental al apei din atmosferă în creșterea arborețului, rol adesea necunoscut. Se reamintește forestierului importanța vitală a unei atmosfere forestiere bogată în apă în orele de dimineață.

*(Tr.):*

*L'armée et le service forestier.*

Armata și serviciul silvic (8 pag.).

Parte dintr-o conferință ținută în Septembrie 1940 la Soc. forestieră elvețiană.

În prima parte a conferinței se atacă unele chestiuni privitoare la organizarea apărării naționale, atât în Elveția cât și în străinătate. În partea a 2-a se examinează latura forestieră a problemei.

*Sam. Aubert:*

*Les Amburnex* (Jura Vaudois). (2 pag.).

Este vorba de un ansamblu de pădure și pășune de 160 ha, ce poartă

acest nume. Alt. de 1300—1450 m. Proprietatea comunei Lausanne. Numele acestui ansamblu provine de la denumirea veche a fructelor de afini (*Vac. myrtillus*). Azi pădurea este constituită din molid. Fagul lipsește. Condițiile climatice nu-i sunt defavorabile. Probabil că în trecut a fost extras pentru a fi transformat în cărbune, necesar industriei metalurgice și de sticlă din valea Joux.

*Dasen:*

*Une question de politique forestière dans le canton de Berne.* (1 pag.).

O chestiune de politică forestieră în Cantonul Berna.

Administrația forestieră domeniială din cantonul Berna a cumpărat o întindere de 200 ha pășuni și fânețe în basinul pârâului Turnelsbach, afluent periculos, pe stânga, al râului Turbach din regiunea Gessenay. A vrut să arate, prin aceasta, convingerea sa că bazinele de recepție ale torenților trebuie să se găsească în mâna persoanelor juridice, singure care pot să-și permită de a împăduri tot ceea ce este cu puțință și de a păstra restul de înveliș vegetal în cea mai bună stare.

Proiectul de restaurare — din cele de tip modern — prevede mai mult lucrări de natură forestieră, ele fiind sortite să lupte contra râului. Lucrările tehnice nu vor depăși 1/10 din cheltuiala totală. Foloasele vor avea rol dublu față de rășinoase.

*Al. Har.*

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-  
WIRTSCHAFT.**

*Bd. VII, Heft 9 (Iunie 1940).*

Herman Graser, Forstmeister, Dr.:  
*Zum Problem nachhaltiger Pro-  
duktionssteigerung im Kulturwald  
der Zukunft.*

Despre problema creșterii  
permanente a producțiunii  
în pădurea cultivată a viito-  
rului.

Putința de îndestulare a omenirii  
cu lemn se îngustează neîncetat. De  
aci, rezultă două probleme: 1. O  
mai dreaptă repartiție a materiilor  
prime din lume și 2. O creștere  
permanentă a producțiunii în pă-  
durea cultivată potrivit împrejură-  
rilor naturale.

Autorul se ocupă de această din  
urmă problemă.

Față de împrejurările din Germa-  
nia și Europa de mijloc, el crede că  
deslegarea problemei respective  
poate fi privită din trei puncte de  
vedere:

1. Trebuința unei tratări a pădu-  
rii mai potrivit cu condițiunile sta-  
ționale decât până acuma și deci și  
a unor lucrări regionale de silvi-  
cultură;

2. Insemnătatea unor gospodării  
de cercetare (experimentale), inte-  
meiate fără cusur din punct de ve-  
dere științific, cu serioasă bază eco-  
nomică și conduse în aceeași direc-  
ție pe lungă durată;

3. Cerința unei alte orientări a  
administrației, încât îndatoririle eco-  
nomico-culturale proprii să aibă  
destulă întâietate, față de conside-  
rațiunile administrative birocrata-  
lice.

Autorul dezvoltă aceste puncte de  
vedere.

*Internationaler Forst- und Holz-  
wirtschaftsbericht.*

Cronica forestieră inter-  
națională.

Ni se împărtășesc multe date asu-  
pra stărilor și faptelor forestiere din  
lume.

*Ilse C. Dem.*

**CĂRȚI NOI:**

Ing. GR. ST. VASILESCU:

**Bonifica integrale**

(Sistematizarea și mărirea producției terenurilor agrare

și forestiere)

Eucurești, 1940. Tipografia Bucovina, 105 pagini, 150 lei.

# I N F O R M A Ț I U N I

— D-l ing. Artur Coman rămas în Maramureș ne-a solicitat să continue a colabora la Revista Pădurilor. Conducerea revistei a acceptat cu deosebită bucurie propunerea ce i s'a făcut.

— D-l ing. Ladislau Nagy Gárdonyi șeful Serviciului silvic al orașului Baia-Mare ne-a cerut permisiunea — și conducerea revistei noastre a aprobat — să folosească în revista „Erdészeti Lapok” din Budapesta, articolele apărute în Revista Pădurilor Nr. 3 și 12/1937 în care se tratează despre conductele sub presiune, din lemn.

— Au fost numiți în Consiliul tehnic al pădurilor, d-nii: Ing. Mih. Suhățeanu, ing. An. Ionescu, ing. Narcis Eccncmu, ing. Victor Ivăncianu și ing. N. Nedelcovici. (Mon. Of. Nr. 292/940).

— Comisiunea pentru examinarea inginerilor șefi silvici candidați la gradul de inginer subinspector silvic a fost constituită astfel:

1. Prof. V. N. Stinghe.
2. Prof. D. A. Sburlan,
3. Ing. Ioan Florescu.
4. Ing. Traian Heroiu.
5. Ing. C. Emanoil.

— D-l Icsif Popovici ing șef silvic a fost transferat la Inspectoratul de

regim silvic Craiova. (Mon. Of. 289/1940).

— D-l Iuraș Gh. ing. șef silvic a fost repartizat, la serviciul central al Inspectoratului de regim silvic Vatra-Dornei. (Mon. Of. Nr. 286/940).

— D-l Valeriu Dinu ing. subinsp. silvic a fost repartizat să funcționeze în centrala Direcției Silvice din Minister (Mon. Of. Nr. 286/940).

— D-l Terdie Francisc, ing. insp. silvic a fost numit șef al Inspectoratului la Inspectoratul silvic Timișoara (Mon. Of. Nr. 282/940).

— D-l Mh. Boldur ing. consilier silvic a fost repartizat să funcționeze ca inspector de control general al Direcției Silvice din Minister.

D-l Holca Leon ing. insp. g-ral silvic a fost numit șef al Inspectoratului de regim silvic Suceava (Mon. Of. Nr. 285/940).

— Din cei 22 delegați pe care-i trimite Adunarea generală a secției I-a (funcționari publici) în Consiliul A.G.I.R., pentru anul 1941, au fost aleși următorii 6 ingineri silvici: N. Smărăndescu, Dem. Grozescu, At. Haralamb, Valeriu Dinu, G. Nicolau-Bărlad și I. Popescu-Zeletin.

— Comisia de înaintări a inginerilor silvici propozabilii la avansare pe 1 Ianuarie 1941, a fost constituită astfel:

A) Membri de drept:

- 1) Prof. M. Drăcea, director I.C.E.F.
- 2) M. Suhățeanu, președintele Consiliului tehnic al pădurilor.
- 3) At. Nedelcovici, administratorul Casei Pădurilor Statului.
- 4) D. Grozescu, directorul Direcției silvice.
- 5) I. Zeicu, directorul Dir. P. P. J.

B) Membri numiți:

- 6) M. Petcuț, ing. cons. silvic.
- 7) V. Ivăncianu, ing. cons. silvic.
- 8) N. Economu, ing. insp. g-ral silvic.
- 9) Gr. Eliescu ing. insp. g-ral silvic.
- 10) Emil G. Negulescu, ing. insp. silvic.
- 11) St. Gârbu, ing. insp. silvic.

Comisiunea lucrează sub președinția d-lui Ing. N. Smărăndescu, Secretar General la Ministerul de Agric. și Dom.

### CINEGETICE

— Prin decizia ministerială Nr. 32.664/1940, d-1 At. Hăralamb inginer inspector silvic la I.C.E.F. a fost delegat să predea cursul de vânătoare și piscicultură în apele de munte la Școala de brigadieri silvici dela Gurghiu cu sediul la Târgoviște.

— Monitorul Oficial nr. 290 din 4 Decembrie publică următoarea decizie a Ministerului agriculturii:

Având în vedere că regiunile de cerbi, cele mai populate, sunt situate în teritoriul cedat și față de marea valoare a acestui vânat, Statul

este nevoit să ia cele mai aspre măsuri pentru înmulțirea acestor specii. Ca urmare se aduce la cunoștința publicului, următoarele dispoziții luate de către Minister prin decizia nr. 22854 din 5 Noembrie 1940:

Oricine va vâna un cerb sau o ciută fără autorizație specială din partea ministerului, este obligat să plătească proprietarului sau arendașului o despăgubire de 25.000 lei pentru fiecare piesă, în afară de amendă și pedepsele prevăzute de lege.

Ministerul plătește organelor oficiale, însărcinate cu aplicarea legii vânatului (paznici de vânat, jandarmi, pădurari, paznici de câmp, primari, etc.) un premiu de 2000 lei, imediat, fără a se ține seamă de rezultatul procesului, dacă acel organ va prinde asupra faptului, sau va dovedi pe cineva că a prins sau a vânat cerbi sau ciute, fără autorizația Ministerului. Această sumă se va plăti imediat, prin mandat poștal de către Direcțiunea economiei vânatului, din fondul vânătoarei, contra actelor găsite bune, cum este procesul-verbal constatator, vizat de autoritatea locală (primărie sau postul de jandarmi).

În cuprinsul „României Legionare”, legea țării se cade a fi cu sfințenie ascultată și vânatul țării apărat căci el aduce patriei însemnate venituri de care avem atâta nevoie în vremurile acestea grele“.

— Prin Deciziunea Ministerială No. 22747 din 15 Noembrie a. c., s'a revenit asupra Deciziunii No. 26757 din 20 Decembrie 1939, prin care a fost oprită vânătoarea pe terenurile și pădurile proprietatea Sf. Mănăstiri Hodoș-Bodrog din județul Arad.

— Prin dec. min. 17157 din 27.XI. 1940, s'a hotărît ca, pe lângă agenții polițienești și ai organelor administrative, să fie autorizați de a ucide câinii vagabonzi, și membrii Asociațiilor de vânătoare, angajații acestor asociații, precum și oricare organ sau agent al Serviciului de vânătoare. (Mon. Of. 283/940).

#### DIVERSE

Din Helsinki (Finlanda) se anunță că în cadrul fabricii de celuloză dela Oulu, va începe în curând să funcționeze, cu titlul de încercare, o fabrică pentru producerea zahărului din lemn. (Cuvântul, 16.XII.1940).

— În antrepozitele de cherestea din portul Constanța sunt depozitate de mai multă vreme câteva mii de vagoane de cherestea, care n'au putut fi exportate. D. Gherasimov, delegat al Uniunii Sovietelor și d. ing. I. Dumitrescu, directorul producției forestiere din ministerul coordonării au vizitat antrepozitele spre a se convinge de starea materialului, care urmează să fie exportat în Rusia, după ce se va încheia acordul de comerț, în curs de discuție la Moscova. (Universul, 7.XII.1940).

— Exportul de lemne al României din luna Septembrie a. c., n'a mai reprezentat decât 28% față de exportul din luna corespunzătoare a anului precedent. Totalul exportului de lemne a fost de 9.417 tone, față de 33.800 tone din luna Septembrie 1939.

— Cel mai bătrân arbore din lume ar fi un castan, care se găsește pe panta muntelui Etna. El ar exista încă de pe vremea lui Pliniu. El numără deci 1950 de ani. Trunchiul, format din mai multe trunchiuri eșite din aceeași tulpină, are 58 de metri în circumferență. Ar fi deci și cel mai gros arbore din lume. (Universul din 1.7.1940).

— Cercurile silvice jugoslave privesc cu îngrijorare faptul că pădurile trec din ce în ce mai mult în mâinile țăranilor. Actualmente se află cam 1.013.000 hect. teren cu păduri în proprietatea țărănească. În legătură cu aceasta se atrage atenția asupra faptului că tăierea pădurilor pentru vânzare, produce ravagii.

Cercurile competente au început o intensă propagandă de lămurire a țăranilor pentru a opri distrugerea acestei avuții naționale. (Universul din 17.XI.1940).

# NECROLOG

† I. PETRUȚIU

20 Dec. 1888—6 Dec. 1940



S'a stins din viață și colegul nostru Ing. Insp. G-ral Ioan Petruțiu, om sfios, care de doi ani își purta boala nemăloasă cu atâta bărbăție pe picioare, încât mulți îl credeau ipohondru când venea să solicite concedii mai lungi.

El ne părăsește în acelaș an, la scurt interval după moartea colegului său de bancă: Petru Fotoc.

Ambii fac parte din generația tineretului care a intrat în viața publică deo-

dată cu frământările adânci cari au precedat războiul mondial, cu sforțările unanime ale românismului pentru crearea României Mari.

Tineretul este totdeauna mai receptiv în fața evenimentelor mari și, deși serii întregi de generații erau pregătite cu dârzenie sfântă din tată în fiu pentru a fi gata în ora eliberării, în cursul războiului balcanic, tineretul universitar din cuprinsul Ardealului, ori unde se găsea el, simțea nevoia unei mai strânse colaborări, căci pare că-i spunea cineva, că se apropie plinirea vremii. Studențimea română din Cluj, din Budapesta și Viena, se frământa și mișunau scrisorile între centrele studențești, pentru ca în momentul suprem al renașterii, nici o conștiință românească să nu stea amorțită. Așa se explică, cum de a cutezat studențimea de la Școala superioară de mine, metalurgie și silvicultură din Schemnitz, un grup infim de 16—20 de români, din totalul de 6—700 studenți, să trăiască o viață românească cu calcule cari să le angajeze puterile

de muncă, până în cele mai mici amănunte, pentru cerințele serviciului din Ardealul, pe care simțeau că trebuie să-l vadă cu ochii cum se va alipi de patria mamă. De atitudinea dușmănoasă a Ungurilor neași nu s'au sinchisit. Atacurile dușmănoase ale renegaților parveniți din ștrul tuturor naționalităților, le respingeau cu înfierări demne.

Mai mult, ei nu înțelegeau a face corp comun cu studentimea maghiară care avea un cerc de studii elegant, ci își cultivau și trăiau viața lor românească în grup, învățând cântece și citind ziare și reviste românești, chiar în sălile de curs.

Ciocnirile mărunte între mâna de Români și grupurile mari de studenți unguri, majoritatea renegați, proveniți din Slovaci, Ruteni, Nemți sau chiar Români, erau la ordinea zilei. Dar ele au culminat în cele mai murdare invective aruncate de către un grup de studenți din cercul secuesc, unui grup de studenți români, pe care l-a găsit într-o seară (a. 1912) șezând liniștit la o masă din cafenea locală. Cuvinte, ca: valahi sălbatici, gunolul societății, sunt din acelea pe cari abia le rabdă hărtia. Nici imnul național maghiar n'a fost cruțat, ci intonat cu răgete de bețivi, pentru a forța pe studenții români a se scula de la masa unde stăteau mândri, fără a lua în seamă josnicile scandalagiilor. Când Români, plătisii de aceste hărțueli, s'au decis a părăsi cafenea, Petruțiu, a fost acela care înainte de a eși, le-a replicat: „Da, suntem sălbateci, dar se vede că totuși mai culți decât voi”.

Atacurile nu s'au oprit aici, căci sosind la scurt interval, un alt grup de români care nu avea cunoștință de cele întâmplate, el a fost scos cu amenințări de revolver din cafenea.

Românii s'au plâns la Rectorat contra agresorilor, iar rezultatul a fost că profesorul anchetator, renegat și el, (cu nume sârbesc) și-a stors merite prin a scoate tot pe Români vinovați de felul cum interpretau cuvântul de „renegat”.

Nu poate fi trecută cu vederea întrebarea pusă de profesorul anchetator colegului Petruțiu: „Adevărat că D-ta ai declarat unui coleg că vorbești mai bucuros oricare altă limbă, în afară de cea maghiară, iar dacă totuși ești nevoit a vorbi ungurește trebuie să-ți speli gura?”. La această întrebare Petruțiu a răspuns: „Colegului meu, care mă apostrofa mereu pentru ce citesc ziar românească și de ce vorbesc românește la cursuri cu colegii români, când s'au dat atâtea ordine ca în cuprinsul școlii să nu vorbim decât ungurește, i-am răspuns că, și un câine credincios, dacă este mereu lovit de stăpân cu piciorul, de la o vreme îl părăsește; tot astfel facem și noi, când ne vedem hărțuiți mereu cu obligația de a vorbi ungurește, ajungem să îndrăgim mai de grabă ori care altă limbă”.

Năpustirile ungarilor asupra noastră, s'au deslănțuit și din gura președintelui tinerimii maghiare (un german renegat) în cadrul unui discurs ținut de la tribuna serbărilor naționale din 15 Martie, la care studentul român au răspuns prin ziarul local, angajându-se la o polemă mică înversunată, în cursul căreia, în afară de faptul că au recurs la proces de presă pe care l-au câștigat, merită să fie remarcată frumusețea stilului arhaic pe care îl folosea colegul Petre Fotoc, în redactarea răspunsurilor. Cel mai autentic stil de cronicar, era împănăt cu fraze



de efect autoritar, specifice numai scriitorilor de pe pusta Ungarei trăiți în plină libertate.

Anul 1940 ne-a răpit atât pe I. Petruțiu, cât și pe P. Fotoc, combatanții neînfricați de atunci.

Ceea ce plutește în negura nedeslușirii pentru ambii, este adâncă resemnare de care au dat dovadă după înfriparea României Mari. Câtă vreme ne găseam în epoca de restriște, ei luptau în primele rânduri pline de riscuri, jurând a se jertfi pentru înfăptuirea României Mari, și legându-se a ține locul la 10, pentru a suplini lipsurile din cadre. Dar în cele din urmă, după unire, când s'au ivit oamenii ca ciupercile după ploaie, ei s'au retras ca filozofii antici la o singură potecă modestă, muncind ca oricare altul, fără a înțelege să-și formuleze merite din atitudinea trecutului.

Nu e puțin lucru, ca după o luptă infierbântată, dusă pieptiș și câștigată cu toate fazele ei frumoase de ansamblul unui vis, să știi, atunci când ți-au dispărut urcușurile grele, să alegi dintre nenumăratele poteci, toate drepte și ademenitoare, pe una singură, fără a lăcomi la mai multe și fără a invidia măcar pe profitori.

Petruțiu și Fotoc au fost oameni tari, cari au veghiat atenți cu candela conștiinței naționale, aprinsă de strămoșii noștri în vetrele familiare ale satelor de la poalele Carpaților, fără a cunoaște pericol, dar și fără a cere recompensă pentru încordarea lor titanică de altă dată, ci mulțumindu-se a vedea pe cei mulți fericiți.

Cât de amare trebuie să le fi fost ultimele zile ale vieții, când au trebuit să constate că jertfa lor din tinerețe n'a fost suficientă pentru consolidarea pe veci a românismului pe plaiurile pe cari a trăit veacuri de-a rândul?

Este rândul generației de azi ca din viața pilduitoare a unui Petruțiu și Fotoc, să tragă învățăminte pentru lupta viitoare.

I. Zeicu

### † NICOLAE I. MARȚIAN

3.XII.1888—20.XI.1940

În seara zilei de 20 Noiembrie 1940, s'a stins din viață la locuința sa din Craiova N. I. Marțian, inginer inspector general silvic, în urma unui atac de cord.

Născut la 8 Decembrie 1888 în Comuna Balși Județul Romanați (fiu de învățător), a făcut școala primară în orașul Caracal, unde a urmat și cursul inferior al liceului. După ce a terminat Liceul Carol I din Craiova în 1907 a urmat anul I la facultatea de Științe din București, iar după aceasta a trecut la Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești pe care a absolvit-o în anul 1914.

A intrat în serviciul silvic al Statului la 1 Aprilie 1914 cu gradul de Inginer silvic asistent, la Serviciul ridicărilor în plan al Casei Pă-

durilor. A fost apoi șef de ocol la: Cozia, Curt-Bunar, Schitu-Greci, Romula (Caracal). În luna Iunie 1924 a fost numit la Direcția Silvică Sebeș ca Inspector de Control, unde a activat până la 15 Mai 1930, când a fost numit Șeful Secției Silvice din Directoratul 5 Ministerial Craiova și apoi Șef al Inspectoratului Craiova. În ultimii 3 ani s'a simțit suferind de inimă și cu toate că boala îl avertiza prin dese crize pe care le avea în ultimul timp, a continuat a lucra mereu până în ziua de 20 Noembrie, când în urma unui puternic atac de cord, desnodământul fatal nu a mai putut fi împiedicat.

Marțian a fost un om drept și de caracter, bun camarad, funcționar priceput și cu multă judecată. De aceea, oriunde a activat, a avut numai prieteni. Datorită calităților sale a urcat toate treptele ierarhiei până la gradul de inginer inspector general silvic.

Serviciul silvic al Statului pierde în Nicolae Marțian un element de valoare, iar familia sprijinul și sfătuitorul său.

A fost înmormântat în ziua de 22 Noembrie 1940 în cimitirul din Caracal în cavoul familiei.

În cinste să-i fie amintirea, iar lumina veșnică să-l cuprindă în dragostea ei.

I. I. S.

---

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm  
anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

---

# PUBLICAȚIUNI

## DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

### DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

### DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Măgura Buticeanca, județul Arad, proprietatea Comunei Buteni, în suprafață de 580 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Alba, proprietatea Comunei Podeni-Turda, în suprafață de 541 Ha 6900 mp. tratată într-o serie de codru în așteptare și una serie de crâng simplu cu revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hârtoș, județul Baia, proprietatea O. Tatos, în suprafață de 251 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava și Belensig, județul Arad, proprietatea Comunei Berechiu, în suprafață de 235 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Apateu, județul Arad, proprietatea Comunei Apateu, în suprafață de 219 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Bourul, județul Roman, proprietatea Cristea N. Solomon, în suprafață de 77 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pecoina, județul Severin, proprietatea D. Blidariu, în suprafață de 49 ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Vârful Juncului s. a., județul Buzău, proprietatea N. Brătescu, în suprafață de 25 ha. 6720 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Ștefănești Cerșani, județul Argeș, proprietatea Elena N. Constantinescu în suprafață de 19 ha. 7625 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 1 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 29412/940.

a) Amenajamentul pădurii Ciomăgești, județul Olt, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București în suprafață de 622 ha. 1200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Julița, județul Arad, proprietatea Composesoriatului din Julița în suprafață de 106 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Furcele, județul Alba, proprietatea Comunei Gura Arieșului în suprafață de 10 ha. 500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 29948/940.

a) Amenajamentul pădurii Sibiel, județul Sibiu, proprietatea Comunei Sibiel, în suprafață de 1296 ha. 800 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și una serie de codru cu tăeri rase, fiecare cu revoluția de 105 ani precum și una serie de protecție tratată în codru grădinărit. Revizuirea în anul 1956.

Data astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 30205/940.

a) Amenajamentul pădurii Vârful Bedeleului, județul Alba, proprietatea Comunei Rachiș, în suprafață de 132 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Lenței, județul Muscel, proprietatea Elena Ilie Ionescu ș. a. în suprafață de 58 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Drăganul, județul Argeș, proprietatea Gh. I. Ioanicescu, în suprafață de 19 ha. 6735 mp. Regim și tratament crâng simplu cu revoluția 18 ani pentru stejar și 14 ani pentru salcâm. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.  
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.  
No. 30206/940.

a) Amenajamentul pădurii Rocșoreni, județul Mehedinți formând Seria XIII din Ocolul Silvic Strehăia, proprietatea Statului, în suprafață de 193 ha. 9100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Jiului și Motrulului din județele Dolj și Mehedinți formând Seria XII din Ocolul Silvic Filiași, proprietatea Statului, în suprafață de 207 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Ocolului, județul Romanai, formând Seria III-a din Ocolul Silvic Bobicești, proprietatea

Statului, în suprafață de 84 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

**Data astăzi 12 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.**  
**Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.**  
**No. 30207/940.**

a) Amenajamentul pădurii **Gruet Chislaca**, județul Bihor, proprietatea **Comunei Chislaca**, în suprafață de 387 ha. 4700 mp. Regim și tratament **Crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.**

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Schiau sau Nego-vani**, județul Argeș, proprietatea **Maria A. Dobrescu**, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.**

**Data astăzi 12 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.**  
**Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.**

a) Amenajamentul pădurii **Băleș**, **Seria IV-a din Ocolul Căiuț**, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1367 ha. 5200 mp. Regim și tratament **codru cu tăeri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea în anul 1950.**

b) Amenajamentul pădurii **Ceatalchioi Seria VII-a din ocolul silvic Tulcea**, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 608 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.**

**Data astăzi 7 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.**  
**Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.**  
**No. 29949/940.**

a) Amenajamentul pădurii **Odoba și Tina Neagră**, județul Buzău, proprietatea **Ecaterina M. Antonescu**, în suprafață de 138 ha. 9550 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Muncei**, județul Alba, proprietatea **Rus Todor ș. a.**, în suprafață de 54 ha. 1800 mp. tratată în 2 serii crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani. **Revizuirea după 10 ani.**

c) Amenajamentul pădurii **Rindic**, județul Alba, proprietatea **Teleki Adam**, în suprafață de 32 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

d) Amenajamentul pădurii **Sub Păduri**, județul Alba, proprietatea **Varga Ion ș. a.**, în suprafață de 27 ha. 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

e) Amenajamentul pădurii **Meia**, județul Alba, proprietatea **Composesoratului din Pagida**, în suprafață de 26 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

f) Amenajamentul pădurii **Fundătura Pădurea Mare**, județul Alba, proprietatea **Comunei Spâlnaca**, în suprafață de 20 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

g) Amenajamentul pădurei **Carnea**, județul Alba, proprietatea **Bisericei ort. române din Isoarele**, în suprafață de 19 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

h) Amenajamentul pădurii **Sub Păduri**, județul Alba, proprietatea **Bonta Petru ș. a.**, în suprafață de 14 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

i) Amenajamentul pădurii **Stupina**, județul Alba, proprietatea **Composesoratului din Gâmbuț**, în suprafață de 12 ha. 4000 mp. Regim

și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 29959/940.

a) Amenajamentul pădurii **Piatra Lungă ș. a.** județul Alba, proprietatea Comunei Cicău, în suprafață de 174 ha. 900 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Frunzete Măguri**, județul Alba, proprietatea Bisericii ortodoxe române din Georgiul de Sus, în suprafață de 57 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Vericele ș. a.**, județul Alba, proprietatea comunei Uioara de Sus, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Cercuri**, județul Alba, proprietatea comunei Mirislău, în suprafață de 55 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Lepinmezeu — La Cetate**, județul Alba, proprietatea comunei Lopădea Nouă, în suprafață de 31 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 29951/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Bocșa Montană**, județul Caras, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), în suprafață de 5561 ha. 3900 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Carășova**, județul Caras, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.) în suprafață de 5900 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Culmea Aninoșiței**, județul Gorj, proprietatea Teodor Floroiu, în suprafață de 13 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 7 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 29952/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Dognocea**, județul Caras, proprietatea Soc. Anon. Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U.D.R.), în suprafață de 7193 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dăscălești Valea Nucului**, județul Buzău, proprietatea Eufrosina Șutu, în suprafață de 38 ha. 2800 mj. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea Mare Băceasca**, județul Muscel, proprietatea Dem. Duțoiu ș. a., în suprafață de 13 ha. 8300 mj. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Udroaica, județul Argeș, proprietatea Pr. Gh. Popescu și D-tru B. Cincă, în suprafață de 8058 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Băcanu ș. a., județul Muscel, proprietatea Gavrilă Chiriță Cârstea, în suprafață de 4 ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 23 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Udroaica, județul Argeș, proprietatea Nic. C. Popescu, în suprafață de 1 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 28 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealul Vârșogului, județul Argeș, proprietatea N. C. Mateescu, în suprafață de 5015 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Colibi, județul Argeș, proprietatea Niță M. Chinie, în suprafață de 1 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Brățila, județul Dâmbovița, proprietatea Pr. Pavel Popescu, în suprafață de 5 ha. 337 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Călnășianu Pleoștina, județul Buzău, proprietatea D. I. Găduiță ș. a., în suprafață de 4 ha. 1000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 7 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 30199/940.

a) Amenajamentul pădurei Greci, județul Olt, proprietatea Moșten. I. Kalinderu, în suprafață de 275 ha. 4900 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de operațiuni culturale al pădurei Valea Ursului, județul Roman, proprietatea Spitalului Drăghici din Vaslui, în suprafață de 239 ha. 500 mp. făcând parte integrantă din amenajamentul în vigoare al pădurii aprobat prin D. M. No. 55/929 publicată în M. Of. Nr. 10/1929 p. II-a.

c) Amenajamentul pădurii Oțeleni, județul Roman, proprietatea moștenitorilor Eliza Nevronzzi, în suprafață de 46 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Dăscăleasca, județul Putna, proprietatea Ștefan Gaiță, ș. a., în suprafață de 11 ha. 4360 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 12 Noiembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 30203/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Taia, județul Hunedoara, proprietatea Török Ștefan și Șarlota, în suprafață de 166 ha 2400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Pentru seria de protecție codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Seleuș, județul Arad, proprietatea Comunei Seleuș, în suprafață de 103 ha 5800 mp. Regim și tratament

Crâng compus. Revoluția 30 ani, pentru elementul Crâng și 90 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 28025/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bocșa-Română, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonime Uzinelor de Fier și Domeniile Reșița (U. D. R.), în suprafață de 4202 ha 6500 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 28033/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tirol, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonimă Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), în suprafață de 3347 ha 6200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Reșița de Jos, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonimă Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), în suprafață de 3268 ha 3700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 28034/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Văliug, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonimă Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.), în suprafață de 11466 ha 2200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Brebul, județul Caraș, proprietatea Soc. Anon. Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița, în suprafață de 3449 ha 7500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

c) Amenajamentul pădurii Dâmbul Vălanilor, județul Arad, proprietatea Soc. de Cumpărare Dumbrava, în suprafață de 116 ha 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Mușieșul, județul Severin, proprietatea Văd. Veturia Crașovan ș. a., în suprafață de 38 ha 500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.

No. 28036/940.

a) Amenajamentul pădurii După Deal, județul Alba, proprietatea Comunei Pagida, în suprafață de 109 ha 5500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.



b) Amenajamentul pădurii **Gîșteag**, județul Alba, proprietatea Composesoratului **Morice Adalbert** din Colțești, în suprafață de 25 ha 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu**.

No. 28037/940.

a) Amenajamentul pădurii **Bărsănești**, județul Bacău, proprietatea **Ana Ercol Roseti**, în suprafață de 203 ha 200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Popăștii de Față** ș. a., județul Buzău, proprietatea **Agata Popescu ș. a.**, în suprafață de 60 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Podul Malului** ș. a., județul Buzău, proprietatea **Agata Popescu ș. a.**, în suprafață de 49 ha 900 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Câmpul Bulzului**, județul Hunedoara, proprietatea **Török Ștefan ș. a.**, în suprafață de 49 ha 2400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu**.

No. 28038/940.

**Art. II.** — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

**Art. III.** — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

**Art. IV.** — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

**Art. V** și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVUE DE LA SOCIÉTÉ DE MÉDECINE  
DE LYON

TABLE DES MATIÈRES  
DE LA REVUE

b) Amenajamentul pădurii **Gișteag**, județul **Alba**, proprietatea **Composesoratuului Morice Adalbert** din **Colțești**, în suprafață de **25 ha 8100 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 30 ani.** **Revizuirea după 10 ani.**

Dată astăzi **17 Octombrie 1940**, în **Cabinetul nostru.**

**Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.**

**No. 28037/940.**

a) Amenajamentul pădurii **Bărsănești**, județul **Bacău**, proprietatea **Ana Ercol Roseti**, în suprafață de **203 ha 200 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 25 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

b) Regulamentul de exploatare al pădurei **Popoștii de Față** ș. a., județul **Buzău**, proprietatea **Agata Popescu ș. a.**, în suprafață de **60 ha.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 15 ani.** **Revizuirea după 15 ani.**

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Podul Malului** ș. a., județul **Buzău**, proprietatea **Agata Popescu ș. a.**, în suprafață de **49 ha 900 mp.** Regim și tratament **Crâng simplu.** **Revoluția 15 ani.** **Revizuirea după 15 ani.**

d) Regulamentul de exploatare al pădurei **Câmpul Bulzului**, județul **Hunedoara**, proprietatea **Török Ștefan ș. a.**, în suprafață de **49 ha 2400 mp.** Regim și tratament **codru cu tăeri rase.** **Revoluția 80 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

Dată astăzi **17 Octombrie 1940**, în **Cabinetul nostru.**

**Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) P. Nemoianu.**

**No. 28038/940.**

**Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.**

**Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.**

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

**Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.**

**Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.**

REVISED EDITION  
OF THE

TABLE OF CONTENTS  
OF PART I

First paragraph of faint text.

Second paragraph of faint text.

Third paragraph of faint text.

Fourth paragraph of faint text.

Fifth paragraph of faint text.

Sixth paragraph of faint text.

Seventh paragraph of faint text.

**T A B L A D E M A T E R I I**  
**PE ANUL 1940**

.....	.....	172
.....	.....	173
.....	.....	174
.....	.....	175
.....	.....	176
.....	.....	177
.....	.....	178
.....	.....	179
.....	.....	180
.....	.....	181
.....	.....	182
.....	.....	183
.....	.....	184
.....	.....	185
.....	.....	186
.....	.....	187
.....	.....	188
.....	.....	189
.....	.....	190
.....	.....	191
.....	.....	192
.....	.....	193
.....	.....	194
.....	.....	195
.....	.....	196
.....	.....	197
.....	.....	198
.....	.....	199
.....	.....	200
.....	.....	201
.....	.....	202
.....	.....	203
.....	.....	204
.....	.....	205
.....	.....	206
.....	.....	207
.....	.....	208
.....	.....	209
.....	.....	210
.....	.....	211
.....	.....	212
.....	.....	213
.....	.....	214
.....	.....	215
.....	.....	216
.....	.....	217
.....	.....	218
.....	.....	219
.....	.....	220
.....	.....	221
.....	.....	222
.....	.....	223
.....	.....	224
.....	.....	225
.....	.....	226
.....	.....	227
.....	.....	228
.....	.....	229
.....	.....	230
.....	.....	231
.....	.....	232
.....	.....	233
.....	.....	234
.....	.....	235
.....	.....	236
.....	.....	237
.....	.....	238
.....	.....	239
.....	.....	240
.....	.....	241
.....	.....	242
.....	.....	243
.....	.....	244
.....	.....	245
.....	.....	246
.....	.....	247
.....	.....	248
.....	.....	249
.....	.....	250
.....	.....	251
.....	.....	252
.....	.....	253
.....	.....	254
.....	.....	255
.....	.....	256
.....	.....	257
.....	.....	258
.....	.....	259
.....	.....	260
.....	.....	261
.....	.....	262
.....	.....	263
.....	.....	264
.....	.....	265
.....	.....	266
.....	.....	267
.....	.....	268
.....	.....	269
.....	.....	270
.....	.....	271
.....	.....	272
.....	.....	273
.....	.....	274
.....	.....	275
.....	.....	276
.....	.....	277
.....	.....	278
.....	.....	279
.....	.....	280
.....	.....	281
.....	.....	282
.....	.....	283
.....	.....	284
.....	.....	285
.....	.....	286
.....	.....	287
.....	.....	288
.....	.....	289
.....	.....	290
.....	.....	291
.....	.....	292
.....	.....	293
.....	.....	294
.....	.....	295
.....	.....	296
.....	.....	297
.....	.....	298
.....	.....	299
.....	.....	300

„Bucovina” I. F. Toroușu București

REVISTA PADRILO  
ORGANIZAZIONE INTERNAZIONALE

TABLA DE MATERIA

DE AÑO 1960

## TABLA DE MATERII

### ARTICOLE

*Studii, referate, comentarii, însemnări, problemele zilei:*

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<b>Bălănică T.:</b>	Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber	169
—	Isvor artificial — — — — —	362
—	Influența reciprocă dintre climă și pădure	594
<b>Beldie Al.:</b>	Sorbus Cretica (Lindl.) Fritsch în Bucegi	160
—	Contribuțiuni la flora munților Bucegi (I)	260
<b>Cerenescu Tiberiu:</b>	Istoricul pădurilor compozesorale din Ardeal și dispozițiunile legislației silvice în legătură cu administrarea lor	95
<b>Chibeleanu Aur.:</b>	Scoarța de stejar pentru tanin — — —	197
—	Scoarța de stejar — — — — —	249
<b>Coman Artur:</b>	Plante cu flori albe în mod excepțional	175
—	Contribuțiuni la flora Maramureșului II. III. IV. — — — — —	91, 346, 569
<b>Constantinescu Aur.:</b>	Efectele iernii grele din anul 1939-1940	173
<b>Cretzoiu P.:</b>	Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (II) — —	152
—	Două plante interesante din flora României — — — — —	575
—	Hibridul Alnus glutinosa × Alnus incana	654
—	Considerațiuni cu privire la Quercus polycarpa Schur. — — — — —	698
<b>Cretzoiu P. și Haralamb At.:</b>	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte: Cheia-Teleajen — —	12
—	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (Zăganul-Prahova și Babarunca-Brașov) — — — —	562



Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<i>Cretzoiu P. și M. Petcu:</i>	A doua contribuțiune la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — —	761
<i>Demetrescu Ihe C.:</i>	Marile administrații forestiere și asigurarea împotriva pagubelor — — — — —	22
—	Basarabia și îngemănarea sa în cuprinsul românesc de viețuire. — Punct de vedere forestier. — — — — —	576
<i>Enc M.:</i>	Prevederi și în acțiunea de rășinare — — — — —	371
<i>Fedorovici C.:</i>	Doborîrea și secționarea arborilor în pădure cu fierăstrăul cu motor portativ — — — — —	337
<i>Florescu Ion:</i>	Note asupra pădurilor României desmembrată — — — — —	668
<i>Galeriu I.:</i>	Cumpărările de păduri către Stat în perioada 1910—1940 — — — — —	672
<i>Ghelmeziu N.:</i>	Pentru lămurirea unor chestiuni din domeniul tehnologiei lemnului. (Pe marginea articolului „Revoluția tehnică în domeniul lemnului” de d-l Ing. Dr. Val. Dinu) — — — — —	282
—	Posibilitățile de recoltare a rășinei în pădurile noastre — — — — —	372
<i>Guran Iulian:</i>	Compensarea numerică a înălțimilor măsurate în vederea cubajului unui arboret — — — — —	643
<i>Haralamb At.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânelor de munte (Broasca-Buzău) — — — — —	156
<i>Haralamb At. și Cretzoiu P.:</i>	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânelor de munte: Cheia-Teleajen — — — — —	12
—	Contribuțiuni la cunoașterea florei fânelor de munte (Zăganul-Prahova și Babarunca-Brașov) — — — — —	562
<i>Lupe I.:</i>	Materile tanante forestiere — — — — —	178
<i>Mălădescu Andrei:</i>	Extractele tanante — — — — — 186, 267, 451, 498	
—	Fabricarea furnirului — — — — — 710	785
<i>Manole Horia:</i>	Un avertisment — — — — —	32
—	Economia națională și războiul — — — — —	279
—	Al doilea avertisment — — — — —	360
—	Dar la anul? — — — — —	600
<i>Moldovan I. Junior:</i>	Deșeuri pentru celuloză — — — — —	99
—	Moliftanul — — — — —	192
—	Recepția lemnelor de foc în parchete — — — — —	443
—	Dispariția jlipurilor de lemn pentru bușteni — — — — —	704
<i>Paună Vasile:</i>	Tășirea de jos la rășinoase — — — — —	357

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<i>Pavelescu I. M.:</i>	Observațiuni în legătură cu noul tarif al lemnului rotund de stejar — — —	162
<i>Petcuț M.:</i>	Creșterea rădăcinilor în raport cu tulpina la puietii de stejar — — —	721
<i>Petcuț M. și Cretzoiu P.:</i>	A doua contribuțiune la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — —	761
<i>Petö I.:</i>	Materiile tanante derivate din produse forestiere — — — — —	181
—	Producerea rășinei — — — — —	367
<i>Petrescu Titus:</i>	Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice (I—III) — 145. 433.	693
<i>Popescu C. V.:</i>	Micșorarea patrimoniului forestier al Statului — — — — —	273
—	Origina etnică a proprietarilor forestieri români — — — — —	718
<i>Prodan Mihai:</i>	Inventarierea în practică a lemnului rotund — — — — —	348
<i>Rădulescu Marin:</i>	Din cultura stejarului în România — — —	16
<i>Rătan I.:</i>	România și materiile tanante — — —	176
—	Amenajament comun cu continuitate prin asocierea a cel puțin 10 proprietari	774
<i>Rev. Päd.:</i>	Vremuri de restriște — — — — —	561
—	Innoire — — — — —	641
<i>Rubțov Șt.:</i>	Solurile zăvoaielor Buzăului și tipurile naturale de arborețe — — — — —	81
<i>Sburlan D. A.:</i>	Organizarea producției de rășini naturale în țară — — — — —	364
<i>Șerban Mih.:</i>	Pădurea noastră — — — — —	492
<i>Toma G. T.:</i>	Despre clase de fertilitate — — — — —	1
—	Lucrări de subinspector și lucrări de doctorat — — — — —	591
<i>Vasiliu V. V.:</i>	Cantoane de locuit pentru personalul de paza — — — — —	277
—	Pentru restituirea bursei — — — — —	458
—	Impozitele asupra exploatărilor forestiere	657

VĂNĂTOARE — PESCUIT

<i>Cota Vasile:</i>	Intre natural și artificial — — — — —	34
—	Invățământul vânătoarei și terenurile de aplicație — — — — —	105
—	Pădure și vânătoare — — — — —	603
—	Un trofeu de cerb excepțional — — — — —	796
<i>Macedoneanu Vlad:</i>	Avis — Arad — — — — —	201
—	Un fapt caracteristic — — — — —	301

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
M. V.:	O precizare — — — — —	508
Witting Otto:	Capre negre în regiunea Săcelelor — —	507

## CRONICA INTERNA

T. B.:	Inginerul în activitatea economică — —	709
T. B.:	Examenul de subinspector 1940 — — —	800
Constantinescu Gh.:	Excursia studenților Facultății de silvicultură din București — — — —	385
D. M.:	Domnul prof. Dr. Werner Schmidt (Eberswalde) în trecere prin țară — —	516
Halalamb At.:	Exagerăm și năpăstuim? — — — —	46
—	Din nou, introducerea gazelor naturale —	48
—	Colectarea și valorificarea nimicurilor —	48
—	Decernarea premiului V. A. Goleșcu —	110
—	Congresul Agir — — — — —	111
—	În ritmul necesităților — — — — —	113
—	Adunarea generală anuală a Asoc. medicilor veterinari din România — —	205
—	Imitația nu are valoare — — — — —	206
—	Munca de folos obștesc — — — — —	206
—	Expoziția de sculptură Ing. C. Nișescu —	208
—	Mesajul Tronului și problemele economice	209
—	Serbarea arborelui — — — — —	291
—	Alunecări de terenuri — — — — —	292
—	Inundații — — — — —	292
—	A 54-a Adunarea generală a Soc. Progresul Silvic — — — — —	460
—	Trecerea proprietății și a industriei forestiere evrești în proprietatea Statului — — — — —	724
—	Modificarea art. 42 din Codul Silvic —	725
—	Reînființarea Consiliului tehnic al pădurilor — — — — —	726
—	Asociația de turism „România Pitorească”	727
Nagy L.:	Serbarea sădirii arborilor la Lugoj — —	293
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1939 — — — — —	39
—	Prestigii sporite — — — — —	511
—	Colaborarea silvică în cadrul Axei — —	513

## CRONICA EXTERNA

T. B.:	Congresul silvicultorilor americani — —	803
Demetrescu Ilie C.:	Economia forestieră bulgară	
	a) Inzestrând pădurile cu mijloace de transport — — — — —	50
	b) Impăduririle — — — — —	50

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<i>Demetrescu Ilie C.:</i>	<i>Dela italieni</i>	
	a) Silviculorul urmează soldatului — — —	51
	b) Statistica forestieră italiană — — —	51
	c) Lemnul în cadrul străduințelor autar-	
	hice italiene — — — — —	51
—	Rășina națională din nou la ordinea zilei	
	în Germania — — — — —	51
—	Plopul în mare cinste și în U. S. A. —	52
—	Săptămâna pădurii — — — — —	53
—	Preocupări forestiere în asociațiile agri-	
	cole din Franța — — — — —	53
—	Conducta hidraulică de lemn cea mai mare	
	din Europa — — — — —	53
—	Marea expoziție agricolă a Rusiei sovietice	54
—	„Comité des bois et des produits fores-	
	tiers“ — — — — —	114
—	Școală de brigadieri silvici pentru nevoi	
	locale — — — — —	114
—	Institutul Reichului pentru economia fo-	
	restieră străină și colonială — —	114
—	Administrația pădurilor în Polonia ocu-	
	pată — — — — —	115
—	Cheltuielile de mutare în Administrația	
	forestieră germană — — — — —	115
—	Hibridii de plop, o mare speranță în Ca-	
	nada — — — — —	116
—	Școală de specialiști în carburanți fores-	
	tieri la Mans (Franța) — — —	116
—	Henri Biolley — — — — —	116
—	Cultura pădurilor preocupă în deaproape	
	și administrațiile coloniale — —	210
—	Dela Centrul internațional de silvicultură	
	(C. I. S.) — — — — —	211
—	Elveția își pregătește economia de războiu	212
—	Dispozitive pentru prezervarea lemnului	
	de foc în Elveția — — — — —	213
—	Dela Centrul internațional de Silvicultură	
	(C. I. S.) — — — — —	294
—	Lorenz Wappes — — — — —	294
—	Se amână congresele forestiere — — —	295
—	Tăierea nukului reglementată și în Elveția	295
—	Cartele și pentru lemn în Germania —	296
—	Profesorul Viktor Dieterich a pășit pragul	
	vârstei de 60 ani — — — — —	388
—	Administrația forestieră franceză sub sta-	
	rea de războiu — — — — —	391

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	Desfinitărea școlii superioară de silvicul- tură dela Reichstadt — — — —	391
—	Urmările iernii gercase 1939/40 — — —	392
—	Militarizarea personalului de pază a pă- durilor în Germania — — — —	392
—	La 80 de ani ai Profesorului Max Endres	463
—	Proprietatea forestieră de Stat din Marca de Est în creștere — — — —	466
—	Dela Centrul Internațional de silvicultură (C. I. S.) — — — — — — — —	518
—	O Facultate a lemnului la Eberswalde —	518
—	Prof. G. M. Wysotzky — — — — —	614
—	Măsuri deosebite în Elveția pentru înde- stularea cu lemn de foc — — —	615
—	Piopul în silvicultura italiană — — —	676
—	Economia forestieră austriacă sub cel de al III-lea Reich — — — — —	676
—	Pădurile englezești greu încercate de răs- bolu — — — — — — — —	676
—	Reforma învățământului silvic în Letonia	677
—	Rezervațiuni în coloniile daneze — —	677
—	O încercare isbutită de folosire a gazului de lemn — — — — — — — —	678
—	Impăduriri în Turcia — — — — —	678
—	Și Spania revine către pădure — — —	728
—	Traverse reformate pentru producerea ga- zului de lemn — — — — — — —	728
—	Administrația forestieră germană se uni- fică și centralizează continuu — —	728
—	Anglia a greșit în materie de pădure —	729
—	Ungaria se pregătește pentru exportul de lemn — — — — — — — —	800
—	Din prefacerile învățământului forestier superior german — — — — —	800
—	Dela vecinii Bulgari	
—	Deschiderea primei școli forestiere ele- mentare — — — — — — — —	801
—	Și Egiptul împădurește — — — — —	801
—	Arborii de șosele în Italia — — — — —	801
—	Profesorul Max Endres — — — — —	808
—	Dela Centrul internațional de silvicultură	808

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<b>CRONICA MERCURIALĂ</b>		
Filip Vasile C.:	Piața internațională. Sub influența bloca- dei anglo-franceze și a conflictului finlando-rusesc — — — — —	55
—	Blocada anglo-franceză și exportul lem- nului — — — — —	297
—	Piața lemnului românesc — — — — —	394
Șourlan D. A.:	Mercuriale — — — — —	616

**CRONICA CINEGETICĂ**

T. H. Crivăț:	Terenul didactic de vânătoare dela Bră- nești — — — — —	731
—	Arenzile terenurilor comune — — — — —	733
—	Ziarele și vânătoarca — — — — —	734
Haralamb At.:	Amenajări vânătoarești și piscicole la Fon- dul bisericesc — — — — —	45
—	Cursuri de piscicultură — — — — —	208
—	Expoziția de vânătoare 1940 — — — — —	609

**R E C E N Z I I**

**C ă r ți**

H. U. Amlong și G. Nandorf:	Die Wuchshormone in der gärtneri- schen Praxis (Hormonii creșterii în practica grădină- rească). (Recenzenț: Anton V. Rădulescu) — — —	680
P. P. Daia și Alex. P. Daia:	Producerea păstrăvilor. (partea II-a). (Recenzenț: T. H. Crivăț) — — — — —	527
Dinu Valeriu:	Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirt- schaft. (Pădurea ca ramură a economiei naționale ro- mânești). (Recenzenț: Ilie C. Demetrescu) — — —	217
Geiger Rudolf și Fritzsche G.:	Spätfrost und Vollumbruch. (Ger târziu și prelucrarea adâncă a solului). (Recenzenț: T. Bălănică) — — — — —	625
Ijjasz. E. L.:	Grundwasser und Baumvegetation unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in der Ungarischen Tiefebene. (Apa freatică și vegetația arborescentă, con- siderând în special condițiile din câmpia ungară). (Re- cenzenț: T. Bălănică) — — — — —	301
Josef Köstler:	Die Holzversorgung der Erde als Rohstoffproblem der Weltwirtschaft. (Indestularea cu lemn a lumii ca problemă de materii prime a economiei mondiale). (Recenzenț: Ilie C. Demetrescu) — — — — —	736

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
James C. Marr:	Snow Surveying. (Măsurarea zăpezii). (Recenzent: T. Bălănică)	810
Motaș C. și Angelescu V.:	Punerea în valoare a apelor de munte. (Recenzent: At. Haralamb)	620
Nedici Gh.:	Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare. (Recenzent: Otto Witting)	679
Nicolau-Bărlad G. Ing. Dr.:	Die Photogrammetrie im Forstwesen. (Fotogrametria în silvicultură) (Recenzent: N. Rucăreanu)	300
Schenck, Dr. C. A.:	Fremdländische Walde- und Parkbäume. (Arbori exotici de pădure și parcuri). (Recenzent: Anton V. Rădulescu)	214
Smolík Ladislav:	Natural ferromanganiferous. Concretions as remedy for chlorosis. (Concreții feromanganiferoase naturale ca remediu în contra clorozei). (Recenzent: T. Bălănică)	399
Vlad I.:	Zuwachsverhältnisse im Mittelwald. (Condițiuni de creștere în crângul compus). (Recenzent: T. Bălănică)	524
Wollfle, Dr. Max:	Waldbau und Forstmeteorologie. (Silvicultură și meteorologie forestieră). (Recenzent: T. Bălănică)	216

## R e v i s t e

Forstwissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Ant. V. Răd.)	121, 305, 401, 682, 738
Holz als Roh und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu)	307, 528, 738
Journal forestier suisse. (Recenzent: At. Har.)	124, 229, 534, 634, 686, 741, 815
Journal of forestry. (Recenzent: T. B.)	222, 313, 402, 537, 629
Lesnoe Hoziastro. (Recenzent: V. Lisievici)	407
Revue des eaux et forêts. (Recenzent: At. Har.)	229
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. T.)	124, 230, 408, 541, 636, 687
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Dem.)	231, 321, 542, 635, 687, 742, 816

## INFORMAȚIUNI

Informațiuni — — — 66, 118, 232, 323, 410, 466, 521, 618, 689, 743, 817

## SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Ședințele Consiliului de administrație	128, 329, 422, 474, 545,
Convocare	414
Moșlunile celei de a 54-a Adunare generală	472
Apel către membrii corpului silvic român de toate gradele	543

Autorul: Titlul articolului Pag.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(Conferințe)

1. <i>Ilie C. Demetrescu</i> : Sporirea producției lemnoase. 14.II.1940. (Recenzent: At. H.) — — — — —	126
2. <i>Tr. Heroiu</i> : Probleme noi în munca forestieră. 21.II.1940. (Recenzent: At. H.) — — — — —	127
3. <i>I. Zeicu</i> : Soarta pădurilor de interes local. 28.II.1940. (Recenzent: T. H. Cr.) — — — — —	234
4. <i>Prof. C. C. Georgescu</i> : Despre Arboretum. 6.III.1940. (Recenzent). — — — — —	324
5. <i>Marin Rădulescu</i> : Delta Dunării din punct de vedere silvic. 13.III.1940. (Recenzent: —) — — — — —	325
6. <i>Vasile Cota</i> : Vânătorul și vânătoarea în pădurile statului. 20.III.1940. (Recenzent: T. H. Cr.) — — — — —	327
7. <i>Dem. Teodorescu</i> : Pădurile Eforiei spitalelor civile din București și administrarea lor. 27.III.1940. (Recenzent: At. Har.) — — — — —	416
8. <i>Andrei Măldăescu</i> : Pădurile U. D. R. și administrarea lor. (Recenzent: At. Har.) — — — — —	418

NECROLOGIE

1. <i>Toma Ion</i> — — — — —	69
2. <i>Roșescu Gh.</i> — — — — —	237
3. <i>Ciupală I. I.</i> — — — — —	423
4. <i>Marinescu Iancu</i> — — — — —	424
5. <i>Fotoc Petru</i> — — — — —	425
6. <i>Nistor Văleanu I. C.</i> — — — — —	637
7. <i>I. Petrușiu</i> — — — — —	820
8. <i>I. Marțian</i> — — — — —	822

L E G I

Decret pentru completarea Decretului-lege din 5 Oct. 1940, privitor la trecerea proprietăților rurale evreești în paterimoniul Statului — — — — —	746
Decret pentru modificarea articolului 42 din Codul Silvic — — — — —	749
Decret pentru reînființarea Consiliului tehnic al pădurilor — — — — —	749
Decret pentru modificarea și completarea unor dispozițiuni din decretul-lege Nr. 2136/940 „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina” publicat în Mon. Of. No. 148 din 29.VI.1940 — — — — —	751



Autorul: Titlul articolului: Pag.

PUBLI CAȚII

Publicații (Decizii ministeriale) 71, 135, 241, 331, 428, 476, 554, 639, 753, 824  
Publicațiile Icef-ului - - - - - 142, 550

C. E. A. C. S.

Convocare - - - - - 240

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA  
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE  
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A  
ÎMPĂDURIRILOR  
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A  
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT  
PENTRU  
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

